

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல்

அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ் முனைவர் (பிஎச்.டி.)
பட்டத்திற்குப் பகுதி நிறைவாக அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

இரா.பிரபாவதி

(பதிவு எண் : 0925/2013-2014)

நெறியாளர்

முனைவர் **இரா.குமார்**

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

(தேசியத் தர மதிப்பீட்டுக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்று மதிப்பீட்டில் 3.64 தரப்புள்ளிகளுடன் A+ தகுதி
மற்றும் மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின்
முதல்தர பல்கலைக்கழகத் தகுதி பெற்றது)

காரைக்குடி - 630 003

தமிழ்நாடு - இந்தியா

ஜூன் - 2020

முனைவர் இரா.குமார்,எம்.ஏ.,எம்.பில்.,பி.டி.பிஎச்.டி.,
இணைப்பேராசிரியர்,
தமிழ் உயராய்வு மையம்,
அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி,
காரைக்குடி-630 003.

நாள்:

நெறியாளர் சான்றிதழ்

“இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல்” என்ற
தலைப்பில் இரா.பிரபாவதி அவர்கள் முனைவர் பட்டத்திற்காகச் செய்த
இந்த ஆய்வு அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் (பிஎச்.டி.)
பட்டத்திற்காக அவர் ஆய்வு செய்த காலத்தில் தன்னியலாகச் செய்யப்
பெற்றது என்றும், இந்த ஆய்விற்காக வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டமும்
ஆய்வாளருக்கு அளிக்கப்பெறவில்லை என்றும் சான்றளிக்கின்றேன்.

(முனைவர் இரா.குமார்)

நெறியாளர்

இரா.பிரபாவதி,
முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழ் உயராய்வுத்துறை,
மன்னர் துரைசிங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரி,
சிவகங்கை.

நாள்:

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

“இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல்” என்ற
தலைப்பில் முனைவர் (பிஎச்.டி.) பட்டத்திற்காக அளிக்கப்பெறும்
இவ்வாய்வேடு எனது சொந்த முயற்சியினால் உருவானதென்றும்,
இவ்வாய்வேடு இதற்கு முன்னர் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும்
அளிக்கப்பெறவில்லை என்றும் உறுதியளிக்கிறேன்.

(இரா.பிரபாவதி)
ஆய்வாளர்

உறுதிக் கையொப்பம்

பேரா.முனைவர்.இரா.குமார்,எம்.ஏ.,எம்.பில்.,பி.டி.பிஎச்.டி.,
இணைப்பேராசிரியர்,
தமிழ் உயராய்வு மையம்,
அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி,
காரைக்குடி-630 003.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகம்.	-	அகநானூறு
உ.ஆ.	-	உரையாசிரியர்
கலி.	-	கலித்தொகை
குறுந்.	-	குறுந்தொகை
குறள்.	-	திருக்குறள்
சிலம்பு.	-	சிலப்பதிகாரம்
திரி.	-	திரிகடுகம்
தொல்.	-	தொல்காப்பியம்
தொ.	-	தொகுதி
நற்.	-	நற்றிணை
ப.	-	பக்கம்
பக்.	-	பக்கங்கள்
பரி.	-	பரிபாடல்
ப.ஆ.	-	பதிப்பாசிரியர்
பட்.	-	பட்டினப்பாலை
புறம்.	-	புறநானூறு
மணி.	-	மணிமேகலை
மதுரைக்.	-	மதுரைக்காஞ்சி
மேலது.	-	மேற்குட்டிய நூல்

நன்றியுரை

“இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல்” என்னும் தலைப்பில் இந்த ஆய்வினை மேற்கொள்ள எனக்கு அனுமதியளித்த அழகப்பா பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர், பதிவாளர் ஆகிய இருவருக்கும் என் உள்ளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏழை எளிய மாணவர்களின் உயர்கல்விக்காக இக்கல்லூரியை நிறுவிய மேதகு சண்முக மன்னர் அவர்களுக்கு எனது பணிவான நன்றி என்றென்றும் உரித்தாகும்.

சிவகங்கை மன்னர் துரைசிங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரித் தமிழாய்வுத்துறையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு செய்வதற்கு வாய்ப்பளித்த கல்லூரியின் மேனாள் முதல்வர்கள் சீ.ஜெகநாதன் அவர்களுக்கும், முனைவர் இராஜேந்திரன் அவர்களுக்கும், கல்லூரியின் இன்றைய முதல்வர் முனைவர் பா.ஹேமலதா ஆகியோருக்கும் என்றென்றும் நன்றியுடையேன்.

ஆய்வுத் தலைப்பு தேர்ந்தெடுத்ததிலிருந்து ஆய்வு நிறைவு பெறும் வரை ஆய்வு தொடர்பான சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்து ஆய்வு செம்மையாக நிகழ்ந்தேற எனக்கு இன்முகத்துடன் நன்னெறி காட்டிப் பல வகையிலும் உதவிகளைச் செய்து என்னை ஆற்றுப்படுத்தி வரும் மதிப்பிற்கும் போற்றுதலுக்குமுரிய என் ஆய்வு நெறியாளர் முனைவர் இரா.குமார் அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றி என்றும் உரியதாகும்.

சிவகங்கை மன்னர் துரைசிங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரியின் தமிழாய்வுத் துறையின் தலைவர் முனைவர் வி.கிளாட்சன் அவர்களுக்கு என் உளம்நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனது ஆய்வினைச் செம்மையுற முடிப்பதற்குச் சிறந்த நெறியாளரை அறிமுகப்படுத்திய முனைவர் கு.அருண்குமார் அவர்களுக்கும், முனைவர் மா.கருணாகரன் அவர்களுக்கும் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

ஆய்வுக் காலங்களில் ஏற்ற உதவிகளைச் செய்த சிவகங்கை மன்னர் துரைசிங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரித் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்கள் முனைவர் கா.சந்தானலெட்சுமி, முனைவர் சு.விஸ்வநாதன், முனைவர் ச.இராமமூர்த்தி, முனைவர் மு.சிதம்பரம், முனைவர் து.ஸ்டாலின், முனைவர் கரு.இராமச்சந்திரன், முனைவர் இரா.தங்கமுனியாண்டி, முனைவர் ம.இராமமனோன்மணி, பேரா.வே.சதீஸ், முனைவர் மா.முத்துராமன், முனைவர் ஆ.பாண்டி, பேரா. இரா.புவனேஸ்வரி, பேரா. அ.உமாராணி, முனைவர் சு.கிருஷ்ணமூர்த்தி, முனைவர் க.சண்முகநாதன், பேரா. ச.முத்துவேல், முனைவர் ப.அழகு ஆகியோர்க்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னை ஈன்றெடுத்து படிக்க வைத்த என் அருமை பெற்றோர் திரு.கா.இராஜேந்திரன் (நினைவில்) இரா.இராதா அவர்களுக்கும், முனைவர் பட்டம் வரை தரம் உயர்த்திய என் அன்புக் கணவர் திரு.கு.ராஜா அவர்களுக்கும், எம் அருமை குழந்தைச் செல்வங்கள் இரா.நிஷத்தா, இரா.மிதுன் ஆகியோருக்கும் என் பாசமிகு சகோதரர்கள் இரா.பிரபு, இரா.தினேஸ், சகோதரி த.அனுசுயா ஆகியோருக்கும் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன். களஆய்வு மேற்கொள்ள உதவியாக இருந்த என் சகோதரி இரா.சுகன்யா, சகோதரர்கள் நா.கிரிநாத், இரா.சேரன் ஆகியோருக்கும் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

என் ஆய்வுக்கான களப்பணியில் எனக்கு பேருதவியாக இருந்த ஆசிரியர் ஜெ.ஜெயபிரிட்டோ (காரங்காடு), ஐயா மா.கோபி முன்னாள் மீனவ கூட்டுறவு சங்கத் தலைவர் (தொண்டி) அவர்களுக்கும், இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவ மக்களுக்கும் இத்தருணத்தில் நன்றிகள் பற்பல.

ஆய்வுக்குத் தேவையான நூல்களை வழங்கி உதவிய கல்லூரியின் மையநூலகர் முனைவர் அ.வாஞ்சிநாதன் அவர்களுக்கு நன்றியை உரித்தாக்கிக் கொள்கிறேன்.

இவ்வாய்விற்குத் தேவையான தரவுகளை வழங்கிய இராமநாதபுர மாவட்ட மீன்வளர்ச்சித்துறை இயக்குநரகத்திற்கு நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

ஆய்வின் போது நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததோடு ஆய்வு சிறப்பாக நிறைவுபெற தோள் கொடுத்துதவிய உடன்பிறவாச் சகோதரர் முனைவர் கு.பிரபாகரன், தோழிகள் முனைவர் இரா.சுகுணா, பேரா. இரா.புவனேஸ்வரி ஆகியோர்க்கு நன்றிகள் பற்பல.

இவ்வாய்வினைச் செம்மையுற கணினியில் அச்சாக்கம் செய்தளித்த அக்கா சாந்தி பாண்டியன் அவர்களுக்கும், கட்டமைப்புச் செய்தளித்த பூச்சரம் பிரிண்டர்ஸ்க்கும் என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வாளர்

பொருளடக்கம்

வ.எண்	இயல்	தலைப்பு	பக்க எண்.
1.		முன்னுரை	1-5
2.	ஒன்று	இனவரைவியல்	6-48
3.	இரண்டு	தொழில்முறைகள்	49-123
4.	மூன்று	சடங்குமுறைகள்	124-171
5.	நான்கு	மருத்துவமுறைகள்	172-204
6.	ஐந்து	பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும்	205-257
7.		முடிவுரை	258-263
8.		துணைநூற்பட்டியல்	264-275
9.		பின்னிணைப்பு 1. இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவக் கிராமங்கள் 2. இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்கள் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு பட்டியல் 3. பேட்டிகள்-7 4. மீனவர்களின் பழமொழிகள் 5. விடுகதைகள் 6. மீனவர் பாடல்கள் 7. புகைப்படங்கள்	

முன்னுரை

கடலும் கடல் சார்ந்த நிலப்பகுதியே நெய்தல் நிலமாகும். அந்நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் “பரதவர்” எனத் தொல்பழங்காலத்தில் அழைக்கப்பெற்றனர். அவர்கள் தொழிலின் பொருட்டு பள்ளர், மறவர், முஸ்லீம், கடையர் ஆகியோரைத் தங்களுடன் தொழிலின் பொருட்டுத் தற்பொழுது அழைத்துச் செல்கின்றனர். அவ்வாறு அழைத்துச் செல்லப்பெற்றவர்கள் பிற்காலத்தில் தனியாகத் தொழில் செய்யுமளவிற்குத் தொழில் வளர்ச்சி பெற்றனர். அவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்ற இனத்தவர்கள் இன்று தங்களுடைய மரபு வழிப்பட்ட தொழிலை மறந்து மீன்பிடித்தலையே முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர். இவர்களும், பரதவர்களும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பரவலாகக் கடலோரக் கிராமங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் பொதுநிலையில் **மீனவர்** என்றழைக்கப்படுகின்றனர். இம்மீனவர்களின் வாழ்வியலை ஆராய்ந்து விளக்குமுகமாக இவ்வாய்வு நிகழ்த்தப்பெறுகிறது.

ஆய்வுத் தலைப்பு

“இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல்” என்பது இவ்வாய்வின் தலைப்பாகும்.

ஆய்வின் நோக்கம்

- ❖ இராமநாதபுர மாவட்டத்திலுள்ள கடலோரக் கிராமங்களைக் கண்டறிதல்.
- ❖ அக்கடலோரக் கிராமங்களில் வாழும் மீனவர்களை வரையறைப்படுத்துதல்.
- ❖ பல்வேறு மீனவரினங்களுக்கிடையே உள்ள பண்பாட்டு உறவு நிலைகளைக் கண்டறிதல்.
- ❖ மீனவர்களிடையே உள்ள தொழில் முறைகள், சடங்குமுறைகள், மருத்துவமுறைகள், பழக்க வழக்கங்கள் நம்பிக்கைகள் ஆகியனவற்றைத் தொகுத்து ஆராய்ந்து விளக்குதல். மீனவர்களின் பழமொழிகள், அவர்களின் பாடல்கள் தொகுக்கப்பெற்றுப் பின்னிணைப்பில் இணைத்தல்.

ஆய்வு எல்லை

இராமநாதபுரத்தில் கடலாடி, கமுதி, முதுகுளத்தூர், பரமக்குடி, இராமநாதபுரம், இராமேஸ்வரம், திருவாடானை, கீழக்கரை, ஆர்.எஸ்.மங்கலம் ஆகிய ஒன்பது வட்டாரங்கள் உள்ளன. இவ்வட்டாரத்தில் ஏறத்தாழ 180 மீனவக் கிராமங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் 60 மீனவக் கிராமங்கள் மட்டும் ஆய்வு எல்லையாக அமைகின்றன. அவை, S.P.பட்டினம், தீர்த்தாண்டதானம், பாசிப்பட்டினம், தாமோதரன்பட்டினம், நாரேந்தல், M.R.பட்டினம், தொண்டி, தொண்டி புதுக்குடியிருப்பு, கொடிப்பங்கு, P.V.பட்டினம், நம்புதானை, சோழியக்குடி, வீரசங்கிலிமடம், புதுப்பட்டினம், காரங்காடு, முள்ளிமுனை, கடலூர், மோர்ப்பண்ணை, புதுக்காடு, திருப்பாலைக்குடி, தேவிப்பட்டினம், முனிவீரன் பட்டினம், புதுவலசை சத்திரம், ஆற்றங்கரை, உச்சிப்புளி, தர்ஹாவலசை, இருமேனி, மண்டபம், வாலிநோக்கம், மாரியூர், மூக்கையூர், பாம்பன், அக்காள்மடம், தங்கச்சிமடம், அரியான்குண்டு, குடியிருப்பு, ஒலக்குடா, சுடுகாட்டான்பட்டி, இராமேஸ்வரம், வேர்கோடு, முகந்தராயர் சத்திரம், தனுஷ்கோடி, மரைக்காயர்பட்டினம், வேதானை, அதியமான், முத்துப்பேட்டை, பெரியபட்டினம், பெரியபட்டினம் புதுக்குடியிருப்பு சண்முகவேல் பட்டினம், சேதுக்கரை, மீனவர் குப்பம், கீழக்கரை, கரையூர், வலையர்வாடி, மாரிவலசை, ஏர்வாடி, நரிப்பையூர் (N), நரிப்பையூர் (S), ரோஜ்மாநகர், கண்ணிராஜபுரம் என்பனவாகும். இவ்வறுபது கிராமங்களில் கடையர், மரைக்காயர், வன்னியப் படையாச்சியர், வலையர், கரையார், ஆதிதிராவிடர் ஆகிய இனமக்கள் வாழ்கின்றனர். இவ்வறுபது கிராமங்கள் மட்டுமே இவ்வாய்விற்கு முதன்மை எல்லையாக அமைகின்றன.

சான்றாதாரங்கள்

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் கடலாடி, கமுதி, முதுகுளத்தூர், பரமக்குடி, இராமநாதபுரம், இராமேஸ்வரம், திருவாடானை, கீழக்கரை, R.S.மங்கலம் ஆகிய ஒன்பது வட்டாரங்கள் உள்ளன. இவ்வொன்பது வட்டாரத்தில் ஏறத்தாழ 180 மீனவக் கிராமங்கள் உள்ளன. அவற்றில் 60 மீனவக் கிராமங்கள் மட்டுமே இவ்வாய்விற்கு முதன்மைச் சான்றாதாரங்களாக அமைந்துள்ளன. அக்கிராமங்கள் ஆய்வு எல்லையில்

பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. இக்கிராமங்களுக்குக் கள ஆய்வில் சென்று தொகுத்த செய்திகளே இவ்வாய்விற்கு முதன்மைத் தரவுகளாகும்.

மீனவக் கிராமங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியலை விளக்கும் வகையில் வெளிவந்த இலக்கிய நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள், ஆங்கில நூல்கள் போன்றவை துணைமைச் சான்றாதாரங்களாகும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

மீனவர்களின் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. அவை,

1. க.பாலமுருகன் - இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கடையரினமக்களின் வாழ்வியல்
2. த.வாசுகி - இராமேஸ்வர மீனவர்களின் வாழ்வியல்
3. நா.சாந்தகுமாரி - நாகை மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல்
4. மா.இராமஜெயம் - மீனவர் வரலாறும் வாழ்க்கையும்
5. என்.ஸ்டீபன்சாம் - கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல்-ஓர் ஆய்வு

என்பனவாகும். இவை இவ்வாய்விற்கு முன்னோடியாக அமைந்துள்ளன.

ஆய்வு அணுகுமுறைகள்

ஆய்வின் நிறைவிற்கும், சிறப்பிற்கும் முதற்காரணமாய் அமைவன அதை மேற்கொள்ளப் பயன்படுத்தும் ஆய்வு அணுகுமுறையாகும்(Research Methodology). இவ்வாய்வில்,

1. விளக்கவியல் அணுகுமுறை (Descriptive Approach)
2. பகுப்பாய்வு அணுகுமுறை (Classical Approach)
3. சமுதாயவியல் அணுகுமுறை (Sociological Approach)
4. வரலாற்றியல் அணுகுமுறை (Historical Approach)

என்பனவாகும்.

இயல் பகுப்பு

இவ்வாய்வானது முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக ஐந்து இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவை,

1. இனவரைவியல்
2. தொழில்முறைகள்
3. சடங்குமுறைகள்
4. மருத்துவமுறைகள்
5. பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும்

என்பனவாகும்.

இனவரைவியல் என்பது முதலியலாகும். இதில் இனவரைவியல் விளக்கம், இன ஒப்பாய்வியல், இன வரைவியலும் பண்பாட்டு மானுடவியலும், பெயராக்கம், இராமநாதபுர வரலாறும் சிறப்புகளும், இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவக் கிராமங்கள், மீனவ இனக்குழுக்கள், இலக்கண இலக்கியங்களில் பரதவர், மீனவர்களின் கோரிக்கைகள், மீனவர் பெறும் உதவிகள், மீனவர் நலச்சங்கங்கள், மீனவர் போராட்டங்கள் ஆகியன ஆராய்ந்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழில்முறைகள் என்பது இரண்டாமியலாகும். இதில் தொல்காப்பியத்தில் தொழில், தொழிற்கருவிகள், தொழில் செய்யும்முறை, சங்கு குளித்தல், பெண்களின் தொழில், தொழில் சிக்கல்கள், தமிழக அரசம் மீன்வளத்துறையும், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள், மீனவர்களின் தொழில் பிரச்சினைகள், மீன்களின் வகைகள் ஆகியன விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சடங்குமுறைகள் என்பது மூன்றாமியலாகும். சடங்கின் தோற்றம், சடங்கு குறித்த விளக்கங்கள், இலக்கியங்களில் சடங்குமுறை, இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் சடங்குமுறை. குழந்தை பிறப்புச் சடங்கு, பூப்புச்சடங்கு, திருமணச்சடங்கு, இறப்புச்சடங்கு, வழிபாட்டுச் சடங்கு ஆகியன ஆராய்ந்து புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மருத்துவமுறைகள் என்பது நான்காமியலாகும். மருத்துவம் விளக்கம், இலக்கண இலக்கியங்களில் மருத்துவம் குறித்த செய்திகள், நாட்டுப்புற மருத்துவமுறைகள், இராமநாதபுர மாவட்ட மக்களின் மருத்துவ முறைகள், மீன் மருத்துவமுறைகள் ஆகியன திறம்பட ஆராய்ந்து கூறப்பட்டுள்ளன.

பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் என்பது ஐந்தாமியலாகும். இதில் பழக்க வழக்கம், நம்பிக்கைகள் குறித்த விளக்கம், இராமநாதபுர மாவட்ட

மீனவர்களின் பழக்க வழக்கம், திருமணச்சடங்கு, பிறப்பு, இறப்புச் சடங்கில் உள்ள பழக்கம், பூப்புச் சடங்கிலுள்ள நம்பிக்கைகள், திருமணம் பற்றிய நம்பிக்கைகள், தொழில் தொடர்பான நம்பிக்கைகள் ஆகியன ஆராய்ந்து புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு இயலின் இறுதியிலும் அவ்வியலின் சாரங்கள் தொகுக்கப்பட்டுத் தொகுப்புரையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வில் கண்ட கருத்துக்கள் முறைப்படுத்தப்பட்டு ஆய்வின் முடிவுரையாகத் தரப்பட்டுள்ளது. அதனையடுத்துத் துணைநூற்பட்டியலும் பின்னிணைப்புகளும் (மீனவக் கிராமங்கள், மீனவர்களின் மக்கட்தொகைக் கணக்கெடுப்புப் பட்டியல், பேட்டிகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், மீனவர் பாடல்கள், புகைப்படங்கள்) இடம்பெற்றுள்ளன.

இனவரைவியல்

ஓர் இனக்குழுவின் வரலாறுகளை, பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஆராய்ந்து விளக்குவதே இனவரைவியலாகும். மீனவர்களின் இனவரைவியலை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தும் நோக்கில் இவ்வியல் அமைகிறது. இவர்கள் தொல்காப்பியர் காலத்தில் பரதவர், பரத்தி, நுளையர், நுளைச்சியர் என அழைக்கப்பெற்றனர். இத்தன்மையினர் காலமாற்றத்திற்குத்தக பெயராக்கத்தில் சமய வழிபாடுகளில் மொழி, தொழில்நிலைகளில் வரலாற்று அடிப்படையில் தாக்கம் பெற்று மாற்றம் பெற்றுள்ளனர். அம்மாற்றங்களையும், அவர்களது கோரிக்கைகளையும், போராட்டங்களையும் இனவரைவியல் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து விளக்குவதே இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

இனவரைவியல் விளக்கம்

சமுதாயப் பண்பாட்டு மானிடவியலுக்கு அடித்தளமாகத் திகழ்வது இனக்குழுவியல் ஆகும். தமிழில் 'இனக்குழுவியல்' என்னும் சொல்லானது ஆங்கிலத்தில் 'ethnography' என்னும் பொருளுடைய 'ethnos', 'graphein' ஆகிய கிரேக்கச் சொற்களின் மூலங்களைப் பெற்றது. 'ethnos' என்பதற்கு இனம் (race), இனக்குழு (ethnic group), மக்கள் (people) என்பது பொருள். 'graphein' என்பதற்கு 'எழுதுவது' அல்லது 'வரைதல்'(to write) என்பது பொருள். ஆகவே இனவரைவியல் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட இனக்குழு அல்லது மக்களைப் பற்றி எழுதுதல் என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது. ஒரு இனக்குழுவைப் பற்றிய முழுமையான படிப்பு என்னும் வகையில் இப்பிரிவை 'இனக்குழுவியல்' என்றும் கூறலாம்.¹

தனிப்பட்ட இனக்குழு அல்லது மக்களைப் பற்றி எழுதுவது இனவரைவியல் எனலாம். இனவரைவியல் (ethnography) என்பது களஆய்வுகளின் அடிப்படையில், மனித சமூகத் தோற்றப்பாடுகள் தொடர்பான பண்புநிலை விளக்கமாக அமையும் ஒருவகை எழுத்தாக்கம் ஆகும். இதுகுறித்த பல்வகை கருத்துக்களை அறிஞர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். ஒரு முறைமையின் பகுதிகளைத் தனித்தனியாக அணுகுவதன் மூலம் அம்முறையை அச்சொட்டாகப் பிரித்துக்கொள்ள முடியாது என்ற எண்ணக்கருத்தின் அடிப்படையில் உருவான ஒரு முழுதளாவிய ஆய்வுமுறையின்

விளைவுகளை இனவரைவியல் முன்வைக்கிறது. இனக்குழு பற்றிய முழுமையான ஆய்வு என்பதனால் இதனை இனக்குழுவியல் என்றும் குறிப்பிடலாம்.²

“ஒரு குறிப்பிட்ட மானிட சமுதாயம் ஒன்றினைப் பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சி மற்றும் விவரிப்பே இனவரைவியல் என்றும், சமகாலத்திய இனவரைவு ஆராய்ச்சியானது முழுக்க முழுக்க களப்பணியை அடிப்படையாகக் கொண்டே நடைபெறுகிறது.”³

மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட மானிட சமுதாய மக்கள் குழு அல்லது வட்டாரத்தில் காணப்படும் அனைத்து வகையான மரபுகள் பற்றி மேற்கொள்ளப்படும் விளக்கமுறை ஆய்வே இனவரைவியல் ஆகும். மேலும், ஏதேனும் ஒரு பண்பாட்டைப் பற்றி எழுதப்பட்ட வரைவு அல்லது விளக்கமே இனவரைவியல் என்பர் ஆ.தனஞ்செயன்.⁴

இனவரைவியல் நூல்கள் அனைத்தும் தனிவரைவு நூல்கள் என்பதைப் பின்வரும் சான்று வழியாக நிறுவலாம். அதாவது ஓர் அயற்பண்பாட்டை விளக்க முற்படும் எந்த ஒரு சிறந்த இனவரைவியல் தொகுப்பும் பின்வரும் முதன்மையான கூறுகளைப் பற்றி விளக்குவதாக அமையும். அவை புவிசூழலியல் (topography), சுற்றுச்சூழல் (environment), காலநிலை (climate), குடியிருப்புமுறை (settlement), குடும்ப அமைப்பு, திருமணமுறை, உறைவிடமுறை (residence pattern...), வாழ்வியற்சடங்குகள், குழந்தை வளர்ப்புமுறை, பண்பாட்டு வயமாக்கமுறை (enculturation), மக்களின் உளவியற் பாங்குகள், மணக்கொடை, மணவிலக்குமுறை, வாழ்க்கைப் பொருளாதாரம் (subsistence economy), தொழிற்பகுப்பு (division of labour), உற்பத்திமுறை, நுகர்வுமுறை, பங்கீட்டுமுறை, பரிமாற்றமுறை, கைவினைத் தொழில்கள், அரசியல்முறை, அதிகார உறவுகள், சமூகக் கட்டுப்பாடு, வழிபாட்டுமுறைகள், மந்திரம், சூனியம், விழாக்கள், இசை, விளையாட்டுகள், அழகிய சிந்தனைகள், வழக்காறுகள், ஈமச்சடங்குகள், பிற தொடர்புடைய செய்திகள் முதலியன. அவ்வாறு தொகுக்கப்படும் செய்திகள் ஒரு தனிப்பட்ட சமூகத்தைப் பற்றியதாக இருப்பதால் இனவரைவியல் நூல்கள் அனைத்தும் ‘தனிவரைவு நூல்கள்’(monographs) எனக் கூறப்படும்.⁵

“பண்பாட்டு மானிடவியலும் சமூக மானுடவியலும் பெரும்பாலும் இனவரைவியல் ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் வளர்ந்தவையே. இத்துறைகள் சார்ந்த நூல்கள் பெரும்பாலும் இனவரைவியல் நூல்களே.⁶ பண்பாட்டு மானிடவியலில் பல இனவரைவியல் துணைத்துறைகள் உள்ளன.⁷

இன ஒப்பாய்வியல்

“இன ஒப்பாய்வியல் என்பது பல்வேறு இன மக்களைப் பற்றியும், அவர்களின் பண்பாட்டைப் பற்றியும், அவர்களின் வரலாற்றைப் பற்றியும் பண்பாட்டு நிலையில் அறியும் அறிவியலே இன ஒப்பாய்வியல் (ethnology) என்பார் குரோபர்.” இருப்பினும் இப்பிரிவின் பொருள் பல காலகட்டங்களில், பல நாடுகளில் வெவ்வேறு வகைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. இன ஒப்பாய்வியலின் பரப்பைச் சில வேளைகளில் விரித்துக் கூறும்போது இச்சொல் பண்பாட்டு மானிடவியல் என்றும் இணைச் சொல்லாகவும் கூறப்பெறுகிறது⁸ என்பதை அறியலாம்.

இனவரைவியலும் பண்பாட்டு மானிடவியலும்

பண்பாட்டு மானிடவியலானது “உலகம் முழுவதும் எண்ணிலடங்கா வகைகளில் பரவி வாழும் சமுதாயங்களின் பண்பாட்டைக் காலப்பரிமாணங்களுடன் ஆராயும் மானிடவியல் பிரிவே பண்பாட்டு மானிடவியல்⁹ என்று விளக்கலாம்.

மேலும், “பண்பாட்டு மானிடவியலின் உட்பிரிவுகளில் தொல்லியல் மொழியியல் ஆகிய பிரிவுகள் சேர்க்கப்பட்டாலும் இதன் தலையாய பிரிவுகள் இனக்குழுவியல் (ethnography), இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் (ethnology) ஆகிய இரண்டு மட்டுமே”¹⁰ என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“மனிதனின் வாழ்வியல் கூறுகளையும், வாழ்வியல் சார்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் ஆராய்வதே பண்பாட்டு மானிடவியல், மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சி மற்றும் பண்பாட்டு வளர்ச்சி இவைகளின் தோற்றம் மனிதப் பண்பாட்டின் அமைப்புமுறை மற்றும் செயல்பாடு ஆகியவைகளைக் காலம் கடந்த நிலையில் ஆராயும் துறை பண்பாட்டு மானிடவியல் என்று மேக்கன்ஜா குறிப்பிடுகிறார்.”¹¹

மனித சமூகம் சார்ந்த மொழி, மதம், மந்திரம், கலைகள், கூட்டு வாழ்க்கை, சமய நிறுவனம்,பழக்க வழக்கம் ஆகிய அனைத்துச் செயல்பாடுகளையோ ஆராயும் அறிவியல் பண்பாட்டு மானிடவியல் எனும் மஜீம்தாரின் கூற்றை வாக்ஸ்யாயன் குறிப்பிடுகிறார் என்பது இங்கு கொள்ளத்தக்கது.¹²

பெயராக்கம்

பரதவர், நுளையர், கடலர், வலைஞர், திமிலர், கடலோடிகள் ஆகிய பெயர்கள் மீனவர்களைக் குறிக்கும் பெயர்கள் ஆகும். இப்பெயர்களெல்லாம் தமிழ்ப் பெயர்களாகவே தொடக்க காலகட்டத்தில் விளங்கின. இப்பெயர்கள் போர்த்துக்கேயர்களின் வருகைக்குப் பின்பு போர்த்துக்கேயப் பெயர்களாக மாற்றம் பெற்றன. பர்னாந்து, பல்தான், மச்சாது, ரோச், மோத்தா, வாஸ், பெர்ணாண்டோ, கோஸ்தா, பிரிட்டோ, தல்மெய்தா, மிரார்டா, சில்வோ, ராயர் போன்ற பெயர்கள் அதற்குச் சான்றாக உள. இன்றுவரை இப்போர்த்துக்கேயப் பெயர்களே இப்பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்ப் பெயர்கள் மறைந்து போர்த்துக்கேயப் பெயர்கள் நிலைப்பெற்று உள்ளன. அதற்குக் காரணம் கிறிஸ்தவ மதத்தின் ஆதிக்கமே 1932க்குப் பிறகு தமிழகத்தில் பரவியதேயாகும்.

சமயம்

தமிழகத்தின் கிழக்குக் கடற்கரை மேற்குக் கடற்கரை ஓரங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் அதாவது பரதவர்கள் தொடக்கத்தில் இந்துக்களாக (1542 வரை) இருந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் அவர்கள் சுறவுக்கோடு நட்டு வருணன் அதில் உறைவதாக நம்பினர். பனை, புன்னை மரங்களில் கடல் தெய்வம் உறைவதாக நம்பினர் (அகநா.270, நற்.303). சூரியனையும், முருகனையும் வழிபட்டனர். (நற்.283) ஆகவே பரதவர்கள் தொடக்கத்தில் இந்துக்களாக இருந்தபோது வருணன், கடலன்னை, சூரியன், முருகன் ஆகியோரை வழிபட்டமை புலனாகும். கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டில் போர்ச்சுக்கல் நாட்டினர் தமிழகத்திற்கு வந்து கிறித்தவ மதத்தைப் பரப்பினர். கி.பி.1532ல் இருந்து 1547 வரை இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சுவேரியார் என்பார் பரப்பினர். கி.பி. 1535ல் கிறிஸ்தவ மதத்தில் சேர்ந்தவர்கள் பரங்கிக்குலம் புகுதல் என கூறப்பட்டனர். இவ்வாறு பரவிய கிறிஸ்தவ மதத்தால்

நாயக்கர் காலத்தில் இந்துக்களாக இருந்த 1,35,000 பேர் மதம் மாறினர். (கி.பி.1600) டச்சுக்காரர்கள் முத்துக்குளித்துறையை 150 ஆண்டுகள் ஆண்டுள்ளனர். ஆனால் ஒரு பரதவரைக்கூட அவர்கள் கத்தோலிக்கராக மாற்றமுடியவில்லை. பரதவர்களை டச்சுக்காரர்கள், பிராட்டஸ்டெண்ட்டுகளாகவும், போர்ச்சுகீசியர்கள் கத்தோலிக்கராகவும் மாற்றியுள்ளனர்.

பரதவர்கள் சிற்றரசர்களாக, படைத்தலைவர்களாக, வணிகர்களாக, நாட்டாராக இருந்துள்ளனர். காலமாற்றத்தால் அவர்கள் மீனவர் என்ற பொதுநிலைப் பெயரைப் பெற்று கீழ்நிலைக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். இவர்களில் கீழ்வரும் பிரிவினர் இருந்ததாகக் கூறுவர். அவர்கள், சாதித்தலைவர், துணி விற்போர், பவளம் குளிப்போர், களம் செலுத்துபவர், முத்துக்குளிப்போர், துணிகள் கட்டுவோர், ஆமைகள் பிடிப்போர், காட்டுப்பன்றி பிடிப்போர், சுறாமீன் பிடிப்போர், பல்லக்கு சுமப்போர், குற்றேவலர், நண்டுகள் பிடிப்போர் என்போராவர்.

இராமநாதபுரம் அறிமுகம்

இராமநாதபுரத்தைச் சங்ககாலம் தொடங்கி பிற்காலம் வரைக்கும் பல மன்னர்கள் ஆண்டு வந்திருக்கின்றனர். இராமநாதபுரத்தை பல்லவ மன்னர்கள் ஆண்டு வந்ததற்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உள்ளன. குன்றக்குடியிலும் பிள்ளையார்பட்டியிலும், பூங்குன்றத்திலும் காணப்படும் பல்லவர் காலத்திய குடைவரைக் கோயில்கள் இராமநாதபுர பல்லவர்களுக்கிருந்த தொடர்பை உறுதிப்படுத்துகின்றன. பல்லவர்களுக்குப் பிறகு சோழர்களின் ஆட்சியின்கீழ் இராமநாதபுரம் இருந்துள்ளது. இதனைப் பின்வரும் சான்று வழி நிறுவலாம். பிறகு 13-ஆம் நூற்றாண்டு வரை பாண்டியர்கள் ஆட்சி செய்து வந்துள்ளனர். கி.பி.1331-இல் மதுரையைத் தலைநகராய்க் கொண்டு முஸ்லீம் ஆட்சி நிறுவப்பட்டது. இவ்ஆட்சி கி.பி.1371-இல் முடிவுற்றது. அதன்பிறகு மதுரை நாயக்கர் ஆட்சி ஏற்பட்டது. கி.பி.1605-இல் சேதுபதிகளின் ஆட்சி பொறுப்பில் இராமநாதபுரம் இருந்தது.¹³

மேலும் இராமநாதபுரம் பாண்டிய நாட்டின் ஒரு பகுதியாகும். மதுரை நாயக்க மன்னர் முத்துகிருஷ்ணப்பர் (1601-1609) சடையக்கத்தேவர் என்ற உடையான் சேதுபதியைத் தம் பிரதிநிதியாக நியமித்து மறவர்கள் என்னும் மக்கள் மிகுதியாக

வாழும் இராமநாதபுரப் பகுதியை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பைக் கொடுத்தார் (1605) சடையக்கத்தேவர் இன்றைய இராமநாதபுர நகருக்கு அருகிலுள்ள (இராமநாதபுரத்திலிருந்து 16 கி.மீ.) போகளுரைத் தலைநகராகக் கொண்டு சேதுபதி மன்னர்கள் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார் என்பதிலிருந்து, இராமநாதபுரம் பல்வேறு ஆட்சியாளர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்ததை அறியமுடிகிறது.¹⁴

‘சேது’ என்றால் பாலம் எனப் பொருள்படும். ஸ்ரீராமர் இலங்கைக்குச் செல்வதற்காக அமைத்த பாலத்தின் பாதுகாவலராக ஸ்ரீராமரால் நியமிக்கப்பட்டவர் களாகக் கருதப்படுபவர்கள் ‘சேதுபதிகள்’ (சேது-பாலம், பதி-தலைவன்) என அழைக்கப்பட்டனர்.¹⁵

கர்நாடக நவாப்பான முகமது அலி கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரின் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, இராமநாதபுரம், சிவகங்கைப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றினான். இதனால் கி.பி. 1772-லிருந்து 1780 வரை இராமநாதபுரம் மீண்டும் முஸ்லீம் ஆட்சியில் இருந்தது. இந்த ஆட்சியில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கப்பம் கட்டும் அடிமைப்பிரதேசமாயிற்று. பிறகு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரின் திறமையாலும், சூழ்ச்சியாலும் இராமநாதபுரம் பிரிட்டிஷாரின் நேரடி ஆட்சிக்கு மாறியது. மதுரை மாவட்டம் அமைவதற்கு முன்பே இராமநாதபுரத்தில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி ஏற்பட்டுவிட்டது.

“1797 ஆம் ஆண்டில் இராமநாதபுரத்தில் ஏற்பட்ட பெரிய கலகத்தை அடக்கும் பொருட்டு, கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் ஜாக்சன் என்பவனைத் தலைமைப் பொறுப்பில் நியமித்தனர். வரி செலுத்த மறுத்து, கலகத்துக்கும் காரணமாய் இருந்த வீரபாண்டிய கட்டபொம்மநாயக்கரைப் போரில் தோற்கடித்துத் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றனர்.

சிவகங்கை ஆண்ட சின்னமருதுவும், பெரியமருதுவும் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுக்கு நெருங்கிய நண்பர்களாயிருந்தனர். மருது சகோதரர்கள் சிவகங்கை சீமையில் சுதந்திரப் போரை நடத்தினார்கள். போரில் 1801-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ஊமைத்தூரையும், மருது சகோதரர்களும் கைதாகித் திருப்பத்தூரில் தூக்கிலிடப்பட்டு இறந்தனர். திருநெல்வேலி, மதுரை மாவட்டங்களிலிருந்து 1901-இல் இராமநாதபுரம்

மாவட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் 1985 மார்ச் 15-இல் மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டு சிவகங்கை மாவட்டம் விருதுநகர் மாவட்டம்¹⁶ என உருவாக்கப்பட்டது.

சேதுபதிகள் ஆட்சி தோற்றம்

“தமிழர்களின் புனிதத்தலமான இராமேஸ்வரத்திற்குப் புனித யாத்திரையை மேற்கொள்ளும் பயணிகளிடம் அப்பகுதியில் வாழ்ந்த மறவர்கள் என்ற ‘கள்ளர்’ மரபினர் கொள்ளையடித்தனர். அக்கொள்ளைகளைத் தடுக்கும் பொருட்டு, மறவர்களுக்கு அப்பகுதியை ஆட்சி செய்த முத்துக்கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் ஒப்படைக்க நினைத்தார். அதன்படி ‘சடையக்கர்’ என்பவரை மறவர் பகுதியின் தலைவராக நியமித்தார். கி.பி.1601-1609-ல் சடையக்கர் ‘சேதுபதி’ என்று அழைக்கப்பட்டார்.”¹⁷

இவர் இன்றைய இராமநாதபுரத்திலிருந்து 16 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள ‘புகளுரை’ தலைநகராகக் கொண்டு சேதுபதி மன்னர்கள் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார். “சடையக்கர் இராமேஸ்வரம் செல்லும் பயணிகளுக்குச் சாலைப்பாதுகாப்பைக் கொடுத்தார். இவரது பரம்பரையினர் கடற்கரைப் பகுதிகளின் பாதுகாவலனாக இருந்தனர். ‘சேதுபதிகள்’ கடற்கரை காவலர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்”¹⁸ என்ற வரலாற்றிலிருந்து சேதுபதிகளின் அரசு உருவாக்கத்தை அறியமுடிகிறது.

இராமநாதபுரத்தை ஆட்சி செய்தவர்கள்

சடையக்கர்	- கி.பி. 1605 - 1622
கூத்தன் சேதுபதி	- கி.பி. 1622 - 1636
இரண்டாம் சடையக்கர் சேதுபதி	- கி.பி. 1645 - 1670
இரகுநாதன் சேதுபதி	- கி.பி. 1645 - 1670
சூரியன் சேதுபதி	- கி.பி. 1670 - 1670
அதனர் சேதுபதி	- கி.பி. 1670 - 1670
இரகுநாதர் (என்ற)	
கிழவன் சேதுபதி	- கி.பி. 1671 - 1710
விஜயரகுநாதர் சேதுபதி	- கி.பி. 1710 - 1720
தண்டச் சேதுபதி	- கி.பி. 1720 - 1720
பாவனி சங்கர சேதுபதி	- கி.பி. 1720 - 1729
கட்டய சேதுபதி	- கி.பி. 1729 - 1735
சிவகுமார முத்துவிஜய	

ரகுநாத சேதுபதி	- கி.பி. 1735 - 1746
ராக்க சேதுபதி	- கி.பி. 1747 - 1748
செல்லச் சேதுபதி	- கி.பி. 1748 - 1761
முத்துராமலிங்க சேதுபதி	- கி.பி. 1761 - 1772

ஆகியோர் சடையருக்குப்பின் இவருடைய வாரிசாக இராமநாதபுரத்தை ஆட்சி செய்தவர்கள் ஆவர். தலைவர் பொறுப்பில் இருந்தவர்களைத் தேவர் என்று அழைத்து வந்தனர். மதுரை நாயக்கர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி.1605 கி.பி.1772-ல் சிவகங்கை தேசம் இராமநாதபுரத்தோடு இணைந்த பகுதியாக இருந்தன. மதுரை நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்டு அப்பகுதியைச் சார்ந்த சேதுபதிகள் என்ற குறுநில மன்னர்களின் பகுதியாக விளங்கியது. இம்மன்னர்கள் மதுரை நாயக்கப் பேரரசுக்கு வரி செலுத்துபவர்களாக விளங்கினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁹

பிரிட்டிஷார் ஆட்சி (கி.பி.1785-1803)

இராமநாதபுரம், பிரிட்டிஷார் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட காலத்தில் ஜமீன்தார் முறையினைக் கைக்கொண்டு ஆட்சியதிகாரத்தை, சேதுபதிகளின் வாரிசுகளிடம் ஒப்படைத்தது. அதன்படி “கர்நாடக நவாப் முகமது அலி கி.பி.1792-இல் ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியாருடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி இராமநாதபுரம் ஆங்கிலேயரின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது. கி.பி.1795-இல் முத்துராமலிங்க சேதுபதி ஆங்கிலேயரால் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு, கி.பி.1803-ஆம் ஆண்டு முதல் இராமநாதபுரம் சேதுபதிகள், ஜமீன்தாரி உரிமையைப் பெற்றவர்களாயினர். இம்முறை முதலில் மங்களேஸ்வரி நாச்சியார் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. கி.பி.1803-1812-இல் இவரைத் தொடர்ந்து அவரது மகன் அன்னசாமியும் கி.பி.1812-1820-க்கு பிறகு இராமசாமியும் (கி.பி.1820-1830-இல்) ஜமீன்தாராயினர். இவர் இறந்தபின் இவரின் இரண்டாவது மனைவி பர்வதவர்தினி நாச்சியார் ஜமீன்தாரி உரிமையைப் பெற்றார். கி.பி.1830-1846-இல் இவருக்கு ஆண் வாரிசு இல்லாததால் தன் தங்கை மகன் முத்துராமலிங்கரைத் தத்தெடுத்தார். இவர் (கி.பி.1846-1862 வரை) ஜமீனாக இருந்தார். ஆனால் இவருக்கு பிரிட்டிஷார் ஜமீன்தார் உரிமையை அங்கீகரிப்பதைத் தாமதப்படுத்தினார். இதற்கு இடையில் பொன்னுச்சாமி என்பவர் நிர்வாகத்தைக்

கவனித்து வந்தார். இவருக்குப் பிறகு இவரது மகனான பாண்டித்துரை நான்காவது ஜமீன்தாரானார். இவர் காலத்தில் தான் மதுரையில் நான்காவது தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவப்பட்டது.”²⁰ கி.பி.1863-இல் முத்துராமலிங்கர் இறந்தார். மீண்டும் பிரிட்டிஷார் கைவசம் இராமநாதபுரம் வந்தது. பின்னர் கி.பி.1889-இல் முத்துராமலிங்கரின் மகன் பாஸ்கர் சேதுபதியிடம் (1889-1903-இல்) ஜமீன்தார் பொறுப்பை பிரிட்டிஷார் அளித்தனர். இவர் காலத்தில் தான் சுவாமி விவேகானந்தா சிகாகோவில் (1893-இல்) நடைபெற்ற மதங்கள் சார்ந்த கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளச் செய்தார் என்பது வரலாற்றுச் செய்தியாகும். இவருக்குப் பிறகு இவரது மகன் சண்முகராஜேஸ்வர நாகநாதர் சேதுபதி (1929-1949-இல்) ஜமீன்தாராக ஆனார். ஆனால் 1949-இல் ஜமீன்முறை ஒழிக்கப்படவே, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ்சின் அமைச்சரவையில் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக (1952-1957) இவர் இருந்தார். கி.பி.1605-இல் தொடங்கி இராமநாதபுர சேதுபதிகள் ஆட்சி கி.பி.1949-இல் முடிவடைந்தது என்பதும் வரலாற்றுச் செய்தியாகும்.

இராமநாதபுரம் பெரிய மாவட்டமாக இருந்ததால் நிர்வாகக் காரணங்களுக்காக 15.07.1984 இராமநாதபுரம் மாவட்டம், விருதுநகர் மாவட்டம், சிவகங்கை மாவட்டம் என மூன்றாகப் பிரித்தனர்.

இராமநாதபுர மாவட்டத்தின் சிறப்புகள்

தமிழகத்தில் உள்ள 13 கடலோர மாவட்டங்களில் ஆயிரம் கிலோமீட்டர் நீள கடற்கரை உள்ளது. இவற்றுள் இதில் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மட்டும் அதிகமாக 271 கி.மீட்டர் நீளம் கடற்கரைப் பரப்பு உள்ளது. இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உள்ள சிறப்புகளாயின,

- மீன்பிடித்தொழில் (முதலிடம்)
- மிளகாய் உற்பத்தியில் (முதலிடம்)
- பனைமரம் சம்பந்தப்பட்ட தொழில் (முதலிடம்)
- ஆடு வளர்ப்பு(முதலிடம்)
- நெல் விளைச்சல் (இரண்டாமிடம்)
- உப்பு உற்பத்தி (இரண்டாமிடம்)
- தேங்காய் உற்பத்தி(இரண்டாமிடம்)
- பருத்தி உற்பத்தி(மூன்றாமிடம்)

- பட்டு உற்பத்தி(மூன்றாமிடம்)
- குடிசைத் தொழில் (மூன்றாமிடம்)
- கல்வி(தமிழக அளவில் 7-வது இடம்)

போன்றவற்றில் சிறந்து விளங்குகிறது.²¹ மேலும்,இம்மாவட்டத்தில் ஒன்பது மருத்துவமனைகளும், ஏழு வங்கிகளும், நாற்பத்திமூன்று காவல் நிலையங்களும் 201 தபால் நிலையங்களும், 35 திரையரங்குகளும் இம்மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளன. இம்மாவட்டத்தில் வருவாய் கோட்டங்கள் இரண்டும். (இராமநாதபுரம், பரமக்குடி) வட்டங்கள் ஒன்பதாகவும், இராமநாதபுரம், இராமேஸ்வரம், திருவாடாணை, பரமக்குடி, முதுகுளத்தூர், கமுதி, கடலாடி, கீழக்கரை,R.S.மங்கலம் ஆகியனவும், வருவாய் கிராமங்கள் 424 ஆகவும் அமைந்துள்ளன. மேலும் நகராட்சிகள் இரண்டும் பேரூராட்சிகள் ஒன்பதும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பதினொன்றும், பஞ்சாயத்துக்கள் நூற்றுநாற்பத்தி மூன்றும், சட்டசபைத் தொகுதிகள் நான்கும், (திருவாடாணை, பரமக்குடி, இராமநாதபுரம், முதுகுளத்தூர்) பாராளுமன்றத் தொகுதி ஒன்றும் (இராமநாதபுரம்) காணப்படுகின்றன.²²

பரப்பளவு

இந்தியக் கடற்கரையின் நீளம் 8041 கி.மீ. ஆகும். தமிழக கடற்கரையின் நீளம் 1076. இதில் இராமநாதபுர மாவட்டத்தின் நீளம் 271 கி.மீ. ஆகும். இராமநாதபுரத்தின் மொத்தப் பரப்பளவு 4,233.44 ச.கி.மீ. ஆகும்.

மக்கள் தொகை

“இம்மாவட்டத்தில் மக்கள் தொகை 11,83,321. இம்மாவட்டத்தில் எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் 7,60,819 (73.50%) ஆண்கள் 5,82,068 பெண்கள் 6,01,256 ஆகும். இதில் கடற்கரைச் சார்ந்த பகுதியில் வாழும் மீனவர்கள் 1,71,722 பேராவர். இதில் ஆண்கள் 88,531 பேரும், பெண்கள் 83,191 என்று தமிழக அரசின் கணக்கெடுப்பு தெளிவுறுத்துகிறது.²³

கல்வி நிறுவனங்கள்

கல்வியில் தமிழக அளவில் ஏழாவது இடத்தைப் பெற்றுள்ள இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் துவக்கநிலைப் பள்ளிகள் 969, நடுநிலைப் பள்ளிகள் 142, உயர்நிலைப்பள்ளிகள் 57, மேநிலைப்பள்ளிகள் 39, அரசு கலைக் கல்லூரிகள் இரண்டு, முகமதுசாதக் பாலிடெக்னிக் கல்லூரி, (கீழக்கரை), முகமதுசாதக் பொறியியல் கல்லூரி, (கீழக்கரை), தஸ்ஸீம்பீவி அப்துல்காதர் கலைக்கல்லூரி, (கீழக்கரை),

முத்துராமலிங்கத்தேவர் நினைவு கல்லூரி (கமுதி), அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் மாலைநேரக் கல்லூரி (பரமக்குடி),(தொண்டி), திருவாடாணை அரசு கலைக்கல்லூரி இம்மாவட்டத்தில் உள்ள மக்களைக் கல்வி அறிவில் முன்னேற்றம் ஏற்படுத்த பல கல்லூரிகள், பள்ளிகள் உறுதுணையாக அமைந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவக் கிராமங்கள்

இராமநாதபுர மாவட்டம், கடல்சார்ப் பகுதியாக உள்ளதால், இங்கு மீனவக் கிராமங்கள் நிறைந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றன. இவற்றில் 60 மீனவக் கிராமங்கள் ஆய்வு எல்லையாக அமைகின்றன. அவை,

1. S.P.பட்டினம்	31. குடியிருப்பு
2. தீர்த்தாண்டதானம்	32. ஒலக்குடா
3. பாசிப்பட்டினம்	33. சுடுகாட்டான்பட்டி
4. தாமோதரன்பட்டினம்	34. இராமேஸ்வரம்
5. நாரேந்தல்	35. வேர்கோடு
6. M.R.பட்டினம்	36. முகந்தராயர் சத்திரம்
7. தொண்டி	37. தனுஷ்கோடி
8. P.V.பட்டினம்	38. மரைக்காயர்பட்டினம்
9. நம்புதாளை	39. வேதாளை
10. சோழியக்குடி	40. அதியமான்
11. வீரசங்கிலிமடம்	41. முத்துப்பேட்டை
12. புதுப்பட்டினம்	42. பெரியபட்டினம்
13. காரங்காடு	43. சண்முகவேல்பட்டினம்
14. முள்ளிமுனை	44. சேதுக்கரை
15. கடலூர்	45. மீனவர் குப்பம்
16. மோர்ப்பண்ணை	46. கீழ்க்கரை
17. புதுக்காடு	47. கரையூர்
18. திருப்பாலைக்குடி	48. வலையர்வாடி
19. தேவிப்பட்டினம்	49. மாரிவலசை
20. முனிவீரன்பட்டினம்	50. ஏர்வாடி
21. புதுவலசை சத்திரம்	51. வாலிநோக்கம்
22. ஆற்றங்கரை	52. மாரியூர்
23. உச்சிப்புளி	53. மூக்கையூர்
24. தர்ஹாவலசை	54. நரிப்பையூர்(N)
25. இருமேனி	55. நரிப்பையூர் (S)
26. மண்டபம்	56. ரோஜ்மாநகர்
27. பாம்பன்	57. கண்ணிராஜபுரம்
28. அக்காள்மடம்	58. கொடிப்பங்கு
29. தங்கச்சிமடம்	59. தொண்டி புதுக்குடியிருப்பு
30. அரியாண்குண்டு	60. பெரியபட்டினம் புதுக்குடியிருப்பு

என்பனவாகும்.

தமிழ்நாட்டில் சாதிகள்

இந்தியச் சமூகம் சாதிய வருணப்பாகுபாட்டில் கட்டமைந்த ஒன்றாகும். இத்தகைய சாதிய நிலைப்பாட்டினை கடிந்துரைக்கும் வகையில்,

**“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா - குலத்
தாழ்ச்சி உயர்த்திச் சொல்லல் பாவம்”²⁴**

என்றார் மகாகவி பாரதி. தொல்காப்பியர் காலத்தில் நில அடிப்படையிலானபிரிவுகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. நில அடிப்படையிலிருந்து பிரிவுகள் பின்னாளில் தொழில் அடிப்படையில் சாதிமுறையாக உருவானது. இதன்மூலம் அரசர்-அந்தணர்-வணிகர்-வேளாளர் என்ற வர்க்கமுறை உருவானது. பின்னர் பிராமணர்களின் வருகையால் வருணச்சட்டங்கள் தோன்றின. இதில் முகத்திலிருந்து பிராமணரும், தோளிலிருந்து ஷத்திரியரும் (அரசர்) தொடையிலிருந்து வைசியரும் (வணிகர்) பாதத்திலிருந்து சூத்திரரும் தோன்றினார்கள்²⁵ என்னும் முரண்பட்ட கருத்துக்களும் தலையெடுத்தன. இதற்கு வேதங்கள் துணை செய்ததை அறியமுடிகிறது.

“ரிக்வேதத்தின் பத்தாம் மண்டலத்திலுள்ள புருஷசூக்தம் பிராமணர், ராஜன்யர் (ஷத்திரியர்) வைசியர்கூத்திரர் (வேளாளர்) என்ற வருண அடிப்படையைப் போதிப்பதாக எஸ்.இராதாகிருஷ்ணன் கூறுகிறார்.”²⁶

“இந்த வருணச் சட்டத்துக்கு வெளியே தமிழ்நாட்டில் உழைக்கும் மக்களான சாம்பவர், பறையர், குடும்பர், பள்ளர், பரதர், குறவர், நாடார், ஈழவர், வண்ணார், சாரியர் மற்றும் பல்வேறு பழங்குடி மக்கள் இடம்பெற்றனர்.”²⁷

சோழப்பேரரசுக் காலத்தில் மேற்சாதியினர் வலங்கையினர் 98 பிரிவினராகவும் கீழ்ச்சாதிகள் (இடங்கையர்) 98 பிரிவாகவும் இருந்தன சாதிப்பிரிவு 1901 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் பின்தங்கிய வகுப்புக்கான குழு ஆய்வில் (Backward Class Commission) பின்தங்கிய சாதிகள் மட்டும் 2399 என்று கூறுகின்றார். ஆர்.நல்லக்கண்ணு.²⁸

சுமார் நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் ஆங்கிலேயர் நம் நாட்டை ஆண்டபோது திரு.தர்ஷடன் என்னும் ஆங்கிலேய அறிஞர் “Thursten’s Castes and Tribes of South India” (தென்னிந்திய குலங்களும் குடிகளும்) எனும் ஆங்கிலப்

பெருநூலை அரசிடம் ஒப்படைத்தார். அந்த ஆய்வறிக்கையில் ஒவ்வொரு சாதியினரும், குலத்தினரும் தம்மைத் தெய்வத்தோடு தொடர்பு கொண்டவர் என்று கூறியதை அறிந்து குறிப்பிட்டிருந்தார். இச்செய்தியைத் திரு.ஆ.சிங்காரவேலு முதலியாரும், ந.சி.கந்தையாபிள்ளை என்பாரும் தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளனர்.இன்று மேலும் பல பிரிவடைந்து மீனவர் சமூகத்தில் மட்டும் 46 பிரிவுகள் காணப்படுவதாக க.வேலாயுதம் கூறியுள்ளார்.²⁹

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவ இனக்குழுக்கள்

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் 180க்கும் மேற்பட்ட மீனவக் கிராமங்கள் உள்ளன. அவற்றில் 60 கிராமங்களில் கடையர், மரைக்காயர், வன்னியப் படையாச்சியர், வலையர், கரையார், ஆதிதிராவிடர் என்ற இனத்தவர்கள் வாழ்கின்றனர். இம்மக்கள் கடலில் மீன்பிடித்தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவ்வின மக்களுள் பல்வகையான இனக்குழுக்களைப் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

கடையர்

பரதவர் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரிவினருள் கடையர் ஆவர். இவர்கள் சுண்ணாம்புக் கிளிஞ்சல், கடல் முத்துக்குளித்தல் முதலிய தொழில் செய்து வாழ்வர். இப்பெயர் தென்னாட்டில் இராமேச்சுர முதலிய இடங்களில் வழங்கி வருகிறது³⁰ என்று அபிதான சிந்தாமணி கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது.

“கடையன் என்ற சொல் கீழானவன், கடையியில் உள்ளவன் என்ற பொருளைத் தருவது இது பள்ளர்கள் சாதியின் ஒரு உட்பிரிவாகும். இவர்கள் இராமேஸ்வரத்திலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதியிலும் கிளிஞ்சல் சேகரித்து கிளிஞ்சல் சுண்ணாம்புக் காளவாய் போடுபவர்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இன்று இந்தப் பிரிவினரிடையே இருந்து முத்துக் குளிப்பவர்களில் ஒரு பகுதியினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் கிறிஸ்தவ சமயத்தவர்களாக உள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அருட்தொண்டர் பிரான்சிசு சேவியர் அவர்களின் சமயப்பணியால் இம்மக்கள் கிறித்துவ சமயத்தைத் தழுவியவர்கள் ஆவர்.³¹ இக்கிறித்துவ கடையர்கள் காரங்காடு எனும் ஊரில் பெரும் எண்ணிக்கையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் தற்பொழுது இந்து மதத்தைப் பின்பற்றும் கடையர்கள் இருக்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“கடையர்கள் இந்திரனை வழிபடக்கூடியவர்கள் என்றும், இந்திரனுக்கு அமிழ்தம் கடைந்ததால் “கடையர்” என்ற பெயர் வந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இந்திராணி ஆடும் ஆட்டத்திற்கு பெயர் “கடையம்” என்பதாகவும் சொல்லப்படுவதுண்டு. கடை என்றால் வாயில் கடையர் என்றால் வாயில் காப்போர் அதாவது போர்த்தொழில் செய்வோர் என்ற பொருள் கொள்வாரும் உண்டு.

இராமனது பட்டமளிப்பு விழாவை முன்னின்று நடத்திய மீனவனாகிய குகனுக்கு பட்டங்கட்டி என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டதாகவும், குகன் வழித்தோன்றல்களாகிய கடையர்களுக்கு இந்தப்பெயர் நிலைத்து விட்டதாகவும் மக்களிடம் வழக்காற்றுக் கதைகள் உலாவிவருகின்றன.

“பட்டங்கட்டியர்” என்பது சாதிப்பெயர் இல்லை. இது சாதிக்குள் ஒரு பிரிவினருக்கான பட்டப்பெயர் ஆகும். இப்பெயர் பரதவர், முக்குவர், நுளையர், கரையார் போன்ற மீனவர் சாதிக்குள்ளும் வழங்கப்படுகிறது.³² கடையரின மக்கள் தொண்டி, புதுக்குடி, முள்ளிமுனை, மோர்ப்பண்ணை, சோழியக்குடி, திருப்பாலைக்குடி ஆகிய ஊர்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

மரைக்காயர்

‘மரைக்கலராயர்’ என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே ‘மரைக்காயர்’ என்பதாகும். ‘மரைக்கார்’ என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். பண்டுபரவரில் (பரதவர்) ஒரு பிரிவினராக விளங்கிய இவர்கள் முத்துக் குளிக்கும் பரதவருக்குப் போட்டியாக முத்துக்குளிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட விரும்பினர். எனவே ஆர்காட்டு நவாப்பின் படையுதவிகளுடன் முத்துக்குளிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். இந்த நன்றிக்கடனுக்காக முகமதியராக மாறினர்.³³ இம்மரைக்காயர் இனத்தவர் S.P.பட்டினம், M.R.பட்டினம், தொண்டி ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

வன்னியப் படையாச்சியர்

படையாச்சி

இவர் பள்ளிகளில் ஒரு வகுப்பினர் என அபிதான சிந்தாமணி தமிழ்க்கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது.³⁴

வன்னியர்

“ஓர்வகை ஜாதியார் இவர்கள் வீரசம்புமுனிவர் யாகஞ்செய்ய அதிற்பிறந்தவர் என்பர். இவர்கள் வாடாமாலை, புலிக்கொடி, மகம்பேரு, கச்சிநகர், மனோவேகரதம், மும்முருசு, மதக்களிறு உடையவராம். இது பள்ளிகளுக்கேயல்லாமல் அம்பலக்காரன், வலையன் சில மறவர்க்கும் பெயர். வன்னியன், வன்னிக்குட்டி, தேன் வன்னியன் என்னும் பட்டங்களுண்டு. இது தென்ஆற்காடு ஜில்லாவில் சில இருளருக்கும் பெயர் மற்றொரு பிரிவார் பூச்சொரித்தொழில் செய்தும் கூத்தாடியும் பிழைப்பர். இவர்களை வயானியர் என்றும் கூறுவர். இவர்களுக்குக் கிராமத்தில் மிராசு உண்டு.”³⁵

**“கூட்ட மிட்ட படை சேருமிக்
குரு வன்னியர் படை சூழ
ஈட்டி வேல் பரிசைகுந்தம்”**

என அடிகளில் வன்னியர் குறிப்பிடுகின்றன. வன்னியர் “படையாச்சி” என்றும், “பள்ளி” என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களில் அரசியல் நிர்வாகம் பற்றி வந்த சிலர் “மழவராயர்” என்ற பட்டமும் தங்கியிருக்கின்றனர்.³⁶

இவர்கள் ‘வீரசம்பு’ முனிவர் யாகம் செய்ய அதில் பிறந்தவர்கள் என்பர். அக்கினிக் குதிரையேறிய ‘இராயரவிந்ர மிண்ட நாயனார்’ எனவும் இவர்கள் கூறிக்கொள்வர். வன்னியன் என்றும் பெயர் பள்ளிகளுக்கே அல்லாமல் அம்பலக்காரன், வலையன், சில மறவருக்கும் உரியது என்றும், திருவிதாங்கூர் அரசாக இருந்த குலசேகர ஆழ்வாரைத் தங்கள் இனத்தவர் என்றும் கூறுவர். காஞ்சியில் பல்லவர்களால் கட்டப்பட்ட கோபுரத்தைப் ‘பள்ளிக்கோபுரம்’ என்பர். அந்த உரிமையில் அக்கோபுரத்தைப் பழுதுபார்த்தல் முதலிய பணிகள் செய்கின்றனர். இவர்களுக்குப் படையாட்சி என்னும் பட்டமும் உண்டு. சிலர் மீன்பிடித்தல், படகு ஓட்டுதல் முதலிய தொழில்களையும் செய்வார் என்று சிங்காரவேலு முதலியார் குறிப்பிடுகின்றார்.³⁷ இவர்கள் தொண்டி, நம்புதானை, தாமோதரன்பட்டினம், பாசிப்பட்டினம், புதுக்குடி, வலையர்வாடி ஆகிய ஊர்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

வலையர்

வலையர் என்போர் ஒருவகை வேட்டைக்கார சாதியார் ஆவார். இவர்களில் சிலர் மீன்பிடித்தலும், சிலர் பாடிகளை வேட்டையாடியும் சிலர் கழனிகளில் கூலி

வேலை செய்தும் பிழைக்கின்றனர். தேசத்தில் முதன்முதலில் இருந்தவர்கள் தாங்கள் என்று கூறுகின்றனர். இவர்கள் அம்பலக்காரன், சேர்வைக்காரன், குருவிக்காரன், வேடன், சிலியான் என்ற பல பட்டப் பெயர்களுடையவர்கள் என அபிதான சிந்தாமணி கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது.³⁸

“இந்துக்களாக வாழும் பரதவராகிய இவர்கள் முத்தரையர் என வழங்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் ‘இராமேசுவரம்’, ‘பாம்பன்’ பகுதிகளில் மீன்பிடித்து வாழ்கின்றனர் எனக் கவிஞர் மீனவன் கூறுகிறார்.³⁹ இவ்வின மக்களே முத்தரையர் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர். வலையர் இனமக்கள் மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபட்டாலும் பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கியவர்களாக உள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

கரையார்

“கரையார் என்பது கடற்கரையில் வாழும் தமிழ்நாட்டு மீனவர்களுக்கு உரிய ஒரு பெயர். மீன்பிடிக்கும் பிரிவினர் கரையார்.⁴⁰ என்பது அபிதான சிந்தாமணியில் பட்டணவரும் கரையார் இனத்தவரும் ஒன்று என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.⁴¹ கரையான் என்பதற்கு ஆழ்கடலுக்குச் செல்லாது கடற்கரை ஓரத்திலேயே மீன்பிடிக்கும் இனம் என்று பொருள் கொள்ளலாம். இராமநாதபுரத்தில் கரையன் என்னும் பிரிவினர் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் தங்களை பர்வதராஜகுலத்தினர் என்றும் கூறிக்கொள்கின்றனர்.

ஒருவேளை கரையார்கள் தங்களின் சமூக மதிப்பை உயர்த்திக் கூறவேண்டும் என்பதற்காகவே தங்களைப் பர்வதராஜகுல மரபினர் எனக் கூறிக்கொள்கின்றனர் என்று கருத வாய்ப்புள்ளது. கரை, துறை வேளாளப்பிள்ளை மரபில் வந்த கரையாரின் முதன்மைத் தொழில் மீன்பிடித்தல் அன்று காரைக்கால் துறைமுகப்பட்டினமாக இருந்த காலத்தில் ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்கு உதவிய படகுகளை இயக்கி வந்த கரைதுறை வேளாள மரபினர் துறைமுகம் நீங்கிய பிற்காலத்தில் மீன்பிடித்தொழிலை மேற்கொண்டு அதன் பயனாக இராமநாதபுரம் பகுதிக்கு குடிபெயர்ந்து தங்களை கரையார் என்று மாற்றிக் கொண்டுள்ளனர். இன்று அரசாங்கம் மீனவர்களுக்கு வழங்கும் சலுகைகளையும் உதவிகளையும் இவர்கள் பெற்று வருகின்றனர். தற்போது இவர்களில் மீன்பிடித்தொழிலை மேற்கொள்பவர்கள் சிலரே எனலாம்.⁴²

ஆதிதிராவிடர்

ஆதிதிராவிடர் தமிழ்நாட்டுப் பழங்குடிகள் ஆவர். இவர்கள் தமிழ்நாட்டில் பறையரென்றும் வடநாட்டில் மாலமாதிகரென்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவ்வகை இனத்தவரும் மீன்பிடித்தொழிலில் நாள் கூலியாட்களால் உள்ளனர். சில பகுதிகளில் முதலாளிகளாகவும் கடல் தொழில் செய்கின்றனர்.

இவர்களுடன் பள்ளர், மறவர், இனத்தவரும் கடலில் மீன்பிடித்தொழில் செய்கின்றனர். இன்றைய நிலையில் மீன்பிடிப்போர் அனைவரையும் சேர்த்து மீனவர் என்ற பொதுச்சொல்லால் அழைக்கின்றனர். இவ்வினத்தவர் தொண்டி, மோர்ப்பண்ணை, திருப்பாலைக்குடி, தேவிப்பட்டினம், பாம்பன், இராமேஸ்வரம், புதுப்பட்டினம், புதுக்காடு, வீரசங்கிலிமடம் ஆகிய ஊர்களில் வாழ்கின்றனர்.

பரதவர்

‘பரதவர்’ எனும் சொல் பர என்ற மூலத்தைக் கொண்டது. பர(பரந்தது) - பரவை (கடல்) - பரல் (சுக்கான்) - படவர் (படகைச் செலுத்துபவர்) - பரதவர். பரந்துபட்ட கடல் பரப்பில் சுக்கான் கொண்டு படகைச் செலுத்தித் தொழில் செய்தவர் பரவர். பரதவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர் பட்டினங்களில் வாழ்ந்ததால் பட்டினவர் என்றும் வலை கொண்டு தொழில் செய்தமையால் ‘பரதவர்’ என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

பரவையை (கடல்) கலம் செலுத்தி வெகுதொலைவுகளில் உள்ள தீவுகளுக்குச் சென்று வாணிகம் புரிந்தும் மீன்பிடித்து முத்துக்குளித்தும் கொணர்ந்தும் தொழில் செய்பவர்களாக விளங்கியதாலும், இந்த தொழில் பரதர், பரதவர், பரவர், வலையர் எனும் சொற்கள் மீனவர்களைக் குறிக்கும் சொற்களாகும் என்பது ஜேம்ஸ் ஹார்லின் முடிவு⁴³ ஆகும்.

பரதவர் யார்?

உலகின் பல பாகங்களுக்கும் பரவலாகச் சென்று மனித இனம் தனது உணவுத் தேவைக்காகத் தொடக்க காலத்தில் இயற்கையில் கிடைத்த பொருட்களையே நாடவேண்டியதாயிற்று. காடுகளில் வாழ்ந்தவர்கள் வேட்டையாடுதலையும், நதிக்கரை, கடலோரப் பகுதிகளில் எஞ்சியவர்கள் மீன்பிடித்தலையும் தங்களது தொழிலாக மேற்கொள்ள நேர்ந்தது.

நாகரிகம் வளர வளர மனிதன் தான் வாழும் இடத்திற்கேற்ப தன் தொழிலை அமைத்துக் கொண்டான். காட்டிலேயே தங்கிப்போனவர்கள் வேட்டைத் தொழிலை மேற்கொண்டார்கள். காட்டை ஓட்டிய பகுதியில் தழையும் இலையும் தாராளமாகக் கிடைத்ததால் அங்கு வாழ்ந்தவர்கள் ஆடு, மாடுகள் மேய்த்தனர். சமவெளிப்பகுதியில் தங்கியவர்கள் விவசாயத்தை முதன்மையாகக் கொண்டார்கள். கடல் முதலிய நீர் நிலை அருகில் தங்கியவர்கள் மீன்பிடித்தொழிலை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினார்கள் என அறியமுடிகிறது. இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புணல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படுமே” (தொல்.951)

என்பார். இதில் கடலும் கடலைச் சார்ந்த நெய்தல் நிலத்தில் வாழும் மீன்பிடித்தொழிலை முதன்மையாகக் கொண்டவர்கள் இப்பரதவர்கள். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் ஆகிய நிலத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் பருவகாலச் சூழல்களில் நிலம் பெயர்ந்து மற்ற நிலங்களில் குடியமர்ந்து வாழுவதைப் போல் அல்லாமல் நெய்தல்தில மக்கள் பழங்காலந்தொட்டே நிலைபெயராமல் நெய்தல் நிலத்தே வாழ்கின்றவர்களாக உள்ளனர்.

தமிழ்ப் பரதவர் தம்மைப் பாண்டியர் வழியினர் என்பர். பரவை (கடல்)யைச் சார்ந்து தன்னுடைய தலைநகரங்களை அமைத்துக் கொண்டதாலும் கடல் கடந்து அக்காலத்தே இருந்த பல தீவுகளுக்கும் சென்று வந்தாலும், மீன்கொடி கொண்டதாலும் பாண்டியன் பரதவன் - பரதன் எனப்பட்டான். பாண்டியர் சந்திரகுலத்தவர். தமிழ்ப் பரதவரை நிலாப்பரதவர் (நிலா-சந்திரன்) என்றழைத்துள்ளனர்.

பரதவர் கடற்கரையில் வாழ்ந்து மீன் பிடிப்பதாலோ கடல் வாணிகத்தாலோ, வாழ்க்கை நடத்திய நாக வகுப்பினர் என்பார் வீ.கனகசபைப்பிள்ளை.⁴⁴

“தமிழகத்தில் வாழ்ந்த மிகப்பழைய குடியினர் வில்வர், மீனவர் என்பவர்களே. இவ்விரு கிளையினத்தவர்களும் இந்தியா முழுவதும் பரவியிருந்த ஒரு முற்பட்ட கால மனித இனத்தவர் என்பது தெளிவு” என்று திரு.வி.கனகசபை கூறுவதிலிருந்து பரதவர்களின் தொன்மை புலனாகும்.

தமிழகத்தின் தொல்குடியினரில் பரதவரையும் குறிப்பிடுகின்றார் சீனிவாச ஐயங்கார்.⁴⁵ வேட்டைத்தொழிலை மேற்கொண்டு வாழ்ந்து வரும் தொல்குடிகளும் மீனவக்குடியும் ஒன்றாகும் என்பார் ஆ.தனஞ்செயன்.⁴⁶ பழங்கற்கால மனிதர்கள் வேட்டைத்தொழிலையே மேற்கொண்டார்கள் என்பது வரலாறு அறிந்ததே. ஆறுகளிலும் கடற்கரையோரங்களிலும் வாழ்ந்த மக்கள் நீரில் வேட்டையாடி தமது உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்த பரதவர்கள் என்பதும் அவர்கள் தொல்குடியினர் என்பதும் பெறப்படுகிறது.

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனும் நிலப்பாகுபாட்டில் நெய்தலினைக் கடலும் கடலைச் சார்ந்த இடம் என்றே குறிக்கின்றார் தொல்காப்பியர். “நெய்தல் என்பது ஒரு நீர்பூங்கொடி. இதனாலே கடல் சார்ந்த நிலம் நெய்தனிலமெனப்பட்ட தென்பர் ஒரு சாரார்.”⁴⁷ நெய்தல் நிலத்தில் தாழை, புன்னை, செருந்தி, அரும்பு போன்ற எண்ணற்ற பூக்கள் இருந்தாலும் நெய்தற்பூ மிகுந்து காணப்படுவதாலே நெய்தல் என்ற பெயர் பெற்றது என்பர் முத்து கண்ணப்பர்.⁴⁸

நெய்தல் என்பது கடல் சார்ந்த நிலத்தைச் சுட்டும் பெயராக இலக்கியங்களில் மிக அருகியே காணப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களும் எட்டுத்தொகையில் ஐங்குறுநாறு ஒன்றில் மட்டும் ‘நெய்தல்’ என்ற சொல் கடல் சார்ந்த இடம் என்ற பொருளைக் குறிப்பதாக ஆளப்பட்டுள்ளது. “நெய்தல் கிருங்கழி நெய்தல் நீக்கி” (ஐங்.184:1) ஏனையவிடங்களில் எல்லாம் நெய்தல் என்ற சொல் நெய்தற் கொடியையோ மலரையோ மட்டும் குறிப்பதாகவே கையாளப்பட்டுள்ளது.

பத்துப்பாட்டில் சிறுபாணாற்றுப்படையில் ஓரிடத்தும் (பாடல் சான்ற நெய்தல் நெடுவழி.151) மதுரைக்காஞ்சியில் ஓரிடத்துமாக (நெய்தல் சான்ற வளம் பல பயின்று- 325) ஆகிய இரு இடங்களில் மட்டுமே நிலத்தைச் சுட்டும் பொருளில் நெய்தல் என்ற சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. ஏனைய இடங்களிலெல்லாம் நெய்தல் என்பது கொடியையோ, பூவையோ மட்டும் குறிக்கும் சொல்லாகத்தான் ஆட்சியில் வந்துள்ளது.

ஐவகை நிலங்களில் குறிஞ்சியும், பாலையும், வன்னிலமாகவும், நெய்தலும் மருதமும் மென்னிலமாகவும் கருதப்பட்டுள்ளன. அதிலும் கடற்கரைப் பகுதி மிக மென்மை வாய்ந்த நிலமாகவே கொள்ளப்படுகிறது.

இளமணல் எக்கர் (அக.250:4), நுண்மணல் அடைகரை (ஐங்.115:2) பூமணல் அடைகரை (நற்.11:6), மெல்லம் புலம்பு (ஐங்.120:4, குறு.5:4, அகம்.10:4, நற்.195:4) என்ற அடைமொழிகளால் கடற்கரையின் மென்மை தன்மையை அறியமுடிகிறது.

கடல் (கரை), காதலர்களுக்குக் காதல் களமாகவும், சோகத்தைத் தாங்கும் சுமை தாங்கியாகவும், உற்சாகத்தைக் கூட்டும் உல்லாச பூமியாகவும் கொள்ளைச் செல்வத்தைக் கொட்டிக்கொடுக்கும் வள்ளலாகவும் விளங்குகிறது.

தமிழ்நாட்டு கிழக்குக் கடற்கரை பல சிறப்பான வரலாற்றுச் சான்றுகளை யுடையது. இக்கிழக்குக் கடற்கரைச் சோழமண்டல கடற்கரை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கடலுக்கும் மீனவர் குடியிருப்புக்கும் இடைப்பட்ட கடற்கரை பகுதி தான் மீனவர்களின் வாழ்வியல் களமாகும். இக்கடற்கரை மீனவர்களின் தொழிற்பகுதியாகவும், பெண்கள் மீன்களை உலர்த்தும் பகுதியாகவும் சிறுவர்களின் விளையாட்டுக் களமாகவும் உள்ளது.⁴⁹

கடற்கரையில் உள்ள மணல்மேடுகளை 'குன்றின் தோன்றும் குலவுமணல்' (அக.310:10) குன்றத்தன்ன குலவுமணல் அடைகரை (குறு.236:3) 'மேட்டுமணல் எக்கர்' (நற்.124:5), 'இலங்கு புனல் கொழித்த வெண்தலைக் குலவுமணல்' (மதுரை.336), 'இவறு திரை திளைக்கும் இருமணல் நெடுங்கோடு' (ஐங்.177:2) என்று புலவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பரதவர் குடியிருப்புகள்

நெய்தல்நில மக்கள் கடலையடுத்த வெண்மணல் திடலிலே சிறுசிறு குடில்களை அமைத்துக் கொண்டிருப்பர் என்றும், இக்குடில்கள் கும்பல் கும்பலாகக் காணப்படும். அவைகளுக்கு இடையேயும் சுற்றியும் ஓங்கி உயர்ந்த பனை மரங்கள் நிறைந்து காணப்படும்.⁵⁰ குடியிருப்பினைச் சூழ அடர்ந்த தாழைப்புதர்கள் நிறைந்து வேலியமைத்ததைப் போன்றிருக்கும்.⁵¹ அருகில் வளைந்த கருங்கழிகளும் காணப்பெறும். அவற்றில் நெய்தல் கொடிகள் மலர்ந்து பூத்துப்பொலியும்.⁵² அரும்புக்கொடிகள் எங்கும் படர்ந்து விரவியிருக்கும்.⁵³ முற்றங்களிலே புன்னை மரங்களும் பூத்துக் குலுங்கும்.⁵⁴ புலி நகக்கொன்றையும் புதுமணம் வீசி நிற்கும்⁵⁵ என்று நெய்தல்நில குடியிருப்புகளைப் பற்றி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

நெய்தல்நில ஊர்கள் பாக்கம், பட்டினம் (பூம்புகார், மருவூர்ப்பாக்கம், பட்டினப்பாக்கம்) என்று வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இலக்கியத்தில் நெய்தல்நில ஊர்கள், பாக்கம் என்ற பெயரில் பல இடங்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. வந்தாலும்குடி, சிறுகுடி, ஊர் என்ற பெயர்களே மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பட்டினம் என்பது சிறப்பாக நெய்தல் நிலத்திலுள்ள நகரத்தைக் குறிப்பதாகவே உள்ளது.

“இரும்புலாக் கமழும் சிறுகுடிப் பாக்கம்” (அக.70:2)

என்று அகநானூறும், பட்டினம், நெய்தல்பதி என்று திவாகர நிகண்டும் (105), பாக்கம், பட்டினம், நெய்தல் நிலத்து உளரே என்று பிங்கலத்தையும் (151), “பட்டிமே நெய்தல்” என்று சூடாமணி நிகண்டும் (39) கூறுகின்றன.

“பெருமீன் கொள்ளும் சிறுகுடிப் பரதவர்” (நற்.219:6)

“பெருநீர் வேலி எம் சிறு நல்லூரே” (அகம்.310:17)

“பெண்ணை வேலி உழைகண் சீறார்” (நற்.392:6)

என்று நெய்தல்நில ஊர்களைப் பற்றி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அத்துடன் இந்நெய்தல் ஊர்கள் மூதூர், சேரி என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளன.

“மணல் மலி மூதூர்” (நற்.319)

“புன்னை ஓங்கிய புலாம் அம்சேரி”(அகம்.200)

சேரி தற்போது குப்பம் என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

பரதவர் குடில்கள்

முங்கிற் கோல்களை வரிசையாகச் சாத்தி, வஞ்சி, காஞ்சி ஆகிய மரங்களின் வெண்மையான கொம்புகளை இடையிடையே கலந்து பொருத்தித் தாழை நாரினைக் கொண்டு வலித்துக் (இருக்கிக்) கட்டி மேலே தருப்பைப்புல் (விழல்) வேய்ந்த குறுகிய தாழ்வாரம் இறக்கி அமைந்த குடிசை பரதவர் குடிலாகும். தாழ்வாரத்தில் மீன் பெய்யும் (வைக்கும்) பனை ஓலையால் செய்த பறி அசைந்து தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் குடிசையை ஒட்டிப் புன்னைக் கொம்புகளைக் கால்களால் நட்டுக் கட்டிய சிறு பந்தல் அதில் கரை போன்ற கொடிகள் செழித்துப் படர்ந்து, காய்கள் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் என்று வலைஞர் குடிசையொன்றினைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார். கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்,

**“வேழம் நிறைத்து வெண்கோடு விரைஇ
தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்த
குறியிறைக் குரம்பை பறியுடை முன்றில்**

**கோடுங்காற் புன்னை கோடுதுமித்து இயற்றிய
பைங்கால் தூங்கும் பாய்மணற் பந்தர்” (பெரும்.263-267)**

என்பார். தற்போது இவ்வகை குடிசைகள் நாகரிக மாற்றத்தால் மாறியுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது.

இலக்கணங்களில் பரதவர்

தொல்காப்பியத்தில் நெய்தல் நிலம் குறித்தும் அந்நிலத்தின் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் குறித்தும் பதிவுகள் உள. அந்நிலத்தில் வாழ்பவரே பரதவர். நாற்கவிராசநம்பி இயற்றிய நம்பி அகப்பொருள் ‘நெய்தல் நில மக்கட் பெயராக சேர்ப்பன், புலம்பன், பரத்தி, நுளைச்சி, நுளையர், நுளைச்சியர், பரதவர், பரத்தியர், அளவர், அளத்தியர் ஆகிய பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. அதனை,

“..... சேர்ப்பன் விரிதிரைப் புலம்பன்
பரத்தி நுளைச்சி

.....

நுளையர் நுளைச்சியர் பரதர் பரத்தியர்” (நம்பி.24)

என்ற அடிகள் சுட்டும். இலக்கிய உரை, இலக்கண உரை ஆகிய இரண்டிலும் பரதவர் எனும் சொல்லாட்சிகள் காணப்படுகின்றன.

இலக்கண உரையில்

தொல்காப்பிய உரையில் நச்சினார்க்கினியர் ‘பரதவர் நெய்தல்நில மக்கள்’ எனக் குறிப்பார். “நெய்தற்கு மக்கட் பெயர் நுளையர், நுளைச்சியர் என்பன. தலைமக்கட் பெயர் சேர்ப்பன், துறைவன், கொண்கன் என்பன”⁵⁶ என்பார் இளம்பூரணர்.

பிங்கலத்தை நிகண்டு பரதர், பரதவர், பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. நெய்தல்நில மக்கட் பெயர்த் தொகுதியில் ‘கடலர்’ என்ற பெயரும் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைத் திவாகரம், சூடாமணி நிகண்டுகளில் காணலாம்.⁵⁷

“பரதவர் நுளையர் கடலர் வலையர்
கலவர் திமிலர் ...”(திவாகரம்.135)

போன்றவை நெய்தல் தலைமகள் பெயர்களாகக் கூறுகிறது.

இலக்கியங்களில் பரதவர்

சங்கப் பாடல்களுள், பத்துப்பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு ஆகிய புறத்தினைப் பாடல்களில் 120 வரிகளும், ‘நற்றிணை’, ‘குறுந்தொகை’, ‘அகநானூறு’, ‘ஐங்குறுநூறு’, ‘கலித்தொகை’ ஆகிய அகத்தினைப் பாடல்களில் 410 பாடல்களும் பரதவர் குறித்து பேசுகின்றன.

மாங்குடி மருதனார் பாண்டிய மன்னனைத் தென்பரதவர் போர் ஏறே' என்பார் (மதுரை.144) கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் 'பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்' எனக் குறிப்பார் (பெரும்.325) நல்லூர் நத்தனார் 'பழம்படுதேறல் பரதவர் மடுப்ப' எனக் கூறுவார் (சிறுபாண்.159) பிற சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் பலவற்றில் பரதவர் எனும் சொல்லாட்சி காணக்கிடக்கிறது. பரதவர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் பின்வரும் சங்க இலக்கியங்களில் குறிக்கப்பெறுகின்றன. அகம்.10:10, 30:3, 65:11, 140:1, 240:1, 226:7, 250:11, 300:1, 330:15, 340:19, 350:11, 366:6, ஐங்.195:1, கலி.106:24, குறுந்.304:4, 320:1, நற்.4:1, 38:2, 45:3, 63:1, 74:4, 87:8, 101:8, 111:3, 175:1, 199:6, 207:9, 239:12, 302:9, 373:11, 388:4, பட்.90:112, புறம்.24,4, பொருநற்.218, மதுரை.97.

இவர்கள் கடற்கரையோரங்களில் வாழ்கின்றவர்கள். கடலுக்குப் பரவை என்ற பெயரும் உண்டு. எனவே தான் இவர்களைப் பரதவர் என்றனர். மேலும் பரதவர்கள் உப்பு விளைவித்தலையும், மீன்பிடித்தலையும் தொழிலாகக் கொண்டனர். இவர்களின் குடியிருப்புகளைப் பாக்கம் என்றும் பட்டினம் என்றும் அழைத்தனர். இதனைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார், மாங்குடிமருதனார் போன்றோர்,

**“விலங்கு பகையல்லது கலங்கு பகையறியா
கொழும் பல்குடிச் செலும் பாக்கத்து” (பட்டினப்.26-27)**

“கட்கொண்டு குடிப்பாக்கத்து” (மதுரைக்.137)

என்ற பாடல்களால் சுட்டுவர். கடற்கரையோரத்திலிருந்த குடியிருப்புகளைப் பாக்கமெனவும், சற்றே ஊரிடை உள்ள குடியிருப்புக்களை பட்டினம் என்றும் கூறியுள்ளனர். அப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் நுளையர், பரதவர், வலைஞர், நுளை மகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். வளைந்த திமிலைக் கொண்டு கடலில் செல்லும் பரதவர் நெடிய மாடங்களில் விடியற்காலத்தும் அணையாது விளங்கும் விளக்குகளை எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். இதனைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்,

**“நெடுங்கால் மாடத்து ஒள்ளி நோக்கி,
கொடுத்திமில் பரதவர் குருஉச்சிடர் எண்ணவும்”(பட்டினப்.111-112)**

என்ற அடிகளால் கூறுவர். கடலில் தாங்கள் பிடித்துவந்த மீன்களை வலைஞர்கள் விலைகூறி விற்றுள்ளதை மாங்குடி மருதனார்,

**“வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து
கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்” (மதுரைக்.255-256)**

என்ற அடிகளால் விளக்குவர். வஞ்சி வெண்காஞ்சி மரங்களைத் தாழைநார் கொண்டு கட்டி அதன்மேல் தருப்பைப்புல் வேய்ந்து கட்டப்பெற்ற குடிசைகளில் இவர்கள் வந்துள்ளனர். அவர்கள் இக்குடிசையின் மேற்புறத்தில் சுரைக்கொடியைப் படரவிட்டிருந்ததைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்

“வேழ நிரைத்து, வெண்கோடு விரை இ,
தாழை முடித்து, தருப்பை வேய்ந்த
குறியிறைக் குரம்பை, பறியுடை முன்றில்
கொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித் தியற்றிய
பைங்காய் தூங்கும் பாய்மணற் பந்த
இளையரும் முதியவரும் கிளையுடன் துவன்றி” (பெரும்பாண்.263-268)

என்ற அடிகளால் விளக்குவர். இவர்கள் தங்கள் குடிலுக்கு வருபவர்களுக்கு மீன் வறுவல், கள், வெண்ணெல் சோறு கொடுத்து விருந்து பேணியுள்ளதைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்,

“கொடுமுடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின்
அவையா அரிசி அம்களித் துழவை
மலர்வாய்ப் பிழாவில் புலர ஆற்றி
பாப்புறை புற்றின் குரும்பி ஏய்க்கும்
பூம்புற நல்லடை அளைஇதேம்பட
எல்லையு மிரவு மிருமுறை கழிப்பி
வால்வாய்ச் சாடியின் வமைச்சுஅற விளைந்த,
வெந்நீர் அரியல் விரல்அலை நறும்பிழி
நன்மீன் சூட்டொடு, தளர்தலும் பொறுகுவள்” (பெரும்பாண்.274-282)

என்பர். நானில மக்கள் உழைத்து உண்ணும் இயல்புடையவராய் பகுத்துண்டு வாழும் பண்பினராய் வாழ்ந்தமையை இதனால் உணரமுடியும்.

பரதவர்களை மீனவர், வணிகர், மன்னர் என்று மூன்று வகையாகப் பகுத்துக் கூறுகின்றார் கவிஞர் மீனவன்.

1. “திண் திமில் வன் பரதவர்” (புறம்.24)
உறுதிமிக்க படகையாளும் வலிமைமிக்க பரதவர்
2. “புன்தலை இரும்பரதவர்” (ப.பாலை.90)
(உப்புநீர் படுவதால் பழுப்பேறிய தலைமுடியைக் கொண்ட வலிமைமிக்க பரதவர்)
3. “கானலம் சிறுகுடிக் கடல்மேற் பரதவர்” (நற்.4)
(கடற்கரைச் சோலையில் அமைந்த சிறுகுடி என்னும் குடியிருப்பில் இருந்து கடல்மேல் செல்லும் பரதவர்)
4. “கொடுத்திமில் பரதவர்” (குறுந்.304)
(வளைந்த படகில் செல்லும் பரதவர்)

5. “நாள்வலை முகந்த கோள்வில் பரதவர்” (அக.300)

(இளங்காலைப்பொழுதில் புதிதாகப் பின்னிய வலையில் பாடு அறிந்து மீன்களைப் பிடிக்கும் பரதவர்)

முதலிய தொடர்கள் மீன்பிடிக்கும் பரதவ இனத்தை உணர்த்துவதாகும்.

நெய்தல் நிலத்தை வாழிடமாகக் கொண்டவர்கள் பரதவர்கள். இவர்களைக் குறித்து தமிழ் சொற்களஞ்சியம் “கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியும் நெய்தலாகும். இங்கு வாழும் மக்கள் பரதவர் எனப்படுவர். தென்றிசைக்கண்ட ஒருசார் குறுநில மன்னர்”⁵⁸ என்று குறிப்பிடுகிறது. இன்று இவர்கள் மீனவர் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் கடலை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டு வாழ்பவர்கள். “பரதவர் என்ற சொல் ‘பர’ என்ற பகுதி அடியாகப் பிறந்தது. பரவை (கடல்) என்ற சொல்லோடு தொடர்புடையது. பரவை, பரப்பு என்ற சொற்கள் ‘விரிதல்’ என்ற பொருளைத் தரும் பொருட்சிறப்புக் குறிக்கும். ‘து’ என்ற உறுப்பு ‘பர’ என்றும் அடிச்சொல்லோடு சேர்ப்பது’ என்னும் சொல் பிறக்கும். இதனோடு ‘அர்’ விகுதி நேர்ந்தமையால் ‘பரதர்’ என்னும் சொல் பிறந்திருக்கலாம் என்று குறிப்பிடுவர்.⁵⁹

நச்சினார்க்கினிய ‘பரதர்’ என்னும் சொல்லுக்குப் பரதவர் என உரை சொல்வார்.⁶⁰

“தென்பரதவர் போர் ஏறே” எனும் மதுரைக்காஞ்சி அடிக்கு, “தென்திசைக்கண்” வாழும் பரதவரைப் போர் செய்து அடக்குதலில் அரிமாப் போன்றவனே என்று கூறிவிட்டுப் பரதவரைப் பற்றிக் கூறுகின்றார். பரதவர், தமக்கு அஞ்சும் பகைவர்பால் சென்று தங்கி அவரை மேலும் அச்சுறுத்தும் தீமையோர், அறநெறிப்படாது வருத்தும் வலிமையுடையோர், கொழுத்த இறைச்சி உடைய சோற்றினை உடையோர், புலால் நாற்றத்தை உடைய வில்லுடையோர், வஞ்சினங் கூறுதலில் சளைக்காதவர், ஆரவாரம் மிக்க குடியிருப்பை உடையோர், தென்னாட்டின் கண் இருந்து குறும்பு செய்து வந்த குறுநில மன்னர்களாகிய பரதவர் என உரை எழுதியுள்ளார்.⁶¹

இக்கருத்தினை பழங்கால மீனவர்களின் வாழ்வியலோடு ஒப்புநோக்கும்போது ஓரளவுக்கு ஒத்துள்ளது. இக்கால மீனவர்களின் வாழ்வியலோடு ஒப்புநோக்கும்போது இக்கருத்து பெருமளவு வேறுபட்டிருப்பது ஆய்வில் தெரியவருகிறது.

பரதவர்கள் இராமநாதபுரம், தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். இப்பகுதியில் வாழும் பரதவர்களை நாக வகுப்பினர் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அதனை, 'பரதவர்' கடற்கரையில் வாழ்ந்து மீன்பிடிப்பதாலோ, கடல் வணிகத்தாலோ வாழ்க்கை நடத்திய நாக வகுப்பினர் ஆவர். அவர் முத்தும், சங்கும் எடுக்கக் கடலில் மூழ்கினர். அத்துடன் மூழ்குமிடத்தில் சுறாக்கள் வராமல் தடுப்பதற்குரிய மந்திரமும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அவர்கள் தென்பாண்டிநாட்டில் கொற்கையைச் சூழ்ந்த இடத்திலேயே மிகவும் வலிமை மிக்கவர்களாய் இருந்தார்கள். மீனும், ஊனும் உண்டு அவர்கள் வலிமை வாய்ந்தவர்களாய் இருந்தனர். விற்படை ஏந்தி அஞ்சாத தீரங்காட்டிப் போரிட்டதனால் எதிரிகளுக்கு அவர்கள் அச்சமூட்டினர்⁶² என்று குறிப்பிடுகிறார். 'பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்' (சிலம்பு.2:2) என்ற தொடரில் வரும் 'பரதர்' என்ற சொல்லுக்குக் 'கடலோடிகள்' என்ற பொருளை அரும்பத உரை தருகிறது. "சிந்துசமவெளிப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் ஆரியர்களின் (இமயமலை, விந்தியமலை இடைப்பட்ட பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள்) வருகைக்குப் பின்னர் அப்பகுதியிலிருந்து நகர்ந்து கடல் வழியாகவும், நிலத்தின் வழியாகவும் பல இடங்களில் பரவி வாழ்வை மேற்கொண்டனர். அவர்களில் கடலின் வழியாகப் பரவிக் கடலோரங்களில் வாழ்ந்தவர் பரதவர் என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பர் முனைவர் ஐ.அல்பேரிஸ்.⁶³ 'பரவர்' அல்லது 'பரதர்' எனப் பரதவர் அழைக்கப்பெறுகின்றனர். இவர்கள் பாண்டிய வம்சத்தைத் தோற்றுவித்தவர்கள். மீன் கொடியினைக் கொண்டு முதல் தமிழ் அரசைத் தோற்றுவித்தவர்கள் இயற்கைச் சீற்றங்களால் எல்லைகள் மாறுதல் ஏற்பட்டு போர் மறவர்களாக மாறினர்"⁶⁴

"தென்தமிழ்நாட்டின் கிழக்குக் கடற்கரையிலமைந்த காவிரி நதிப்படுக்கைக்கும், தாமிரபரணி ஆற்றிற்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் இச்சமூகத்தினர் (பரதவர்) வாழ்ந்ததை அடையாளம் காணமுடிகிறது. இவை தற்கால திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய பகுதி எனலாம்."⁶⁵

பரதவ வணிகர்

பரதவர் உள்நாட்டு (உப்பு மீன்விறல்), வெளிநாட்டு (முத்து) போன்ற அரிய பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்தும், கிராம்பு போன்ற பொருட்களை இறக்குமதி செய்தும் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டும் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்தவர்கள் என்று சங்க இலக்கியங்களும், சிலம்பு, மணிமேகலை போன்ற காப்பியங்களும் கூறுகின்றன.

திரு.ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் பழங்குடி மக்களாகிய பரதவர்கள், மரக்கல வாணிகத்தால் வளம் பெற்று மாடமாளிகைகளில் வாழ்ந்தார்கள் என்று கடற்கரையில் சிதம்பரனார் என்னும் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**“உரைசால் சிறப்பின் அரசுவிழை திருவின்
பரதவர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்”(சிலம்பு.மனை.1-2)**

புகழ்பொருந்திய சிறப்பினையுடையவர்களும் அரசர் மதிக்கும் செல்வவளம் மிகுந்தவர்களும் ஆகிய பரதவர்கள் நிறைந்து வாழ்வதால் பயன்பெறுமாறு விளங்கும் பூம்புகார் நகரம் என்பதில் ‘பரதவர்’ எனும் சொல்லுக்கு ‘வணிகர்’, ‘கடலோடிகள்’ என்று அரும்பத உரையாசிரியர் பொருள் கூறுகிறார்.

**“முழங்கு கடல் தந்த விளங்குகதிர் முத்தம்
அரம்போழ்ந் தறுத்த கண்ணோர் இலங்குவளை
பரதவர் தந்த பல்வேறு கூலம்
இருங்கழிச் செருவின் தீம்புளி வெள்ளுப்பு
பரந்தோங்கு வரைப்பின் வன்கைத் திமிலர்
கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கண் துணியில்
நனந்தலை தேஎத்து நன்கலம் உய்ம்மார்” (மதுரைக்.315-321)**

எனும் பாடல் வரிகளில் கடல் முத்துக்கள், அரத்தால் அறுத்துச் செய்த அழகிய சங்கு வளையல்கள், பண்டமாற்றாக வாங்கி வந்த பலவகைத் தானியங்கள், உப்பங்கழிகளின் கரையில் விளைந்த சுவைமிக்க புளி, உப்பு, கொழுத்த, உப்பு மீன் கண்டங்கள் (கருவாடு) முதலியவற்றைப் பரதவர்களாகிய செட்டிகள் தொலைதூர நாடுகளுக்குச் செல்லும் கப்பல்களில் ஏற்றிச்சென்று வணிகம் செய்தார்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவதை அறியலாம்.

பரதவ மன்னர்கள்

சோழன் கிள்ளியை மணந்த பீலிவளை தந்தை வளைவணன், சாவக (ஜாவா) நாட்டையாண்ட பூமிச்சந்திரன் அவனது வளர்ப்பு மகன் புண்ணியராசன் ஆகிய நாக அரசர்களும் பரதவ மன்னர்களே.⁶⁶

தமிழகப் பரதவ மன்னர்கள்

பரதவ மன்னன் மத்தி என்பானைப் பற்றி அகநானூறு.

**“வல்வில் ஸ்ரீமத்தோள் பரதவர் கோமான்
பல்வேல் மத்தி கழாஅர் முன்னுறை”(அகம்.பா.226)**

எனக் கூறுகிறது. தமிழகப் பரதவரை ‘நிலாப்பரதவர்’ என்பார் ஈராஸ் அடிகளார். பகலில் மட்டுமின்றி இரவிலும் மீன்பிடித்தொழில் செய்வதாலும் தமிழகப் பரதவர்கள் தங்களைச் சந்திரகுலத்தவரான (சந்திரன்-நிலா) பாண்டியர் வழியினர் என்று கூறிக்கொள்வதாலும் நிலாப்பரதவர் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

அக்காலத்தில் பகலில் மட்டுமின்றி இரவிலும் மீன்பிடித்தொழில் நிகழ்ந்திருக்கிறது. கொழுமீன் என்கிற ஒருவகை மீனைப் பிடிக்க அவர்கள் பெரும்பாலும் இரவு நேரத்தையே பயன்படுத்தியுள்ளனர். அலை குறைவாக இருக்கும் நேரமே அந்த மீனைப் பிடிக்க ஏதுவான நேரம் என்பதை,

**“பெரும்திரை முழக்கமோடு இயக்கலிற்றிருந்த
கொண்டல் இரவின் இருங்கடல் மடுத்த
கொழுமீன் கொள்பவர் இருள்நீங்கு ஒண்குடர்”(அகம்.100:5-7)**

அகநானூறு பாடலிருந்து அறியலாம்.

நெய்தல்நிலக் கடவுளும் வழிபாடும்

தொல்காப்பியரின் “வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்” (நூ.951) எனும் வரிகளால் நெய்தல் நிலத்தின் தெய்வம் வருணன் என்பது புலனாகும். இதற்கு உரை கூற வந்த நச்சினார்க்கினியர், “நெய்தலிலத்தில் நுளையார்க்கு வலை வனந்தபின் அம்மகளிர் கிளையுடன் குழீஇச் சுறவுக்கோடு நட்டுப் பரவுக் கடன் கொடுத்தலின் ஆண்டு வருணன் வெளிப்படும்”⁶⁷ என்பார்.

பண்டிதர் அ.இ.நாயுடு அவர்கள் வருணன் நெய்தல் கற்பனை கடல் தெய்வம் ஆவான். வடமொழி வராததற்கு முன்னரே தமிழர் நீரைப் பருகினர். வருணத்தைக் கண்டனர். கடல் நிறத்தாலோ மற்றைய நிறத்தாலோ நெய்தல்நில மன்னனுக்கு வருணன் எனப் பெயர் வைத்தனர் என்று கூறுகின்றார். திரு.ராஜப்பன் அஷோக்குமார் இதனை மறுத்துள்ளார்.⁶⁸ மேலும் வருணன் நெய்தல்நிலத் தலைவனாகவோ, அரசனாகவோ இருந்திருப்பின் அவனுடைய பெயர்கள் மிகுதியான பாடல்களில்

வந்திருக்கும். ஆனால் புறப்பாடல்களிலும் அகப்பாடல்களிலும் அவ்வாறு எங்குமே வரவில்லை. நெய்தல்நிலத் தலைவன் துறைவன், சேர்ப்பன், புலம்பன் போன்ற பெயர்களிலேயே குறிக்கப்படுகின்றான். மேலும் தொல்காப்பியனார் அரசன் என்பதற்கு மன்னன் என்றே குறிப்பிடுகிறாரேயொழிய ‘மாயோன்’ என்றோ ‘சேயோன்’ என்றோ குறிப்பிடவில்லை என்று தனது மறுப்புரையில் கூறுகின்றார்.

திரு.தேவநேயப்பாவணரோ வருணன் வடமொழியாளருக்குரிய மழைத்தெய்வம் என்றும், தமிழருக்குரிய கடல்தெய்வம் ‘வாரணன்’ எனப்படுவான். (வாரணம் - கடல், வாரணன் - கடல் தெய்வம்) என்றும் குறிப்பிடுவார். மேலும் அவர், தொல்காப்பியர் ஆரியம் தமிழகத்தில் வேருன்றிய காலத்தவராதலின் ‘வருணன்’ என்று வடசொல் வடிவிற்குறித்தார் என்றும் கூறுகின்றார்.⁶⁹

தமிழ்நாட்டு மன்னர்கள் கடல் தெய்வத்திற்கு விழா எடுத்து மிகவும் சிறப்புற வழிபட்டிருக்கின்றனர். பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி முந்நீர்க் கடல் தெய்வத்திற்கு எடுத்த விழாவைக் குறிப்பிட்டு முந்நீர் விழாவின் நெடியோன்⁷⁰ என்று புகழப்படுகிறான். சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் தன் மகளுக்கு பெயர் சூட்டுகையில் மணிமேகலா என்னும் கடல் தெய்வத்தின் நினைவாக மணிமேகலை என்ற பெயரினைச் சூட்டுகின்றான். தெய்வத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் மணிமேகலை காப்பியத்தில் பெருமளவு இடம்பெற்றுள்ளன.

“ஆழ்கடல் வளைஇய ஆழியங் குன்றமும்
நடவு நின்ற மேருக் குன்றமும்
நால்வகை மரபின் மாபெருந் தீவும்
ஓராயிரம் சிற்றிடைத் தீவும்
ஆங்குவாழ் உயிர்களும் அவ்வுயிரிடங்களும்
பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து
மிக்க மயனாங் கிடைக்கப்பட்ட
சக்கர வாளக் கோட்டம்”(மணி.195-199)

என்றும் மணிமேகலை பாடல் வரிகளால் எல்லாச் செல்வங்களுக்கும் இருப்பிடமாக நீர்த்தெய்வம் இருப்பதாக மக்கள் நம்பியதை அறியமுடிகிறது.

மீன் வழிபாடு

பரதவர்கள் கோட்குறாவின் கோடு (கொம்பு) நட்டு வழிபட்டனர் என்று சங்க இலக்கியங்கள் வழி அறிகிறோம்.

**“சினைச் சுறவின் கோடு நட்டு
மனைச் சேர்த்திய வல்லணங்கினான்”(பட்.86-87)**

மீனவர்கள் மீனைக் குலக்கறியாகவும், நீரின் வளத்தை உணர்த்தும் குறியீடாகவும் கொண்டதுடன் தங்கள் கடற்பயணம் சிறப்புற அமைய மீனை வழிபடுகிற தெய்வமாகவும் கொண்டனர் என்று இரா.பவுன்துரை அவர்கள் கூறுவார்.⁷¹

பரதவர்கள் சினைச்சுறவின் கொம்பை நட்டு வழிபட்டதற்குக் காரணம் அம்மீனின் மீது பரதவர் கொண்ட அச்சமே ஆகும்.

ஒருநாள் கடுங்காற்று வீசியது. அதனையும் பொருட்படுத்தாமல் மீனவர் தொழிலுக்குச் சென்று வலையை வீசினர். சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் தம் படகினின்றும் பாய்ச்சிய வலையைப் பற்றியிழுத்த போது வலை மிகக் கனத்தது. மடி (மீன்கள் சேமிப்புப் பகுதி) நிரம்ப மீன் கிடைத்துவிட்டதாக எண்ணி மகிழும் வேளையிலே வலையின் கனம் மறந்து போனது. அதற்குக் காரணம் வலையைச் சினைசுறா சிதைத்து விட்டது. ஏமாற்றத்துடன் கரைக்கு வந்த மீனவர்கள் கிழித்த வலையினை தன் வீட்டின் முற்றத்தில் இருந்த தாழை மரத்தில் விரித்துப்போட்டுவிட்டுத் தொழிலுக்குப் போகாமலிருந்ததாக அகநானூறு கூறுகிறது. அதனை,

“..... திண்திமில்
எல்லுத் தொழில் மடுத்த வல்வினைப்
பரதவர் கூர்வளிக் கடுவிசை மண்டலிற் பாய்புடடன்
கோட்சுறாக் கிழித்த கொடுமுடி நெடுவலை
தண்கடல் அசைவளி எறிதொறும் வினைவிட்டு
முன்றில் தாழை தூங்கும்” (அகம்.340)

என்ற அடிகள் சுட்டும். பரதவர்கள் முழுமதி நாட்களில் கடல் பொங்கி பேரலை வீசும் என்பதால் தொழிலுக்குச் செல்லாமலிருந்துள்ளனர். அந்நாளில் கடல் கொந்தளிப்பால் மீன் பாடும் வாய்க்காது. அன்று தாழையின் கீழ்க்காணப்படும் வெண்டாளியின் குளிர்த் த மலரால் மாலை தொடுத்து அணிந்து கருவுற்ற சுறாமீனின் கூரியவாள் அரம் போன்ற கொம்பினைக் கடந்துறையிலே நட்டு அதன்கண் தம் மனைத்தெய்வமாகிய வருணனை ஏற்றுவித்து அதற்கு தாழைமலர் சூட்டிப் பனையின் கள்ளையும், பிற பலியுணவையும் படைத்துத் தழையுடுத்த தம் பெண்டிரோடும் மக்களோடும் வணங்கி வழிபட்டு வேண்டிய உணவு சமைத்து மனம்போல ஆடிப்பாடி மகிழ்வர் என்று பட்டினப்பாலைக் கூறுகிறது.

நந்தியப்பெருமான் சுறாமீன் வேடத்தில் கடலில் இருந்து மீனவர்களை அச்சுறுத்திய செய்தியும் திருவிளையாடற் புராணத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. சில நேரங்களில் கடலில் உள்ள மீன்களால் மீனவர்களுக்கு ஆபத்து உண்டு என்பதாலே மீன் வழிபாடு பண்டைக் காலத்திலிருந்து வழக்கிலிருந்த செய்தி இலக்கியங்கள் மூலம் அறிகின்றோம். இவ்வழிபாடு தற்போது பல மீனவக் கிராமங்களில் கிழக்கித்தியார் பூஜையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

பரதவ ஆடவர்கள்

பரதவ மக்கள் கட்டான உடலமைப்பு உள்ளவர்கள். உப்புநீரில் தொழில் செய்வதால் பழுப்பேறிய முடியையுடையவர்கள். முறுக்கேறிய தசையினையும், பரந்த மார்பினையும், அஞ்சா நெஞ்சமும் கொண்டவர்கள். அவர்களைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை,

**“படலைக் கண்ணிப் பருளர் எழும்த் திணிதோள்
முடலை யாக்கை முழுவள மாக்கள்”(பெரும்.263:60-61)**

எனக் கூறுகிறது. அவர்கள் தொழிலுக்குச் செல்லாத நாட்களில் தங்களின் உடல் வலிமையைச் சுற்றத்தாரோடு படைக்கலங்களால் குத்தியும், அடித்தும், இடித்தும் விளையாட்டுப் போர் நடத்தி வெளிப்படுத்துவர் என்று பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.⁷² அத்துடன் அமையாது உள்ளத்தே எழும் செருக்கினால் தருக்கி, பக்கத்தில் உள்ள பனைமரங்களிலே இலக்கு வைத்துக் கற்களை எறிந்து தங்கள் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துவர் என்றும் கூறுகிறது. வெறியூட்டும் கள்ளினை உண்டு குரவைக் கூத்தாடி மகிழ்வர் என்று புறநானூறு கூறுகிறது. அதனை,

**“திண்திமில் வன்பரதவர்
வெப்புடைய மட்டு உண்டு
தண்குரவைச் சீர்தூக்குந்து” (புறம்.24:4-6)**

என்ற அடிகள் சுட்டும்.

பரதவரினப் பெண்கள்

பரதவ மகளிர் ஆண்களுக்குத் துணையாகக் குடும்பப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தப் பாடுபடுபவர்கள். ஆண்கள் பிடித்து வரும் மீன்களைத் தலைச்சுமையாகத் தூக்கிச் சென்று அங்காடியில் விற்று வருவது இன்றும் வழக்கமாய் உள்ளது.

பரதவ மகளிர் கடல்மீனைத் திருவிழா நடக்கிற ஊர்களில் கொண்டு போய் எளிதில் விற்றதைத் சீத்தலைச்சாத்தனார் கூறுகிறார். அதனை,

“திமிலோன் தந்த கடுங்கண் வயமீன்
தழையணி அல்குல் செல்வத் தங்கையர்
விழிவயர் மறுகின் விலையெனப் பகரும்
காலைஞ் சிறுகுடி”(அகம்.320:2-5)

இதில் பெண்கள் தழையினை ஆடையாக உடுத்திய செய்தியும் இடம்பெறுகிறது. மேலும் பெண்களின் கைகளில் வலையலும் காலில் சிலம்பும் அணிந்திருந்ததை,

“சில விளங்கு எள்வறை ளெகிழ
அலவன் ஆட்டுவோன் சிலம்பு ளெமிர்ந்து எனவே” (நற்.363)

என்ற வரிகளால் அறியமுடியும்.

பரதவர் வீரம்

ஒரு சமயம் சோழமன்னன் தனக்குப் பணியாமல் திரை செலுத்த மறுத்த ‘எழினி’ என்னும் குறுநில மன்னனை அடக்கிப் பணிய வைத்துத் திறை பெற்று வருமாறு கிழார்த் தலைவனாகிய “மத்தி”யை ஏவினான். மத்தி பெரும்படையுடன் சென்று நெடுந்தொலைவில் ஆட்சி செய்த எழினியை எரித்தான். போர்க்களத்தின் முன்னணியில் இருந்து போரிட்ட ‘மத்தி’ தன்னை எதிர்த்த எழினியைத் தாக்கி வெட்டி வீழ்த்தினான். வாய்த்திமிராகப் பேசிய எழினியின் பற்களை உடைத்துக்கொண்டு வந்து தனது தலைநகர் ‘வெண்மணிவாயில்’ என்னும் கோட்டையின் வலிமை வாய்ந்த கதவுகளில் பதித்துவைத்தான். அத்துடன் அந்நகரில் போர்க்களத்தில் வீரமரணம் அடைந்த தனது வீரர்களின் நினைவைப் போற்றி வெற்றித் தூணும் எழுப்பினான் என்று பெரும்புலவர் ‘மாமுலனார்’ பாடியுள்ளார். மத்தி பரதவ மன்னன் என்ற கருத்து

“கடுஞ்சின வேந்தன் ஏவலில் எய்தி
நெடுஞ்சேன் நாட்டின் தலைத்தார்ப்பட்ட
கல்லா எழினி பல்லெறிந்து அழுத்திய
வண்கள் கதவின் வெண்மணி வாயில்
மத்தி நாட்டிய கல்கெழு பனிந்துறை”(அகம்.211:12-16)

என்ற பாடலால் துலங்குகிறது. பாண்டிய பேரரசனாகிய தலையாளங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் பெரும்படை திரட்டிக்கொண்டு தென்னாட்டுப் பரதவர்களை வந்து எதிர்த்தான். அப்போர்க்காட்சியை விளக்கும் போது பாண்டியன் வீரம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது மதுரைக்காஞ்சி. அதில் “சினந்த பகைவர்கள் அஞ்சும்படி அவர்களின் இருப்பிடத்திற்கே சென்று தங்கி அவர்கள் அஞ்சிப் புறங்காட்டியோடச் செய்யும் போர் வலிமைமிக்க அச்சம் தரும் வீரத்தையுடையவர்கள் தென்னாட்டுப் பரதவர்கள்” என்று

பரதவரின் வீரத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆழமிக்க கடலைக் கலக்கி மீன்பிடிக்க பெரிய வலையை உடையவர்கள் பரதவர்கள். அதனை,

“உரவுக் கடல் உழத்த பெருவலைப் பரதவர்”(நற்.63)

மீன்பிடிப்பதற்கு அவர்கள் வளைந்த திமிலைப் பயன்படுத்தியுள்ளதை,

“நெடுங்கடல் அலைத்த கொடுத்திமிற் பரதவர்”(நற்.175)

என்ற அடி சுட்டும். இத்திமிலில் ஏறிக்கொண்டு சென்ற பரதவர் சுறாமீன்களைப் பிடித்துள்ளதை,

“கடுஞ்சுறா எறித்த கொடுத்திமிற் பரதவர்”

“..... நோன்புரிக்
கயிறுகடை யாத்த கடுநடை எறிஉளித்
திண்திமில் பரதவர் ஒண்சுடர்க் கொளீஇ
நடுநாள் வேட்டம் போகி வைகறைக்
கடல்மீன் தந்து காணற் குவைஇ” (நற்.388)

என்ற அடிகள் கூறும்.

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் கோரிக்கைகள்

விசைப்படகுக்காரர்கள் வீசும் வலையால் குஞ்சுபொறிக்கும் மீன்களும் பல அரிய வகை மீன்களும் அழிகின்றன. அத்துடன் மட்டுமின்றி அவ்விசைப்படகின் இரைச்சல் ஒலியால் கடலில் வாழும் மீன்கள் இடம்பெயர்கின்றன. இதனால் மீன்வளம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே விசைப்படகு வைத்து (ஆழ்கடலில்) மீன்பிடிக்கும் நிலையைத் தடுக்க வேண்டும்.

நாட்டுப்படகுக்காரர்கள் இரவில் கடலிடை வலைவிரித்து மீன்பிடிப்பது வழக்கம். அவ்வாறு மீன்பிடிப்பவர்கள் இரவில் அப்படகுகளில் தூங்கிவிடுவது வழக்கம். அத்தருணத்தில் அவ்வழியே விரைவாக வரும் விசைப்படகுக்காரர்கள் நாட்டுப்படகின் மீது மோதி அதனை அழித்ததுடன் அப்படகில் தூங்கிக்கிடந்தவர்களையும் அழித்துவிடுகின்றனர். அவர்களது வலையையும் அறுத்தெரிந்துவிடுகின்றனர். இந்நிலையை அகற்ற விசைப்படகு வைத்து மீன்பிடிக்கும்முறையை அறவே அகற்ற வேண்டும். பலநாடுகள் இதை அகற்றியதால் அந்நாடுகளில் மீன்வளம் மிகுந்துள்ளன. இங்கு கிடைக்காத பல அரிய வகை மீன்களும் அங்கு கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக இலங்கையில் விசைப்படகு வைத்து மீன்பிடிக்கும் நிலை இல்லை. அதனால் அங்கு மீன்வளம் மிகுந்துள்ளன. அம்மீன்களைப் பிடிக்கச் சென்ற இராமேஸ்வரம் மீனவர்கள்

அந்நாட்டுக் கடற்படையினரால் தாக்கப்படுகின்றனர்; சிறைப்படுத்தப்படுகின்றனர்; தாக்குத்தண்டனை விதிக்கப்படுகின்றனர். விசைப்படகு வைத்து மீன்பிடிக்கும் முறையைத் தடுத்தால் இந்நிலையைத் தடுக்க இயலும். இல்லையெனில் இது தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.

அரசின் மதுபானக்கடைகளால் பரதவர்களின் பொருளாதாரம் பாதிப்படைகிறது. அதனால் அக்கடைகளை நீக்கவேண்டும் என்று பரதவப் பெண்களின் கோரிக்கையாகும். அரசு கட்டிக்கொடுத்த வீடுகளை அரசே மராமத்துப்பணி செய்துதரவேண்டும். கடலலையின் சீற்றம் மிகுதியாக இருப்பதால் தொழிலுக்குச் செல்ல இயலாதநிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் தூண்டில் வளையை 100 மீட்டர் தொலைவிற்குக் கடலுக்குள் அமைத்துத்தர வேண்டும்.

மீன் உலரவைக்கும் தளங்கள் குறைவாக உள்ளன. அவை மீன் உலர வைக்கப் போதியதாக இல்லை. ஆகவே அதனை மிகுதிப்பட அமைத்துத்தர வேண்டும். மீனவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் இலவசமாகவோ மானியமாகவோ மீன்பிடி வலைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். படகிற்குரிய எஞ்சின் வாங்குவதற்கு மானியத் தொகை கூடுதலாக வழங்க வேண்டும். மீனவர் கூட்டுறவு சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக உள்ள மீனவர்களுக்கு வலைகள், படகுகள், இயந்திரங்கள் வாங்க மானியம் வழங்க வேண்டும். மீனவர்களுக்கு வலைபின்னும் கூடம் அமைத்துத்தருதல் வேண்டும்.

உயர்தர மீட்பு மிதவை மற்றும் வலையில் கட்டும் உயர்தர மிதவை லைட்டுகள் தந்து உதவவேண்டும். மீன்கள் கெடாமல் பாதுகாக்க குளிர்சாதனப் பெட்டிகள் அரசு தந்துதவ வேண்டும். மீனவர் கூட்டுறவு மகளிர் சங்கத்தை அரசு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும். மீனவர் சமுதாயநலக் கூடத்தை அரசு கட்டித்தருதல் வேண்டும்.

இரட்டை மடிவலையை மீன்பிடிக்கப் பயன்படுத்துவதால் மீன்வளம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் அதனைப் பயன்படுத்தக்கூடாதென அரசு தடை விதித்துள்ளது. அதனை மீறுபவர்கள்மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மீனவர்களின் வலைகளை வெட்டிக் கடலில் மூழ்கடிப்பதும், அவர்களது படகுகளைச் சிறைபிடிப்பதும் மீன்களை அள்ளிக்கொள்வதும், துப்பாக்கியால் அவர்களைச் சுடுவதும், அவர்கள்மீது பொய்வழக்குப் போடுவதும் இலங்கை

கடற்படையின் செயலாக உள்ளது. தொடக்க காலத்தில் இராமநாதபுரம் சேதுபதி மன்னின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த கச்சத்தீவையும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும் இந்திய அரசு இலங்கையிடம் தாரைவார்த்தது (1974, 1976) அவற்றை மீட்பதற்குரிய துரித நடவடிக்கையை மத்திய அரசு உடனடியாக எடுக்க வேண்டும்.

இலங்கைக் கடற்படையினரால் தாக்கப்படும் மீனவர்களுக்கு நஷ்டஈட்டுத் தொகை வழங்கப்பெற வேண்டும். இந்தியக் கடலோரக் காவல்படை தமிழக மீனவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும்.

மீன்பிடித் தொழிலுக்காக மீனவர்கள் வங்கியில் வாங்கிய கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும். கடலோரக்கிராமங்களில் வாழும் பெரும்பான்மையான மீனவரினமக்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்பெறவில்லை. அது வழங்கப்பெற்றால் தான் வறுமைக்கோட்டிற்குக்கீழ் வாழும் இவ்வின மக்கள் அரசின் பசுமைத்திட்ட வீடுகளைப் பெறமுடியும். ஆகவே வறுமைக் கோட்டிற்குக்கீழ் வாழும் இவ்வின மக்களுக்குப் பட்டா வழங்க வேண்டும்.

மீனவர் கூட்டுறவு சங்கத்தில் ஒருவர் 60 வயது வரை உறுப்பினராக இருக்கமுடியும். அதுவரை அரசின் சலுகைகளைப் பெறமுடியும். அதற்குப் பிறகு (உறுப்பினராக இல்லாத போது) அரசின் சலுகைகளைப் பெறமுடியாது. அந்நிலையில் அவர்களது பிள்ளைகள் அவர்களை விட்டுவிட்டுத் தனியே செல்வதால் அவர்கள் வாழ்வியல் போராட்டத்திற்கு ஆளாகின்றனர். அதனால் அவர்களுக்கு அரசு உதவித்தொகை நல்க வேண்டும். வலைபின்னும் கூடம் அமைத்துத்தர வேண்டும் என கோரிக்கைகள் விடுக்கின்றனர்.

மீனவர்கள் பெறும் உதவிகள்

தமிழகத்தில் ஆண்டுதோறும் ஏப்ரல் 15 முதல் மே 30 வரை 45 நாட்கள் கடலில் மீன்பிடிப்பதற்கு அரசு தடை விதித்துள்ளது. தற்போது இரண்டு வருடங்களாக 60 நாட்களாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஏப்ரல் 15 முதல் ஜூன் 14 வரை மீன்பிடி தடை விதித்துள்ளது. ஏனெனில் அக்காலம் மீன் இனப்பெருக்கம் செய்யும் காலமாகும். அந்த 60 நாட்களும் மீனவர்களுக்கு மீன்பிடிதொழில் இல்லா காலமாகும். அவர்களின்

நலனைக் கருத்தில் கொண்ட தமிழக அரசு குடும்ப அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கு ரூபாய் 5,000-த்தை மீன்பிடித்தடைக் காலத்திற்கு (65 நாட்கள்) வழங்குகிறது.

மீனவர் நலச்சங்கங்கள்

பரதவர்களை ஒருங்கிணைத்து அவர்களின் தேவைகளை அறிந்து அவர்களின் நிறை, குறைகளுக்காக குரல் கொடுத்து ஆவண செய்வதற்காகக் கீழ்க்கண்ட பரதவர் நலச்சங்கங்கள் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவை;

1. குமரி மாவட்ட கிறிஸ்தவ பரவன் / பரதர் நலச்சங்கம் - நாகர்கோவில்.
2. குமரி மாவட்ட பரவன் / பரதர் நலச்சங்கம் - நாகர்கோவில்
3. சிங்கிசுளம் பரதவகுல ஐக்கியசந்தை - வள்ளியூர்.
4. கோரமண்டல் சமூக நற்பணிமன்றம் - தூத்துக்குடி.
5. பரதர் நலச்சங்கம் - தூத்துக்குடி.
6. பரதவர்குல நலஐக்கிய சங்கம் - வள்ளியூர்.
7. பரவர் நலச்சங்கம் - ராமநாடு.
8. பரதர் சமுதாயநல இயக்கம் - மதுரை.
9. கோவை மாவட்ட பரதர் நலச்சங்கம் - கோயம்புத்தூர்.
10. பரதர் நலப்பேரவை - பாம்பன்.
11. பரதர் நலச்சங்கம் - சென்னை.
12. பரதர் நலப்பேரவை - சென்னை.
13. பெங்களூர் பரவர் சங்கம் - பெங்களூர்.
14. மும்பை பரவர் சங்கம் - மும்பை.

என்பனவாகும். இச்சங்கங்களையெல்லாம் இணைக்கும் பாலமாக இந்திய பரவர் நலக் கூட்டமைப்பு உள்ளது. இவையன்றி பரவரின மக்களைப் பாதுகாக்கவும் அவர்களுக்கு உதவவும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் பரவர் சங்கங்கள் உள்ளன.

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் போராட்டங்கள்

தங்களின் உரிமைக்கான போராட்டமே மீனவர்களின் போராட்டமாகும். தடைபிடி காலங்களில் சரியான வருவாய் வேண்டியும், இலங்கை கடற்படையினரால் மீனவர்கள் சிறைபிடித்து படகுகளையும், வலைகளையும் சேதப்படுத்திச் செல்வதைக் கண்டித்தும், சிறையிலிருக்கும் மீனவர்களை மீட்டுத்தரக் கோரியும், தொழிலுக்குச் செல்லும் போது இறந்த மீனவர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்க

வேண்டியும், அதிகளவில் மீன்வாடி அமைத்துத்தரக் கோரியும், மீனவர்களுக்கு நிலப்பட்டா வழங்க வலியுறுத்தியும் அவர்கள் போராட்டங்களில் ஈடுபடுகின்றனர்.

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் இன்றையநிலை

“மச்சம் பிடித்தால் மிச்சம் ஆவதில்லை” என்பது பழமொழி. மச்சம் என்பது மீனைக்குறிக்கும் சொல். எவ்வளவு தான் கஷ்டப்பட்டு மீன் பிடித்தாலும் அந்த வருவாய் மீதமாகக் கையில் இருப்பதில்லை. ஏன் என்றால் மீன்பிடிக்க தேவைப்படும் வலைகள், மரம் ஆகியவை விரைவில் அழியக்கூடிய தன்மை உடையவை புதியது புதியதாக வலை, மரம் வாங்கியாக வேண்டும். கடல் அலையில் மாட்டி கட்டுமரம் உடைந்து போய்விடும் அல்லது வலை பெரிய மீன்களாலும் கடல் அடிப்பாறைகளாலும் சேதப்பட்டுவிடும் அடிக்கடி முதல் போட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலைதான் இருக்கும்.⁷³

இப்படி வாழ்நாள் முழுமையும் கஷ்டப்பட்டு, இன்னல்பட்டு, துன்பப்பட்டு உழைத்தால் தான் மனைவியையும், குழந்தைகளையும் காப்பாற்றி குடும்பம் நடத்தமுடியும். மீன்பிடித்துக் கிடைக்கும் வருவாயில் தான் வீடு வாசல் தேடவேண்டும் பெற்றோர்களைக் கவனிக்க வேண்டும் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டும், பெண் பிள்ளைகளுக்குத் திருமணம் செய்ய வேண்டும். இப்போது முந்தைய காலம் போல் இல்லை. மற்ற சமுதாயத்தவர் திருமணம் போல், ஆடம்பரமும், வரதட்சணையும், நகை போடுவதும் கூடிப்போய்விட்டதால் பெண்ணுக்குத் திருமணத்திற்கு என்ன செலவாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கடைசியில் மீனவன் ஓய்ந்து உட்காரும்போது அவனிடம் மிச்சம் இருப்பது அவனுடைய எலும்புந்தோலுமான உடம்பு தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பது வேதனையான உண்மை.

பொருளாதார முன்னேற்றம் காணமுடியாத தொழில் தான் மீன்பிடி தொழில். ஒருநாள் வருமானம் கிடைக்கும். பல நாள் வருமானம் கிடைக்காமல் போய்விடும். காலத்திற்கு (சீசனுக்கு) ஏற்றால் போல் தான் மீன் கிடைக்கும். அந்த சமயத்தில் சில புத்திசாலிகள் சேமித்து வைத்து மீன் கிடைக்காத காலத்தில் அதை பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள். ஆனால் பெரும்பாலோர் மீன் அதிகம் கிடைக்கும் போது, கிடைக்கும்

அதிக வருவாயை தாம் தாம் என்று அப்போதே செலவு செய்துவிட்டு வருவாய் இல்லாத காலத்தில் கடன் வாங்கிக் குடும்பம் நடத்துவார்கள்.

தொகுப்புரை

- ❖ ஒரு இனக்குழுவின் வரலாறுகளை, பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஆராய்ந்து விளக்குவதே இனவரைவியல் ஆகும்.
- ❖ இனவரைவியல் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட இனக்குழு அல்லது மக்களைப் பற்றி எழுதுதல் என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது. ஒரு இனக்குழுவைப் பற்றிய முழுமையான படிப்பு என்னும் வகையில் இப்பிரிவை 'இனக்குழுவியல்' என்றும் கூறலாம்.
- ❖ பண்பாட்டு மானிடவியலும் சமூக மானிடவியலும் பெரும்பாலும் இனவரைவியல் ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் வளர்ந்தவையே. இத்துறைகள் சார்ந்த நூல்கள் பெரும்பாலும் இனவரைவியல் நூல்களே ஆகும்.
- ❖ உலகம் முழுவதும் எண்ணிலடங்கா வகைகளில் பரவி வாழும் சமுதாயங்களின் பண்பாட்டைக் காலப்பரிமாணங்களுடன் ஆராயும் மானிடவியல் பிரிவே பண்பாட்டு மானிடவியலாகும்.
- ❖ இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பிரிக்கப்பட்ட வரலாறும், அம்மாவட்டத்தை ஆட்சிபுரிந்த மன்னர்கள் குறித்தும், இவ்வியலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.
- ❖ இராமநாதபுரம் பெரிய மாவட்டமாக இருந்ததாலும், நிர்வாகக் காரணங்களுக்காகவும், 15.07.1984-இல் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், விருதுகள் மாவட்டம், சிவகங்கை மாவட்டம் என மூன்று மாவட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டன.
- ❖ இராமநாதபுர மாவட்டத்தின் மீனவ கிராமங்களின் பெயர்கள் இவ்வியலில் வரிசைப்படுத்தி விளக்கப்பட்டுள்ளன.
- ❖ இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் 180க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களில் மீனவர்கள் வாழ்கின்றனர். அவற்றில் ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்ட அறுபது ஊர்களில் வாழ்கின்ற மக்களை ஆய்வில் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- ❖ கடையன் என்ற சொல் கீழானவன், கடைசியில் உள்ளவன் என்ற பொருளைத்தருவது. இது பள்ளர்கள் சாதியின் ஒரு உட்பிரிவாகும். இவர்கள் இராமேஸ்வரத்திலும், அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதியிலும் கிளிஞ்சல் சேகரித்து கிளிஞ்சல் சுண்ணாம்புக் காளவாய் போடுபவர்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இன்று இந்தப் பிரிவினரிடையே இருந்து முத்துக்குளிப்பவர்களில் ஒரு பகுதியினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர் என்பது இவ்வாய்வின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

- ❖ கடையர்கள் இந்திரனை வழிபடக்கூடியவர்கள் என்றும், இந்திரனுக்கு அமிழ்தம் கடைந்ததால் “கடையர்” என்ற பெயர் வந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இந்திராணி ஆடும் ஆட்டத்திற்கு “கடையம்” என்ற பெயர் வந்ததென சொல்லப்படுவதுண்டு.
- ❖ வன்னிய படையாச்சியர், வலையர், கடையர், மரக்காயர், பட்டினவர், செம்படவர், கரையார் போன்ற இனத்தவர்கள் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.
- ❖ பரந்துபட்ட கடல் பரப்பில் சுக்கான் கொண்டு படகைச் செலுத்தித் தொழில் செய்தவர் பரவர். பரதவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் பட்டினங்களில் வாழ்ந்ததால் பட்டினவர் என்றும், வலை கொண்டு தொழில் செய்தமையால் ‘பரதவர்’ என்றும் அழைக்கப்பட்டனர் என்பது தெளிவாகிறது.
- ❖ பரதவர்கள் நெய்தல்தில் மக்கள். இன்று இவர்கள் பொதுநிலையில் மீனவர்கள் என அழைக்கப்பெறுகின்றனர். பரவர், பரவன், பரதர், பரதவர், நுளையர், நுளைச்சியர், பரதவர், கரையாளர், முக்குவர், கடலோடிகள், வலைஞர், திமிலர் என்ற பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டனர். இப்பெயராக்கங்களில் சில இன்று வழக்கில் உள. பல வழக்கொழிந்தன. பொதுநிலையில் அனைவருக்கும் மீனவர் என்ற பெயரே நிலைத்துள்ளது.
- ❖ பரதவர்கள் இராமநாதபுரம், தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர்.
- ❖ பரதவர் நாக இனக்குழுவைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் கடல்கோளால் அழிந்துபோன குமரிக்கண்டத்திலிருந்து தப்பிப்பிழைத்து கொற்கையில் வந்து வாழ்ந்து வாழ்ந்தனர். அதன் பின்னர் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் மீனவர்களாகப் பரவி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.
- ❖ முத்துக்குளிக்கும் உரிமையை முகமதியர்கள் கி.பி.13-இல் பரதவர்களிடமிருந்து பறித்துக்கொண்டதே அவ்விருவரிடையே பகை ஏற்படக் காரணமாயிற்று.
- ❖ கி.பி.1542-க்கு முன்னர் இந்துக்களாக வாழ்ந்து பாதுகாப்பிற்காக அதன்பின் கிறிஸ்தவர்களாக மாறினர். போர்த்துக்கீசியர்களின் பெயர்களையே தங்கள் பெயராகச் சூடிக்கொண்டனர்.
- ❖ பரதவர்கள் தங்களின் பாதுகாப்பிற்காக இந்துமதத்தைவிட்டு கிறிஸ்தவ கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறியுள்ளனர்.
- ❖ பரதவர்கள் 1533-க்கு முன்பு வரை கடலன்னை, வருணன், முருகன், சூரியன், துஷ்டதேவதை ஆகிய தெய்வங்களை வணங்கியுள்ளனர்.

- ❖ தமிழ் பரதவர் தம்மைப் பாண்டியர் வழியினர் என்பர். பரவை (கடல்)யைச் சார்ந்து தன்னுடைய தலைநகரங்களை அமைத்துக் கொண்டதாலும், கடல் கடந்து பல தீவுகளுக்குச் சென்று வந்ததாலும் மீன்கொடி கொண்டதாலும் பாண்டியன் பரதவன் - பரதன் எனப்பட்டான்.
- ❖ கடலுக்கும் மீனவர் குடியிருப்புக்கும் இடைப்பட்ட கடற்கரை பகுதி தான் மீனவர்களின் வாழ்வியல் களமாகும். இக்கடற்கரை மீனவர்களின் தொழிற்பகுதியாகவும், பெயர்கள் மீன்களை உணர்த்தும் பகுதியாகவும், சிறுவர்களின் விளையாட்டுக் களமாகவும் உள்ளது.
- ❖ மீனவர்களை இலக்கியங்களில் பரதர், பரதவர் என்றே அழைக்கப் பட்டுள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது.
- ❖ பரதவர்களின் குடியிருப்புகள் கடலையடுத்த வெண்மணல் தீவிலே சிறுசிறு குடில்களை அமைத்துக் கொண்டிருப்பர் என்றும், இக்குடில்கள் கும்பல் கும்பலாகக் காணப்படும் என்பதும் தெளிவாகிறது.
- ❖ மீனவர்கள் மீனைக் குலக்குறியாகவும், நீரின் வளத்தை உணர்த்தும் குறியீடாகவும் கொண்டதுடன் தங்கள் கடற்பயணம் சிறப்புற அமைய மீனை வழிபடுகிற தெய்வமாகவும் கொண்டுள்ளனர் என்பது அறியமுடிகிறது.
- ❖ இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் கோரிக்கைகள், போராட்டங்கள், அவர்களின் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் இவ்வியலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. பக்தவத்சல பாரதி, பண்பாட்டு மானிடவியல், ப.117.
2. <http://ta.wikipedia.org/s/jhj>.
3. பிரிட்டானிகா தகவல் களஞ்சியம் தொகுதி-1, ப.346.
4. ஆ.தனஞ்செயன், விளிம்புநிலை மக்கள் வழக்காறுகள், இனவரைவியல் ஆய்வு, ப.3.
5. மேலது, ப.3.
6. பக்தவத்சல பாரதி, பண்பாட்டு மானிடவியல், பக்.118-119.
7. <http://ta.wikipedia.org/s/jhj>.
8. மேலது.
9. பக்தவத்சல பாரதி, பண்பாட்டு மானிடவியல், பக்.118-119.
10. மேலது.
11. Makhandha, On Introduction to Social Anthum Plology, P.7.
12. மேலது.
13. முனைவர் கு.மங்கையர்கரசி, மருதுபாண்டியர் வரலாறும் வழிமுறைகளும், 1990, ப.63.
14. ப.கந்தசாமி, தமிழ்நாட்டின் தலவரலாறுகளும் பண்பாட்டுச் சின்னங்களும், ப.295.
15. மேலது.
16. முனைவர் கு.மங்கையர்கரசி, மருதுபாண்டியர் வரலாறும் வழிமுறைகளும், ப.304.
17. Dr.G.Sethuraman Rameshwaram Temple (History and Architecture) 1998, P.56.
18. மேலது., ப.58.
19. மேலது., ப.59.
20. மேலது., ப.60.
21. Ramnad TN.NIC.TN
22. மீன்வளத்துறை இயக்குனரகம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
23. மீன்வளத்துறை இயக்குனரகம், தமிழக அரசின் கணக்கெடுப்பு, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
24. பாரதியார் கவிதைகள், பாப்பா பாட்டு, ப.432.
25. இந்து மதமும் அதன் வழிமுறைகளும், ப.142-143.
26. என்.இராதாகிருஷ்ணன், இந்தியப் பண்பாடும் தமிழரும், ப.80.
27. பொன்னிலன்.நா.வா.வின் ஆராய்ச்சி இதழ் எண்.22, (கட்டுரை - இந்திய சாதிய அமைப்பு), ப.44.
28. ஆர்.நல்லக்கண்ணு, இந்திய பொதுவுடைமைக் கட்சி தமிழ் மாநிலச் செயலாளர், “மாக்கிய ஒளி (இதழ்) கட்டுரை - சாதிகளின் தோற்றமும் உருமாற்றங்களும், ப.15.

29. கடலார் க.வேலாயுதம், கடலோடியின் கதை, ப.93.
30. ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதானசிந்தாமணி கலைக்களஞ்சியம், ப.322.
31. க.ரெத்தினம், தென்னிந்தியக் குலங்களும் குடிகளும், தொகுதி-3, ப.7.
32. மாமல்ல பாண்டியன், கடல் நடுவே கலகக்குரல், கடையர் வரலாற்றுச் சுவடுகள், ப.4-5.
33. புலவர் இரகு.நாராயணசாமி (கவிஞர் மீனவன்), ப.298.
34. ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி கலைக் களஞ்சியம், ப.1229.
35. மேலது., ப.1400.
36. காடெல்லாம் பிச்சிப்பூ, பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம், நாட்டுப்புறவியல் கட்டுரைகள், ப.174.
37. ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி கலைக் களஞ்சியம், ப.1057, 1058, 1400.
38. மேலது., ப.1395.
39. புலவர் இரகு.நாராயணசாமி (கவிஞர் மீனவன்) பண்டைய தமிழரும் பரதவர் வாழ்வும், ப.298.
40. சுப்பிரமணியன் ச.வே. மனையறம் படுத்தகாதை, ப.38.
41. ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி கலைக் களஞ்சியம், ப.1017.
42. நா.சாந்தகுமாரி (ஆய்வேடு), நாகை மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல், ப.126.
43. Jamus Hanndi, The outrigger canoes of Indonesia Madras tisherries Bulleition No.12.
44. வீ.கனகசபைப்பிள்ளை, தமிழாக்கம் ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழகம், ப.96.
45. எம்.சீனிவாச ஐயங்கார், Tamil Studies கலைச்சொல் அகராதி, பக்.1.
46. ஆ.தனஞ்செயன், மீனவர் பாடல்கள் ஓர் அறிமுகம், ஆய்வுக்கோவை, தொகுதி-3, ப.289.
47. அனந்தராமையர், ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு கலித்தொகை நெய்தற்கலி, பக்.925.
48. முத்து.கண்ணப்பர் சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலம், ப.20.
49. அனந்தபுரம் கிருஷ்ணமூர்த்தி மீனவர் வாழ்வியல் (கடலூர் மாவட்டம்).
50. நற்.பா.38, வரி.8-10.
51. குறுந்.பா.245, வரி.3-4.
52. நற்.பா.49, வரி.4-7.
53. நற்.பா.49, வரி.7-7.
54. மேலது., வரி.8-9.
55. மேலது., வரி.9-10.
56. தொல்.பொருள்.நாற்பா.24.
57. மொ.அ.துரை.அரங்கசாமி, சங்ககாலச் சிறப்புப் பெயர்கள், ப.275.

58. தமிழ்ப் பெயர்க்களஞ்சியம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், ப.2496.
59. கே.ஜெரார்டுராமன், வெகுசனக் கத்தோலிக்கம், ப.18.
60. பெரும்பாணாற்றுப்படை, ப.324, நச்சினார்க்கினியர் உரை.
61. நச்சினார்க்கினியர் உரை, மதுரைக்காஞ்சி, பா.வரி.141.
62. வி.கனகசபை, ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு மேற்பட்ட தமிழகம், ப.84.
63. கலந்துரையாடல் ஐ.அல்பேரிஸ், அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி.
64. <http://sandhan.com>
65. <http://vankjalai> mannar.com
66. கவிஞர் மீனவன் பண்டைத் தமிழரும் பரதவர் வாழ்வும், ப.173.
67. பண்டிதர் அ.இ.நாயுடு, தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழகம், ப.234.
68. திரு.ராஜப்பன் அஷோக்குமார், நெய்தல், பா.35-36.
69. திரு.தேவநேயப்பாவாணரின் தமிழர் மதம், ப.27.
70. புறம்.9:10.
71. இரா.பவுன்துரை, மீன் வழிபாடும் தமிழ்ப்பொழில், ஜூன் 1983.
72. பட். வரி.60-73.
73. மா.ராமஜெயம், மீனவரது வரலாறும் வாழ்க்கையும்.

தொழில்முறைகள்

முன்னுரை

மக்கள் தங்கள் வாழும் இடத்தின் சூழலுக்கு ஏற்ப தொழில்களை மேற்கொண்டனர். வேட்டையாடுதல் தொடக்கக்காலத் தொழிலாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. தொழில்களை உற்பத்தி சார்ந்த தொழிலாகவும், கிடைக்கக் கூடியவற்றை மேற்கொள்ளும் தொழிலாகவும் பிரிக்கலாம். அவ்வகையில் மீனவர்கள் மேற்கொண்ட தொழிலானது மேற்குறித்த இரண்டு நிலைகளிலும் அமைந்து காணப்பெறுகிறது. இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் தொழில்முறைகள் குறித்து விளக்குவதாக இவ்வியலில் அமைந்துள்ளது.

தொழில் - சொற்பொருள் விளக்கம்

தொழில் என்பது குறித்து அகராதிகள் மற்றும் இலக்கணங்களின் கருத்துக்களை எடுத்துரைத்து தொழில் என்பதற்கான சொற்பொருள் விளக்கத்தை அறியலாம். அவ்வகையில் தொழில் என்பதற்கு 1.வேலை - பணம் சம்பாதிப்பதற்காகச் செய்யும் செயல், 2.மனித உழைப்பையும், இயந்திரங்களையும் பயன்படுத்த லாபநோக்கில் ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்யும் செயல் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சேவையை வழங்கும் செயல், 3.குறிப்பிட்ட வேலையைச் செய்யும் திறமை அல்லது குறிப்பிட்ட வேலையிலுள்ள நுணுக்கம், 4.(நிகழ்த்தும்) செயல்¹ எனப் பல்வேறு விளக்கம் தருகிறது க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி.

பணி அல்லது தொழில் என்பது ஒருவருடைய வாழ்வாதாரத்திற்கு வருமானம் ஈட்டக்கூடிய செயல். இதனை உத்தியோகம் அல்லது அலுவல் என்று கூறுவர். ஒருவர் பணம் அல்லது சேவை மனப்பான்மை அல்லது இரண்டிற்குமான தம்முடைய உழைப்பை பகுதி நேரமாகவோ அல்லது முழுநேரமாகவோ செலவு செய்தல் தொழில் எனப்படும்.²

தொழில் என்பதற்குச் செயல் உத்தியோகம், காரியசித்தி, ஏவல், திறமை³ எனப் பல பொருள்களை அகராதி சுட்டுகிறது. இவற்றுள் செயல் என்பது உழைப்பைக் குறிக்கும். உழைப்பு என்பது பெயர்ச் சொல்லாக ஒரு செயல் அல்லது தொழிலைக்

குறிக்கும். உழைத்தல் என்பது வினைச் சொல்லாகத் தொழில் செய்தலைக்குறிக்கும். உழைப்பவர் இனம் என்பது பொதுவாகத் தொழிலாளர்களைக் குறிக்கும்⁴ என்பர் சி.சசிவல்லி.

தொழில் என்பதற்கு 1.செயல், 2.சேவை, 3.உத்தியோகம், 4.சாமர்த்தியம், 5.தன்மை, 6.கலாசாரம், 7.தந்திரம்⁵ என பொருள் தருகிறது பவானந்தர் தமிழ் சொல்லகராதி.

தொழில் என்பது உத்தியோகம், சாமர்த்தியம், செயல், தந்திரம், தன்மை, வியாபாரம், வினைச்சொல், வேலை (ப.860) எனவும், கருமம், கன்மம், செயல், பணி, விதி, வினை (ப.1465) என தமிழ்ச்சொல் அகராதியும், வேலை (ப.384) என கோனார் தமிழ் அகராதியும், வினை (ப.436) என சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியமும் விளக்கமளிக்கின்றன.

அபிதானசிந்தாமணி தொழில் பற்றி 1 (3) ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் (6) உழவு, தொழில், வரைவு, வாணிபம், விச்சை, சிற்பம் 2. அந்தணர் சிறுதொழில் - ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல், அரசர் அறுதொழில் - ஓதல் - வேட்டல், ஈதல், உலகோம்பல், படையியற்றல், பொருதல், வைசியர் அறுதொழில் - ஓதல், வேட்டல், ஈதல், பொருளிட்டல், பசுகாத்தல், ஏருழல், குத்திரர் அறுதொழில் முதன் மூவாக்கும் ஏவல் செயல், பொருளிட்டல், உழுதல், குயிலுவத்தொழில் செயல் - காருக வினைசெயல்⁶ என்று கூறுகிறது. இவ்வாறாக தொழில் என்ற சொல்லிற்கான சொற்பொருண்மையை உய்த்துணரலாம்.

தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் தொழில்

தொல்காப்பியர் கருப்பொருள் பற்றிக் கூறும்பொழுது, தொழில் குறித்தும் கூறுகின்ற நூற்பாவானது,

“தெய்வம் உணாவே மாமரம் புள் பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கருஎன மொழிப”⁷

என்பதாகும். இந்த நூற்பாவில் செய்தி என்பது தொழிலைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். முல்லைநில மக்கள் ஆடு, மாடு மேய்த்தலையும், புன்செயல் பயிர் சார்ந்த

விவசாயத்தையும் மேற்கொண்டிருந்தனர். குறிஞ்சிநில மக்கள் தேன் எடுத்தல், கிழங்குகளை அகழ்ந்தெடுத்தல், தினைப்புனம் காத்தல் ஆகிய தொழில்களைச் செய்தனர். மருதநில மக்கள் விவசாயத்தையும், நெய்தல் நில மக்கள் மீன்பிடித்தல், உப்பு விளைவித்து விற்றல் ஆகிய தொழில்களையும் மேற்கொண்டனர் என்பதிலிருந்து நிலத்தின் இயல்பிற்கும் சூழலுக்கும் தக்கவாறு தொழில்கள் மாறுபடுவதை அறியமுடிகிறது. இவ்வகையில் ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட மீனவர்களான நெய்தல்நில மக்களின் தொழில்கள் குறித்து பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கலாம்.

சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலத் தொழில்கள்

சங்க காலத்தில் நெய்தல் நிலமென்பது “தென் தமிழ்நாட்டின் கிழக்கு கடற்கரையிலமைந்த காவிரி நதிப்படுகைக்கும், தாமிரபரணி ஆற்றிற்கும் இடைப்பட்ட பகுதியாகும். இந்நிலப்பகுதியில் பரதவன் என்ற இனம் வாழ்ந்ததை அடையாளம் காணமுடிகிறது. இவை “தற்கால திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய பகுதி எனலாம்.”⁸

பரதவர் குடியிருப்புகள்

சங்க இலக்கியங்களில் பரதவர் குடியிருப்புகள் “பாக்கம்” என வழங்கப்பெற்றுள்ளது. இதனைச் சாகலாசனார்,

“புலாஅல் மறுகின் சிறுகுடிப் பாக்கத்து
இனமீன் வேட்டுவர்” (அகநா.270:2-3)

என்ற அடிகளால் உணர்த்துவார். பரதவர் சேரி புலால் நாளும் தன்மையுடையது. அதனை உலோச்சனார்,

“புலாலஞ் சேரிப் புல்வேய் குரம்பை” (அகநா.200:2)

என்ற அடிகளால் விளக்குவர். இவர்களின் வீடு புல்லால் வேயப்பட்ட குறிய இறப்பினையுடையதாகும் (தாழ்வாரம்) இதனை உலோச்சனார்,

“குறியிறைக் குரம்பைக் கொலைவெம் பரதவர்” (அகநா.210:1)

என்ற அடிகளால் புலப்படுத்துவர். அதாவது பரதவர் வேழக்கோலை நிரைத்து மரக்கொம்புகளை இடையிடையே கலந்து தாழைநாரால் கட்டித் தருப்பைப் புல் வேயப்பட்ட சிறிய தாழ்வாரமுடைய குடிலில் வாழ்வார். முள்களால் வேயப்பட்ட சிறிய கூரையை உடைய வீடுகளிலும் வாழ்வார் என்பதாகும்.

பரதவர்களின் வாழ்க்கை

பரதவர் வாழ்க்கை முழுவதும் கடலோடு தொடர்புடையதாகும். கடல் அலையின் தன்மை, காற்று, தட்பவெப்பநிலை இவற்றிற்கேற்பக் கடலுக்குச் செல்வர். அதனால் காலை, பகல், இரவு ஆகிய எல்லாக் காலங்களிலும் மீன்பிடிக்கச் செல்வது நடைமுறையாகக் கொண்டிருந்தனர்.

நாட்காலையிலும், பகலிலும் மீன் பிடிக்கச் செல்வோர் மாலையில் கரை திரும்புவர். பரதவர் மீன் பிடித்தலோடு உப்பு விளைத்தல், முத்தெடுத்தல் போன்ற செயல்களிலும் ஈடுபடுவர். கடலையே நம்பி வாழும் பரதவர் பொழுது போக்காகப் பல விளையாட்டுக்களை ஆடி மகிழ்வர்.

பரதவர் நாட்காலையில் தோணியில் சென்று மீன் வேட்டையாடுவர். என்பதனை மாமூலனார்,

“வாள்வாய்ச் சுறவின் பனித்துறை நீந்தி
நாள் வேட்டு எழுந்த நலனில் பரதவர்
வைகு கடல் அம்பி” (அகநா.187:21-23)

என்ற அடிகளில் விளக்குவர்.

பரதவர்களின் தொழில்

பரதவர்களின் தொழில் மீன் வேட்டையாடுதலாகும். இதுகுறித்து சங்க இலக்கியங்களில் பல்வேறு பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.காலை வேட்டத்திற்குச் சென்று புற்கென்ற தலையினையுடைய பரதவர் சிறுவர் நுண்ணிய கயிற்றாலாகிய வலையில் மீன் வேட்டையாடுவதைக் குறித்து நக்கீரர்,

“..... நாட்புலம் போகிய
கொழுமீன் வல்சிப் புன்தலைச் சிறாஅர்
நுண் ஞாண் அவ்வலை” (அகநா.290:2-3)

என்பர்.இளைஞரும் முதியவருமாகிய நுளையர் சுற்றத்துடன் சேர்ந்து கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்வர். வலையில் மீன்களைப் பிடித்து ஆரவாரம் பெருகக் கரைக்கு இழுத்து வருவர். பெரிய மீன்களை எறியுளி கொண்டுத் தாக்கிப் பிடிப்பர். மீன்களை அதிகமாகப் பிடித்து பரதவர் அவற்றை நுண்ணிய மணலிடத்தே புலர்த்துவர். தம்மிடம் வந்து இரப்போர்க்கும் கலன்கள் நிறைய மீன்களைக் கொடுப்பர்.

பரதவர் மீன்களைப் பல கூறாகச் செய்து விலை கூறி விற்பர். பரதவர் பிடித்து வந்த மீன்களைத் தன் தெருக்களில் இன்ன விலையின என்று கூறி விற்பர். பசிய மீனை விற்று அதற்கு ஈடாக வெண்ணெல்லைப் பெற்றுள்ளதனை நக்கீரர்,

“பசுமீன் றொடுத்த வெண்ணெல்” (அகநா.340:14)

என்ற அடிகளால் புலப்படுத்துவர். பரதவர் புன்னை மரத்தின் நிழலில் தங்கிக் கடலில் புகுவதற்கான செவ்வியை எதிர்நோக்கியிருப்பர். அப்பொழுது சிக்குண்டு கிடக்கும் வலையை மணலில் பரப்பிச் செம்மைப்படுத்துவர். அவ்வாறு செவ்வியை எதிர் நோக்கியிருத்தலை ‘ஒன்பதம் நோக்கி’ என்பர் அம்மூவனார்.

பரதவர் தோணியில் வலிய நூற்கயிற்றால் செய்யப்பட்ட வலையைக் கொண்டு மீன் பிடிக்கச் செல்வர். பரதவர் இனத்து இளையர் படகின் மேல் ஏறிக் கடலகத்தே சென்று வலைவீசிச் சுறாமீன்களோடு வலிய பெருமீன்களையும் பிடித்துள்ளனர். அம்மீன்களைத் துண்டங்களாக்கிப் படகில் ஏற்றி வந்துள்ளதை நக்கீரர்,

**“..... திண்திமில்
எல்லுத் தொழில் மடுத்த வல்வினைப் பரதவர்”**

(அகநா.340:18-19)

என்ற அடிகளால் விளக்குவர். அவர்கள் சில தருணங்களில் பகலில் மீன்பிடிக்கச் செல்லாதிருந்துள்ளனர். (அகநா.260:5-10)

பரதவர் மீன் வேட்டை நன்கு கைகூடியதனால் தம் கடற்கரையூரில் வலையின் பயனைப் பாராட்டக்கூறி, அயிரை மீனை அனைவருக்கும் பகுத்துக் கொடுப்பர். வேட்டையாடி வந்த சுறாமீன் கொள்ளையினைப் பாக்கத்தில் பலருக்கும் பகுத்து வழங்குவர்.

உப்பு வணிகம்

கடல் நீரிலிருந்து உப்பு எடுக்கும் பழக்கம் தொன்றுதொட்டு தமிழகத்தில் நடைபெற்று வருவதொன்றாகும். ‘உப்பில்லாப் பண்டம் குப்பையிலே’ என்ற பழமொழி உப்பின் அருமையை உணர்த்துவதாகும். பரதவர்களின் மீன்பிடித் தொழிலுக்கு அடுத்ததாக உப்பு விளைவித்தல் தொழில் அமைந்திருந்தது. பரதவர் விளைவித்த உப்பினை உப்பு வணிகரிடம் விற்பர். அதற்காக அவ்வணிகரது வரவு நோக்கி உப்பினைத் தொகுத்துக் குவித்து வைத்திருப்பர். இவ்வுப்பினை விற்று மாறாக வெண்ணெல் பெறுவர்.

“பெயினே, விடுமான் உழையினம் வெறுப்பத்தோன்றி
 இருங்கதிர் நெல்லின் யாண ரு.தே
 வறப்பின், மாநீர் முண்டகத் தாய்ச் சேறுபுலர்ந்து
 இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்பு விளையும்
 அழியா மரபின்” (நற்.311)

இவ்வாறு உண்டாக்கப்படும் உப்பானது பெரிய மேடு போல் உயர்ந்து தோன்றும். வெண்மையான இவ்வுப்பை விற்பதற்கு வண்டிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு பிற ஊர்களுக்கு செல்லும் பரதவர் அவ்வண்டிகளை எருதுகள் இழுத்துச் செல்லும். அவ்வெருதுகளை விரைந்து செலுத்துவதற்கெனப் பரதவர் கையில் ‘கோல்’ இருக்கும். ஆடவரும் மகளிரும் உப்பை விற்பதற்காக உடன் செல்வர்.

இரவு வேட்டை

பகல் பொழுதில் மட்டுமின்றி இரவு வேளையிலும் மீன்பிடிக்கும் வழக்கம் பரதவர்களிடம் உண்டு. பரதவர் மாலைப்பொழுதில் மீன்களின் கொழுப்பைக் காய்ச்சி பெற்ற நெய்யினைக் கொண்டு விளக்குகளை மனைகளில் ஏற்றியுள்ளதை மதுரைச் சுள்ளம் போதனார்,

“..... புன்கண் மாலை

 மீன்றினம் தொகுத்த ஊன் நெய்ஒன்சுடர்” (நற்.215:3-5)

என்ற அடிகளால் உணர்த்துவார். மீன் எண்ணெயை ஊற்றிய கிளிஞ்சல்களை மாலை நேரத்தில் விளக்காகக் கடற்பரப்பில் பயன்படுத்தியுள்ளதை,

“மீன்நெய் அட்டிக் கிளிஞ்சல் பொத்திய
 சிறுதீ விளக்கில்” (நற்.175:3-4)

என்ற அடிகளால் சுட்டுவர். பரதவர்கள் கடலில் மீன் பிடிக்கச் சென்ற போது படகில் பல விளக்குகளைக் கொண்டு சென்றுள்ளதை மாமூலனார், பேரிசாத்தனார்,

“மீன்கொள் பரதவர் கொடுந்திமில் நளிசுடர்” (அகநா.65:11)

“எல்லிமிழ் பனிக்கடல் மல்குசுடர்க் கொளீஇ
 அமரும் வேட்டம் புக்கனர்” (நற்.67:8-9)

என்ற அடிகளில் முறையே உணர்த்துவார். இரவில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும் பொழுது விரைவாகச் சென்று தைக்கக்கூடிய எறியூசிகளைப் படகில் கயிறு அடியில் சேர்த்துக் கட்டியிருப்பர். அதில் ஒள்ளிய விளக்குகளை ஏற்றி நள்ளிரவில் மீன் வேட்டைக்குச் செல்வது பரதவர்களின் வழக்கமாக இருந்துள்ளது.

நெய்தல் நில மகளிர்

நெய்தல் நில மகளிர் நுளைத்தியர், பரத்தியர் எனப்படுவர். இவர்கள் மீன் விற்றல், மீன் உணக்கல், உப்பு விற்றல், கள் காய்ச்சுதல், உணவு சமைத்தல் ஆகிய பணிகளைச் செய்துள்ளனர். பரதவர்கள் நாட்காலையில் பிடித்து வந்த மீன்களைப் பரதவ மகளிர் பல கூறுகளாகச் செய்து விலை கூறி விற்றுள்ளதை முடங்கிக் கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன்,

“பாடுபல அமைத்து கொள்ளை சாற்றி” (அகநா.30:10)

என்ற அடிகளால் உணர்த்துவர். பரத்தியர்கள் தெருக்களில் மீனினை விலை கூறி விற்றுள்ளதை மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார்,

**“ஓங்கி திரைப் பரப்பின் வாங்கு விசைக் கொளிஇ
திமியோன் தந்த கடுங்கண் வயமீன்
தழைஅணி அல்குல் செல்வத் தங்கையர்
விழவு அயர் மறுகின் விலை எனப் பகரும்” (அகநா.320:1-4)**

என்ற அடிகளால் புலப்படுத்துவர். இவ்வாறு பரதவ மகளிர் பரதவர்கள் பிடித்து வந்த மீன்களுள் விற்றது போக எஞ்சியவற்றையும், விற்பனைக்குரிய காலங்கடந்து பிடித்தவற்றையும் உப்பிட்டு உலரவைப்பர். பரதவ மகளிர் பகற்பொழுதுகளில் மீன்வற்றலை உணக்குவர். அதனைக் கவரவரும் புள்ளினங்களை விரட்டும் பொருட்டு அங்கேயே தங்குவர். சுறா மீன்களில் அறுத்தத் தசைகளை உணக்குவது குறித்து அவற்றைக் கவரவரும் புள்ளினங்களை ஓட்டிக் காவல் புரிபவர் அதனை நெய்தல் தத்தனார், மருங்கூர்கிழார், பெருங்கண்ணனார் போன்றோர்,

**“நிணச்சுறா அறுத்த உணக்கல் வேண்டி
இனப்புள் ஒப்பும்” (நற்.45:6-7)**

“படுபுள் ஒப்பலின் பகல் மாய்ந்தன்றே” (நற்.49:4)

**“..... எந்தை
புணர்ந்திரைப் பரப்பகம் துழைஇத் தந்த
பன்மீன் உணங்கற் படுபுள் ஒப்பதும்” (அகநா.80:4-6)**

என்ற அடிகளால் புலப்படுத்துவர். பரதவ மகளிர் உப்பினை விற்று மாறாக வெண்ணெல் பெற்றுள்ளதைக் கல்லாடனார்,

**“நீல்நிறப் பெருங்கடல் புக்கனன்யாயும்
உப்பை மாறி வெண்ணெல் தரீஇ” (குறுந்.269:4-5)**

என்ற அடிகளால் தெளிவுபடுத்துவர். பரதவ மகளிர் உப்பு விற்றுப் பெற்ற நெல்லினில் சமைத்த வெண்சோற்றை அயிரைமீன் குளம்புடன் தன் தந்தைக்கு கொடுத்துள்ளதைக் குடவாயிற்கீர்த்தனர்,

“கொடுத்தொழில் முகந்த செங்கோல் அவ்வலை
நெடுந்திமிழ் தொழிலோடு வைகிய தந்தைக்கு
உப்பு நொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு
அயிரை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து
கொழுமீன் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்கம்” (அகநா.60:2-6)

என்ற அடிகளால் விளக்குவர். இவ்வாறாகப் பரதவப் பெண்கள், மீன்வற்றலையும், உப்புக்காய்ச்சுதல் மற்றும் மீன்களை உணக்குவதையும் தொழிலாகக் கொண்டிருந்ததை அறியலாம். பரதவர்களின் அடிப்படைத் தொழில் கடற்மேற்சென்று மீன்பிடித்தலாகும். இத்தொழிலுக்குக் கருவிகள் தேவையானதொன்றாக அமைந்துள்ளன. அவ்வகையில், கடற்மேற்சென்று மீன்பிடித்தலுக்குக் கட்டுமரங்கள் முதற்கொண்டு, பல்வகையான படகுகள் வரைக்கும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மேலும், வலைகளும், கருவிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை குறித்து சங்கப்பாக்கள் வழியாக அறியமுடிகின்றன.

பரதவர் தொழில் கலங்கள் (கருவிகள்)

பரதவ மக்கள் கடலில் மீன்பிடித்தலையே தலையாயத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். உப்பங்கழிகளிலும் மீன்பிடிப்பவர், உப்பு விளைவிப்பதும் அவர் தொழிலாகும். இவற்றால் வரும் பொருளைக் கொண்டே அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தி வந்துள்ளனர்.

பண்டைத் தமிழர்கள் வேளாண்மைத் தொழிலுக்கும் உள்நாட்டு வணிகத்துக்கும் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் அளித்திருந்தனரோ அதே அளவு முக்கியத்துவத்தைக் கடல் வாழ்வுக்கும், கடற்படைக்கும், கடலாட்சிக்கும் அளித்திருந்தனர். மீன்பிடித்தல், உப்பு எடுத்தல் மட்டுமின்றி முத்தெடுத்தல், சங்குறுத்து வளையல் செய்தல் முதலிய கடல் வாழ்வு சார்ந்த தொழில்களும் தமிழகத்தில் நீடித்துப் பழமையிலேயே பயின்றிருந்தன. அத்துடன் கரையோரப் பயணத்துக்குரிய சிறு கலங்கள் மட்டுமின்றி ஆழ்கடல் கடத்தற்குரிய பெருநெடுநாவாய்களும் அவர்களிடத்தில் இருந்தன. உலகக் கடல் வணிகத்தின் நடுநாயக களமாகத் தமிழகம் விளங்கியது என்பார் கா.அப்பாத்துரை.⁹ சங்க இலக்கியங்களின் மூலம் திமில், நாவாய், வங்கம், அம்பி,

தோனி, ஓடம், பஃறி போன்ற பல்வேறு அமைப்புடைய கலங்கள் பயன்படுத்தியதை அறிய இயலுகிறது.

திமில்

திமில் என்னும் கலம் பக்கங்களிலும் பிறைபோன்று மேல்நோக்கி வளைந்து உள்ளிடம் அகன்று முனைகள் குறுகிக் காணப்படும். அதனால் தான் இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் ‘கொடுந்திமில்’ என வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“கடுஞ்செலல் கொடுந்திமில்”¹⁰

என்ற அடியின் மூலம் அறியலாம்.

நாவாய்

நாவாய் என்னும் கலம் பண்டைக் காலங்களில் காற்றின் துணையால் செலுத்தப்பட்ட ஒரு பாய்மரக் கப்பல் ஆகும். நாவாய்கள் வணிகத்தின் பொருட்டுப் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்றுவந்ததை நற்றிணைப் பாடல் (295:5-6) குறிப்பிடுகின்றது. நாவாய் காற்றின் வரவு, செலவு அறிந்து ஒட்டிச் செல்லப்பட்டதாக புறநானூறு (66:1-2) கூறுகிறது. அதனை,

“பெண்மலிந்த விழுப்பண்டம்

நாடார நன்கழிதரும்

ஆடியிற் பெருநாவாய்”¹¹

என்கிறது மதுரைக்காஞ்சி. (நாவாய் என்பது நீரைக் கிழித்துச் செல்லும் பெருங்கலம்) ஆகும். ‘நாவாய்’ என்ற தூயதமிழ்ச சொல்லே ஆங்கிலத்தில் ‘நேவி’ என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

வங்கம்

வங்குக் கால்களால் (வளைந்த பெருமரத் துண்டுகள்) கட்டப்பட்ட பெரிய மரக்கலத்திற்கு இப்பெயர் வழங்கப்பட்டது. இக்கலம் தமிழ்நாட்டில் தமிழக மீனவர்களால் தமிழர் அமைப்பிலேயே கட்டப்பட்டது. விரைந்து செல்லும் ஒரு பெரிய வணிகக் கப்பல் போன்று உறுதியானது. ‘வங்கம்’ என்னும் கலம் பால்மரத்தினால் செலுத்தப்பட்ட செய்தியை நற்றிணைப் பாடல் வரிகள் (258:8-10) உணர்த்துகின்றது. மேலும்,

“உலகு கிளர்ந்தன்ன உருகெழு வங்கம்”¹²

என்று அகப்பாடலும் கூறுகிறது. இவற்றிலிருந்து ‘வங்கம்’ என்ற கப்பல் வகை, நெடுந்தூரம் பயணத்திற்குப் பயன்பட்டதை அறியமுடிகிறது.

அம்பி

‘அம்பி’ என்னும் சொல் ‘அப்பு’ என்னும் சொல்லிலிருந்து திரிந்த ஒரு சொல்லாகும். ‘அப்பு’ என்பதற்கு நீர் என்று பொருள் பெறப்படுகிறது. இதனை,

**“அப்பிலே தோய்த்திட்டு; அடித்தடித்து நாமதனைத்
தப்பினால் நம்மை அதுதப்பாதோ - இப்புவிவல்
இக்கலிங்கம் போனாலென் ஏகலிங்க மாமதுரைச்
சொக்கலிங்க முண்டே துணை”¹³**

என்ற பாடலிலிருந்து ‘அம்பி’ என்பதற்கு நீர் என்று பொருள் உட்தனை அறியலாம். கடலிலே ‘அம்பரம்’ என்றால் கடல். கடல் நீர்ப்பரப்பில் செலுத்தப்படும் மரங்கலம் ‘அம்பி’யாகும். ‘அம்பி’ என்னும் சொல் சங்க இலக்கியங்களில் அதிக அளவில் பயின்று வந்துள்ளன. பிற்கால இலக்கியங்களில் இச்சொல் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. (அப்பு - அம்பரம் - அம்பி)

‘அம்பி’ என்றழைக்கப்படும் கலம் அறப்பணிக்கு பயன்பட்டிருப்பதைப் புறநானூற்றுப்பாடல் ஒன்று கூறுகிறது. அதாவது சிறியோர் பெரியோராக வருபவர்களை இரு கரைகளிலும் மாறிமாறிக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் பணியை உடையனவாக நீர்த்துறையிடத்தில் அம்பிகள் காணப்பட்டதாக அதில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனை,

**“உறுவரும் சிறுவரும் உழைமாறு உய்க்கும்
அறத்துறை அம்பியின் மான”¹⁴**

என்ற அடிகள் உணர்த்தும். சிலம்பு (13:176-179) அம்பியின் முன்பகுதியாகிய அணியத்தின் தோற்றம் குதிரை முகமாகவும் (பரிமுக அம்பி) யானை முகமாகவும் (கரிமுக அம்பி) சிங்க முகமாகவும் (அரிமுக அம்பி) இருந்ததனைக் குறிப்பிடுகிறது. இவ்வாறு அம்பி என்ற கலம், பயணிகளின் பயணத்திற்கான களனாக விளக்கியுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

தோணி

‘தோணி’ என்னும் கலம் ஒரே மரத்தில் குடைந்து செய்யப்பட்ட ஒரு கலமாகும். ‘தோணி’ என்னும் சொல் ‘தொள்’ என்னும் வினையடியிலிருந்து தோன்றியிருக்கலாம்.

(தொள்-தொடு-தோடு-தோண்டு-தோணி-தொன்-கிழத்து.¹⁵ அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று (187:21-23) ‘தோணி’ என்னும் கலம் சுறாமீன் பிடிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட உண்மையைக் கூறுகிறது.

ஓடம்

தொழில் கருவிகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு காரணத்தால் பெயர் பெற்றவை. சில தொழிற்கருவிகள் மேல்பகுதி விரிந்து இருக்கும். அவ்வாறு அல்லாமல் மேற்பகுதி ஓடுங்கி நிற்பதால் ஓடம் என்ற பெயர் பெற்றது. ‘ஓடம்’ என்னும் கலம் உல்லாசப் பயணத்திற்குப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்க வேண்டும். சங்க இலக்கியமாகிய அகநானூற்றுப் பாடலில் ‘ஓடம்’ பற்றி செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. அதனை,

‘அகல் இரு விசும்பிற்கு ஓடம்போல’¹⁶

என்ற அடியின் வழியாக அறியலாம்.

கலம்

முற்காலங்களில் பெரிய பாய்மரக் கப்பல்கள் பெருமர வகைகளால் செய்யப்பட்டிருப்பதால், அவை ‘மரக்கலம்’ என்ற பெயரில் அழைக்கப்படலாயின. ‘கலம்’, ‘மரக்கலம்’ ஆகிய இரண்டு பெயர்களும் ஒன்றினையே குறிப்பதாகும்.

‘கலம்’ என்பது கடல் வணிகத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் குறித்தும் பதிற்றுப்பத்து பாடல் வரிகள் (322 - 324) வாயிலாக அறியப்படுகிறது. ‘கலம்’ என்னும் படகில் குதிரைகளை ஏற்றி வந்த செய்தி மதுரைக்காஞ்சியில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனை,

“நனைந்தலை தேஎத்து நன்கல னுபம்மார்
புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவியொ டனைத்தும்
வைக றோறும் வழிவழிச் சிறப்ப”¹⁷

என்ற அடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன.

ப.:றி (பறி)

உள்நாட்டு வணிகத்துக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கலத்துக்குப் ப.:றி என்னும் பெயர் சங்க இலக்கியங்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மீனவர்கள் மீன்கள் அடைத்து

வைக்கப் பயன்படுத்திய பனை ஓலையால் செய்த குடுவைப் போன்ற அமைப்புடைய 'பை'க்கு 'ப.:நி' (பறி) என்பர். இக்கலம் பண்டங்களை அடைத்து வைக்கப் பயன்பட்டிருப்பதால் ப.:நி என்று பெயர் பெற்றதாக அறியப்படுகிறது.

'ப.:நி' என்றழைக்கப்பட்ட கலங்கள் குதிரைச் சாலையில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் குதிரைகளைப் போன்று சுழி குழந்த பக்கத்தில் தறிகளில் கட்டப்பட்டிருந்தன என்று பட்டினப்பாலை (29-32) வரிகளில் கூறப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இன்றும் கேரளக் கடற்கரையில் இதுபோன்ற கலங்கள் ஏரிகளிலும் காயல்களிலும் பயன்படுத்தப் பெற்று வருகின்றன.

பட்டினப்பாலையில் ப.:நி உப்பையேற்றிச் சென்றுவிட்டு நெல்லுடன் திரும்பிய கழியின் கண் செலுத்தும் படகென்ற பொருளில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதனை,

**“வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி
நெல்லோடு வந்த வல்வாய்ப் ப.:நி”¹⁸**

என்ற அடிகள் விளக்கும். மரக்கலங்களில் திமில், அம்பி, தோணி என்ற மூன்று மட்டுமே மீன்படிக்கத் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டவை என்று தெரிகிறது. இவற்றிலும் திமில் தான் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது என இலக்கியங்களால் அறியமுடிகின்றன.

கட்டுமரமும் படகும்

தற்காலங்களில் கடலிற் சென்று வலை வீசி மீன் பிடித்ததற்குப் பெருந்துணையாயுள்ளவை படகுகளும், கட்டுமரங்களும் ஆகும். இப்போது வழக்கிலுள்ள கட்டுமரம். படகு போன்ற சொற்கள் சங்க இலக்கியத்தில் எங்கும் காணப்படவில்லை என்பது பெரிதும் குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁹

தொழில் செய்யும் முறைகள்

பரதவர்கள் மேற்சொன்ன கலங்களில் சென்று தூண்டில் மூலமும் வலைகளாலும் கரையில் மீன்பிடிப்பர். முத்துக்குளித்தல், சங்கெடுத்தல், உப்பு விளைவித்தல் போன்றவையும் இவர்களது தொழில்களாகும். இவை குறித்துப் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

தூண்டில் கொண்டு மீன் பிடித்தல்

சிறுமீன் போட்டுப் பெருமீன் பிடித்தலென்பது தூண்டிலில் மீன்பிடிக்கும் தொழில் நுணுக்கத்தை உணர்த்துவதாகும். இதனை,

**“வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதாம்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி அற்று”²⁰**

என்ற குறள் தெளிவாக உணர்த்தும். இவ்வகையில் தூண்டிலில் சிறிய மீனையிட்டு, பெரிய மீனைப்பிடிப்பது அடிப்படையான மீன்பிடித்தொழிலாகும்.

காற்று கடுமையாக வீசிய போதிலும் அக்காற்றுகேற்பத் தோணியைப் பதமாய் இயக்கி, தூண்டிலால் அளவற்ற சுறாமீன்களை வேட்டையாடிப் பின்னர் வைகறைப் பொழுதில் மீன் வளத்தோடு திரும்பினர் என்று நற்றினைப் பாடலொன்று கூறுகிறது. இதனை,

**“..... வளைநீர்க்
கடுஞ்சுறா எறிந்த கொடுத்திமில் பரதவர்
வாங்கு விசைத் தூண்டில் ஊங்கு ஆகி
வளிபொரக் கற்றை தாஅய் நளிகுடர்
நீல்நிற விசும்பின் மீனொடு புரைய”²¹**

என்ற அடிகள் கூறும். குறுந்தொகையில் மீனெறி தூண்டிலார் எனும் பெயருடையவர் பாடியபாடலிலும் இத்தூண்டில் கொண்டு மீன்பிடிக்கும்முறைச் சுட்டப்படுகிறது. அதனை,

**“மீன் எறி தூண்டிலின் நிவக்கும்
கூகை நாடனொடு ஆண்டு கழிந்தன்றே”²²**

என்ற அடிகள் வழியாகக் காணமுடிகிறது.

வலைகளால் மீன் பிடித்தல்

தூண்டிலுக்கு அடுத்த நிலையில் வலை வைத்து மீன்பிடித்தல் இரண்டாம் நிலையாகும். வலை கொண்டு மீன்பிடித்தலைக் குறித்து, பரதவர் வளைந்த படகில் ஏறிச் சென்று மீன் வேட்டையாடுகின்றனர். வேட்டை கைகூடுகின்றது. புலால் மணம் வீசும் தம் ஊருக்குத் திரும்புகின்றனர். சிறுசிறு கண்களையுடைய அழகிய வலையின் பயனைப் பாராட்டுகின்றனர். தாம் பிடித்து வந்த கொடுமையான அயிலை மீன்களைப் பலர்க்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கின்றனர் என்று அகநானூற்றுப் பாடல் மீன்பிடிப்பதைப் பற்றி மிக அழகாகக் கூறுகிறது. அதனை,

“கொடுத்தமிழ் பரதவர் வேட்டம் வாய்த்தென
இரும்புலாக் கமழும் சிறுகுடிப் பாக்கத்தில்
குறுங்கண் அவ்வலைப் பயம்பாராட்டிக்
கொழுங்கண் அயிலை பகுக்கும்”²³

என்ற அடிகள் விளக்கும். பரதவர் பலவகையான வலைகளைக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வலைகள் மிகப் பெரியதாகவும் மிகச் சிறியதாகவும் இருந்தன. அதாவது இருபது முதல் இருபத்தைந்து நபர் இருக்கும் பெரிய வலையினையும் (பெருவலை) சிறுவர் இழுக்கும் சிறிய வலையினையும் கொண்டு மீன்பிடித்தனர் என்பதை சங்க இலக்கியங்கள் வழி காண்கிறோம். அதனை,

“நெடுங்கயிறு வலிந்த குறுங்கண் அவ்வலை
கடல்பாடு அழகிய இளமீன் முகத்து
துணைபுனர் உவகையர் பரதமாக்கள்
இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி
உப்பு ஓய் உமணர் அருந்திறை போக்கும்
ஒழுகை நோன்பகுதி ஒப்பக் குழீஇ
அயிர்திணி அடைகரை ஒலிப்ப வாங்கி
பெருங்கலம் தொகுத்த உழவர் போல
இரந்தோர் வறுங்கலம் மல்க வீசி”²⁴

என்ற அடிகள் சுட்டும். மேலும், பலவகை வலைகளுள் ஒன்றான பெருவலை கொண்டு இளையவரும் முதியவரும் மீன்பிடித்து இரந்தோர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மிஞ்சிய மீன்களை பகிர்ந்து கொள்வர் என்ற கருத்து ஈண்டு புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நள்ளிரவிலும் பரதவர் மீன் வேட்டையாடுவதில் விருப்பமுடையவர்கள். இரவில் தீப்பந்தங்களை ஏந்திக் கொண்டு தங்கள் திண்ணிய திமிலில் வருவர் விளக்கொளியைக் காணும் சிறு மீன்கள் திரண்டெழும். அவற்றைத் தின்ன வெஞ்சுறாக்களும் விரைந்து வரும். அவற்றை மீனவர் பிடிப்பர். அதனை,

“வளிபெரக் கற்றைத் தாஅய் ஒளிசுடர்
நீர்நிற விசம்பின் மீனோடு புரைய”²⁵

என்ற அடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் துறைமுகங்கள்

இரண்டாயிரம் ஆண்டு தொன்மை வாய்ந்த சங்க இலக்கியங்களில் அன்றைய தமிழகத்தில் அமைந்திருந்த துறைமுகங்கள் குறித்து அறியமுடிகின்றன. அவை தொண்டைநாட்டுத் துறைமுகமான எயிற்பட்டினம் (சிறுபாண்.152-153), பெரும்.320,346,350),

சோழநாட்டுத் துறைமுகம் காவிரிப்பூம் பட்டினம் (பட்டி.120-136, சிலம்பு.6:153-155, புறம்.30), பாண்டிய நாட்டுத் தொண்டி (அகம்.10:5-13, சிலம்.மதுரை.ஊர்க். 105-112) மருங்கூர்ப்பட்டினம் (அக.227:19-21, நற்றிணை.288:7-10) கொற்கை (மதுரை.321-323, அகம்.130) சேரநாட்டுத் துறைமுகமான (பதி.6:10) சேரநாட்டுத் தொண்டி (பதி.6-ஆம் பதிகம்) மாந்தை (அகம்.127:3-10) முசிறி (பதி.6:5, 8:4, புறம்.343:3-10) ஆகியவையாகும். இவற்றில் இராமநாதபுர மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தொண்டி ஒன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சங்க இலக்கியத்தில் மீன்கள் குறித்த பதிவுகள்

சங்க இலக்கியத்தில் 17 வகையான மீன்களைக் குறித்த பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை, அயிலை மீன் (நற்.272), அயிலை மீன் (அக.60), ஆரல் மீன் (பதி.13), கடல் மீன் (ஐங்.9), கெண்டை (பரி.16), பொழுமீன் (மது.2,320), குழல் மீன் (சிறு.2.163), கோட்டு மீன் (அக.170), சுறாமீன் (நற்.392), வாள்சுறா மீன் (அக.150), சிறுமீன் (ஐங்.1), நுழைமீன் (புறம்.391), பெருமீன் (அகம்.210), வரால் மீன் (மலை.457), வாளைமீன் (நெடுநல்.143), கெடிறு (ஐங்.167), மலங்குமீன் (புறம்.61:2-4)²⁶ ஆகியனவாகும்.

மீன்பிடிக்கருவிகள்

ஆதிகால மனிதன் தான் வேட்டையாடுவதற்குக் கருவிகளைக் கண்டுபிடித்திருக்காத காலத்திலும் இயற்கையாகக் கிடைக்கும் கற்களைக் கருவிகளாக உபயோகப்படுத்தினான். அதன் பரிணாம வளர்ச்சியை எல்லா உணவுப் பொருள் சேகரிக்கும் முறைகளிலும் காணலாம். மீன்பிடித்தல் என்னும் உணவுப்பொருள் சேகரிக்கும் முறையும் வளர்ச்சியடைந்தது. மனிதன் இத்தொழில் அனுபவம் பெற்றான். விஞ்ஞான வளர்ச்சி காரணமாக தொழில் முறையில் பல மாற்றங்கள் புகுத்தப்பட்டன. பல புதிய கருவிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இருப்பினும் மீன்பிடித் தொழிலுக்குப் பயன்படும் அடிப்படைக் கருவிகளாக இன்று வரை படகு, தூண்டில், வலைகள் என்ற மூன்றுமே காணப்படுகின்றன.²⁷ இவ்வகையில் மீன்பிடிப்பதற்குப் பயன்பட்ட தொழிற்கருவிகள் குறித்து விளக்கலாம்.

தொழிற்கருவிகள்

மீனவர்கள் மீன்பிடிக்கப் பயன்படுத்தும் மீன்பிடி கருவிகளைப் பொதுவாக மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை, 1.தொழிற்கலன்கள், 2. தூண்டில், 3. வலைகள்என்பனவாகும்.

1. தொழிற்கலன்கள்

தொழில் செய்வதற்குப் பயன்பட்ட கலன் தொழிற்கலன்களாகும். இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்கள் பயன்படுத்தும் தொழிற்கலன்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை,கன்னாத்தோணி,கட்டுமரம்,விசைப்படகுஎன்பனவாகும்.

அ. கன்னாத்தோணி - விளக்கம்

கன்னா = கல்லுதல் - தோண்டுதல், தோணியும் தோண்டுதல் என்ற பொருளில் அமைந்ததுவே ஆகும்.

முழு மரத்தை உள் கூடு ஏற்படுமாறு தோண்டி எடுக்கப்பட்டு புறத்தேயும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு அமைந்திருப்பது கன்னாத்தோணியாகும். தோணியைச் சமன்படுத்த தோணியின் ஒரு புறத்தே வைக்கப்படும் மரத்தாலான கட்டைக்கு கன்னாக்கட்டை என்று பெயர். தோணிகள் மாமரம், ஆசினி போன்ற (ஆசினி - பலாமரத்துள் ஒரு வகை) மரங்களினால் செய்யப்படுகின்றன.

ஆ. கட்டுமரம்

இராமநாதபுர மாவட்டக் கடற்கரையோரக் கிராமங்களில் மிகுதியாகக் கட்டுமரங்கள் காணப்பட்டன. இக்கட்டுமரங்கள் மிகப் பழமையான தொழில்கலன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும்.

நன்கு செதுக்கப்பட்ட பல மரங்களைப் பண் (தங்கூசி) கயிற்றினால் இணைத்துக் கட்டுவதால் கட்டுமரம் என்ற காரணப்பெயர் உருவாகியிருக்கக்கூடும். மீனவர்கள் தங்களின் தேவைக்கு ஏற்றவாறு 3,5,7 மரங்கள் வரை இணைத்துக் கட்டுவர். அத்தகு நிலையில் அமைந்த கட்டுமரங்களுள் 7-மரங்கள் இணைக்கப்பெற்றது - கோலாமரம் என்றும்,5-மரங்கள் இணைக்கப்பெற்றது-தூண்டில், வலைமரம் என்றும், 3-மரங்கள் இணைக்கப்பெற்றது - வெள்ளா வலைமரம் என்றும் அழைக்கப்படும்.

மேற்கண்டவற்றில் நான்கு மரங்கள் இணைந்த அமைப்பு பெருமரம் என்றும், மூன்று மரங்கள் இணைந்த அமைப்பு சிறுமரம் என்றும் வழங்கப்படுகின்றன.²⁸ இவ்வாறாக, கட்டுமரங்கள் கொண்டு மீன்பிடித் தொழில் நடைபெற்று வருவதைக் காணமுடிகிறது.

கட்டுமர உறுப்புகளும் அமைப்புகளும்

கட்டுமரத்தில் ஏழு மரங்கள் இணைக்கப்பெற்றது கோலாமரமாகும். இக்கோலாமரம் ஏனைய மரங்களைவிட சற்றுப் பெரியதாகவும் மரத்தின் நுனிப்பகுதி சற்று வளைந்தும் அமைந்திருக்கும். இதன் நடுமரம் (4-ஆவது மரம்) தாய் இருக்கை என்றும், நடுமரத்தின் அருகில் இணைந்த மரத்திற்குப் பல்நெருக்கு என்றும், அதையடுத்த மரத்திற்குக் கொம்பு நெருக்கு என்றும் அதையடுத்துள்ள மரத்திற்குக் கொம்புமரம் என்றும் பெயர்.

ஒவ்வொரு மரத்தின் கடைப்பகுதியிலும் தூக்கிச் செல்வதற்கு எளிதாக மரத்தின் அகலத்தைக் குறைத்து (ஓரடிக்குள்ளான அளவில்) ஒரு கைப்பிடியும் செய்திருப்பர்.

கட்டுமரத்தினை இணைத்துக் கட்டுவதற்கு அதன் முழு அளவில் நான்கில் ஒரு பகுதி பின்புறம் கட்டப்படும் கடையா (கடைசி பகுதி) கயிற்றுக்கட்டு என்று பெயர். மரத்தின் முன்பகுதியில் ஜாடி அளவில் கட்டப்படும் கயிற்றுக்குத் தலையா (தலைப்பகுதி) கயிற்றுக்கட்டு என்றும் பெயர்.

கொம்பு மரத்தில் மட்டும் பாய் நாட்டப்பட்டு (விரித்து) ஓடும்போது அப்பாயிலுள்ள கோலினை நடுவதற்குக் கட்டுமரத்தின் நான்கில் ஒரு பகுதியான முன்பகுதியில் ஒரு துளையிடப்பட்டிருக்கும். இதற்கு பூ முடி என்று பெயர். அடுத்து அந்த மரத்தின் அடிப்பகுதியிலிருந்து 1½ அடி முன்பாகப் பாய்மரத்தின் கயிற்றைக் கட்டுவதற்குரியவாறு கத்தரிக்கப்பட்டிருக்கும். இதனைக் கடைக்குக் கன்று (கொம்புக்கன்று) என்றழைப்பர்.

கொம்பு மரம் தவிர்த்த பிற மரங்களில் தண்ணீரை விலக்கிச் செல்வதற்கான துண்டு மரங்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இதற்கு அண்டை என்று பெயர். கொம்பு

நெருக்கு மரத்தின் அண்டையில் தும்புத்துளை என்ற ஒரு துளை இருக்கும். இது பாய்மரத்தின் முன்பகுதிக் கயிற்றைக் கட்டுவதற்குரியதாகும். மேற்கூறியவை அனைத்துச் சேர்க்கை மரங்களுக்கும் பொருந்தக் கூடியதாகும். இவ்வாறு மரங்களைச் செதுக்கி பொருத்தம் பார்ப்பதைச் சேர்வைப் பார்த்தல் என்று கூறுவர்.²⁹

இலக்கியத்தில் கட்டுமரம்

மரக்கலம், மரம், புணை போன்ற பெயர்களில் கட்டுமரம் இலக்கியங்களில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. அதனை,

**“பெருங்கடல் நீந்திய மரம் வலியுறுக்கும்
பண்ணிய விலைஞர் போல”**

என்ற அடிகள் சுட்டும். ‘திமில்’ என்ற சொல்லுக்குக் கட்டுமரம் (Catumaram) என்றும், மீன்படகு மரக்கலம் என்றும் சென்னை பல்கலைக்கழக வெளியீடான தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம் (Tamil Lexicon) குறிப்பிடுகிறது.³⁰

கட்டுமரமும் படகும் வேறுபட்ட தொழிற் கருவிகளாகும். “பெருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புக்கும்” என்ற அடியில் பயின்று வரும் புணை என்னும் சொல் கட்டுமரத்தைக் குறிக்கிறது. ‘புணை’ என்றால் ‘மிதவை’ என்று பொருள்படும். கட்டுமரம் பல மிதக்கும் மரக்கட்டைகளைப் பிணைத்துக் கட்டுவதால் பிணை என்ற சொல்லே புணையாக மாறியிருக்கக்கூடும். கட்டுமரத்தினை அதன் பயன் அடிப்படையில் இருவகையாகப் பிரிப்பர். அவை;

i) கரை வலை மரம்

ii) பாய் வலை மரம்

என்பனவாகும். இவை குறித்து பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

i) கரைவலை மரம்

இது 14 - 18 அடி வரை நீளம் கொண்டது. 1-1½ அடி வரை அகலம் கொண்டது. இது மூன்று முதல் ஐந்து மரங்கள் வரை இணைத்துக் கட்டப்பட்டது. இதனை இயக்கிச் செல்ல ஒன்றிலிருந்து மூன்று உறுப்பினர்கள் தேவை. தாவு, தண்டிக்கா, கோல் போன்ற துடுப்புகளின் துணையினால் இது இயக்கப்படுகிறது. இது சுமார் 10 கி.மீ. தூரம் வரை சென்று மீன்பிடிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ii) பாய் வலை மரம்

பாய் வலை மரம் 20 முதல் 30 அடி வரை நீளம் உடையது. இரண்டு முதல் மூன்று அடி வரை அகலம் உடையது. இது ஐந்து முதல் ஏழு மரங்கள் வரை இணைத்துக் கட்டப்பட்டது. இதனைக் கடலில் செலுத்த மூன்றிலிருந்து ஆறு உறுப்பினர் வரை தேவைப்படுவர்.

பாய் கட்டப்பட்ட கட்டுமரம் பாய்மரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதனைப் பாய்மரக்கப்பல் என்றும் அழைப்பர். காற்றின் விசையால் காற்றடிக்கும் திசையை நோக்கி வேகமாகச் செல்லும். காற்றில்லாத நேரங்களில் இப்பாய்மரத்தின் பாய்களைச் சுருக்கி வைத்துவிட்டுத் துடுப்புகளைப் பயன்படுத்தி மரத்தினைச் செலுத்துவர்.³¹

பாய் தயாரித்தல்

தடிமனான வெள்ளைப் பருத்தித் துணியை (காடாத்துணி) நீள் முக்கோண வடிவில் வெட்டித் தைத்து அதனைப் புளிய விதைத் தோலினால் உருவாக்கப்பட்ட கஞ்சியில் ஊற வைப்பர். இப்படிச் செய்வதால் துணி காவி நிறமுடையதாக மாறுகிறது. இவ்வாறு செய்வதற்குத் துவர் வைத்தல் அல்லது ஈடுபாய்ச்சுதல் என்று பெயர். இதனை நன்றாக உலரவைத்துப் பின் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். அவ்வாறு செய்வதால் பாய் துணி நீண்ட நாட்களுக்குக் கெடாமலும் நீடித்து உழைக்கக் கூடியதாகவும் கடல் உப்பு நீர் கடற்காற்று இவற்றால் பழுதடையாமலும் இருக்கும்³² என்பர்.

மீன்பிடித்தலின் வகைகள்

கடலில் மீன் பிடிக்கப் பயன்படும் மரக்கலன்கள், வலைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு மீன்பிடித்தலை வகைப்படுத்தலாம். அவை;

1. கட்டுமர மீன்பிடித்தல்
2. வள்ள மீன்பிடித்தல்
3. விசைப்படகு மீன்பிடித்தல்

என்பனவாகும்.

கட்டுமர மீன்பிடித்தல்

கட்டுமரத்தில் சென்று மீன்பிடிப்பதைக் 'கட்டுமர மீன்பிடித்தல்' எனலாம். இவ்வகை மீன் பிடித்தலுக்கு ஆதாரமாகத் திகழும் 'கட்டுமரம்', 'வலைகள்' பற்றி இப்பகுதி விரிவாக விளக்குகிறது.

கட்டுமரம்

கட்டுமரமானது மூன்று அல்லது நான்கு மரங்கள் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட அமைப்பாகும். இதன் அணியத்திலும் கட்டுமரத்திலும் இரண்டு வாரிக்கால்களிருக்கும்.

அணியம் - கட்டுமர முன்பகுதி

கடமரம் அல்லது பொரதலை - கட்டுமரப் பின்பகுதி

'வாரிக்கால்' இது கொம்பு போன்ற அமைப்பை உடையது. அணியத்திலுள்ள வாரிக்கால் சிறியதாகவும், கடமரத்திலுள்ள வாரிக்கால் பெரியதாகவும் இருக்கும். ஏனெனில் அணியம் ஒருங்கியும் கடமரம் அகலமாகவும் இருக்கும். இவ்வமைப்பு கட்டுமரம் வேகமாகச் செல்ல உதவுகிறது. கட்டுமரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தடியும், 'குத்தி' என்றழைக்கப்படுகிறது. நடுவிலுள்ள மரங்கள் 'நடுவெட்டி', 'நடுச்சுட்டி', 'நடுக்கட்டு' என்றும் பக்கவாட்டிலுள்ள மரங்கள் 'பக்கவெட்டி', 'தொரம்' என்றும் பெயர் பெறுகின்றது. ஒரே ஒரு பெரிய மரத்தடி 'நடுக்கட்டி' மரமாகவும் அல்லது பல சிறு மரத்தடிகள் 'நடுக்கட்டி' மரங்களாகவும் இருக்கும். கட்டுமரத்தின் முன்பகுதியில் சிறிய பாய்மரம் நடப்பட்டுப் பாய் ஏற்றப்படும். கட்டுமர முன்பகுதியிலும், பின்பகுதியிலும் அரை அடி முதல் ஒரு அடி நீளமும், அறுபது இஞ்ச் அகலமும் கொண்ட இடைவெளி இருக்கும். பெரிய கட்டுமரம் என்றால் பின்பகுதியில் இரு இடைவெளிகளும் முன்பகுதியில் ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த இடைவெளியில் பலகைகள் செருகப்பட்டிருக்கும். இடைவெளியில் அப்பலகைகள் கட்டுமரத்தின் மேலிருந்து கீழ்நோக்கி கடலினுள் மூழ்குமாறு பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இப்பலகைகள் கட்டுமரத்தைக் கவிழவிடாமல் தடுக்கின்றன. காற்றின் வேகத்திற்கேற்பச் சென்று கொண்டிருக்கும் கட்டுமரத்தைத் திசைதிருப்ப பின்புறம் கடலினுள் அமிழ்ந்துள்ள பலகையை எடுத்துவிட்டால், கட்டுமரத்தை விரும்பியத் திசைக்குத் திருப்பிக்

கொள்ளலாம். இது 'கௌவை' எனச் சொல்லப்படும். இரண்டாகப் பிளவுபடுத்தப்பட்ட மூங்கில் கம்பு பயன்படுகிறது. காற்றின் திசைக்கேற்ப வேறு திசைக்கு மாற்றும் போது கௌவையும் அதற்கேற்ப மாற்றி வைத்துக் கொள்வர். கட்டுமர மீனவர் அனைவரையும் 'மடிக்காரர்', 'மரக்காரர்' என்று அழைக்கின்றனர்.

வள்ள மீன்பிடித்தல்

வள்ளத்தில் சென்று மீன் பிடித்தலை 'வள்ள மீன் பிடித்தல்' என்பர். இவ்வகை மீன்பிடித்தல் இராமநாதபுரத்தின் கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் காணப்படுகின்றது. மீன்பிடித்தலுக்கு ஆதாரமாகத் திகழும் வள்ளம், வலைகள் பற்றி விரிவாக இப்பகுதி விளக்குகிறது.

வள்ள அமைப்பு

நாட்டுப்படகு என்றும் அழைக்கப்படும் வள்ளம் மரத்தடிகளாலும் மரப்பலகைகளாலும் உருவாக்கப்படும் மரக்கலன்களாகும். வள்ளத்தின் உட்புறம் புளியமரம் கருவை போன்ற மரத்தடிகளாலானது. இத்தடிகள் வங்குகள் என்றழைக்கப்படுகின்றன. வள்ளத்தின் வெளிப்புற அமைப்பு பலகைகளின் அகலம் ஒரேயடியாகவும், கனம் ஒன்றரை அங்குலமாகவும் இருக்கும். வள்ளத்தில் பொருந்தும் இடங்களுக்குத் தக்கவாறு பலகைகளின் அகலம், நீளம் மாறுபடும். இப்பலகைகள் நாவல், கோங்கு, வெண்தேக்கு, அயினி போன்ற மரங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை யாகும். வள்ள உரிமையாளரின் விருப்பத்தையும், பொருளாதாரத்தையும், பொறுத்து மரங்களின் தேர்வு அமையும். வள்ளத்தின் முன்பகுதி உயர்வாகவும், பின்பகுதி சற்றுத் தாழ்வாகவும் அமைந்திருக்கும். வள்ளத்தின் கீழ்ப்பகுதி அகலம் குறைந்ததாகவும், மேற்பகுதி அகலம் மிகுந்ததாகவும் இருக்கும். வள்ளத்தின் பயன்பாடுகள், பயன்படுத்தப்படும் வலைகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அதன் நீளம், அகலம், உயரம், பெயர் ஆகியன மாறுபடுகின்றன.

இயந்திர வள்ளம்

இயந்திர மீனவர்கள் சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்து வள்ளங்களில் இயந்திரத்தைப் பொருத்திப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். தொடக்க காலத்தில் ஆழ்கடல்

மீன்பிடித்தலில் ஈடுபடும் வள்ளங்களில் மட்டும் இயந்திரம் பொருத்தப்பட்டது. இராமநாதபுர மீனவர்களின் ஓரளவு பொருளாதார நிலை உயர்ந்துள்ளதால், சிறிய கோளா வகை வள்ளங்களிலும் இயந்திரங்களைப் பொருத்துகின்றனர். சில மீனவர் கூட்டுறவு சங்கத்திலும், மீனவர் கூட்டுறவு சங்கப் பரிந்துரைகளின் பேரில் வங்கியிலும் அல்லது வட்டக்காரர்களிடம் கடன் பெற்றும் இயந்திரம் பொருத்துகின்றனர். வள்ள இயந்திரம் 5,10,20,40 என வேறுபட்ட குதிரைத் திறன்கள் கொண்டது. இவை ஒன்று முதல் நான்கு சிலிண்டர்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. பெரும்பாலும் இரண்டு சிலிண்டர் கொண்ட இயந்திரமே வள்ளத்தில் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. வள்ளங்களின் நீள, அகலங்களுக்குத் தக்கவாறும், அதிகப்பளு இழுப்பதற்கு ஏற்றவாறு சிலிண்டர்களின் எண்ணிக்கை அமைகிறது. ஐந்து குதிரைத் திறனுள்ள இயந்திரம் பொருந்திய வள்ளம், ஒரு மணி நேரம் கடலில் செல்வதற்கு ஒரு லிட்டர் டீசல் தேவைப்படுகிறது. இயந்திரத்தின் குதிரை திறனைப் பொருத்து டீசலின் பயன்பாட்டளவு மாறுபடும்.

நாட்டுப்படகு வகைகள்

நாட்டுப் படகுகளை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை,

1. வத்தை
2. தோணி
3. வள்ளம்

என்பனவாகும். இம்மூன்று படகுகளும் வெவ்வேறு வகையான மீன்பிடித்தலுக்குப் பயன்படுகின்றன. 'வத்தை' நீளம், அகலம் குறைந்த படகாகும். 'தோணி', 'வள்ளம்' நீளம், அகலம் அதிகமான படகுகளாகும். 'தோணி' பெரும்பாலும் இராமநாதபுரம் ஏர்வாடி கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் சங்கு குளித்தலுக்கும், கரை வலை மீன்பிடித்தலுக்கும் பயன்படுகிறது. வள்ளம் ஆழ்கடல் மீன்பிடித்தலில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள மண்டபம் பகுதியில் ஆராய்ச்சிக்கூடம் அமைத்துத் தங்கியிருந்த நார்வே நாட்டு அறிஞர்கள் புதிய மீன்பிடித்திட்டம் ஒன்றை அறிமுகம் செய்தனர். விசைப்படகு மீன்பிடித்தலில் பயன்பட்ட பாய்ச்சு வலையில் 'காரல்' வகை மீன்கள் பிடிபட்டன. இவ்வகை மீனினம், மன்னார் வளைகுடா கடலில்

அதிகமிருந்ததால் அவற்றைப் பிடிப்பதற்கு 'டிராலர் வலை' என்ற நைலான் மடியை அறிமுகம் செய்தனர்³³ என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மீன்பிடித்தலில் பல்வகையான வலைகள்

மீன்பிடித்தலுக்கு வலைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வலைகள், தனித்தனியான தன்மைகள் கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வகையான மீன்களைப் பிடிப்பதற்குத் தகுந்தாற்போன்று வலைகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில், மீனவர்கள் மீன்பிடித்தொழில் பயன்படுத்தப்படும் வலைகள் குறித்து விளக்கலாம்.

டிராலர் வலை

“இவ்வலை ‘இறால்மடி’ என்றழைக்கப்படுகிறது. இவ்வலை ‘பை’ போன்று வடிவமைக்கப் பெற்றது. மடியின் தொடக்கப் பகுதியின் வாய் அகலமாகவும், இறுதிப்பகுதி குவிந்தும் காணப்படும். இம்மடி நைலான் நூலிழையால் உருவானது. இதன் நீளம் 25 பாகமாகும். வாய் அகலம் 6 பாகம் முதல் 12 பாகம் வரை இருக்கும். இப்புதிய வலையில் காரல் வகை மீன்களோடு அதிகளவு இறால் வகை மீன்களும் பிடிபட்டன. இதன் விளைவாகப் பகல் நேர விசைப்படகு மீன்பிடித்தலில் காரல்வகை மீன்களோடு அதிகளவு இறால் வகை மீன்களும் பிடிபட்டன. இதன் விளைவாகப் பகல்நேர விசைப்படகு மீன்பிடித்தலில் இறால் வகை மீன்களும் அதிகளவு பிடிபட்டன.³⁴

பாய்ச்சுவலை

மீனவர்களுக்கு விசைப்படகு மீன்பிடித்தலுக்கென பாய்ச்சுவலை கொடுக்கப்பட்டது. அவ்வலை கடலில் தடுப்புச் சுவர் போன்று மிதக்கும் தன்மையுடையது. மீன்கள் கூட்டமாக நீந்தி வரும்பொழுது அவ்வலைகளில் மோதி உயிரிழக்கின்றன. அவ்வலைகளில் அதிகமான காரல் வகை மீன்கள் பிடிபட்டன. இம்முறை மீன்பிடித்தலால் கட்டுமர வள்ள மீனவர்களுக்கு எவ்வித பிரச்சனையும் இல்லை. கடல் வளமும் பாதிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அம்முறை தொழில்நுட்பமும் கட்டுமர வள்ள மீன்பிடித்தல் தொழில் நுட்பமும் ஒரே தன்மையுடையதாகும். கடலில் விரித்த வலைகளில் மீன்கள் பிடிபட்ட பின்னர் அவற்றை தம் கைகளில் இழுத்து

விசைப்படகில் சேர்த்தனர். இம்முறையும் மரபு சார்ந்தே அமைந்தது. இருப்பினும், விசைப்படகு மீன்பிடித்தலில் மீனவர்களுக்கு மீன்பிடிக்கச் சென்று வரும் நேரம் குறைவாகியது குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகும்.

நூல் வலை

தொடக்க காலத்தில் மரபு சார்ந்த பருத்தி இழை கொண்டு மீனவரால் உருவாக்கப்பட்ட நூல் வலைகள் கட்டுமர மீன்பிடித்தலுக்குப் பயன்பட்டன. வலைகள் தூண்டில்களிலிருந்து மாறுபட்டனவாகும். இந்த வலைகள் சிறு சிறு கண்ணிகளைக் கொண்டவை. மீன்கள் கூட்டமாக நிற்கும் இடத்தில் இந்த வலைகளை வீசும் போது மீன்கள் தப்பித்துச் செல்லாமல் வலையில் சிக்கிக் கொள்ளும்.

நூலால் முடிக்கப்பட்ட நான்கு முடிச்சுகளைக் கொண்டு நான்கு கால்களுடன் கூடியது ஒரு கண்ணி, பல கண்ணிகளைக் கொண்டது ஒரு மால், பல மால்களைக் கொண்டது ஒரு வலை. இதன் கண்ணிகள் சம அளவு கொண்டவை. இதன் பக்கங்களை பார் அல்லது கால் என்று அழைப்பர். இந்தப் பார்களின் நீளத்தைக் கொண்டு கண்ணிகளின் அளவைத் தீர்மானிக்கலாம். மீன்பிடிக்க உபயோகமான கருவிகளில் ஒன்றான வலைகள் பல உருவங்களையும் அலகுகளையும் கொண்டுள்ளன.

மால் முடிப்பதற்குப் பொதுவாகச் 'சீட் பெண்ட்', 'ரீபநாட்' முதலிய முடிச்சுகள் உபயோகத்தில் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் செயற்கை நூல் உபயோகித்து வலை முடிக்கும்போது 'இரட்டை முடிச்சுப்போட்டு முடிக்கின்றனர் என ஸ்டீபன்சாம் கூறுகிறார்.³⁵

இறால் வலை

ஒரு அங்குல கண்ணி அளவுடையது இறால் வலை. பாறை இல்லாத இடத்தில் இருவர் அல்லது மூவர் சென்று இவ்வலையைப் போடுகின்றனர். அதில் இறால் மீன்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன.³⁶

வாளை வலை

ஒன்றே கால் அங்குலம் அளவுடைய கண்ணிகளைக் கொண்டது இவ்வலை. கட்டுமரத்தின் உதவியால் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் சென்று மீன் பிடிக்கின்றனர்.

தை, மாசி மாதங்களில் பயன்படுத்தும் இவ்வலையில் வாளா மொரல், வாளை போன்ற மீன்கள் கிடைக்கும் என கூறுகிறார்.³⁷

வளையம் கட்டிய வலை

லம்பாரா வலையைப் போல முக்கிய அம்சங்களைக் கொண்டது. சுவர் போன்ற உருவத்தை உடையதாகவும் கீழ்க்கயிற்றில் வளையங்களையுடையதாகவும் காணப்படும். இந்த வலைகள் ஆயிரம் அடி முதல் ஆயிரத்து ஐநூறு அடி வரை நீளமும் நூற்றைம்பது முதல் இருநூற்று நாற்பது அடி வரை உயரமும் உடையவை. இவ்வலையில் நெய்மீன், வாவல், வேளா போன்ற மீன்கள் கிடைக்கின்றன.³⁸

நைலான் வலை

நைலான் இழையிலான வலைகள் அறிமுகமான பின்னர் கட்டுமர மீன்பிடித்தலில் அவை பயன்படுத்தப்பட்டன. அவ்வலைகள் முறையே கோளா வலை, திருக்கை வலை, இறால் வலை, வாளை வலை எனப் பெயரிட்டு அழைக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு வகை மீன்களைப் பிடிப்பதற்கு வெவ்வேறு வலைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 'கோளா' வகை மீன்களைப் பிடிப்பதற்கும் திருக்கை வகை மீன்களைப் பிடிப்பதற்கு பயன்படும் வலை 'திருக்கை வலை' என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இதுபோன்ற பிற வலைகளும் மீன்களின் பெயர்களிட்டு அழைக்கப்படுகின்றன. 'இறால்வலை' நூலின் தன்மையைக் கொண்டு 'இரண்டாம் நம்பர் வலை' எனப் பெயர் பெறுகிறது.³⁹

இவ்வலைகளின் பயன்பாடு குறித்த செய்திகள் 'அலைவாய்க் கரையில்' நாவலில் விரிவாக இடம்பெறுகின்றன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வாழும் மீனவர்கள் பருவ காலத்திற்கேற்ப வெவ்வேறு வகையான வலைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

பட்டி வலை மீன்பிடித்தல்

'வலை புதைத்தல்' தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி மீன்பிடிக்கும் முறையே பட்டி வலை மீன்பிடித்தலாகும். பட்டி வலையில் தலைவாயில் பட்டி, நடுப்பட்டி, சிறகுப்பட்டி என மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன. இவ்வலைகளுக்கு முன்பாக வேலி வலை

விரிக்கப்பட்டிருக்கும். பட்டி வலைகளுக்கு வேலியாக அமைவதால் இப்பெயர் பெறுகின்றது. பட்டி வலைகளுக்குள் அகப்பட்ட மீன்கள் வெளியே செல்ல முயலும். அப்போது அவை வெளியே வருவதற்கும், கடிப்பு வலைகளின் உதவியால் வளைத்துப் பிடிக்கின்றனர் என கூறுகிறார்.⁴⁰

கரை வலை மீன்பிடித்தல்

‘கரை வலை மீன்பிடித்தல்’ கடலின் கரைப்பகுதியில் நடைபெறும் தொழிலாகும். இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் இத்தொழிலுக்குப் பயன்படும் படகுகள் ‘கரைவலை வள்ளம்’ என்றும் ‘கரைவலைத் தோணி’ என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இத்தொழில் பயன்படுத்தப்படும் வலைக்கு ‘கரைவலை’ என்று பெயர்.

கரைவலை என்பது பதினோரு பிரிவுகளான கை போன்ற அமைப்பாகும். இருபுறம் உள்ள அப்பிரிவுகள் முறையே இரண்டாம் வலை, மூணாம் வலை, நாலாம் வலை, அஞ்சாம் வலை, ஆறாம் வலை, ஏழாம் வலை, அம்பட, தட்டு, மறுக்கு, மடி ஆகியன.

வழிச்சல் வலை மீன்பிடித்தல்

‘ஆழ்கடலில் வள்ளம் சென்று கொண்டிருக்கும் போது, மீனவர் வலைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வரிசையாக இணைத்துக் கட்டி விரித்துக் கொண்டு வருவர், வள்ளத்திற்கும் முதல் வலைக்கும் இடைப்பட்ட தூரம் வலைகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து அமையும். இவ்வாறு கடலில் விரிக்கப்பட்ட வலைகள் காற்று நீரோட்டம் ஆகியவற்றின் தன்மைக்கேற்ப நகர்ந்து கொண்டு செல்லும். இதனால் இவ்வலைகளை ‘வழிச்சல் வலைகள்’ என்று அழைக்கின்றனர். இப்பகுதி மீனவர்கள் கட்டுமரமும், வள்ளமும், காற்று, நீரோட்டம் ஆகியவற்றின் தன்மைக்கேற்ப பக்கவாட்டில் நகர்ந்து செல்வதை ‘கட்டுமரம் வழிகிறது’, ‘வள்ளம் வழிகிறது’ என்கின்றனர். ‘நகர்தல்’ என்ற வினையைக் குறிப்பதற்கு இங்குள்ள மீனவரும் ‘வழிதல்’, ‘வழிச்சல்’ என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.⁴¹

நண்டு வலை

இறால் வலைகள் பழுதடைந்து காணப்பட்டால் அவ்வலையை நண்டு பிடிக்கப் பயன்படுத்துகின்றனர். கட்டுமரத்தில் ஒருவர் அல்லது இருவர் பாறை நிறைந்த இடங்களில் சென்று வலையை வீசிவிட்டு மறுநாள் சென்று எடுக்கின்றனர். நண்டும் பிறவகை மீன்களும் சிறிதளவு இவ்வலையில் கிடைக்கும் எனக் கூறுகின்றனர்.⁴²

நடுத்தர வலை

இவ்வலை கால் அங்குல கண்ணி அளவைக் கொண்டது. கட்டுமரத்தில் சென்று வலையை வீசிவிட்டுச் சில மணி நேரத்திற்குப்பின் எடுத்து வருகின்றனர். இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் இவ்வலையுடன் மீன்பிடிக்கச் செல்கின்றனர். கார்த்திகை, தை, மாசி, பங்குனி போன்ற மாதங்களில் இவ்வலை பயன்படுத்தப்படுகிறது. காரை, சாளை, சூடை போன்ற மீன்கள் இவ்வலையில் கிடைக்கின்றன.⁴³

பனஞ்சிறா வலை

மிகப்பெரிய கண்ணி அளவைக் கொண்ட இவ்வலையில் சுறா மீன் பிடிக்கின்றனர். வள்ளத்தில் இவ்வலையைக் கொண்டு சென்று இரண்டு நாட்கள் கடலில் தங்கிச் சுறா மீன் பிடிக்கின்றனர். தை மாதத்தில் சுறா மற்றும் திருக்கையும் கிடைக்கிறது. அம்மீன்களைத் தொழிலுக்குச் சென்றவர்கள் பங்கிட்டுக் கொள்கின்றனர்.⁴⁴

லம்பாரா வலை

லம்பாரா வலைகள் ஆழமான கடற்பகுதியில் மீன்பிடிப்பதற்கு ஏற்ற வலையாகும். இவ்வலை அருகில் சென்றால் கலைந்து ஓடும் தன்மை வாய்ந்த மீன் கூட்டத்தைப் பிடிக்க உதவுகிறது. இவ்வலை கரைவலையின் அமைப்பைப் போன்று இருக்கும். இதன் நடுப்பாகம் அதிக நீளமும் ஆழமும் கொண்ட மடியுடன் இரண்டு பக்கங்களிலும் சுவர் போன்ற இரண்டு தட்டுகளும் உடையது. மடிப்பாகம் சிறிய கண்ணிகளாலும் தட்டுப்பாகம் பெரிய கண்ணிகளாலும் பின்னப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்கயிற்றில் தட்டுகளின் கண்ணிகளை மிகவும் சுருக்கிக் கட்டுகின்றனர். இதனால் வலை இழுக்கப்படும் போது கீழ்க்கயிறு சுருங்கி மேற்பாகம் முன்னோக்கி வருகின்றது. இப்படி வருவதால் கீழ்ப்பாகம் மூடப்படுகிறது. இவ்வகை வலை ஆயிரம் முதல்

ஆயிரத்து இருநூறு அடி நீளமும் தட்டுகளின் இணைப்பு நாற்று எண்பது அடி உயரமும் மடி இருநூற்று நாற்பது அடி நீளமும் நாற்றி இருபது அடி அகலமும் உடையதாகக் காணப்படுகிறது. மடியின் சிறு கண்ணிகள் நாற்றி இருபது அடிகளுக்கு மேல் முன்றரை அங்குல அகலமும் தட்டுகளின் கண்ணிகள் ஆறு அங்குல அகலமும் உடையது.

பொறிகள்

பனைநார் அல்லது தென்னை நாரின் உதவியால் கூடு போன்று செய்து பாறைகளின் முகத்துவாரங்களில் வைப்பர். இதனுள் ஒருவிதமான தோடு என்றழைக்கப்படும் கடற்சிப்பியின் சதையை இரையாக வைக்கின்றனர். இந்த சதையின் மனம் கண்டதும் கல் இறால் மற்றும் மீன்கள் வெளியே வந்து இந்தக் கட்டினுள் மாட்டிக் கொள்கின்றன. உட்சென்ற இறால் வெளியே வராத வண்ணம் அமைத்துள்ளனர். தனி நபர் ஒருவரால் கடலினுள் முழுகிப் பிடிக்கப்படுகிறது. மார்கழி, தை, மாசி மாதங்களில் இப்பொறிகளில் இறால் கிடைக்கின்றன.

கட்டு வலை

கடலுக்குள் 40 அடி தூரத்தில் 'டி' வடிவில் 40 சவுக்கு மரக்கம்புகளை நட்டு, வேலி போன்று வலைகளை அமைப்பர். கரையோரத்தில் இரை தேடி வரும் மீன்கள் அதிகளவில் இந்த வலைகளில் சிக்கும். படகில் மீன்பிடிப்பதைப் போன்று, ஆழமில்லாத இடத்தில் கட்டு வலையில் மீன்கள் கிடைப்பதால் ஓரளவு வருவாய் கிடைக்கும்⁴⁵ என்பது அறியப்படுகிறது.

சங்கு - முத்துக்குளித்தல்

தென்தமிழ்நாட்டின் கடலோரக் கிராமங்களில் வாழ்ந்த பரதவர்கள் கீழ்க்கண்ட தொழில்களைச் செய்து வந்தனர். கடலுக்குள் சென்று மீன்பிடித்தல், அவைகளைப் பண்டமாற்று முறையில் விற்பல், மிகுதியான மீன்களை கருவாடு தயாரித்தல், வருடத்தின் குறிப்பிட்ட காலங்களில் கடலில் முழுகி சங்கு, முத்துக்குளித்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்துவந்தனர்.⁴⁶

சங்கு என்ற சொல்லுக்குத் தமிழ்ப்பெயர் வளை என்பதாகும். பழந்தமிழ் நாட்டின் மூன்று பகுதிகளிலும் கடல் சூழ்ந்திருந்தபடியால் அதிக அளவில் சங்குகள் கிடைத்தன. இவைகளில் வலம்புரிச்சங்கு, இடம்புரிச்சங்கு என்று இருவகை உள்ளன. இவற்றில் வலம்புரிச் சங்கு மிகவும் அரிதாகவே கிடைக்கும். இதனால் இந்தச் சங்கின் விலை அதிகமாகவே இருந்தது. கோயில்களில் பூசைக்குரிய பொருளாகவும், கோவில்களிலும் மற்றும் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளின் போதும் வலம்புரிச்சங்கு ஊது கருவியாகப் பயன்பட்டு வந்தது என நேவிஸ் விக்டேனியா கூறுகிறார்.⁴⁷

நெய்தல் நிலத்துப் பரதவர் கடலில் முழுகிச் சங்கு எடுத்து வரும்போது, சங்கு முழங்கி ஊருக்கு அறிவித்ததாக அகநானூறு கூறுகிறது. அதனை,

**“இலங்கிரும் பரப்பின் எறிசுறா நீக்கி
வலம்புரி முழுகிய வண்திமில் பரதவர்
ஒலிதலைப் பணியம் ஆர்பக் கல்லெனக்
கலிகெழுகை கொற்கை” (அக.350:11-13)**

என்ற அடிகள் கூறும். கடலில் இருந்து கொண்டு வரப்படும் சங்குகளைச் சிறு வாளினால் அறுத்து அரத்தினால் அராவி அழகான வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த வலையல்களைச் செய்தனர். கடலில் இருந்து சங்கு பிடித்து வருவதைச் சங்கு குளிப்பு என்றே சொல்வார்கள்.

சங்கு குளியர்கள் சங்குகளை சிறிய படகுகளில் நிரப்பி கரைக்குக் கொண்டு வரும்போதே, அவற்றின் உட்புறத்திலுள்ள சதைப் பகுதியை வெளியே எடுத்துவிடுவார்கள். இந்தச் சங்குக் கூட்டினுள் இருக்கும் பூச்சி முதுகெலும்பில்லாத பிராணி வகையைச் சார்ந்ததாகும். இந்தச் சதைப் பகுதியை சிறுசிறு துண்டுகளாக நறுக்கி வெளியில் உலர்த்துவார்கள். இவ்வாறு உலர்த்தப்பட்ட துண்டுகள் ‘சங்குச் சதை’ என்றழைக்கப்பட்டது. இது வறுக்கப்பட்டு தொடுகறியாக உணவுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. இது வெஞ்சனம் என்று அழைக்கப்பட்டது.⁴⁸

சங்கு கடலில் இருக்கும் போது ஒலியெழுப்பும். இதனை,

“தாழ் அடும்பு மலைந்த புணரி வளைஞரல்” (பதிந்.30:6)

என்னும் வரிகளால் அறியமுடிகிறது. சங்குகளில் சற்றுப் பருத்த பெரிய அளவானவை ஆண் சங்குகள் என்றும், சிறியதாக குறுகிய அளவானவை பெண் சங்குகள் என்றும்

அழைக்கப்படுகின்றன. சங்குகள் அதன்மேல் உள்ள வரிகளை அடிப்படையாக வைத்து இரண்டு வகைப்படுத்தலாம். சங்கின் சுருள் பகுதி வலது புறமாகச் சுற்றி வந்தால் அது வலம்புரிச்சங்கு என்றும், இடதுபுறமாகச் சுற்றி வந்தால் இடம்புரிச்சங்கு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

நந்து, சுத்தி, நாகு, வளை, கம்பு, கோடு, வாரணம், வெள்ளை, பணிலம், தவதத்தம் என்னும் பல்வேறு பெயர்கள் சங்குக்கு வழங்கப்படுகிறது. கடலிலிருந்து கிடைக்கும் பொருட்கள் உப்புச்சத்தைக் கொண்டிருக்கும். எனவே அவற்றைத் தூய்மைப்படுத்தி மருந்தாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதேபோல் சங்கையும் கற்சண்ணாம்பில் புதைத்து அதைக் கழுவி எடுத்து தூய்மையாக்கிய பின் பயன்படுத்துகின்றனர்.

முத்துக்குளித்தல்

பரதவர் பகலில் பெரிய கடற்பரப்பில் சுறாமீனை ஒதுக்கி முத்தினை மூழ்கி எடுத்து அதனை விலைகூறி விற்றுள்ளதை அம்முவனார்

“வலைபடு முத்தம் பரதவர் பகரும்” (ஐங்.195:1)

என்ற அடிகளால் விளக்குவர்.

கடலில் அலையற்ற பகுதிகளில் ஒருவகை கிளிஞ்சல்களில் உருவாகும் மணி, ‘முத்து’ என்றழைக்கப்பட்டது. நவரத்தினங்களுக்குள் வெண்மையான நிறமும், ஒளியும், திரட்சியும் கொண்டதாக விளங்குவது முத்து. இந்த முத்துக்கள் அதன் வளர்ச்சியைப் பொறுத்து பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டன.

முத்துக்குளிக்கும் கடற்பகுதியை ‘முத்துச் சலாபம்’ என்றழைப்பர். முத்துக்களினால் பலவகையான மாலைகள் செய்யப்பட்டன. அவைகள் முறையே முத்திற்கோத்த முத்து (முத்துமாலை), முத்தின் சிடுக்கு (முத்தால் செய்யப்பட்ட காதணி), முத்தில் வளையல் (பொன் வளையல்களில் முத்துப்பதித்தல்), முத்து வடம் (முத்துக்களால் செய்யப்பட்ட பெரியமாலை) என்றழைக்கப்பட்டன.

கடலின் அடிமட்டத்திலுள்ள பாறைகளில் முத்துச்சிப்பி எனப்படும் கிளிஞ்சல்கள் ஓட்டிக் கொண்டு வளர்கின்றன. இவ்வித முத்துச்சிப்பி வளரும்

படுகைகளைப் “பார்” என மீனவர் அழைப்பர். திருக்குறளிலும் இச்சொல் பாறை என்ற பொருளில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

முத்தெடுக்கும் முயற்சியில் வெற்றிகண்டு வாழ்க்கை நடத்தியவர்கள் பரதவர் என்னும் மீனவ வகுப்பினர் ஆவர். இவர்களை பரதவர், பரவர் என்றும் அழைப்பர். இவர்கள் மூச்சை அடக்கிக் கடலில் மூழ்கிப் பாறைகளில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் முத்துச் சிப்பிகளை எடுத்து வெளிக்கொணர்வர். அவற்றைப் பிளந்து சோதித்து, கிடைக்கும் முத்துக்களைச் சேகரிப்பர். பல கிளிஞ்சல்களைச் சோதித்தால் தான் ஒன்றிரண்டு முத்துக்களாவது கிடைக்கும்.⁴⁹

கடல்வாழ் உயிரினங்களுள் ‘முத்தும்’, ‘சங்கும்’ அரசின் ஏகபோகத் தனி உரிமைச் சொத்துக்களாகும். அதனால் முத்துக் குளித்தலும், சங்கு குளித்தலும் அரசின் நேரடி கட்டுப்பாட்டில் இருந்து வந்தன. முத்துக்குளித்தல் என்பது கடலின் அடிப்பகுதியில் நிலப்பரப்பில் கூட்டமாக இருக்கும் முத்துச் சிப்பிகளைக் கடலினுள் மூச்சை அடக்கிக் கொண்டு மூழ்கிச் சேகரிப்பதாகும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஏர்வாடி கடற்கரையோரப் பகுதியில் வசிக்கும் பரதவர்கள் அனைவரும் முன்னொரு காலத்தில் முத்துக்குளித்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். இதனால் ‘பாண்டிய நாடு முத்துடைத்து’ என்றும் இக்கடற்கரைப் பகுதிகள் ‘முத்துக்குளித்துறை எனவும் அழைக்கப்பட்டன. கன்னியாகுமரி முதல் இராமேஸ்வரம் வரை உள்ள கடற்கரைப் பகுதிகள் முத்துக்குளித்துறையாகும். இப்பகுதிகளைப் பல யாத்திரிகர்கள் பல்வேறு பெயரிட்டு அழைத்தனர். கடல் தொழில்களுள் சிறப்பு வாய்ந்த தொழிலான முத்துக்குளித்தலை மையப்படுத்தியும் பின்புலமாகக் கொண்டும் மீனவர்கள் செயல்படுகின்றனர்.⁵⁰ தற்காலத்தில் இராமநாதபுரக் கடற்கரைப் பகுதியில் முத்துக்குளித்தல் நடைமுறையில் இல்லை என்பது அறியமுடிகிறது.

சங்கு குளித்தல்

கடல் தரும் செல்வங்கள் கணக்கற்றவை. அவற்றில் சிலவற்றை மட்டுமே நாம் பயன்படுத்துகிறோம். கடலினுள் பல்லாயிரக்கணக்கான தாவரங்களும் உயிரினங்களும் வாழ்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று தான் சங்கு. இதனைப் பண்டைக் காலம் முதலே

புனிதப் பொருளாகவும் மக்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கடல்வாழ் உயிரினமான கிளிஞ்சங்கு வகை புழுக்கள் தனது பாதுகாப்பிற்காகக் கட்டிக்கொள்ளும் மேல் கவசம் தான் சங்கு. இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் கீழக்கரை, ஏர்வாடி, வாலிநோக்கம், வேதானை, இராமேஸ்வரம், பெரியபட்டினம், மூக்கையூர், முள்ளிமுனை ஆகிய கடற்கரைப் பகுதிகளில் சங்கு குளியல் நடைபெறுகின்றன.

சங்கு குளிப்பருவம்

சங்குகளில் பல வகை உண்டு. ஆனால் பொதுவாக இந்தியாவில் சங்கு என குறிப்பிடுவது சாங்கஸ் பைரம் (Xancus Pyrum) என்பதாகும். நம் நாட்டு கடல்கள் தவிர வேறெங்கும் இவைகள் கிடையாது. குறிப்பாக வங்காள விரிகுடாவில் தூத்துக்குடி, இராமேஸ்வரம், மணப்பாடு கன்னியாகுமரி ஆகிய பகுதிகளில் கிடைக்கின்றன. செம்மை, வெண்மை, நிறங்களில் கிடைக்கின்றன. இவை எல்லா காலங்களிலும் கிடைப்பதில்லை. கார்த்திகை, மார்கழி, தை ஆகிய மூன்று மாதங்களில் மட்டும் கிடைக்கிறது. இதில் தை மாதம் திங்கள் கிழமைகளில் அதிக அளவில் சங்குகள் கிடைக்கும்.

சங்கு குளித்தல்

தமிழகத்தில் 2000 ஆண்டுகளாக சங்கு எடுப்பது தொடர்கிறது. கடலில் பிறக்கும் சங்குகள் பலவகை உண்டு. சங்கில் ஆண் சங்கு, பெண் சங்கு என இருவகை இருந்தாலும் பிரித்தறிவது கடினம். வலம்புரிச் சங்குகள் அரசுக்கு சொந்தமானவை. இவ்வகை சங்குகள் கிடைக்கப் பெற்றால் மீன்வளத்துறை இயக்குனரிடம் அளிக்க வேண்டும். அவை மதிப்பீட்டாளர் மூலம் நிறம், நீளம், எடை, இனம் மதிப்பிடப்பட்டு ஏலம் விடப்படும் அரசு நிர்ணயப்படி எடுத்தவருக்கு குறிப்பிட்ட அளவு வெகுமதி கிடைக்கும். சங்கு எடுக்க அதிகாலை 5 மணிக்கு சென்றால் மாலை 4 மணிக்கு கரை திரும்புகின்றனர். சங்கு எடுக்கும் போது மீனவர்கள் பலர் சேர்ந்தே செல்கின்றனர். காலில் மாட்டிக் கொண்டு நீந்தும் வகையில் வட்டவடிவமான தட்டி, கைகளுக்கு தகடு, கச்சா, குத்துக்கம்பி, இடுப்பில் கட்ட இரும்புச் சங்கிலி, தண்ணீரில் தெளிவாக பார்க்க கூண்டுக் கண்ணாடி அணிந்து சங்குகள் சேகரிக்கின்றனர்.

சங்கு எடுக்கும் முறை

ஒரு நாளைக்கு சங்கு எடுக்க 3 வேளைகளில் கடலுக்குள் இறங்குகின்றனர். 10 மணி, 12 மணி, 1 மணி ஆகிய நேரங்களில் சங்கு எடுக்கின்றனர். 2 மணி நேரம் அல்லது 3 மணி நேரம் சங்கு எடுக்கின்றனர். சங்கு எடுக்கும் ஆழத்தை பாவம் என்ற அளவீட்டு முறையில் கூறுகின்றனர். ஒரு பாவம் என்பது 'ஒரு ஆள் மட்டம்' என அளவு சொல்கின்றனர். 13 பாவம் வரை செல்கின்றனர். அப்படி செல்லும் போது இடுப்பில் இரும்பு சங்கிலியால் கட்டிக் கொள்கின்றனர். இரண்டு பக்கமும் குத்துக் கம்பியை ஊன்றிக் கொள்கின்றனர். கடல் தண்ணீர் மேலே தூக்கிவிடும் என்பதற்காக சங்கிலியை இடுப்பில் கட்டிக் கொள்கின்றனர். கைகளில் தகடு ஒன்றை வைத்திருக்கின்றனர். நீரோட்டத்திற்கு எதிர் திசையில் கால் வைத்து மிதிக்க வேண்டும். அப்படி மிதித்தால் தெளிவாகத் தெரியும். கொண்டு செல்லும் ஆக்ஸிஜன் சிலிண்டர் உறிஞ்சி வெளியில் விடவேண்டும். தவிர உள்ளே இழுத்தால் காது சவ்வு வெடித்து இரத்தம் வரும். கை, கால்களில் வலி உண்டாகும்.

கடலுக்குச் செல்லும் மீனவர் வலைகளில் மீன்கள் மட்டுமில்லாமல் அரிய வகைச் சங்கு வகைகளும் அகப்படும் வலம்புரிச்சங்கு, பால் சங்குகளைப் பூஜை அறையில் வழிபடுவதற்காக மக்கள் விரும்பி வாங்குகின்றனர். இதன் காரணமாக இந்த சங்குகளுக்கு எப்போதும் கிராக்கி இருந்து வருகிறது. சிலந்தி சங்கு, கூம்பு சங்கு, குதிரை முள்ளி சங்கு போன்ற அபூர்வ வகைச் சங்குகளை எடுக்கத் தடை உள்ளது. இவ்வகைச் சங்குகள் வலையில் அகப்பட்டால் அவற்றைக் கடலோரத்தில் கொட்டிவிட்டுச் செல்கின்றனர். இது நாளடைவில் மக்கி உடைந்துவிடுகிறது. சங்குகள் வரத்து குறைவால் சங்குத் தொழில் தற்போது நலிவடைந்து வருகிறது.

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் கீழக்கரை, ஏர்வாடி, வாலிநோக்கம், வேதாளை, இராமேஸ்வரம், பெரியபட்டினம், மூக்கையூர், முள்ளிமுனை ஆகிய கடற்கரைப் பகுதிகளில் சங்கு சேகரிக்கும் பணியில் 300க்கும் மேற்பட்டோர் உள்ளனர். கீழக்கரையில் களை கட்டிய சங்கு விற்பனை வரத்துக் குறைவால் மந்த நிலையில் உள்ளது. இந்த தொழிலில் ஈடுபட்ட பலர் மாற்றுத் தொழிலுக்குச் சென்றுவிட்டனர்.

இராமேசுவரம் முதல் திருச்செந்தூர் வரைச் சங்கு குளிக்கும் தொழிலை நம்பி பல குடும்பங்கள் உள்ளன. தள்ளிவிட்டுவிட்டு சங்கின்மீது உள்ள தூசிகளைக் கையால் மண்ணிற்குள் புதைந்துள்ள சங்கை எடுப்பார்கள். செத்த சங்குகள் மண்ணிற்கு உள்ளே புதைந்து இருக்கும். நல்ல சங்குகள் தண்ணீரில் மிதந்துவரும். நல்ல சங்கிற்கு மட்டுமே காசு கிடைக்கும். சூத்தை சங்கிற்கு பணம் கிடைக்காது. அவரவர் தோண்டிய சங்குகளை கச்சாவில் போட்டு வைத்துக் கொள்கின்றனர்.

சங்குகளைச் சுறா மீன்கள் கடித்துவிடும். அவ்வாறு கடித்த சங்குகள் விலை போகாது. வெள்ளைச் சங்குகள் நல்ல விலைக்குப் போகும். சிகப்பு சங்குகள் விலை போகாது. அனுபவம் உள்ளவர்கள் மட்டுமே ஆண் சங்கு, பெண் சங்கு என்பதை அறிந்து வைத்திருக்கின்றனர். வலம்புரிச் சங்குகள் அதிக விலைக்கு விற்பனையாகும். என்னுடைய அனுபவத்தில் இப்பகுதியில் வலம்புரிச்சங்கு கிடைக்கவில்லை; மாறாக இடம்புரிச் சங்குகள் மட்டுமே கிடைக்கின்றன எனத் தகவலாளர் கிங்ஸ்டன் கூறுகிறார்.

சங்கின் விலை

மீனவர்கள் பிடித்து வரும் சங்குகளைக் கொண்டு வந்து ஓரிடத்தில் ஏலமிடுவர். அக்கூட்டத்தில் வியாபாரிகள் கலந்து கொள்வது அவர்கள் தங்களுக்கான விலையை காகிதத்தில் எழுதி ஏலம் விடுபோரின் கையில் கொடுப்பார். இதேபோல் பல வியாபாரிகளும் செய்வர். அவர்களில் யார் எழுதிய விலை அதிகமுள்ளதோ அவருக்கு உரிய சங்கினை விற்பனை செய்வர். சங்கின் மேல் பகுதி மூன்று விரல்கள் சேர்ந்த அளவிற்கு இருந்தால் அதன் விலை ரூ.500, இரண்டு விரல்கள் ஆடினால் ரூ.400, இரண்டு விரல் இருந்தால் 200, ஒரு விரல் இருந்தால் ரூ.100, சின்னச் சங்கிற்கு ரூ.100 என விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

சங்கின் பயன்கள்

சங்கு உணவாகவும் மருந்தாகவும் பயன்படுகிறது. சங்கின் தசையைச் சுட்டு உண்கின்றனர். இதன் மூலம் உடலுக்குத் தேவையான கால்சியம் மற்றும் புரதச்சத்து கிடைக்கிறது. மேலும் சிறுவயதில் குழந்தைக்குச் சங்கின் மூலம் பால் புகட்டுகின்றனர். இதன்மூலம் குழந்தைகளுக்கு நோய் ஏற்படாமல் ஆரோக்கியமாக வளரும் என நம்புகின்றனர். சங்கினை தாய்ப்பாலில் தனியாகவோ அல்லது கறிவேப்பிலையுடனோ

சேர்த்து இழைத்து முகப்பரு மற்றும் கண்கட்டிக்குப் போட்டால் குணமாகும். குழந்தைக்கு நோய் ஏற்பட்டால் சங்கில் வைத்து சங்குப்பால் அல்லது நீர் மருந்து கொடுத்தால் தீரும் என நம்புகின்றனர். மேலும் தீய ஆவிகளிடமிருந்து குழந்தைகளைக் காப்பாற்ற அவர்கள் அரைஞானில் சிறிய சங்கை கட்டுகின்றனர். மரணத் தருவாயில் இருப்பவர்களுக்கு சங்கு மூலம் பால் வார்த்துக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு வீடுபேறு கிடைக்குமெனவும் நம்புகின்றனர்.

சங்குகளிலிருந்து சங்கு பற்பம், சங்கு செந்தூரம், மாத்திரை என்னும் மருந்துகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. சங்கினால் பலன்கள் பல உண்டு. தாமரை இலை விழுதை அரைத்துத் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட சங்கின் மேல் பூசி அதனை ஒரு நாள் வெயிலில் உலர்த்த வேண்டும். பின்னர் சாண எருவினால் புடமிட பற்பமாகும். சங்கு பற்பத்தைத் தேன், வெந்நீர், கடுகு மூலச்சாறு, பால், தயிர், நெய், சோற்றுக்கொதி தண்ணீர், கடம்ப மரமூலச்சாறு இவற்றில் கலந்து உட்கொண்டால் வாதநோய், காய்ச்சல், தும்மல், விக்கல், சுழலைநோய், பித்தநோய், தசைப்பிடிப்பு முதலிய நோய்கள் குணமாகும். மேலும் சங்கு பற்பத்தின் மூலம் கண் புகைச்சல், கண் இருள், பித்தம் முதலிய நோய்கள் குணமாகும்.

சங்கிலிருந்து சுண்ணாம்பு தயாரித்து உபயோகிப்பது உண்டு. சங்கின் ஓடுகளிலிருந்து தரமான வெள்ளைச் சுண்ணாம்பு தயாரிக்கப்படுகிறது. இருமல், எலும்புருக்கி, காசநோய் போன்ற நோய்களைக் குணப்படுத்த சங்கிலுள்ள சுண்ணாம்புச்சத்து பயன்படுகிறது. பூச்சிகள் கடித்தால் ஏற்படும் விடம் நீக்கியாகச் சங்கு சுண்ணாம்பை இன்றும் மக்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள் உடம்பில் காயம் ஏற்பட்டால் சுண்ணாம்பை அதன்மேல் தடவுகின்றனர். கடலில் இருந்து பெறப்படும் சங்கு மருத்துவ குணம் நிறைந்ததாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது.

மீன்பிடிக்கப் புறப்படுதல்

‘கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்’ என்னும் பழமொழிக்கிணங்க அதிகாலையில் எழுந்து மீன்பிடிக்கச் செல்லும் மீனவர்கள் தங்களுக்கு இடையூறு

நேராமலிருக்கும் பொருட்டும் மீன் வேட்டை சிறக்கும் பொருட்டும் இறைவனை வழிபட்டுச் செல்வது வழக்கம்.

தொழிலுக்குச் செல்லும் நேரம் வந்ததும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் பல மீனவர்கள் ஒன்றாகக் கூடுகின்றனர். சில ஊர்களில் எல்லோரையும் துயிலெழுப்பி அழைத்துவரத் தனியாக ஆள் வைத்திருக்கின்றனர். அன்று தொழிலில் கிடைக்கும் வருவாயில் நான்கில் ஒரு பங்கு அதிகாலையில் அனைவரையும் சென்று அழைத்து வரும் நபருக்குக் கூலியாகக் கொடுக்கப்படும். முதன்முதலில் கடலுக்குள் செல்லும் போது வாந்தி வரும்.

தொழிலுக்குப் புறப்பட்டு, கடற்கரை சென்றதும் தங்கள் கட்டுமரம் அல்லது வள்ளத்தைக் (தோணி) கடலில் இறக்குகின்றனர். இந்தக் கட்டுமரம் அல்லது வள்ளத்தில் மீன் பிடிப்பதற்கான வலை, தூண்டில் முதலான கருவிகளை எடுத்துச் செல்கின்றனர். கடலினுள் வள்ளத்தை இறக்கும் வரை பலர் உதவி செய்கின்றனர். வள்ளம் கடலினுள் சென்றதும் ஒரு சிலர் உடன் செல்ல பிறர் கரைக்குத் திரும்புகின்றனர் எனக் கூறுகின்றனர்.⁵¹

கடலுக்குள் செல்லும் தூரம்

கடலில் உட்சென்ற மீனவர்கள் கட்டுமரம் அல்லது வள்ளத்தில் இருந்தவாரே வலைகளை அல்லது தூண்டில்களைக் கடலில் வீசி மீன் பிடிக்கின்றனர். இவ்வாறு மீன்பிடிக்கச் செல்லும்போது ஆழ்கடலுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக ஒரு சில நாட்கள் கடலிலேயே வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். இந்நாட்களில் தங்கள் பசியைப் போக்க வீட்டிலிருந்து பானையில் சோறும் எடுத்துச் செல்கின்றனர். ‘சுறா’ மீன் பிடிக்கச் செல்பவர்கள் ஆழ்கடலுக்குச் செல்வர். “கோலா மீன் பிடிப்பதற்காகச் சுமார் 60 முதல் 80 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரை கடலில் செல்வர்” என்று கோ.மாசிலாமணி குறிப்பிடுகிறார். இராமநாதபுரத்தில் வாழும் மீனவர்கள் ஆழ்கடலில் சென்று ஏறக்குறைய ஐந்து அல்லது ஏழு நாட்கள் தங்கி மீன்பிடித்துக் கரை திரும்புகின்றனர்.

மீன் பிடிக்கச் செல்லும் உறுப்பினர்கள்

பெரும்பாலும் தனியாக எவரும் கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்வதில்லை. ஒரே குடும்பத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களாகவோ அல்லது பல்வேறு வீடுகளிலுள்ள உறுப்பினர்கள் சேர்ந்தோ ஒரு குழுவினராகவோ மீன் பிடிக்கச் செல்கின்றனர்.⁵²

பகிர்ந்து செய்தல்

ஒரு குடும்ப அங்கத்தினர்களுள் பாகுபாடுகள் இல்லை எனில் தாங்கள் ஈட்டி வந்த செல்வமாகிய மீன்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டிய சிக்கலில்லை. அதே நேரத்தில் பல வீடுகளிலுள்ளவர்கள் ஒரு குழுவினராக அமையும் போது பகிர்ந்து கொள்ளுதல் என்பது முக்கியமான ஒன்றாக அமைகின்றது. பகிர்வு பெரும்பாலும் மூன்று சம பகுதிகளாக அமையும். ஒரு பகுதியானது கட்டுமரம், வலை இவற்றின் உரிமையாளர்களுக்கும் மறு இரு பகுதிகளும் உழைப்பவர்களுக்கும் அதாவது மீன் பிடிப்பவர்களுக்கும் சொந்தமாக அமையும்.⁵³

படகு பழுது பார்த்தல்

அமாவாசை நாட்களில் மீனவர்கள் தொழிலுக்குச் செல்வதில்லை. அந்நாளன்று அவர்கள் தங்களின் வலைகள், படகுகளில் ஏற்பட்ட பழுதுகளை சரிசெய்து கொள்கின்றனர். படகுகளில் பெரும்பாலும் இஞ்சினை பழுதாகின்றது. அதனை ஒருமுறை சரி செய்ய 3,000 மேல் செலவாகின்றது. படகுகளைச் சுற்றி 'மட்டி' என்னும் கடல் உயிரினம் ஒட்டிக்கொள்ளும் அவற்றைத் தோசைக்கரண்டி போன்ற அமைப்புக் கொண்ட கருவிகள் மூலம் சரி செய்து கொள்கின்றனர். இவ்அமாவாசை நாளன்று ஊர் கூட்டம் போட்டு அவர்களின் பிரச்சனைகளை சரிசெய்து கொள்கின்றனர்.

பெண்களின் தொழில்

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் வசிக்கும் மீனவப் பெண்கள் கடல் சார்ந்த பொருட்களை விற்பனை செய்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் பகுதியின் அருகில் உள்ள நகரத்திற்குச் சென்று மீன் சந்தை அமைத்து மீன், கருவாடு, நண்டு போன்றவற்றை விற்பனை செய்து வருமானம் பெறுகின்றனர். மீன்களை மீனவப் பெண்கள் திருவிழா நடக்கின்ற ஊர்களில் சென்று விற்பனைத் தொழில் புரிகின்றனர்.

ஆண்கள் வெகுதூரம் கடலுக்குச் சென்று மீன்பிடிப்பதால் அவர்கள் சோர்வடைகின்றனர். அதனால் பெண்கள் ஆண்களுக்குப் பொருளாதாரத் துணையாகக் கடல்சார் பொருட்களை விற்பனை செய்து வருமானம் பெறுகின்றனர். மீன்களை உப்புத் தடவி பதப்படுத்திக் கருவாடாக விற்பனையும் செய்கின்றனர். பெரும்பாலும் பெண்களே சந்தைகளில் கருவாடு வகைகளை விற்பனை செய்கின்றனர்⁵⁴ என்பது அறியமுடிகிறது.

ஆண்கள் மீன்பிடி தொழிலையும் பெண்கள் அங்காடிகளில் மீனைக் கொண்டு விற்பதோடு வலை பின்னுவதற்கான மால் முடிக்கும் தொழிலையும் செய்வதுண்டு. ஓய்வு நேரங்களில் ஆண்களுடன் சேர்ந்து பெண்களும் வலையைப் பழுதுபார்க்கின்றனர்.

தொழிலும் அடிமை வாழ்வும்

கடலை நம்பி வாழ்க்கை நடத்தும் மீனவர்களுக்கு அரசு மீனவக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து மானியக் கடன் வழங்குகிறது. அரசு வழங்கும் நிவாரணத் தொகை மற்றும் பல உதவிகள் கிடைத்தாலும் அவை அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கே போதுமானதாக உள்ளதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பிற பொருளாதார தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கு பெரிய பண முதலாளிகளிடம் கடன் பெறுகின்றனர். இதனை முன்பணம் என்கின்றனர். இதுவே இவர்களின் உழைப்புச் சுரண்டலுக்குக் காரணமாகின்றது. மீன்பிடித்து அவற்றைக் கொண்டு வந்து கரைசேர்க்கும் இவர்கள் முன்பணம் வாங்கியவர்களிடம் கடனுக்குக் கொடுத்து விடுகின்றனர். இதனால் இவர்கள் வாழ்க்கையை நகர்த்த மேலும் மேலும் கடன் வாங்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். உப்பள வேலைக்குச் செல்பவர்களும் முன்பணம் பெறுகின்றனர். இதனால் வசதி படைத்தவர்களிடம் கொத்தடிமைகளாக இருக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகின்றனர். சிலர் கூலிக்கு மீன்பிடி தொழிலுக்குச் சென்று வருகின்றனர். சிலர் வாங்கிய கடனை அடைக்க வெளிநாடுகளுக்கு மீன்பிடி தொழிலுக்கு அதிகமாகச் செல்கின்றனர்⁵⁵ என்பதை அறியமுடிகிறது.

தொழில் சிக்கல்கள்

இராமநாதபுர மாவட்ட மீன்பிடி கிராமங்களில் எல்லாக் காலத்தும் எல்லா இடங்களிலும் ஒன்றுபோல் மீன் கிடைப்பதில்லை. இதனால் இம்மாவட்ட மீனவர்கள், மீன் கிடைக்கும் கிராமங்களுக்குச் சென்று மீன்பிடிக்கின்றனர். ஒருவர் மீன் பிடிக்கும் இடத்தில் மற்றொருவர் மீன்பிடிப்பதால் இருவலைகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று சிக்கிக் கொள்கின்றன. இவ்வாறு சிக்கிக் கொள்வதால் வலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஒரே இடத்தில் பலர் மீன்பிடிப்பதால் ஒரு சிலருக்கே மீன் கிடைக்கும் வாய்ப்பும் ஏற்படுகிறது. இதபோன்ற காரணங்களால் இவர்களுக்குள் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. இதை ஊர்ப் பெரியவர்கள் தீர்த்து வைக்கின்றனர்.

மீன்பிடித்தொழிலை நேரடியாகப் பாதிக்கும் தொழில் சார்ந்த பிரச்சனைகளையும் மீனவர்கள் சந்திக்கின்றனர். அவை,

1. விசைப்படகு மீன்பிடித்தலும் பிரச்சனைகளும்
2. வள்ளமும் வலைத்திருட்டும்
3. மீனவரும் மீன்வாடியும்
4. மீனவரும் ஆழிப்பாரும்
5. மீனவரும் கச்சத்தீவும்
6. மீனவரும் கடலடியும்
7. மீனவரும் சோளகமும்
8. மீனவப் பெண்களும் மால் முடித்தலும்
9. சங்கு குறித்தலும் பிரச்சனைகளும்⁵⁶

என்பனவாகும்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டமும், மீன்வளத்துறையும்

“இந்தியா சுதந்திரமடைந்த பின்னர், நம்நாடு வளர்ச்சி பெற ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. 1950 முதல் 1955-ஆம் ஆண்டுகளுக்கான முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் கனரக இரும்புத் தொழிற்சாலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது. 1955 முதல் 1960 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாய வளர்ச்சிக்கு முதன்மை அளிக்கப்பட்டது. அக்காலக் கட்டத்தில் மீன்வளத் துறைக்கெனத் தனித்துறை இல்லை. இத்துறை விவசாயத்துறையோடு

ஒருங்கிணைந்து இருந்தது. விவசாயத்துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்ட போது அதோடு சேர்ந்த மீன்வளத்துறையும் பயன்பட்டது. அவ்வாறெனில் நாட்டின் பெரும்பகுதி கடலால் சூழப்பட்டுள்ளதால் மீன்வளத்துறை வளர்ச்சிக்கு சில திட்டங்களை மத்திய அரசு அறிமுகம் செய்தது. இத்துறை வளர்ச்சிக்கு அமெரிக்க அரசின் உணவு மற்றும் விவசாயத்துறை அமைப்பு இதற்கென நிதி ஒதுக்கீடு செய்தது. இதனால் மீன்பிடித்தலில் தலைசிறந்து விளங்கும் நார்வே நாட்டு மீன்வளத்துறை சார்ந்த அறிஞர்களின் உதவியை நாட மத்திய அரசு முனைந்தது. இதன் விளைவாக மீன்பிடித் தொழிலில் பல்வேறு புதிய தொழில் நுட்பங்களை அறிமுகம் செய்து வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தியது”⁵⁷

தமிழக அரசின் முயற்சி

கேரள மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை உணர்ந்த காமராசர் தலைமையிலான தமிழக அரசு நார்வே நாட்டு மீன்வளத்துறை அறிஞர்களைத் தமிழ்நாட்டிற்கு அழைத்தது. அச்சமயம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ‘குளச்சல்’ என்ற ஊரைச் சார்ந்த முக்குலச் சாதியினரான லூர்தம்மாள்சைமன் மீன்வளத்துறை அமைச்சராக இருந்தார். தமிழக அரசின் அழைப்பை ஏற்று நார்வே நாட்டு மீன்வளத்துறை அறிஞர்களான ‘டேபுலோன்’, ‘வேல்டு ஜீன்னர்’, ‘டாக்டர் சால்வேடார்’ ஆகியோர் அடங்கிய குழு தமிழ்நாட்டிற்கு வருகை புரிந்தது. அதேசமயம் தமிழக அரசின் மீன்வளத்துறை சார்ந்த அறிஞர்கள் வெளிநாட்டிற்குப் பயிற்சிக்காகச் சென்றனர். “நார்வே நாட்டு அறிஞர் குழு தமிழ்நாட்டுப் புவியியல் சூழலையும், கடலின் தன்மையையும் ஆராய்ந்து மீன்பிடித் தொழிலில் மாற்றம் ஏற்படுத்த புதியவகைப் படகினை வடிவமைத்தனர்”⁵⁸ என்ற வகையில் மீன்வளத்துறையை வளர்ச்சிப்பாதைக்கு இட்டுச்சென்றதில் காமராசருக்கு முக்கியப் பங்குண்டு எனலாம்.

தமிழக அரசும் மீன்வளத்துறையும்

தமிழகத்தில் அரசு சார்ந்த தொழிலாளர்களாக மீனவர்களை ஒருங்கிணைப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மீனவர்களுக்கென கூட்டுறவு சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு மீனவரும் மீனவர் கூட்டுறவு சங்கத்தில்

உறுப்பினராகுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டனர். இத்திட்டத்தினால் மீனவர்கள் அனைவரும் சங்க உறுப்பினர்களாக இணைந்தனர்.

தவணை முறையும் விசைப்படகுகளும்

பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய மீனவர்களுக்கு அரசு விசைப்படகுகளை உருவாக்கி அவற்றைத் தவணைமுறையில் வழங்க முன்வந்தது. அதனடிப்படையில் நான்கு பேர் கொண்ட மீனவர் குழுவிற்கு ஒரு விசைப்படகு வழங்கியது. ஆனால் அதற்கென தனிவிதிமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை,

1. “அரசு உதவி பெறுபவர் கண்டிப்பாக மீனவராக இருத்தல் வேண்டும்.
2. மீனவர் கூட்டுறவு சங்கத்தில் உறுப்பினராக வேண்டும்.
3. ஒவ்வொரு மீனவர் குழுவும் முன்பணமாக ரூ.1000- கட்ட வேண்டும்.
4. பதிவு மூப்பின் அடிப்படையில் விசைப்படகும், வலையும் வழங்கப்படும்.
5. ஒவ்வொரு மாதமும் தவணைத் தொகையாக ரூ.500- முதல் ரூ.1000- வரை செலுத்த வேண்டும்.”⁵⁹

என்பனவாகும். இத்தகைய வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தி பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய மீனவர்கள் பலர் சொந்த விசைப்படகுகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதை களஆய்வு வழியாகக் காணமுடிந்தது.

வள்ள மீனவரும் வலைத்திருட்டும்

பழிவாங்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தையும், தேவையின் பொருட்டும் போட்டி, பொறாமை, பகை காரணமாகவும், வள்ள மீனவர்களின் வலைகள் திருடப்படுகின்றன. இவ்வகைத் திருட்டுப் பகைவனுக்குப் பொருட்சேதம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் நிகழ்த்தப்படுகிறது. வலைத்திருட்டு இன்றும் நடைமுறையில் ஆங்காங்கே உள்ளது. 25 வருடங்களுக்கு முன்னால் தமிழக மீனவர்களுக்கு இயந்திரத்தால் பின்னப்பட்ட வலைகள் கிடைப்பது அபூர்வம். இதனால் மீனவர்கள் முறையற்ற வகையில் இலங்கையிலிருந்து இவ்வலைகளை அதிகமாக கடத்தி வந்தனர். சுங்கத் தீர்வையின்றி வலைகள் கொண்டு வருதல் சட்ட விரோதமானதால் சுங்க இலாகாவினர் கடற்கரைக் கிராமங்களைக் கண்காணிக்கத் தொடங்கினர். இதனால் கடத்தல்காரர்கள் வலைக்குத் தேவையான மிதவை பிளாஸ்டிக் கயிறு போன்றவற்றைக் கொண்டு சென்று, புது வலைகளில் இணைத்து மீன்பிடித்தலில் பயன்படுத்தப்பட்ட பழைய

வலைகளைப் போன்று கொண்டு வந்தனர். சில மீனவர்கள் கடலில் மீன்பிடித்தலுக்காகப் போட்டிருந்த வலைகளைத் திருடி வந்தனர். இதனை “வலை வெட்டிப் போடுதல்” என்றழைக்கின்றனர் மீனவர்கள்.⁶⁰

மீனவரும் மீன்வாடியும்

மீன்வாடி என்பது மீன்களை உப்பிட்டுப் பதப்படுத்தி வெயிலில் காயவைத்து கருவாடாக மாற்றும் இடமாகும். அங்கு கூரை வீடும், தொட்டிகளும் இடம்பெற்றிருக்கும். வாடியைச் சுற்றிப் பனை மட்டைகளாலான வேலிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மீனவ முதலாளிகளும் மீன்வாடியும்

சில வள்ள உரிமையாளர்கள் தம் வள்ளங்களில் பிடிபட்ட மீன்களை உடனுக்குடன் அன்றே விற்பனை செய்வதில்லை. அவற்றைத் தம்முடைய மீன்வாடிகளில் பதப்படுத்திக் கருவாடுகளாக்குகின்றனர். பின்னர் அவற்றைப் பனை ஓலைகளால் பின்னப்பட்ட பாய்களில் சுற்றிக் கட்டுகளாகக் கட்டி விற்பனை செய்கிறார்கள். இத்தொழில்முறை இராமநாதபுரம் மீன் வியாபாரிகளிடம் மட்டுமே உள்ளது. இத்தொழில்முறை தேவிப்பட்டினம், திருப்பாலைக்குடி, மண்டபம், இராமேசுவரம், சோழியக்குடி, புதுப்பட்டினம், முள்ளிமுனை, பாசிப்பட்டினம், மோர்ப்பண்ணை ஆகிய ஊர்களில் சிறந்து விளங்குகிறது.

மீனவரின் இடப்பெயர்ச்சியும் மீன்வாடியும்

மீனவக் கிராமங்களில் பருவகாலத்தின் தன்மைக்கேற்ப வேறு வேறு கடற்கரை ஊர்களுக்குச் சென்று மீன் பிடிக்கும் வழக்கம் மீனவரிடையே இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது. இதுபோன்று சங்குக்குறித்தொழிலாலரும் காலத்திற்குத் தகுந்தாற்போன்ற வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று சங்குக் குளிப்பர்.⁶¹ இதனால் அலுவடைக்கு ஏற்ப இடப்பெயர்ச்சியும் நடைபெறுவதைக் காணமுடிகிறது.

மீனவரும் ஆழிப்பாரும்

“தென் தமிழகக் கடற்கரை பகுதியான திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள மீனவக் கிராமங்களின் கரைப்பகுதியிலிருந்து ஒரு கி.மீ. தொலைவில் இராமநாதபுரம்

வழியாகக் கடலுக்குள் தெற்கு வடக்காக நீண்ட தூரத்திற்குப் பாறைகள் வளர்ந்துள்ளன. இப்பாறைத்தொடர் தூத்துக்குடி மாவட்ட முடிவு எல்லைப் பகுதியில் சிறிது தூரம் வரை நீண்டுள்ளது. இப்பாறைத் தொடரைக் கடந்து சென்றால் தான் கட்டுமர மீனவர் மீன்பிடிக்க இயலும். இப்பகுதியில் அலைகளின் குழல் அதிகமாக இருக்கும். கட்டுமரங்கள் முறையாகச் செலுத்தப்படவில்லையென்றால் கவிழ்ந்துவிடும். இப்பகுதியை மீனவர் 'ஆழிப்பார்' என்று அழைக்கின்றனர். இப்பாறைத்தொடர் மீனவர்களுக்குத் தொழில் அடிப்படையில் மிகப்பெரிய சவாலாக அமைந்துள்ளது. அதனால் அங்கு வள்ள மீன்பிடித்தல் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனெனில் வள்ளங்களால் ஆழியைத் தாண்டிச் செல்லமுடியாது. எனவே இங்கு முழுவதும் கட்டுமர மீன்பிடித்தல் மட்டுமே நடைமுறையில் உள்ளது. ஆழிப்பாறைக் கூட்டம் மீனவரின் தொழில் பொருளாதார முன்னேற்றங்களுக்கு மிகப் பெரியத் தடையாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது.”⁶²

மீனவரும் கச்சத்தீவு

இந்தியக் கடலெல்லையில் அமைந்துள்ள தமிழகத்திற்குச் சொந்தமான தீவுகளுள் ஒன்று கச்சத்தீவாகும். இத்தீவு தமிழக மீனவர்களையும், இலங்கை மீனவர்களையும் இணைக்கும் உறவுப் பாலமாகத் தொடக்க காலம் தொட்டு இருந்து வருகின்றது. தீவிலுள்ள புனித அந்தோணியார் கோவில் திருவிழாவின் போது இரு நாட்டுத் தமிழர்களும், உறவினர்களும், சந்தித்து மகிழ்ந்து உறவாடிப் பண்டமாற்றம் செய்து கொள்வர். இலங்கைத் தமிழர் தமிழகத்தில் தயாரான சாரங்களையும், சேலைகளையும் மிகவும் விருப்பமுடன் வாங்குவர். தாயகத் தமிழர் இலங்கையில் கிடைக்கும் நறுமணப் பொருட்களையும் தேங்காய் எண்ணெயையும் வாங்குவர். ஆகவே இத்திருவிழா மீனவரிடையே மிகவும் பிரபலமான திருவிழாவாக விளங்கியது. இந்திய இலங்கை உடன்படிக்கைக்குப் பின்னர் இலங்கை அரசு தீவினை முழுமையாக உரிமை கொண்டாடியது. ஆனால் உடன்படிக்கையில் தமிழக மீனவரும் பயன்பெறும் வகையில் முக்கியக் குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.”⁶³

தென்தமிழக மீனவர்கள் கச்சத்தீவினை இலங்கைக்குக் கொடுத்ததை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில், தங்களின் நலன் பாதிக்கும் இம்முடிவினை மத்திய அரசு எடுத்தது தவறு என்று இன்றுவரை அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

இலங்கை அரசும் உடன்பாடும்

இலங்கை அரசு கச்சத்தீவு உடன்பாட்டிற்கு எதிரான நிலை கொண்டுள்ளது. மீன்பிடித்தலில் மீனவர் எல்லை தவற வாய்ப்புகள் உள்ளதை ஏற்க மறுத்து, மனித நேயமில்லாமல் நடந்து கொள்கிறது. மேலும் இது மனித உரிமை மீறலாகவும், சர்வதேச விதிகளுக்கு முரணாகவும் உள்ளது. அவை,

1. வழி தவறிய மீனவர்களை அடித்துத் துன்புறுத்தல்
2. மீனவர்களைச் சுட்டுக் கொல்லுதல்
3. முறையான விசாரணையின்றிச் சிறையிலடைத்தல்
4. உழைப்புக் கருவிகளைச் சேதப்படுத்துதல்

போன்றனவாகும். இதனால் தமிழக மீனவர் நூற்றிற்கு மேற்பட்டவர்கள் மீது இலங்கை ராணுவம் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தியதுடன் பெருந்த பொருட்சேதத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவ்வகையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள இராமேஸ்வரம், பாம்பன், மண்டபம் ஆகிய ஊர்களில் முறையே வாழும் மீனவர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கச்சத்தீவும் இலங்கை இராணுவமும்

இலங்கையில் சிங்களப் பேரினவாதம், ஈழத்தமிழர்களை படுகொலை செய்தது. இதனை “ஈழத்தில் இனப் படுகொலைகள் உக்கிரமடையத் தொடங்கியதும் தாயகத் தமிழகத்தில் மாற்றங்கள் நிகழத் தொடங்கின. தமிழ் மக்கள் முன்னெப்போதுமில்லாத அளவிற்கு இன உணர்வினைப் பல்வேறு வழிகளில் வெளிக்காட்டினர். தமிழக மக்களின் இனவெழுச்சியின் காரணமாக, ஈழத்தமிழர் எவ்வித பலனும் பெறக்கூடாது. அதேசமயம் ஈழ விடுதலைப் போராளிகளின் கடல்வழிப் போக்குவரத்தினைத் தடுத்து நிறுத்தவும் இலங்கை ராணுவம் கச்சத்தீவினை தனது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தது. இந்த ஆக்கிரமிப்பினால் தென் தமிழக மீனவர்கள் மிகுந்த பாதிப்பிற்கும் உயிர் சேதத்திற்கும் உள்ளானார்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது.”⁶⁴

கச்சத்தீவு மீட்பு

இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் பொதுவான இத்தீவினை இலங்கை இராணுவம் முழுமையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டதால் மீனவர்களின் அன்றாட வாழ்விற்கும், உயிருக்கும் உத்திரவாதம் இல்லை என்ற நிலை உருவாகியுள்ளது. இராமேஸ்வரக் கடலில் கச்சத்தீவுகள் கடற்பகுதி, கடல் உயிரினங்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகும் பகுதி. இதனால் தென் தமிழக மீனவர்கள் அப்பகுதியை நாடிச் செல்வது இயல்பானதாகிவிட்டது. ஆகவே கச்சத்தீவு பகுதியை மீனவர்கள் தம் வாழ்வரிமைப் பிரச்சனைக் களமாகவே எண்ணுகின்றனர். இதன் தொடர்ச்சியாக மீனவச் சமுதாயத்தின் கச்சத்தீவு கடற்பகுதியை முழுமையாக மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்கிற தமது நோக்கத்தை தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறார்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது.⁶⁵

மீனவரும் இயற்கை சீற்றங்களும்

மீன்பிடித் தொழிலைப் பாதிக்கும் வண்ணம் ஏற்படுகிற ஒரே தன்மையுடைய இருவகை இயற்கை சீற்றங்களை மீனவர்கள் எதிர் கொள்கின்றனர். அவை,

1. கடலடி
2. சோளகம்

இவற்றின் பாதிப்புகளால் மீனவரின் பொருளாதாரம் சார்ந்த முறைகளில் மாற்றம் ஏற்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

கடலடி

கடலடி அதிகமாகும் காலங்களில் மீனவர்கள் மீன்பிடித்தலில் ஈடுபட முடியாது. இதனால் அவர்கள் பொருளாதாரம் மிகவும் பாதிப்படைகிறது. 'அன்றாட உழைப்பு, அன்றாட உணவு' என்ற நிலையில் வாழ்க்கை இருப்பதால் உணவுக்கும் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. மீன்பாடு அதிகமிருந்த காலங்களில் வாங்கிய தங்க நகைகளை அடகு வைத்தும், வட்டிக்கு வாங்கியும் தங்களின் வறுமையைப் போக்குகின்றனர்.

கோடை காலம் ஏழை மீனவர்களின் வாழ்க்கையில் சோதனைக் காலம் எனலாம். ஏனெனில் இப்பருவமாற்றம் மீனவர் வாழ்வில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. அதாவது இக்காலத்தில் கடலின் உயரமான அலைகள் கரையில் வேகமாகத்

தொடர்ந்து மோதிய வண்ணம் இருக்கும். இதனை மீனவர் 'கடலடி' என்று அழைக்கின்றனர். இக்கடலடியில் மீனவர் கரையினின்று கட்டுமரங்களைக் கடலினுள் செலுத்த முடியாமல் மிகவும் சிரமப்படுவர். மீனவர்கள் கடலோடு போராடினாலும் சில நேரங்களில் திரை மடக்குகளின் வேகம், கட்டுமரங்களைத் தூக்கி வீசியெறிவதால் விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. கடல் மிகவும் ஆவேசமாகத் தாக்கும் தன்மையுடையது. இதனால் அன்றாடத் தொழில் பாதிப்பிற்குள்ளாவதோடு பொருளாதார வீழ்ச்சியையும் மீனவர்கள் சந்திக்க வேண்டிய நிலை உள்ளதை அறியமுடிகிறது.

மீனவரும் சோளகமும்

கோடைக்காலத்தை இராமநாதபுரம் மீனவர்கள் 'சோளகம்' என்றழைக்கின்றனர். சோளக காலத்தில் காற்று வேகமாக வீசுவதால் வெளிக்கடலில் மீன்பிடிக்கச் சென்றவர்கள் படகுகள் மிதந்து சேதத்திற்கு உள்ளாகின்றன.

மீனவப் பெண்களும் மால் முடித்தலும்

தொடக்க காலத்திலிருந்து தமிழக மீன்பிடித்தலில் மரபு சார்ந்த தொழில் நுட்பங்கள் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டன. அதாவது கட்டுமர மீன்பிடித்தலில் பருத்தி இழைகளாலான மடிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பருத்தி வலையைப் பக்குவப்படுத்துதல், உரமேற்றுதல், மடியாக உருவாக்குதல் போன்றவற்றை மீனவர்களும், மீனவப் பெண்களும் இணைந்தே செய்தனர். இப்படி தயாரிப்பில் மீனவப் பெண்களின் பங்கு குறைவாக இருப்பினும் முக்கிய இடம்வகித்தது.

இந்தியாவில் 1950ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் 'நைலான் நூல்' மீன்பிடித்தல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்நூல் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. இந்நூலைக் கொண்டு மீனவப் பெண்கள் வலைகளை உருவாக்கினர். இவ்வலைகளை 'மால்' என்றும், வலைகள் பின்னப்படுதலை 'மால் முடித்தல்' என்றும் அழைத்தனர். மீனவப் பெண்களால் பின்னப்படும் இவ்வலைகள் வள்ள மீன்பிடித்தலுக்குப் பெரிதும் உதவின.

வள்ள உரிமையாளர்கள், நூற்கண்டுகளை மீனவப் பெண்களிடம் மால் முடிக்க கொடுக்கும் போதும், மால் முடித்து வாங்கும் போதும் அவற்றை எடை பார்ப்பர்.

மீனவப் பெண்களின் கவனக்குறைவால் “மால் எடை” குறையவும் வாய்ப்புள்ளது. இதுபோன்ற சமயங்களில் உள்ள உரிமையாளர் மால் முடித்ததற்கான கூலியை குறைத்துவிடுவதுண்டு. மீனவப் பெண்களுக்கு மால் முடித்தல் சிறப்புத் தகுதியாகக் கருதப்பட்டது. மீனவப் பெண்கள் தங்கள் வீடுகளின் மரத்தாண்களிலோ, உரலிலோ அல்லது வீட்டு முற்றங்களிலோ, தெருவில் வளர்ந்துள்ள மரங்களின் அடிப்பாகத்திலோ மாலை இணைத்துப் பின்னுவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

“இவர்கள் வீட்டு வேலைகளைச் செய்யும் போது இடையிடையே கிடைக்கும் நேரங்களிலும் மால் முடித்துக் கொண்டிருப்பர். இவர்கள் பகலில் கூடியிருந்து ஊர் வம்பு பேசும் போது ஆளுக்கொரு பக்கமிருந்து மால் முடிப்பர். அதேபோன்று இரவில் அரிக்கன் விளக்கு, தெரு விளக்குகளின் உதவியாலும், மின் இணைப்புள்ள வீடுகளுக்குச் சென்றும் மால் முடிப்பர். 1970ம் ஆண்டு வரைக்கும் மால் முடித்தல் தொழில் இப்பகுதியில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அதன் பின்னர் இயந்திரங்களில் உருவாக்கப்பட்ட வலைகள் மீன்பிடித்தலில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. இதனால் இத்தொழிலில் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. மீன்பிடி வலைகள் உருவாக்கத்தில் இயந்திரம் புகுந்ததின் விளைவாக மரபான மால் முடித்தல் தொழில் பாதிப்படைந்தது. தற்போது மீனவர் கிராமங்களில் மால் முடித்தல் நடைபெறுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகும்.

சங்குக் குளித்தலும் தொழில் பிரச்சனைகளும்

மீன்பிடித்தொழிலை மேற்கொள்ள நாட்டமில்லாதவர்கள், சங்குக்குளித் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். சங்குக்குளி காலம் இல்லாத காலங்களில் இஸ்லாமியர் சங்கு வியாபாரிகளிடம் கடன் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். சங்குத் தொழில் ஆரம்பித்தவுடன் தாங்கள் மூழ்கி எடுக்கும் சங்குகளைத் தங்களுக்குக் கடன் கொடுத்த இஸ்லாமியச் சங்கு வியாபாரியிடம் விற்று வருகின்றனர். தொழிற்சங்கவாதிகளில் சிலர் தொழிலாளர்களிடையே ‘சங்குக் கொள்முதல்’, ‘விலை மதிப்பு’ பற்றிய விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தியதால் சங்குக்குளித் தொழிலாளர் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இதனால் தொழிலாளர்களில் பலர் தாங்கள் மூழ்கி எடுக்கும் சங்குகளை இச்சங்கத்திலும், சிலர்

இஸ்லாமிய வியாபாரியிடமும் விற்பனை செய்கின்றனர். இதனால் இவர்களிடையே மோதல் நிலை உருவானதாக அறியமுடிகிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கடற்பகுதியைச் சங்குக் குளித்தலுக்கு குத்தகை எடுத்த வியாபாரியைவிட பிற வியாபாரிகள் சங்குகளுக்கு அதிக விலை தரும்போது சங்குகளை அவர்களிடம் விற்பர். அரசு கொள்முதல் செய்யும் இடங்களில் நிர்ணயித்துள்ள நீள அகலம் கொண்ட சங்குகளை மட்டும் தான் மீன்வளத்துறையினர் கொள்முதல் செய்வர். மற்ற சங்குகளைச் சிறிய அளவிலானவை என்று புறக்கணித்துவிடுவர். பின்னர் அவை வளர்வதற்கு கடலினுள் விடப்படும் சங்குக் குளித்துவிட்டு வள்ளத்தில் வரும்போது, எல்லாச் சங்குகளிலும் வெளிப்புறமுள்ள நானகத்தையும், உட்புறமுள்ள சதைகளையும் எடுத்துவிடுவர். இச்சதைகளை வெளியே எடுப்பதற்காகக் கூறான கத்திகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். சங்கினுள் இருக்கும் இச்சதைகளுக்குச் 'சங்குச்சதை' என பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர். இச்சங்குச் சதைகளை வெளியே எடுப்பதால் சங்குகள் மேலும் வளர வாய்ப்பில்லாது போய்விடும். இதன் காரணமாக மீன்வளத்துறை அதிகாரிகளுக்கும் மீனவர்களுக்கும் மோதல் ஏற்படுவது உண்டு. அரசு கொள்முதல் லாபகரமாக இல்லாததாலும் சங்குகளை வாங்கிச் சேமித்து ஆறு, ஏழு வருடங்கள் விற்பனை செய்வதாலும் அரசிற்குப் பெரும் இழப்பு ஏற்படுகிறது.

சங்குக் குளித்தலிலுள்ள நடைமுறைப் பிரச்சனையாகச் சங்குக் குளித்தலின்போது மீனவர்களும் மீன்வளத்துறை சார்ந்த அதிகாரிகளுக்கும், குத்தகைக்காரர்களுக்கும் வாக்குவாதமும், மோதலும் அதிகம் ஏற்படுகின்றன. மீனவர் கடலில் மூழ்கி எடுக்கும் சங்குகளை வியாபாரிகளிடம் கூடுதல் விலைக்கு விற்பதற்கென வள்ளத்தினுள் மறைத்து வைக்கும் பழக்கமுண்டு. இதனை மீன்வளத்துறை அதிகாரிகள் கண்டுபிடிக்கும் போது மீனவர்களுக்கும் மீன்வளத்துறை சார்ந்தோருக்கும் மோதல் ஏற்படும்.

மீனவர்களில் சிலர் சங்குக் குளித்துவிட்டு வரும்போது நல்ல ஜாதிச் சங்குகளைச் சாக்கினுள் வைத்து அவற்றைக் கயிற்றினால் கட்டி கடலினடியில்

மறைத்து வைப்பர். இச்சாக்கு இருக்குமிடம் தெரிவதற்காக சாக்கில் கட்டிய கயிற்றின் மற்றொரு நுனியில் தக்கையைக் கட்டி மிதக்கவிடுவர். இதை அறிந்த மீன்வளத்துறை ஊழியர்கள் மற்றொரு சங்குக்குளித் தொழிலாளியின் உதவியோடு அச்சாக்கினை எடுத்துவிடுவர். வள்ளத்திற்கும் பதிவுக் கட்டணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை வசூலிக்கப்படும். இத்தொகையைக் கட்டிய பின்னரே இவர்கள் சங்குக் குளித்தலில் ஈடுபடமுடியும்.

“சங்குக்குளி மீனவர் தாம் மூழ்கி எடுத்த சங்குகளைத் தங்களின் விருப்பம் போல யாரிடமும் விற்பனை செய்யலாம். ஆனால் அதேசமயம் அரசும், சங்குகளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்து, அவற்றைக் கொள்முதல் செய்தது. அரசின் கொள்முதல் விலை ஒரு சங்கிற்கு 15 ரூபாயாகும். ஆனால் அசேமயம் அச்சங்கிற்கு வியாபாரிகளின் கொள்முதல் விலை 30 ரூபாயாகும். இதனால் மீனவர்கள் சங்குகளை வியாபாரிகளிடம் வியாபாரம் செய்து வெளிச்சந்தையில் விற்று லாபம் ஈட்டி வந்தனர். உரிமம் முறை அறிமுகமான பின்னர் வலைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தால் சங்குகள் இவ்வலைகளில் அதிகமாகப் பிடிக்கப்பட்டன. அவ்வலைகள் தற்போது ‘சிங்கிஇறால்’ என்றழைக்கப்படும். உயர்தர இறால்களைப் பிடிக்கப் பயன்படும் வலைகள் நண்டு வலைகள் என்றழைக்கின்றனர். சங்குகள் கடலின் தலைப்பகுதியில் ஊர்ந்து செல்லும் நத்தை இனத்தைச் சேர்ந்தவை. இவ்வலைச் சங்குகளை மீனவர் தங்கள் வீட்டைச் சுற்றியுள்ள மணற்பாங்கான காலி இடங்களில் குப்பை போன்று குவித்து வைத்துள்ளனர். இச்சங்குகள் அதிகளவு சேர்ந்ததும் அவர்களே வியாபாரிகளிடம் விற்பனை செய்கின்றனர். தற்போது பெரும்பான்மையான நல்ல ஜாதிச்சங்கு வகைகள் அழிந்துவிட்டன. இதனால் சங்குக் குளித்தலில் உரிமம் முறையும் கைவிடப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.”⁶⁶

மீனவரும் குடும்பப் பொருளாதாரமும்

மீனவர்களின் குடும்பப் பொருளாதாரம் மீன்பிடித்தொழில் சார்ந்து அமைகிறது. இத்தொழில்முறைகள், பருவகாலங்கள், மீன்பிடிச் சாதனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப மாற்றம் பெறுகின்றன. இதனால் மீனவரின் பொருளாதாரம் ஏற்றமும் இறக்கமும்

பெறுகிறது. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மீனவரின் பொருளாதாரம் சார்ந்த நடத்தைகள் மாறுபடுகின்றன.

மீனவர்களின் தொழில் சார்ந்த பிரச்சனைகள்

தனிமனிதனோ சமூகமோ முன்னேற்றம் பெற பொருளாதாரம் அவசியமானதாகும். உலக இயக்கம் பொருளாதாரம் சார்ந்து அமைந்துள்ளது. உழைப்பு சார்ந்த பொருளாதாரம் பல்வேறு வகைகளில் சுரண்டலுக்கு ஆட்படுமானால் உழைக்கும் வர்க்கம் வளர்ச்சியில் பின்தங்கிவிடும். மீனவ வர்க்கம் இருவகையான பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கு உள்ளாகிறது. தொழில் சார்ந்த பொருளாதாரச் சுரண்டல் பெரும்பாலும் தொழிற்கடனின் விளைவாக ஏற்படக்கூடியதாகும். மீனவர்கள் புதிய தொழிற்கருவிகள் வாங்குவதற்கும், பழையனவற்றைப் பழுதுபார்ப்பதற்கும் தொழிற்கடன்களை வாங்குகின்றனர். இக்கடனைத் தவிரக் குடும்பத் தேவைகளுக்கும் பிற தேவைகளுக்கும் கடன் வாங்குகின்றனர். பெரும்பான்மையான மீனவர்கள் மீன் வியாபாரிகள், வட்டிக்காரர்கள் ஆகியோரிடம் கடன் வாங்குகின்றனர். அதனால் அவர்களின் பொருளாதாரம் சீர்குலைக்கின்றன. மீனவர்களின் பொருளாதாரத்தை நலிவடையச் செய்பவர்களாக,

1. மீன் வியாபாரிகள்
2. சங்கு வியாபாரிகள்
3. வட்டிக்காரர்கள்
4. வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்கள்
5. கடற்காணி உரிமையாளர்கள்
6. குத்தகை வள்ளம்

ஆகியோர் விளங்குகின்றனர். இவர்கள் குறித்து பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

மீன் வியாபாரிகள்

மீனவப்பொருளாதாரம் நலிவடைய முக்கியப் பங்காற்றுவவர்களுள் முதன்மையானவர்கள் மீன் வியாபாரிகள் ஆவர். வெளிச்சந்தையில் மீன்களின் மதிப்பு அதிகமுள்ளதால் அதன் வாயிலாகத் தங்களது வருமானத்தைப் பெருக்கிக்

கொள்கின்றனர். இவ்வியாபாரிகள் மிகவும் எளிதாக ஒரு சமூகத்தைப் பொருளாதார ரீதியில் அடக்கியாண்டு கொண்டு இருக்கின்றனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. பொதுவாக உற்பத்தியாளர் ஒருவர் தான் உற்பத்தி செய்த பொருளைத் தானே விலை நிர்ணயம் செய்ய உரிமை படைத்தவராக உள்ளார். இருப்பினும் மீன் வியாபாரிகள் மீனவர்களுக்கு முன்பணம் கொடுத்து அவர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டி மேன்மை அடைகின்றனர்.

வியாபாரிகள் தாங்கள் வியாபாரம் செய்யும் கடற்கரைக்குப் புதிய வியாபாரி வந்தால் அவர்களைப் பொருளாதார ரீதியில் அழிப்பதில் முனைப்போடு செயல்படுவதுண்டு. ஏனெனில் தொழில் போட்டி ஏற்பட்டால் மீன்களின் விலை மதிப்பு அதிகமாகம் என்பதால் புதியவருக்குப் பொருள் இழப்பு ஏற்படும் வண்ணம் மீன் ஏலத்தில் நடந்து கொள்கின்றனர். சில சமயம் வியாபாரிகள் தங்களுக்குள் உடன்பாடு செய்து கொண்டு ஏலத்தில் போட்டியிடாமல் மீன்களின் மதிப்பைக் குறைத்து விடுகின்றனர். இம்முறைகேடுகள் எல்லா மீன்பிடித்துறைமுகங்களிலும் நடைபெற்று வருகின்றன. மீன்களை ஏலம் விடாமல் தோராயமாக மதித்து விலை நிர்ணயமும் செய்கின்றனர். மீன் வியாபாரிகளின் இத்தகைய முறையற்ற செயல்பாடுகளினால் கடலில் வியர்வை சிந்தி மீன்பிடித்து வரும் மீனவர்களின் 'பொருளாதாரம்' வீழ்ச்சியடைவதோடு வாழ்க்கை வறுமைக்குள்ளாகிறது.

சங்கு வியாபாரிகள்

மீன்பிடித் தொழிலாளர்களின் வீழ்ச்சி மீன் வியாபாரிகள் காரணமாக அமைந்திருப்பது போல் சங்குக்குளித் தொழிலாளரின் பொருளாதாரம் நலிவிற்கு சங்கு வியாபாரிகள் முக்கியக் காரணமாக அமைகின்றனர். மீன் வியாபாரிகளைப் போன்றே இவர்களின் நடவடிக்கையும் அமைகிறது. கடலினில் சங்குக்குளிக்கப்போகும்போது வள்ளத்தினை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் கடலில் மூழ்கி எடுக்கும் சங்குகளை அவரிடம் கொடுத்துக் கடனைக் கழிக்க வேண்டும். இச்சங்குகளுக்கு அவரே விலை நிர்ணயம் செய்வார். இவர்கள் அவரிடம் பேரம் பேசுவோ, விலையை மாற்றி அமைக்கவோ முடியாது. ஆனால் மற்றவரிடம் விற்றால் அச்சங்குகளின் விலை பல மடங்கு அதிகமாகும். இதனால் கடலில் மூழ்கி சங்கு

எடுக்கும் தொழிலாளியின் உழைப்பும், பொருளாதாரமும் மறைமுகமாக சுரண்டப்படுகிறது.

வட்டமும் வட்டக்காரர்களும்

“வட்டம் என்பது நாள் வட்டியாகும். வட்டம் வசூலிப்பவர் வட்டக்காரர் எனப்படுகிறார். இவர்களிடம் மீனவர்கள் தொழில் விருத்திக்காக அல்லது குடும்பத் தேவைகளுக்காக கடன் வாங்குகிறார்கள். இக்கடனிற்காக தினமும் மீன் விற்ற தொகையில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஆறு பைசா அல்லது பத்து பைசா என வட்டமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இது கட்டுமர வள்ள உரிமையாளர் பிடித்து வந்த மீன்களை வட்டக்காரரே கரையில் ஏலமிடும் உரிமை பெறுகிறார். வட்டக்காரர் ஏலமிட்ட பின் அவருடைய வீட்டுக்குத் தேவையான மீன்களை எடுத்துக் கொள்கிறார். இவ்வாறு எடுக்கப்படும் மீன்கள் ‘அடிமீன்’ எனப்படும். சில சமயங்களில் ஏலத்தில் மீன் வாங்கிய வியாபாரி அடி மீனுக்குப் பதிலாக ரூபாயை வட்டக்காரரிடம் கொடுப்பதுண்டு. இது வட்டக்காரரின் விருப்பத்தைப் பொறுத்து. இவ்வாறு ஏலமிடப்படும் ஒவ்வொரு தடவையும் அடிமீன் எடுக்கப்படும். மீன்பிடிக்கச் சென்ற நாட்களில் வட்டக்காரர் மீன்களை ஏலமிட்டு வியாபாரிகளின் பணத்தை வாங்கிக் கொள்வார். வாரக்கடைசியில் அதாவது சனிக்கிழமையன்று வட்டக்காரர் அவ்வாரத்தின் மீன் விற்ற மொத்தத் தொகையில் வட்டமாக ஒரு தொகையை கழித்து மீதத்தை அவரிடம் கொடுத்துவிடுவர். வாரத்தின் இடைப்பட்ட நாட்களில் வள்ள உரிமையாளருக்கு பணம் தேவைப்பட்டால் வட்டக்காரரிடம் வாங்கிக்கொள்வார். இப்பணம் அவர்கள் மீன் விற்கப்பட்ட தொகையிலிருந்து கழித்துக்கொண்டு கொடுக்கப்படும். கட்டுமர வள்ள உரிமையாளர் வட்டக்காரரிடம் எவ்விதமான ஈடும் இல்லாமல் பேச்சுவார்த்தை மூலமும் பணம் வாங்கிக் கொள்கிறார். கட்டுமர வள்ள உரிமையாளர் வட்டக்காரரை விட்டுப் பிரிவதாக இருந்தாலும் அல்லது வட்டக்காரர் கட்டுமர, வள்ள உரிமையாளரைப் பிரிவதாக இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கட்டுமர வள்ள உரிமையாளர் வட்டக்காரருக்குப் பணத்தை கொடுத்துவிட வேண்டும். குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் கொடுத்துவிடுவதாக இருந்தாலும் இடைப்பட்ட நாட்களில் வட்டக்காரர் ஏலம் கூறவோ

வட்டம் வாங்கவோ கூடாது. கட்டுமர வள்ள உரிமையாளர் வட்டக்காரரிடம் பணம் கொடுக்கப் புதிய வட்டக்காரரிடம் பணம் வாங்கியிருந்தால் அப்பணம் பழைய வட்டக்காரரைச் சேர்ந்த பின்னரே புதிய வட்டக்காரர் ஏலம் கூறவும் வட்டம் வாங்கவும் அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.”⁶⁷ இத்தகைய முறை தற்போது வழக்கத்தில் இல்லை.

வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்

மாத வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்களிடமும் மீனவர்கள் கடன் வாங்குகின்றனர். மீனவர்கள் தங்களது தொழிலைப் பாதுகாப்பதற்காக வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்களிடம் கடன்பெறும் பழக்கம் உண்டு. இதற்காக அவர்கள் மீனவர்களிடம் கையொப்பம் மற்றும் உத்திரவாதத்தினை வாங்கிக் கொள்கின்றனர். மீனவர்கள் சம்பாதித்த பணங்கள் அதிகமாக வட்டி கொடுப்பவருக்கே செல்கிறது. இதனால் மீனவர்கள் மீண்டும், மீண்டும் வட்டிக்குப் பணம் வாங்க வேண்டியுள்ளது.

கடற்காணிக் குத்தகை

தன் சொந்த நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விடுவது போன்று கடலின் குறிப்பிட்ட பகுதிகளைத் தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டு பிறருக்கு மீன்பிடிக்க குத்தகைக்கு விடுவதற்குக் ‘கடற்காணிக் குத்தகை’ என்று பெயர். இப்பகுதியில் மீன்பிடிப்பவர் குத்தகைப் பணமும் தினசரி சாப்பாட்டிற்குத் தேவையான மீன்களும், கடற்காணி உரிமையாளருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இக்கடற்காணிக் குத்தகைமுறை இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் முன்னொரு காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து தற்பொழுது வழக்கொழிந்துவிட்டது.

குத்தகை வள்ளங்கள்

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் மீனவர்களுள் பொருளாதார பலமிக்கவர்கள் பல வள்ளங்களுக்கு உரிமையாளராக இருக்கின்றனர். இவர்களிடம் உபரி வள்ளங்களைக் குத்தகைக்குப் பெற்றுக் கொண்டு மீன்பிடித்தொழில் செய்கின்றனர். வள்ளக் குத்தகைக்கு என்று ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை உரிமையாளர்களுக்குச் செலுத்தி வந்தனர். மீனவர்கள் குத்தகைப் பணம் செலுத்திப் பயன்படுத்திய வள்ளங்களுக்குத் குத்தகை வள்ளங்கள் என்று பெயர். இத்தகைய வள்ளங்கள் கூட சில சமயம்

கிடைக்காமல் போக வாய்ப்புள்ளது. இதில் முறையாக குத்தகைப் பணம் செலுத்துபவர்களுக்கு மட்டும் முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்.

பங்கீட்டு முறைகள்

‘பங்கிடுதல்’ என்பது கூறுகளாக அமையும். இக்கூறு சமநிலையிலும் சமமற்ற நிலையிலும் இருப்பதுண்டு. பங்கீட்டு முறை மூலதனத்தையும், உழைப்பையும் சார்ந்து அமையும். முறையான பங்கீடு பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தை அதிகரிக்கும். ஆனால் முதலாளித்துவ வர்க்கம் என்றும் சமச்சீரான பங்கீட்டு முறையை உலகில் கையாண்டதில்லை. இந்நிலை தொடக்கக்காலம் முதல் இன்றுவரை உளது.

“மீனவச் சமூகத்தில் கட்டுமரம், வள்ளம், விசைப்படகு ஆகிய மூன்று தொழிற்கருவிகளை வைத்துள்ள மீனவர்களுக்கு மூன்று விதமான பங்கீட்டு முறைகள் உள. அவை,

1. தினக்கூலி முறை
2. பகுதிப் பங்கீட்டு முறை
3. சமபங்குப் பங்கீட்டு முறை

என்பனவாகும். இவை குறித்துப் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

தினக்கூலி முறை

‘தினக்கூலிமுறை’ என்பது அன்று உழைத்த உழைப்பிற்கு அன்றே கூலி பெறுவதாகும். வள்ள மீன்பிடித்தலில் தினக்கூலி பெறும் முறை அதிகமாக பின்பற்றப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

பகுதிப் பங்கீட்டு முறை

கட்டுமரம், வள்ளம், விசைப்படகு ஆகிய மூன்று மீன்பிடித்தளங்களில் இப்பங்கீட்டுமுறை நடைமுறையில் உள்ளது. இதனைக் கூலிப்பங்கீடு என்று கூறலாம். கட்டுமரம், விசைப்படகு வாயிலாக மீன்பிடித்தல் நிகழும் ஊர்களில் நிலவும் பகுதிப் பங்கீட்டு முறையை மீனவமக்கள் பின்பற்றுகின்றனர். பகுதிப்பங்கீடு என்பது படகு உரிமையாளருக்கு 60 சதவீதம் தொழிலாளருக்கு 40 சதவீதம் என்று பங்கிட்டுக் கொள்வதாகும். உதாரணமாக நான்கு பேர் மீன்பிடிக்க கூலியாகச்

சென்றால் அவர்களுக்கு 40 சதவீதம் என மொத்தமாக கொடுப்பதுண்டு. அவ்வளவீட்டை அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் 10 சதவீதமாகச் சரிநிலையில் பிரித்துக்கொள்வர்.

சமபங்கீட்டுமுறை

விசைப்படகு மீன்பிடித்தளங்களில் இப்பங்கீட்டுமுறை நடைமுறையில் உள்ளது. உரிமையாளருக்கும் மீன்பிடித் தொழிலாளருக்கும் சமமாக பங்கிட்டுக்கொள்வர். உதாரணமாக உரிமையாளருக்கு 60 சதவீதம் என்றால் தொழிலாளருக்கும் அதே 60 சதவீதத்தைச் சமமாகப் பங்கிட்டு கொடுக்கும் முறையே இதுவாகும்.

மீனவரும் இறால் வளமையும்

விசைப்படகு மீன்பிடித்தலில் இறால் வகை மீன்களைப் பிடிப்பதற்கு டிராலர் வலையும், கட்டுமர வள்ள மீன்பிடித்தலில் 'இரண்டாம் நம்பர்' வலையும் அறிமுகமாயின. அதேசமயம் பொருளாதாரச் சுரண்டலலில் மீனவர்கள் விடுபட்டு இருந்தனர். இதனால் மீனவர்களின் பொருளாதாரத்தில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது எனலாம்.

சிக்கனமும், தொழில் பெருக்கமும்

வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றமதியான இறால் வகை மீன்களின் மதிப்பு உயர் உயர் மீனவர்களின் பொருளாதாரம் உயர்ந்தது. இவ்வாறு பெருகியதால் சிக்கனமான மீனவர்கள் வள்ளம் மற்றும் கட்டுமரத்திலிருந்து விசைப்படகு வாங்கி பொருளாதாரத்தினை மேம்படுத்திக் கொண்டதை அறியமுடிகிறது.

வீண் செலவுகளும் வறுமையும்

சில கட்டுமர மீனவத் தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினர் இறால் மீன்கள் தந்த வளத்தை முறைப்படுத்தாமல் தங்களின் சிறு தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதிலேயே முக்கிய கவனம் செலுத்தினர். இதனால் பெருத்த பொருளாதார இழப்பிற்கு உள்ளானார்கள். 'அன்றைய வருவாய் அன்றைய உணவு' என்ற நிலையில் வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். மீனவர்களின் ஆடம்பர மோகத்தை வியாபாரிகளும் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். கட்டுமர மீனவர்களைப் போன்றே சங்குக்குளித் தொழிலாளருள் பலர் சிக்கனமற்ற வாழ்வியலைக் கடைபிடிக்கின்றனர். பொதுவாக

மீனவரிடையே செலவு செய்தல் ஆழமாக வேருன்றிக் காணப்படும் பொதுப்பண்பாக உள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

மீனவரும் குடிப்பழக்கமும்

“மிகப்பெரும்பான்மையான மீனவர்கள் குடிப்பழக்கம் உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இப்பழக்கம் அவர்களின் குடும்பப் பொருளாதாரத்தை மிகவும் நலிவடையச் செய்கிறது. தங்களின் வருமானத்தின் பெரும்பகுதியைக் குடித்து அழிப்பதை இன்றுவரை உணராமல் மீனவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அதனைப்போன்றே சங்குகுளித் தொழிலாளர்கள் குடிப்பழக்கம் மற்றும் அவர்களின் அன்றாடப் பழக்கங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது. குடியையும் மீனவர்களையும் பிரித்துப் பார்க்க இயலாத நிலை உள்ளது.”⁶⁸ இப்பழக்கம் அவர்களின் பொருளாதாரச் சீர்கெடலில் முக்கியப்பங்கு வகிக்கிறது.

தொழிற்சார் பிரச்சனைகள்

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் அடைந்துள்ள மீனவக் கிராமங்களில் தொழிற்சார் பிரச்சனைகள் உள்ளன. பெரியபட்டினம், தொண்டி, இராமேஸ்வரம், ஏர்வாடி ஆகிய பகுதிகளில் நிலவும் தொழிற்சார் பிரச்சனைகள் பின்வருமாறு விளக்கப்படுகின்றன.

பெரியபட்டினம் பகுதி மீனவ மக்களின் பிரச்சனைகள்

பெரியபட்டினத்தில் வாழக்கூடிய மீனவர்கள் “வள்ளம் மற்றும் வத்தையினைக் கொண்டு மன்னார்வளைகுடா பகுதியில் மீன்பிடிக்கின்றனர். விசைப்படகு பயன்படுத்தியவர்கள் வள்ளம் பயன்படுத்தும் மீனவர்களின் வலையினைக் கடலினில் அவர்களின் படகினால் அடிக்கடி கிழிப்பதனால் விசைப்படகு உரிமையாளர்களுக்கும், வள்ளம் உரிமையாளர்களுக்கும் அடிக்கடி மோதல் ஏற்படுகிறது.”⁶⁹

விசைப்படகு பயன்படுத்தி மீன்பிடிப்பவர்கள் இரட்டை வலையினைப் பயன்படுத்தி ஆழ்கடலின் தரைவரை வலையினைப் போட்டு மீன்பிடிப்பதினால் அக்கடற்கரைப் பகுதியில் உள்ள அனைத்துவிதமான கடல் வளங்கள் அழிக்கப்பட்டுவிடுகின்றன.

பெரியபட்டினம் பகுதியில் பொதுவாகவே சங்குக் குழிப்பவர்கள் டிராலர் வலையினைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இது இரட்டை மடி வலை எனப்படுகிறது. இவ்வகை வலையினைப் பயன்படுத்தியதால் சங்குக்குளிப் பகுதியில் உள்ள 70 சதவீதம் கடல் வளங்கள் அழிந்து போய்விட்டன. வருடத்திற்கு ஒருமுறை மட்டுமே சங்கு முட்டைகளைக் கடலின் அடியில் சேறு நிறைந்த பகுதிகளில் இடுகிறது. பொதுவாகவே அரசு விதிகளின்படி சங்குக்குளிப் பருவமானது நான்கு மாதம் ஆகும். ஆனால் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக சில முதலாளிகள் பொருளீட்டுவதற்கு ஆசைப்பட்டு மற்ற காலங்களிலும் ஈடுபடுவதால் கடல் வளங்கள் முழுவதுமாக அழிக்கப்படுவதால் சங்குக்குளிப் பருவமானது இரண்டு மூன்று மாதங்களாகக் குறைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு சங்கு முட்டைகளுக்குள்ளும், 200க்கும் அதிகமான சிறுசிறு முட்டைகள் அமைந்திருக்கும். தரையை ஒட்டிய பகுதியோடு இவ்வலை இழுக்கப்படுவதால் இம்முட்டைகள் அனைத்தும் உடைக்கப்படுகிறது. மீன்வளத்துறை மற்றும் வனத்துறை அதிகாரிகள் முறையாக இரட்டை மடி வலை உபயோகிப்பதை தடுக்காததால் சங்குக்குளித் தொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரம் முற்றிலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக அவர்கள் எண்ணுகின்றனர்.

சங்குக்குளி மீனவர்கள் கீழ்க்கரை மற்றும் பெரியபட்டினம் பகுதியில் தொன்றுதொட்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இரட்டை மடி வலையினை உபயோகிப்பதினால் பொருளாதாரம் சீர்ற்று, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்றனர்.

சங்குமடி அல்லது சங்கு வலைகளைச் சங்குக் குளித்தலுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதனால் 75 சதவீதம் சங்குகள் எடுக்கப்பட்டதோடு மீதமுள்ள வளங்களையும் இதன்மூலம் சுரண்டப்படுவதால் சங்குகளின் இனப்பெருக்கம் வெகுவாய்க் குறைந்து காணப்படுகிறது. இவர்களின் பொருளாதாரம் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டு விட்டது. அத்தோடு தமிழக மீன்வளத்துறையும் இவர்களின் நலனுக்கென்று எந்தவிதமான நலத்திட்டங்களும் உதவியும் செய்வதில்லை எனக் கூறுகின்றனர்.⁷⁰

சங்குக்குளித் தொழிலானது பருவகால அடிப்படையில் அமைவதால் இத்தொழிலின் போது மன்னார்வளைகுடா பகுதியில் இவர்கள் குடிசை அமைத்து

தங்குவதற்கு வனத்துறை அதிகாரிகளால் அனுமதியளிக்கப்படுவதில்லை. அதனையும் மீறி தங்கினால் அவர்களுக்கு ரூ.500 வரை அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்படுகிறது.

சமீபகாலமாக மாநில அரசானது மீனவர்கள் கூட்டுறவு அமைப்பில் பதிவு செய்து மீனவ உறுப்பினர்களுக்கு பருவகால நிதியினை நிறுத்தி (off season log) வைத்துள்ளது. இதுவும் மீனவர்களின் வாழ்வைப் பெருவாரியாகப் பாதித்துள்ளது.

“பெரியபட்டினம் ஆரம்ப சுகாதார மையத்தில் போதுமான வசதிகளும், போதிய மருத்துவர்களும் இல்லாததால், இப்பகுதி மீனவர்கள் மருத்துவ வசதிகளுக்காக 22 கிலோமீட்டர் தூரம் வரை இராமேஸ்வரத்திற்குப் பயணம் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலை உள்ளது.”⁷¹

போதுவாகவே மரபு சார்ந்த மீனவர்கள் வாரத்திற்கு நான்கு நாட்கள் மட்டுமே மீன்பிடிக்கக் கடலுக்குள் செல்கின்றனர். ஒவ்வொரு முறை கடலுக்குச் சென்று திரும்பும் போது சில நாட்கள் மீன்கள் கிடைக்காததால் சிறு வருமானத்தை இழக்கின்ற நிலை உருவாகின்றது.

தொண்டி பகுதி மீனவ மக்களின் பிரச்சனைகள்

தொண்டி நீண்ட கடற்கரையாகும். எஸ்.பி.பட்டினம் முதல் திருப்பாலைக்குடி வரை 50 கி.மீ. கொண்டது. தொண்டி வரலாற்று சிறப்பு மிக்க ஊராகும். பாண்டியர்கள் காலத்தில் இங்கு துறைமுகம் இருந்ததாகவும் கடல் வழியே வாணிபம் நடைபெற்றதாகவும் வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

இங்கு ஆறாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நாட்டுப்படகு மீனவர்களும் ஐந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட விசைப்படகு மீனவர்களும் மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இப்பகுதியில் பிடிக்கப்படும் மீன்கள் கேரளா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. இலங்கை, பர்மா அரேபிய நாடுகளுடன் தொடர்பு வைத்திருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் இன்றும் உள்ளன. கடந்த காலத்தில் இப்பகுதியில் துறைமுகம் அமைக்க ஏதுவாக கடலில் சிறிய ஜெட்டிபாலம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அடுத்த முயற்சி எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. இதனால் இந்த ஜெட்டி பாலமும் தற்போது சேதமடைந்து வருகிறது.

சேதுசமுத்திர திட்டம் செயல்படுத்தும் போது தொண்டியில் சிறு மீன்பிடி துறைமுகம் அமைக்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அத்திட்டம் கிடப்பில் போடப்பட்டது. துறைமுகம் அமைக்க வேண்டும் என்று இப்பகுதி மீனவர்கள் வலியுறுத்தி வந்தனர். இந்நிலையில் ராமநாதபுரம் மாவட்டம் மூக்கையூரில் 171 கோடியில் உட்கட்டமைப்பு வசதியுடன் புதிய மீன்பிடி துறைமுகம் அமைக்கப்படும் என பட்ஜெட்டில் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் தொண்டியில் மீன்பிடி துறைமுகம் அமைக்க அறிவிக்காததால் இப்பகுதி மீனவர்கள் அதிருப்தியடைந்துள்ளனர். தொண்டி பகுதியில் மீன்பிடி துறைமுகம் அமைக்காததால் மீனவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். மீன்களைப் பிரித்து எடுப்பதற்கு போதிய இடவசதி இல்லாததால் சாலைகளில் மீன்களைப் பிரித்து எடுக்கின்ற நிலையுள்ளது.

தொண்டியில் கப்பல் துறைமுகம் அமைக்க அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்தாததால் கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளது. எனவே இந்த திட்டத்தை விரைந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று பொதுமக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். சேதுசமுத்திர திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால் கூட இப்பகுதி வளம் பெற்றிருக்கும். இப்பகுதியில் தொழிற்சாலைகள், பெரிய நிறுவனங்கள் ஒன்றுகூட இல்லை. இங்கு துறைமுகம் அமைத்தால் ராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை, சிவகங்கை மாவட்ட மக்களும் பயன்பெறுவார்கள் என்பது ஊர்மக்களின் கருத்தாக உள்ளது.

துறைமுகம் அமைப்பதற்குப் போதுமான இடவசதி இல்லை என்று அரசு தரப்பில் கூறப்பட்டது. அதுகேட்ட தொண்டி முஸ்லீம் கல்வி வளர்ச்சி சங்கத்தினர் தங்களுக்குச் சொந்தமான முறிச்சிலான் தோப்பு பகுதியில் உள்ள 25 ஏக்கர் நிலத்தை தானமாக வழங்கினார்கள். அந்த இடத்தை அதிகாரிகளும் பலமுறை ஆய்வு செய்துவிட்டுச் சென்றுள்ளனர். ஆனால் இதுவரை எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. புதிய ஆட்சியாளர்களாவது இதை கவனத்தில் கொண்டு செயல்படுவார்களா? என்ற எதிர்பார்ப்பு மக்களிடையே உள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

சான்றாக,தொண்டி முஸ்லீம் கல்வி வளர்ச்சி சங்கத்திற்குச் சொந்தமான முறிச்சிலான் தோப்பு பகுதியில் 25 ஏக்கர் நிலத்தை தானமாகக் கொடுத்துள்ளோம்

என்றும் அதிகாரிகள் போதிய கவனம் செலுத்தாததால் துறைமுகம் அமைக்கும் பணி கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளது என்று சாதிக்காட்சா கூறுகிறார்.⁷²

தொண்டியில் குடிதண்ணீருக்காக பல மணிநேரம் காத்திருக்கும் அவலநிலை உள்ளது. காத்திருந்தாலும் ஒரு குடம் கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பாக உள்ளது. கடந்த 25 வருடங்களுக்கு மேலாக குடிநீர் கிடைப்பதில் பெரும் சிக்கல் நீடித்தவண்ணம் உள்ளது. ஒரு குடம் தண்ணீருக்கு ஒரு கிலோ மீட்டர் வந்து காத்துக்கிடக்கின்றனர். தற்போது ஒரு குடம் தண்ணீர் பத்து ரூபாய் என விலைக்கு வாங்குகின்றனர்.

தொண்டி அருகே சின்னத்தொண்டி, புதுக்குடி, காந்திநகர் இப்பகுதியில் 300க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் வசித்து வருகிறார்கள். இங்கு கடந்த 25 வருடங்களுக்கும் மேலாக குடிநீர் என்பது குழாய்களில் வந்ததே கிடையாது. மாறாக இவர்களது குடியிருப்பு பகுதியில் உள்ள ஊற்றின் மூலம் தண்ணீர் எடுத்து வருகிறார்கள். காலையில் வந்தால் மாலையில் தான் ஒரு குடம் கிடைக்கும் என்று இப்பகுதி மக்கள் தெரிவிக்கையில் இந்த கிணற்றை நம்பித்தான் இப்பகுதி மக்கள் உள்ளனர் என்பதைக் காணமுடிகிறது. இவற்றிலும் தற்பொழுது ஊற்று குறைந்துவிட்டது. இதனால் தண்ணீர் அள்ளுவதில் சண்டை வந்துவிடுகிறது. சில நேரங்களில் தண்ணீருக்காக வந்துவிட்டு இரவு 12 மணிக்குமேல் வீட்டிற்கு ஒரு குடம் தண்ணீர் எடுத்துச் செல்கின்றனர். தண்ணீருக்காக காத்திருந்து குழந்தைகளை கவனிக்க முடிவதில்லை. இப்பகுதியில் மணல் திருட்டு நடக்கிறது. இதனால் கிணற்றில் தண்ணீர் ஊற்று குறைந்துவிட்டது. இதுகுறித்து அதிகாரிகளிடம் பேச முயன்றபோது சரியான பதில் இல்லை. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் உடனடியாக இப்பகுதியில் குடிநீர் கிடைக்க தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென இப்பகுதிவாழ் மக்கள் கோரிக்கை வைத்துவருகின்றனர். அதனை நிறைவேற்றினால் அவர்கள் வாழ்வு ஓரளவு வளம்பெறும்.

இரவு நேரங்களில் தொண்டிக்குச் செல்வதற்கு போதிய போக்குவரத்து வசதி இல்லை; அதனைத் தகுந்த வகையில் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென கோரிக்கை வைத்துள்ளனர்.

இராமேஸ்வரம் பகுதி மீனவர்களின் பிரச்சனைகள்

இராமேஸ்வரம் பகுதியில் வாழ்கின்ற மீனவர்கள் மரபு சார்ந்த மீனவர்களாவர். ஒவ்வொரு ஆறு மாதத்திற்கும், மன்னார் வளைகுடாவிற்கும் பாக்கஜலசந்தி நீரினைப்பிற்கும் இடைப்பட்ட பகுதியான,கோதண்டராமர் கோயிலிலிருந்து அரிச்சல் முனை வரை (100 மீட்டரிலிருந்து 200 மீட்டர் வரையே) மீன்பிடிக்க அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இப்பகுதி மக்கள் கடற்கரைப் பகுதிக்கு அருகிலேயே வசிப்பதினால் பருவ காலங்களின் போது புயல் மற்றும் பலத்த காற்றினால் இவர்களின் குடியிருப்புகள் சேதப்படுத்தப்படுகின்றன. 1998 ஆம் ஆண்டில் முத்திரையர் சத்திரம் பகுதியில் கடுமையான புயலுக்கு 60 வள்ளங்கள் சேதமடைந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பகுதி மீனவர்களுக்கு எந்தவிதமான சேமிப்பும் முதலீடும் இல்லாததால் அவர்களின் விசைப் படகுகளையோ இயந்திரப் படகுகளையோ அவர்களால் வாங்க முடிவதில்லை. போக்குவரத்து வசதி இப்பகுதி மக்களுக்கு மிகப்பெரும் சவாலாக உள்ளது. இராமேஸ்வரம் முதல் தனுஷ்கோடி வரை மாநில போக்குவரத்துக் கழகமானது காலை 5.30 மணிமுதல் 7.30 மணி வரைக்கும் ஒரு மணி நேரத்திற்கு ஒரு பேருந்தினை மட்டுமே இயக்குகின்றது. இதனால் பிடிக்கப்படும் மீன்கள் குறித்த நேரத்திற்குள் கொண்டு செல்லாவிடில் அவை அனைத்தும் கருவாடாகிவிடும். எனவே இப்பகுதிகளில் பேருந்துகளை அதிகமாக இயக்க வேண்டும் என்றும் குளிருட்டும் வசதியுடன் கூடிய சேமிப்பு வசதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்றும் மீன்வளத்துறையிடம் கோரிக்கை வைத்துள்ளனர் மீனவர்கள்.

மீன்களுக்கு என்று ஒரு நிலையான விலை இல்லை. மீன்கள் அதிகமாகப் பிடிபடும் பொழுது விலை குறைவதும், குறைவாகப் பிடிபடும் போது விலை அதிகமாவதும் தொடர்கதையாக உள்ளது. இதனால் இராமேஸ்வரப்பகுதி மீனவ மக்கள் விவசாயப் பொருட்களுக்கு உள்ளதைப் போன்று மீன்களுக்கும் நிலையான விலையினை ஒழுங்குமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று மீன்வளத்துறையிடமும், மாநில அரசிடமும் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர்.

“1974 ஆம் ஆண்டு இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின்படி, இந்திய-இலங்கை கடல் எல்லை வகுக்கப்பட்டது. தமிழக மீனவன் வாழ்க்கையில் நிரந்தரப் புயல்வீச ஆரம்பித்தது. இந்த ஆண்டு முதல் தான் தமிழக மீனவனின் உயிர்க்கும், உடமைக்கும் எவ்வித உத்தரவாதமும், பாதுகாப்பும் இல்லாமல் போனது. தமிழக மீனவப் பெண்கள் தங்கள் கணவனை இழந்து விதவைகளாகி தங்கள் பிள்ளைகளோடு வறுமைத்தீயில் எரிய ஆரம்பித்ததும் இவ்ஆண்டு முதல் தான். கச்சத்தீவு இலங்கைக்குத் தாரை வார்க்கப்பட்டதால் தமிழக மீனவர்கள் தங்களது வலைகளை உலர வைப்பதற்கும், வழிபாடு செய்வதற்கும் மட்டுமே அனுமதி என்று இவ்வொப்பந்தம் கூறுகிறது. விடுதலைப் புலிகளின் பிரச்சனையினால் 1993 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு, தமிழக மீனவர்கள் இப்பகுதியில் மீன்பிடிக்க இலங்கை அரசானது தடைவிதித்தது. அன்றிலிருந்து இந்நாள் வரை 500க்கும் அதிகமான மீனவர்கள் இலங்கை இராணுவத்தினால் விதிமுறையை மீறியதற்காகச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இதனால் மீனவ மக்களிடையே கச்சத்தீவினை மீட்க வேண்டும் என்ற குரல் மேலோங்கி நிற்கிறது.”⁷³ இலங்கை கடற்படையினாலும் மீனவர்களாலும் கச்சத்தீவினைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் மீன் வளங்கள் முற்றிலுமாக சுரண்டப்பட்டதால் மீன்கள் இனப்பெருக்கமின்றி வறண்டு காணப்படுகிறது.

1970-களில் இராமேஸ்வரம் பகுதியில் மூன்று விசைப்படகுகள் மட்டுமே இருந்தன. தற்போழுது இத்தீவில் 2000க்கும் அதிகமான விசைப்படகுகள் இருக்கின்றன. இலங்கைக்கும், இராமேஸ்வரத்திற்கும் இடைப்பட்ட உரிமையாளர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் வள்ளங்களைப் பெறுவதாலும், விசைப்படகு மீனவர்களுக்கும் கட்டுமரம், வள்ளம் பயன்படுத்தி வரும் மரபு சார்ந்த தொழில் மீனவர்களுக்கும் அடிக்கடி மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன.

ஏர்வாடி பகுதி மீனவ மக்களின் பிரச்சனைகள்

ஏர்வாடி மீனவ மக்களின் கருத்துப்படி கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் டீசல் விலையானது பெருமளவு உயர்ந்துள்ளது. கடந்த பத்து வருடங்களில் மன்னார்வளைகுடா பகுதியில் கடல் வளங்கள் மிகவும் குறைந்துள்ளது. மீன்

விலையும் பெரிதளவு உயர்ந்தபாடில்லை. மரபு சார்ந்த மீனவர்கள் ஒருமுறை கடலுக்குச் சென்றுவர 55 லிட்டர் வரையே பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். மாநில அரசானது 0.45 பைசாவே லிட்டருக்கு மானியமாக வழங்குகிறது. சின்ன ஏர்வாடிப் பகுதியில் மொத்தம் 3 பெட்ரோல் நிலையங்கள் உள்ளன. அவற்றில் இரண்டு நிலையங்கள் தனியாருக்குச் சொந்தமாகவும், ஒன்று மீன்வளத்துறைக்குச் சொந்தமாகவும் உள்ளன. இந்த நிலையில் பெட்ரோல் வாங்கும் போது 10 லிட்டருக்குப் பதிலாக 9.5 லிட்டரே கொடுக்கப்படுகிறது. போதுமான அளவு டீசல் அரசு நடத்தும் நிலையங்களில் இருந்து அளிக்கப்படாததினால் தொழில்முறைக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது.

இப்பகுதியில் மற்ற பகுதியில் உள்ள மீனவர்கள் வந்து தங்கி மீன்பிடிப்பதினால் இப்பகுதியில் வாழும் மீனவ மக்களுக்கு சிக்கல் ஏற்படுகிறது. இப்பகுதியில் கடலின் ஆழம் குறைவாக உள்ளதால் மீன்வளங்கள் குறைந்தும் காணப்படுகிறது. சட்டத்திற்குப் புறம்பான மீன்பிடித்தலும், வலைத்திருட்டு போன்றவையும் முக்கியப்பிரச்சனையாகவே உள்ளன.⁷⁴ முத்துக்குளித்தல், சங்கு குளித்தல், மீன்பிடித்தல் ஆகியவை கடல் தொழில்களாகும். இத்தொழில் இராமநாதபுர மீனவர்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். சங்குக் குளித்தலில் பரதவர், முக்குவர், கடையர், வலையர் ஆகிய வகுப்பினைச் சார்ந்த மீனவர்களும், இஸ்லாமிய மீனவர்களும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். சங்கு குளித்தலுக்குப் பருவ காலத்தை தேர்வு செய்தது அரசின் தனிப்பட்ட உரிமையாகும். சங்குக் குளித்தலில் ஈடுபடும் மீனவர்களுக்காக கடற்கரையில் தற்காலிக மருத்துவமனை செயல்பட்டு வருவதாகத் தகவலாளர் கூறுகிறார்.

சங்குக் குளித்தலில் ஈடுபடுபவர்கள் தங்களையும், தங்கள் வள்ளங்களையும் மீன்வளத்துறையினரிடம் பதிவு செய்துள்ளனர். சங்குக்குளி சீசன் நவம்பர் மாதம் 15ம் தேதி ஆரம்பித்து ஏப்ரல் மாதம் 15 ஆம் தேதி வரை நடைபெறுகின்றது. இக்காலங்களில் வடகிழக்குப் பருவக்காற்று வீசுவதால் கடல் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. இதனால் கடலின் அடியில் தரைப்பகுதியில் ஊர்ந்து செல்லும்

சங்குகள் கண்களுக்குத் தெளிவாக புலப்படுகிறது. சங்குகள் சாதிச்சங்கு, பட்டிச்சங்கு, இருபிறவிச்சங்கு என்று வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. சங்கு கொள்முதல் அரசின் தனிப்பட்ட உரிமையாகும். சங்குகளைத் தனியார் விலைக்கு வாங்குவதும் வைத்திருப்பதும் சட்டப்படி குற்றமாகும். சங்குகளுக்கு அரசு குறைவான விலை நிர்ணயம் செய்வதால் மீனவர் அவற்றைத் தனியாரிடம் விற்பனை செய்கின்றனர். சங்கு வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்த சங்குகளை மீன்வளத்துறை அதிகாரிகள் பறிமுதல் செய்தனர். சங்கு வியாபாரிகள் மீது பல வழங்குகள் தொடரப்பட்டன. அரசு நல்ல சாதிச்சங்குகளை வியாபாரிகளிடம் விற்கப்படுவதைத் தடுத்து, தனக்கு ஏற்படும் பொருள் இழப்பை ஈடுகட்டவும் சங்குகளைத் தரம் பிரிக்கவும் குத்தகை முறையை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளது. 1983ம் ஆண்டுக்குப்பின்னர் இம்முறை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இக்குத்தகையை சார்ந்த இஸ்லாமியர் எடுத்து நடத்தினர்.

தனயம் என்பது சங்குகளைக் கொள்முதல் செய்யும் அதிகாரப் பூர்வமான இடமாகும். சங்குகளைத் தரம் பிரிப்பதற்கு அளவீட்டுக்கருவி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்விரு தொழில்களிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது மீன்பிடித்தொழில். மரபுவழி அறிவியல் சார்ந்த மரக்கலன்கள், கட்டுமரம், வத்தை, தோணி, வள்ளம் முதலியன நிறுவன அறிவியல் சார்ந்த மரக்கலன்கள் விசைப்படகு, இயந்திரம் பொருந்தப்பட்ட வள்ளம் முதலியன கடலில் மீன்பிடிக்கப் பயன்படும் மரக்கலம், வலைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு மீன்பிடித்தல் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. அவை கட்டுமர மீன்பிடித்தல், வள்ள மீன்பிடித்தல், விசைப்படகு மீன்பிடித்தல் என்பன. கட்டுமர மீன்பிடித்தலில் பருத்தி நூலிலான வலைகள் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வலைகள் மடி, நூல்மடி என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்நூல் வலைகள் பலவகைப்படும். அவை பட்டி வலை, வேலி வலை, கடிப்பு வலை, களங்காண்டி வலை என்பனவாகும். கட்டுமர மீன்பிடித்தலில் ஈடுபட்ட மீனவர்கள் மடிக்காரன், மரக்காரன் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். தற்போது கட்டுமர மீன்பிடித்தலில் நூல்மடி பயன்படுத்தப்படவில்லை. நைலான் வலை அதிகமான பின்னர் இவ்வலை கட்டுமர மீன்பிடித்தலில் மட்டும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இவ்வலை பல வகைப்படும் அவை கேரளா வலை, திருக்கை வலை, இறால் வலை முதலியன.

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்கள் சங்குக் குறித்தலுக்குத் தோணியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இருப்பினும் தோணி என்ற சொல் சரக்குகள் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யும் பெரிய மரத்தாலான பெரிய படகினைக் குறிக்கிறது. இது பாய்மரக் கப்பல் என்றும் கூறப்படுகிறது. வள்ள மீன்பிடித்தலில் பட்டி, வலை, களங்கண்டிவலை, கரைவலை, வழிச்சல் வலை போன்றவை பயன்படுத்தப்படுகிறது. சிலமணி நேரங்களோ அல்லது சில நாட்களோ கழித்து எடுப்பதற்கு “வலை பாய்ச்சுதல்” என்று பெயர்.

மீன்பிடித்தொழிலில் நேரடியாகப் பாதிக்கும் தொழில் சார்ந்த பிரச்சனையாக விசைப்படகு பிரச்சனை, வலைத்திருட்டு, மீன்வாடி, ஆழி, கச்சத்தீவு, கடலடி, சோளகம், மீன்பிடிக்கப்பல், வலைத்தொழிற்சாலை, கமக்காரர்கள் பிரச்சனை சங்குக்குளித்தல் முற்றூரிமை முதலியன விளங்குகின்றன. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பலனாக “விசைப்படகு” மீன்பிடித்தலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மீனவர் சங்கத்தில் இருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கு தமிழக அரசினால் தவணைமுறையில் விசைப்படகு வழங்கப்பட்டது.

பெரும்பான்மையான மீனவர் குடிப்பழக்கம் உடையோராக உள்ளனர். இப்பழக்கத்தினால் இவர்களின் குடும்பப் பொருளாதாரம் மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்து வருகிறது. பொருளாதாரத்தில் வலுவடைந்தவர்களான விசைப்படகு உரிமையாளர்கள், மீன், சங்கு வியாபாரிகள், கடற்காணி, குத்தகைக்காரர் போன்றோர் ஆதிக்கச் சக்திகளாக விளங்குகின்றனர்.

மீனவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற சிக்கல்கள், மீன்பிடித்திட்டங்கள், வலை பின்னல்கள் முறைகள், சங்கு குறித்தல், அதனால் ஏற்படும் பிரச்சனைகள் மற்றும் பொருளாதார நிலைகள் எவ்வாறெல்லாம் சுரண்டப்படுகிறது. விசைப்படகுகள் மற்றும் அரசு சார்ந்த முன்னேற்பாட்டு நிலைகள், பொருளாதார உதவிகள், திட்டங்கள், மீனவர்கள் சங்கங்களின் நிலைகள் என குறிப்பிட்ட நகரங்களை மையமாக வைத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது.

மீன்களின் பெயர்கள்

கடற்பகுதியில் கீழ்க்கண்ட மீன்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றின் பெயர்கள்

வருமாறு:

1. அச்சினிசிறா	33. உள்ளம்
2. அடல்	34. உள்ளிக்கெழுத்தி
3. அட்டவணைத் திருக்கை	35. உள்ளிச்சீலா
4. அட்டை	36. ஊசிப்பாறை
5. அடுப்பூரிப்பொருவா	37. ஊடகம்
6. அம்பட்டஞ்சிறா	38. ஊமக்கிளாத்தி
7. அம்மனா	39. ஊலி
8. அயலவாளை	40. எட்டிக்கத்தாளை
9. அயலி	41. எரத்தல்
10. அயலை	42. எலிகுரை
11. அயிரை	43. ஒட்டப்பாறை
12. அரணைமீன்	44. ஒங்கல்
13. அலாசிறாக்குட்டி	45. ஒங்கி
14. அழுக்குவாவல்	46. ஓடமீன்
15. அறவஞ்சிறா	47. ஒந்தால
16. அன்டிக்கத்தாளை	48. ஒந்தாள் சாலை
17. ஆக்னாங்கெழுத்தி	49. ஓரடி
18. ஆஞ்சலை	50. ஓரா
19. ஆத்துவாளை	51. ஓரியாவெலைமீன்
20. ஆந்தாளை	52. ஒலிக்காரல்
21. ஆரல்	53. ஒலியாமீன்
22. ஆரா	54. ஒலைக்காரல்
23. ஆவந்தலையான்	55. ஓவா
24. இடப்பொருவா	56. ஐவாவல்
25. இராவணன்கிங்கு	57. கச்ச உழுவை
26. கிளவிக்கத்தாளை	58. கஞ்சம்பாசி
27. ஈயாத்திருக்கை	59. கஞ்சாக்கண்ணு
28. உசுப்புமீன்	60. கடக்குதிரை
29. உம்மானச்சிரால்	61. கடமுருவி
30. உருளிக்காரல்	62. கடவுறா
31. உருளிச்சூரை	63. கட்டக்கொம்பன்
32. உலுவை	64. கட்டப்பாறை

65. கட்டப்பாறை	101. காளா
66. கட்டா	102. கிளக்கான்
67. கட்டித்திருக்கை	103. கிளிமீன்
68. கட்டுச்சாளை	104. கிரிசல்
69. கட்டையன்சீலா	105. கிரிமீன்
70. கடுக்கா நண்டு	106. குண்டையன்
71. கடுமணங்கு	107. கீளி
72. கடைச்செள்ளை	108. குதுப்பு
73. கண்டக்காளை	109. குமுலா
74. கண்டக்குட்டி	110. குருணவாவல்
75. கண்டங்கி	111. குழிஞ்சான்
76. கண்டாலோங்கி	112. குழிநகரை
77. கத்தாளை	113. குன்னை
78. கரவா	114. கூரக்கத்தாளை
79. கரிக்காடி	115. கூரச்சிறா
80. கரித்தேடு	116. கூரல்
81. கடுக்கலாப்பாறை	117. கூராக்கெண்டை
82. கடுக்கனாம் பஞ்சம்	118. கூனங்கரவா
83. கருங்கன்னி	119. கூனித்தேடு
84. கருத்தக்கத்தாளை	120. கெள்ளல்
85. கருத்தும்பி	121. கொடிவாடல்
86. கருநெத்திலி	122. கொடுவா
87. கருமணத்திருக்கை	123. கொடுவாவல்
88. கருவாத்திருக்கை	124. கொடுவாச்செங்கனி
89. கருவாவல்	125. கொடுவுளி
90. கருவாளை	126. கொண்டச்சிமீன்
91. கலவா	127. கொந்தல்
92. கல்வாளை	128. கொப்பரக்குலா
93. களிக்காரல்	129. கொம்பன்
94. கவுக்கை	130. கொம்பன் கெளுத்தி
95. களவாப்பன்னி	131. கொம்பன் சிறா
96. காக்காகெளுத்தி	132. கொம்பன் ரெச்சி
97. காக்கான்	133. கொம்புத்திருக்கை
98. காக்கோலா	134. கொலக்கெண்டை
99. காடைகட்டி	135. கோட்டாந்திருக்கை
100. காரல்	136. கோட்டாம் பாறை

137. கோமராங்	173. சூரை
138. கோராவி	174. செங்கடம்பாறை
139. கோலன்	175. செங்கனி
140. கோலா	176. செங்கத்தாளை
141. கோலாகட்டா	177. செங்கட்டாங்கெளுத்தி
142. கோலியா முதல்	178. செஞ்சிறா
143. கோலோச்சி	179. செந்திருக்கை
144. சங்காம் பன்னி	180. செந்நகரை
145. சங்குக்கனவா	181. செப்பலி
146. சட்டிவெட்டி	182. செம்பல்லி
147. சடைநன்	183. செம்பறா
148. சடைவாவல்	184. செம்பாறை
149. சம்பாநண்டு	185. செம்மன்படுதலை
150. சம்பு	186. செம்மீன்
151. சம்மட்டி	187. செரையா
152. சலுவட்டக்காரல்	188. செரையாக்கெண்டை
153. சாக்கனி	189. செல்லப்பன் சிறாட்டி
154. சாலமீன்	190. செவ்வா
155. சாரக்கிடா	191. சேரிக்
156. சாலா	192. சேகன்டி
157. சாவாளை	193. சேமீன்
158. சாவுபாறை	194. சேனாங்குழுவி
159. சீலா	195. சோமந்திருக்கை
160. சீலாப்பொருவா	196. தட்டுக்கிளாத்தி
161. சீவுமுதல்	197. தட்டு நண்டு
162. சீனிக்காளை	198. தடியஞ்சிலா
163. சீனிக்கொம்பன்	199. தடுமாரை
164. சுண்ணாம்புவாளை	200. தன்னிப்பன்னா
165. சுண்டு	201. தரட்டை
166. சுப்பிக்காரல்	202. தரவா
167. சுருப்பனாங்காரல்	203. தாக்குச்சொறி
168. சுரும்பு	204. தாட்டை
169. சுறாமீன்	205. தாடிப்பொருவா
170. சூடை	206. தாளங்கீளி
171. சூபாறை	207. தாளஞ்சிறா
172. சூம்பக்கிளாத்தி	208. திப்பிலி

209. திமிளை	245. நெலியஞ்சிறா
210. திருவாளியன்	246. பசந்தி
211. திருவெண்கெண்டை	247. பஞ்ஞாலை
212. தும்பி	248. கட்டனஞ்சுட்டான்
213. துருக்கத்தாளை	249. படுக்காமுரல்
214. துள்ரால்	250. படுதலை
215. துள்ளுகெண்டை	251. பரக்கனவா
216. தெளிவரிக்கன்	252. பரலா
217. தெளிவுகாரல்	253. பலவண்ணச்சிறா
218. தெளிவத்தும்பி	254. பவானி
219. தேசப்பொடி	255. பள்ளங்கருவாளை
220. தேரகம்	256. பள்ளிப்பருவை
221. தேராங்கன்னி	257. பறவைமுரல்
222. தேலாப்பாறை	258. பனைமீன்
223. தொண்டான்	259. பாசிலந்தன்
224. தொப்பி நண்டு	260. பாம்புமுரல்
225. தொப்பு நோக்கி	261. பாலாமீன்
226. நகரை	262. பாழுஉலுவை
227. நண்டமிக்கி	263. பாறை
228. நண்டு	264. பிலால்
229. நாக்கீளி	265. பிலாவுடைக்கத்தாளை
230. நாங்குழு	266. பிரரி ஊடகம்
231. நாச்சாவாளை	267. புள்ளித்திருக்கை
232. நாட்டுவாளை	268. புள்ளி நண்டு
233. நாயரால்	269. புள்ளமுரல்
234. நாரத்தும்பி	270. புளியஞ்சாலை
235. நாராயணப்பாறை	271. பளியந்திருக்கை
236. நாவை	272. பூஞ்சநெத்திலி
237. நூலாணி	273. பூச்சில்பொறா
238. நாச்சாவாளை	274. பூவாலின்
239. நெட்டிக்காரல்	275. பூவாலி
240. நெடுங்கனவா	276. பூனைக்கென்னி
241. நெடுங்காரல்	277. பூனைச்சூரை
242. நெடும்பொருவா	278. பெலுநா
243. நெடுவாக்கெளுத்தி	279. பேத்தம்பலி
244. நெடுவாத்திருக்கை	280. பேத்தலை

281. பேயரால்	317. மாவுலா
282. பைன்டி	318. மானாக்கண்ணு
283. பொக்கம்	319. முட்டப்பாறை
284. பொட்டத்தலையன்	320. முண்டலிக்கத்தானை
285. பொட்டுக்காரல்	321. முட்டாங்கிளி
286. பொத்தமுரல்	322. முட்டைப்போரால்
287. பொதிகெளுறு	323. முராபாறை
288. பொய்க்குட்டி	324. முள்ளித்திருக்கை
289. பொருவக்காரல்	325. மூங்கிப்பன்னா
290. பொலந்தலை	327. முமத்தப்பாறை
291. பொனந்தலை	328. மேஞ்சிறாக்குட்டி
292. பொன்னுங்கன்னிக்காரல்	329. மொசக்கம்பாறை
293. போத்தலைக்கெண்டை	330. மொசரி
294. மஞ்சக்காரல்	331. மொட்டைக்கொம்பன்
295. மஞ்சப்பாறை	332. மொதிக்கெண்டை
296. மடக்குரால்	333. வங்கட
297. மடக்குச்சிங்கி	334. வங்கராசி
298. மடக்கஞ்சாவாளை	335. வடநகரை
299. மட்டரால்	336. வட்டக்காரல்
300. மட்டி	337. வண்ணங்கெளுத்தி
301. மட்டிச்சிங்கி	338. வண்ணாமீன்
302. மட்டிலிநெத்திலி	339. வத்தப்பாறை
303. மட்டைக்கொம்பன்	340. வயிட்டங்கெளுத்தி
304. மனக்குத்திக்குழுவி	341. வரிக்கத்தானை
305. மனத்திருக்கை	342. வரித்துள்ளுக்கெண்டை
306. மணிசாலா	343. வரிமீன்
307. மரைக்கா நண்டு	344. வரிக்கலவா
308. மயில்மீன்	345. வலயக்கச்சால்
309. மலுமஞ்செங்கனி	346. வலுவாம
310. மாங்காகுடை	347. வாரிக்கோலா
311. மாடங்கத்தானை	348. வாலப்பூவாலி
312. மாட்டன்	349. வாலம்பாறை
313. மாந்தக்கெளுத்தி	350. வானைக்கத்தானை
314. மாப்புநெத்திலி	351. வானைக்கடியன்
315. மாப்புள்ளகரவா	352. வித்தப்பாறை
316. மாலிக்காரல்	353. விலாங்குமீன்

354. விளமீன்	360. வெளச்சாவாளை
355. வீசத்தோடு	361. வெள்ளநெத்திலி
356. வெங்கட	362. வெள்ளைவாவல்
357. வெஞ்ஞன	363. வெள்ளியங்கெண்டை
358. வெடலச்சிறா	364. வேலா
359. வெம்புலியான்	

என்பனவாகும். இவற்றில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குட்பட்ட கடற்பகுதியில் 177 வகைகளான மீன்கள் கிடைக்கின்றன.

தொகுப்புரை

- ❖ தொழில் என்பதற்கு செயல், சேவை, உத்தியோகம், சாமர்த்தியம், தன்மை, கலாசாரம், தந்திரம் என பொருள் தருகிறது பவானந்தர் தமிழ் சொல்லகராதி.
- ❖ தொல்காப்பியத்தில் நிலத்தின் தொழில்கள் குழலுக்கேற்றவாறு மாறுபடுகின்றன என்பது இவ்வாய்வில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.
- ❖ பரதவர் வாழ்க்கை முழுவதும் கடலோடு தொடர்புடையதாகும். கடல் அலையின் தன்மை, காற்று, தட்பவெப்பநிலை இவற்றிற்கேற்பக் கடலுக்குச் செல்வர். அதனால் காலை, பகல், இரவு ஆகிய எல்லாக் காலங்களிலும் மீன்பிடிக்கச் செல்வதை நடைமுறையாகக் கொண்டுள்ளனர்.
- ❖ நெய்தல்நில மகளிர் நுளைத்தியர், பரத்தியர் எனப்படுர். இவர்கள் மீன் விற்பல், மீன் உணக்கல், உப்புவிற்றல், கள் காய்ச்சுதல், உணவு சமைத்தல் ஆகிய பணிகளைச் செய்துள்ளனர் என்பது இவ்வாய்வில் தெளிவாகிறது.
- ❖ நெய்தல்நில மகளிரின் தொழில்முறைகள் குறித்து இவ்வாய்வில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.
- ❖ சங்க இலக்கியங்களின் மூலம் திமில், நாவாய், வங்கம், அம்பி, தோனி, ஓடம், ப.நி போன்ற பல்வேறு அமைப்புடைய கலங்கள் பயன்படுத்தியதாக அறிய இயலுகிறது.
- ❖ மீன்பிடிக்கும் தொழிலை செய்பவர்கள் பல வகையான வலைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை இவ்வாய்வின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- ❖ மீனவர்களின் படகுகளின் வகைகளையும், மீன்பிடிக்கும் முறைமையினையும் இவ்வாய்வு விளக்கியுள்ளது.
- ❖ மீனவர்களின் முக்கியத் தொழிலாக சங்கு குளித்தல் பற்றி இவ்வியலில் விரிவாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

- ❖ கடலுக்குள் மீன்பிடிக்கச் செல்லுமுன் கடவுளை வணங்கிச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.
- ❖ பெண்கள் கடல் சார்ந்த பொருட்களை விற்பனை செய்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் பகுதியின் அருகில் உள்ள நகரத்திற்குச் சென்று மீன் சந்தை அமைத்து மீன், கருவாடு, நண்டு போன்றவற்றை விற்பனை செய்து வருமானம் பெறுகின்றனர். மீன்களை மீனவப் பெண்கள் திருவிழா நடக்கின்ற ஊர்களில் சென்று விற்றுத் தொழில் புரிகின்றனர்.
- ❖ மீனவர்கள் மீன்பிடிக்கச் சென்ற இடங்களில் பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. அதற்கான தீர்வுகள் போன்றவற்றை இவ்வியலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.
- ❖ தொடக்க காலத்திலிருந்து தமிழக மீன்பிடித்தலில் மரபு சார்ந்த தொழில் நுட்பங்கள் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டன. கட்டுமர மீன்பிடித்தலில் பருத்தி இழைகளாலான மடிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பருத்தி வலைப் பக்குவப்படுத்துதல், மடியாக உருவாக்குதல் போன்றவற்றை மீனவர்களும், மீனவப் பெண்களும் இணைந்தே செய்கின்றனர்.
- ❖ நைலான் நூல் கொண்டு செய்யப்பட்ட வலைகளை 'மால்' என்றும், வலைகள் பின்னப்படுதலை 'மால் முடித்தல்' என்றும் அமைக்கின்றனர்.
- ❖ மீனவர்கள் தொழில் நிமித்தமாகவே கடன் பெறுகின்றனர். நாளடைவில் அக்கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் திணறுகின்றனர் என்பதை இவ்வியல் எடுத்துரைக்கின்றது.
- ❖ மீனவச் சமூகத்தில் கட்டுமரம், வள்ளம், விசைப்படகு ஆகிய மூன்று தொழிற்கருவிகளை வைத்துள்ள மீனவர்களுக்கு மூன்று விதமான பங்கீட்டு முறைகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. அவை தினக்கூலிமுறை, பகுதிப் பங்கீட்டுமுறை, சமபங்குப் பங்கீட்டுமுறை என்பனவாம்.
- ❖ மீன்களுக்கு என்று ஒரு நிலையான விலை இல்லை. மீன்கள் அதிகமாகப் பிடிபடும் பொழுது விலை குறைவதும், குறைவாகப் பிடிபடும் போது விலை அதிகமாவதும் தொடர்கதையாக உள்ளது.
- ❖ இராமேஸ்வரப்பகுதி மீனவ மக்கள் விவசாயப் பொருட்களுக்கு உள்ளதைப் போன்று மீன்களுக்கும் நிலையான விலையினை ஒழுங்குமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று மீனவளத்துறையிடமும், மாநில அரசிடமும் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர். இதுபோன்ற தேவைகளை நிறைவேற்றும்படியான கோரிக்கைகளை வைத்துள்ளனர்.
- ❖ சங்குகள் சாதிச்சங்கு, பட்டிச்சங்கு, இருபிறவிச்சங்கு என்று வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

- ❖ தளயம் என்பது சங்குகளைக் கொள்முதல் செய்யும் அதிகாரப் பூர்வமான இடமாகும். சங்குகளைத் தரம் பிரிப்பதற்கு அளவீட்டுக் கருவி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்விரு தொழில்களிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது மீன்பிடித் தொழிலாகும்.
- ❖ மீனவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற சிக்கல்கள், மீன்பிடித்திட்டங்கள், வலைப்பின்னல் முறைகள், சங்கு குளித்தல், அதனால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் மற்றும் பொருளாதார நிலைகள் சுரண்டப்படும் நிலைகள் குறித்து இவ்வாய்வில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.
- ❖ இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கடற்பகுதியில் பலவிதமான மீன்கள் கிடைக்கின்றன. மீன்களின் வகைகள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப.593.
2. <http://ita.wikipedia.org/s/kur>
3. தமிழ்ப் பேரகராதி (லெக்சிகன்), தொகுதி-4, ப.2100.
4. சி.சசிவல்லி, பண்டைத் தமிழர் தொழில்கள், ப.36.
5. திவான் பஹ்தூர் ச. பவானந்தம் பிள்ளை, பவானந்தர் தமிழ்ச் சொல்லகராதி, ப.290.
6. ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி, ப.1094.
7. தொல்.20.
8. [http:// van kalai mannar.com](http://van.kalai.mannar.com)
9. கா.அப்பாத்துறை, தென்னாட்டுப் போர்க்களங்கள், ப.280-281.
10. அகம் .பா.330, வரி.16.
11. மதுரை. வரி.81-83.
12. அகம். பா.251.
13. இரட்டைப் புலவர்கள் தனிப்பாடல் திரட்டு முதல் தொகுதி, ப.565.
14. புறம். பா.381, வரி.23-24.
15. நாவாய், ப.16.
16. அகம். 101:121.
17. மதுரை. 322-324.
18. பட். 30.
19. முத்துகண்ணப்பன், சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலம், ப.172.
20. குறள். 931.
21. நற். 199:5-10.
22. குறுந்., பா.54.
23. அகம். 70.
24. அகம். 30.
25. நற்., 199:8-10.
26. ச.பரிமளா, மீன்கள் அன்றும் இன்றும், ப.19-36.
27. என்.ஸ்டீபன்சாம், கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல், ப.55.
28. நா.சாந்தகுமாரி,நாகை மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல், (ஆய்வேடு) ப.166.
29. மேலது.,
30. தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.
31. நா.சாந்தகுமாரி,நாகை மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல்,(ஆய்வேடு) ப.168.
32. என்.ஸ்டீபன்சாம், கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல், ப.58.
33. தகவலாளர்: மணிவேல், வயது 42, நாள்:27.08.2014.
34. தென்னிந்திய மீனவர்கள் கூட்டமைப்பு சம்மேளனம் பொதுக்கூட்டம் பேச்சு - 200.
35. என்.ஸ்டீபன்சாம், கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல், ப.67.
36. தகவலாளர்: ஜெயபிரிட்டோ, வயது 28, காரங்காடு, நாள்: 13.10.2014.
37. தகவலாளர்: கில்பர்ட்: வயது 30, காரங்காடு, நாள்: 13.10.2014
38. தகவலாளர்: விஸ்வநாதன், வயது 42, முள்ளிமுனை, நாள்:14.10.2014.
39. தகவலாளர்: அல்போன்ஸ்,வயது 32,இராமேஸ்வரம், நாள்:16.10.2014

40. தகவலாளர்: இருதயமேரி, வயது 34, புதுக்காடு, நாள்: 14.10.2014.
41. தகவலாளர்: நவீன், வயது 38, இராமேஸ்வரம் , நாள்:16.10.2014.
42. தகவலாளர்: தொண்டிமுத்து, வயது 48, தொண்டி, நாள்: 14.10.2014.
43. தகவலாளர்: இப்ராகிம் ராவுத்தர், வயது 44, பாசிப்பட்டினம் , நாள்:13.10.2014.
44. தகவலாளர்: வில்லாயுதம், வயது 35, தொண்டி, நாள்: 14.10.2014.
45. தகவலாளர்: சேசு, வயது 48, முத்துப்பேட்டை, நாள்: 16.10.2014.
46. மேலது., ப.9.
47. மோ.நேவிஸ் விக்டோரியா, முத்துக்குளித்துறைப் பரதவர்கள், ப.6.
48. மேலது., ப.6.
49. தம்பி ஐயா, முத்துக்குளித்துறையில் கிறிஸ்தவம், ப.23.
50. த.வாசுகி,இராமேஸ்வர மீனவர்களின் வாழ்வியல் முறைகள், (ஆய்வேடு).
51. என்.ஸ்டீபன்சாம், கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல், ப.
52. தகவலாளர்: முத்துராக்கு, வயது 53, நம்புதாளை, நாள்: 9.11.2014.
53. தகவலாளர்: முத்துராமன், வயது 48, நம்புதாளை, நாள்: 9.11.2014.
54. தகவலாளர்:அழகர்,வயது 65, மோர்ப்பண்ணை, நாள்: 12.11.2014.
55. தகவலாளர்: கணேசன், வயது 49, முள்ளிமுனை, நாள்: 12.11.2014.
56. த.வாசுகி,இராமேஸ்வர மீனவர்களின் வாழ்வியல் (ஆய்வேடு), ப.193.
57. தமிழ்நாடு அரசு மீன்வளத்துறை மக்கள் சாசனம், 2005.
58. மேலது.
59. தகவலாளர்: சூசைராஜ், வயது 45, பெரியபட்டினம் , நாள்:14.11.2014.
60. தகவலாளர்:வெள்ளைச்சாமி,வயது-58, திருப்பாலைக்குடி,நாள்:14.11.2014.
61. www.ramnad.TN.NIC.in
62. தகவலாளர்: சுந்தரவேலவன், வயது 42,M.R.பட்டினம் , நாள்:20.11.2014.
63. த.வாசுகி,இராமேஸ்வர மீனவர் வாழ்வியல் முறைகள், பு.மதிக்குமார் (ஆய்வேடு).
64. தகவலாளர்: இ.பன்னீர்செல்வம், வயது 47, இராமேஸ்வரம், நாள்:22.11.2014.
65. தகவலாளர்: இ.அங்கப்பன், வயது 38, இராமேஸ்வரம், நாள்:22.11.2014.
66. தகவலாளர்:காத்தநேயன், வயது 55, இராமேஸ்வரம், நாள்:22.11.2014.
67. தகவலாளர்: சின்னையா, வயது 48, ஆற்றங்கரை, நாள்:16.4.2015.
68. தகவலாளர்: இப்ராகிம், வயது 32,S.P.பட்டினம் , நாள்:20.4.2015.
69. தகவலாளர்: அருள்சேசு, வயது 34, பெரியபட்டினம், நாள்:22.4.2015.
70. தகவலாளர்: மரியஜான், வயது 52, பெரியபட்டினம் , நாள்:25.4.2015.
71. தகவலாளர்: இராயப்பன், வயது 42, பெரியபட்டினம், நாள்:25.4.2015.
72. தகவலாளர்: சாதிக்பாட்சா, வயது 52, தொண்டி, நாள்:27.4.2015.
73. தகவலாளர்: காத்தநேயன், வயது 55, இராமேஸ்வரம், நாள்:22.11.2014.
74. தகவலாளர்: புர்க்கான், வயது 45, ஏர்வாடி, நாள்:29.11.2014.

சடங்கு முறைகள்

பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடைப்பட்ட மனித வாழ்வில் உடலில் ஏற்படும் பருவ மாறுதல்களும், வாழ்வின் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சிகளும் பழங்காலந்தொட்டே கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வகையில் சடங்குகளும் விழாக்களும் வாழ்வில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. மனதில் உற்சாகம் நம்பிக்கை அமைதி பெறவும், சமுதாய ஒருமைப்பாடு உண்டாகவும், குடும்ப உறவில் ஒற்றுமை ஓங்கவும், பிற இனத்தாருடன் நட்பு நிலைக்கவும், சடங்கு முறைகள் தேவையாகின்றன. பறவைகள், விலங்குகள், பிறப்பு, இறப்பு ஆகியவற்றை சாதாரண நிகழ்வுகளாகக் கொண்டு வாழ்கின்றன. ஆனால் மனிதன் மட்டுமே ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் சடங்குகளால் சிறப்பித்து மனநிறைவு கொள்கின்றான். அந்த வகையில் இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவ மக்கள் பின்பற்றும் சடங்கு முறைகளை ஆராய்ந்து கூறுவதே இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

சடங்கு சொற்பொருள் விளக்கம்

சடங்கு என்பதற்கு சாஸ்திரம் அல்லது வழக்கம் காரணமாக பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம் போன்ற முக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் மேற்கொள்ளும் புனிதச்செயல் என்றும், மாறுதலே இல்லாமல் எதற்காகச் செய்கிறோம் என்னும் சிந்தனையே அல்லாமல் இயந்திர கதியில் இயங்கிடும் செயல்¹ எனவும் க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி விளக்கம் தருகிறது.

நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி சடங்கு என்பதனை கிரியை; மல்யுத்தத்தில் உள்ள ஒரு பிடிவகை; சாஸ்திரப்படி அல்லது வழக்கம் காரணமாக மேற்கொள்ளும் புனிதச்செயல்; இயந்திர கதியில் இயங்கிடும் செயல்² என விளக்கம் கூறுகிறது.

சடங்கு என்பதற்கு வைதிகக்கிரியை, மற்றபிடிவகை³ என்று கோணார் தமிழ் அகராதியும், செய்முறை⁴ என்று பாவானந்தர் தமிழ்ச் சொல்லகராதியும், கிரியை, செய்முறை⁵ என்று நா.கதிரைவேற்பிள்ளையின் தமிழ்மொழி அகராதியும் பொருள் கூறுகிறது.

மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைக் குறிக்கோளாக்கி வாழத் தலைப்பட தனக்குள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட சாத்திர சம்பிரதாயம் சடங்கு என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அதனைக் க.அழகரின் நூலில் மனிதர்கள் தம் வாழ்க்கையைக் குறிக்கோள் உடையதாக்கி ஒருமைப்பாட்டுடனும், ஒழுங்குடனும் வாழத் தலைப்பட்ட போது ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒரு சம்பிரதாயச் சாத்திரமே சடங்கு ஆகும். குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து மக்களால் கைக்கொள்ளப்படுமானால் அவை சடங்குகள் எனப்படும். சமூகத்தினர் தமது வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தி நடத்திச் செல்ல அமைத்துக் கொண்ட சம்பிரதாயங்கள், நம்பிக்கைகள், கட்டுப்பாடுகள் போன்றவை சடங்குகள் ஆகும். சாத்திர விதி பற்றியும், வழக்கம் பற்றியும் பின்பற்றும் கிரியை சடங்கு என்ற கருத்து அரண் செய்யும் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதுகுறித்துச் செந்தமிழ் அகராதி,

**சடங்கு என்பதற்குக் கிரியை (அல்லது)
மதத் தொடர்பான செய்கை⁶**

எனப் பொருள் கூறுகிறது.

மனிதன் கருவுருத்தல் முதல் இறப்பு வரை பல நிலைகளைக் கடக்கிறான். ஒவ்வொருபடியும் அந்த நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பதற்காகவும், அதன் சிறப்பையும், பண்பையும், பலனையும் நினைவூட்டுவதற்காகவும், சில சிறப்புச் செயல்கள் செய்யுமாறு ஒவ்வொரு இனத்தாரும் சில விதிகளை உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். அச்சிறப்புச் செயல்கள் பிரவேசச் சடங்குகள் (Rites of Passage) எனப்படும். ஆரம்பத்தில் தேவதைகள், இறந்த ஆவிகள் மக்களுக்குக் கேடு செய்யக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையில் சடங்குகள் நடத்தப்பட்டன⁷ என்று கலைக்களஞ்சியம் நவில்கிறது.

சமூகத்தினர் தமது வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்தி அமைத்துக் கொள்வதற்காக அமைத்துக்கொண்ட முறைகளுள் சடங்கும் ஒன்று. அது தொடக்க காலத்திலிருந்து இன்று வரை மனிதர்களிடத்து சிறப்புப் பெற்றுத் திகழ்கிறது. அச்சடங்குமுறை ஒவ்வொரு இனத்தாரிடமும் வேறுபட்டு அமைகின்றது. இவ்வகையில் ஆய்வுக்குட்பட்ட பகுதியில் வாழும் மக்களின் பிறப்பு, பூப்பு, இறப்பு, வழிபாட்டுச் சடங்குமுறைகளைகுறித்து பின்வரும் பகுதியில் விளக்கப்படுகின்றன.

சடங்கு தோற்றமும் காரணங்களும்

சமூகத்தில் வழிவழியாக வரும் பழமரபுகளைக் காத்தல் மனித மனத்தின் ஆழத்தில் வேருன்றிய செயலாகும். சடங்குகள் இப்பணிக்குப் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. முன்னோர் செய்த செயல்களைக் காரண காரிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடாமல் தாம்கண்டவாறே பின்பற்றுவதும், நிகழ்த்துவதும் சடங்கின் முறையாகும். உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும், நாகரிகத்தின் கீழ்ப்படியில் உள்ளவர்களிடையிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் சடங்குகள் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்துள்ளன. சடங்குகளை நிகழ்த்தாவிட்டால் எடுத்த காரியம் நன்கு நிறைவேறாது என்றும், தீமைகள் நிகழுமென்றும் மக்கள் பொதுவாக நம்பிக்கை வைத்துள்ளார்கள். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மனிதனின் வாழ்க்கை சடங்குகளால் கட்டுண்டு கிடக்கிறது. குறிப்பிடத்தக்க எல்லா நிகழ்ச்சிகளுக்கும் சடங்குகள் உண்டு⁸ என வாழ்வியற்களஞ்சியம் சடங்குகள் குறித்து விளக்குகின்றது.

ஒரு சாதி, இனம், குலம் முதலியவற்றைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒரேவகைச் சடங்குகளையே மேற்கொள்வார்கள். உண்மையில் சடங்குகளே இவர்களைப் பிரித்துக்காட்டவும் செய்கின்றன. குழுக்களின் மூத்த பெரியோர்கள் இச்சடங்குகளைக் கட்டிக்காக்கப் பெரிதும் உதவுகின்றனர். பெரும்பாலும் இவை எழுதா மறைகளாகவே இருந்து விடுகின்றன. உயர்சாதியரிடையே எழுதி வைக்கப்பட்ட சாத்திரங்களின் அடிப்படையிலும் சடங்குகள் நிகழும்”⁹ என மொழிகின்றது கலைக்களஞ்சியம். இவ்வாறு புற உலக நிகழ்ச்சிகளும், அவற்றால் பெறுகின்ற அனுபவங்களும் சடங்குகளாக உருவாகின்றன என்பதை அறியலாம். சடங்கானது தனி மனிதனுக்கு உண்டாகும் நெருக்கடியான காலத்தில் உருவாகி இருக்கிறது எனலாம். மேலும் தெய்வத்தை வழிபட்டால் குழந்தை பிறக்கும் என்ற நம்பிக்கையிலும், தெய்வத்தின் பெயரை குழந்தைக்கு வைத்தால் குழந்தையைப் பாதுகாக்க முடியும் என்ற எண்ணத்திலும், இச்சடங்கு உருவாயிருக்கலாம். மக்கள் பின்பற்றும் சில வழக்கங்கள் நாளடைவில் சடங்குகளாக மாறின என்று க.அழகர் கூறுகின்றார்.

“பழக்கமே காலப்போக்கில் சடங்காக நிலைத்திருக்கக்கூடும் என ஆறு.அழகப்பன் கூறுவார்.”மேலும்,அதன் பழக்கம் என்பது பயிற்சியின் முதிர்ச்சி என்பர்.

உயர்ந்தோர் பழக்கங்கள் காலப்போக்கில் வழக்கங்கள் என்று பெயர் பெறுகின்றன. ஒரு செயல் நன்மை விளைவிக்கின்றது என்று மக்கள் உணரும் நிலையில் அது பழக்கமாக மாறுகிறது. காலப்போக்கில் அறிவியல் கல்வி காரணமாகச் சமுதாயத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் போது சடங்காக மட்டும் நிற்கின்றது.¹⁰ என்ற அவரின் கருத்து அரண் செய்யும். சடங்குகளால் பல நன்மைகள் விளையும். அவை,

- ❖ உறவினர்களுக்குள் நல்லுறவுகள், கட்டுப்பாடுகள் உண்டாகும்.
- ❖ கருத்து வேறுபாடுகள் பகை உணர்வுகள் நீங்கும்.
- ❖ ஓர் இனத்திற்கும் மற்றோர் இனத்திற்குமிடையே உள்ள வேறுபாடு அகலும்.

பண்டைய மக்கள் சடங்காச்சாரங்களை வைத்து வாழ்க்கையில் பலன்களைப்பெற மிக அவசியமெனக் கருதினர். மழை பெய்யவும், பயிர் வளரவும், காய் கிழங்குகள் கிடைக்கவும், நோய் நொடிகள் வராமல் இருக்கவும், புயல் போன்ற இயற்கை விபத்துகள் நடக்காமல் இருக்கவும்¹¹ சடங்குகளைத் தொடக்ககால மனிதர்கள் நிகழ்த்தியுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

இலக்கியங்களில் சடங்குமுறைகள்

மழை, வளமை, வேட்டை ஆகியவற்றை முன்னிறுத்தி பண்டைக்கால மக்கள் சடங்குகளை நிகழ்த்தியுள்ளனர். மழை, வளம் ஆகியவற்றை வேண்டிச் சடங்குகள் செய்யப்பட்டன. வேட்டை, விவசாயம் ஆகிய இரண்டிற்கும் மழை மிகவும் அவசியமாகும். மழை வேண்டிச் செய்யப்பட்ட சடங்கு மந்திரச் சடங்காகவும், மந்திரமும் சமயமும் கலந்த சடங்காகவும் விளக்கிய குறிப்புகளை இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது. இச்சடங்குமுறைகள் நிலத்திற்குத்தக மாறுபட்டு அமைந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டும்.

குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்தனர். அந்நிலத்தில் வாழ்ந்த குறவர்கள் எழுப்பும் ஒலியினால் மழை வந்ததாகவும், அந்நிலத்து மக்கள் நம்பினர். அவர்கள் அதற்காக சடங்குகள் செய்ததை,

“குன்றக் குறவன் ஆர்ப்பின் எழிலி
நுன்பல் அழிதுளி பொலியு நாட”¹²

“மலைவான் கொள்க! என் உயிர் பலிதூஉய்
மாரியான்று, மலை மேக்கு உயர்க எனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்
பெயர்கள் மாறிய உவகையர்”¹³

என்ற பகுதிகள் முறையே விளக்கிநிற்கின்றன. மக்கள் பேணிய கடவுளை, தற்காலத்தில் கடவுளருடன் ஒப்பிடமுடியாது. அது ஆவி நம்பிக்கையில் அமைந்ததாகும். அம்மக்கள் இயற்கைப் பொருட்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் ஆற்றலும் உயிரும் உடையனவாகக் கருதியதே இதற்குக் காரணமாகும். புறனானூறு கூறும் ‘உயிர்பலி தூவுதல்’ நீர் வளாவுதலாக இருந்தது. நீர் சிந்துதல், நீராவி மந்திரவாதியை முழுக்காட்டுதல் ஆகிய மந்திரச் செயல்கள் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் மழைச் சடங்குகளில் காணப்படுகின்றது என்பார் கா.சுப்பிரமணியன்.¹⁴

மருதநில மக்கள் மழைக்காகச் செய்யும் சடங்கைப் பரிபாடல் விளக்குகிறது. (பரி.10:85-86) சங்கு, நண்டு, இறால், வாளை போன்றவற்றை வலையில் இட்டுச் சடங்குகள் செய்துள்ளனர். அதனை சங்கை நதியிடுதல், தொத்து மந்திரமாக மழை வேண்டிச் செய்யப்பட்டது. தொடர்பு கொண்டிருந்த இருபொருள்களிடையே நிரந்தரத் தொடர்பு இருக்கும் என்பது தொத்து மந்திரமாகும். நீரோடு நெடுநாள் தொடர்பு கொண்டிருந்த சங்கு, சிப்பி போன்ற பொருள்களுக்கு நீரை வரவழைக்கும் இயல்பு உண்டு என்ற நம்பிக்கையை இங்கு காணலாம். இவற்றை ஆற்றில் இட்டால் ஆற்றில் நீர் பெருகும் ஆற்றில் நீரைப் பெருக்க மழை செய்யும் என நம்பினர்¹⁵ என்ற கருத்து உண்டு.

கொற்கையில் மழைச்சடங்கு செய்யப்பட்டதை அகநானூற்றுப் பாடல் குறிக்கின்றது. (அகம்.201) மகளிர் பெள்ளணமியன்று தடையாடை உடுத்திப் படித்துறையை வழிபட்டனர். அவ்வழிபாட்டில் முத்தும், வலம்புரியும் இடம்பெற்றுள்ளன. முல்லை நிலத்தில் ஏறுதழுவுமுன் ஆயர்கள் நீர்த்துறையை வழிபட்டது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. (முல்லைக்கலி.1-3) நீரோடு தொடர்புடைய பொருள்கள் மழையைக் கொண்டுவரப் பயன்படும் என்னும் நம்பிக்கையில் இச்செயல் அமைந்தது என்பது நா.வானமாமலையின் கருத்து.

கானவர் தங்களது வழிபடு தெய்வத்தினைச் சுற்றமொடு சென்று சடங்கு நிகழ்த்தி வழிபட்டதனை,

“அமார்க்கண் ஆமான் அருநிறம் முள்காது
பணைத்த பகிழிப் போக்கு நினைத்து கானவன்
அணங்கொடு நின்றது மலைவான் கொள்க எனக்
கடவுள் ஓங்கு வரை பேண்மார் வேட்டெழுந்து
கிளையோடு மகிழுங் குன்ற நாடன்”¹⁶

என்ற அடிகள் விளக்கும். கானவன் காட்டுப்பசுவின் மீது அம்பு எய்தான். அம்பு குறி தவறிவிட்டது. உணவாக வேண்டிய விலங்கு தப்பிவிட்டது. அதற்கு மழை தெய்வத்தின் கோபம் தான் காரணம் என நம்பினான். மழை பெய்தால் அம்மலைத் தெய்வத்தின் சினம் தணியும் என நினைத்தான். உடனே அவன் சுற்றத்தினரை அழைத்துக் கொண்டு விருப்பத்தோடு மலைமேல் ஏறிச்சென்று கடவுளைப் பேணி மகிழ்ந்தான் என்பதை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

மக்கள் தாம் மேற்கொண்ட முயற்சியில் வெற்றிபெற்ற பின்னர் அத்தெய்வத்திற்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக பலியிட்டு, பகுத்துண்டு மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடினர். இதனையே ‘உண்டாட்டு’ என்பர்.

பகை விரட்டி, பசு கவர்ந்த மறவரின் செயலை அகநானூறு குறிப்பிடுகிறது. மறவர், பகைநிலம் சென்றனர். வலிய வாளால் வெட்டியும், வில்லால் எய்தும் பகைவரை விரட்டி, அவர்களுடைய பசுக்களைக் கவர்ந்து வந்தனர். அஞ்சா நெஞ்சினராகிய அவ்வீரர், அம்பைத் தூரத்தே வைத்தனர். தெய்வம் உறைகின்ற பருத்த வேப்பமரத்தின் கீழ் நிணத்தை (குருதியும் சோறும் கலந்தது) எறிந்து குருதிதூவி, பலியிட்டு புலாலாகிய பலவகைப்பட்ட இறைச்சியினை வேகவைத்து உண்டனர். மறவர் தமக்குக் கிடைத்த கொள்கைக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் வேப்பமரத்தை வழிபட்டனர். அம்மரத்தில் தெய்வம் உள்ளது என்னும் நம்பிக்கையே இதற்குக் காரணம் ஆகும். இன்றும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டிலும், மாரியம்மன் வழிபாட்டிலும் வேப்பமரம் முக்கிய இடம்பெறுவதை அறியமுடிகிறது.

சிலப்பதிகார வேட்டுவ வரி கொற்றவை வழிபாட்டைச் சித்தரிக்கின்றது. சிலம்பில் கொற்றவை வழிபாடு பழைய சடங்கின் எச்சமாக அமைந்துள்ளது.

கொற்றவையாக எயினர் குலக்குமரி கோலக்கொண்டாள் அவளுக்குரிய அணிகலன்களான புலிப்பல், பன்றித்தந்தம், புலித்தோல், பாம்புக்கயிறு, யானைத்தோல் ஆகியவை தொத்து மந்திரத்தால் அவளது மிகுவிப்பவையாரும் இவை மூர்க்கமிக்க அவ்விலங்குகளின் ஆற்றலைக் கண்டு எடுக்கப்பட்டவை. அவ்வாற்றல் இவற்றை அணிந்திருப்பவருக்கு வந்து சேரும் என்னும் நம்பிக்கை அடிப்படையாகும். இனக்குழு மக்கள் தம் தெய்வத்தின் ஆற்றலை இத்தகைய புறச்சேர்க்கைகளால் மிகுவிக்கும் போக்கை இதில் காணலாம்.¹⁷

குன்றக்குரவை என்பது இறந்தவர்களின் வழிபாட்டுச் சடங்காக அமைந்தது. குன்றில் இறந்த கண்ணகிக்குக் கோயில் அமைக்கவும் மதில் சுவர் கட்டவும், அவளது புகழ்பாடவும், அவளை வழிபடவும் வேண்டும் வண்ணம் அச்சடங்கு அமைந்தது. கானவர் குன்றச்சிறுகுடிக்கிளையுடன் கள்குடித்து மகிழ்ந்து தொண்டகச் சிறுபறை முழங்கி, குரவையாடினர்¹⁸ என்பதை அறியலாம்.

குறவர் மக்கள், தேறல் அருந்தி, வேங்கை மரநிழலில் குரவையாடினர். சிறுகுடிப்பாக்கத்தினர் பெண்டிரோடு சேர்ந்து பறை முழங்கு தெருவில் ஆடினர். இவ்வாறு ஆடவரும் மகளிரும் சேர்ந்து ஆடிப்பாடுதலைக் காணமுடியும்.

நிலத்தில் விதை விதைக்கும் போது சடங்குகள் செய்தே தொடங்கியுள்ளனர். திருமுருகாற்றுப்படை விவரிக்கும் வேலன் வெறியாடல் விதைப்புக்கு முந்திய சடங்காகவே தோன்றுகிறது. பலியிட்ட மறியின் குருதியில் விதையைத் தேய்த்து விதைத்தனர். இரத்தம் உயிர்ச் சக்தியின் அறிகுறி இரத்தத்தில் விதை நனைக்கப்பட்டால் வளரும் என்பது அக்கால நம்பிக்கையாகும். இதனைப் பழங்குடி மக்களிடத்தில் காணமுடிகிறது. அவர்களிடையே நடைபெறும் விழாக்கள், இயற்கையைத் தம் பக்கம் இழுக்கச் செய்யும் சடங்குகள் ஆகும். அவர்கள் விதை தானியங்களைப் பலியிட்ட குருதியோட கலந்து தெளித்தால் வளம் பெருகும் என்று நம்பினர். இவ்வாறாகத் தமிழ் இலக்கியங்களில் சடங்கு குறித்தான பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளதை அறியலாம்.

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் சடங்குமுறைகள்

இராமநாதபுரம் பரதவச் சமூகத்தினர் அனைவரும் வெவ்வேறு மதத்தினைச் சார்ந்தவராக இருப்பதினால் சமயச் சடங்குகள் மற்றும் சமுதாயச் சடங்குகளில் வேறுபாடு காணப்படுகின்றன. “குடும்பத்தில் காணப்படும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு சமுதாய வளர்ச்சியினை கணக்கிடுவர் சமூகவியலார்.”¹⁹ ஏங்கெல்ஸ் குறிப்பிடுவது போன்று குடும்பம் என்பது இயக்கமுள்ள சித்தாந்தத்தையே குறிக்கிறது.”²⁰ சமுதாயம் கீழ்நிலையிலிருந்து மேல்நிலைக்கு முன்னேற அதுவும் கீழான வடிவத்திலிருந்து மேலான வடிவத்திற்கு முன்னேறிச் செல்கிறது. இவ்வாறு சமுதாய அமைப்பின் அடித்தளமாகிய குடும்பங்களில் நிகழ்கின்ற பிறப்பு, இறப்பு, பூப்பு, திருமணம் போன்ற ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு சடங்குகளால் கட்டுப்படுத்தி செயல்படுத்துகிறான். மனிதன் நாகரீக நிலையில் வளர்ச்சி அடைந்த சமுதாயமாக மட்டுமின்றி நாகரீக முன்னேற்றம் இன்றி வளர்ச்சி அடையாத இனத்தாரிடையேயும் கூட இத்தகைய சடங்குகள் காணப்படுகின்றன. கள ஆய்வில் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்கள், பங்கு பெற்ற உற்றுநோக்கல் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் இராமநாதபுரம் பரதவர்களிடையே காணப்படும் பிறப்புச் சடங்கு, பூப்புச்சடங்கு, திருமணச் சடங்கு, இறப்புச்சடங்கு போன்றவை தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது.

பிறப்புச் சடங்குகள்

குடும்ப ஆளுமைத்திறனில் சிறந்து விளங்கும் மனைவியும், நல்வழியில் நடக்கும் குழந்தைகளுமே ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கைச் சிறப்பிற்குக் காரணகர்த்தாக்கள் என்பது பழந்தமிழர் கண்ட முடிவு. எனவே தான் திருமணமும், குழந்தைப் பிறப்பும் சமூக நிகழ்வுகளில் பெரிதும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. எனவே தான் வள்ளுவம்,

“மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு”²¹

என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

இராமநாதபுரம் மீனவர்களின் பொருளாதாரநிலை அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர் அமைப்பில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. எனினும் மனைமாட்சி சிறப்பும்

நன்மக்கட்பேறும் அமையத்தான் செய்கின்றன. மீனவர் சமூகத்தினர் குழந்தைகள் மிகுதியாகப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர் என்றாலும் குழந்தை பிறப்பிற்கு முன்பும், பின்புமானச் சடங்குமுறைகளை இராமநாதபுர மீனவர்கள் சிறப்பாகவே கொண்டாடுகின்றனர்.

கருவுற்ற பெண்ணைத் தாய்வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லுதல் எல்லா சமுதாயத்திலும் காணப்படுகிறது. இராமநாதபுர பரதவர்களிடையேயும் இப்பழக்கம் காணப்படுகிறது. மக்கட்பேறு ஆண்டவருடைய நன்கொடை வயிற்றின் கனி வெகுமதியே என்று ‘விவிலியம்’ கூறுகிறது. “குடும்பம் என்னும் மரத்திற்குக் குழந்தையே இனிய பழமாகும்”²² என்று ம.ராசமாணிக்கனார் குறிப்பிடுகிறார். குழந்தைப்பேறு இல்லாத பெண்ணை மலடி என்று வசைபாடுகிறது தமிழ் சமுதாயம். இதனை நரேந்திரநாத் பட்டச்சாரியா “மலடி விளைநிலத்திற்குத் தீங்கானவள் மலடி விளைநிலத்தை பாழ்நிலமாக்கிவிடுவாள்”²³ என்று கூறுகிறார்.

சடங்குமுறைகள்

சமூகத்தினர் தமது வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்தி அமைத்துக் கொள்வதற்காக அமைத்துக் கொண்ட முறைகளுள் சடங்கும் ஒன்று. அது தொடக்கக் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை மனிதர்களிடத்து சிறப்புப்பெற்றுத் திகழ்கிறது. அச்சடங்குமுறை ஒவ்வொரு இனத்தாரிடமும் வேறுபட்டு அமைகின்றது. அவ்வகையில் ஆய்வுக்குட்பட்ட பகுதியில் வாழும் குழந்தைப்பேறின் சிறப்பைப் பற்றி கூறும் வள்ளுவர்,

**“குழலினிது யாழினிது என்பர் தம்மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்”²⁴**

என்கிறார்.

குழந்தைப்பேறில்லாக் கொடுமையை,

**“மைந்தனுமில்லாமல் மாபாவியானார்கள்
பிள்ளையுமில்லாமல் பெரும்பாவியானார்கள்
குழந்தை குரல் கேளா கொடும்பாவியானார்கள்”²⁵**

என்று சொல்லி அரசாணி மாலை குறிப்பிடுகிறது. இவ்வாறு தமிழர் சமுதாயம் அனைத்துமே குழந்தைப்பேற்றைக் கிடைத்தற்கரிய பேறாக நினைத்துக் கொண்டாடுகிறது. தமிழ்நாட்டுப் பிற சாதியர் போன்றே பரதவகுலத்தினரும் பிறப்புச் சடங்குகளைப் புனிதமானதாக கருதி பல சடங்குகளைச் செய்கிறார்கள்.

கருவுற்ற பெண்ணைக் காணவரல்

“கருவுற்ற பெண்ணைத் தாய்வீட்டிற்கு அழைத்து வரும் வரை உறவினர்கள் அப்பெண்ணைப் பார்க்க வருகிறார்கள். தாய்மை அடைந்த அப்பெண்ணைப் பார்க்க வருகையில் பலகாரம் கொண்டு வருகிறார்கள். கருவுற்ற பெண்ணை உறவினர்கள் வந்து பார்க்க வரவில்லையென்றால் அப்பெண்ணைச் சமுதாயத்தில் இழிவாகக் கருதுகின்றார்கள்.”²⁶ இவ்வாறு அப்பெண்ணை அடிக்கடி பார்க்க வருவது புகுந்த வீட்டில் பிறர்நடுவில் அந்தப் பெண்ணின் நிலையை உயர்த்திக் காட்டுகிறது. உறவினர்கள் மட்டுமின்றி நண்பர்கள் மற்றும் வீட்டாரும் காணவருவது உண்டு.

அரிபழம் போடுதல்

“மகள் தாய்மை அடைந்துவிட்டதைக் கேள்வியுற்ற தாய் மகிழ்கிறாள். உறவினர்கள் தம் மகளைப் பார்க்கச் செல்லுகையில் புட்டுமாவு, பலகாரங்கள் போன்றவற்றை தன் மகளுக்கு கொடுத்து அனுப்புகிறாள். புட்டுமாவு என்பது பச்சரிசி மாவினை வறுத்து அதோடு முட்டை ஊற்றி, பொரிகடலை, தேங்காய், சர்க்கரை போன்றவற்றை கலந்து வெள்ளைத்துணியில் கட்டி எடுத்துச் செல்வதாகும். இது பல நாட்களுக்குக் கெடாமல் இருக்கும். கருவுற்ற பெண்களுக்கு ஊட்டச்சத்து தேவை என்பதற்காகவே இதனை கொடுக்கிறார்கள்.”²⁷ கருவுற்ற 5-ஆம் மாதத்தில் தாய் தன் மகளைப் பார்க்கச் செல்வாள். தாய் மகளைப் பார்க்க வந்திருக்கிறாள் என்பதை ஊரார் அறியும் வண்ணம் கொண்டு சென்ற பழங்களை, உறவினர்கள், நண்பர்கள் வீட்டுக்கு வழங்குவர். இந்த நிகழ்ச்சிகள் ‘அரிபழம் போடுதல்’ என்று பொதுவாக மீனவச் சமூகத்தில் அழைக்கப்படுகிறது.

வளைகாப்பு அல்லது பொங்கி போடுதல்

திருமணமான பெண் தாய்மையடைந்த நிலையில் அவளை மகிழ்விப்பதற்காக வளைகாப்பு சடங்கை நிகழ்த்துவது சமுதாயப் பொதுமையாகும். குழந்தை பிறப்பதின் எளிமை கருதி உடலியல் ஏத்துக்களை ஏற்படுத்துவதற்காகவும், இச்சடங்கு நடத்தப்படுகிறது என்கிறார்கள். பெண் கருவுற்று 7 அல்லது 9 மாதத்தில் இச்சடங்கு நடத்தப்படும். எல்லா இன மக்களும் ஒரு பெண்ணின் தலை பிரசவத்திற்கு மட்டுமே

இச்சடங்கை நடத்துகிறார்கள். இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்கள் பெரும்பாலும் 7வது மாதத்திலேயே இச்சடங்கை நடத்துகிறார்கள். இச்சடங்கு ஜோதிட முறைப்படி நல்ல நாளில் பெண்ணை நீராட்டி புத்தாடை அணிவித்து மங்கலப் பொருட்கள் பலவற்றையும் அவளது உடலில் பூசுகின்றனர். குறித்த நேரத்தில் மீனவ இனத்தைச் சார்ந்த பெண் தாய்மையடைந்தவளின் இருகைகளிலும் வளையல் அணிவித்துவிடுவர். தாயும், உறவினர்களும், அப்பெண்ணுக்கு வெள்ளி வளையல்களை அணிவிப்பார்கள். குழந்தை பிறந்த பிறகு அக்குழந்தைக்கு அரைஞாண்கொடி அல்லது காற்சிலம்பு செய்வதற்கு இவ்வெள்ளி வளையலை மீனவர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். வெள்ளி வளையல்கள் அணிவித்தபிறகு பிற உறவினர்களும், நண்பர்களும் கண்ணாடியிலான வளையல்களை அணிவிப்பர். பரதவர்கள் இந்நிகழ்ச்சியினை பொங்கிப் போடுதல் என்று அழைக்கின்றனர். மேலும், பெண்ணின் கைகளில் ஏற்படும் வளையல் ஒலி வயிற்றில் வளரும் குழந்தைக்கு உணர்வுத் தன்மையை ஏற்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையும் இருந்து வருகின்றது.

இராமநாதபுர மீனவர்கள் பொங்கிப்போடுதல் சடங்கன்று சர்க்கரைப் பொங்கல், வெண்பொங்கல், தேங்காய் சாதம், புளிச்சோறு, தயிர்ச்சோறு என்ற ஐந்து வகை உணவுகளை வழங்குகின்றனர். இப்பழக்கத்தை ‘சித்தராண்ணம் வழங்குதல்’ என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.”²⁸ சீமந்தம் அல்லது வளைகாப்பு எனப்படும். இச்சடங்கு முடிந்தபின் மகப்பேறு நிகழும் வரையிலும் கருவுற்ற பெண், தாய்வீட்டில் தங்க வைக்கப்படுகிறாள்.

வாழ்த்துதல்

கருவுற்ற பெண்ணை உறவினர்கள், பெரியோர்கள் அனைவரும் வாழ்த்திச் செல்வார்கள். திருமணநாளன்று உடுத்திய திருமணப் புடவையைக் கருவுற்ற பெண் அணிந்திருப்பாள். அவளுக்குப் பெரியோர்கள் நெற்றியில் திருநீரால் அல்லது சிலுவை அடையாளமிட்டு வாழ்த்துவார்கள்.

கருவுற்ற பெண்ணிடம் தேங்காய் பழம் கொடுத்தல்

“தாய் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லும் முன் தேங்காய், பழம், வெற்றிலை, பாக்கு இவற்றைப் பெண் கட்டியிருக்கும் புடவையில் முடிந்து விடுவார்கள். இதனை

மதினியார் கட்டிவிடுவது உண்டு. இதனை அந்தப் பெண் தாய்வீடு செல்லும் வரையிலும் மிகக் கவனத்துடன் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும். அங்கு சென்றதும் அதனை அவிழ்த்தெடுப்பர். அப்பெண் பத்திரமாக கொண்டு சேர்த்தால் பிள்ளையைப் பத்திரமாய் பெற்றெடுப்பாள்”²⁹ என்று நம்புகின்றார்கள்.

சகுனம் பார்த்தல்

“இந்நிகழ்ச்சியின் போது கருவுற்றப் பெண்ணை மேற்குப்புறமாக அல்லது வடக்குப்புறமாக உட்கார வைப்பார்கள். கிழக்குத் திசையை நோக்கி உட்கார வைப்பதில்லை. வளர்பிறை நாட்களில் இச்சடங்கினைச் செய்வர். திங்கட்கிழமைகளில் இதுபோன்ற சடங்குகளைச் செய்வதில்லை. திங்கட்பயணம் திரும்பாப் பயணம் என்றும் செவ்வாயோ வெறுவாயே என்றும் நம்புகிறார்கள். புதன், வெள்ளி, ஞாயிறு போன்ற நாட்களில் இச்சடங்கினைச் செய்வர். பெண்ணை அழைத்து வரும்போது பெண்ணின் மாமியார் தரும் நாணயத்தைப் பத்திரமாக வைத்திருத்தல் ஒரு மரபாக உள்ளது. பெண்ணை அழைத்து வெளியே வரும் போது எதிரே கைம்பெண்டிர் ஆயுதங்கள் கொண்டு வருவோர், பொற்கொல்லர், கல் மற்றும் மரத்தச்சர், வண்ணான், நாவிதன் போன்றோர் வருவதை அவர்கள் விரும்புவதில்லை.”³⁰ எனவே பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு செல்லுகையில் தங்கள் உறவினர் சிறுமியரை எதிரே வரச்செய்து அவர்கள் எதிரே பெண்ணை அழைத்துச் செல்வது வழக்கமாக உள்ளது.

தாய்வீட்டில் செய்யப்படும் சடங்குகள்

“பெண்ணைத் தாய் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்ததும் கண்ணேறு கழிப்பர். ‘கல்லடி பட்டாலும் கண்ணடி படக்கூடாது’ என்பது பழமொழி. அதனடிப்படையில் வீட்டின் முற்றத்தில் பெண்ணைக் கிழக்குத் திசை நோக்கி நிற்க வைத்து அரைத்து வைக்கப்பட்ட வெற்றிலை, மஞ்சள் கலவையை ஒரு கிண்ணத்தில் வைத்து அவளது தலையை மும்முறை சுற்றுவர். ஒவ்வொரு முறையும் தலையை சுற்றி அவளை அக்கலவையில் உமிழ்ச் செய்வர். இதனை ஆரத்தி எடுத்தல் என்பர். இதனைப் பெண்ணின் தாய்வழிப் பாட்டிமுறை உறவினர்கள் செய்வர். இரவில் உப்பு, வத்தல், நடுசந்தி, மண் இவற்றைத் துணியில் எடுத்து அப்பெண்ணின் உடம்பை நன்றாகத்

தடவி அடுப்பில் இடுவர். சட்டியில் உள்ள பொருட்கள் வெடிக்கும் சத்தம் அதிகமாகக் கேட்டால் அப்பெண் மீது பிறர் கொண்டுள்ள கண்பார்வை நீங்கிவிட்டது என்று நம்புகிறார்கள். முதல் பேறுகாலம் தாய் வீட்டிலேயே பார்ப்பது வழக்கம்.”³¹ பொருளாதாரத்தில் குறைந்த மீனவ மக்களும் இப்பழக்கத்தினைக் கடைபிடித்து வருகிறார்கள்.

மருந்து கொடுத்தல்

கருவுற்ற பெண்ணைத் தாய் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்த மறுநாள் அப்பெண்ணுக்கு சுக்கு, சாரளவேர் போன்ற நாட்டு மருந்துகளை அவித்துக் கொடுப்பார்கள். இரவு நேரங்களில் மண்பானையில் வெந்நீர் வைத்து உடம்பில் ஊற்றிக் கொள்ளச் செய்வர். பிள்ளையை இலகுவாகப் பெற்றெடுக்க இவை வழிவகுக்கும் என்ற இப்பழக்கம் தொன்றுதொட்டு செய்வதைக் காணமுடிகிறது.³²

விரும்பியவற்றைக் கொடுத்தல்

கருவுற்ற பெண்கள் கேட்டதை உடனே வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். குழந்தையின் வளர்ச்சி கருதியே விரும்பிய பலகாரங்களைச் செய்து கொடுப்பார்கள். கருவுற்ற பெண் விரும்பும் உணவு வகைகளையும் ஏனைய பொருட்களையும் மறுப்புக் கொடுக்காமல் வாங்கிக் கொடுப்பது மரபு வழியாக உள்ளது.³³

பேறுகாலப் பாதுகாப்பு

“பேறு காலத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்ட பெண் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் வேறு ஊர்களுக்குச் செல்வதில்லை. இரவு நேரங்களில் அவள் வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லுவதில்லை. பலர் கூடும் இடத்தில் கருவுற்ற பெண்கள் செல்வது இல்லை. ஏனெனில் கருச்சிதைவு அடைந்த பெண்கள் அங்கு வந்திருந்தால் அவர்களின் வாடைபட்டாலே பிறக்கும் குழந்தை பிணியாகப் பிறக்கும் என்று நம்புகின்றனர். ‘கருவுற்ற பெண்டிர் ஆற்றைக் கடந்தால் ஆற்றுத் தேவதை கருவிலுள்ள குழந்தையினை உண்டுவிடும்’ என்று எண்ணுகிறார்கள்.”³⁴

குழந்தை பிறப்பு

பிரசவ நாள் குழந்தையின் பிறப்பு நாளாக மட்டுமின்றி ஈன்ற தாயின் மறுபிறவி நாளாகவும் கருதப்படுகிறது. தற்காலத்தில் பெரும்பாலும் பேறுகாலம்

மருத்துவமனைகளிலே நிகழ்கிறது. பாதுகாப்பு கருதியும், வீட்டில் போதிய வசதி இன்மையாலும் மருத்துவமனைகளை மக்கள் நாடுகின்றனர். முற்காலத்தில் 'மருத்துவச்சிகள்' மூலம் வீடுகளிலேயே பேறுகாலம் நடப்பது உண்டு. குழந்தை பிறப்பன்று தாயை முழுமையும் நீராட்டுவதில்லை. நீர்க்கோர்வை ஏற்பட்டுத் தாயின் உயிருக்கே ஆபத்து நேர்ந்துவிடக்கூடும் என்ற அச்சத்தின் காரணமாகத் தலையை நனைக்காமல் உடலை மட்டும் குளிப்பாட்டுகின்றனர்.³⁵

சேனைக்கொடுத்தல்

“பிள்ளைப் பிறந்ததும் பிள்ளையின் நெருங்கிய உறவினர் சேனைக் கொடுத்தல் எனும் சடங்குகளைச் செய்வர். பெரும்பாலும் குழந்தையின் தந்தைவழி உறவினர்கள் சேனை கொடுப்பர். அவர்கள் அருகில் இல்லாத சூழ்நிலையில் தாய்வீட்டார் இச்சடங்கினைச் செய்வார்கள். சேனை கொடுத்தல் என்பது சீனியை வெற்றீரில் கரைத்து குழந்தையின் நாக்கில் தொட்டு வைப்பது ஆகும். ஆண் குழந்தை பிறந்தால் குழந்தையின் உறவினர் வழியில் உள்ள ஆண்களும் படித்தவர்களில் யாராவது பேனாவைச் சீனிக்கலவையில் தொட்டு குழந்தையின் நாக்கில் வைப்பர். பிறந்திருக்கும் பிள்ளையும் இவர்களைப் போல் மாறுவான் என்று இவர்கள் நம்புகிறார்கள். சேனைக் கொடுத்தல் மூலம் பிறந்துள்ள குழந்தை சேனைக் கொடுத்தவர்கள் மீது பாசம் கொண்டிருக்கும் என நம்புகின்றனர்.”³⁶ பிறந்த குழந்தையைப் பார்க்க வருகின்றவர்களுக்கு வெற்றிலையில் பழம், சீனி வைத்து கொடுப்பது உண்டு. இந்தப் பழக்கம் தற்பொழுது மிட்டாய் கொடுக்கிற பழக்கமாக மாறியுள்ளது.

தீட்டுக் கழித்தல்

குழந்தை பிறந்து மூன்றாம் நாளன்று பிள்ளைப் பேறடைந்த தாயின் உடல் நலம் கருதித் தைலம், பூவரசம், நொச்சி போன்ற இலைகளை நீரில் காய்ச்சி அந்நீரைக் கொண்டு குளிப்பாட்டுகின்றனர். இது இராமநாதபுர மீனவ மக்களின் மருத்துவச் சிந்தனையை உணர்த்துகின்றது. குழந்தை பிறந்த 11-வது நாள் முதன்முறையாகக் குழந்தைக்குத் தலையில் தண்ணீர் ஊற்றுவர். தாய்ப் பேறுகால சமயங்களில் அணிந்திருந்த உடைகளை சலவைக்குக் கொடுத்து விடுவார்கள். அன்று வீடுவாசல் சுத்தம் செய்து ஒரு சிறப்பு நாளாக அனுசரிப்பர். குழந்தை பெற்ற

நாளிலிருந்து அவருக்கு தாய் வீட்டில் ஓமக்களி, சுக்குக்களி போன்றவற்றை செய்து கொடுப்பது உண்டு. பதினாறு நாட்களும் கருவாட்டுக் குழம்பு சமைத்துக் கொடுப்பார்கள். எனவே 16-வது நாள் இதுவரை பயன்படுத்திய மண் பாத்திரங்கள் எல்லாம் கழித்துவிட்டு புதுப்பானைகள் வாங்கி சமையல் செய்வார்கள். இவ்வாறு தீட்டுக்கழித்து பிறகு வழக்கமான உணவுகளைக் குழந்தை பெற்ற பெண்ணுக்குக் கொடுப்பார்கள். அன்று தாய்க்கு எண்ணெய்க் குளியல் நடத்துகின்றனர். அன்று சடங்கிற்கு வரும் உறவுப் பெண்களையும் எண்ணெய் நீராடச் செய்து உணவு கொடுப்பர். பிறந்த குழந்தை மாலை சுற்றியோ அல்லது கொடி சுற்றியோ பிறந்திருப்பின் அது தாய்மாமனுக்குத் தோசம் என்று கருதும் பழக்கம் பல இனத்தாரிடம் உள்ளது. இராமநாதபுரம் மீனவர்கள் இத்தகைய தோசத்தையும், 'தீட்டுக்கழித்தல்' சடங்குடனேயே நீக்குகின்றனர். குழந்தையின் தாய்மாமன் தோசத்தால் பாதிப்படையாது இருத்தல் வேண்டி முதன்முதலில் குழந்தையின் முகத்தை நேராகப் பார்க்கச் செய்யாது எண்ணெய் நிரப்பப் பெற்ற கிண்ணத்தில் குழந்தையின் முகபிம்பத்தை பார்க்கச் செய்யும் வழக்கம் இராமநாதபுர மீனவரிடம் உள்ளது. அன்று தாய்மாமன் குழந்தைக்கு வெள்ளிக்கொடியை அணிகின்ற வழக்கச் சடங்கு உள்ளது.³⁷

“தீட்டுக் கழிக்கும் சடங்கன்று இல்லம் தூய்மையாக்கப்படும். பெண்ணை நீராட்டிய இடத்தில் மூன்று எருக்கு இலைகளில் சாதம், மலர், பழம் போன்றவற்றை வைத்து அவற்றை அங்குள்ள குழியில் வைத்து மூடிவிடுவர். இவ்வாறு செய்வதால் இருவரையும் பற்றியுள்ள தீட்டு (மாக) நீங்கிவிடுவதாக நம்புகின்றனர்.”³⁸ இதன் பின்னரே தாயையும் சேயையும் வீட்டின் எல்லா பகுதிகளிலும் செல்ல அனுமதிக்கின்றனர்.

விழா நிகழ்வும் - நோக்கமும்

மனித வாழ்க்கை முறைகள் பலவற்றிலும் அவன் அடைந்து வரும் நாகரீகப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சியினைக் காணமுடிகின்றது. தொழில் கல்வி போன்ற வாழ்வியல் முறைகள் பலவற்றிலும் சில கட்டுப்பாட்டு வரையறைகளை மனித இனம் பின்பற்ற வேண்டியுள்ளது. இவ்வரையறைகளின் வெற்றி நிலையிலேயே பண்பாட்டுத் தன்மைகள் வெளிப்படுகின்றன. இத்தகைய வாழ்வியலை மேற்கொள்ளும் மனித இனத்தின்

வாழ்க்கை முறைகள் யாவும் ஒன்றினை ஒன்று சார்ந்தே அமைகின்றன. இம்முறைகளைத் தொடர்ந்து பின்பற்றி உயர்வு காணவேண்டும் என்ற நோக்கமே அவற்றை விழாக்களாகக் கொண்டாடச் செய்கிறது.

காடு மேடுகளில் அலைந்து திரிந்தும், மலைக்குகைகள், மரப்பொந்துகளில் வாழ்ந்தும், விலங்குகளைப் போன்று காய்கறிகளை மட்டுமே உண்டு இருந்த ஆதிமனித இனம் இயற்கை, அச்சத் துன்பங்களில் இருந்து தன்னை காப்பாற்றிக் கொள்ளவும், துன்பங்களை மாற்றும் இன்பப்பொழுது போக்கிற்காகவும், பல நிகழ்ச்சிகளை, சடங்குமுறைகளை, களியாட்டங்களை மேற்கொண்டது எனலாம். ஆதிமனிதன் தொடங்கி வைத்துக் கொண்ட நிகழ்ச்சிகள் பரிமாண வளர்ச்சிகளே நாகரீக மனிதனால் முறையான விழாக்களாகப் பின்பற்றப்பட்டது எனலாம்.

உழைப்பது, உண்பது, உறங்குவது இந்நிறைவுகளோடு இன்பமாய் வாழ்வது என்பது ஆதிமனிதன் வாழ்க்கையாக இருந்தது. நாகரீக மனிதனே பல உயர்ந்த பண்பாடுகளை - தத்துவ ஒழுக்க - நெறிமுறைகளை வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளில் காணத்தலைப்பட்டான். விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் பெரிதும் முன்னேறி வரும் இன்றைய மனிதனாலும் அவ்வாழ்க்கைப் போக்குகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. இத்தகைய வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் விழாக்களாகக் கொண்டாடப்பெறும் வகையிலேயே மனித மாண்புகள் வெளிப்படுகின்றன. ஆதிகாலத்திலும் சரி, இன்றைய நிலையிலும் சரி, வாழ்க்கையில் இன்பங்களையும், ஒழுங்குமுறைகளையும், பொழுது போக்குநிலைகளையும் உருவாக்கவே விழாக்களும், சடங்கு முறைகளும் நிகழ்த்தப்பெற்றன என்பது தெளிவாகிறது. மனிதநேயத்தை வளர்த்து, பண்பாட்டு மரபுகளைக் காத்து, நாகரீகம், புதுமைகளை ஏற்படுத்துவதே இத்தகைய விழாக்களின் அடிப்படை நோக்கம் எனலாம். அவற்றை ஆராய்வதன் மூலம் அச்சமூக மக்களின் வாழ்க்கைப் போக்குகளைத் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது.

சமூக விழாக்கள்

விழாக்கள் தனிமனித விழாக்கள், குடும்ப விழாக்கள், பொது விழாக்கள் (சமய விழாக்கள்) என்ற இரு வகுப்பின் கீழ் நிகழ்கின்றன. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலும்

ஒரு தனிமனித வாழ்வில் அவனது குடும்ப இயக்கத்திலும் நிகழ்த்தப்பெறும் சடங்குமுறைகள் மரபு நிகழ்ச்சிகள் தனிமனித விழாக்களாகக் கருதத்தக்கனவாகும்.

பெயர் சூட்டுதல்

“இராமநாதபுரம் மீனவர்கள் குழந்தை பிறந்த 16-ம் நாளில் அக்குழந்தைக்குப் பெயர் வைக்கும் சடங்கை நடத்துகின்றனர். தெய்வத்தின் பெயர், குடும்ப முன்னோரின் பெயர், நாகரீக வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப நவீனப்பெயர் என்ற மூன்று நிலைகளிலும் மீனவர்கள் தங்கள் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டுகின்றனர். பெயர் சூட்டுதல் சடங்கு ஆடம்பரம் இன்றி நடத்தப்படுகிறது. ஆரம்பகாலத்தில் மூன்று மரக்கால் புதுநெல்லைத் தரையில் பரப்பி அதில் குழந்தைக்குப் பெயர்சூட்ட இருக்கும் பெயரைத் தாய்மாமன் மூன்றுமுறை எழுதிப் பெயர் சூட்டும் பழக்கம் இருந்தது. தாய்மாமன் படிக்காதவராக இருந்தால் படித்த ஒருவரின் துணை கொண்டு பெயர் எழுதுவார்கள்.இன்றைய காலத்தில் குழந்தையின் பிறந்த தேதி, நாள், நட்சத்திரம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பெயர் சூட்டப்படுகிறது.”³⁹

பருவ விழாக்கள்

மனித வாழ்க்கையில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலும் பற்பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. ஒவ்வொரு பருவ நிகழ்ச்சியையும் ஒரு சடங்கு விழாவாகவே மனித இனம் கொண்டாடி வருகின்றது. பிறப்பு என்பது சில நேரங்களில் எதிர்பாராமலோ நிகழும் தன்மையது. பிற நிகழ்ச்சிகளைப் போன்று இதனை முழுமையும் திட்டமிட்டு உருவாக்க முடியவில்லை. இதுபோன்றே மனிதனின் இறப்பும் எதிர்பாராமலேயே சம்பவிக்கின்றது. இப்பருவ நிகழ்வுகளும் இயல்பாயின. ஆனால் இவ்விரண்டு நிகழ்வுகளுக்கும் இடைப்பட்ட வாழ்வியல் பருவங்களுக்கேற்ப உருவாகும் நிகழ்ச்சிகளை ஓரளவிற்குத் திட்டமிட்டு எதிர்பார்த்து மனிதனால் கொண்டாட முடிகின்றது. அந்த வகையில் காதணி நிகழ்ச்சி, பூப்பு நிகழ்ச்சி, திருமணம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பிறப்பையும், இறப்பையும் தன்னியல்பாக நிகழும் நிகழ்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம். இவை தவிர்த்த பிறவற்றை மனிதன் எதிர்பார்த்த காலகட்டங்களுள் நிகழும் பருவ நிகழ்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

காதணிவிழா

பழந்தமிழரின் வீரமரபு ஊனமுடன் பிறக்கும் குழந்தைக்கும் இறந்தே பிறக்கும் குழந்தைக்கும் வாளால் கீறி விழுப்புண்ணை ஏற்படுத்துவது தமிழரின் வீரப்பண்பாக இருந்திருக்கின்றது. இவ்வீரப்பண்பின் எச்சமே காதணி அணிவித்ததாக மாறியிருக்கக்கூடும் என்று நினைக்கவும் உண்டு. ஆண், பெண் ஆகிய இருபாற் குழந்தைகளுக்கும் காதணி அணிவிக்கும் வழக்கத்தை ஒரு விழாவாகவே தமிழர்கள் கொண்டாடி வருகின்றனர். இராமநாதபுரம் மீனவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் ஆறு முதல் எட்டு வயதுக்குள் காதணி விழாவை நடத்துகின்றனர். காதணி விழா வீட்டிலோ அல்லது குலதெய்வத்தின் (தொண்டியம்ன், மாரியம்மன், தூண்டியீட்டு மாரியம்மன், தர்மமுனீஸ்வரர், வேதநாயகி அம்மன், காளி, கருப்பன்) ஆலயத்திற்குக் குழந்தையை அழைத்துச் சென்று முடியிறக்கி அபிஷேக வழிபாடு நடத்துவர். விழா நாளன்று வீட்டில் மணவறைப் பந்தலிட்டு அதில் தாய்மாமன் மடியில் குழந்தையை அமரச்செய்து தட்டாசாரி மூலமாகக் குழந்தைக்கு காதணி அணிவிக்கச் செய்கின்றனர். பொருளாதார நிலைக்கேற்ப விழா ஆடம்பரமாகவோ அல்லது எளிமையாகவோ நடத்தப்படுகின்றது.

பூப்புச்சடங்கு

பூப்புச்சடங்கு வளத்தை அறிவுறுத்தும் சடங்கு ஆகும். “பெண்கள் பூப்படையும் நிலை பருவமுதிர்ச்சியின் அறிகுறி என்கிறார் க.காந்தி.”⁴⁰ பூப்பெய்தல், புஷ்பவதியாதல், சமைதல், வயதிற்கு வருதல், ஆளாதல் போன்ற பல பெயர்களில் பூப்பெய்தல் நிகழ்ச்சி அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு பெண் பருவத்திற்கு வந்துவிட்டால் அப்பெண்ணின் தந்தையைப் பார்த்து, மற்றவர்கள் ‘பேரன் பிறந்திருக்கிறானா? என்று சந்தோசமாக விசாரிப்பார்கள். மகள் வயசுக்கு வருவதற்கும், பேரன் பிறப்பதற்கும் என்ன சம்பந்தம், என்ற குழப்பம் வெகுநாட்களாக இருந்தது. ஒரு பெண் வயதுக்கு வந்துவிட்டாள் என்றாள் அவளின் கர்ப்பப்பை கருவுறுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்று அர்த்தம். எனவே விரைவில் ‘உன் மகளுக்கு திருமணமாகட்டும், அவள் வயிற்றில் தலைநாளில் ஒரு ஆம்பளப்பிள்ளை பிறக்கட்டும்’ என்ற வாழ்த்துக்களுடன் கூடிய தன் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது.⁴¹

இராமநாதபுரம் மீனவர் சமூகத்தில் பெண்ணின் 'பூப்புச்சடங்கு' பிற இனத்தவரினின்றும் சிற்சில மாற்றங்களுடன் நடத்தப்படுகிறது. பெண் வயது வந்த நிகழ்ச்சி பொதுவாக எல்லா சமுதாயத்தாராலும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. பரதவர்களும் இதனைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றனர்.

பூப்பெய்திய பெண்ணை இல்லத்தில் கீற்று ஓலையில் அமைக்கப்பட்ட தனியிடத்தில் உட்காரச் செய்கின்றனர். பூப்பெய்திய நாளில் குடிப்பிள்ளை (செய்தி தெரிவிப்பவள்) மூலமாகத் தாய்மாமன் வீட்டிற்கு மாராயம் (செய்தி) சொல்லியனுப்புகின்றனர். அன்று தாய்மாமன், மனைவி மட்டும் எண்ணெய், முட்டை, சர்க்கரை, பழம், பூ போன்ற பொருட்களைக் கொண்டு வருவர். அன்று பெண்ணின் தாய் கிராமத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் சென்று 'எங்கள் வீட்டிற்கு இன்று பாக்கு போட வாருங்கள்' என்று அழைப்பு கொடுத்து வருவார். இவ்வாறு கூறி வருவதன் மூலம் கிராம மக்கள் அவர் வீட்டில் பெண் வயதுக்கு (பூப்பு) வந்துவிட்டாள் என்பதை உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

அன்று மாலையில் உறவினர்களும் கிராம மக்களும் ஒன்றாகக் கூடிய நிலையில் பூப்படைந்த பெண்ணிற்குச் சடங்குகள் செய்வர். தாய்மாமன் மனைவி பெண்ணை நீராட்டிப் புத்தாடை உடுத்தச் செய்வார். பின்னர் பருவமடைந்தவருக்கும் வந்திருக்கும் அனைவருக்கும் 'புட்டுமாவு' கொடுத்து விருந்து வைப்பர். வந்திருக்கும் பெண்கள் குழந்தைகளுக்கு மட்டும் வெற்றிலை, பாக்கு கொடுப்பர். சில உணவு வகைகள் சில குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிக்கு மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன. அவ்வகையில் பூப்பு நிகழ்வின் பொழுது 'புட்டுமாவு' வழங்கப்படுகிறது. இது பல இனத்தவரிடமும் இருந்து வரும் மரபு முறையாகும். இதற்குச் சிறப்புக் காரணமும் உள்ளது. 'பெண்ணொருத்தி இவ்வாழ்விற்குத் தகுதியாவதை மறைமுகமாகப் 'புட்டு' வழியாக உணர்த்துவதாகவே இப்பழக்கம் உள்ளது என்பது மானுடவியல் அறிஞர்களின் கருத்தாக உள்ளதை அறியலாம்.

"பூப்பு நிகழ்ச்சியின் முதல் நாள் சடங்கில் இராமநாதபுரம் மீனவர்கள் பிற இனத்தவரிடமிருந்து வேறுபடுகின்றனர். பிற இனத்தில் பெண்ணை 'குருசுக்குள் விடும்

சடங்கில்' பெண்ணின் தாய்மாமன் முக்கியப் பங்கு வகிப்பார். அவரே கீற்று ஓலையை முடைந்து மறைப்பும் கட்டுவார். 'தாய்மாமன் கையால் கொடுக்கப்பட்ட ஆடையை பருவமடைந்த பெண் சடங்கிற்கு அணிந்து வருவாள். சடங்கில் எண்ணெய் நீராடச் செய்து அவளுக்கு கோழியுணவு வழங்கும் பழக்கமும் உள்ளது. அன்று தாய்மாமன் இல்லையானால் இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களில் தாய்மாமனுக்குப் பதிலாக அவரின் மனைவியே இச்சடங்கில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறாள்.”⁴²

பெண் பூப்பெய்திய ஏழாம் நாளன்று மீண்டும் தாய்மாமன் (தாத்தா) வீட்டிற்குக் குடிப்பிள்ளை மூலமாக 'மாராயம்' (செய்தி) சொல்லியனுப்புவர். பதினைந்தாம் நாளில் தாய்மாமன் வீட்டினர் புடவை, கண்ணாடி, வளையல் போன்ற பொருட்களோடு அணிகலன், வாழைப்பழம், வெற்றிலை பாக்கு, அவல், கடலை முதலியவற்றையும் கொண்டு வந்து பெண்ணை வீட்டிற்கு விடும் சடங்கைச் செய்வர். அன்றும் உறவினர்களும், கிராம மக்களும் சடங்கில் கலந்து கொள்ளுவர். அன்று தான் தாய்மாமன் சடங்கிற்கு வருவார். அன்று மணவறை போன்ற மேடையில் பெண்ணை அமரச்செய்து கொண்டாடுகின்றனர். சடங்கிற்கு வந்திருக்கும் பெண்கள், குழந்தைகளுக்கு மட்டும் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் போன்றவற்றில் அவல் கடலையும் கொடுக்கின்றனர். இதற்குப் 'பாக்குப் போடுதல்' என்று பெயர். இந்நிகழ்ச்சிகளுக்கு வரும் ஆண்களுக்கு வெற்றிலை, பாக்கு எதுவும் வழங்கப்படுவது இல்லை. இது பெண்ணை முன்னிருத்தி நிகழும் சடங்கு என்பதால் பெண்களே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர்.

பொங்கிப்போடுதல்

“வயதிற்கு வந்த பெண்ணின் உறவினர்கள் பெண்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு உறவினர் வீதம் சில நாட்கள் விருந்து கொடுப்பார்கள். அத்தகைய விருந்து சத்தான உணவுகளாக அமையும். பொங்கிப்போடுதல் என்று அழைக்கப்படும். இந்தச் சடங்கு ஒரு கட்டாயமாக அமைகிறது. வயதிற்கு வந்த பெண்ணுக்கு வீட்டில் நாள்தோறும் காலையில் முட்டையும், பாலும் கொடுக்கிறார்கள். உணவில் நல்லெண்ணெய் கலந்து கொடுக்கிறார்கள். பச்சரிசியிலான பலகாரங்கள் செய்து வழங்குகிறார்கள். திருமணமான பிறகு குழந்தைகளைப் பெறுவதற்கு ஏற்ற பக்குவத்தைப் பூப்பெய்திய காலத்திலேயே

பெண்கள் பெறவேண்டும்”⁴³ என்றே இவ்வாறு செய்கின்றார்கள் என்பது அறியமுடிகிறது.

சமூகத்தில் வயதிற்கு வந்த பெண்களின் நிலை

“வயதிற்கு வந்த பெண்கள் தனியாக வெளியே வருவதில்லை. குறிப்பாகச் சடங்கு வைபவமான 16-வது நாள் முடியும் வரை பெண்களை வெளியே அனுப்புவது இல்லை. நாகரிக முன்னேற்றம். கல்வி ஆகியவை அவர்களைத் தற்பொழுது வெளியே வர அனுமதிக்கிறது. தீட்டுக் காலங்களில் வீட்டில் தனியே விடப்படுகிறார்கள். இதுகுறித்து நரேந்திர பட்டாச்சார்யா ‘பூப்பின் போது பெண்களுக்கு விதிக்கப்படும் பொதுவான கட்டுப்பாடுகளின் நோக்கம், பூப்பின் கருதி குறித்துக் கொண்ட அச்சமே’ என்றனர்.”⁴⁴ பிராமண சமுதாயத்தில் தூரமானப் பெண்கள் தனியே இருக்க வேண்டும். பெண்கள் பூப்பெய்திருக்கும் நாட்களில் வீட்டுப் பண்டங்களைத் தொடாமல் ஒதுங்கி இருப்பார்கள். தீட்டுக் காலங்களில் செடிகள், கருவேப்பிலை மரம் போன்றவற்றின் அருகில் சென்றால் அவை கருகிவிடும் என்று நம்பிக்கை இவர்களிடம் உண்டு. இதுகுறித்து கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் பெண்களிடம் குடி கொண்டிருக்கும் வளமையும் சக்தியும் அவர்கள் தொடும் பொருளுக்கு உண்டாகும் என்கிறார். இந்துக்களில் மாதவிடாய் காலங்களில் கோவிலுக்கு செல்லமாட்டார்கள்.

திருமண விழக்கமும் வரையறையும்

திருமணச்சடங்கு

ஒருத்தியை விட்டு ஒருவன் ஓடாமல் அவளையே மனைவியாகக் கொண்டு கடைசி வரைக்கும் வாழவேண்டும் என்ற விதிப்படி பெரியோர் முன்னிலையில் சாட்சியாகத் தாலிகட்ட வேண்டும் என்ற நிலையைப் பின்னர் வந்த பெரியவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இதையே தொல்காப்பியர்,

“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்
ஐயர் யாத்தனர் கரணம்என்ப”⁴⁵

என்ற கூறுவர்.

சடங்குகள் காலத்துக்குக் காலம், இடத்திற்கு இடம், குழுவுக்குக்குழு வேறுபடுவதுண்டு. தமிழகத்தில் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்னர் திருமணச்சடங்கு

இல்லை. மக்களிடத்தில் பொய்யும், வழுவும் தோன்றிய பின்னரே பெரியோர்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி இச்சடங்கை வகுத்தனர். வாழ்க்கை வளமோடும் மகிழ்ச்சியோடும் இருக்க இச்சடங்கு தேவைப்படுகிறது.

சடங்குகளின் நடுநாயகமானதும் முக்கியமானதுமாகிய சடங்கே திருமணமாகும். திருமணம் என்பதனை ஒரு சடங்காகக் கொள்ளாத சமுதாயமே உலகில் இல்லை எனலாம். “திருமண முறைகளும் சடங்குகளும் இனத்துக்கு இனம் மாறுபடுகின்றன. திருமணச் சடங்குகளில் பல வியக்கத்தக்கனவாய் அமைகின்றன என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.”⁴⁶

மீன்பிடித்தொழிலையே முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டிருப்பினும் இவர்களுக்குள் சாதிமாறித் திருமணம் செய்து கொள்வதில்லை. அவரவர் சாதிகளுக்குள்ளேயே திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. திருமண முறைகளில் மட்டும் சில இடங்களில் மாறுபடுகின்றன.

திருமணவிழா

மனித வாழ்க்கையில் திருமண நிகழ்ச்சி முக்கியமான ஒன்றாகும். இராமநாதபுரம் மீனவர்களின் திருமண வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் மாப்பிள்ளை பெண் பார்த்தல், பரிசம் போடுதல், திருமணம், தாலி பிரித்துக்கட்டும் சடங்கு என ஆராயப்படுகின்றன.

பண்டைத் தமிழர் மணம்

பண்டைத் தமிழர் திருமண முறைகளைக் களவு, கற்பு என்று இருவகைகளாகப் பிரிப்பர். அன்புரிமை பூண்ட தலைமகன் தன்பால் அன்புடை தலைவியைப் பெற்றோர் கொடுக்கப் பலரறிய மணந்து வாழும் மணவாழ்க்கையே கற்பெனப்படுகிறது. இதனை தொல்காப்பியம்,

“கற்பெனப்படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குறி மரபின் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குறி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே”

(தொல்.களவியல்.140)

என்று கூறுகிறார். தொல்காப்பியர் காலத்திற்குப்பின் திருமணம் ஒருசில சடங்குகளுடன் சிறப்புற சமுதாயத்தில் நடைபெற்றன என்பதைத் தெளிவாக அறியலாம்.

பரதவர் திருமணம்

பரதவர் மரபில் ஆண் மகன் தான் விரும்பும் பெண்ணை மணக்க வேண்டுமெனில் பரிசமாகப் பொன்னும் திரண்ட பொருளும் அளவற்ற அணிகலன்களும் கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்ததாக இலக்கியங்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது. இம்முறை இடைக்காலம் வரையிலும் இருந்ததை வயதில் மூத்தோர் கூறுகின்றனர்.

“பரதவ ஆடவன் ஒருவன் தான் விரும்பும் மங்கையொருத்தியை மணக்க நினைக்கிறான். அதற்காகப் பொன்னும், பொருளும் திரண்ட செல்வங்கள் பலவும் அளித்தாலும் அவள் தந்தை அவனுக்குப் பெண் கொடுக்க சம்மதிக்கவில்லை. எனினும் அவ்வாடவனோ தான் விரும்பிய பெண்ணை மணக்க எது வேண்டுமானாலும் செய்யும் மனநிலையில் உள்ளான். ஆழ்ந்து சிந்தித்து முடிவெடுத்து தான் விரும்பியவாறே மணம் முடிக்கிறான். இச்செய்தியை அழகாய் எழுத்தோவியமாய் அம்மூவனார்,

“பொன் அடர்ந்தன்ன ஓள் இணர்ச் செருந்திப்
பன்மலர் வேய்ந்த நலம்பெறு கோதையர்

.....
.....

தேன் இமீர் அகன்கறைப் பகுக்கும்
கானல்அம் பெருந்துறைப் பரதவன் எமக்கே!” (அகம்.280:1-14)

என்கிறார்.

மீனவர் திருமணமுறைகள்

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் வாழ்கின்ற மீனவர்களிடையே, திருமண முறைகளும், சடங்குகளும் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில், “இச்சமூகத்தினரிடையே பெரும்பாலும் திருமணம் பெற்றோர்களால் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. திருமணம் என்பது எல்லா மனித இனத்திற்கும் உரிய பொது நிகழ்ச்சி என்றாலும் ஒவ்வொரு சமூகப் பிரிவுகளுக்கும் ஏற்ப அதன் நிகழ்வு முறைகள் வேறுபடுவது உண்டு. சில சமூகங்களில் திருமணத்திற்கு முன்பு மாப்பிள்ளை வீட்டார் மட்டுமே பெண்ணைப் பார்த்துத் திருமண ஒப்பந்தம் செய்வது உண்டு. மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் மணவறையில் தான் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொள்வர்.”⁴⁷ பிற சமூகத்தில்

உள்ளது போலவே இராமநாதபுரம் மீனவர் சமூகத்தில் முதலில் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண்ணைப் பார்ப்பதும் திருமணத்திற்கு முன்பாகவே பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஒருவரையொருவர் பார்த்து விருப்பம் தெரிவிப்பதும் திருமண ஒப்பந்த முறைகளாக உள்ளன. இவ்வாறு நிச்சயதார்த்தம் நடைபெற்ற பிறகே இச்சமூகத்தில் திருமணம் நடத்தப்படுகின்றது. இம்முறை வேறுசில சமூகங்களிலும் உள்ளது என்றாலும் மீனவர் சமூகத்தில் நிச்சயதார்த்தத்தன்று மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண்ணுக்கு முன்பு தீர்மானித்தபடி நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணம் குறிப்பிட்ட நாளில் நடைபெறாது ஒப்பந்த முறிவு ஏற்பட்டாலும் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண்ணுக்குக் கொடுத்த பரிசுப் பொருளை மீண்டும் பெறும் வழக்கமில்லை. பெண்வீட்டாரிடம், மாப்பிள்ளை வீட்டார் கேட்கும் இக்காலத்தில் மீனவர் சமூகத்தில் மரபுமுறையாக இருந்துவரும் இவ்வழக்கம் புதுமையாகவே தோன்றுகிறது. அன்றியும் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டாரிடம் வரதட்சணை என்று எதுவும் கேட்காத வழக்கமும் இன்று இராமநாதபுரம் மீனவர் சமூகத்தில் இருந்து வருகிறது.

பரிசம் போடுதல்

பெண்ணுக்குப் பரிசு கொடுத்து வரதட்சணை முறையின்றி நிகழும் திருமண ஒப்பந்தத்தைப் 'பரிசம் போடுதல்' என்று அழைப்பர். இந்நிகழ்ச்சியில் ஊர்ப்பெரியோர்கள், உறவினர்கள் முன்னிலையில் மணமகள் தாய்மாமனும், மணமகள் தாய்மாமனும் தேங்காய், பூ, பழம், மாலை, புடவை ஆகியவற்றோடு வெற்றிலை பாக்கு மாற்றிக்கொள்வர்.⁴⁸

திருமணம் (தாலி கட்டுதல்)

தாலி என்பதற்கு மங்கலநாண் என்று இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ப் பெயரகராதியும்⁴⁹ (ப.702), திருமணத்தில் மணமகன் மணமகளின் கழுத்தில் அணிவிக்கும் மங்கல உருவங்கள் கொண்ட தங்கச் சங்கிலி அல்லது மஞ்சள் கயிறு; மங்கலநாண் என்று கிரியாவின் தமிழ் அகராதியும்⁵⁰ (ப.534), மாங்கல்லியம் என்றும் பவானந்தர் தமிழ்ச் சொல்லகராதியும்⁵¹ (ப.263) குறிப்பிடுகின்றன.

“நல்லநாள் பார்த்துத் திருமணம் நடத்துவது அனைத்து இனத்திற்கும் பொதுநிலை. இராமநாதபுரம் மீனவர்களும் நல்லநாள் பார்த்தே திருமணம்

நடத்துகின்றனர். பெரும்பாலும் கோவில் அல்லது வீடு முகூர்த்த இடமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றது. சிறுபான்மையினர் திருமண மண்டபத்தில் முகூர்த்தம் நடத்துவது உண்டு. திருமணத்திற்கு முதல் நாளிலேயே மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண்ணைத் திருமண இடத்திற்கு அழைத்து வருகின்றனர். இதற்கு 'பெண்ணழைப்பு' என்று பெயர். வீட்டுத் திருமணமாயின் அழைத்து வரப்பட்ட பெண்ணை கோயிலில் தங்க வைக்கின்றனர். மறுநாள் காலையிலேயே அவளை முகூர்த்த இடத்திற்கு அழைத்து வருகின்றனர். மாப்பிள்ளை பெண்ணின் கழுத்தில் தாலி கட்டுவார். தாலி கட்டும் மரபுச்சடங்குகளை, அந்தணரைக் கொண்டு நடத்துகின்றனர். பலதரப்பட்ட சமூக மக்களைப் போன்றே மீனவர்களும் திருமணச் சடங்குகளை நடத்துகின்றனர். திருமணச் சடங்கு முறைகளில் இவர்கள் பிற இனத்திலிருந்து வேறுபடுவதில்லை. தாலிகட்டுவதற்கு மாப்பிள்ளையை மணவறைக்கு அழைக்கும் முன்பு அவரை ஊரில் உள்ள பிள்ளையார் கோவிலில் வழிபாடு நடத்தச் செய்து ஊர்வலமாக அழைத்து வரும் பழக்கம் பலசாதியினரிடம் உள்ள ஒன்றாகும்.⁵²

திருமணம் பெண் வீட்டில் அல்லது கோவிலில், தேவாலயங்களில் நடைபெறும். திருமணம் நடைபெறும் நாளில் பெண்வீட்டார் சீர்வரிசை செய்கின்றனர். அதனை ஊர் பெரியோர்கள் முன்னிலையில் சரிபார்த்து கிராம நோட்டில் எழுதி கையெழுத்து வாங்குகின்றனர். திருமண தம்பதிகள் மறுவீடு செல்வது முன்றாம் நாளில் செல்கின்றனர். பின்னர் தலைப்பொங்கல், தலை தீபாவளி சீர் ஆகியவை பெண்வீட்டார் சார்பாக செய்யப்படும். திருமணப் பெண்ணுக்கு வரதட்சணையாக செய்யும் நகைகள் 40 பவுன், 30 பவுன், 15 பவுன் என்று அவரவர் வசதிக்கு தகுந்தாற்போல செய்கின்றனர். சீர்வரிசைகள் அனைத்தும் இன்றைய காலகட்டத்திற்கு ஏற்ப நவீனமுறைகளில் உள்ள பொருள்களை செய்கின்றனர். இது தமிழர்களின் திருமணச்சடங்குகளாக அனைத்து சமூகத்தாராலும் பின்பற்றப்படுகின்றன.⁵³

உறுதிப்படுத்துதல்

உறுதிப்படுத்துதல் மணமகள் வீட்டில் வைத்து நடைபெறும். வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், பூ, வாழைப்பழம், தேங்காய் போன்றவற்றைத் தட்டுகளில் வைத்து

பெண்ணை நாங்கள் தருகிறோம் என்று மணமகள் வீட்டார் மணமகன் வீட்டாரிடம் கூறுவார்கள். இது நெருங்கிய உறவினர் சூழ நடைபெறும்.⁵⁴

திருமணப் பதிவேடு

“பொதுவாகவே இந்து சமூக பரதவர்களிடம் திருமணத்தினைப் பதிவு செய்யும் பழக்கம், இராமநாதபுர மீனவர்களிடம் மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுகிறது. ஆனால் கிறித்துவ மீனவர்களிடம் இப்பழக்கம் உள்ளது. ஒவ்வொரு கோவிலிலும் திருமணப் பதிவேடு பாதுகாக்கப்படுகிறது. இந்தப் பதிவேட்டில் மணமக்கள் பெயர்கள், மணநாள் போன்றவை எழுதப்பட்டு கையொப்பமிடுகிறார்கள். திருமணத்தை நடத்தி வைக்கக் குருவானவரும் இப்பதிவேட்டில் கையொப்பமிடுகிறார்.”⁵⁵

பட்டணப் பிரவேசம்

கோவில் நிகழ்ச்சிகள் முடிந்தபின் மணமக்கள் ஊர்வலமாக உறவினர்கள் புடைசூழ தெருக்களிலே அழைத்துவரப்படுவர். இதனைப் பட்டணப் பிரவேசம் என்பர். மணமக்களை அழைக்க பாலும், பழமும் கொடுப்பார்கள். மணமக்களைக் குதிரை பூட்டப்பட்ட சாரட்டுகளில் அழைத்துவரும் பழக்கம் பழக்கத்திலிருக்கிறது. திருமணங்கள் தற்பொழுது திருமண மண்டபங்களில் நடைபெறுகிறது.⁵⁶

கொலுவைத்தல்

மணமக்களை எல்லோரும் பார்க்கும் வண்ணம் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொலுவில் வைப்பார்கள். அப்பொழுது பெரியவர்கள் வாழ்த்தி ஆசீர்வாதம் வழங்குவார்கள். திருமணப் பாட்டுக்கள் பாடப்படும். மணமகனுக்கு மணமகளின் சகோதரனும், மணமகளுக்கு மணமகளின் சகோதரியும் பாலும், பழமும் கொடுப்பார்கள். மணமக்களுக்கு குடிக்கக் கொடுப்பது போல கொண்டு சென்று தாங்கள் குடித்து ஏமாற்றுவார்கள். பார்க்கின்றவர்களுக்கு இது வேடிக்கையாக இருக்கும். கொலுவில் மணமகளின் இடப்புறமாக மணமகளை அமரச்செய்வது வழக்கம் ஆகும்.⁵⁷

பாதங்கழுவுதல்

மணமக்கள் கொலுவில் அமர்ந்திருக்கும் பொழுது மணமகளின் சகோதரன் மணமகளின் கால்களில் பன்னீர் தெளிப்பான். இதனைக் கால்கழுவும் சடங்கு என்றும்,

பாதங்கழுவும் சடங்கு என்றும் கூறுவர். மணமகளின் பாதங்கழுவிய மைத்துனருக்கு மோதிரம் அல்லது வேஷ்டி போன்ற அன்பளிப்புகளை கொடுக்கும் பழக்கமுண்டு. பொருளாதார வசதிக்கு தகுந்தபடி இந்த அன்பளிப்பு அமையும். கால் கழுவுதலை மணமகளின் முத்த சகோதரன் அல்லது இளைய சகோதரன் செய்வதுண்டு. பரதவர்கள் மணமகனுக்கு அதிகமாகவே வரதட்சணை தருகிறார்கள். எனவே திருமணச் சடங்குகளில் மணமகளிடம் இருந்து அதிக அன்பளிப்பை எதிர்பார்க்கிறார்கள்.⁵⁸

வாசற்படி மறித்தல்

“திருமணம் முடிந்து மணமக்கள் மணமகன் வீட்டுக்கு வரும்போது பெண்ணின் மாமன் அல்லது அத்தை மகன் மணமக்களை வீட்டிற்குள்ளே வரவிடாது வாசற்படி அருகே உட்கார்ந்து கொள்வார்கள். வாசற்படி மறிப்பவர் பெண்ணைக் காட்டிலும் வயதில் இளையவனாகத்தான் இருப்பான். மணமகளிடம் மணமகள் தனக்கே உரிய பெண் எனவும், அவளைத் தாங்கள் அழைத்துச் செல்லுதல் முறையல்ல எனவும் கேட்பான். மணமகன் அதற்கு பதில் கூற முடியாமல் திகைப்பான் இறுதியில் அன்பளிப்பாக ஒரு தொகையை வாசற்படி மறிப்போரிடம் கொடுத்துவிட்டுச் செல்வான்.” பரதவ மக்களிடையே நடைபெறும் திருமணச் சடங்குகளில் இது ஒரு சிறப்பு வாய்ந்த தொன்மைச் சடங்காகவே கருதப்படுகிறது.⁵⁹

விருந்து

கோவில் திருமண வழிபாடு முடிந்து மணமக்களை மணமகள் வீட்டிற்கு வருவார்கள். திருமண சம்பிரதாயச் சடங்குகள் முடிந்ததும். அனைத்து உறவினர்களுக்கும் விருந்து உபசரிப்புகள் நடைபெறும். காலை விருந்தில் இனிப்பு, பலகாரங்களும், மதிய விருந்தில் காய்கறி மற்றும் அசைவ உணவுகளும் வழங்கப்படும்.⁶⁰

ஒலியல்

மாலையானதும், மணமகன் தனது மிக நெருங்கிய உறவினரோடு வந்து மணமகளை அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அப்போது மணமக்களை மணமகள் வீட்டில்

அமரச் செய்து பலரும் பார்க்கும் வண்ணம் அரிசி, பண்டங்கள், பாத்திரங்கள், அன்பளிப்புகள் போன்றவை வழங்குவது உண்டு. இது மாமனார் வீட்டு ஒலியல் எனப்படுகிறது.⁶¹

தாலி பிரித்துக் கட்டும் சடங்கு

திருமணம் முடிந்த மூன்றாம் மாதத்தில் ஒரு நல்லநாளில் தாலி பிரித்துக் கட்டும் சடங்கு நடைபெறுகின்றது. இராமநாதபுரம் மீனவர்கள் இச்சடங்கைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றனர். பெண்வீட்டில் நடக்கும் இச்சடங்கன்று மணமக்கள் எண்ணெய் நீராடி திருமண ஆடை அணிகிறார்கள். சடங்கிற்கு உறவினர்களும், ஊர் மக்களும் அழைக்கப்படுகின்றனர். திருமணத்தன்று மணமகன் கட்டிய தாலியைப் பிரித்துப் பின்னர் அதைப் புதிய மஞ்சற்கயிற்றில் கோர்த்து மீண்டும் பெண்ணின் கழுத்தில் கட்டுவர். தாலியை பிரிப்பதற்கு முன்பாக வேறு ஒரு மஞ்சள் கயிற்றில் மஞ்சற் கிழங்கை இணைத்து அதைப் பெண்ணின் கழுத்தில் கட்டிய பிறகே மணமகன் கட்டிய தாலியைப் பிரித்துக் கட்டுவர். இச்சடங்கின் போது பொருளாதார வசதிமிக்கவர்கள் புதிய தாலியாகப் பொன் கயிற்றிலான தாலியை அணிவிப்பதும் உண்டு.

தாலி பிரித்துக் கட்டும் சடங்கு இளம்தம்பதிகளின் இல்வாழ்வை மறுபரிசீலனை செய்வதாக அமைகிறது எனலாம். மூன்று மாதத்திற்குள் கணவன் மனைவியிடையே அமைந்துள்ள உறவுநிலையைப் புரிந்து கொண்டு செம்மைப்படுத்த தாலி பிரித்துக் கட்டும் சடங்கும் பெரிதும் உதவுகிறது என்று தகவலாளர் குறிப்பிடுகிறார்.⁶²

இறப்புச் சடங்கு

இறப்பு என்பது மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய இறுதிக் கட்டமாகும். சிலர் இயற்கையாகவும், நோய்வாய்ப்பட்டும் இறப்பர். வாழ்க்கையில் மனிதர்கள் தம்முடைய குடும்பத்தோடும், உறவினர்களோடும், சமுதாயத்தோடும் வாழ்ந்து வரும்போது ஒரு பெரிய மாறுதலை இறப்பு உண்டாக்குகிறது.

உயிருள்ளவை அனைத்தும் ஒரு நாள் இறக்க வேண்டும் என்பது உலக நியதி. பயணத்தின் தொடக்கம் பிறப்பு. பயணத்தின் இறப்பு, பயணத்தை தொடங்கிய ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் பயணம் எப்போது முடியும் என்பது தெரியாது.

உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு உயிர்களும் இறந்த பின்பு என்ன ஆகின்றனர் என்பது இன்றுவரை மனிதன் மத்தியில் பெரிய கேள்விக்குறியாக இருக்கின்றது. கிறித்துவ மதம் மரணத்தை மறுவாழ்வுக்குச் செல்லும் வழியாக கருதுகிறது. இந்த முறையில் இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்கள் இறப்புச் சடங்கை எவ்வாறு நடத்துகின்றனர் என்பதைப் பற்றி பின்வருமாறு விளக்கலாம்.⁶³

இறப்புச் சடங்கின் நோக்கம்

தம் முன்னோர்கள் இச்சடங்கைச் செய்தார்கள் என்றும், தாம் இச்சடங்கைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டால் தமக்குத் துன்பம் வரும் என்ற பயத்தினாலும் இச்சடங்கு செய்யப்படுகிறது. ஒரு மனிதன் இறந்த பிறகு அவனுடைய ஆவி குடும்பத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் நன்மை செய்யும், நோய் நொடிகள் வராமல் இருக்கவும், இச்சடங்கு செய்யப்படுகிறது. வில்சன் என்பவர் இறப்புச் சடங்கைப் பற்றி சாதி ஒரு தனிமனிதனின் பிறந்தது முதல் இறுதிவரை பிறப்பு, இறப்பு, பாவம், புண்ணியம் ஆகிய சடங்குகள் எவ்வெவ்வகையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கு வழிகாட்டி மக்களை ஒன்று திரட்டி அச்சாதியினுள் இருப்பதற்கு வகை செய்தன. தன்னை வளர்த்த கடமைக்குக் கூலியாகவும் இச்சடங்கு செய்யப்படுகிறது என்பது. ஈமச்சடங்குகளின் நோக்கம் இறந்தோரை இருப்போரின்றும் பிரித்து முன்னால் இறந்துபோன மூதாதையருடன் சேர்ப்பதாகும் எனக் கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது.⁶⁴

இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் இறப்புச் செய்திகள்

சங்க இலக்கியங்களில் இறப்புப் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. இறந்தவர்களைச் சுடுகாட்டில் தீமூட்டி எரித்தலும், தாழிகளில் இட்டுப் புதைத்தலும், வீரர்களுக்குக் கல்நட்டு வழிபாடு நடத்தலும், கணவனை இழந்த பெண் தீப்பாய்ந்து உயிர்விடுதலுமுண்டு. இறந்தவரைப் புதைத்து ஒரு கல்லை நட்டு விழா எடுத்ததை மணிமேகலை,

“முனையாத்தந்து முரம்பின் வீழ்ந்த
வில்லோர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்
வல்லான் பதுக்கைக் கடவுட்டேன்மார்
நடுகற் பீலி சூட்டி”⁶⁵

என்ற பாடல் வரிகள் உணர்த்தி நிற்கிறது.

இலக்கியங்களில் இறப்புச் செய்திகள்

பிறப்பில் தொடங்குகின்ற மனித வாழ்க்கை இறப்புடன் முடிவு பெறுகின்றது. மனிதனது வாழ்க்கை இறப்புடன் முடிந்துவிட்டாலும் சடங்குகள் என்பன இறப்புடன் முடிந்துவிடாது. காலம் காலமாகத் தொடர்ந்து நடைபெறுவதைப் பல சாதியினரிடையே நாம் இன்றும் காணமுடிகின்றது.

இறப்பு என்பது வயதானவருக்கு மட்டும் நிகழும் ஒன்றல்ல. குழந்தை பிறந்த உடன் - பிறந்த சில நாட்களுக்குப் பின் - வளர்ந்து திருமணமாவதற்கு முன் - திருமணமாகி இளம் வயதில் - முதுமையில் என்று எப்போது வேண்டுமென்றாலும் நிகழலாம். இறப்பு நிகழும் பருவத்திற்குத் தகுந்தபடி இழவுச் சடங்குகளும் மாறுபடுகின்றன.

**“குழுவியிறப்பினு முன்றடி பிறப்பினும்
ஆளன்றென்று வாளிறற்பார்”⁶⁶**

என்று சிறுகுழந்தை இறந்தால் வாளால் வெட்டி இறுதிச்சடங்கு செய்கின்ற இறப்பு நிகழ்ச்சியினை புறநானூறு சுட்டுகின்றது.

பிணத்தை தூக்கிச் செல்வதற்கு ஏற்றமுறையில் அமைக்கப்படும் வாகனத்தைப் பாடை கட்டுதல் என்பர். படையினை ‘கால்வழிகட்டில்’ என்கிறது புறநானூறு. இதனை,

**“கள்ளி வேய்ந்த அம் புறங்காட்டு
வெள்ளிப் போகிய வியலுள் ஆங்கண்”⁶⁷**

என்று குறிப்பிடுகிறது. இதுபோல் தேவாரம் (927), மணிமேகலை (காதை.94) போன்ற நூல்களிலும் பாடை பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

இராமநாதபுர மீனவர்களின் இறப்புச் சடங்கு

உயிருள்ளவை அனைத்தும் ஒருநாள் இறக்க வேண்டும் என்பது உலக நியதி. பயணத்தின் தொடக்கம், பிறப்பு, பயணத்தின் இறப்பு, பயணத்தை தொடங்கிய ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கு பயணம் எப்போது முடியும் என்பது தெரியாது. உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு உயிர்களும் இறந்த பின்பு என்ன ஆகின்றன என்பது இன்றுவரை மனிதர் மத்தியில் பெரிய கேள்விக்குறியாக இருக்கின்றது. கிறித்துவ மதம் மரணத்தை மறுவாழ்வுக்குச் செல்லும் வழியாகக் கருதுகின்றது.

மீனவக் கிராமத்தில் வரும் மக்களுள் யாரேனும் இறந்தால் கிராம மக்கள் தொழிலுக்குச் செல்வதில்லை. இறந்தவர் வீட்டில் தீராத பகையாக இருந்தாலும் அதை மறந்து கேதம் கேட்கச் சென்றுவிடுவதாக தகவலாளி கோபி கூறுகிறார்.⁶⁸ இறப்பு நடந்த வீட்டிற்கு கேதம் கேட்க உறவினர் வருவர். இறந்த குழந்தை தாய்க்கு முதல் குழந்தையாக இருந்தால் அடக்கத்திற்காகும் செலவைத் தாய்மாமன் செய்வார். வீட்டில் இருக்கும் வாலிபர் இறந்தால் வீட்டிற்கு முன் பந்தல் போட்டு தென்னை ஓலையைக் கீறி பூப்போல் செய்து கயிறுகளில் கட்டி பந்தலிலும் அந்த தெருவிலும் கட்டுவர். வசதி இல்லாதவர்கள் பந்தல் கால் மட்டும் நட்டு அதில் தென்னை ஓலையால் செய்யப்பட்ட பூவை கட்டிவைப்பர். அதை வைத்து அந்தத் தெருவில் உள்ள வீட்டில் சாவு நிகழ்ந்திருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். இறந்தவர் முதல் பிள்ளையானால் தாய்மாமனே அடக்கம் எடுப்பர். மஞ்சள், அரைத்துக் குளிப்பாட்டுவர். வீட்டில் உள்ள தண்ணீரையோ பாணை நிறைய தலைகீழாக கவிழ்த்து வைப்பர். சனிக்கிழமை இறந்தால் ஒரு கோழியைக் கொண்டு செல்வர். சனிப்பிணம் தொணைப்பிணம் கேட்கும் என்று நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர்.

இறந்தவர்களை புதைக்கும் வழக்கம் உள்ளதாகவும் மருந்து குடித்து தற்கொலை செய்து கொண்டால் மட்டுமே எரிப்பதாக கூறுகின்றனர். இறந்தவரின் மூத்த மகனுக்கு மொட்டை போடுவார்கள். விருப்பப்பட்டால் மகன்கள் அனைவரும் மொட்டை போட்டுக் கொள்வர்.

முன்றாம் நாள் புதைத்த இடத்தில் பால் ஊற்றுவார்கள். தலைமாட்டில் குழி தோண்டி பால்காப்பு, மஞ்சள்காப்பு, இளநீர்காப்பு என பெயரிட்டு புதைக்கப்பட்ட இடத்தில் ஊற்றுகின்றனர்.

ஐந்தாம் நாளன்று கொழுக்கட்டை, ரொட்டி, பழங்கள், திண்பண்டங்கள் படைப்பர். ஒரு மாதம் கழித்து இராமேஸ்வரம் அல்லது தேவிப்பட்டினம் சென்று இறந்தவருக்கு செய்ய வேண்டிய சடங்குகளை செய்வார்கள்.⁶⁹

இறந்த நாள் நினைவு

இறந்த நாளைக் குறிப்பாக முதல் ஆண்டு நினைவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். இறந்தவரின் சாந்திபெற இந்துக்கள் பொதுவாக இராமேஸ்வரக்

கடலில் 'திதி' ஏற்றி, கடலில் யாகம் நடத்தி கரைக்கிறார்கள். கிறித்துவர்கள் ஓராண்டு முடியும் போது தான் இறந்தவர்க்கு கல்லறை கட்டி அந்த நினைவு கட்டிடத்தில் இறந்தவர் பெயர், பிறந்த நாள், திருமண நாள், இறந்த நாள் ஆகியவற்றைப் பொறித்து வைப்பார்கள். இறந்த நாள் நினைவன்று சிறப்பு வழிபாடு நடத்தி இறந்தவரை நினைவு கூறுகிறார்கள்.⁷⁰

இறந்த ஆணுக்குச் செய்யும் சடங்கு

இறந்தவர் ஆணாக இருந்தால் அப்பொழுதே அவரது மனைவிக்கு கோடி புடவை அணிவித்து அவளைக் கூட்டி ஒப்பாரி வைத்து அழுகிறார்கள். இறந்தவரைக் கல்லறைத் தோட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் முன் இறந்தவரின் மிக நெருங்கிய உறவினர்கள் இறந்தவர் மனைவிக்கு புடவை வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். இவ்வாறு உறவினர்கள் வாங்கிக் கொடுக்கின்ற புடவைகளை ஒன்றாகக் கட்டி நாவிதன் இறந்தவர் மனைவிக்கு கொடுப்பான். இது 'கோடி போடுதல்' எனப்படும். ஒவ்வொரு நாளும் இறந்தவரை நினைத்து ஒப்பாரி வைத்து அழுவதும் இரவில் ஒன்றாகக்கூடி இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள்.⁷¹

தாலி கழற்றுதல்

தாலி கழற்றுதல் என்பது பொது நிகழ்ச்சியாகும். கணவன் இறந்தால் மனைவிக்குத் தாலி கழற்றப்படுகின்றது. இது அப்பெண் விதவை என்பதைக் காட்டும் அடையாளங்களுள் ஒன்று. பெண்ணே இறந்துவிட்டால் பொருளைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தாலி மட்டுமின்றி அவள் அணிந்துள்ள பொன்னாலான அணிகலன்கள் அனைத்துமே கழற்றப்படுகின்றன.⁷²

ஒப்பாரி

இறந்தவர்களைச் சுற்றியிருந்து அவர்களின் செயல்களைப் பாராட்டி ஒப்பாரி வைக்கின்றனர். ஒப்பாரி வைப்பதிலேயே அவர்களிடம் ஒப்புக்கு மாரடிக்கும் வழக்கம் இருப்பது தெரிகிறது.

இறந்த வீட்டில் எல்லோரும் ஒப்பாரி வைத்து அழுகிறார்கள். இவ்வொப்பாரி பாடல்கள் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து முடித்து கடமைகளைச் செய்தவரை பற்றிப் பாடப்படுகின்றது. “ஒப்பாரி பழமையையும் இறந்தவரின் குடும்பத்தாரின் வருங்கால வேலைகளையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. கடந்த காலம் பற்றிய நினைவுகளையும் வருங்காலம் பற்றி மனைவி, மகன் முதலிய உறவினரது எண்ணங்களையும் ஒப்பாரி வெளிப்படுத்துகிறது.”⁷³

இறந்து போனவருக்கு செய்யப்படுகின்ற ஈமச்சடங்கு

இறந்து போனவர்களை அவர்களது இறந்த நாளில் நினைத்து வழிபடுகிறார்கள். இரவு நேரங்களில் அவரை நினைத்து ஒப்பாரி வைக்கப்படுகிறது. முப்பதாம் நாளன்று இறந்தார் விரும்பி உண்ணும் உணவுப் பொருட்களைப் படையலிட்டு வழிபாடு செய்து அவற்றைச் சடங்கிற்கு வந்திருக்கும் அனைவருக்கும் கொடுக்கின்றனர். பாலாற்றுதல் கருமாந்திரம் செய்தல் போன்ற சடங்குகளும் இறந்தவரின் நினைவாகவே செய்யப்படுகின்றன.⁷⁴

வழிபாடுகளும் விழாக்களும்

க்ரியாவின் தமிழ் அகராதி, “வழிபாடு என்னும் சொல்லுக்கு வணங்கும் செயல், பிராத்தனை, விளக்கு, வழிபாட்டுப் பாடல்கள் என்னும் பொருட்களைத் தருகிறது.”⁷⁵ எனவே துன்பங்கள், நோய்கள், துயரங்கள் போன்றவற்றிலிருந்து விடுபட விரும்பியதன் விளைவாக வழிபாடு தோன்றியிருக்க வேண்டும் எனக் கருத இடமுண்டு.

வழிபாடு என்பதற்கு 1.ஆராதனை, 2.வணக்கம், 3.கோட்பாடு, 4.வழக்கம் என்னும் பொருள்களைத் தருகிறது பவானந்தர் சொல்லகராதி.⁷⁶

நாடோறும் செய்யும் நற்செயல்களையும் தீய செயல்களுக்காக வருந்திப் பரம்பொருளிடம் முறையிடுவது வழிபாடாகும்.⁷⁷ எனவே மனிதனின் வாழ்க்கைச் சூழலின் தன்மை தீயவை அணுகக்கூடாது நல்லவை அணுக வேண்மென்று தெய்வத்திடம் வேண்டி அது வழிபாடாக நெகிழ்ந்துள்ளது எனலாம்.

வழிபாடு என்பதற்கு வணக்கம் (ப.567) என்ற பொருள் தருகிறது கோனார் தமிழ்அகராதி.⁷⁸ இவ்வாறு வழிபாட்டிற்கான விளக்கங்களைத் தருகின்றன அகராதிகள்.

இயற்கை வழிபாடு

சிறுதெய்வ வழிபாட்டின் தொடக்கமாக இயற்கை வழிபாடு அமைகின்றது. பண்டைக் காலத்து மக்கள் இயற்கைச் சக்திகளால் அவர்களுக்கு நன்மையும், தீமையும் விளைவதாகக் கருதினர். எனவே இயற்கைப் பொருட்களைத் தெய்வங்களாகவே எண்ணினர். சிலப்பதிகாரம் இயற்கை வழிபாட்டினை,

“திங்களைப் போற்றுதும்! திங்களைப் போற்றுதும்
கொங்கலர் தார்சென்னி குளிர்வெண்குடை போன்றுஇவ்
அங்கண் உலகு அளித்தலான்
ஞாயிறு போற்றுதும்! ஞாயிறு போற்றுதும்”⁷⁹

எனக் கூறும் இயற்கையின் பாதிப்புக்குட்பட்ட மனிதன் அவற்றின் தாக்குதலிலிருந்தும் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயன்ற நிலையில் கடவுட்கோட்பாடும் வழிபாடும் தோன்றின என்பர் சு.சக்திவேல்.⁸⁰

அச்ச உணர்வே வழிபாட்டின் அடிப்படையாக விளங்குகிறது. அதனை இயற்கையைக் கண்டு அஞ்சிய மனிதன் அதனை அமைதிப்படுத்த வழிபாட்டை உருவாக்கினான். வேதகால மக்கள் இயற்கையினையும், பாம்பு போன்ற உயிரினங்களையும் வழிபட்டு வந்தனர் என்ற சக்திவேலின் கருத்து அரண் செய்யும். பண்டைத் தமிழரிடம் இயற்கை வழிபாடே இருந்தது என்பதை இதனால் உணரமுடியும்.⁸¹

இராமநாதபுரம் மாவட்ட மீனவர்களின் சமய பொது விழாக்கள்

தமிழர்களால் சித்திரை முதல் பங்குனி வரையிலான பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் இந்து சமயம் சார்ந்து பொதுவிழாக்கள் பலவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. சித்ரா பெளர்ணமி, ஆடிப்பெருக்கு, புரட்டாசி சனிக்கிழமை விரதம், விநாயகர் சதுர்த்தி, ஆயுத பூஜை, தீபாவளி, கார்த்திகை தீபம், தைப்பொங்கல், மாசித்திருவிழா, பங்குனி உத்திரவிழா போன்றவைகள் குறிப்பிடத்தகுந்த இந்து சமயப் பொது விழாக்கள் ஆகும். இவ்விழாக்கள் அனைத்தும்

இராமநாதபுர மீனவ மக்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றனர். எனினும் ஊரில் உள்ள தெய்வ கோவில்களுக்கு திருவிழா நடத்துவதே இவர்களின் மிகச்சிறந்த கொண்டாட்டமாகும். மீனவர்கள் விநாயகர் சதுர்த்தியன்று தங்கள் கிராமத்தில் உள்ள விநாயகப்பெருமானுக்கு சிறப்பாகத் திருவிழா கொண்டாடுகின்றனர். தை பொங்கள் அன்று மீனவர்கள் கடல் அன்னைக்கு வழிபாடு நடத்துகின்றனர். இவ்வாறு சமய பொதுவிழா நாளிலேயே கிராமத் தெய்வங்களுக்கு திருவிழா நடைபெறுகிறது. இராமநாதபுர மீனவர்களிடம் தெய்வீக ஈடுபாடும், நம்பிக்கையும் மிகுந்துள்ளது.⁸²

கங்கை அம்மன் வழிபாடு

கடல் அன்னைக்கு சிறப்பு செய்யும் விதமாக தைமாதப் பொங்களன்று பொங்கல் வைத்து வழிபடுகின்றனர். கிராமத்தில் உள்ள அனைவரும் ஒன்று கூடி கரையோரம் வைக்கின்றனர். முதலில் யாருடைய பாணை பொங்குகின்றதோ அவர்களுக்கு அந்த வருடம் மிகவும் சிறப்பாக அமையும் என நம்புகின்றனர். கடலை தாயாக நினைத்து வழிபடுகின்றனர்.⁸³

திருமணம் செய்யும் முன்னர் கங்காதேவியை வழிபடுகின்றனர். திருமண நாளில் மேடை போன்று ஒன்றை அமைத்து அதை வழிபட்ட பிறகே திருமணம் செய்கின்றனர்.

குலதெய்வ வழிபாடு

இராமநாதபுரம் மீனவர்கள் அனைத்து தெய்வங்களை வணங்கினாலும் குலதெய்வத்திற்கு முதன்மை கொடுக்கின்றனர். தங்களுடைய குலம் தழைக்கவும், குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரின் நன்மைக்காகவும், குலதெய்வத்தை மிகவும் சிறப்பாக வணங்குகின்றனர். குலதெய்வத்தின் பெயரையும் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு வைக்கின்றனர். தொண்டியம்மன், தூண்டியீட்டு மாரியம்மன், பேச்சியம்மன், வேதநாயகி அம்மன், தர்மமுனிஸ்வரர், காளி, கருப்பன் போன்ற தெய்வங்களை குலதெய்வமாக மீனவர்கள் வழிபடுகின்றனர்.⁸⁴

எல்லையம்மன் திருவிழா

ஒவ்வொரு மீனவர் கிராமத்தில் கரையோரம் இருக்கும் தெய்வத்தை எல்லையம்மனாக நினைத்து வணங்குகின்றனர். அனைவரும் ஒன்றுகூடி ஒரு குறிப்பிட்ட

மாதத்தில் திருவிழா நடத்துகின்றனர். எட்டு அல்லது பத்து நாட்கள் திருவிழா நடைபெறும். முதல்நாள் காப்பு கட்டும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும். அன்று முதல் சைவ உணவுகளையே உண்ணுகின்றனர். ஒவ்வொரு நாளும் மண்டகப்படி பூஜை நடத்துவர். அன்று இரவு ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சி நடைபெறும். திருவிழா அன்று பூ இறங்குதல், காவடி எடுத்தல், அலகு குத்துதல், பால்குடம் எடுத்தல் போன்ற நிகழ்வுகள் நடைபெறுகிறது. மக்கள் அனைவரும் தங்கள் நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவேற்றுகின்றனர். உறவினர்களும் திருவிழாவிற்கு வருகின்றனர்.⁸⁵

பிற தெய்வ வழிபாடு

மீனவர்கள் தங்கள் கிராமங்களில் கோவில் கொண்டுள்ள அய்யனார், விநாயகர், முனீஸ்வரன் போன்ற பிற தெய்வங்களுக்கும் வீடுதோறும் சிறப்பு வழிபாடு நடத்துகின்றனர். மீனவர்கள் பிற ஊர்களில் உள்ள தெய்வங்களை வழிபடுவதிலும் அதிக ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். முருகன் கோவிலுக்கு பாற்குடம், காவடி போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்கின்றனர். பத்திரகாளியம்மனுக்கு ஆடு, கோழி போன்றவற்றைக் காணிக்கையாக விடுகின்றனர். நாகப்பட்டினம் நெல்லுக்கடை மாரியம்மன் திருவிழாவிற்கும் இவர்கள் சென்று வருகின்றனர். மற்றும் நாகூர் தர்கா, வேளாங்கன்னி தேவாலயம் போன்ற பிற சமயங்களின் புனிதத் தலங்களுக்குச் சென்றும் முஸ்லீம், கிறித்தவர் போன்றே இறைவழிபாடு செய்கின்றனர். எம்மதமும் சம்மதம் என்ற சமய ஒருமைப்பாட்டை இம்மக்களிடம் காணமுடிகின்றது. கிறிஸ்தவர்களும் இஸ்லாமியர்களும் தங்கள் ஊரிலுள்ள தெய்வங்களுக்குத் திருவிழா நடத்துகின்றனர். கிறிஸ்தவர்கள் பாதிரியார்கள், ஊர் பெரியோர் மற்றும் ஊர் பொதுமக்கள் முன்னிலையில் கொடியேற்றுகின்றனர். கொடியேற்றிய நாளிலிருந்து இறைவழிபாடு வைத்து திருவிழாவைக் கொண்டாடுகின்றனர்.

மீனவர்கள் தங்களுக்குத் தலைப்பிள்ளையாக ஆண் குழந்தை தான் பிறக்க வேண்டுமெனவும், பிணிகளிலிருந்து தங்கள் குழந்தைகளைக் காத்தருள வேண்டுமெனவும் வேண்டுகின்றனர். குறிப்பாக இந்து இனத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் நாகூர் ஆண்டவரிடம் வேண்டுதல் வைத்து அக்குழந்தை பிறந்துவிட்டால்

அக்குழந்தையின் தலையின் முன்பின் பகுதிகளிலுள்ள தலைமுடியை மலித்தும் தலையின் பக்கவாட்டிலுள்ள முடியை மலிக்காமலும் வேண்டுதல் வைக்கின்றனர். அந்த குழந்தைக்கு ஏழு வயது நிரம்பிய நிலையில் அக்குழந்தையை நாகூர் ஆண்டவர் தர்ஹாவிற்கு அழைத்துச் சென்று அக்குழந்தைக்கு மொட்டை போடுகின்றனர். இவ்வித வழிபாட்டு முறையை இந்து இன மீனவர்களே பெரும்பான்மை செய்கின்றனர். முகலாய இனத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் இவ்வழிபாட்டு முறையை மேற்கொள்வதில்லை என்பது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

மீனவரின் தினசரி வாழ்க்கை இயற்கையோடு போராட வேண்டியதாகவே உள்ளது. இத்தகைய போராட்ட வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற அவர்கள் இயற்கையின் மீது அதிக நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். இதனடிப்படையிலேயே இராமநாதபுரம் மீனவர்கள் பல கடவுள்களை வழிபடுகின்றனர். மீனவர்கள் ஆவிகள் மற்றும் தீய சக்திகள் மீது மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். மேலும் கடலில் கடல் பூதம் உள்ளது என்று நம்புகின்றனர். மலை, காடு, நீர்நிலை, சுடுகாடு ஆகிய இடங்களில் உறையும் தீய ஆவிகள் இரவு நேரங்களில் ஊரில் திரியும் என நம்பிக்கை மக்களிடம் உண்டு. இவ்வாறு திரியும் தீய ஆவிகள் தங்களைத் தாக்கித் துன்புறுத்தாது இருக்க இந்து மதத்தினர், கிறித்துவ மதத்தினர் அவற்றினைப் போக்குவதற்குப் பல்வேறு சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். தீய ஆவிகளால் மனித உடல் நலத்திற்குக் கேடும் பொருளாதார குழப்பமும் உண்டுபண்ணுகின்றன என்பதில் மிகுதியான நம்பிக்கை இம்மக்களிடம் உள்ளது. ஆவிகள் தங்களை அனுகாதிருக்க பல சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். இவ்வாறு பல வழிபாட்டு முறைகளை மீனவர்கள் கடைபிடிக்கின்றனர்.⁸⁶

சமய பொதுவிழாக்கள் மற்றும் சடங்குகள்

தெய்வீகம் கலந்த விழாக்களைப் பொதுவாக சமயப் பொது விழாக்கள், கோவில் திருவிழாக்கள் என்ற இரு பிரிவின் கீழ் அடக்கிக் கூறலாம்.⁸⁷ இவ்விரு பிரிவின் அடிப்படையில் இராமநாதபுரம் மீனவர்கள் நிகழ்த்தும் சமய விழாக்களில் காணலாம். தெய்வீகச் சிந்தனைகள், சடங்குமுறைகள் போன்றவை ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுகின்றன.

தமிழர்களால் சித்திரை முதல் பங்குனி வரையிலான பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் இந்து சமயம் சார்ந்த பொதுவிழாக்கள் பலவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. சித்ரா பெளர்ணமி, ஆடிப்பெருக்கு, புரட்டாசி சனிக்கிழமை விரதம், விநாயகர் சதுர்த்தி, ஆயுதபூஜை, தீபாவளி, கார்த்திகை தீபம், தைப்பொங்கல், மாசித்திருவிழா, பங்குனி உத்திரவிழா போன்றவைகள் குறிப்பிடத்தகுந்த இந்து சமயப் பொது விழாக்கள் ஆகும். இவ்விழாக்கள் அனைத்தையும் இராமநாதபுர மீனவ மக்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றனர். எனினும் ஊரில் உள்ள தெய்வ கோவில்களுக்கு திருவிழா நடத்துவதே இவர்களின் மிகச்சிறந்த கொண்டாட்டமாகும். மீனவர்கள் விநாயகர் சதுர்த்தியன்று தங்கள் கிராமத்தில் உள்ள விநாயகப் பெருமானுக்கு சிறப்பாகத் திருவிழா கொண்டாடுகின்றனர். தைப்பொங்கலன்று, கடல்கன்னிக்கு வழிபாடு நடத்துகின்றனர். இவ்வாறு இராமநாதபுர மீனவர்களிடம் தெய்வீக ஈடுபாடும் நம்பிக்கையும் மிகுந்துள்ளன.

திருவிழாக்கள்

சமயப் பொது விழாக்களைவிடக் கிராமிய திருவிழாக்களில் தான் இராமநாதபுர மீனவர்களின் ஈடுபாடு அதிகமாக உள்ளது. இத்தகைய திருவிழாக்களில் பல வியக்கத்தக்க வழிபாட்டு முறைகளையும் சடங்கு முறைகளையும் பின்பற்றுகின்றனர்.

முப்பெரும் தேவியர் திருவிழா

வீரமாகாளி, சிங்கமுககாளி, மாரியம்மன் ஆகிய மூன்று தெய்வங்களுக்கு இராமநாதபுர மீனவர் கிராமத்தில் திருவிழா நடைபெறும். இது முப்பெரும் தேவியர் திருவிழா என்று அழைப்பார்கள். ஆவணி மாதத்தில் இத்திருவிழா நடைபெறும். திருவிழாவிற்கு முதலில் காப்புக்கட்டும் நிகழ்வு நடைபெறும். பத்து நாள் விரதம் இருப்பார்கள். ஊருக்குள் காப்பு கட்டிவிட்டால் காவி உடை உடுத்துகின்றனர். அசைவ உணவுகளை தவிர்த்து விடுகின்றனர். ஒவ்வொரு நாளும் கிராம மக்கள் சேர்ந்து திருவிழாவிற்கு மண்டகப்படி வைத்து அம்மனை வழிபடுகின்றனர். அவரவர் வசதிக்கு தகுந்தாற்போல பாட்டுக்கச்சேரி, நடன நிகழ்ச்சி, திரைப்படம் போன்றவற்றை செய்கின்றனர். திருவிழா அன்று பறவைக்காவடி, வேல்போடுதல், அக்கினிசட்டி

எடுத்தல், தீமிதி திருவிழா என தங்களின் வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றுகின்றனர். தீமிதித் திருவிழாவிற்கு முன்பாக கணேசபெருமாள் கோவிலில் இருந்து காவடி எடுத்து வந்து சுமார் 3 மணி அளவில் தீமிதித் திருவிழா நடைபெறும்.⁸⁸

உணவு வகைகள்

திருவிழா அன்றும் சைவ உணவு படைக்கப்படுகிறது. திருவிழா முடிந்த மறுநாள் அசைவ உணவை சாப்பிடுகின்றனர். ஊர் திருவிழாவிற்கு ஏழு கிராம மக்கள் உறவினர்களாக வருகின்றனர். திருவிழா முடிந்து செல்லும் உறவினர்களுக்கு திருவிழாவில் விற்கும் திண்பண்டங்களை வாங்கிக் கொடுத்து அனுப்புகின்றனர்.⁸⁹

எல்லையம்மன் திருவிழா

“எல்லையம்மனுக்கு ஆவணி மாதத்தில் திருவிழா நடத்துகின்றனர். திருவிழா நாட்களில் அம்மனை அலங்கரித்தும் பல்லாக்கில் அமர்த்தி வீதியுலா நிகழ்த்துகின்றனர். இத்திருவிழாவின் போது பிராத்தனைக்காரர்கள் தூண்டி போடுதல் என்னும் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கொண்டாடுகின்றனர். இந்நிகழ்ச்சி தமிழகத்தில் வேறெந்த சமூகத்திலும் காணப்படாத ஒன்றாகும். கோவிலின் முன்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ள உயர்ந்த கம்பத்தின் உச்சியில் நாலாபுறமும் கழன்று வரக்கூடிய நிலையில் ஒரு குறுக்குவிட்டக் கம்பத்தினை அமைக்கின்றனர். அதன் ஒரு முனைவியல் வலுவான கயிற்றில் ஒரு பெரிய தூண்டில் முன் கட்டப்படுகிறது. அம்முள்ளைப் பிராத்தனை செய்து கொண்டவரின் முதுகில் மாட்டிவிடுவர். அவர் பறவையைப் போன்று அந்தரத்தில் மிதப்பார். தூண்டில் மட்டுமே அவரைக் கவ்விக் கொண்டிருக்கும். இந்நிலையில் குறுக்கு விட்டத்தின் மறுமுனையைத் தாழ்த்தி அதைப் பலர் பிடித்துக் கொண்டு நாற்புறமும் சுற்றுவர். எதிர்முனையும் தூண்டில் போட்டுக் கொண்டவரும் நாற்றிசையும் சுற்றி வருவார். இத்தகைய கடுமையான விழாக்கள் தகுந்த வழிபாட்டு முறைகள் இவர்களின் தெய்வீகத் தன்மையைத் தெளிவாக ஊக்குவிக்கின்றன.⁹⁰

கோவிலில் கஞ்சி ஊற்றும் சடங்கு

ஒவ்வொரு வருடமும் மாசி மாதம் முடிந்த பின்பு வரும் ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமையில் மாரியம்மனுக்கு கஞ்சி காய்ச்சி ஊற்றும் திருவிழா நடத்தப்படுகிறது.

இவ்விழா ஒரு சடங்குமுறை போல் ஆடம்பரம் இன்றி எளிமையாகவே நிகழ்கின்றது. ஏழை மீனவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து நடத்தும் இத்திருவிழாவில் அனைத்து நிலையிலான மக்களும் கலந்து கொள்கின்றனர். திருநாளன்று கிராமத்தில் உள்ள அனைத்து வீடுகளிலும் சடங்கு நிகழ்ச்சிக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களை சேகரிக்கப்படுகின்றன. சேகரிக்கப்பட்ட உணவுப் பொருள்கள் அரிசியைக் கொண்டு கஞ்சி காய்ச்சி ஊற்றுகின்றனர். அனைத்து மீனவ குடும்பங்களுக்கு கஞ்சி ஊற்றப்படுகிறது. அம்மனுக்கு கஞ்சி படைத்து அந்த அருட்கஞ்சியை அனைவரும் பகிர்ந்து கொண்டால் வாழ்நாள் முழுவதும் அம்மன் கஞ்சியூற்றுவாள் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே இக்கஞ்சியூற்றும் சடங்கு நிகழ்த்தப்படுகிறது.⁹¹

கங்காதேவி பூஜை

மீனவ மக்கள் கடலைத் தெய்வமாகவும், தாயாகவும் நினைத்து வழிபடுகின்றனர். கடல் அன்னைக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக கங்காதேவி பூஜை நடைபெறும். தைத்திருநாளன்று மீனவ மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி கடற்கரையில் ஓரமாக பொங்கல் வைத்து வழிபடுவர். யாருடைய பொங்கல் பாணை முதலில் பொங்குகிறதோ அவர்களுக்கு அந்த வருடம் சிறப்பாக அமையும் என்பதை நம்புகின்றனர். இவ்வாறு மீனவ மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி பொங்கல் வைத்து வழிபடுவது கங்காதேவி பூஜை என்கின்றனர். இவ்வாறு வழிபடும் போது அவர்களின் ஒற்றுமை உணர்வு பெரிதும் வெளிப்படுகிறது.

சடங்குமுறைகளில் உள்ள ஒற்றமைகள் வேற்றுமைகள்

அறிவியல் முன்னேற்றத்தால் இன்று உலகம் மிகவும் சுருங்கிப் போயிருக்கிறது. உலகின் எங்கோ ஒரு கோடியில் நடைபெறும் எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியும் உடனடியாக மறுகோடிக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிடுகிறது. நல்லதும் கெட்டதும் ஓர் எல்லைக்குள் இல்லாமல் போய் எல்லா கண்டங்களையும் நாடுகளையும் பாதிப்பதாக உலகை மாற்றி உள்ளது.

பெரும்புகழ்பெற்ற வரலாற்றறிஞர் ந.சி.கந்தையா பிள்ளை, தம் “தமிழர் வரலாறு” என்ற நூலில் முதன் முதலாக மனிதன் மேற்கொண்ட தொழிலாக

வேட்டையாடுவதையும் மீன்பிடித்தலையுமே குறிப்பிடுகின்றார். ஆக தொழில் வழி சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு மனிதக் குழுவுக்கும் அமைந்த தொழிலே அவரவர் பாரம்பரியத் தொழிலாகக் கருதப்பட்டது. அவ்வாறு தோன்றிய தொழில் வழிச் சமுதாயத்தில் அறிஞர்கள் கூறுவது போல மீன்பிடி தொழிலே மிகப் பழமையானது.

எல்லா சமூகத்திலும் இருந்ததைப் போல மீனவ சமுதாயத்திலும் கூட்டுக் குடும்பமே ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தது. அண்ணன், தம்பிகள், அப்பா, சித்தப்பா, மாமன், மைத்துணன், தந்தை, மகன் என்று எல்லாரும் ஒன்றாகவே வாழ்ந்த காலம். மீனவமக்கள் எண்ணிக்கை பெருக எல்லா இடங்களிலும் இருந்ததைப் போலவே, இவர்களிடையேயும் பிரச்சனைகள் உருவாக ஆரம்பித்தன. ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகளிடையே பிரச்சனைகள் உருவாகும் போது ஒரு சமுதாயத்திலும் பிரச்சனைகள் அதிகமாகவே உள்ளது. பிரச்சனைகளைப் பஞ்சாயத்து மூலம் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

திருமணம் செய்து கொள்வது தாங்கள் வாழும் ஊருக்குள்ளேயே பெண் கொடுத்து பெண் எடுக்கும் முறை இருந்து வந்தது. நாகரிகம் கொஞ்சம் வளர்ச்சி அடைந்த போது பக்கத்து ஊரில் பெண் கொடுப்பது பழக்கத்தில் வந்தது. மணப்பெண்ணை சீவி முடித்து சிங்காரித்து கடற்கரை ஓரமாகவே அழைத்துக் கொண்டு போய் திருமணம் முடித்தார்கள். சில சமயங்களில் மணப்பெண்ணை அலங்கரித்து கட்டுமரத்தில் ஏற்றி மணமகன் ஊருக்கு அழைத்துச் சென்று திருமணம் முடித்ததாக வயது முதிர்ந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அந்த வழக்கம் இப்போது இல்லாமல் போய்விட்டது.

குழந்தைத் திருமணம் நடைமுறையில் இருந்த காலத்தில் ஐந்து அல்லது ஆறு வயதிலேயே பெண்ணுக்குத் திருமணம் முடித்து கணவன் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். கணவன் வீட்டில் பெண் பெரியவளாக ஆகிவிட்டாள் என்ற செய்தி கேள்விப்பட்டதும், பெண் வீட்டார் தம் வீட்டிற்குப் பெண்ணை அழைத்து வந்து முறைப்படி சடங்குகள் செய்து பிறகு கணவன் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குழந்தைத் திருமணமுறை மீனவ மக்களிடம்

விழிப்புணர்வு ஏற்பட்ட பின்பு தற்போது இல்லாமல் போய்விட்டது என்பது மகிழ்ச்சியடைய வேண்டிய உண்மை.

அக்காள் மகள், மாமன் மகள், அத்தை மகள் என்று சொந்தத்திலேயே பெண் பார்த்து திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். ஆனால் தற்காலத்தில் கல்வி வளர்ச்சி காரணமாகவும், அறிவியல் வளர்ச்சி காரணமாகவும் சொந்தத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டால் குழந்தை பிறக்காது, குழந்தை பிறந்தாலும் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுவதாகவும், முளைத்திறம் குறையுடையதாகவும் இருக்கும் என நம்புகிறார்கள். ஆனால் சொந்தத்தில் திருமணம் என்பது தற்போது மீனவ மக்களிடம் குறைந்து வருகிறது.

மீனவ மக்களிடம் முன்பெல்லாம் வரதட்சணை என்ற பழக்கம் இருந்ததில்லை. மாப்பிள்ளை வீட்டார் தான் பெண்ணுக்கு நகை போட்டு திருமணம் செய்து கொண்டு வரவேண்டும். ஆனால் இப்போது பெண் வீட்டார் வரதட்சணை கொடுக்கின்றனர்.

மீனவ இனப்பிரிவினர்களுள் ஒருவர் மற்றவரிடத்துப் பெண் எடுப்பதும் பெண் கொடுப்பதும் இல்லாமல் போய்விட்டது. பிரிவினர்களுக்குள்ளேயே நான் உயர்ந்தவன் நீ தாழ்ந்தவன் என்ற எண்ணம் மேலோங்கியதன் விளைவுதான் இது. இந்த உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவர் பிரச்சனையால் மனப் புகைச்சல் இருந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். சில சமயங்களில் இந்த புகைச்சல் முற்றி சண்டை தீ எரிவதையும் பார்க்க முடிகிறது.

மீனவர்கள் திருவிழாவை மிகச் சிறப்பாக அனைவரும் ஒற்றுமையுடன் கொண்டாடுகின்றன. கடவுளுக்கு விமர்சையாகப் படையல் செய்வார்கள். நாகூர் ஆண்டவருக்கு அவல், கடலை, வெல்லம், ஊதுவத்தி இவைகளை வைத்துப் படைப்பார்கள். மதவேறுபாடு இல்லாமல் மீனவனுக்கு எம்மதமும் சம்மதம் தான். எந்தவித நோய் வந்தாலும் கோயிலுக்குப் போய் மந்திரிப்பார்கள். சாமி ஆடுவதும், விளக்கு வைத்து பார்ப்பதும் அவர்களிடம் முன்னைய காலங்களில் பழக்கத்தில் இருந்திருக்கிறது. கடவுளுக்கு செலவு செய்ய மீனவர்கள் கணக்கு பார்ப்பது கிடையாது.

மீனவர்கள் கடவுள் மேல் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உடையவர்கள். அவர்களில் நாத்திகர்களைக் காண்பது அரிது. மனிதனை நம்புவதைவிட கடவுளை நம்புவது நல்லது என்பது அவர்களுடைய உறுதியான எண்ணம் ஆகும்.

மீனவப் பெண்களுக்கு ஆரம்பகால கட்டத்தில் மகப்பேறு வீட்டிலேயே தான் நடக்கும். ஒவ்வொரு மீனவ கிராமத்திலும் வயது முதிர்ந்த மகப்பேறு மருத்துவத்தில் நல்ல அனுபவம் உள்ள மூதாட்டி ஒருவர் இருப்பார். மகப்பேறு எளிமையாகக் கசாயம் வைத்துக் கொடுப்பது, மகப்பேறு சமயத்தில் உடன் இருந்து தாயையும் குழந்தையையும் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லாமல் பிரித்து எடுப்பது எல்லாம் இவர் பொறுப்பு தான். மீனவ கிராமங்களில் மகப்பேறு பார்க்கும் மூதாட்டிகளுக்கு நல்ல மரியாதை இருக்கும். இப்போது இந்தப் பழக்கம் மாறுதலுக்கு உள்ளாகிவிட்டது. தற்போது மருத்துவமனைகளில் தான் பிரசவம் பார்த்துக் கொள்கின்றனர்.

ஆரம்ப காலத்தில் புஷ்பவதியான பெண்களை முப்பது நாள் ஆகும் வரை தனியாக வைத்து வீட்டிற்குள் சேர்க்காமல் அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை கொடுக்கின்றனர். வெளிஆட்கள் முகத்தில் முழிக்காதவாறு வைத்துள்ளனர். முப்பது நாட்களுக்கு பிறகே சடங்கு முறைகளைச் செய்து தீட்டு கழித்துவிட்டு வீட்டிற்குள் சேர்க்கின்றனர். ஆனால் இன்று பள்ளிக்குச் செல்வதாலும், நாகரீக வாழ்க்கை முறைக்காகவும் ஐந்து (அ) ஏழாம் நாள் தண்ணீர் ஊற்றிவிடுகின்றனர். இவ்வாறு ஒருசில மாற்றங்களைத் தங்கள் வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்ப மாற்றிக் கொள்கின்றனர்.

கிராமத்தில் இறப்பு நேர்ந்துவிட்டால் யாரும் தொழிலுக்குச் செல்லாமல் இறப்பு நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்கின்றனர். இதில் அவர்களின் ஒற்றுமையைக் காணமுடிகிறது. இறந்தவருடன் பிரச்சனைகள் இருந்தாலும் அதை மறந்து கேதம் கேட்கச் சென்றுவிடுகின்றனர். மீனவர்களிடம் உள்ள ஒற்றுமையை இதில் பார்க்கலாம். இவ்வாறு மீனவர்களின் பண்புநலன்களை இதில் பார்க்க முடிகிறது.

தொகுப்புரை

- ❖ சமுதாய ஒருமைப்பாடு உண்டாகவும், பிற இனத்தாருடன் நட்பு நிலைக்கவும் சடங்குமுறைகள் தேவைப்படுகின்றது.

- ❖ மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைக் குறிக்கோளாக்கி தனக்குள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட சம்பிரதாயமே சடங்கு ஆகும்.
- ❖ மழை பெய்யவும், பயிர் வளரவும், காய் கிழங்குகள் கிடைக்கவும், நோய் நொடிகள் வராமல் இருக்கவும், புயல் போன்ற இயற்கை விபத்துகள் நடக்காமல் இருக்கவும் சடங்குகளை மனிதர்கள் நிகழ்த்தியுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.
- ❖ தமிழர் சடங்குகள் சமூக பொருளாதார, சமய அரசியல், அர்ப்பணிப்பு, கலை அழகியல் தளங்களைச் சார்ந்து அமைந்துள்ளது.
- ❖ குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்ததையும், அந்நிலத்தில் வாழ்ந்த குறவர்கள் ஒலி எழுப்பி மழை வந்ததையும் அறிய இயலுகிறது.
- ❖ மக்கள் தாம் மேற்கொண்ட முயற்சியில் வெற்றி பெற்ற பின்னர் அத்தெய்வத்திற்கு நன்றி செலுத்துவதை 'உண்டாட்டு' என்பார்கள்.
- ❖ சிலம்பில் கொற்றவை வழிபாடு பழைய சடங்கின் எச்சமாக அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.
- ❖ மனிதன் சமுதாய அமைப்பின் அடித்தளமாகிய குடும்பங்களில் நிகழ்கின்ற பிறப்பு, இறப்பு, பூப்பு திருமணம் போன்ற ஒவ்வொன்றையும், ஒவ்வொரு சடங்குகளால் கட்டுப்படுத்தி செயல்படுத்துகிறான் என்பதை அறியமுடிகிறது.
- ❖ திருமணமும், குழந்தைப் பிறப்பும் சமூக நிகழ்வுகளில் பெரிதும் சிறப்பிடம் பெறுவதை இவ்வியலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.
- ❖ கருவுற்ற பெண்ணை பார்க்க உறுவினர்களும், நண்பர்களும் பார்க்க வருகையில் பலகாரம் கொண்டு வருகிறார்கள்.
- ❖ கருவுற்ற 5-ஆம் மாதத்தில் தாய் தன் மகளைப் பார்க்கச் செல்லும் நிகழ்வை 'அரிபழம் போடுதல்' என்று கூறுவதை இவ்வாய்வில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.
- ❖ வளைகாப்புச் சடங்கை 7 அல்லது 9 மாதத்தில் மீனவர்கள் நடத்துகின்றார்கள்.
- ❖ பெண்ணின் கைகளில் ஏற்படும் வளையல் ஒலி வயிற்றில் வளரும் குழந்தைக்கு உணர்வுத் தன்மையை ஏற்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையை அறியமுடிகிறது.
- ❖ சகுனம் பார்க்கும் வழக்கம் மீனவர்களிடையே அதிகமாக உள்ளதை இவ்வாய்வில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.
- ❖ கண்ணேறு கழிக்கும் வழக்கம் மீனவர்களிடம் உள்ளதை அறியமுடிகிறது.
- ❖ கருவுற்ற பெண் விரும்பும் உணவு வகைகளையும் பிற பொருட்களையும் மறுப்புக் கொடுக்காமல் வாங்கிக் கொடுப்பதை மீனவர்கள் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.
- ❖ பிரசவ நாள் குழந்தையின் பிறப்பு நாளாக மட்டுமின்றி ஈன்ற தாயின் மறுபிறவி நாளாகவும் கருதப்படுகிறது.

- ❖ பிள்ளைப் பிறந்ததும் சேனைக் கொடுக்கும் சடங்கு முறையினையும் இவ்வாய்வு விளக்கியுள்ளது.
- ❖ குழந்தைக்கு பெயர் சூட்டுதல் சடங்கு ஆடம்பரமின்றி நடத்தப்படுவதை அறியமுடிகிறது.
- ❖ மீனவர்கள் தங்களின் குழந்தைகளுக்கு ஆறு முதல் எட்டு வயதுக்குள் காதணிவிழா நடத்துவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.
- ❖ மீனவர் சமூகத்தில் பெண்ணின் பூப்புச்சடங்கு பிற இனத்தவரினின்றும் சிற்சில மாற்றங்களுடன் நடைபெறும் முறையினையும் இவ்வாய்வு விளக்கியுள்ளது.
- ❖ வயதிற்கு வந்த பெண்ணிற்கு உறவினர்கள் கொடுக்கும் விருந்து பொங்கிப்போடுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- ❖ மீனவர்களின் திருமண வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் மாப்பிள்ளை பெண் பார்த்தல், பரிசம் போடுதல், திருமணம், தாலி பிரித்துக் கட்டும் சடங்கு இவ்வியலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.
- ❖ இறப்பு என்பது மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய இறுதிக் கட்டமாகும்.
- ❖ இறந்த வீட்டில் ஒப்பாரி வைத்து அழுகிறார்கள். ஒப்பாரி இறந்தவரின் கடந்த காலம் பற்றிய நினைவுகளைப் பற்றியும், வருங்காலம் பற்றி மனைவி, மகன் உறவினரது எண்ணங்களின் வெளிப்பாடாக அமைவதை இவ்வியல் எடுத்துரைக்கின்றது.
- ❖ மீனவர்களின் சமய விழாக்களில் தெய்வீகச் சிந்தனைகளை அறியமுடிகிறது.
- ❖ இராமநாதபுர மீனவர்கள் கிராமத் தெய்வங்களுக்கு திருவிழா எடுப்பதையும், தெய்வீக ஈடுபாட்டில் நம்பிக்கை மிகுந்துள்ளதை இவ்வாய்வில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப.393.
2. செந்தமிழறிஞர் மாருதிதாசன், நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி, ப.330.
3. கோனார் தமிழ் அகராதி, ப.262.
4. பவானந்தர் சொல்லகராதி, ப.177.
5. நா.கதிரைவேற்பிள்ளை, தமிழ்மொழி அகராதி, ப.568.
6. செந்தமிழ் அகராதி, ப.376.
7. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-4, ப.392.
8. வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி-7, ப.300.
9. மேலது, ப.300.
10. ஆறு.இராமநாதன், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் காட்டும் தமிழர் வாழ்வியல், ப.193.
11. நா.வானவாமாலை, தமிழர் பண்பாடும் தத்துவம், பக்.127-128.
12. ஐங்.251.
13. புறம்.143.
14. கா.சுப்பிரமணியம், சங்ககாலச் சமுதாயம், ப.19.
15. மேலது., ப.14.
16. நற்.165.
17. கா.சுப்பிரமணியம், சங்ககாலச் சமுதாயம், ப.19.
18. திருமுருகாற்றுப்படை: 194-197.
மலைபடுகடாம்: 318-327.
19. இரா.கல்பகம்,சமுகவியல், தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை 1973, ப.46.
20. ஏங்கெல்ஸ், குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் மாஸ்கோ, 1974, ப.78.
21. குறள்.60.
22. மா.இராசமாணிக்கர், இல்வாழ்க்கை மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ், புதுக்கோட்டை, 1950, ப.131.
23. க.கிருட்டிணசாணி, நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் வளமையும், நம்பிக்கையும் தடங்களும் 1918, ப.187.
24. திருக்கறள்: 66.
25. அல்லி அரசாணி மாலை, வி. பதிப்பு, சென்னை, ப.38.
26. தகவலாளி :முத்துலெட்சுமி,ஊர் :முள்ளிமனை, நாள்:24.07.2015.
27. சோம.லெ. (பு.பெ.) தமிழ்நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும், பாரி நிலையம், சென்னை - 1975, ப.67.
28. மேலது.,

29. தகவலாளர்:அல்போன்ஸ்,ஊர்: முத்துவடுகநாதபட்டினம், நாள்:22.07.2015.
30. தகவலாளர்: இருதயராஜ்,ஊர்: புதுப்பட்டினம், நாள்:31.07.2015.
31. தகவலாளர்: சிவசுப்பிரமணியன்,ஊர்:முள்ளிமனை, நாள்:24.07.2015.
32. தகவலாளர்:வெ.நாகம்மாள்,ஊர்:திருப்பாலைக்குடி, நாள்:28.07.2015.
33. மேலது.,
34. தகவலாளர்:இராக்காயி,ஊர்: நம்புதாளை, நாள்:14.10.2014.
35. தகவலாளர்:லதா,ஊர்: சோழியக்குடி, நாள்:13.07.2015.
36. தகவலாளர்: முத்துலெட்சுமி, ஊர் :முள்ளிமனை, நாள்:24.07.2015.
37. தகவலாளர்:லதா,ஊர்: சோழியக்குடி, நாள்:13.07.2015.
38. க.காந்தி, தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும், தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை - 1980, ப.92.
39. ஜோசப்பின் வயல்ட்ராணி, சகுணங்களும், நம்பிக்கைகளும் - ஓர் ஆய்வு, பானையங்கோட்டை 1985, ப.22.
40. கிராமங்களில் உலவும் கால்கள், கழனியூரன், ப.13.
41. க.காந்தி, தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், சென்னை - 1980,II - P.63.
42. தகவலாளர்:முருகேஸ்வரி,ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்:03.08.2015.
43. தகவலாளர்:க.கோவிந்தம்மாள்,ஊர்:திருப்பாலைக்குடி, நாள்:28.07.2015.
44. தகவலாளர்:முனியம்மாள்,ஊர்: தேவிப்பட்டினம், நாள்:20.12.2015.
45. தொல்.நா. 1089.
46. Adom Cho - 1969
47. தகவலாளர்:மோட்சம்,ஊர்: சோழியக்குடி, நாள்:13.07.2015.
48. தகவலாளர்: கண்ணதாசன், ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.10.2014.
49. தமிழ்ப் பெயரகராதி, ப.702.
50. க்ரியாவின் தமிழ் அகராதி, ப.534.
51. தமிழ்ச் சொல்லகராதி, ப.263.
52. தகவலாளர்:இரா.அற்புதம்,ஊர்:லாஞ்சியடி, நாள்:13.07.2015.
53. மேலது.,
54. தகவலாளர் :இராக்காயி,ஊர்: நம்புதாளை, நாள்:14.10.2015.
55. தகவலாளர்: ஜெயபிரிட்டோ, ஊர்: காரங்காடு, நாள்:24.07.015.
56. தகவலாளர்:வீரபாண்டியன்,ஊர்: வீரசங்கிலியம், நாள்:14.10.2014.
57. தகவலாளர்:கண்ணன்,ஊர்: லாஞ்சியடி, நாள்:13.07.2015.
58. தகவலாளர்:புண்ணியக்கோடி,ஊர்: லாஞ்சியடி, நாள்:13.07.2015.
59. தகவலாளர்: பெரியநாயகி, ஊர்: தொண்டி, நாள்:12.10.2016.
60. தகவலாளர்:சிற்றம்பலம்,ஊர்:M.V.பட்டினம், நாள்:22.07.2015.

61. தகவலாளர்:மைதீன்குப்பை,ஊர்: புதுப்பட்டினம், நாள்: 31.07.2015.
62. தகவலாளர்:J.செல்வராஜ்,ஊர்: புதுப்பட்டினம், நாள்:31.07.2015.
63. தகவலாளர்:இராமலிங்கம்,ஊர்:தங்கச்சிமடம்.
64. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-3, ப.1955.
65. மணி : காதை - 94.
66. புறம்: 47.
67. புறம்: 363.
68. தகவலாளர்:கோபி,ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.10.2014.
69. மேலது.,
70. தகவலாளர்:அழகர்,ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்:03.08.2015.
71. தகவலாளர்: நற்குணம், ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்:03.08.2015.
72. தகவலாளர்: ஈஸ்வரன், ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்:03.08.2015.
73. தகவலாளர்: நாகரெத்தினம், ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்:03.08.2015.
74. தகவலாளர்: கண்ணன், ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்:03.08.2015.
75. க்ரியாவின் தமிழ் அகராதி, ப.909.
76. திவான் பகதூன் பவானந்தம் பிள்ளை தமிழ்ச் சொல்லகராதி, ப.412.
77. சி.ரா.சந்திரசேகர், வழிபாட்டு மரபுகள், பக்.1-2.
78. கோனார் தமிழ் அகராதி, ப.567.
79. சிலம்பு மங்கல வாழ்த்துப்பாடல், பா.63.
80. சு.சக்திவேல், நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப.51.
81. மேலது.,ப.51.
82. தகவலாளர்:முத்துராக்கு,ஊர்: நம்புதாளை, நாள்:13.10.2014.
83. தகவலாளர்: வீரமாகாளி,ஊர்: வீரசங்கிலிமடம், நாள்:14.10.2014.
84. தகவலாளர்: விஸ்வநாதன்,ஊர்: முள்ளிமனை, நாள்:14.10.2014.
85. தகவலாளர்: சடையப்பன், ஊர்:தொண்டி (புதுக்குடி), நாள்:13.10.2014.
86. தகவலாளர்: பிரகாஷ்,ஊர்: தொண்டி, நாள்:14.07.2015.
87. சாமி.சிதம்பரனார், தமிழர் வாழ்வும் பண்பாடும், ப.284.
88. தகவலாளர்: இந்திரா,ஊர்: தெற்கு தோப்பு, நாள்:14.07.2015.
89. தகவலாளர்: கண்ணதாசன்,ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.10.2014.
90. தகவலாளர்: அழகர்,ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்:03.08.2015.
91. மேலது.,

மருத்துவ முறைகள்

ஒவ்வொரு மனித சமுதாயமும் தனக்கென ஒரு மருத்துவ அமைப்பு முறையைக் கொண்டுள்ளது. அதனைச் சமூக நிறவனம் என்றே கூறலாம். நோயும் மருத்துவமும் மனித இனப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் பிரிக்க முடியாதன ஆகும். நாட்டுப்புற மக்கள் கையாளும் மருத்துவமுறைகளை நாட்டுப்புற மருத்துவம் என்பர். தமிழகக் கிராமப்புறங்களில் நாட்டு வைத்தியம், கை மருத்துவம், பாட்டி வைத்தியம், மூலிகை மருத்துவம் என்றெல்லாம் கூறுவர். மிகப்பழமையான மருத்துவமுறை என்று ஆயுர்வேத மருத்துவமுறையைக் குறிப்பிடுவர். நாட்டுப்புற மருத்துவம் அதர்வனவேத காலத்திலேயே நடைமுறையில் இருந்தது. அறிவியல் நாகரிக இயந்திர வளர்ச்சி பெற்ற இக்காலத்திலும் கூட கிராமப்புறங்களில் நாட்டுப்புற மருத்துவமுறை வழக்கில் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.¹ அவ்வகையில் இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் மருத்துவமுறைகளை ஆராய்ந்து கூறுவதே இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

மருத்துவம் - விளக்கம்

மருத்துவம் என்பதற்கு வைத்தியம், பரிகரிப்பு² என விளக்கம் தருகிறது நாகதிரைவேற்பிள்ளையின் தமிழ்மொழியகராதி. பவானந்தர் தமிழ்ச் சொல்லகராதி மருத்துவம் என்பதற்கு வைத்தியம் என பொருள் தருகிறது.³ கோனார் தமிழ் அகராதி மருத்துவம் என்பதற்கு வைத்தியம் ஒருவகை யாழ் எனவும் விளக்கமளிக்கிறது.⁴ ஆகவே, மருத்துவம் என்பதற்கு 'வைத்தியம்' எனப் பொருள் கொள்ள இடமுண்டு. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் பல அரிய மருந்துமுறைகள் பாலில் வெண்ணெய்போல் அடங்கியுள்ளன.

மருத்தவ நம்பிக்கை கொண்ட கிராமப்புற மக்கள் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தைக் கையாளுகின்றனர் என மரியட் கூறுகிறார்.⁵ சிறுபாரம்பரிய மரபில் காணப்படும் மருத்துவமுறைகள் பெரும்பாரம்பரிய மரபில் ஒன்றாவது இணைவது மாற்றம் பெறுவது குறித்து ஆராயப்பட வேண்டும் என லெஸ்லே ஏ.ஓயிட் கூறுகிறார்.⁶

பழங்குடி மக்களிடையே காணப்படும் மந்திரசமய மருத்துவ முறைகளையும் ஆராய வேண்டும் என எல்வின் கூறுகிறார். மந்திரச்சடங்கு பற்றிக் கூறியவற்றை நன்கு

ஆராயின் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தின் முன்னைய வடிவத்தை நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம் என மாலினோவ்ஸ்கி கூறுகிறார்.⁷

இலக்கியங்களில் மருத்துவம்

தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களில் மருத்துவம் குறித்த கருத்துக்கள் காணக்கிடக்கின்றன. தொல்காப்பியத்தில்,

“வாயுறை வாழ்த்தே வயங்கநாடின
வேம்பு கடுவும் போல வெஞ்சொல்
தாங்குதல் இன்றி வழிநனி பயக்கும் என்று” (தொல்.பொருள்.1369)

என்ற நூற்பாவில் பயின்றுவரும் ‘வாயுறை’ என்பது ‘சொல் மருந்து’ எனக் கொள்ளப்படுகிறது. இதிலிருந்து ‘உறை’ எனும் சொல் ‘மருந்து’ எனப் பெயர் வழங்கியிருப்பதை அறியமுடிகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் மருத்துவம்

சங்ககாலத் தமிழகத்தில் தனி மருத்துவமுறை வழக்கத்தில் இருந்ததனை அக்காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. ‘நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்’ என்பதனைத் தமிழர்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். மனிதர்களுக்கு ஏற்பட்ட புண்ணினை யாழின் இசையினால் ஆற்ற இயலும் என்பதைப் புறநானூறு,

“மருப்பு யாமொடு பல்லியங் கறங்கக்
கைபயப் பெயர்த்து கையிழு திழுகி
இசைமணி யெரிந்து காஞ்சிப்பாடி”⁸

எனச் சுட்டும். புண்ணுள்ள இடத்தில் பஞ்சினை வைத்துக்கட்டும் வழக்கம் அக்காலத்தே இருந்துள்ளதை,

“செருவா யுழக்கி குருதி யோட்டிக்
கதுவாய் போகிய துதிவாய் எ.கமொடு
பஞ்சியும் களையாப் புண்ணர்
அஞ்சுத அடையரிவ டன்னை மாடே”⁹

என்ற செய்யுள் உணர்த்தும்.

சங்கம் மருவிய இலக்கியங்களில் மருத்துவம்

சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்கள் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அன்றைய மருந்துப் பொருட்களைக் கொண்டு நீதியைக் கூறும்

முகமாகச் சில நூல்கள் தோன்றின. திரிகடுகம், சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி என மருந்துப் பெயர்களுையே கொண்டு அமைந்திருக்கும் நூல்கள் அதற்குச்சான்று. மருத்துவம் குறித்து இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வள்ளுவர் ‘மருந்து’ எனும் ஓர் அதிகாரத்தைப் பாடியுள்ளார். வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வள்ளுவன் பத்துக் குறட்பாக்களில் மருத்துவ நுட்பங்களைத் திட்டமாகவும், தெளிவாகவும் விளக்கியுள்ளார்.

**“உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்து உழைச்செல்வன் என்று
அப்பால் நாந்தற்றே மருந்து”¹⁰**

நோய்வாய்ப்பட்டவர், மருத்துவர், மருந்து, உதவுபவர் ஆகிய நான்கு பகுப்பும் சேர்ந்தது தான் ‘மருத்துவம்’ என்பதனை இக்குறள் வழியுறுத்துகிறது. பசியை நோயாகக் கருதி வந்ததனை,

“அறிவழுங்கத் தின்னும் பசிநோயும்”¹¹

எனும் திரிகடுகப்பாடல் வரிகள் விளக்கும். நோய் தீர்ப்பதனைச் சமுதாயக் கடமையாகக் கருதும் போக்கு ஏலாதியில்,

**“ஈன்றார் ஈன்கால் தளர்வார் குலார் குழவிகள்
மன்றார் வளியான் மயங்கினார்க் - கானாரென்று
ஊனிடத்து உறுநோய் கலைந்தோர் பெருஞ்செல்வம்
காணியத்து வாழ்வார் கலந்து”¹²**

என விளக்கப்படுகிறது.

பக்தி இலக்கியங்களில் மருத்துவம்

தேவாரம், திருவாசகம், பெரியபுராணம் போன்ற பக்தி இலக்கியங்களில் ‘பசி’ என்ற நோய் பற்றியும், நோய்க்கான மருத்துவ முறைகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளன. தேவாரத்தில் திருநாவுக்கரசருக்கு ஏற்பட்ட ‘சூலைநோய்’ எனும் வயிற்றுவலிக்கு மருந்தாகத் திருநீறு அமைந்ததை அறியமுடிகிறது. பாண்டியனுக்கு ஏற்பட்ட வெப்பு நோய்க்குச் சம்பந்தர் திருநீறு பூசி குணப்படுத்தியதையும் உணரமுடிகிறது. இன்றும் கிராமப்புறங்களில் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் வயிற்றுவலி, பயத்தினால் ஏற்படும் காய்ச்சல் போன்ற நோய்களுக்குத் திருநீற்றையே மாமருந்தாகப்பயன்படுத்தும் முறை உள்ளது.

திருமந்திரம் முழுக்க முழுக்க மருத்துவ நூல் என்றே குறிப்பிடலாம். மக்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய உணவுமுறைகளைத் திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அளவான உணவே உடலுக்கு உறுதி தரும் என்பதனை,

**“அண்டஞ் சுருங்கில் அதற்கோ ரழிவில்லை
பிண்டஞ் சுருங்கிற் பிராணன் நிலைபெறும்
உண்டி சுருங்கில் உபாயம் பலவுண
கண்டங் கறுத்த கபாலியு மாமே”¹³**

எனத் திருமூலர் விளக்குகிறார். வயிற்றின் அரைப்பாகம் உணவாலும் கால்பாகம் நீராலும் நிரப்பப்பட வேண்டும். மீதி கால்பகுதியைக் காற்றாக்காக விடவேண்டும். உணவுப் பழக்கத்தில் கட்டுப்பாட்டை மேற்கொள்வோமேயானால் நோயின்றி வாழலாம் என்ற கருத்தை இதனால் திருமூலர் புலப்படுத்துகிறார்.

காப்பியங்களில் மருத்துவம்

மருத்துவர்கள் நல்ல கொள்கைகளையும், தூய நல்லொழுக்கத்தையும் உடையவர்களாய் இருந்தார்கள் என்பதை,

**“வீழ்குடி உழவரொடு விளங்கிய கொள்கை
ஆயுள் வேதரும் காலக் கணிதரும்”¹⁴**

எனச் சிலம்பு சுட்டுகிறது. மணிமேகலையில் மருத்துவம் குறித்த கருத்துக்கள் உள. அதனை,

**“ஏற்றிளம் பெண்டிர் ஆற்றாப் பாலகர்
கடுஞ்சூல் மகளிர் நெடுபுண் உற்றோர்
தந்துயர் கெடுக்கும் மந்திர மாக்கள்”¹⁵**

என்ற அடிகள் உணர்த்தும். நோயும், நோய் தீர்க்கும் மருத்துவர்களும் அக்காலத்தில் இருந்துள்ளனர் என்பதை ‘மந்திரம் செய்வோர்’ என்ற சொல் புலப்படுத்தும். கம்பராமாயணத்தில்,

**“உடலிடைத் தோன்றிற்று ஒன்றை அறுத்து அதன் உதிரம் மாற்றி
சுடவிறச் சுட்டுவேறோர் மருந்தினர் துயரம் தீர்வார்”¹⁶**

என்ற அடிகள் மருத்துவ குறிப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. தற்போது வழக்கத்தில் உள்ள ‘பிளாஸ்டிக் சர்ஜரி’(Plastic Surgery) என்னும் சதைமாற்று அறுவைச் சிகிச்சை அக்காலம் தொட்டே இருந்து வந்தது என்பதனை ‘மருந்து மலைப்படலத்தில்’ சஞ்சீவி மூலிகையை அனுமன் கொண்டு வந்த செய்தியால் அறியமுடிகிறது. சஞ்சீவகரணி,

சந்தானகரணி, விசல்யகரணி, சாவர்ணகரணி போன்ற மருந்துகள் பற்றிய செய்திகளால் அக்கால மூலிகைகளின் சிறப்பினையும் முக்கியத்துவத்தையும் உணரமுடிகிறது.

சிறுநிலக்கியங்களில் மருத்துவம்

உடல் ஆரோக்கியம் என்பது மனிதனுக்கு மிக அவசியமான ஒன்றாக இருந்ததாலேயே நோய்களுக்குத் தேவையான மருந்தை முன்னோர்கள் அறிந்து நூல்களாக எழுதி வைத்திருந்தனர். இதைப் போலவே நோய்கள் தொடர்பாகச் சில நம்பிக்கைகளையும் தமிழர்க் கொண்டிருந்ததை இலக்கியங்கள்வழி உணரமுடியும். தம்முடைய நோய் நீங்க மக்கள் இறைவனை வழிபடும் வழக்கம் மக்களிடையே இருந்து வந்ததை ‘நாகை அந்தாதி’,

“ஐயம்படும் காசம், குன்மம், பின்மூலம் அகற்றிமெய்யில்
ஐஅம்படும் சகம்போல் வலியீந்து”¹⁷

எனக் கூறும். காகம், குன்மம், மூலம் போன்ற நோய்கள் நீங்க வேண்டும் என்று இறைவனிடம் வேண்டிப் பாடுவதை இக்கருத்து புலப்படுத்தும்.

நாட்டு மருத்துவம் - விளக்கம்

தலைமுறை தலைமுறையாக தாம் தெரிந்து கொண்ட அனுபவத்தின் உதவியோடு எளியமுறைகளில் வீட்டிலேயே நோய்களைப் போக்கிக் கொள்ளும் மருத்துவ முறையை நாட்டு மருத்துவம் என்கிறது ஸ்டேட்மேன் மருத்துவ அகராதி.¹⁸

அந்நியர் ஆட்சி காரணமாக அயல் மருத்துவமுறைகள் மற்றும் அறிவியல் மருத்துவம் மக்களிடையே பரவத் தொடங்கிய போது சித்தமருத்துவம் எனும் தமிழ் மருத்துவம் நகர்ப்புறங்களிலிருந்து ஒதுங்கி நாட்டுப்புற மக்களிடம் மட்டுமே புழுங்கி வந்ததால் பின்னாளில் அது நாட்டுப்புற மருத்துவம் எனக் குறிக்கப்பெற்றது என்று நாட்டுப்புற மருத்துவம் குறித்து க.வெங்கடேசன் விளக்கம் தருகிறார்.¹⁹

ஒரு நாட்டின் தட்பவெப்பநிலைக்கேற்ப மக்களுக்கு ஏற்படும் நோய்களுக்கு அந்தந்த நாட்டில் கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு பாமர மக்கள் தம் பட்டறிவால் செய்துவதும் மருத்துவ முறையை ‘நாட்டு மருத்துவம்’ எனலாம்.²⁰ மனிதன் இயற்கையில் கிடைக்கும் செடி, கொடிகள், காய்கனிகள் மற்றும்

கடைச்சரக்குப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தித் தனக்கு ஏற்படும் நோய்களைத் தீர்க்கும் முறையை 'நாட்டு மருத்துவம்' எனலாம்.

நாட்டுப்புறத்து மக்கள் தாமுற்ற நோய்களைத் தீர்க்கக் கையாளும் மருத்துவமுறைகளே நாட்டுப்புற மருத்துவம் எனப்படுகிறது. வீடுதோறும் உள்ள முதியவர்களும் அனுபவசாலிகளும் சிறந்த நாட்டுப்புற மருத்துவர்களாக விளங்குகின்றனர். பட்ட இடம் பருகும் என்று மக்கள் எந்நோயினைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் வாழ்கின்றனர். நாட்டுப்புற மக்கள் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளதால், அவர்கள் குறைந்த செலவு, நிறைந்த பயன், அபாயமற்ற முறை என்பதால் நாட்டுப்புற மருந்தினைக் கையாளுகின்றனர். நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினை வீட்டு வைத்தியம், நாட்டு வைத்தியம், கைமுறை வைத்தியம், கைமருந்து வைத்தியம், பாட்டி வைத்தியம் எனப் பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கின்றனர். இவற்றை எழுதப்படாத மருந்தியல் முறைகள் என்கின்றனர்.

நாட்டுப்புற மருத்துவம் - வகைகள்

தோன் யோடர் (Don Yoder) நாட்டுப்புற மருத்துவத்தை இரு வகைகளாகப் பகுக்கின்றனர். அவை,

1. இயற்கை மருத்துவம் (Natural Medicine)
2. மத மாந்திரீக மருத்துவம் (Magico Religious Medicine)²¹

என்பனவாகும். பொதுநிலையில் மருத்துவத்தை இயற்கை மருத்துவம், மத-மாந்திரீக மருத்துவம் நம்பிக்கை மருத்துவம், திட்டமிட்ட மருத்துவம், முரட்டு வைத்தியம் என ஐந்து வகைகளாகப் பகுக்கலாம்.

இயற்கை மருத்துவம்

மக்களுக்கேற்ற நோய்களுக்கு மூலிகை தாது போன்ற பொருட்களே மருந்தாகும் நிலையை இயற்கை மருத்துவம் எனக் குறிப்பிடுவர். வயிற்றுப் புச்சிகள் அழிய வேப்பிலைக் கொழுந்துடன் வெல்லம் சேர்த்து உண்பர். சீதபேதிக்கு மாதுளைப் பிஞ்சை இடித்துச் சாறாக்கிக் குடிப்பர். இவை இயற்கை மருத்துவத்திற்குச் சான்றுகளாகும். நாட்டுப்புற மருத்துவம் மிகப் பழமையானது. இயற்கையே முதல்

மருந்துக் கடையைத் திறந்தது. ஆதிமனிதனும் விலங்குகளும் நோயைத் தவிர்க்கவும் உடல்நலத்தையும் உற்சாகத்தையும் காக்கவும் செடிகொடிகள் மூலிகைகளையே நாடினர் என்பார் டி.சி.சார்விஸ்.”²²

மத மாந்திரீக மருத்துவம்

மக்கள் தாம் பெற்ற நோயினைத் தீர்ப்பதற்கு மதத்தையும் மந்திரவாதத்தையும் தழுவி நிற்பதனை மத-மாந்திரீக மருத்துவம் எனலாம். ஹெக்கர்ட் (Haggard), சர் சிட்னி ஸ்மித் (Smith Sir Sydney), ஜாக்கி (Jaggi O.P) போன்றவர்கள் மத-மாந்திரீக மருத்துவம் பற்றிய ஆய்வுகளை விரிவாகச் செய்துள்ளனர். தமிழில் டாக்டர் இ.முத்தையா சிறப்பாகச் செய்துள்ளார். மந்திரிக்கிறது, திருநீறுபோடுறது, கோடங்கி கேக்கிறது, குலை அடிக்கிறது, ஆக்கி எழுதறது, கயிறு மந்திரிக்கிறது, ஓலை மந்திரிக்கிறது, கண்மலர் வைக்கிறது, மாவிளக்கு எடுக்கிறது, நேர்த்திக்கடன் செய்வது, ஆவி கட்டுவது, பேய்யோட்டுவது, செய்வினை செய்வது, தகடு வைக்கிறது, எந்திரம் எழுதுவது, பில்லிகுன்யம் வைக்கிறது, ஏவல் செய்வது போன்ற பல பெயர்களால் அழைக்கின்றனர். இவற்றை நல்லன (White Magic) அல்லன (Black Magic) என்று இரண்டாகப் பகுப்பர்.²³

நோய்கள் உருவாக நான்கு காரணங்களைக் கூறுவர். (1)தெய்வத்தின் சினம், (2) தீய ஆவிகளின் செயல், (3) மந்திரவாதிகளின் செயல், (4) தீய பார்வைகள், இதற்கேற்ப மருத்துவ முறைகளும் அமைகின்றன. தெய்வச் சினத்தால் அம்மை, வயிற்றம்மை, கரைக்காய் அம்மை, ஒற்றம்மை போன்ற நோய்கள் வருகின்றன என நம்பி மருத்துவ முறைகளைக் கையாளுகின்றனர். பாம்பு, தேள், பூரான், எலி, நாய், வண்டு போன்ற நச்சுக் கடிகளுக்கும், கனை, தீட்டு, பயம், இருளடித்தல், பேய் பிடித்தல் போன்ற நோய்களுக்கும் மந்திர மருத்துவ முறைகள் உள்ளன. பார்வைகளால் கண்படுதல், தேரை, கூகை, தேவாங்கு, கரடி, கழுதை போன்ற பார்வை நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. இவற்றுக்கு ஏற்ற வகையில் மருத்துவ முறைகள் உள்ளன.²⁴ மந்திரித்தல், சீரடித்தல், நோயை மாற்றுவித்தல், மாற்றீட்டுச் சடங்கு போன்றவை மருத்துவ மந்திரச் சடங்குகள் என்பார் தே.ஞானசேகரன்.²⁵

நம்பிக்கை மருத்துவம்

நாட்டுப்புற மக்கள் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலும் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினைக் கையாளுகின்றனர். இம்முறையானது மூடத்தனமாக இருப்பினும் கூடப் பலரை நம்பிக்கை கைவிடுவதில்லை.

அம்மை நோய் தெய்வக்குறை என்று நம்பி வழிபாடு செய்வதும், எமனுக்குப் பயந்து காது குத்துவதும், மூடநம்பிக்கையாகும். கைகால் சுளுக்கிக் கொண்டால் 'காத்துப்பிடிப்பு' மூலம் குணமாக்குவர். இவை நம்பிக்கை மருத்துவமாகும்.

திட்டமிட்ட மருத்துவம்

நோய்கள் அணுகாமல் இருக்க மக்கள் முன்னேற்பாடாகத் திட்டமிட்ட முறையில் சில பொருட்களை உட்கொண்டு நலமுறுகிறார்கள். இதனைத் திட்டமிட்ட மருத்துவம் எனலாம். சூரிய நமஸ்காரம் செய்து கண்ணின் பார்வை சக்தியை மிகுதிப்படுத்துகின்றனர். உணவு உண்பதும் வெற்றிலை போடுவதன் மூலம் உணவினை நன்றாகச் செறிக்கச் செய்கின்றனர். விழாக்காலமான வெயில் காலங்களில் மொட்டையடிப்பதன் மூலம் பொடுகு, பேன், சொறி, படை போன்ற நோய்கள் வராமல் தடை செய்கின்றனர்.

இந்திய மருத்துவம்

நாகரிகம் தான் மருத்துவ வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாக இருந்துள்ளது என ரோமானிய மருத்துவம் பற்றிய ஆய்வின் போது காணப்பட்டது. எனவே இந்திய மருத்துவமும் சிந்துவெளி நாகரிகக் காலந்தொட்டு வளர்நிலை பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் போதிய தகவல்களும் ஆதாரங்களும் இல்லாமையால் ஆயுர்வேதம் (Ayurveda) தோன்றுவதற்கு முந்திய இந்திய மருத்துவம் குறித்துத் தெளிவாகக் கூறமுடியவில்லை. கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டு வரை வேதகால மருத்துவம் நடைமுறையிலிருந்ததாகத் தெரிகிறது. அதன்பின்னர் தான் ஆயுர்வேத மருத்துவமுறையின் அமைப்பிற்கான ஆதாரங்கள் நிறுவப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

மருத்துவ வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியும் அடிப்படைக் காரணிகளும் மிகவும் முக்கியமானது மருத்துவக் கல்வி வழங்குவதாகும். இந்தியாவில் எந்த மருத்துவக்

கல்வி வசதிகள் கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே மிகவும் திருப்திகரமான முறையில் அமைந்திருந்தன. கம்பில்யா (Kampilya), வாரணாசி (Varanasi), தட்சசீலம் (Taxila) ஆகிய இடங்களில் மருத்துவக் கல்வி நிறுவனங்கள் இயங்கி வந்துள்ளன என்பதே இதற்குச் சான்றாகும்.

அறுவை சிகிச்சையில் இந்தியர்கள் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். வயிற்றுப்புறத்தோலில் செய்யப்படும் அறுவை சிகிச்சை (Laparotomy), சிறுநீரகக் கல்லகத்தில் அறுவை சிகிச்சை (Lithiotomy) மற்றும் ஒட்டுறுப்பு அறுவை சிகிச்சை (Plastic Surgery) ஆகியவற்றில் இந்திய மருத்துவர்களின் ஆற்றல் மிகவும் பாராட்டுதற்குரியதாயிருந்தது. இந்திய ஒட்டுறுப்பு அறுவை சிகிச்சைக்குத் தூண்டுதலாக இருந்தது என்று பக்ச்சி (Bagchi) என்பவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.²⁶

வேதகால மருத்துவம்

இந்திய மருத்துவத்தின் தொடக்ககால விவரங்கள் யாவும் மிகவும் ஆழமாகத் தொல்பழமையில் புதையுண்டு கிடக்கின்றன. வேதகால இந்திய மருத்துவம் சுமார் கி.மு.800 வரை நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. பிறநாட்டவர் போன்றே ஆதிகால இந்தியர்களும் “பாவமே நோய்க்கும் காரணம். பாவமன்னிப்பே அதற்குரிய நிவாரணம்” என்ற கருத்தில் ஊறிப்போயிருந்தனர். வேதகால மருத்துவமானது குறிப்பாக ரிக்வேதம் மற்றும் அதர்வண வேதம் ஆகியவற்றினின்றும் பெறப்பட்டதாகும். ரிக் வேதத்தில் காய்ச்சல், எலும்புருக்கி (T.B) போன்ற நோய்களுக்கான சில பாசுரங்களும் அதர்வண வேதம் வேதத்தில் நோய் நிவாரணத்திற்காகப் பிராத்திக்க வேண்டிய பாசுரங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.²⁷

ஆயுர்வேதத்தின் தோற்றம்

ஆயுர்வேதத்தின் தோற்றம் பற்றி மரபுவழிச் செய்திகள் பின்வருமாறு கூறுகின்றன. உயிர் அறிவியலை (Science of Life) பிரம்மா தனது நினைவுகளிலிருந்து படைப்புக் கடவுளாகிய தக்ஷபிரஜாபதிக்குக் (Datscha Prajapati) கற்பித்தார்.

தக்ஷபிரஜாபதி தான் பெற்ற மருத்துவ ஞானத்தை கி.மு. எட்டாம் வேத மருத்துவர்களாக அசுவனி குமாரர்களுக்குக் (Asvini Kumars) கற்பிக்க அசுவினி

குமாரர்கள் அம்மருத்துவ ஞானத்தை இந்திரனுக்கு அளித்தனர். இந்திரன் தான் பெற்ற மருத்துவ அறிவியலை ஆத்ரேய புணர்வக (Atreya Punarvaga) மூலம் பரத்வாஜருக்கும் (Bharatvag) அறுவை சிகிச்சை அறிவியலை தேவ மருத்துவராகிய (Phycical of Gods) தன்வந்த்ரிக்கும் அளித்தார்.²⁸

ஆத்ரேயர் தான் பெற்ற மருத்துவ ஞானத்தை கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டில் அவருடைய சீடர்களுக்குக் கற்பித்தார்.²⁹ அச்சீடர்கள் தொகுத்தெழுதிய ஆய்வேடுகளும் அக்னி வேச தந்த்ரா (Agnivesa Tantira) என அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு மருத்துவத்தை முறையாகக் கற்பித்த முதல் ஆசிரியராக ஆத்ரேயர் விளங்கியதால் அவர் இந்திய மருத்துவத்தின் தந்தை³⁰ (Father of Indian Medicine) என்று கௌரவிக்கப்பட்டார்.

சுமார் கி.மு.500ல் தன்வந்த்ரி அறுவை மருத்துவம் பற்றி தனது ஞானத்தைத் தனது சீடராகிய சுசுருதருக்குக் (Susruta) கற்பித்தார். சுசுருதர் தான் கற்ற அறுவை மருத்துவ ஞானத்தை எல்லாம் தொகுத்து சுசுருத தந்த்ரா (Susruta Tantra) என்ற பெயரில் ஆய்வேடாக வெளியிட்டார்.³¹

தமிழ் மருத்துவம்

தமிழ் சித்தமருத்துவ முறையினைத் தோற்றுவித்தவர் அகத்தியர் என்பது யாவரும் ஏற்றுக் கொண்ட கருத்தாயிருந்த போதிலும் அவர் வாழ்ந்த காலம் பற்றி முரண்பட்ட கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. சித்தமருத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தவர் அகத்தியரே என்ற கருத்து வழக்கில் உண்டு.

அகத்தியரின் காலம் பற்றிப் பலதரப்பட்ட யூகங்கள் நிலவுகின்றன. அகத்தியர் இமயமலைகளுக்கும் விந்திய மலைகளுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் அமைந்துள்ள ஆரிய வர்த்தா (Aariyavartha)வைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவரென்றும் பாண்டிய அரசினைத் தோற்றவித்த குலசேகரப் பாண்டியனின் ஆதரவிற்கீழ் தென்னிந்தியாவில் குடியேறியவரென்றும் சைமன் காசி சிட்டி (Simen Casie Chitty)³² என்பவர் எழுதிய “The Tamil Plutarch” எனும் நூலின் (மறுமதிப்பு) மூலம் தெரியவருகிறது. கொழும்பு

மன்னர் விஜயா (Vijaya)விற்கும் பாண்டிய மன்னரின் மகளுக்கும் நடைபெற்ற திருமண உறவின் மூலம் பாண்டிய மன்னரின் காலம் கி.மு.9-ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் பிந்தியதாக இருக்க முடியாதென நம்பப்படுகிறது. அகத்தியர் குலசேகரப் பாண்டிய மன்னரின் அரசவையை விட்டுப் பிரிந்து துறவறம் மேற்கொண்டு பொதிகை மலையில் எஞ்சிய வாழ்நாளாகக் கழித்தார் எனக் கூறப்படுகிறது.

அகத்தியர் வடநாட்டினைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவரென்றும் பல கதைகளிலிருந்த போதிலும், அவர் தமிழ்நாட்டின் தென்கோடியிலுள்ள பொதிகை மலையின்மேல் தன் இருப்பிடத்தை அமைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார் என்ற கருத்தினை எல்லாக் குறிப்புகளும் ஏற்றுக் கொள்கின்றன. அவர் ஒரு தமிழ் முனிவர் என என்றுமே போற்றப்படுகின்றார். முதல் தமிழ் இலக்கண நூலை இயற்றியவர் என்று பாராட்டப்படுகிறார்³³ என சச்சிதானந்தம் பிள்ளையின் கருத்துக்களை மேற்கோள்காட்டி துவாரகநாத் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

பாளையங்கோட்டை சித்தமருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் கண்டெடுத்த கல்வெட்டொன்றினை மேற்கோள் காட்டிக் குறிப்பிடும் சுப்பிரமணியம் மலையாண்டி என்பவர் அக்கல்வெட்டில் அகத்தியர் முத்தமிழ் ஆசிரியர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்றும், எனவே அகத்தியர் அதற்கும் முந்திய காலத்தைச் சேர்ந்திருக்க வேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்.³⁴

மருத்துவத்தின் பல்வேறு துறைகளைப் பற்றிய பெரும்பாலும் நாளிடப்படாத மருத்துவப் பிரதிகளின் மிகப்பெரிய தொகுப்பினைக் கொண்டதென்ற பெருமை படைத்த சித்த மருத்துவ முறையினைத் தோற்றுவித்தவர் அகத்தியர் என்று ரெட்டி (Reddy) என்பவர் கூறுகிறார்.³⁵

பாதரசத்தை (Mercury) அடிப்படையாகக் கொண்டு நீண்டகால வாழ்விற்கு ஆதாரமான இரசவாத (Alchemical) கருத்துக்களைக் கொண்டமைந்தது சித்தமருத்துவமுறை. இரசவாதம் என்பது குறை மதிப்பு உலோகங்களை (Base Metals) உயர்மதிப்பு உலோகங்களாக ((Nobel Metals) மாற்றும் முறை மற்றும்

இறப்பற்ற நிலையினை அடைவதற்கான உயிர் மருந்து (Elixir of life) தயாரிக்கும் முறை ஆகிய இரு பருப்பொருட்களை மையமாகக் கொண்டமைந்தது.³⁶

பிற மருத்துவமுறைகளினின்றும் சித்த மருத்துவத்தில் விஞ்சி நிற்கும் பண்பு என்பது வேறு எந்த மருத்துவ முறையிலும் சொல்லப்படாத முப்பு (Muppu) எனப்படும். முழுநிறை இயைபியக்க உருக்கி (Universal Catalyst)யைத் தயாரிப்பதில் அமைந்துள்ளது. முப்பு என்பது பூநீறு கார்பனேட் (Carbonate) எனும் உப்புக்களின் கலவை, கல்லுப்பு (Rock-Salt), அண்டக்கல் (Caccium Carbonate) ஆகிய மூன்று வகை உப்புக்களின் சேர்மமாகும். இந்த மூப்ப குறை மதிப்பு உலோகங்களைத் தங்கமாக மாற்றவும், மனித உடலுக்குப் புத்துயிரளிக்கவும், வல்லமைமிக்க வியத்தகு சக்தி படைத்தது. மேலும், பூநீறு சேகரிக்கப்படக்கூடிய இடங்களாகத் தமிழ்நாட்டில் சுமார் 35 இடங்களில் இருப்பதாக சுப்புராயப்பா குறிப்பிட்டுள்ளார்.³⁷

இத்தகைய தனிப்பெருஞ் சிறப்புகளின் காரணமாக சித்த மருத்துவமானது தமிழ்நாட்டின் தனிப்பெரும் மருத்துவமுறை என்பதனை,

1. சிறப்புமிக்க சித்த இறைஞானிகள் பெரும்பாலும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள்.
2. சித்த மருத்துவ ஆய்வேடுகள் பெரும்பாலும் தமிழ் மொழியிலேயே உள்ளன.
3. சித்த மருத்துவத்தின் பயிற்சிகளும் விதிமுறைகளும் தமிழ்நாட்டு முறைப்படி தமிழ்நாட்டு எல்லைக்குட்பட்டுள்ளன.
4. சித்த மருத்துவர்களால் கையாளப்பட்டுள்ள மறைமுக குழுஉக் குறிகள் (Cryptic Code) தமிழ்நாட்டைத் தவிர வேறெங்கும் காணப்படவில்லை.³⁸

என்ற கருத்துக்களால் உணர்த்துவர். தமிழ்நாட்டில் எந்தவொரு சிற்றூரிலும், எந்தவொரு வீட்டிலும் கூட இம்மருத்துவமுறையினைப் பற்றி அறியாதோர் இருக்கமாட்டார் என்று சொல்லுமளவிற்கு இதன் முக்கியத்துவம் விரிந்து பரந்து சிறந்துள்ளது.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் சாதாரண நோய்களுக்குத் தனக்கும் தன் குழந்தைகளுக்கும் தானே சிகிச்சை செய்து கொள்ளும் அளவிற்கு “வீட்டுவைத்தியம்”(Home Remedies) என்று சொல்லப்படுகின்ற எளிய சிகிச்சை

முறைகளை அறிந்தவர்களாகவோ அல்லது அவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களாகவோ இருப்பார்கள். இந்த வீட்டு வைத்திய மருத்துவ அறிவு அவள் தனது முன்னோர்களிடமிருந்து பாரம்பரியமாகப் பெறப்படுவதாகும்.³⁹ பொதுவாக ஒவ்வொரு இல்லத்திலும் வயது முதிர்ந்த பாட்டி (Grand Mother) தனது பிள்ளைகளுக்கும் பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் தானறிந்த இந்த மருத்துவமுறையினைச் சொல்லித் தருவதால் இது 'பாட்டி வைத்தியம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இலக்கிய நூற்கள் மற்றும் மருத்துவ நூற்கள் பலவற்றிலும் மருந்து பற்றி அறிஞர்கள் பலரும் பலவாறாக வரையறுத்துக் கூறியுள்ளனர். பழந்தமிழ்ப் புலவர் பலரும் தங்களுடைய நூற்களில் ஒரு நல்ல மருந்தின் நற்பண்புகள் பற்றிக் கூறி வாய்ப்புள்ள இடங்களிலெல்லாம் தங்களுடைய மருத்துவப் புலமையை அழகுற வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

நோயாளியின் துன்பத்தையும் வேதனையும் துடைப்பது மருந்து என்பதனை,

“அருந்துயர் அவலம் தீர்க்கும் மருந்து”⁴⁰

என்ற அடி உணர்த்தும். கலித்தொகையின் குறிஞ்சிக்கலியிலும் மருந்துக்கு இதுபோன்றதொரு வரையறை கூறப்பட்டுள்ளது. நோயாளியின் அருந்துயரையும் கடும் வேதனையும் தீர்ப்பது மருந்து ஆகும். அதனை,

**அருந் துயர் ஆரஞர் தீர்க்கும் மருந்து
(ஆரஞர் - மன உளைச்சல்)⁴¹**

என்ற அடி சுட்டும். உயிர் காப்பது மருந்து என்று மருந்தினை உயிரைப் பாதுகாக்கும் பொருளாக வரையறுத்துள்ளது பாலைக்கலி. அதனை,

“இன்னுயிர் செய்யும் மருந்து”⁴²

என்ற அடி கூறும். ஆயினும் மருந்துக்கு மாமுனி திருவள்ளுவர் வழங்கியுள்ள வரையறையே மிகவும் குறுகியதாகவும் பொருளில் முழுமை பெற்றதாகவும் கருதப்படுகிறது. மருந்தின் முக்கியத்துவத்தைக் கருத்திற் கொண்டு அதன் பல்வேறு பண்புகளை விளக்கிக் கூறுமுகமாக மருந்து என்ற தலைப்பில் ஒரு தனி அதிகாரமே ஒதுக்கியுள்ளார். மருந்து என்பது நோயாளி (உற்றவன்) மருத்துவன் (தீர்ப்பான்), மருந்து, தாதி (உழைச் செல்வான் Nurse) என்று நான்கு கூறுகளைக் கொண்டதென

வரையறுத்துள்ளார். இந்நூற்கூறுகளும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயற்பட்டால் மட்டுமே நோய் குணமடையுமென்பதை இக்கருத்தால் வலியுறுத்துகிறார்.

**“உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்து உழைச் செல்வோன் என்று
அப்பால் நாற்கூற்றே மருந்து”⁴³**

உழைச்செல்வான் என்ற சொல்லுக்கு மருத்துவர் கண்ணப்பன் வேறொரு விதமாகப் பொருள் கூறுகிறார்.⁴⁴ உழைச்செல்வான் என்னும் சொல் உடலிலுள்ள பிணித்தடை காப்புப்பொருட்களைக் (Immunological Substances) குறிக்குமென்று பொருள் கூறிய அவர் அவ்வாறு பொருள் கூறியதற்கான விளக்கம் எதுவும் கூறவில்லை; எனினும் இடம் பொருள் கருதி அவருடைய கருத்தும் ஏற்புடையதாகின்றது.

பிற்காலச் சங்க இலக்கியமான பெருங்கதையில் உழைச் சுற்றாளர் என்னும் சொல் காணப்படுகிறது.⁴⁵ சிறந்த உரையாசிரியரான சாமிநாத ஐயர் உழைச்சுற்றாளர் எனும் இச்சொல்லுக்கு நோயாளியின் அருகிலமர்ந்து பணிபுரிபவர் என்று பொருள் கூறுகிறார். தமிழ்ச் சொல்லகராதியிலும்⁴⁶ இதே பொருள்பட நோயாளியின் அருகிலமர்ந்து மருந்து முதலியன கொடுப்பவர் என்று விளக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவையான பணிவிடைகளை முடித்துச் செல்பவன் (செல்வான்) என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கொள்ளலாம்.

மருத்துவ சிகிச்சையில் மேற்கூறப்பட்ட நான்கு கூறுகளின் ஒருமித்த சேவையின் அத்தியாவசியத் தேவையினை வலியுறுத்தித் திருவள்ளுவரும் ஆயுர்வேத மாமருத்துவர் சுசுருதாவும் கூறிய கருத்துக்களின் நெருங்கிய ஒப்புமை ஆச்சரியப்படத்தக்கதாயுள்ளது. மருத்துவன் (பிஷக்), மருந்து, தாதி (உபதாதா - Nurse), நோயாளி (நோகி) ஆகிய நான்கும் நான்கு தூண்கள் போன்று செயல்பட்டு சிகிச்சையின் வெற்றிக்குக் காரணமாகின்றன என்று சுசுருதா கூறியுள்ள கருத்து⁴⁷ திருவள்ளுவருடைய கருத்துடன் நெருங்கிய ஒப்புமை கொண்டுள்ளதென்பது தெற்றென விளங்கும்.

மாபெரும் சித்தராகிய திருமூலர் தனது திருமந்திரத்தில் மருந்து பற்றி மிகவும் சுவையானதொரு வரையறை தந்துள்ளார். அவரது கருத்துப்படி, நோய் என்பது

உடல்நோய் என்றும் உளநோய் என்றும் இருவகைகளாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது. மருந்து என்பது உடல் நோயினைத் தவிர்ப்பது (மறுப்பது உடல் நோய்) உளநோயினைத் தவிர்ப்பது (மறுப்பது உள நோய்); இனி நோய் வராமல் தடுப்பது (இனி நோய் வராதிருப்பது); மரணத்தைத் தடுப்பது (மறுப்பு சாவை) என்பது திருமூலர் கூரிய வரையறையாகும். அதனை,

“மறுப்பது உடல்நோய் மருந்து எனலாம்
மறுப்பது உளநோய் மருந்து எனலாம்
மறுப்பது இனிநோய் வராதிருப்ப
மறுப்பது சாவை மருந்து எனலாகும்”⁴⁸

என்ற அடிகள் புலப்படுத்தும்.

மூலிகை மருந்து

பழங்காலத் தமிழ் தேசத்தில் மருத்துவம் மிகுந்த அளவில் வளர்ச்சியடைந்திருந்தது. மக்களும் மூலிகைகள் பற்றியும் மூலிகைச் சிகிச்சைகள் பற்றியும் நன்கு பழக்கப்பட்டிருந்தனர். தமிழ்ப் புலவர்களும் மருத்துவ அறிவு பெற்றிருந்ததோடு நல்வாழ்வின் ஒழுக்க முறைமை மற்றும் நீதிநெறிக்கோட்பாடுகள் பற்றித் தாங்கள் எழுதிய நூற்களின் பெயர்களை மூலிகைப் பெயர்களால் தலைப்புகளிட்டனர். மருத்துவ நெறிகளுடன் ஒழுக்க நெறிமுறைகளைக் கலந்து கூறியமையால் மக்கள் அவற்றை எளிதில் புரிந்து கொண்டு கடைப்பிடிக்க ஏதுவாக இருந்தன.

திரிகடுகம், சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி என்பன இவ்வகை சார்ந்த நன்னெறி நூற்களாகும். இவை முறையே மூன்று, ஐந்து, ஆறு மூலிகை மருந்துகளின் தொகுப்புக்களைத் தலைப்புக்களாகக் கொண்டவையாகும். மூலிகை மருந்துகளைச் சரியான முறையில் உட்கொள்ளுவதன் மூலம் உடலிலுள்ள நோய்கள் குணமாகி உடல் நலம் பாதுகாக்கப்படுதல் போன்று இந்நூற்களில் கூறப்பட்டுள்ள நல்லொழுக்க நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளை முறையாகப் பின்பற்றி நடப்பதன் மூலம் துயருற்ற மனமும் ஆன்மாவும் குணமடைந்து மனநலமும் ஆன்மீக நலமும் பெறமுடியும்.

மிகவும் உயர்நிலை மருத்துவ அறிவினைப் பெற்றுள்ள தற்கால மருத்துவர்களுக்குப் புதிதாகத் தோன்றக்கூடியதும் தனிச்சிறப்பு மிக்கது மிக

முக்கியமானதுமான நோய் நீக்கும் சக்திகளைக் கொண்ட சில அபூர்வ மூலிகை மருந்துகள் அக்காலத்தில் இருந்தமை பற்றிய விபரங்களை சித்தர்களும் கம்பரும் தங்களது நூற்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

மருத்துவர் கண்ணப்பரின் கூற்றுப்படி, பழங்காலத் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த சித்தர்கள் கொங்குநாடு, குடகுநாடு, சேரநாடு ஆகியவற்றில் கிடைக்கக்கூடியவையாக அவர்கள் கருதுகின்ற எட்டுவகையான மிகவும் அபூர்வமானதும் விநோதமானதுமாகிய மூலிகைகள் பற்றித் தங்களது மருத்துவ நூற்களில் அறிமுகம் செய்துள்ளனர். இந்த எட்டுவகை மூலிகைகளும் வளரக்கூடிய இடங்களுக்கு அவர்கள் அட்டமங்கலம் எனப் பெயரிட்டுள்ளனர்.⁴⁹

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் மருத்துவமுறைகள்

மனித இனம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே பல்வேறு சோதனை முயற்சியின் பலனாக நாட்டுப்புற மருத்துவம் நடைமுறையில் உள்ளது. கிராமப்புறங்களில் பழக்க வழக்கத்தோடும் பண்பாட்டோடும் சமூக அமைப்போடும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. நாட்டுப்புறங்களிலும் மலைகளில் வாழும் பழங்குடி மக்களிடையேயும், நாட்டுப்புற மருத்துவம் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலும் அரிய மருத்துவமுறைகள் இலைமறை காயென உள்ளது. மீனவர்களின் மருத்துவ முறைகளும் மருந்துகளும் கடல்சார் பொருட்களாகும்.⁵⁰

டான்யோடர் (Don Yoder) அவர்கள் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கின்றனர். அவை, 1. மந்திர சமய மருத்துவம், 2. இயற்கை மருத்துவம் என்பனவாகும்.

மந்திர சமய மருத்துவம்

நோய்கள் ஏற்படச் சில காரணங்கள் இருந்தன என ஆரம்ப காலத்தில் மனிதன் நினைத்தான். இன்னும் கிராமப்புறங்களில் மருத்துவரை நாடுவதற்குப் பதிலாக பூசாரிகளையும் மந்திரவாதிகளையும் நாடுவதாகக் காண்கின்றோம். மந்திரம் சமயத்துடன் இணைந்த சடங்கு வடிவில் தோற்றமளித்தது. மந்திரச் சமயச் சடங்குகளில் மந்திரித்தல், போயோட்டுதல் முதலியவற்றைத் தூய மந்திமாகவும்,

செய்வினை செய்தலைத் தீய மந்திரமாகவும் கருதினர். குழந்தையற்ற பெண்கள் மரத்தொட்டிலைக் கிராம தேவதைக்கு நேர்த்திக்கடனாக அளித்தல் பாவனை மந்திரத்தின் அடிப்படையில் எழுந்ததாகும். கண்ணேறு கழித்தல் முதலியவற்றை மந்திரச் சடங்குகளில் அடக்கலாம். பேயடித்தவர்களுக்கு மந்திரித்தத் தாயத்து கட்டுகின்றனர். நாட்டுப்புற மக்கள் மருத்துவ மந்திரச் சடங்குகளை மந்திரித்தல், திருநீறுபோடல், நேர்த்திக்கடன் செய்தல், பேயோட்டல், செய்வினை செய்தல் போன்ற பல பெயர்களால் அழைக்கின்றனர். அம்மை போன்ற நோய்கள் மாரியம்மன் சினத்தால் உண்டாவதாக மக்கள் நம்புகின்றனர். மாரியம்மனின் சீற்றம் தணிய அக்கினிச்சட்டி எடுப்பதாக நேர்த்திக்கடன் நேர்ந்துவிடுகின்றனர். பேய் பிடித்த பெண்ணுக்கு மந்திரச் சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். பயந்த கோளாரும் தீய ஆவிகளினால் உண்டாவதாகக் கருதுகின்றனர். தேள்கடி, பாம்புக்கடி, மந்திரத்தால் தீருமென்று நம்புகின்றனர்.

இயற்கை நாட்டுப்புற மருத்துவம்

இயற்கை நாட்டுப்புற மருத்துவம் மனித இனம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே உள்ளது. பண்டைய மனிதனின் மருத்துவ அறிவை, நம்பிக்கையை இதனால் அறியமுடியும். மீனவர்கள் கடலில் கிடைக்கும் பொருட்களை நோய்க்கு மருந்தாகப் பயன்படுத்தினர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மருத்துவ முறைகள்

நவீன மருந்துகள் வராத காலத்தில் எல்லா சமுதாயத்திலும் இருந்ததைப் போலவே மீனவ சமுதாயத்திலும் மூலிகைகள் தான் நோய் தீர்க்கும் மருந்துகளாகப் பயன்பட்டிருக்கின்றன. இது தவிர்த்து நோய்கள் வந்தால் கடவுளுக்கு நேர்ந்து கொள்ளுதல், வேப்பிலை அடிப்பது, குறிகேட்பது, விளக்கு வைத்துப் பார்ப்பது, துணியால் மந்திரிப்பது, சூனியம் வைப்பு எடுப்பது போன்றவையும் மீனவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இன்று நவீன மருந்துகள் வந்த பின்னர் இவற்றில் சிலவற்றைமீனவ மக்கள் கடைபிடிக்கின்றனர்.

தொழில் வளம் என்ற பெயரால் நாம் நிலம், நீர், காற்று ஆகிய யாவற்றையும் கெடுத்த பின்னால் இன்று நோய்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகிப் போய்விட்டன. ஆனால் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுவதற்கு முன்னால் நோய்களும் அதிகமில்லை,

மருந்துகளும் அதிகமில்லை. கை வைத்தியமே போதுமானதாக இருந்தது. மற்ற எவர்க்கும் இல்லாத ஒரு வைத்தியமுறை மீனவர்களிடம் முன்னும் இருந்தது. இன்றும் இருக்கிறது; இனிவரும் காலங்களிலும் இருக்கும். அதுதான் மீன்களைப் பயன்படுத்தி நோய் தீர்க்கும் முறை.⁵¹ மீனவர்கள் கையாளும் மருத்துவமுறைகள் பின்வரும் நிலைகளில் விளக்கப்பெறும். அவை 1. சளி, 2.மலச்சிக்கல், 3.வயிற்றுப்போக்கு, 4.அம்மை, 5.காலரா போன்றவை.

சளி

சாதாரணமாகக் குழந்தைகளுக்குச் சளிபிடித்தால், முருங்கை இலையை உப்பு சேர்த்துப் பிழிந்து அந்த சாற்றை குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். முருங்கைச்சாறு கொடுத்த கொஞ்ச நேரத்தில் குழந்தை வாந்தி எடுக்கும். எடுக்கும் வாந்தியில் சளி எல்லாம் வெளியேறிவிடும்.⁵²

மலச்சிக்கல்

குழந்தைகளுக்கு மலம் வராமல் சிக்கல் ஏற்பட்டால், புகையிலைக் காம்பை மல வாயில் செருகுவார்கள். மலம் உடனே வெளியேறிவிடும் குழந்தை தெளிவாகும்.⁵³

வயிற்றுப்போக்கு

குழந்தைக்குக் குடலேத்தம் அதாவது பெருங்குடல் ஒன்றின்மேல் ஒன்று ஏறிக்கொண்டு வயிற்றுப்போக்கு ஏற்படும். இந்த வயிற்றுப்போக்குக்கு என்ன வைத்தியம் செய்தாலும் நிற்காது. இதற்குக் குழந்தையை மல்லாக்கப் படுக்கப்போட்டு வயிற்றின் சதையைத் தூக்கிவிடுவார்கள். உடனே வயிற்றுப்போக்கு நின்றுவிடும். “குடலேற்றம் தெரியாமல் கோடி பணம் செலவு செய்தானாம்” என்பது அனுபவத்தில் ஏற்பட்ட பழமொழி.⁵⁴

அம்மை

அம்மை நோய் வந்துவிட்டால் மாரியம்மனுக்கு வேண்டிக் கொள்வார்கள். மருத்துவம் முன்னேறிவிட்ட இந்தக் காலத்திலும் இந்த வழக்கம் மாறவில்லை. இது தெய்வம் தொடர்பான நம்பிக்கை. அம்மை வந்துவிட்டால் அம்மனுக்கு கோபம் வந்துவிட்டது என்று நம்புகிறார்கள். அதனால் தான் அம்மை வந்துவிட்டது என்று

வீட்டையும் சுற்றுப் புறத்தையும் தூய்மைப்படுத்துவார்கள். வீட்டின் நுழைவாயிலில் வேப்பிலை சொருகிவைப்பார்கள்.

பூசாரி வீட்டுக்கு வந்து அம்மனை வருணித்துப் பாட்டுப்பாடுவார். உடுக்கை அடித்து விபூதி கொடுப்பார். அம்மை வந்தவரை வேப்பிலை மேல் படுக்க வைத்து அவரைச் சுற்றிலும் வேப்பிலையைப் போட்டு வைப்பார்கள். அம்மை குணமாகும் வரை தலைக்கு எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்வது சமையலுக்கு தாளிப்பது இவை எல்லாம் தவிர்க்கப்படும். அம்மை நோய்க்கு மருந்து மாத்திரை சாப்பிடும் பழக்கம் மீனவர்களிடம் இல்லை.⁵⁵

காலரா

காலரா போன்ற கொடிய நோய் ஏற்பட்டால் காளியம்மனுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது என்பது மீனவர்களின் நம்பிக்கை. எனவே, காளியம்மனுக்கு வேண்டி கொண்டு துணியில் நாமம் போட்டு வீட்டில் அந்தத் துணியைக் கட்டி வைப்பார்கள். முருங்கைக் கீரையைச் சுடு சோற்றில் போட்டு சூட்டோடு கலக்கி ஒரு முறத்தால் மூடி வைத்து சிறிது நேரம் சென்று அச்சோற்றை நோயாளிக்கு கொடுப்பார்கள். இதுதான் மருந்து மாத்திரை வராத காலத்தில் கைவைத்தியமாக காலரா நோய்க்கு மருந்தாக இருந்திருக்கிறது. காலரா நோய் கட்டுப்படாமல் போகும்போது ஊரையே காலி செய்துவிட்டுப் போய் விடுவதும் நடத்திருக்கிறது. பிறகு ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் சென்ற பின்னால் தங்களுடைய கிராமங்களுக்குத் திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது இந்தக் கொடுமை இல்லை. மருந்தும் மாத்திரையும் பயன்பாட்டுக்கு வந்த பின்னால் மருத்துவத்துக்குக் குறைவில்லாமல் போய்விட்டது.⁵⁶

மீன் மருத்துவம்

மீன் எல்லா உணவுப் பொருள்களையும்விட மிகுதியான புரதச் சத்து நிரம்பியுள்ளதால் அசைவ உணவுப் பழக்கம் உள்ளவர்களுக்கு மீன் நல்ல போஷாக்கு சத்து நிறைந்த உணவாக அமைகிறது. உலகில் வசிக்கும் மக்களில் பாதிப்பேர் புரதச்சத்து பற்றாக்குறை நோயால் அவதிப்படுவதாக ஐ.நா.சபையின் அறிக்கை ஒன்று தெரிவிக்கின்றது. மேலும் உணவில் புரதச்சத்து பற்றாக்குறையை

துரிதமாகச் சீர்செய்ய மக்கள் மீன் உணவை அதிக அளவுக்கு உண்ண வேண்டும் என்றும் ஐ.நா. மன்ற அறிக்கை பரிந்துரைச் செய்திருக்கிறது.

மீனில் பலவகைகள் உள்ளன. அவை பலவகையிலும் மருத்துவ குணமிக்கதாக உள்ளன. மீன்சத்து உயிர்ச்சத்தாக திகழ்கிறது. ஒவ்வொருவரும் உணவில் மீனைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் புரதக் குறைபாட்டினை நீக்கலாம். இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும் வகையில் ஆண்டுக்கு ஒவ்வொரு மனிதனும் 10 கிலோ அளவுக்காவாவது மீனை உட்கொண்டால் தான் சீரான புரதத்தினையும் பெறமுடியும் என ஐப்பான் நாட்டு உலவியல் அறிஞர் நோகுவா கூறுகிறார்.

மற்ற சமுதாயத்தவரிடம் காணமுடியாத ஒரு பழக்கம் மீனவ சமுதாயத்திடம் உண்டு. அது தான் பலநோய்களுக்கு அவர்கள் மேற்கொள்ளும் மீன் மருத்துவம்.⁵⁷ இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்கள் மீன் மருத்துவ முறைகளைக் கையாண்டு வருகின்றனர். அவை ஈண்டு விளக்கம் பெறுகின்றன.

கண்பார்வைக் கோளாறு

பால்குறா மீனின் ஈரலை மூன்று நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து சாப்பிடக் கண்பார்வை கோளாறு நீங்கும்⁵⁸ என்கிறார்.

வயிற்றுப்புண்

குழந்தை பெற்ற பெண்கள் கருந்திருக்கை மீன் குழம்பு வைத்து உண்ண குடல்புண் குணமடையும். ஆண் நண்டோடு ஓமம், வெள்ளைப்பூண்டு சேர்த்துக் குழம்பு வைத்து உண்ண, குடல்புண் குணமடையும்.⁵⁹

மாலைக்கண் நோய்

மீன் கழுவிய தண்ணீரை மாலைக்கண் நோய் உள்ளவர் முகத்தில் மூன்று நாளைக்கு ஊற்ற மாலைக்கண் நோய் குணமடையும் என நம்புகின்றனர்.⁶⁶

கக்குவான்

கடல் பள்ளி, கடல் குதிரை இவ்விரண்டு மீன்களை சட்டியிலிட்டுச் சூடு செய்வதால் அவற்றிலிருந்து எண்ணெய் கிடைக்கும். அந்த மீன் எண்ணெயைக் கக்குவான் உள்ள குழந்தைக்குக் காலை, மாலை இருவேளை கொடுத்து வந்தால் கக்குவான் நீங்கும் என்கிறார்.⁶¹

மூலச்சூடு

ஆவுலியா என்னும் மீனைச் சிறுதுண்டுகளாக்கிச் சட்டியிலிட்டுச் சூடுபண்ணினால் எண்ணெயாகத் திரண்டு வரும். அதனை சுடுசோற்றில் கலந்து மூன்று நாட்கள் உண்ண மூலச்சூடு நீங்கும்.⁶²

வயிற்றுக்கடுப்பு

‘உரு’ மீனை நல்லெண்ணெய், வெங்காயம், சீரகம், சோம்பு இவற்றுடன் சேர்த்து வதக்கி மூன்று நாட்கள் சாப்பிட ஆசனவாய் இரத்தக்கசிவு நீங்கும். ‘உரு’ மீன் வயிற்றுக்கடுப்பையும் நிறுத்தும்.⁶³

வாய்வு

வாய்வு உள்ளவர்கள் குமுலா, தேரகம், ஆக்னாங் கெளுத்தி மீன்களைச் சாப்பிட்டால் அது நீங்குமென்கிறார்.⁶⁴

மூச்சுப்பிடிப்பு

மூச்சுப் பிடிப்பை மூச்சுப்பிடி போடுவதால் தீரும் என நம்புகின்றனர். ஒரு தட்டில் நீர் ஊற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கும். இன்னொரு படியில் துணியைப் போட்டுக் கொளுத்தி, அதனைத் தண்ணீர் உள்ள தட்டில் கவிழ்ப்பர். மூச்சுப் பிடிப்புக்குள்ளானவர் மூச்சுப்பிடி போடுபவரிடம் தன் பெயரைக் கூறுவார். புகை நிரம்பியபடி தண்ணீர்த் தட்டால் ஈர்க்கப்பட்டு ஓட்டி இருக்கும்படி தண்ணீரிலிருந்து விடுபடக்கூடிய நிலையை அடைய மூச்சுப்பிடிப்புக்குள்ளானவர் மூச்சுப்பிடி நீங்கும் என நம்புகின்றனர்.

நான்கடி நீளமுள்ள ஒரு சிறு குச்சியை இரண்டாகப் பிளந்து இடுப்பருகில் பிடித்திருப்பர். மற்றொருவர் மறுமுனைகளைத் தம் இடுப்பின் இருபுறமும் பிடித்திருப்பர். இவர்களுக்கு இடையிலுள்ள இரு குச்சிகளும் ஒன்றாக இணையும் வரை மூச்சுப்பிடியை இணைந்ததும் மூச்சுப்பிடி நீங்கிவிடும்.

இரத்த அழுத்தம்

இரத்த அழுத்தம் உள்ளவர்கள் பேச்சாலை மீன் சாப்பிட்டு வந்தால் அதனைக் குறைக்கலாம் என்கிறார்.⁶⁵

கண் ஒளி

சுறாமீன், திரிக்கை மீன்கள் ஆகிய மீன்களைச் சாப்பிட்டால் கண்பார்வை நன்கு கிட்டும் என்கிறார்.⁶⁶

வயிற்று உளைச்சல்

வயிற்று உளைச்சல் நெந்திரிக்கை மீன் சாப்பிட்டால் நீங்கும் என்கிறார்.⁶⁷

இடுப்பு உளைச்சல்

ஆமை ஓட்டுக்கிடையிலுள்ள இளவாரைத் தண்ணீரில் போட்டுச் சூப்பு ஆக்கிச் சாப்பிட்டால் இடுப்பு உளைச்சலும் குறுக்கு வலியும் நீங்கும் என்கிறார்.⁶⁸

உடம்பு துர்நாற்றம்

உடம்புத் துர்நாற்றம் உள்ளவர்கள் ஆமைக்கறியைச் சாப்பிட்டு வந்தால் இரத்தமூலமும் நீங்கும்.⁶⁹

தோல் கண் வியாதி ஆஸ்மா, இருமல்

சங்கு, சோழிகளின் ஓடுகளைப் பொடிகளாக்கி உண்டால் தோல், கண்வியாதி, ஆஸ்துமா, இருமல் போன்ற நோய்கள் நீங்கும் என்பர்.⁷⁰

உடல்நலம்

உடல் நலமுடன் இருக்க வேண்டுமெனின் காரல் மீனைச் சாறு எடுத்துக் குடித்து வரவேண்டும் என்கிறார்.⁷¹

வயிற்று மந்தம், மூலம், நுரையீரல்

சங்கு பஸ்பம் வயிற்று மந்தம், மூலம், தோல், நுரையீரல் வியாதிகளுக்குப் பயன்படுகிறது. இதயத் துண்டியாகவும் எரிச்சலைத் தணிக்கவும் பயன்படுகிறது.

சுறாமீன்

சுறாமீன்களில் இரண்டு வகை காணப்படுகின்றன. அவை கொம்பு சுறா, பால் சுறா என்பனவாகும். கொம்பு சுறாமீனின் முகப்பகுதி கொம்பு போல் காணப்படும். சுறா மீனிலிருந்து மீன் எண்ணெய் தயாரிக்கப்படுகிறது. இந்த எண்ணெய் இளம்பிள்ளை வாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளின் உடல் முழுவதும் தடவப்படுகிறது. உள்ளுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றது. குழந்தைகள் கணை என்ற நோயால் பாதிக்கப்படும்போது மீன் எண்ணெய் காலை, மாலை, ஒரு தேக்கரண்டி வீதம் உள்ளுக்குள் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் கணை, கபம் போன்ற நோய்கள் முற்றிலும் குணமாகிறது.

குழந்தை பெற்றத் தாய்மார்களுக்குச் சுறாமீனைச் சமைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த மீன், பத்திய மீனாகவும், பால் ஊறவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதன் கருவாடும் மீனைப்போல் உபயோகப்படுகிறது.வாயு தொடர்பான எல்லாவிதமான குறைபாடுகளையும் இந்த மீன் அகற்றும். கை, கால், மூட்டுக்களில் ஏற்படும் சுழற்சியினைப் போக்கும். நோய் நீங்கிய நோயாளிகளின் உடலை தேற்றுவதற்கு இம்மீனைப் பயன்படுத்துவார்கள்.⁷²

திமிலை மீன்

கடல்மீன் வகைகளில் மிகவும் அரிதான மீன். மிகவும் அதிகமான மருத்துவக் குணம் வாய்ந்தது. இம்மீனுடன் பூண்டு, மிளகு, சீரகம் ஆகிய மூன்று பொருள்களும் சேர்த்து சமைக்கப்படுகிறது. உடல் குளிர்ச்சிக்கு பயன்படுகிறது. 'குடல் இறக்கம்' என்ற நோய்க்கு சிறந்த மருந்தாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. வெப்பத்தால் ஏற்படும் குடல் சம்பந்தமான நோய்களுக்குச் சிறந்த நிவாரணி ஆகும்.⁷³

நெத்திலி மீன்

தலைவலியால் அவதிப்படுபவர்களுக்கு நெத்திலி மீன் சிறந்த மருந்தாகும். சிலருக்கு எப்பொழுதும் தலைவலி இருந்து கொண்டே இருக்கும். சிலருக்கு ஒருபக்கத் தலைவலி காணப்படும். இம்மீனை காரம் இல்லாமல் தக்காளியுடன் சேர்த்து சமைத்துச் சாப்பிட தலைவலி முற்றிலும் குணமாகும். ஒருவாரம் தொடர்ந்து இதனைச் சாப்பிட்டுவர தலைவலி குணமாகும்.⁷⁴

தோகை மீன்

சிறிய வடிவில் வெண்மையாகக் காணப்படும். இம்மீனின் வாய் பகுதி ஆரஞ்சு நிறத்தில் இருக்கும். இதன் வால் பகுதி மயில் தோகை போல் நீண்டு காணப்படும். வாந்தி எடுப்பவர்களுக்கு வாந்தியை நிறுத்த இம்மீனை சமைத்துச் சாப்பிடக் கொடுக்கலாம். இம்மீன் பத்திய மீன் வகையாகும்.⁷⁵

கட்டாமீன்

கட்டா மீன் பெரிய அளவில் காணப்படும். இதன் சதையை நறுக்கினால் சிவந்த நிறத்தில் காணப்படும். மீனின் சதையை அம்மியல் வைத்து மஞ்சளுடன் சேர்த்து அரைத்து உடலில் உள்ள புண்களுக்குப் போட புண்கள் குணமாகும். கால்

வெடிப்புகளுக்குப் போட கால் எளிதாகச் சீரணமாகும். சுறாமீனைப் பொடிமாசாக தயார் செய்து உண்டால் தான் இதன் மருத்துவப் பயன் முழுமையாகக் கிடைக்கும்.⁷⁶

திருக்கை மீன்

திருக்கை மீனில் சில வகைகள் உண்டு. மணல் திருக்கை, செந்திருக்கை, குருவித்திருக்கை என்பனவாகும். இது ஒரு பத்திய மீன் வகை. உடலுக்கு வலிமையைத் தரும் சுண்ணாம்புச் சத்து நிறைந்த மீன் வகையாகும். கடினமான வேலை செய்பவர்களுக்கும், குழந்தை ஈன்ற தாய்மார்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய உடல் வலியைப் போக்கும். திருக்கை மீனின் கருவாடு குறிப்பிட்ட நெடுநாட்கள் வீணாகாமல் இருக்கிறது. இக்கருவாடு குழந்தை பெற்ற தாய்மார்களுக்கு ஊட்டச்சத்துணவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இம்மீனும் கருவாடும் குழந்தை பெற்ற தாய்மார்களுக்குப் பால் அதிகம் சுரப்பதற்கு முக்கியமாக பயன்படுகிறது.⁷⁷

கிழங்கான் மீன்

இம்மீனை உண்டால் அது மார்பு தொடர்பான பிணியினை நீக்கும் என்கிறார்.⁷⁸

சென்னாகுன்னி

மிகச்சிறிய வடிவத்தில் காணப்படும் மீன்வகை. இதில் நான்கு வகைகள் இருக்கின்றன. இம்மீனைச் சமையல் செய்து சாப்பிட குடல் புண் ஆறும்; பசியற்ற மந்த நிலையை நீக்கும். இந்த மீன்கள் அரிதாகக் கிடைக்கின்றன. கிடைக்கின்ற காலங்களில் காயவைத்துப் பாதுகாக்கப்படுகிறது. உப்பு, மிளகாய், பூண்டு சேர்த்துப் பொடியாகத் தயார் செய்து சாப்பிடுகின்றனர். வெடிப்புகள் குணமாகும். காலில் ஏற்படும் சேற்றுப்புண்களுக்கு மீனை அரைத்து வேப்ப எண்ணெய்யில் கலந்து காலை, மாலை இரண்டு நாட்கள் தடவ நோய் நீங்கும்.⁷⁹

காலா மீன்

ஒரு சிலரது உடலில் கெட்ட நீர் உற்பத்தியாகி உடலில் வீக்கம் போல ஊதல் ஏற்படும். இதன் காரணமாக உடல் தடினமாகும். எந்த வேலையும் செய்ய முடியாது. இந்நோய் உயிருக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தும். இதற்கு காலா மீனை

வேகவைத்து, பூண்டு, வெங்காயம், கறிவேப்பிலை சேர்த்துச் சமைத்து ஒரு வாரம் உண்டுவிட உடல் வீக்கம் சுருங்கி உடல் வலுவடையும்.

சிலருக்குத் தொடர்ந்து முதுகு வலி இருந்து கொண்டிருக்கும். இவ்வலியானது வெகுதூரம் பயணம் செய்பவர்களுக்கும், வீட்டில் அதிகமாக வேலை செய்யும் பெண்களுக்கும் காணப்படும். சில ஆண்கள் முதுகில் பளு தூக்குவர். தொடர்ந்து, அவ்வாறு பளு தூக்கப்படுபவர்களுக்கு முதுகில் வலி உண்டாகும். இவர்கள் தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் முள்ளுவாளை மீனுடன் மிளகு, சீரகம் சேர்த்து குழம்பு வைத்துச் சாப்பிட்டால் அவர்களது முதுகு வலி நீங்கும்.⁸⁰

காரை மீன்

காரை மீன் சிறந்த மீன் வகைகளைச் சார்ந்தது. மீனின் தசை மிகவும் சுவையாக இருக்கும். இது ஒரு பத்திய மீன்வகை. கை, கால் வலியைப் போக்கும் சிறப்பு இம்மீனுக்கு உண்டு. நாட்பட்ட உடல்வலி உள்ளவர்களுக்கும் இம்மீனைத் தொடர்ந்து சாப்பிட நோய் குணமாகும்.⁸¹

நகரமீன்

இம்மீன் சிறிய மீன் வகை. அளவுக்கதிகமான உடல் பருமன் உள்ளவர்களால் எந்த வேலையையும் செய்ய முடியாமல் அவதிப்படுவர். அவர்கள் நகர மீனை மீன்குழம்பு செய்து தொடர்ந்து சாப்பிட்டுவர உடல் இளைத்து அழகாக மாறிவிடுவர்.⁸²

வஞ்சிர மீன்

எலும்புகள் வலுவடைய இம்மீன் பயன்படுகிறது. மிகுந்த புரதச்சத்து நிரம்பியிருப்பதுடன் ருசியுடன் கூடிய சதைப் பற்றுள்ளதாகவும் வஞ்சிரம் என்ற மீன் வகை திகழ்கிறது. நல்ல ஊட்டச்சத்தினை அளிக்கும். உடல் ஆரோக்கியத்தைக் கட்டிக் காக்கும். வஞ்சிர மீனைப் பொரியலாகப் பக்குவம் செய்தால் இதன் மருத்துவக்குணம் கெடாமல் இருக்கும்.⁸³

கோலா மீன்

வருடத்திற்கு ஒருமுறை மட்டுமே கிடைக்கக்கூடிய மீன் வகை. சித்திரை, பங்குனி, வைகாசி, ஆனி மாதம் வரை நான்கு மாதங்கள் கிடைக்கும். இம்மீன்

முழங்கால் வலிக்கும், நீட்டி மடக்க முடியாமல் உள்ள கை, கால், மூட்டு வலிகளுக்கும் சிறந்த மருந்தாகும். இம்மீனைச் சமைக்கும் போது, தேங்காய்ப்பால், தேங்காய் எண்ணெய்யில் சமைக்க வேண்டும் என்பது முக்கியக் குறிப்பாகும்.⁸⁴

பன்னா மீன்

பற்தூர்நாற்றம், பற்புண் ஆகியவை குணமாக வேண்டுமெனின் பன்னா மீனைச் சாப்பிடவேண்டும். அம்மீனைச் சாப்பிட்டு வந்தால் பற்தூர்நாற்றம் பற்புண் நீங்கும் என்பர்.⁸⁵

கணவாய் மீன்

பற்கள், எலும்புகள் வலிமைபெற வேண்டுமாயின் கணவாய் மீனைத் தொடர்ந்து சாப்பிட்டு வரவேண்டும் என்கிறார்.⁸⁶

கிளிசை மீன்

உடல் மேற்புறத்தில் பலருக்குக் கட்டிகள் ஏற்படுவதுண்டு. அக்கட்டிகள் நீங்கிக் குணமடைய கிளிசை மீனைச் சாப்பிட்டு வரவேண்டும் என்கிறார் வீரையா.⁸⁷

விலாங்கு மீன்

இம்மீன் பாம்பு போன்றே காட்சியளிக்கும். இதில் கடல் விலாங்கு, நன்னீர் விலாங்கு என்ற வகைகள் உண்டு. இம்மீன்களை உடல் மெலிந்து உள்ளவர்கள் உண்ண நலம்பெற வாய்ப்புண்டு என்கிறார் செங்கோல்.⁸⁸

வாளை மீன்

உள்ளங்கை, உள்ளங்கால் போன்றவற்றில் பலருக்கு வெடிப்பு ஏற்பட்டு புண் உண்டாவதுண்டு. அவர்கள் வாளைமீன் சமைத்து சாப்பிட்டால் குணம் பெறுவர்; சொறி, சிரங்கு உள்ளவர்கள் இம்மீனை உண்ண நலம்பெறுவர் என்கிறார் சடையப்பன்.⁸⁹

கடல் குதிரை மீன்

கடல் குதிரை என்ற மீனின் தசைப்பகுதி புற்றுநோய்க்கு மாமருந்தாகப் பயன்படுகிறது. பெருஞ்சீரகத்தைத் தூள் செய்து மஞ்சள் தூளுடன் கடல் குதிரை மீனைச் சேர்த்து உப்புடன் சமைத்துச் சாப்பிட புற்றுநோய் நீங்கும். கடல் குதிரை மீனைச் சுட்டு தேனில் கலந்து குடித்தால் வாந்தி போகும்.⁹⁰

மத்தி மீன்

சர்க்கரை நோய் உள்ளவர்கள் மத்திமீன் சாப்பிட்டால் நோய் எதிர்ப்பு திறன் அதிகரித்து ரத்தத்தில் சர்க்கரையின் அளவைக் கட்டுப்படுத்தலாம். மத்திமீன்களில் கால்சியம் அதிகம் இருப்பதால் எலும்புகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது. பாஸ்பரஸ் சத்தினால் எலும்புகளுக்கு வலியைத்தருகிறது. மத்திமீனில் வைட்டமின் பி12 உள்ளது. இது உடலில் ஹோமோசைஸ்டீனின் அளவை சமநிலைப்படுத்தி இதய சுவர்களில் பாதிப்பு ஏற்படுவதைக் குறைக்கிறது. மத்திமீனின் செல்களில் இருந்து கால்சியம் மாத்திரைகள் தயாரிக்கப்படுகிறது. இந்த மாத்திரைகளை உட்கொள்பவர்களில் தோல்கள் பளிச்சென்றும் நகங்கள் உறுதியாகவும் கண்பார்வை தெளிவாக இருக்கும்.⁹¹

ஆராமீன்

வழக்கத்திற்கு அதிகமாக உடலில் குடு இருந்து கொண்டே இருக்கும். உடலைத் தொடரல்காய்ச்சல் அடிப்பது போன்ற தோற்றம் ஏற்படும். இந்நோய் உள்ளவர்கள் ஆராமீனைச் சமைத்து சாப்பிட நோய் குணமாகும். ஆராமீனைத் தேங்காய்ப்பால் சேர்த்து சமைத்து உண்ண உடல் குடு தணியும். உடலில் குளிர்ச்சி ஏற்படும்.⁹²

சீலாமீன்

மீனின் முகப்புப்பகுதி கொக்கு முக்குப்போல் நீண்டு காணப்படும். கருவுற்ற பெண்களின் கரு நன்றாக வளர சீலாமீன் மருந்தாகப் பயன்படுகிறது. சில பெண்களுக்கு குழந்தைகள் சரியாக வளர்ச்சி அடையாமல் பத்து மாதங்கள் கழித்து பிறக்கும் பொழுது குழந்தை எடைக்குறைவாக பிறக்கும். இப்படிப் பிறக்கும் குழந்தைகள் இறக்கவும் வாய்ப்பு உள்ளன. குழந்தை உடல் எடை அதிகரிக்கச் செய்யவும்,வலிமை குறைந்த தாய்மார்களுக்கு ஊட்டச்சத்தாகவும் இம்மீன் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இம்மீனில் உயிர்ச்சத்துக்கள் நிறைந்துள்ளன.⁹³

இறால் மீன்கள்

கடல்வாழ் உயிரினங்களில் இறால்மீன்கள் மிகுந்த சுவையுள்ளதால் மக்களிடம் மிகுந்த பயன்பாட்டில் உள்ளன. இறால்கள் பற்றி சங்க இலக்கியத்தில் குறுந்தொகைப் பாடலில் “முட்கால் இறவின் முடங்கு புறப்பெருங்கிளை” என முட்களையுடைய காலினையும், வளைந்த முதுகினையுடைய இறால்களின்

பெருங்கூட்டத்தினை அலைகள் திரட்டிக் கொணரும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மற்ற வகை மீன் உணவுகளிலிருந்து இனிப்பு சுவை மிகுந்த இறால் மீன்களில் எளிதில் ஜீரணமாவதற்கான புரதம் நிறைந்திருக்கிறது. உயிர்ச்சத்துக்கள் (வைட்டமின்கள்) தாது உப்புக்கள் அதிகளவில் நிறைந்துள்ளன.⁹⁴

சுற்றுச்சூழல் தூய்மையாக இருந்தவரையில் நோய்களின் எண்ணிக்கையும் குறைவாக இருந்து பஞ்சபூதங்கள் அனைத்தையும் அறிவியல் முன்னேற்றம் என்ற பெயரால் மனிதன் கெடுத்ததன் விளைவைத்தான் இன்றும் பல நோய்களால் மனித இனம் அனுபவத்தால் கொண்டு இருக்கிறது. இயற்கை வாழ்வைவிட்டு வெளியே வந்ததால் வந்த வினை இது. கை வைத்தியமும் நாட்டு வைத்தியமும் மீனவர்களிடம் இன்று அருகிப் போய்விட்டன.

தொகுப்புரை

- ❖ தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களில் மருத்துவம் குறித்த கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.
- ❖ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வள்ளுவர் 'மருந்து' எனும் ஓர் அதிகாரத்தைப் பாடியுள்ளார்.
- ❖ தேவாரம், திருவாசகம், பெரியபுராணம் போன்ற பக்தி இலக்கியங்கள் நோய் குறித்தும், நோய்க்கான மருத்துவ முறைகள் குறித்தும் விளக்கியுள்ளன.
- ❖ அனுபவத்தின் உதவியோடு எளியமுறையில் வீட்டிலேயே நோய்களைப் போக்கிக் கொள்ளும் மருத்துவ முறையே 'நாட்டு மருத்துவம்' ஆகும்.
- ❖ நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினை வீட்டு வைத்தியம், நாட்டு வைத்தியம், கைமுறை வைத்தியம், பாட்டி வைத்தியம் எனப் பல பெயர்களில் அழைக்கின்றனர்.
- ❖ மருத்துவத்தை 'இயற்கை மருத்துவம்', 'மதமாந்திரிக மருத்துவம்' என இரண்டு வகையாகப் பகுக்கிறார் தோன்யோடர்.
- ❖ மக்களுக்கேற்ற நோய்களுக்கு மூலிகை, தாது போன்ற பொருட்களே மருந்தாகும் நிலையை இயற்கை மருத்துவம் என்று குறிப்பிடுவர்.
- ❖ மக்கள் தாம் பெற்ற நோயினைத் தீர்ப்பதற்கு மதத்தையும் மந்திரவாதத்தையும் தழுவி நிற்பதே மதமாந்திரிக மருத்துவமாகும்.
- ❖ நாட்டுப்புற மக்கள் நம்பிக்கை அடிப்படையில் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினைக் கையாளுவதை நம்பிக்கை மருத்துவம் என்கின்றனர்.

- ❖ மக்கள் முன்னேற்பாடாகத் திட்டமிட்ட முறையில் சில பொருட்களை உட்கொண்டு நலமுறுவதை திட்டமிட்ட மருத்துவம் என்கின்றனர்.
- ❖ கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டு வரை வேதகால மருத்துவம் நடைமுறையிலிருந்ததை அறியமுடிகிறது.
- ❖ சித்தமருத்துவ முறையைத் தோற்றுவித்தவர் 'அகத்தியர்' என்று ரெட்டி கூறுகிறார்.
- ❖ நோயாளியின் துன்பத்தையும், வேதனையும் துடைப்பது மருந்து என்று நற்றிணையில் கூறப்பட்டுள்ளது.
- ❖ உயிர் காப்பது மருந்த என்று மருந்தினை உயிரைப் பாதுகாக்கும் பொருள் என்று பாலைக்கலி மூலம் அறியமுடிகிறது.
- ❖ மருந்து என்பது உடல் நோயினைத் தவிர்ப்பது உளநோயினைத் தவிர்ப்பது, இனி நோய் வராமல் தடுப்பது மரணத்தைத் தடுப்பது என்று திருமூலர் கூறியுள்ளார்.
- ❖ மருத்துவர் கண்ணப்பர் எட்டு வகையான மூலிகைகள் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.
- ❖ மீனவர்களின் மருத்துவ முறைகளும் மருந்துகளும் கடல்சார் பொருட்களாகும்.
- ❖ மீனவர்களின் குழந்தைகளுக்கு சளி பிடித்தால் முருங்கை இலையை உப்பு சேர்த்து பிழிந்து சாற்றை குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கின்றனர்.
- ❖ அம்மை நோய் வந்துவிட்டால் மாரியம்மனுக்கு வேண்டிக் கொள்கின்றனர்.
- ❖ குழந்தை பெற்ற பெண்கள் கருந்திருக்கை மீன் குழம்பு வைத்து சாப்பிட்டால் குடல்புண் குணமாகிவிடும்.
- ❖ கடல் பள்ளி, கடல் குதிரை, இவ்விரண்டு மீன்களில் கிடைக்கும் மீன் எண்ணெயைக் கக்குவான் உள்ள குழந்தைகளுக்கு கொடுத்து வந்தால் கக்குவான் குணமாகிவிடும்.
- ❖ ஆவுலியா மீனைச் சிறுதுண்டுகளாக்கிச் சட்டியிலிட்டுச் சூடுபன்னி வரும் எண்ணெயைச் சுடுசோற்றில் கலந்து மூன்று நாட்கள் சாப்பிட்டு வந்தால் மூலச்சூடு நீங்கும்.
- ❖ 'உரு' மீன் சாப்பிட்டால் ஆசனவாய் இரத்தக்கசிவு நீங்கும். வயிற்றுக் கடுப்பை நிறுத்தும்.
- ❖ வாய்வு தொல்லை உள்ளவர்கள் குமுலா, தேரகம், ஆக்னாங்கெளுத்தி மீன்களை தவிர்க்க வேண்டும்.
- ❖ இரத்த அழுத்தம் குறைய பேச்சாலை மீனை சாப்பிட வேண்டும்.
- ❖ கண்பார்வை அதிகரிக்க சுறாமீன், திரிக்கை மீன் சாப்பிட வேண்டும்.
- ❖ உடம்பு துர்நாற்றம் உள்ளவர்கள் ஆமைக்கறி சாப்பிட்டு வந்தால் நீங்கும்.
- ❖ சங்கு, சோழிகளின் ஓடுகளைப் பொடியாக்கி உண்டால் தோல், கண்வியாதி, ஆஸ்துமா, இருமல் போன்ற நோய்கள் சரியாகிவிடும்.

- ❖ சங்கு பஸ்பம், வயிற்று மந்தம், மூலம், தோல், நுரையீரல் வியாதிகளுக்கு பயன்படுகிறது.
- ❖ குழந்தைபெற்ற தாய்மார்களுக்குச் சுறாமீனைச் சமைத்துக் கொடுத்தால் நன்கு ஊறவும் பத்திய மீனாகவும் பயன்படுகிறது.
- ❖ குடல் சம்பந்தமான நோய்களுக்குத் திமிலை மீன் நல்லது.
- ❖ நெத்திலி மீன் சாப்பிட்டால் தீராத தலைவலி குணமாகிவிடும்.
- ❖ வாந்தியை நிறுத்த தோகை மீன் பயன்படுகிறது.
- ❖ திருக்கைமீன் குழந்தை பெற்ற தாய்மார்களுக்கு ஊட்டச்சத்துணவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.
- ❖ கிழங்கான் மீன் மார்பு தொடர்பான பிணிகள் நீங்கும்.
- ❖ காலா மீன் சாப்பிட்டு வந்தால் முதுகுவலி குணமாகும்.
- ❖ நாட்பட்ட உடல்வலி உள்ளவர்கள் காரை மீனைத் தொடர்ந்து சாப்பிட வேண்டும்.
- ❖ உடல் இளைத்து அழகாக மாற நகர மீன் சாப்பிட வேண்டும்.
- ❖ எலும்புகள் வலுவடைய வஞ்சிரமீனை சாப்பிட வேண்டும்.
- ❖ கை, கால், மூட்டு வலிகளுக்கு சிறந்த மருந்தாக கோலா மீன் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- ❖ பன்னா மீன் சாப்பிட்டு வந்தால் வாய் துர்நாற்றம், பற்புண் நீங்கும்.
- ❖ பற்கள், எலும்புகள், வலிமைபெற கணவாய் மீனைத் தொடர்ந்து சாப்பிட வேண்டும்.
- ❖ உள்ளங்கை, உள்ளங்கால் போன்றவற்றில் உள்ள வெடிப்புகள் நீங்க வாளை மீன் சாப்பிட வேண்டும்.
- ❖ மத்தி மீன்களில் கால்சியம் அதிகம் இருப்பதால் எலும்புகள் வளர்ச்சி பெற உதவுகிறது.
- ❖ வழக்கத்திற்கு அதிகமாக உடலில் ஏற்படும் சூட்டைப் போக்க ஆராமீன் சாப்பிட வேண்டும்.
- ❖ குழந்தைகளின் உடல் எடை அதிகரிக்கச் செய்யவும், தாய்மார்களின் ஊட்டச்சத்து அதிகரிக்கவும் சீலா மீன் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- ❖ இறால் மீன்களில் எளிதில் ஜீரணமாவதற்கு புரதம் நிறைந்திருக்கிறது. தாது உப்புக்கள் அதிகளவில் நிறைந்துள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. சு.சக்திவேல், நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப.264.
2. நா.கதிரைவேற்பிள்ளை, தமிழ்மொழி அகராதி, ப.1141.
3. பவானந்தம், தமிழ்ச் சொல்லகராதி, ப.379.
4. கோனார் தமிழ் அகராதி, ப.514.
5. சு.சக்திவேல், நாட்டப்புற இயல் ஆய்வு, ப.265.
6. மேலது.,
7. மேலது.,
8. புறநாநூறு, ப.281
9. மேலது, ப.353.
10. இரா.கனகசுப்புரத்தினம், திருக்குறள், 950.
11. புன்னைவனநாதன்,ப.சி. திரிகடுகம், 96.
12. பாலசுந்தரம் பிள்ளை,தி.அ. (உ.ஆ.), ஏலாதி, 55.
13. ப.இராமநாதபிள்ளை, திருமூலர் திருமந்திரம், ப.311.
14. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், சிலப்பதிகாரம், ப.103.
15. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், மணிமேகலை, ப.107.
16. கம்பராமாயணம், பாடல் எண்.7417.
17. ச.அரங்கநாதன், சிற்றிலக்கியங்களில் சித்தமருத்துவம் ஓர் ஆய்வு, ப.202.
18. Sudman's Medical Dictionary, p.30.
19. க.வெங்கடேசன், தமிழ் இலக்கியங்களில் சித்தமருத்துவம், ப.21.
20. ந.சந்திரன், நாட்டு மருத்துவம் (தேனி மாவட்டம்), ப.24.
21. Don Yoder; Folk Medicine, Folklore and Folkline, P.197.
22. D.C.Jarvis; Folk Medicine, P.9.
23. இ.முத்தையா, நாட்டுப்புற மருத்துவ மந்திரச் சடங்குகள், ப.12.
24. மேலது, ப.42.
25. தே.ஞானசேகரன், மக்கள் வாழ்வில் மந்திரச் சடங்குகள், ப.27.
26. Asock K.Bachi, Medicine in Medievel India, 11th to 18th centuries, P.13.
27. Mesuem Guide, P.11, P.6.
28. Ibid, P.9.
29. Ibid, P.94.
30. Mesum Guide, P.9.
31. S.L.Bhatia, Creck Medicine in Asia & Other Essaya, P.208.
32. Simon Casie Chitty, "The Tamil Plubmeb" Vol.IX, P.41.
33. C.Dwarkanath "The Devdopment of Indian Medicine, Sarangadhaza's contribution", P.72.

34. Subramanyam Malayandi “Heribage of the Tamil Siddha Midicine, P.27.
35. D.V.S.Reddy “Glimpses of the Art of Medicine and Medical Aid in Ancient South India” No.2.
36. S.N.Sen & B.V.Subbrrayappa (Eds) “Aconsise History of Science in India”, P.78.
37. Ibid, P.335.
38. P.Gurujronmani, “A short note on the History of Siddha Medicine (RP) Vol.II, P.78.
39. B.I.H.M. Vol.III, No.2, April 1973 (R.P.), P.73.
(R.Niranjana Devi, “Attitude and Awarness of the Home Remedial Medical knowledge among Hindu & Muslum College Girls - A Project Report P.39.
40. நற்றிணை, 140.
41. கலித்தொகை குறிஞ்சி, 8:20-21.
42. கலித்தொகை பாலை, 31:14-15.
43. குறள். 950.
44. கே.ஜி.கண்ணப்பன், “திருக்குறளில் அறிவியல் பிணியும் மருந்து, ப.88. (First World Tamil Congress
45. பெருங்கதை: உஞ்ஞைக்காண்டம், 33:14.
46. Tamil Lexicon, Supplement, Part-I, P.155.
47. N.H.Keswani, “Medical Heritage of India”, P.42.
48. திருமந்திரம், 8000.
49. கண்ணப்பர் “தமிழகத்தின் சஞ்சீவி மூலிகைகள்”, Second World Tamil Congrass Siddha Manttaram Special, Issue, P.31.
50. Don Yonder “Folk Medicine” Floklöre and Folklife, P.197.
51. தகவலாளர்:ராக்காயி, ஊர்:நம்புதாளை, நாள்:13.10.2014.
52. தகவலாளர்:கோபி, ஊர்:தொண்டி, நாள்:13.10.2014.
53. தகவலாளர் : கெங்கையம்மாள், ஊர்:தொண்டி, நாள்:13.10.2014.
54. தகவலாளர்: வீரமாகாளி, ஊர்:வீரசங்கிலிமடம், நாள்:14.10.2014.
55. தகவலாளர்: முத்துராக்கு, ஊர்:நம்புதாளை, நாள்:14.10.2014.
56. தகவலாளர்: லதா, ஊர்:சோழியக்குடி, நாள்:13.07.2015.
57. தகவலாளர்: முத்துச்செல்வி, ஊர்:சோழியக்குடி, நாள்:13.07.2015.
58. தகவலாளர்: அன்பு அம்மாள், ஊர்: பட்டினம், நாள்:22.07.2015.
59. தகவலாளர்: இராமாயி, ஊர்: பட்டினம், நாள்:22.07.2015.
60. தகவலாளர்: இருதயமேரி, ஊர்: புதுக்காடு, நாள்:23.07.2015.
61. தகவலாளர்: ஜெயம், ஊர்: புதுக்காடு, நாள்:23.07.2015.

62. தகவலாளர்: மீனாட்சி,ஊர்: முள்ளிமனை, நாள்:24.07.2015.
63. தகவலாளர்: முருகன்,ஊர்: முள்ளிமனை, நாள்:24.07.2015.
64. தகவலாளர்:கில்பர்ட்,ஊர்:காரங்காடு, நாள்:27.07.2015.
65. தகவலாளர்:ஜெயபிரிட்டே,ஊர்:காரங்காடு, நாள்:27.07.2015.
66. தகவலாளர்:மெடோனா,ஊர்:காரங்காடு, நாள்:27.07.2015.
67. தகவலாளர்:வெள்ளைச்சாமி,ஊர்:திருப்பாலைக்குடி, நாள்:28.07.2015
68. தகவலாளர்: நாகம்மாள்,ஊர்:திருப்பாலைக்குடி, நாள்:29.07.2015.
69. தகவலாளர்:பால்பாண்டி,ஊர்: திருப்பாலைக்குடி, நாள்:29.07.2015.
70. தகவலாளர்: பிரவீனா,ஊர்: புதுப்பட்டினம், நாள்:31.07.2015.
71. தகவலாளர்: தனலெட்சுமி, ஊர்: புதுப்பட்டினம், நாள்:31.07.2015.
72. தகவலாளர்: ஜேம்ஸ்,ஊர்: புதுப்பட்டினம், நாள்:31.07.2015.
73. தகவலாளர்: அழகர்(தலைவர்),ஊர்:மோர்ப்பண்ணை, நாள்:03.08.2015.
74. தகவலாளர்: நாகரெத்தினம், ஊர்: மோர்ப்பண்ணை,நாள்:03.08.2015.
75. தகவலாளர்: ஈஸ்வரன்,ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்:04.08.2015.
76. தகவலாளர்: கண்ணன், ஊர்:மோர்ப்பண்ணை, நாள்: 05.08.2015.
77. தகவலாளர்: இப்ராஹிம்,ஊர்:புதுப்பட்டினம், நாள்:11.11.2015.
78. தகவலாளர்: சிக்கந்தர்,ஊர்:புதுப்பட்டினம், நாள்:11.11.2015.
79. தகவலாளர்: ஈஸ்வரி,ஊர்: தீர்த்தாண்டதானம் நாள்:06.12.2015.
80. தகவலாளர்:மாரியப்பன்,ஊர்: தீர்த்தாண்டதானம், நாள்:20.12.2015.
81. தகவலாளர்: சேகர்,ஊர்:கொடிப்பங்கு, நாள்:27.12.2015.
82. தகவலாளர்:முருகன்,ஊர்:கொடிப்பங்கு, நாள்: 27.12.2015.
83. தகவலாளர்: ஜெகதீஸ்வரி,ஊர்:தேவிப்பட்டினம், நாள்:20.12.2015.
84. தகவலாளர்: கண்ணன்,ஊர்: தேவிப்பட்டினம், நாள்:20.12.2015.
85. தகவலாளர்:மச்சவல்லவன்,ஊர்:தாமோதரன்பட்டினம், நாள்:21.01.2016.
86. தகவலாளர்: சக்திவேல்,ஊர்: தாமோதரன்பட்டினம், நாள்:24.01.2016.
87. தகவலாளர்:வீரைய்யா,ஊர்: பாசிப்பட்டினம், நாள்:29.11.2015.
88. தகவலாளர்:செங்கோல்,ஊர்: பாசிப்பட்டினம், நாள்:29.11.2015.
89. தகவலாளர்: சடையப்பன்,ஊர்: புதுக்காடு, நாள்: 12.10.2016.
90. தகவலாளர்: இருதயமேரி,ஊர்: புதுக்காடு, நாள்:12.10.2016.
91. [http.cms.tngor.insiksdit](http://cms.tngor.insiksdit)
92. தகவலாளர்:நவீன்,ஊர்:இராமேஸ்வரம், நாள்: 29.10.2016.
93. தகவலாளர்: சந்தியாகு,ஊர்:தங்கச்சிமடம், நாள்:29.10.2016.
94. தகவலாளர்:போதகர்,ஊர்:தங்கச்சிமடம், நாள்: 29.10.2016.

பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும்

மனித வாழ்க்கை என்பது நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றால் நிறைந்த ஒன்றாகும். எனவே தான்மனித வாழ்க்கை நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே இயங்குகிறது. நம்பிக்கைகள் அச்ச உணர்வுகள் காரணமாகத் தோன்றியது என்றாலும், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டு நிகழும் சில நிகழ்வுகளுக்குக் காரணம் அறியாமல் இருந்த மனித மனமானது சிலவற்றைப் படைத்துக் காரணம் கற்பித்துக்கொள்கிறது. அவைகளே நம்பிக்கைகளாகவும் உருவாகிக் காலங்காலமாக ஒரு தலைமுறையிடமிருந்து மற்றொரு தலைமுறைக்குப் பழக்க வழக்கங்களாகவும் கையளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நம்பிக்கைகளை ஒட்டியே பழக்க வழக்கங்களும் அமைகின்றன. நம்பிக்கைகள் மற்றும் பழக்க வழக்கங்கள் நாட்டிற்கு நாடு, இனத்திற்கு இனம் வேறுபட்டும் சிலவற்றில் ஒன்றுபட்டும் காணப்படுகிறது. அவ்வகையில் இராமநாதபுர மாவட்டத்தில்வாழ்கின்ற மீனவர் இன மக்களிடம் காணப்படும் நம்பிக்கைகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் எடுத்துரைப்பதாக இவ்வியல் அமைந்துள்ளது.

பழக்க வழக்கம்

பழக்கம் என்பது ஒன்றினைக் கற்கும் செயலைக் குறிப்பதாகும். இது தனிமனிதனிடம் இயல்பாக வந்தமைந்த நடத்தையைக் குறிப்பதாகும். பழக்கம் மனித வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத கூறாகக் கருதப்படுகிறது. “நனவுடன் தொடங்கிய செயல் நாளடைவில் நனவின்றியே நிகழக்கூடியதாக ஆகிவிடும் செயலையே பழக்கம் என்பர்.”¹ பழக்கம் செயல்களை எளியமுறையில் பிழையின்றி நடைபெறச் செய்வதுடன் முயற்சி, காலம் ஆகியவற்றை மிச்சப்படுத்தித் தருகின்றது. நல்ல பழக்கங்களை இளமையில் குழந்தைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கிலே பெற்றோர், ஆசிரியரின் கடமை, கல்வி ஆராய்ச்சியாளர்களால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மேலும் நல்ல பழக்கங்களை அமைத்துக் கொள்ள குழந்தைப் பருவமே ஏற்றது என்ற உளவியலாளரின் கூற்று மேற்கூறிய கூற்றிற்கு அரணாக அமைகின்றது.²

வழக்கம்

வழக்கம் என்ற சொல் சமுதாயம் ஏற்றுக்கொண்ட பழக்கங்களைக் குறிப்பதற்காகப் பயன்பட்ட வளர்ச்சி நிலையில் தோன்றிய சொல்லாகக் கருதத்தக்கது.

பழக்க வழக்கம் என்பது சமூகச் செயற்பாட்டு நிலைகளை விளக்கவல்லதாகவே இன்று பயன்பட்டு வருகின்றது. சமுதாய வழக்கங்களே காலப்போக்கில் சமுதாயப் பழக்கங்களாக உருப்பெற்றுத் தலைமுறை தலைமுறையாக இடையறாது நிலைத்து வாழ்வு பெறுகின்றன.

வழக்கம் என்பது ஒழுக்கத்தாலும், செயல்களாலும் உருவானதாகும். வழக்கம் இயற்கையும், செயற்கையும் இணையும் கூட்டுறவால் நிலைபெறுவது. ஓர் இனக்குழுவிலுள்ள பலருடைய மனவெழுச்சி, உணர்ச்சி, விருப்பு, வெறுப்பு ஆகியவற்றுடன் இணைந்து நிற்பது வழக்கம் என்று கருதப்படுகிறது. வழக்கத்தின் முக்கியப் பண்புகளாக ஒரு நிலையான நடவடிக்கை, வழிமுறை, சமூகப் பண்பு சரி தவறு என்ற மதிப்புத் தீர்ப்பு ஆகிய மூன்று காரணிகளைச் சமூகவியலார் சுட்டுவர்.³ இத்தகு பழக்க வழக்கங்களைத் தனிமனிதனும், சமுதாயமென்ற அமைப்பும் இணைந்து உருவாக்குகின்றன. சமூகத் தேவைகளின் அடிப்படையிலேயே பழக்கங்கள் தோன்றி, சமுதாயத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற நிலையில் வழக்கங்களாக உருப்பெறுகின்றன. 'பழக்கம்','வழக்கம்' என்னும் இரு சொற்கள் சேர்ந்தே 'பழக்க வழக்கம்' என்னும் சொற்றொகையாக உருவாயிற்று என்று கருத இடமுண்டு. இதனை உம்மைத் தொகையாகக் கொண்டு பழக்கமும் வழக்கமும் என்னும் பொருளைக் குறிக்கும் சொற்றொடர் அமைப்பாகவும் கருதலாம். பழக்கம் என்பது புதிதாகப் பழகிவரும் முறையினையும் வழக்கம் என்பது தொன்றுதொட்டே வழங்கிவரும் முறையினையும் குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம்.

பழக்க வழக்கங்கள் - சொல்லாய்வு

சொல்லும் பொருளும்

பழக்கம் என்ற சொல் பழகுதல் அல்லது பயிற்சியாதல் என்ற பொருளில்,

“கேட்டன் மாத்திரை யல்ல தியாவதும்
காண்ட லில்லா தியாண்டுபல கழிய
வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராகினும்
அறிதே தோன்றல்”⁴

எனச் சங்கப்பாட்டில் பண்டுதொட்டே ஆட்சிபெற்று வந்துள்ளது. அச்செயல்முறையினை அடியொற்றியே தொடக்க நிலையினை உணர்த்துவதாகும். பழகிப்போன செயல் சமூக

இசைவைப்பெற்று வழங்கிவருவதை வழக்கம் என்கிறோம். இச்சொல் சமூகச் செயல்களைக் குறிப்பதாகப் பயின்று வந்துள்ளதை,

“முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉவோடு இல்லை”⁵

“தோளணி தோடு சுடரிழை நித்திலம்
பாடுவோர் பாடல் பரவல் பழிச்சுதல்
ஆடுவா ரோட லமர்ந்த சீர்ப் பாணி
நல்ல கமழ்தே னளிவழக்கு மெல்லாம்
பண் தொடர் வண்டு பரியவெதிர் வந்துத”⁶

என்ற அடிகள் சுட்டும்.

பழக்க வழக்கம்

பழக்க வழக்கங்களைத் தனிமனிதனும் சமுதாயம் என்ற அமைப்பும் இணைந்து உருவாக்குகின்றன. மக்களின் தேவைகளின் அடிப்படையிலேயே பழக்கங்கள் தோன்றுகின்றன. அவை சமுதாயத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற நிலையில் வழக்கங்களாக உருப்பெறுகின்றன. இக்கூற்றிற்குச் சான்றாகத் தனிமனிதனிடம் இயல்பாக வந்தமைந்த நடத்தையைப் பழக்கம் எனவும், இனக்குழுவிலுள்ள பலருடைய மனவெழுச்சி, உணர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் இயைந்து நிற்பது வழக்கம் எனவும் சமூகவியலாரின் கூறுவர்.⁷

தனிமனிதன் ஒருவன் பழகிப்போன முறையில் திரும்பத் திரும்பச் செய்துவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட செயலைப் பல மனிதர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செய்கின்றபோது அது வழக்கம் எனப் போற்றப்படுகிறது.⁸

காரணம் கருதியோ, அன்றித் தம்மை அறியாமலோ ஒருவர் ஒரு செயலைச் செய்ய அது நாளடைவில் பெரும்பாலோர் பின்பற்றும் பழக்கமாகி, நாளடைவில் வழக்கமாக மாறுகிறது. இப்பழக்க வழக்கம் நினைவுக்கு எட்டாத காலம் முதல் தொன்றுதொட்டு தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இப்பழக்க வழக்கங்கள், மனிதனுடைய உணவு, உடை, மொழி, நம்பிக்கை, பிறப்பு, இறப்பு, பூப்புச்சடங்கு முறைகள் போன்ற அனைத்துத் துறைகளிலும் நிகழ்வதைக் காணமுடிகிறது. வாழ்வின் ஒவ்வொரு துறையும் பழக்க வழக்கங்களின் கூட்டு திரட்சியே என்பர் தட்சிணாமூர்த்தி.⁹ இதன்மூலம் மக்கள் தாம் வாழ்ந்த சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப பழக்க வழக்கங்களையும், பண்பாடுகளையும் கடைபிடித்தனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும், சாதிக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கவும், மக்களிடம் உள்ள உறவைப் பலப்படுத்தவும், முன்னேற்றங்களை மதிக்கவும் இப்பழக்க வழக்கங்கள் தோன்றுகின்றன. இக்கூற்றை டேக்ஹாட், “மனித சமூக வாழ்க்கையில் முதலில் கடைப்பிடிப்பது கட்டுப்பாடாகும். மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபடவும், சாதிப்பஞ்சாயத்து நடவடிக்கைகளை ஒத்த தன்மைபெறச் செய்யவும், சுயநல எண்ணங்களை கட்டுப்படுத்தவும், ஆட்படாதவர்களை ஒதுக்கித்தள்ளவும், இப்பழக்க வழக்கங்கள் தோன்றின¹⁰ என்ற கருத்து வலியுறுத்தும்.

ஆகவே மனிதர்கள் தம் முன்னோர்களைப் பின்பற்றி அச்செயல்களை விடாமல் செய்வதும், தம் சமுதாயத்துச் சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கவும், இப்பழக்க வழக்கங்களை மேற்கொள்கின்றனர். இக்கூற்றையே பாஸ்கல் கிஸ்பெர்ட், பழக்க வழக்கங்களை எழுதி வைக்கப்படாத சட்டங்கள் என்றும்; சமூக வாழ்க்கையின் முதல் கட்டுப்பாடு என்றும்; சமூக மரபுரையின் களஞ்சியம் எனவும் கூறுவர்.¹¹

பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் ஆகியன சமுதாயத்தின் குறிக்கோள்கள், தேவைகள் அடிப்படையில் தோன்றியனவாகும். பழக்க வழக்கங்கள் மனித சமுதாயத்தின் தேவைகளைக் கருதிப் படைத்துக் கொண்டனவாகவே தென்படுகின்றன. தனிமனிதப் பழக்கங்களே காலப்போக்கில் கட்டமைப்புடைய மக்கள் குழுக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வழக்கங்களாகவும், மரபுகளாகவும் நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும்.

நம்பிக்கை என்பது மனித மனத்தின் விளைவாகும். இயற்கையால் படைக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களுக்கும் மனிதனின் செயல்களுக்கும் தொடர்புண்டு என்ற உளவியல் அடிப்படையில் தோன்றியனவாகவே நம்பிக்கைகளாக காட்சி தருகின்றன.¹²

நம்பிக்கைகள் மனித சமுதாயத்தில் காலங்காலமாக நிலைகொள்வதற்கு மரபு ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் என்று தோன்றின எனக் கூறவியலாது. மக்களின் இன்றைய நடைமுறை வாழ்விலும் தொடர்ந்து பயிற்சி பெற்று வரக்காண்கிறோம். இத்தகைய பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் பெரும்பாலும் நாகரிகம் தோன்றாத காலகட்டப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களிடம் தோன்றி நிலைபெற்றவையாகவே காட்சி தருகின்றன. பழக்க

வழக்கங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் மரபு கருதிச் சமூக மரபுச் சின்னங்கள் எனக் கூறலும் பொருந்தும்.

தனிமனிதப் பழக்க வழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும் காலப்போக்கில் உணர்ச்சிப் போக்காய் மாறும் தன்மையின. ஆனால் ஒரு சமூகத்தின் பழக்க வழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும் எளிதில் மாற்றத்திற்கு ஆட்படுவனவல்ல. எனவே, இங்குத் தனிமனிதப் பழக்க வழக்கங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் விடுத்து ஒரு சமூகத்தின் பழக்க வழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளுமே ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவை தனிப்பட்டவரின் சொத்தல்ல. ஒரு சமூக மக்களின் காலங்காலமாக நிகழ்ந்த சேகரிப்பாகவே கருதமுடியும்.

நம்பிக்கை - விளக்கம்

‘Belief’ என்ற ஆங்கிலச் சொல் நம்பிக்கை என்ற பெயருக்கு இடைக்காலத்தில் பயிலப் பெற்றதை ஆங்கில அகராதி உணர்த்துகிறது.¹³

நம்பிக்கை என்ற சொல்லுக்கு, ஒரு பிரச்சனையின் மூலமாக நாம் அறிந்துகொள்ளும் உண்மையை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளுதலே பொதுவாக நம்பிக்கை எனப்படும். ஆனால் நுட்பமாகவும், சமய ரீதியாகவும் பார்க்கும் போது ஒரு மனிதனின் மனிதத் தன்மைகளையும், விருப்பத்தையும் பொறுத்தே இது அமைகிறது என்கிறது கலைக்களஞ்சியம்.¹⁴

மனிதர்கள் தோற்றுவித்துக் கொண்ட நிலையில் நம்பிக்கைகள் சமுதாய மானுடவியல் சார்ந்து அமைகின்றன. வாழ்வில் தமக்கு ஏற்படும் பல்வேறு அனுபவங்களினால் இவற்றைச் செய்தல் தகும். இவற்றைச் செய்தால் தகாது என்று பல காலத்திற்கு முன்னர்ப் பிரித்து வைத்த செய்திகள் எல்லாம் காலப்போக்கில் காரணம் அறியாமலே நம்பிக்கைகளாகவும் பழக்க வழக்கங்களாகவும் மாறுகின்றன என்பர் வ.சரசுவதி.¹⁵

மனிதனால் உருவாக்கம் பெற்ற நம்பிக்கைகள் என்பது முதலில் சமயத்தின் தாக்கத்தால் அச்சநிலை தொடங்குகிறது. இதை இந்தியச்சமய அமைப்பில் கிராம தெய்வங்களை வழிபடுதல் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த முறையாகும். உலகில்

எதிர்பாராத விளைவுகளுக்கெல்லாம் ஆவிகள் காரணம் என்று நம்பி அவற்றைத் திருப்பதிப்படுத்தும் வழக்கங்களை மனிதன் தோற்றுவித்தும் கொண்டான் என்பதும் இங்கு பொருந்தும்.¹⁶

மீனவர்கள் கடவுள்மேல் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உடையவர்கள். அவர்களில் நாத்திகர்களைக் காண்பது அரிது. மனிதனை நம்புவதைவிட கடவுளை நம்புவது நல்லது என்பது அவர்களுடைய உறுதியான எண்ணம்.¹⁷

மக்களிடம் உள்ள நம்பிக்கைகளும், பழக்க வழக்கங்களும் வாழ்க்கையோடு பல்வேறு விதமான பிரிக்க முடியாதபடி பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுகின்றன.¹⁸

தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நிலவிவரும் பல்வேறு நம்பிக்கைகளுள் தெய்வநம்பிக்கையே மிகத்தொன்மை வாய்ந்தது. அனைத்து வகையான நம்பிக்கைகளுக்கும் தாயாகவும், ஜீவனாகவும், அடித்தளமாகவும் அமைந்திருப்பது தெய்வநம்பிக்கையே ஆகும்.¹⁹

காலங்காலமாகத் தலைமுறைகள் பல கண்ட நம்பிக்கைகள் மாறி வரும் அறிவியல் உலகின் நாகரிகத் தாக்குதலுக்கு பலியாகாமல், படித்தவர், படிக்காதவர், ஏழை, பணக்காரர் என்ற வேறுபாடின்றி அனைத்துத் தரப்பு மக்களிடத்திலும் நின்று நிலவி தனது பழமையைத் தக்கவைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது.²⁰

மக்களின் வாழ்க்கை அடிப்படையில் நம்பிக்கையின் அப்பாற்பட்டதாகவே அமைகின்றது. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலும், எழுந்தது முதல் தூங்கும் வரையிலும் செய்யும் செயல்களில் பெரும்பாலானவற்றை நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே செய்து வருகின்றார்கள். சமுதாயத்தின் பண்பாட்டினை அறிய துணையிருப்பவற்றில் நம்பிக்கையும் ஒன்று. நம்பிக்கைகள் அறிவியலுக்கு அப்பாற்பட்டு இருப்பினும் இன்றும் மக்களால் பின்பற்றப்படும் வழக்காறுகளில் ஒன்றாக உள்ளது. காலமாற்றங்கள் நம்பிக்கைகளில் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. எனினும் இன்றும் மக்கள் நம்பிக்கை வயப்பட்டே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து வருகின்றனர்.

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவ மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள்

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடற்கரையோர மீனவ இன மக்களின் பழக்க வழக்கங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் பின்வரும் பகுதியில் எடுத்துரைக்கலாம்.

திருத்தலங்களுக்குச் செல்லும் பழக்கம்

இராமநாதபுரம் பரதவ மக்களிடம் காணப்படும் பழக்கங்களில் ஒன்று புத்தாண்டு பிறந்ததும் ஏதேனும் ஒரு திருத்தலத்திற்குக் குடும்பத்தாருடன் சென்று வருவதாகும். நெடுந்தூரத் தலங்கள் செல்வது பொருளாதார வசதியுடையோருக்கே இயலும். எனவே பொருளாதாரத்தில் குறைவான வசதியுடையோரும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் கோயில் சென்று வணங்குவது உண்டு. இவ்வாறு சென்று வந்தால் கடவுளின் ஆசிர்வாதம் தங்கள் குடும்பங்களில் நிலவும் என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடம் உள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. மே மாதம் குடும்பத்தாருடன் வேளாங்கண்ணி, பூண்டி மாதா போன்ற திருத்தலங்கள் சென்று வருகின்றார்கள். ஏதாவது இடையூறு ஏற்பட்டாலோ அல்லது நோய் வந்தது என்றாலோ அதிலிருந்து விடுபட திருத்தலம் செல்வது அவசியம் என்ற பழக்கம் இவர்களிடம் இன்றுவரைக் காணப்படுகிறது.²¹

தங்களுக்கு ஏற்பட்ட நோய்கள், நீங்கியமைக்காகவும், தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இடர்களிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டதற்காகவும், தாங்கள் விரும்பிய கோவில்களுக்குச் சென்று நன்றி காணிக்கைச் செலுத்துவது நேர்ச்சையாகும். சிலர் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள் நீங்க வேண்டுமென்று, நேர்ச்சை செய்து கொள்வது உண்டு. அறிவியல் முறைப்படி ஆராய்ந்தால் எதிர்பார்ப்பும் ஆசையும் கொண்ட உள்ளத்திற்கு நம்பிக்கை ஊன்றுகோளாக அமைகிறது என்ற வகையில் இறை மீதான நம்பிக்கை, வழிபாட்டு பழக்கமாக பரதவர் இனமக்கள் மேற்கொள்கின்றனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.²²

மொட்டை போடுதல்

பிணிகளிலிருந்து தங்களைக் காத்த தெய்வங்களுக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக மொட்டை போடுதல் மீனவர்கள் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். இந்நிகழ்வு குலதெய்வங்களுக்கும் தொடர்கிறது. பரதவகத்தோலிக்க கிறித்தவர்கள் அந்தோணியார்

ஆலயங்களுக்குச் சென்று குழந்தைகளுக்கு மொட்டை போடுகிறார்கள். அந்தோணியார் படங்கள் வைப்பது இந்த சமுதாயத்தில் ஒரு பழக்கமாக உள்ளது. அந்தோணியார் தம் வாழ்நாளில் பல அற்புதங்களைப் புரிந்தார். அவரது போதனைகளை மக்கள் கேட்க மறுத்ததால், அவர் கடற்கரையில் மீனவர்களுக்குப் போதித்தார். ஆகவே பரதவர்கள் புனித அந்தோணியார் மீது மிகுந்த பக்தி கொண்டிருந்தனர்²³ என்ற நம்பிக்கையை பரதவ இனமக்கள் கொண்டுள்ளனர்.

மெழுகுவர்த்தி ஏற்றுதல்

தங்களுக்கு ஏற்பட்ட நோயினின்று குணம் பெற்றதற்காகவும், நினைத்த காரியங்கள் நடைபெற்றமைக்காகவும் குறிப்பிட்ட ஆள் உயரத்திற்கு மெழுகுவர்த்திகளை வாங்கித் தேவாலயத் திருத்தலங்களில் ஏற்றி வைப்பார்கள். கோவில்களுக்குச் சென்று மெழுகுதிரிகளை வாங்கி தங்கள் உடம்பில் அதனைத் தடவி கரையும் வரை வைத்தால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இடர்பாடுகள் அல்லது நோய் அகலும் என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடம் காணப்படுகிறது.

கோவில் காத்தல்

தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள உடல்நோய் அகல்வதற்காகக் கோவிலுக்குச் சென்று மூன்று, ஏழு அல்லது ஒன்பது நாட்கள் அக்கோவிலில் தங்கியிருந்து கடுமையான தவம் மேற்கொண்டு வருவது கோவில் காத்தல் எனப்படும். இராமநாதபுர மாவட்டப் பகுதியில் பரிசுத்த பனிமய மாதா கோவில் திருவிழா நடைபெறும் 10 நாட்களில் ஏதேனும் ஒருநாள் முழுவதும் இந்தக் கோவிலில் தங்கி கோவில் காத்தல் என்னும் நேர்ச்சையை இன்றும் பரதவ மீனவர்கள் செய்கிறார்கள் என்பதிலிருந்து, மீனவர்களின் இறை மீதான நம்பிக்கையை அறியமுடிகிறது.

முன்னோர் வழிபாடு

நோயினால் தாக்கப்பட்டவர்கள் நல்ல உடல் நலம் வேண்டி புதுமை செய்யும் ஆற்றல் உள்ள முன்னோர்களின் கல்லறைகளுக்குச் சென்று மந்திரங்கள் சொல்வார்கள். எண்ணெய், நீர் முதலியவற்றைக் கல்லறையில் ஊற்றி வழித்து எடுத்து வந்து உடம்பில் நோயால் வருந்தும் பாகத்தில் தடவிக் கொள்ளவும் உட்கொள்ளவும்

செய்கின்றனர். கல்லறைகளில் திருமணமாகாத கன்னிப் பெண்களுக்கு விரைவில் திருமணம் நடக்க வேண்டும் என்று நேர்ந்து கொள்கின்றனர்.

காதுகுத்துதல்

ஐந்து அல்லது ஒன்பது வயதிற்குள் காது குத்தப்பட வேண்டும். காது குத்தப்பட்ட குழந்தை தீட்டிலிருந்து நீங்கிவிட்டதாக நம்புகின்றனர். காது குத்தப்படாவிட்டால் திருமணம் செய்யக்கூடாது என்ற நம்பிக்கையும் இவர்களிடையே நிலவுகிறது. காதணிவிழா குலதெய்வம் கோயில்களில் (தொண்டியம்மன், தூண்டியீட்டு மாரியம்மன், வேதநாயகியம்மன், தர்மமுனீஸ்வரர், கருப்பன், காளி) பெரும்பாலும் நடைபெறுகிறது.

அணிகலன் சார்ந்த பழக்க வழக்கம்

மீனவப் பெண்கள் அணிகலன்கள் அணிவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். கைகளில் பிளாஸ்டிக் வளையல்கள் அல்லது கண்ணாடி வளையல்களை கைநிறைய அணிகின்றனர். காலில் கொழுசு, தண்டை போன்றவற்றை மீனவப் பெண்கள் அணிந்து கொள்கின்றனர். மூக்கில் மூக்குத்தி அணிந்து கொள்வதுண்டு. ஆண்கள் கழுத்தில் கருப்பு கயிறு போட்டுள்ளனர். சிலர் கருப்பு கயிறுடன் தாயத்து அணிந்து கொள்கின்றனர். குழந்தைகளுக்கும் தாயத்து அணிவித்தல் பழக்கமும் மீனவர்களிடையே உள்ளது.

உணவுமுறை சார்ந்த பழக்க வழக்கம்

மீனவ மக்கள் பெரும்பாலும் அசைவ உணவையே விரும்புகின்றனர். தொழிலுக்குச் சென்று கிடைத்த மீன்களை வீட்டிற்கு கொண்டு வருகின்றனர். அவற்றையே உணவாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். சிறுகுழந்தை முதல் பெரியவர் வரை அசைவ உணவையே விரும்புகின்றனர். சங்கின்சதையை உணவாகப் பயன்படுத்து கின்றனர். இவ்வுணவையே அனைவரும் விரும்பி உண்ணுகின்றனர் என்பர் ஜெயபிரிட்டோ.²⁴

திருவிழா காலங்களில் காப்புக்கட்டிய நாளில் இருந்து திருவிழா முடியும் வரை விரதம் இருக்கின்றனர். சைவ உணவுகளை உண்ணுகின்றனர். திருவிழா முடிந்த

பிறகே அசைவ உணவு உண்ணுவதைப் பழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பர் வீரமாகாளி.²⁵

உணவுமுறை

மீனவர்களின் உணவுமுறைப் பழக்கங்களில் ஒன்று 'ஓட்டுமாவு' ஆகும். மாலை நேரங்களில் இந்த மாவினை அனைவரும் விரும்பி உண்கின்றனர். புழுங்கல் அரிசியை அரைத்து அதில் நெய் சர்க்கரை, முட்டை, தேங்காய்த்துறுவல் சேர்த்து இம்மாவினை செய்கின்றனர். வாசல் வெளியில் விறகு அடுப்பு வைத்து பெரிய இரும்புச்சட்டி வைத்து இம்மாவினை தயார் செய்கின்றனர். நான்கு, ஐந்து பெண்கள் சேர்ந்தே செய்கின்றனர். குழந்தை முதல் பெரியவர் வரை அனைவருக்கும் பிடித்த உணவாக இது உள்ளது. இம்மாவானது நீண்ட நாட்கள் கெடாமல் இருக்கும் தன்மையது.

பூப்பெய்தி பெண்கள் சார்ந்த பழக்கம்

பூப்பெய்திய பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியில் வரமாட்டார்கள். சில காரணங்களால் வெளியில்வர நேர்ந்தாலும் தங்களுடன் இரும்புத் துண்டு அல்லது இரும்பாலான சிறுகருவி முதலானவற்றை எடுத்துக் கொண்டு பிறர் துணையுடன் வருவர். இவர்கள் வீட்டிற்குள் இருக்கும் போதும் இந்த இரும்புத் துண்டை அல்லது இரும்பாலான பொருள்களைத் தம் அருகில் வைத்துக்கொள்வார்கள் எனத் தகவலாளர் குறிப்பிடுகின்றார்.²⁶

குடிப்பழக்கம்

பரதவ ஆண்களிடம் குடிப்பழக்கம் உள்ளது. அவர்களின் வேலைப்பளு காரணமாகவும், உடல் அசதியைப் போக்குவதற்காகவும் மது அருந்துகின்றனர். தன் வருமானத்தில் பாதியை மது அருந்தி செலவு செய்கின்றனர். நாள்தோறும் மது அருந்துவதை அவர்கள் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.²⁷

ஆடைமுறை சார்ந்த பழக்க வழக்கம்

தொழில் மேற்கொள்ளும் காலங்களில் பெரும்பான்மை அழுக்கேறிய ஆடைகளையும் விசேட காலங்கள் திருவிழா காலங்களில் காலத்திற்கேற்ற நவீன புத்தாடைகளையும் அணிவதைப் பழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பர் வீரமாகாளி.²⁸

ஏனைய பழக்கங்கள்

கடலில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் முரசு கொட்டி அறிவித்துப் பிணம் போகும் வரை வேலைக்குச் செல்லாமை.

கட்டிய மனைவி இருக்க வேறு பெண்ணை மணந்தால் பொது கல்லறையில் இடமில்லை.

திசைமாறி வரும் மீனவர்களுக்கு விருந்திட்டு பணம் கொடுத்து அனுப்புவர்.

ஏழைகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைப்பர்.

மீனவர்கள் கடலுக்குள் மீன்பிடிக்கச் செல்லும்போது செருப்பு அணியமாட்டார்கள்.

கடலில் மீன்பிடித்து வருபவர் கரை வந்தபின் படகிலிருந்து ஒரு மீனை எடுத்து கரையில் போடுவர். சாமி மீன் என்று அதற்கு பெயர்.

மீனவர்கள் அம்பாப்பாடல்களை பாடுவதற்குமுன் கடலில் மீன் வரும் திசையை நோக்கி தோப்புக்கரணம் போட்டுவிட்டு பாடுவது வழக்கம்.

மீனவப் பெண்கள் தாலியில் புறா வடிவத்தைக் கொண்டு அணிந்துள்ளனர்.

தொடக்ககாலம் மீனவரின ஆண்கள் காலில் பெருவிரலை அடுத்த விரலில் மிஞ்சி, கழுத்தில் கருப்புக்கயிறு அதில் இயேசு படம், மாதா படம் அணிவர். இன்று இப்பழக்கம் இல்லை.

தொடக்ககாலத்தில் தங்கத்தால் ஆன கடுக்கண் நடுவில் முத்துக்களைப் பதித்து காதில் அணிவர். இன்று இப்பழக்கம் இல்லை. மாறாக காதில் வளையத்துடன் கூடிய சிலுவை அணிகின்றனர். பரதவப் பெண்கள் மூக்குப்பிரி, பாம்படம், அட்டிகை அணிவர். இன்று இப்பழக்கம் இல்லை.

சாதகம், ராசி பார்த்து திருமணம் புரியும் பழக்கம் உள்ளது. கருவுற்ற பெண்ணுக்கு நண்டு, இறால், பப்பாளிப்பழம், அன்னாச்சிபழம் கொடுப்பதில்லை.

1960க்கு முன்புவரை இறந்தவர் வீட்டில் மாரடித்து அழுவார்கள். இவ்வழக்கம் இப்போது இல்லை.

அந்தோணியாருக்கு முன் எழுதிவைத்தால் நோய் குணமான குழந்தை ஏலம் விடுவர். உறவினர்களை இதற்குமேல் கேட்க வேண்டுமெனக்கூறி குழந்தையை அழைத்துச் செல்வர்.

இயேசுவின் பன்னிரெண்டு சீடர்களில் ஒருவரான இராயப்பரை வணங்கினால் கடல் ஆபத்து வராது என நம்புகின்றனர்.

மீனவர்களின் குணங்கள்

ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் ஒவ்வொரு குணம் உண்டு. ஒருவரைப்போல மற்றொருவர் இருப்பதில்லை. நல்லவர்களைப் போல நாமும் வாழவேண்டும் என ஒருசிலர் முயற்சிப்பதுண்டு. மீனவன் பிறந்து வளரும் போது அவனோடு கோபமும், போட்டியும், பொறாமையும் வளர்ந்து கொண்டே வரும். ஒரு வகையில் இந்த குணங்கள் இல்லை என்றால் அவனால் மீன்பிடி தொழில் செய்து வாழவே முடியாது எனக் கூற இடமுண்டு. தொழில் செய்யும் போது அவர்களிடம் அகிம்சை என்ற சொல்லுக்கே இடமில்லை என்பதைக் களஆய்வு வழியாக அறியமுடிந்தது.

தொழில் என்று வந்துவிட்டால் நீயா? நானா? என்ற எண்ணந்தான் ஒவ்வொரு மீனவனுக்கும் மேலோங்கி நிற்கிறது. கசாப்புக் கடையில் இட்லி சாம்பார் கிடைக்காது என்பது சாதாரணமாக வழங்கும் மொழி. அதைப்போலவே தான் தொழில் செய்யும் போது நீதி, தர்மம், நேர்மை என்று எதையுமே மீனவர்களிடம் பார்க்க முடியாது. முதலில் மீன்களைப் பிடிப்போம். பிறகு பேசித் தீர்த்துக் கொள்வோம் என்ற எண்ணந்தான் எல்லா மீனவர்களின் மனதிலும் இருக்கும்.

தொழிலை முடித்து வெளியே வந்துவிட்டால் மீனவர்களைப்போல நல்லவர்களை வேறு எங்கும் பார்க்க முடியாது. அவர்களைப் போல நீதிக்கும் நியாயத்திற்கும் கட்டுப்பட்டவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது. மற்ற சமூக மக்களோடு பழகும்போது, மீனவ மக்களின் நல்ல குணங்கள் வெளிப்படுவதைப் பார்க்கலாம். பணிவும், விட்டுக்கொடுக்கும் பண்பும், பழகுவதில் இனிமையும் கடவுளுக்கு அஞ்சும் தன்மையும் இவர்களிடத்து உண்டு.

மீனவன் ஏழையாக இருப்பான். ஆனால் சுயநலவாதியாய் இருக்கமாட்டான். மீனவர்கள் தம் இனத்தாருடன் கூடி வாழ்வர். வறுமை துயர்பட்ட மீனவரைக் கண்டு கொள்ளாது ஒதுங்கும் பழக்கம் அவர்களிடம் இல்லை. தான் சாப்பிடும் சோற்றில் பங்குபோட அவன் எப்போதும் தயங்குவது இல்லை. இரண்டு மூன்று நாள் உபசரிப்பில்

வழிதவறி வந்தவர்களாக இருந்தாலும் மனம் மாறி தங்களுக்கென்று ஒரு உறவு இருப்பதை உணர்ந்து கொள்வார்கள். அவர்கள் வீடு திரும்பிய பின்னாலும் இந்தப் பாசமும் நேசமும் நட்பும் தொடர்வதைக் காணமுடிகிறது.

இப்படி யார், எவர் என்று கேட்காமலேயே உபசரிப்பது என்பது மீனவர்களிடம் இயற்கையாக அமைந்த நல்ல குணங்களில் ஒன்று. யாரும் சொல்லிக் கொடுத்து வருவதில்லை. அவர்களுடைய பரம்பரைச் சொத்து அது. நிலமும் நீச்சும் பொன்னும் பொருளும் அவனுக்குப் பரம்பரை சொத்தாகக் கிடைப்பதில்லை. இல்லாதோரையும் இயலாதோரையும் அவர்கள் உபசரித்து நடந்து கொள்வர். அதனையே அவர்கள் சொத்தாகக் கருதுகின்றனர். இப்படிக்கம் தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை இருந்து வருகிறது.

மீனவர்கள் கரடுமுரடானவர்கள், முரட்டுத்தனமானவர்கள், முன்கோபிகள், எதற்கெடுத்தாலும் அடிதடியில் இறங்குபவர்கள் என அவர்களோடு பழகாதவர்கள் எண்ணுவார்கள். ஆனால், அவர்களோடு பழகிய பின்பு அவர்கள் எவ்வளவு மேன்மையானவர்கள் என்பதை அவர்களே புரிந்து கொள்ள வாய்ப்புண்டு.

திருமணச் சடங்கில் பழக்க வழக்கம்

தொடக்க காலத்தில் தாங்கள் வாழும் ஊருக்குள்ளேயே பெண் கொடுத்து பெண் எடுக்கும் முறை இருந்து வந்தது. நாகரிகம் வளர்ச்சியால் பக்கத்து ஊரில் பெண் கொடுப்பதும், பெண் எடுப்பதும் பழக்கத்தில் வந்தது. சொந்தத்தில் திருமணம் செய்கிற பழக்கம் தற்பொழுது குறைந்து வருகிறது.

சிறுவயதிலேயே திருமணம் செய்து வைக்கும் பால்ய விவாக முறையும் பழக்கத்தில் இருந்திருக்கிறது. குழந்தை திருமணம் நடைமுறையில் இருந்த காலத்தில் ஐந்து அல்லது ஆறு வயதிலேயே பெண்ணுக்குத் திருமணம் முடித்து கணவன் வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குழந்தைத் திருமணமுறை மீனவ மக்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்ட பின்பு தற்போது இல்லாமல் போய்விட்டது.

தொடக்க காலத்தில் திருமணத்தின் போது எந்தப் பெண்ணுக்கும் சீர்வரிசை கொடுக்கும் வழக்கம் இல்லை. மாப்பிள்ளை வீட்டார் தான் பெண்ணுக்கு நகைபோட்டு திருமணம் செய்து கொண்டு வருவர். தற்பொழுது பெண்வீட்டார் சீர்வரிசை செய்கின்றனர்.

இறப்புச் சடங்கில் பழக்க வழக்கம்

மீனவக் கிராமங்களில் இறப்பு நிகழ்ந்தால் அன்று எவரும் தொழிலுக்குக் கடல்மேற் செல்வதில்லை. இறுதிச்சடங்கில் அனைவரும் கலந்து கொள்வது தொடக்க காலம் முதல் இன்றுவரை பழக்கமாக உள்ளது.

இறந்தவரின் மூத்தமகனுக்கு மொட்டை போடும் வழக்கம் இவர்களிடம் உள்ளன. கிறிஸ்தவர்களில் இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் பழக்கம் உள்ளது. இந்துக்களில் விபத்து, தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களை எரிப்பதும், இயற்கை மரணம் அடைந்தவர்களை புதைப்பதும் பழக்கத்தில் உள்ளது. இறந்தவருக்கான ஒரு வருட திதியை இராமேஸ்வரம் அல்லது தேவிப்பட்டினம் சென்று செய்கின்றனர்.²⁹

அனுபவ அறிவு

மீனவர்கள் அனுபவ அறிவுமிக்கவர்கள். கடல் சார்ந்த அறிவும், விண்ணியல் சார்ந்த அறிவும் இவர்களிடத்து மிக உண்டு. மழை பெய்யுமா? எனக் கணித்துக் கூறுவதிலும் கடல் கொந்தளிப்பு தற்போது நிகழுமா? எனக் கணித்துக் கூறுவதிலும் இவர்கள் திறப்பாடு உடையவர்கள்.

காலையில் பெண்கள் கருவாடு காயவைக்க வேண்டும் என்றாலோ அல்லது துணியைத் துவைத்துக் காயவைக்க வேண்டும் என்றாலோ, இன்று மழை வருமா? என்று வீட்டில் உள்ள ஆண்களைப் பார்த்து கேட்பார்கள். அவர்கள் வானத்தை உற்றுப் பார்த்து மழை வரும், வராது எனச் சரியாகச் சொல்லிவிடுவார்கள். இதற்கு வானொலிச் செய்தியோ அல்லது தொலைக்காட்சி செய்தியோ அவர்களுக்குத் தேவையில்லை. அனுபவஞானம் அவர்களுக்கு இந்த வகையில் கைகொடுக்கிறது.

கட்டுமரம் கடல் அலைகளைக் கடந்து செல்ல, சவுக்கை மரத்திலான கோல் என்று சொல்வார்கள். மரம் கொண்டு தாங்கிச் செல்வார்கள். சவுக்கைக்கோல் கொண்டு தாங்கிச்செல்ல, கடல் ஆழத்தில் சவுக்கை கோலை ஊன்றித் தள்ளுவார்கள். அவ்வாறு சவுக்கைக்கோலை கடல் ஆழத்தில் ஊன்றும்போது கடல் பூமி சவுக்கையை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டால் உடனே கடல்புயல் எடுக்கப்போகிறது என்று கூறிவிடுவார்கள். சாதாரண சமயத்தில் சவுக்கைக் கோலை கடல் அடி பூமியில் ஊன்றி மேலே இழுப்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் அவர்களுக்கு புரியும்.³⁰

புயல் அடித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது, தென்திசைக்கும் கிழக்கு திசைக்கும் இடையில் இருந்து அதாவது தென்கிழக்குத் திசையில் இருந்து கச்சான் காற்று வீச ஆரம்பித்தால், புயல் ஓயப்போகிறது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். இந்தத் தென்கிழக்கு திசையில் இருந்து வீசும் காற்றை கச்சான் காற்று என்று வழங்குவது மீனவர்கள் வழக்கம். வானத்து மேகங்களை மப்பு என்று கூறுவார்கள். வானத்தில் மேகங்கள் திட்டுதிட்டாக உறைந்துவிட்டால் காற்று வேகமாக வீசப்போகிறது என்று சொல்வார்கள். அதைப்போலவே சிறிது நேரத்தில் காற்று பலமாக வீச ஆரம்பிக்கும். காற்றாக இருந்தாலும் மழையாக இருந்தாலும் எவ்வளவு நேரம் நீடிக்கும் என்று கூறிவிடுவார்கள்.

வானம் தெளிவாக இருக்கும். சூரியன் சுள்ளென்று உரைத்துக் காயும், அனுபவம்மிக்க மீனவர்கள் தங்கள் வீட்டின் கூரைகளைப் பலமான கயிற்றினால் கட்டிக்கொண்டு இருப்பார்கள். ஏன் என்று கேட்டால், இன்னும் இரண்டு நாளில் புயல் எடுக்கப்போகிறது. அப்போது கூரை பறக்காமல் இருக்கக் கட்டுகிறேன் என்று சொல்வார்கள். கேட்பவர்களுக்கு விநோதமாக இருக்கும். ஆனால் இரண்டு நாளில் புயல் அடிக்கும்போது மீனவனின் முன் அறிவு அவர்களுக்குப் புரியும் வருடத்தில் சில மாதங்களில் வானம் தெளிவாக இருப்பதையும், சூரியன் கடுமையாகக் காய்வதையும் பார்க்கலாம். ஆனால் சில நாட்களில் மட்டும் மீனவர்கள் புயல் வரப்போகிறது என்று முன்கூட்டியே உணர்ந்து சொல்கிறார்கள்.

இந்த அறிவு ஏற்பட பல நூறு ஆண்டுகள் ஆகி இருக்க வேண்டும். பூட்டன், பாட்டன், தந்தை, மகன் என்று அந்த அனுபவ அறிவு பரம்பரைச் சொத்தாக அவனிடம் தொடர்ந்து வருகிறது. வானிலை அறிக்கைகள் பொய்யாகலாம். ஆனால் மீனவனின் கடல் மாற்றம் காற்று மாற்றக் கணிப்பு என்றும் பொய்த்துப்போனதில்லை.

பஞ்சாயத்து முறை

நீதிமன்றத்துக்குப் போய் பல ஆண்டுகள் ஆனாலும் தீர்வு காணமுடியாத பிரச்சனைகள் கூட பஞ்சாயத்தில் சில நாட்களில் விசாரித்து தீர்ப்பு கூறப்படும். இன்றைய காலகட்டத்தில் கூடப் பல ஆண்டுகளாக நீதி மன்றத்தால் தீர்க்க முடியாத

பிரச்சனைகளைச் சில நாட்களிலேயே தீர்த்து வைத்த பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக் கூறிய தீர்ப்பையே நீதிமன்றம் உறுதி செய்தும் இருக்கிறது.

மீனவ மக்கள் கூட்டம் பெருக மக்களிடையே பிரச்சனைகளும் பெருக ஆரம்பித்தன. ஒரு குடும்பத்தவரிடையே பிரச்சனை என்றால், அந்த குடும்பத்தின் தலைவன் தீர்த்து வைப்பான். ஒரு குடும்பத்திற்கும் இன்னொரு குடும்பத்திற்கும் இடையே பிரச்சனை உருவானால் அதனை யார் தீர்க்க முடியும்? மீன்பிடிக்கும் இடத்தில் அது கடலோ, ஆரோ பிரச்சனை ஏற்படும்போது அதை யார் தீர்ப்பது? இந்த சிக்கலால் எழுந்த சிந்தனையின் முடிவுதான் பஞ்சாயத்துமுறை.³¹

மீனவக் கிராமங்களிடையே உள்ள பஞ்சாயத்துமுறை எப்போது தோன்றியது? மீனவக்கிராமங்களில் வாழும் மித வயது முதிர்ந்தவர்களைக் கேட்டால் கூட, அவர்களாலும் பஞ்சாயத்துமுறை எப்போது ஆரம்பித்தது என்று சொல்ல முடியவில்லை. அவர்களும், அவர்கள் சிறுவர்களாக இருந்தபோதே பஞ்சாயத்து இருந்தது என்று தான் கூறுகிறார்கள். உலகிலேயே மிகப்பழைய தீர்வுமுறை மீனவ பஞ்சாயத்துமுறை தான் என்று சொன்னாலும் அது மிகையில்கலை.

மீனவக் கிராமங்களில் ஊர் மக்கள் ஒன்றுகூடி நல்லவர்களை, நேர்மையானவர்களை, கடவுள் பக்தி உடையவர்களைத் தங்களுக்குத் தலைவர், துணைத்தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர், உறுப்பினர்கள் என்று முறையாகத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். வாக்குப்போட்டுத் தேர்ந்து எடுப்பதில்லை. வேண்டியவர்களைத் தேர்ந்து எடுப்பதும் இல்லை. இந்தக் காலத்தில் இருப்பது போல் அந்தக் காலத்தில் இருந்ததில்லை. ஊர் நன்மை மட்டுமே முதல் குறிக்கோளாக இருந்தது.

மீனவ பஞ்சாயத்துத் தீர்ப்புக்கு மீனவ மக்கள் அனைவரும் கட்டுப்பட்டு நடப்பார்கள். மீறி நடப்பதில்லை. மீறி நீதிமன்றத்திற்கோ அல்லது காவல்துறைக்கோ சென்றால்கூட, பஞ்சாயத்து தீர்ப்பையே உறுதி செய்து அதையே மதித்து நடக்கும்படி அறிவுரை கூறி அனுப்பிவிடுவார்கள். இதுதான் காலங்காலமாக நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

பஞ்சாயத்துத் தீர்ப்பு அந்த அளவுக்கு நாணயமாகவும், வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்ற விருப்பு வெறுப்பு இல்லாததாகவும், நேர்மையானதாகவும் இருக்கும். தீர்ப்பு எல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். எப்படிப்பட்டவராக இருந்தாலும், பஞ்சாயத்துத் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்பட்டுத்தான் நடக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் துயர்மிக அனுபவிக்க வேண்டி வரும். இந்த பஞ்சாயத்துமுறை பழங்காலந்தொட்டு இன்றுவரை நடைமுறையில் இருந்துவருகிறது. மீனவ பஞ்சாயத்துக்கு உட்படாத பிரச்சனைகளே இல்லை. அவை சொத்துப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், குடும்பப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், பங்காளிப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், மீனவ பஞ்சாயத்துக் கூடிப்பேசி தீர்க்கும் அந்த அளவுக்கு ஊர் மக்கள் பஞ்சாயத்துக்கு அதிகாரம் வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

மீனவ சங்கத் தலைவரைத் தேர்தல் மூலமாக ஒரு சில ஊர்களில் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். சில கிராமங்களில் ஒருமனதாக போட்டியின்று தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். மீனவ சங்கத் தேர்தல் ஐந்து வருடத்திற்கு ஒருமுறை நடைபெறுகின்றன. தேர்தல் சின்னம் ஒதுக்கி வாக்குச்சீட்டு முறையில் வாக்களித்து மீனவ சங்கத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை தற்போது பழக்கத்தில் உள்ளது.

பழந்தமிழர் நம்பிக்கைகள்

பண்டைப் பழக்க வழக்கங்கள் பலவற்றை மூடநம்பிக்கையென்று ஏளனம் செய்கின்றோம். மூடநம்பிக்கைகளை விட்டொழித்தால் தான் முன்னேற முடியும் என்று முழக்கம் செய்கிறோம். மூடநம்பிக்கைகளை வெறுக்கும் ஆத்திரத்திலே உண்மைக்கு மாறாகக்கூட உரையாடத் தொடங்கிவிடுகின்றோம். இன்று நாம் வெறுக்கும் செய்திகள் பண்டைக் காலத்தில் நம்மிடம் இருந்தவை அல்ல; அந்நியர்கள் நம்மீது சுமத்தப்பட்டவை என்று சொல்லி வருகின்றோம். அந்நியராய் புகுத்தப் பட்டவையோ அல்லது நம்மிடையே பிறந்தனவோ, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் சில பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் தமிழர் சமுதாயத்தில் கலந்து ஒன்றுபட்டுக்கிடக்கின்றன.³²

மக்களின் பண்பாட்டுக் களஞ்சியம் நம்பிக்கை ஆகும். மனிதன் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இந்த நம்பிக்கை பயன்பட்டு வருகிறது. துயரமான நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள இந்த நம்பிக்கை பயன்படுகிறது.

மனிதர்களின் மனநிலையை உணர்த்தக்கூடியது இந்த நம்பிக்கை ஆகும். நம்பு என்பதன் அடியாகப் பிறந்தது நம்பிக்கையாகும். தொல்காப்பியரும் “நம்பும் மேவும் நசையாகும்மே” என்கிறார்.³³ மனிதனின் உற்பத்தி முறைக்கேற்ப, பொருளாதார, அரசியல் நிலைக்கேற்ப இந்த நம்பிக்கைகள் தோன்றுகின்றன. மனிதனின் அறியாமையினாலும், அச்சத்தினாலும், ஊக்கத்தினாலும் இந்த நம்பிக்கைகள் தோன்றுகின்றன. இக்கூற்றை வலியுறுத்தும் வகையில் சோமலெ, பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மனிதன் ஒவ்வொரு நாள் வாழ்விலும், ஒவ்வொரு சிறு செயலிலும் கூட எத்தனையோ நம்பிக்கைகள், சகுனங்கள், சாத்திரங்கள் மனிதனை ஆட்டிப் படைக்கின்றன. நம்பிக்கை இல்லையாயின் நாடும் வீடும் நலமுற வழியில்லை.

பெரும்பாலானவை நம்பிக்கை அச்சத்தின் விளைவாகவே ஏற்படுகின்றன.³⁴ நம்பிக்கை எல்லா இனத்திலும் உள்ளன எனக் கூறுகிறார். ஆகவே எல்லா இனத்திலும் இந்த நம்பிக்கைகள் பரம்பரையாக வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. எவ்வளவு தான் பகுத்தறிவு வாதங்கள் புயல்போல வீசினாலும், விஞ்ஞானம் வளர்ச்சி அடைந்தாலும், மக்கள் நெஞ்சில் காலங்கள் தோறும் ஊறித் தொடர்ந்து வருகின்ற இந்த நம்பிக்கைகளை மாற்றமுடிவது இல்லை.

உளவியலார் மூடநம்பிக்கை மனிதனது மனநலத்திற்கும் சமுதாயத்தின் கட்டுக்கோப்பிற்கும் இன்றியமையாத ஒன்றாகக் கருதுவர்.³⁵

மூடநம்பிக்கை பெரும்பாலும் மக்களின் அறிவு வளர்ச்சி நிலையினை அடியொற்றியே அமையும். அது மக்களின் அறியாமையின் அளவினை வெளிப்படுத்தும் சிந்தனைத் திறனற்ற மக்களின் மூடநம்பிக்கையை நம்பிக்கையாகக் கருதுவர்.³⁶

ஒருவன் வாழ்கின்ற சமுதாயத்தினரின் அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பொருந்தாத பொருளற்ற நம்பிக்கைகளையும் சடங்குகளையுமே பொதுவாக நம்பிக்கை எனக்குறிப்பர்.³⁷

சமூகவியலார் காரணகாரியத் தொடர்பற்றிருக்கும் பொழுது பகுத்தறிவுக்குப் புறம்பான வகையில் ஒரு நடவடிக்கை நிகழும் என்று நம்புகின்ற தன்மையை மூடநம்பிக்கை என்பர்.³⁸

காரண காரியங்களுடன் நின்று முடிவதையும் தொடர்புடையதையும் நம்பிக்கை என்பர். நம்பிக்கைகளுக்கும் காரணம் காணுவது இலகுவன்று என்று க.கைலாசபதி கூறுகிறார்.³⁹ காரண காரியத் தொடர்பின்றி சான்றுகளின் வாயிலாக நிறுவ முடியாதவை மூடநம்பிக்கை எனப்படும். சான்றாக “காகம் கரைந்தால் விருந்தினர் வருவர்”, “ஆந்தை அலறினால் கேடு வரும்” என்ற நம்பிக்கை சங்ககாலம் முதல் இன்றுவரை மக்களிடையே வழக்கிலிருக்கின்றது. காரண காரியத் தொடர்புற்றிருக்கும் பொழுது பகுத்தறிவுக்குப் புறம்பான வகையில் ஒரு நடவடிக்கை நிகழும் என்று நம்புகின்ற தன்மையை மூடநம்பிக்கை என்பர். இந்நம்பிக்கை இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களிடமும் உள்ளது.

இனத்திற்கு இனம் மாறுபட்டு காணப்படும் நம்பிக்கை மூடநம்பிக்கைகள் என்று ஒதுக்கிவிட முடியாது. அவை மனித வாழ்வில் நடக்கின்ற அனைத்து செயல்களுக்கும் அடிப்படையாகத் திகழ்கின்றன. அவை பண்பாட்டு உறுப்புகளின் ஒட்டுமொத்தமான உணர்ச்சிகளின் தொகுதி என்று கூறுவது பொருத்தமானதாகும்.⁴⁰ அவை வாழ்க்கையில் அடிப்படைக்கருத்துக்களாகத் திகழ்கின்றன. ஆனால் நாட்டுப்புற மக்களிடம் காணப்படும் நம்பிக்கைகளை மூடநம்பிக்கைகள் என்று கூறுவதைக் காணலாம். நம்பிக்கை என்பது மக்களால் அனைத்து எண்ணங்களும் கருத்துக்களுமாயிருக்க மூடநம்பிக்கை என்பது மக்களின் கேள்வியற்ற நம்பிக்கை எனலாம்.⁴¹ கிராப்பே கருத்துப்படி மூடநம்பிக்கை என்பது நம்முடைய சொந்தமான பேச்சுக்கள், நம்பிக்கைகள், நடைமுறைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து மாறுபட்டவை நம்பிக்கை என்பது மரபு வழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும். மூடநம்பிக்கை எண்ணிக்கையற்ற தலைமுறையினரால் உணர்ச்சிகளின் கலவையால் ஏற்பட்டதாகும்.⁴² மேற்கூறிய கருத்துக்கள் நம்பிக்கை, மூடநம்பிக்கை ஆகியவற்றிற்கிடையே உள்ள வேறுபாட்டை விளக்குகின்றன.

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் நம்பிக்கைகள்

மனித சமூகத்தில் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் ஏதேனும் ஒரு வகையில் சில நம்பிக்கைகளைச் சார்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். நம்பிக்கைகள் என்பதைக் கென்னத் டி.டிம்பிள் பின்வருமாறு வரையறை செய்கிறார். அதாவது,

**“ஏதேனும் ஒன்றை உண்மையென்று ஏற்றுக்கொள்வதோ
நம்புவதோ நம்பிக்கையாகும்”**

இவ்வாறு வரையறை செய்யும் அவர்; நம்பிக்கைகளை வெளிப்படுத்துதல் என்பது வாய்மொழி வடிவிலோ, நடத்தை முறையிலோ அல்லது இரண்டும் இணைந்தோ வெளிப்படும் என்கிறார். மீனவர்களின் நம்பிக்கைகளைப் பொதுவாகச் சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள், தொழில் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் என இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். இவ்விரு பாகுபாடுகளும் ஒன்றோடொன்று மயங்கிவிடும் தன்மையுடையது. ஏனெனில் தொழில் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் சிலவற்றில் சமயத்தின் தாக்கம் உண்டு. இந்த நம்பிக்கையைத் தவிர உள்ளவை பிற நம்பிக்கைகள் என்று வரையறை செய்து கொள்ளலாம்.

சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளில் மீனவக் கிறித்துவர்களுக்கு இயேசுவின் தாயான மரியாள் என்ற மாதாவும், புனித அந்தோணியாரும் முக்கியப்பங்கு வகுத்தல் பற்றியும், பிற தெய்வ நம்பிக்கைகள் குறித்தும், தொழில் சார்ந்த நம்பிக்கைகளில் சமய ஆளுமையும், பில்லி சூனிய நம்பிக்கைகளும் முக்கியப் பங்கு வகுப்பதை அறியமுடிகிறது. இதர நம்பிக்கைகளில் இறந்தவர் குறித்த நம்பிக்கை, கண்ணேறு கழித்தல், புகைப்படம், தீ நிமித்தம் பார்த்தல் போன்றவை இடம்பெறுகின்றன.

பரதவ மக்களிடம் காணப்படும் நம்பிக்கைகள்

இராமநாதபுரத்தில் வாழும் பரதவச் சமூகத்தாரிடம் பல்வேறு நம்பிக்கைகள் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் இவை சமய அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இவர்களது வாழ்க்கையில் சமயம் முதன்மை இடம்பெறுகின்றது. “ஆதிகாலத்தில் வழிபாடு என்பது மனிதனுடைய அச்ச உணர்விலிருந்தும் குற்ற உணர்ச்சி களிலிருந்தும், உண்டாகியிருப்பதாக சிக்மண்ட் பிராய்டு கூறுவதை வெ.கேசவராஜ் தனது ஆய்வேட்டில் கூறியுள்ளார்.”⁴³ பண்டைய மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முறைகளைப் பெரும்பாலும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளனர்.

சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள்

இயற்கையாகவே சமயத் தெய்வங்களிடம் மீனவர்கள் அதீதமான நம்பிக்கைகளைக் கொண்டுள்ளனர். மாதா என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படும்

இயேசுவின் தாயான மரியன்னை கத்தோலிக்க மீனவர்களுக்கு மிக முக்கியமானவராகக் கருதப்படுகிறார். கடலோடிகளின் பாதுகாவலி சமுத்திரத்தின் நட்சத்திரம், பாவிகளுக்கு அடைக்கலம், ராசகன்னி மாதா, பரிபூரண மாதா, மோசராக்கினி என்றெல்லாம் இவரை மீனவர்கள் அழைக்கின்றனர்.

“சங்குக்குறித் தொழிலாளர்களுக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்தும் மீன் இனங்களுள் திருக்கையும் ஒன்றாகும். இவ்வினத்தில் ‘ஆடாதிருக்கை’ மிகவும் முக்கியமானதாகும். இத்திருக்கை, கடலினுள் நீந்திச் செல்லும் போது, சிறுநிழல் தென்பட்டாலும் தனக்கு ஆபத்து குழந்துள்ளது என்று புரிந்து கொண்டு தன் வாலைச் சுழற்றும். அவ்வாலின் வேகமான சுழற்சியினால் எந்த உயிரினமும் உயிரிழக்க நேரிடும். இதனால் மீனவர் இத்திருக்கை அருகே செல்ல அஞ்சுவர். இச்சமயத்தில் நெற்றியில் சிலுவை அடையாளம் வரைவதால் மீன் திரும்பிச் சென்று விடும் என்று நம்புகிறார்கள்.”⁴⁴

இதனடிப்படையில் இம்மீனவர்கள் மாதா மீது இறைநம்பிக்கைக் கொண்டவர்களாக உள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. மேலும் பரதவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதும், அவர் கொலை செய்யப்பட்ட சிலுவை மீதும், புனிதர்கள் மீதும் அதிக நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். தங்கள் குழந்தைகளுக்கு இவர்களால் பாடப்படுகின்ற தாலாட்டுப் பாடல்களில் சிலுவை, குருசு, தேவமாதா, பிரான்சிஸ், சவேரியார், சம்மனசு போன்றவற்றை குறித்துப் பாடுகின்றார்.

“புனித மரியன்னை மீது இராமநாதபுரம் பகுதியில் வாழும் பரதவர்கள் அதிக நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். “மகனைப் பற்றி ஏதும் சொன்னால் மகனும் மன்னிப்பார். நாங்களும் மன்னித்துவிடுவோம். ஆனால் மாதாவைப் பற்றி சொன்னால் நாங்கள் பொறுக்கமாட்டோம் என்று கூறுகிறார்கள்.”⁴⁵ “மீன்கண்ணி என்று அழைக்கப்படும் மதுரை மீனாட்சியின் மீது பரதவ மக்கள் வைத்திருந்த பரம்பரை பக்தியிலிருந்து அவர்களது கவனத்தைக் கத்தோலிக்கத் திருமுறையில் திரும்புவதற்காக பனிமய அன்னையின் சுருபம் ஒன்றைப் பரதவ மக்களுக்கு வழங்கினார் புனித சவேரியார்”⁴⁶ என்ற வரலாற்றுச் செய்தியை அறியமுடிகிறது. இவற்றிலிருந்து மாதா இயேசு அந்தோணியார் ஆகிய கடவுள்கள்மீது பற்று கொண்டவர்களாக உள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

பிறப்பு நம்பிக்கைகள்

திருமணமான பெண்கள் தாய்மையடைய விரும்புவது இயல்பாகும். குடும்பத்தின் பெயரை நிலைக்க வைக்க வாரிசு வேண்டும் என சமூகம் எண்ணுகிறது.

அவ்வகையில், குழந்தை பிறப்பு தொடர்பாக இவர்கள் பல சடங்குகளையும், வழிபாடுகளையும் செய்து வருகிறார்கள். இச்சடங்குகளும், வழிபாடுகளும் குழந்தை சுகப்பிரசவத்துடன் கடவுளின் ஆசி பெற்று நோய் நீங்கி வாழவேண்டும் என்பதற்காகவே செய்யப்படுகின்றன. ஆண் குழந்தை உள்ளவர்கள் பெண் குழந்தை பிறக்க வேண்டும் என்றும், பெண் குழந்தை உள்ளவர்கள் ஆண் குழந்தை பிறக்க வேண்டும் என்றும் விரதம் இருந்து தங்கள் குடும்பத்தினர்களுடன் வந்து குலதெய்வத்திடம் முறையிடுகிறார்கள்.

“பிரசவ வேதனைப்படுபவர்களுக்கும் குழந்தை பிறக்கக் காலதாமதம் ஏற்பட்டவர்களுக்கும், நல்லமுறையில் ஆபத்து இல்லாமல் குழந்தை பிறக்க வேண்டுமென்று வீட்டில் உள்ளவர்கள் புதிதாக உள்ள மண்சட்டியில் நன்றாகத் துலக்கப்பட்ட குடத்தில் உள்ள நீரை ஊற்றி அதில் பூவைப் போடுகின்றனர். அந்த சட்டியை ஒரு நாற்காலியின் மீது வைத்து சாம்பிராணிப் புகையிட்ட வண்ணம் வீட்டில் உள்ளவர்கள் சுற்றிலும் மண்டியிட்டு பூ விரிய வேண்டும் என்று மன்றாடி மந்திரங்களைப் படிப்பர். முல்லை மலர்கள் போன்று பல பூக்கள் விரிந்து சட்டி முழுவதும் பரவும் நேரத்தில் குழந்தை எந்தவித குறையுமின்றி பிறந்துவிடும். பின்னர் நீரிலிருந்து பூவை எடுத்து நீர்போக நன்றாக வெய்யிலில் உலர்த்தியபின் மீண்டும் சாம்பிராணிப் புகை போட்டு அந்தப் பூவை மாரியம்மாள் கோவிலுக்கு கொண்டு செல்வர். அங்கு மாலையிட்டு காணிக்கை செலுத்துகின்றனர். பூ விரிவதை நம்பிக்கையின் அடையாளமாகக் கருதுகின்றார்கள்.”⁴⁷

பூவிரிய இவர்கள் நடத்தும் சடங்கானது கர்ப்பப்பையின் வாய் விரிந்து எளிதாகக் குழந்தை பிறக்க வேண்டும் என்பதற்காகவேயாகும். குழந்தை பிறந்தபின் வெற்றிலை, பாக்கு ஆகியவற்றுடன் வாழைப்பழங்கள் மூன்றும் சீனியும் வைத்து பக்கத்தில் இருக்கும் வீடுகளுக்குக் கொடுத்து மகிழ்ச்சியை அறிவிப்பர். இவ்வாறாக,

குழந்தை வேண்டியும், நல்லமுறையில் பிறக்க வேண்டியும், மேற்குறிப்பிட்ட சடங்குமுறையிலான நம்பிக்கைப் பரதவர்களிடம் காணப்படுகிறது.

குழந்தை பிறந்த மாதம், நாள் பற்றிய நம்பிக்கைகள்

பரதவர்களிடம் குழந்தை பிறக்கும் காலத்திற்கும் நேரத்திற்கும் ஏற்ப குடும்பத்திற்கு நன்மையும் தீமையும் உண்டாகும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. ஆடி மாதம் குழந்தை பிறப்பது குடும்பத்திற்கு ஆகாது என்ற நம்பிக்கையும் நிலவுகிறது. பெண் குழந்தை முதலாவதாகவும், மூன்றாவதாகவும், ஐந்தாவதாகவும் பிறந்தால் நல்லது என நம்புகின்றனர். இரட்டைக் குழந்தைகள் இரண்டு ஆணாக இருப்பின் குடும்பவளம் பெருகும் என்றும் ஒன்று ஆணாகவும் ஒன்று பெண்ணாகவும் பிறந்தால் குடும்பத்திற்குக்கேடு என்றும் நம்புகின்றனர்.

சித்திரையில் ஆண் குழந்தை பிறந்தால் அக்குழந்தை நிலைக்காது; நிலைத்திருப்பின் தகப்பனுக்குக் கெடுதல் வரும்; சித்திரையில் பெண் பிறந்தால் அக்குடிக்கு கேடு நிகழும். இவை நீங்கப் பரிகாரமாக நடைகல்லை (வாசல்படிக்கல்) திருப்பிப் போடுவார்கள். நான்காவது பெண் பிறந்தாலும் இதே செயலைச் செய்வார்கள். வாசலில் உள்ள படிக்கல்லை மேற்பகுதி கீழாகவும், கீழ்ப்பகுதி மேலாகவும் திருப்பிப் போடுவதால் அவ்வீட்டிற்குள் நுழைவதற்காக வந்த தீயசக்தி படிக்கல்லைப் பார்த்தவுடன் திரும்பி ஓடிவிடும்"⁴⁸ என நம்புகின்றனர்.

ஐந்தாவது ஆண் குழந்தை பிறந்தால் குடும்பத்தில் செல்வாக்கு குறையும் என்ற நம்பிக்கை மேலோங்கியுள்ளதுசனிக்கிழமையன்று குழந்தை பிறந்தால் ஆயுள் அதிகமென்று நம்புகின்றனர்.

திங்கள் புதன் கிழமைகளில் பெண் குழந்தை பிறந்தால் குடும்பத்திற்கு நல்லது என்று நம்புகின்றனர். செவ்வாய், வெள்ளிக் கிழமைகளில் ஆண் குழந்தை பிறப்பது குடும்பத்திற்கு ஆகாது என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடையே நிலவுகிறது.

கொடி சுற்றிப் பிறத்தல்

கொடி சுற்றிப் பிறந்தால் கோத்திரத்திற்கு ஆகாது;
மாலைச் சுற்றிப் பிறந்தால் மாமனுக்காகாது;

என்ற பழமொழி நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தோன்றியதாகும். இம்மக்களிடையேயும் இந்த நம்பிக்கை நிலவுகிறது. சில குழந்தைகள் பிறக்கும்போதே மாலை சுற்றிப் பிறக்கின்றது. ‘மாலை சுற்றிப் பிறந்தால் மாமனுக்கு ஆகாது’ என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் தாய்மாமனுக்கு உயிர்ச்சேதம், பொருட்சேதம் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையால் எந்தவிதமான ஆபத்தும் வரக்கூடாது என்று நேர்ந்து கொள்கின்றனர்.

“குழந்தை பிறந்தபின் செய்யும் செயல்களைக் குழந்தையுடன் தொடர்பு கொண்டவை, தாயுடன் தொடர்பு கொண்டவை என இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்க வாய்ப்புண்டு. குழந்தை பிறந்தவுடன் அதற்கு தேத்தண்ணி ஊற்றுவார்கள் நீரில் சீனி அல்லது கருப்பட்டியைக் கரைத்து ஒரு சங்கு அளவு குழந்தைக்குப் புகட்டுகின்றனர்.”⁴⁹

குழந்தை மருத்துவம் பற்றிய நம்பிக்கைகள்

பூமியின் விதையைச் செடியாக வளர்க்கும் திறனுக்கும் குழந்தையைப் பெறும் சக்திக்கும் தொடர்பு உண்டு. ஏனெனில் புராதன காலத்தில் விவசாயத்தில் பெரும்பாலும் பெண்களே பங்கு கொண்டனர். மரத்தில் காய்கள் செழிப்பாக வளர்வதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று பெண்களுக்குத் தெரியும். ஏனெனில் அவர்களுக்குக் குழந்தையைப் பெறவும் வளர்க்கவும் தெரிகிறது. “பிள்ளையைப் பெறத் தெரியாதவர்களுக்கு மரங்களைச் செழிப்படையச் செய்யமுடியாது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் நா.வானமாமலை.⁵⁰

“குழந்தைக்கு செங்கிராத்தி, கருங்கிராத்தி என்ற வியாதிகள் வராமல் தடுக்க கழுதைப்பால் ஒரு சங்கு கொடுப்பர். குழந்தை பிறந்த வீட்டிற்கு தீட்டுற்றவர்கள் வரமாட்டார்கள். இதனால் குழந்தைக்கு நோய் ஏற்படுமெனக் கருதுகின்றனர்.”⁵¹ பிறந்த குழந்தையை ஒரு ரோஜா செடிக்கு ஒப்பிடுகிறார்கள். ரோஜாச்செடியைத் தீட்டுள்ளவர்கள் தொடவும் அதற்குத் தண்ணீரும் ஊற்றமாட்டார்கள்.

குழந்தைக்கு நோய் வராமல் தடுப்பதற்காக ஒரு மாதம் வரை குழந்தையை வெளியில் தூக்கிச்செல்லமாட்டார்கள். சிறு குழந்தைகளை விரைவில் தாக்குகின்ற மிகக்கொடிய நோய் சீரடித்தல் ஆகும். இந்நோயை மீனவர்கள் ‘செடி பிடித்தல்’ என்று

கூறுகின்றனர். பிறந்த சில நாட்களில் குழந்தையை இறக்கக் கொடுத்த தாயோ, குறைப்பிரசவமான பெண்ணோ இந்தச் சிறு குழந்தையைப் பார்த்தால் இந்நோய் வரும் என்று நம்புகிறார்கள். குழந்தையை இழந்த தாயின் உள்ளத்திலிருக்கும் ஏக்கம் உளவியல் அடிப்படையில் இவர்கள் பார்க்கும் குழந்தையை பாதித்துவிடுகிறது என்ற எண்ணமே இதற்குக் காரணம் ஆகும். “தீட்டுள்ளவர்கள் குழந்தையைத் தூக்கினாலும், இந்நோய் குழந்தைகளுக்கு வரும் என்று நம்புகின்றனர். இவ்வியாதியால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தையின் அருகில் நிறுத்தி குழந்தையின் முகத்தை சுவாசிப்பதால் நோய் நீங்கும் என நம்புகின்றனர். கழுதையின் காதை அறுத்து இரத்தத்தில் துணியை நனைத்து குழந்தையின் மணிக்கட்டில் கட்டிவிடுகிறார்கள். இந்த இரத்தத்தைக் குழந்தை நுகர்வதால் வியாதி நீங்கி குழந்தை நலம்பெறும் எனும் நம்பிக்கை இப்பகுதி மக்களிடம் உள்ளது. ரத்தத்தின் வாயையால் வந்த நோய் மற்றொரு ரத்தத்தின் வாயையில் நீக்கப்படுகிறது. சில குழந்தைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு முஸ்லீம்களின் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று அங்கு குழந்தைக்கு தண்ணியடித்தல் எனும் சடங்கைச் செய்கிறார்கள். பள்ளிவாசலில் தொழுகைக்குமுன் பயன்படுத்தும் நீரை குழந்தையின் மீது மந்திரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டே குரு தெளிப்பார். பலர் இவ்வியாதியால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தையை வண்ணான் வீட்டிற்குத் தூக்கிச்செல்வர். வெள்ளாவிப்பாணையில் உள்ள நீரைக் குழந்தை மீது தெளித்தால் நோய் குணமாகும்”⁵² என நம்புகின்றனர்.

கற்பூரவல்லி இலையை கசக்கிப் பிள்ளையின் புறங்கைகளில் தேய்க்கிறார்கள். குழந்தை தனது புறங்கையை முகத்திலும் முக்கிலும் அடிக்கடி தேய்த்துக் கொள்ளும் பழக்கமுடையதாகையால் இந்த மருந்திலையின் வாயை குழந்தை நுகர் வசதியாக இருக்கும் என்பதற்காக இலையின் சாறு புறங்கையில் தேய்க்கப்படுகிறது. அடிக்கடி மஞ்சள், வேப்பிலை இரண்டையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய நீரை, ஒரு சங்கு குழந்தைக்குக் குடிக்கக் கொடுக்கிறார்கள். சாவு வீட்டிற்குச் சென்றவர்கள் குளித்துவிட்டு தான் குழந்தையினைத் தூக்குவார்கள். குளிக்க வாய்ப்பில்லாவிட்டால் முகம், கை, கால் முதலியவற்றையாவது கழுவிய பின் தான் குழந்தையைத் தூக்குவர். இல்லாவிட்டால் குழந்தைக்கு நோய் வந்துவிடும் என்று நம்புகின்றனர்.

“குழந்தைக்கு அம்மை நோய் வருவதை, ‘அம்மம்’ என்கிறார்கள். அம்மை நோய் வந்தால் ‘ஓராட்டுதல்’ செய்வார்கள். குழந்தைக்குப் பக்கத்தில் வாடாவிளக்கு எரியவிடுகிறார்கள். அது அணைந்தால் கெட்ட சகுணமாகக் கருதுவர். வயதானவர்களில் ஒருவர் தன் உமிழ்நீரைத் தொட்டு குழந்தையின் தொண்டையில் வைப்பர்; கண்களிலும் தொண்டையிலும் வைப்பர்; கண்களிலும் தொண்டையிலும் அம்மை வார்க்காமல் தடுக்கவே இப்படிச் செய்கிறார்கள். மனிதனின் உமிழ்நீருக்குப் புண்களைக் குணப்படுத்தும் ஆற்றல் உண்டு என்பதே இச்செயலுக்குக் காரணம் ஆகும். நோய்க்கிருமிகள் வீட்டில் உள்ள மற்றவர்களுக்குப் பரவாதிருக்கும்படி பசுமாட்டின் சிறுநீரை (கோமியம்) வீட்டில் தெளிப்பார்கள். அம்மை நோய் வந்தால் வீட்டின் வாயிலில் வேப்பிலைக் கொத்தைச் சொருகி வைக்கின்றார்கள்.”⁵³

அம்மைநோய் விரைவில் குணமாகவும் வீட்டில் மற்றவர்களுக்குப் பரவாதிருக்கவும் தங்கள் பிள்ளைக் கனியை காப்பாற்றிக் கொடுத்தால் குலதெய்வங்களுக்கு காணிக்கை செலுத்துவதாக வேண்டிக் கொள்கிறார்கள்.

பூப்புச்சடங்கில் நம்பிக்கைகள்

இராமநாதபுரம் மீனவ மக்கள் பெண்களுக்குப் பூப்புச்சடங்கு செய்கின்றனர். ஏனெனில் உலகின் பல பகுதிகளில் வாழும் பழங்குடி மக்கள் ஆண் பெண் இருபாலருக்கும் பூப்புச்சடங்கு நடத்துகின்றனர். பூப்பெய்திய பெண்ணை உடுத்திய உடையுடன் கன்னிமூலையில் உட்கார வைப்பர். சிறக்குவாலி ஒன்றைக் கையில் கொடுப்பர். தீய ஆவிகள் அணுகாமல் தடுக்க இதைக் கொடுப்பதாக நம்புகிறார்கள். மீன்பிடிக்கும் தொழில் செய்பவர்களான இவர்களுக்கு மீன் முக்கிய அன்றாட உணவானாலும், சடங்கானப் பெண்ணுக்கு முப்பது நாளும் மீன் உண்ணக் கொடுக்கமாட்டார்கள். ஏனெனில் பூப்பெய்திய பெண்ணின் நலனுக்காகவும், தீய ஆவி மீன் வாசத்திற்கு அணுகிவிடும் என்று நம்புகிறார்கள்.

இச்சடங்கின் தொடக்கத்தில் சடங்கான பெண்ணைக் குளிப்பாட்டும்போது அப்பெண்ணை நீருடன் கலந்த கடல்நீர், புனிதநீர் ஆகியவற்றைக் கலப்பது வளமையும், தூய்மையும் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவேயாகும். கடல்நீர்

இயற்கையிலேயே உப்பு கலந்த நீராகும். நீர்வளம்பெற அதில் உப்பிட வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். உப்பு என்றால் இனிமை, உருக, இன்பம் என்பது பொருள். வளமான வாழ்வின் அறிகுறி வாழ்க்கையில் அனுபவிக்கும் இன்பமேயாகும். 'உப்பிட்டவரை உள்ளவும் நினை' என்பது பழமொழி. ஒருவனுடைய வாழ்வு இன்பமும் துன்பமும் இருக்க உதவியவர்களை அவன் வாழ்நாள் முழுவதும் நன்றியுடன் நினைக்க வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள். இருட்டிய பிறகு செவ்வாய், வெள்ளி ஆகிய நாட்களிலும் உப்பை அடுத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள். எனவே இந்நாட்களில் உப்பை அடுத்தவர்களுக்குக் கொடுத்தால் தங்கள் செல்வம் குறைந்துவிடும் என்று நம்புகிறார்கள். திருடர்கள் எந்தப் பொருளைத் திருடினாலும் உப்பைத் திருடமாட்டார்கள். உப்பைத் திருடியவன் தருத்திரனாவான் என்ற நம்பிக்கையே இதற்குக் காரணமாகும். நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து உப்பும், உப்பு கலந்த நீரும் இன்பத்தையும், வளத்தையும் தரக்கூடியதாக மக்கள் நினைக்கின்றனர் என்பதை உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. சடங்கான பெண்ணுக்கு வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இன்பமும் செல்வ வளமும் பெருக வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கடல்நீரைக் கலந்து நீராட்டுகிறார்கள் என்பது புலனாகிறது. பூவும் பொட்டும் சடங்குப் பார்த்தலில் முக்கிய அம்சமாகத் திகழ்கிறது. பூவோடும் பொட்டோடும் இறக்கும் வரை வாழவேண்டும் என்று வாழ்வதன் அடையாளமாகவே இப்படிச் செய்கிறார்கள்.

பருவமடைதல் பற்றிய நம்பிக்கைகள்

பெண் பருவமடைந்தமாதங்களைக் கொண்டு நன்மை தீமைகள் வரையறை செய்கின்றனர். அவ்வகையில் பருவமடைந்த பெண்ணுக்குக் கீரை விதையைப் பசும்பாலில் கலந்து கொடுத்தால் மக்களைப் பெற்று நலமுடன் வாழ்வாள் என நம்புகின்றனர். மேலும்,சித்திரை மாதம் பருவமடைந்தால் கணவனுக்கு ஆகாது என்றும், வைகாசி மாதம் பருவமடைந்தால் செல்வம் பெருகும் என்றும், ஐப்பசி மாதம் பருவமடைந்தால் மக்கள் செல்வம் பெருகுமென்றும், புரட்டாசி மாதம் பருவமடைந்தால் புண்ணியவதியாக இருப்பாள் என்றும் நம்புகின்றனர்.

திருமணம் பற்றிய நம்பிக்கைகள்

‘திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன’ என்று நாம் சாதாரணமாகச் சொல்வதை கிராமத்து மக்கள் ‘அவன் (ஆண்டவன்) போட்ட முடிச்சி’ என்று தான் சொல்கிறார்கள். ‘கல்யாணம் என்பது ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் என்று நாட்டுப்புறத்து மக்கள் வட்டார வழக்கில் சொல்கிறார்கள். கீரை போன்றவை விதைத்து ஒரு மாதத்திற்குள் மகசூல் தந்துவிடும். மூன்று மாதங்களில் அதன் வாழ்வு முடிந்துவிடும். கத்தரி, வெண்டை போன்றவை ஆறு மாதப்பயிர், வாழையும் கரும்பும் ஒரு வருசப்பயிர், தென்னை-பனை, மா போன்றவை வருடக்கணக்கில் பலன் தந்து வாழ்கின்றன.

பனை, ‘நட்டு நூறு வருசம், வெட்டி நூறு வருசம் என்பது கிராமத்து வழக்கு. காலங்கடந்தும் புகழால் எல்லையற்று மானிடனின் வாழ்வு நிலைபெற வேண்டும்’ என்ற உட்பொருளுடன் திருமணத்தை ‘ஆயிரங்காலத்துப்பயிர்’ என்கிற அழகான உவமையுடன் சொன்னவிதம் ரசிக்கும்படியாக உள்ளது.⁵⁴ இவ்வாறு, இயற்கை வளங்களுடன், மனித வாழ்வு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

பொதுவாக கிராமத்து மக்கள் கல்யாணத் தம்பதிகளை ‘ஆல்போல் தழைத்து அருகு போல் வேரோடி வாழ்க என்று வாழ்த்துகிறார்கள். ஆயிரம் காலத்துப் பயிரான இந்தக் கல்யாணம் கடவுளின் கருணையால் நடைபெறுகிறது என்கிற எண்ணம் கிராமத்து மக்களிடம் நிரம்ப உள்ளது என கழனியூரன் கூறுகிறார்.⁵⁵

பரதவர்களிடம் நடைபெறும் திருமணம் பெண்வீட்டில் தான் நடைபெறுகிறது. திருமணமான பெண் மாப்பிள்ளை வீட்டில் நுழையும் போது வலது காலை எடுத்துவைத்து நுழைய வேண்டும். வைகாசி, ஆனி, ஆவணி, ஐப்பசி மாதங்கள் திருமணத்திற்கு உகந்த மாதங்கள் என்றும், சித்திரை, ஆடி, புரட்டாசி, மார்கழி போன்ற மாதங்களில் திருமணம் செய்யக்கூடாது என்று நம்புகின்றனர்.

செவ்வாய்தோசம் உடையவர்களுக்கு அதேதோசம் உடையவர்களைத் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்றும் மீறிச் செய்தால் யாரேனும் ஒருவர் இறந்துவிடுவர் என்றும் நம்புகின்றனர். இரண்டு பெண்களை ஒரே வீட்டிலுள்ள சகோதரர்களுக்கு கொடுத்தால் ஒன்று சிறக்கும் ஒன்று தாழ்நிலை அடையும் என்று எண்ணுகின்றனர்.⁵⁶

திருமணமும் இறை நம்பிக்கையும்

நாம் வாழும் இப்பரந்த உலகில் பலவிதமான சமூகங்கள் உள்ளன. இனம், மொழி, மதம், பண்பாடு, கலாச்சாரம், பழக்க வழக்கங்கள் போன்ற வேறுபாடுகள் உடைய அனைத்துச் சமூகங்களுக்கும் ஊற்றாக, வித்தாக இருப்பது குடும்பம். குடும்பத்தை உருவாக்கும் பொருட்டு செய்யப்படும் சடங்கே திருமணம் ஆகும். ஆதிமனிதன் வேட்டைச் சமுதாயமாக கூடி வாழ்ந்த காலத்தில் இந்த திருமணச்சடங்கு இல்லை. வேளாண்மை செய்து வாழ்ந்த காலத்தில் தான் நிலஉடைமை சமுதாயம் தோன்றிய காலகட்டத்தில் உடலைப் பாதுகாப்பதாகக் குடும்பம் என்ற சமூகத்தின் அடிப்படை அமைப்பை உருவாக்க முயன்ற காலகட்டத்தில் தான் திருமணச்சடங்கு தொடங்கியது எனலாம்.

சமுதாயம் ஒரே இடத்தில் நிலையாகத் தங்கித் தாங்கள் வாழும் இடத்தைச் சுற்றியுள்ள நிலைப்பரப்பை தங்கள் உடமையாக்கிக் கொண்ட நிலையில் உடமையைப் பெருக்கப் பாதுகாக்க வேண்டும். தனக்குப்பின் தன் வாரிசுக்கே அது போய்ச்சேரவேண்டும் என்ற எண்ணங்கள் தோன்றும் போது மனிதன் அடுத்தவர்களை ஏமாற்றி வாழ ஆரம்பித்தான். தனக்கு வாரிசு ஏற்படுத்திக்கொள்ள தனக்கு மட்டுமே சொந்தமாக ஆண், பெண்ணையும், பெண் ஆணையும் தேர்வு கொள்ள வேண்டியது என்ற நிலை உருவாகிவிட்டது. எல்லா மதத்தவரிடையும், இனத்தவரிடையும் திருமணம் பற்றிய நம்பிக்கைகள் உண்டு. மதத்திற்கும், இனத்திற்கும் ஏற்ப நம்பிக்கைகள் வேறுபடுகின்றன. அடிப்படைக் கருத்தாகிய 'குடும்பத்தை உருவாக்குதல்' என்ற கருத்தே எல்லோரிடமும் வலிமை பெற்றுள்ளது.

இராமநாதபுரம் மீனவர்களில் சிலர் மந்திரவாதிகளை அழைத்து வந்து ஜோதிடம், மை போட்டுப் பார்த்தல் போன்ற செயல்களை செய்கின்றனர்.

கர்ப்பிணிப் பெண்கள் பற்றிய நம்பிக்கைகள்

கர்ப்பிணிப் பெண்கள் வலது கையை ஊன்றினால் ஆண் குழந்தையும் இடது கையை ஊன்றினால் பெண் குழந்தையும் பிறக்கும் என நம்புகின்றனர். கர்ப்பிணிப் பெண்கள் கிரகண நாளன்று விறகு வெட்டுதல் போன்ற வேலைகளைச் செய்தால்

குழந்தை ஊனமாகப் பிறக்கும் என நம்புகின்றனர். கர்ப்பிணிப்பெண்கள் சூடான பதார்த்தங்களை உண்டால் குழந்தைக்குத் தலைமுடி முளைக்காது என நம்புகின்றனர். குழந்தையின் தலைமுடி குறைவாக இருந்தால் கடன்தொல்லை குறைவாக இருக்கும் என நம்புகின்றனர். கர்ப்பமான பெண் வீட்டில் குளவி கூடு கட்டும் என்று நம்புகின்றனர். பெண்கள் தலைவாசலில் தலைவைத்துப் படுத்தால் குழந்தை உடல்நலக்குறைவாகப் பிறக்கும் என்ற நம்பிக்கைகள் இம்மகளிடம் காணப்படுகின்றன.

கனவு பற்றிய நம்பிக்கைகள்

கனவு சார்ந்த ஆய்வுகள் வெகுகாலமாக மனித சமுதாயத்தில் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. சிக்மண்ட் பிராய்டு 'கனவு' குறித்து விஞ்ஞான பூர்வமாக பல அரிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு சில உண்மைகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

நமது இலக்கியங்கள் பலவும் அன்றும், இன்றும் கனவுகள் பற்றிப் பேசி உள்ளன. 'கனவுநிலை உரைத்தல்' என்று அதை இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. இன்ன இன்ன கனவு கண்டால், அதற்கு இன்ன பலன் என்று சிலப்பதிகாரத்தில் பேசப்பட்டுள்ளது. நல்ல கனவுகள் குறித்தும் தீக்கனவுகள் குறித்தும் சிலம்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

'கனவு' என்பது ஆழ்மனத்தின் செயல்பாடுகள் சார்ந்தது என்று உளவியலார் கருதுகின்றார்கள். கனவு பற்றிய நம்பிக்கை சங்ககாலம் முதல் தொன்றுதொட்டுத் தமிழரிடம் இருந்து வருகிறது. இதனைச் சங்க இலக்கியங்களும் எடுத்து இயம்புகின்றன. காப்பிய இலக்கியமான இராமாயணத்தில் கனவு பற்றிய செய்தி இடம்பெறுகிறது. கனவுகள் பலிக்கும் என்று நம்பி சீதையைத் திரி சடை தேற்றுகிறாள். இடக்கண் துடித்தால் நல்லது நடக்கும் என்று கூறுகிறாள். சீதையும் அதை நம்புகிறாள். இவ்வாறாக கனவு குறித்த நம்பிக்கைகள் காலந்தோறும் இருந்து வந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

திருமணம் நடப்பதாகக் கனவு கண்டால் அவர்கள் வீட்டில் யாரேனும் இறக்கப்போவதாக மீனவ மக்கள் நம்புகின்றனர். தீப்பிடிப்பது போல் கனவு கண்டால் அவர்களது வீட்டில் அல்லது உறவினர் வீட்டில் உள்ள பெண் குழந்தைகள்

பூப்படையப்போவதாக நம்புகின்றனர். கனவில் பூக்கொடுப்பது போல் கனவு கண்டால் குழந்தை பாக்கியம் கிடைக்கும் என நம்புகின்றனர். கனவில் மீன் மற்றும் பூவினைப் பார்த்தால் நன்மை நடப்பதாக நம்புகின்றனர். ஆற்றில் வெள்ளம் வருவது போல் கனவு கண்டால் அம்மை நோய் வரும் எனவும் சுறாமீன், திமிங்கலம் போன்றவை கனவில் கண்டால் செல்வம் பெருகும் என்றும், மீன்பிடிப்பது போலக் கனவு கண்டால் நெடுங்கால ஆசை விரைவில் நிறைவேறும் எனவும், கனவில் கலங்கரை விளக்கத்தைக் கண்டால் அழகிய பெண் மனைவியாக வருவாள் எனவும் நம்புகின்றனர். பறவைகளைக் கனவில் கண்டால் அதிஸ்டம் வரும் எனவும், செடிகள் பூத்துக்குலுங்குவதைப் போல் கனவு கண்டால் தொழில் அல்லது வியாபாரத்தில் நல்ல மாறுதல்கள் ஏற்படும் என நம்புகின்றனர்.

கனவில் கழுகு வட்டமிடுவதாகக் கண்டால் தீமை வரும் என்றும், காட்டு விலங்குகளைக் கனவில் காண்பது நல்லதல்ல என்றும், குழந்தை இல்லாத வெறும் தொட்டிலைக் கனவு காண்பது நல்லதல்ல என்றும், தண்ணீர் குளிப்பது போல் கனவு காண்பது நல்லதல்ல என நம்புகின்றனர். கனவில் மாமிசத்தைப் பார்த்தால் தீங்கு நேரும் என்று நம்புகின்றனர். கனவில் பாம்பு தீண்டினால் நன்மையாகவும், பாம்பு விரட்டினால் தீங்காகவும் என நம்புகின்றனர். போலீஸ் வருவது போல் கனவு கண்டால் ஊரில் யாராவது இறக்க நேரிடும் என நம்புகின்றனர். இறந்தவர்கள் கனவில் வந்து பணம் தந்தால் உடல்நிலை சரியில்லாமல் போகும் என நம்புகின்றனர். இறந்தவர்களை கனவில் காண்பது தீய சகுனமாக மீனவர்கள் நம்புகின்றனர். இவ்வாறாக மீனவ மக்களின் கனவுகள் சார்ந்த நம்பிக்கையாக உள்ளது.

நன்மைகளைப் புலப்படுத்தும் கனவுகள் பின்வருமாறு:

கனவுகள்	நம்பிக்கைகள்
அழுதல்	மழை பெய்யும்
இளநீர்	ஆண் குழந்தை பிறக்கும்
குடை	விருந்தினர் வருவார்கள்
செடிநட்டால்	உறவு வளரும்
தண்ணீர் இறைத்தல்	செல்வம் பெருகும்
தண்ணீர்ப்பாணை உடைதல்	குழந்தை பிறப்பு

தீ	பெண் பருவம் அடைவாள்
தேங்காய்	ஆண் குழந்தை பிறக்கும்
நிறை பாணை	செல்வம் பெருகும்
பாம்பு கொத்தினால்	நல்லது நடக்கும்
பூ	பெண் குழந்தை பிறக்கும்
மாலை கொடுத்தல்	திருமணம் நடக்கும்
மாம்பழம்	ஆண் குழந்தை பிறக்கும்
மீன்பிடித்தால்	பணம் கிடைக்கும்
வாழைப்பழம்	ஆண் குழந்தை பிறக்கும்

தீமைகளைப் புலப்படுத்தும் கனவுகள்

கனவுகள்	நம்பிக்கைகள்
ஆடு உறித்தால்	துன்பம்
எருமை மாடு துரத்தல்	துன்பம்
கிணறு இடிந்து விழுதல்	இறப்பு
கிளைகள் வெட்டப்பட்டால்	துன்பம்
திருமணம் நடத்தல்	இறப்பு
நகைகள் கழற்றல்	இறப்பு
பயணம்	இறப்பு
புதிய ஆடைகள்	இறப்பு
மரம் அடியோடு சாய்ந்தால்	இறப்பு
மாடு விரட்டுதல்	சண்டை
மாமிசம்	துன்பம்
வீடு இடிதல்	இறப்பு

கண்ணேறு

‘கல்லெரிக்கு தப்பினாலும் தப்பலாம் கண்ணெரிக்குத் தப்ப முடியாதே’ என்று ஒரு பழமொழி இன்றும் நாட்டுப்புற வழக்கில் உள்ளது. கண்ணேறு கழித்தல் என்று ஒரு நம்பிக்கை இன்றும் கிராமத்து மக்களிடம் காணப்படுகிறது. இதை ‘கந்தட்டி’ என்று வட்டார வழக்கில் சொல்லுகிறார்கள்.

ஒரு மனிதனின் அழகு, உடல்நலம், செல்வவளம் ஆகியவற்றைப் பார்த்தும் பொறாமை கொள்ளும் ஒருவனின் கண்பார்வைக்கு அழிக்கும் சக்தி உண்டு என்று நம்புகின்றனர். இதனைக் கண்ணேறுபடுதல் என்றும் திருஷ்டிபடுதல் என்கின்றனர். இந்தத் தீயசக்தியைச் செயல்பாட்டில் தடுப்பதற்கும், அழிப்பதற்கும் பல

வழிமுறைகளைச் செய்கின்றனர். செவ்வாய், வெள்ளி, சனி ஆகிய நாட்களில் இரவு தாங்குவதற்குமுன் வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு கண்ணேறுபட்டிருந்தால் நீங்குவதற்காக சூடம் சுற்றுகின்றனர். வெற்றிலை அல்லது காகிதத்தில் சூடத்தை வைத்து கைகளில் எடுத்து இல்லத்தில் உள்ள அனைவரையும் சேர்ந்து அமரச்செய்து இல்லத் தலைவியர் மந்திரம் சொல்லிக் கொண்டே ஒவ்வொருவர் தலையையும் மூன்று முறை சுற்றி வாசல் முற்றத்தில் வைத்து எரிப்பர். திருஷ்டி கழிக்கும் போது தொடங்கிய திலிருந்து முடியும் வரை வீட்டில் உள்ளவர்கள் வெளியில் செல்லமாட்டார்கள்.

“கண்ணேறுபட்டதால் தான் வியாதியோ, பொருளாதார குழப்பமோ ஏற்பட்டுவிட்டது என்று கருதினால் முச்சந்தியிலிருந்து மண் எடுத்து வந்து பெட்டியில் வைத்து மிளகாய் வற்றல், உப்பு ஆகியவற்றைச் சேர்த்து கண்ணேறு போகவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டே சுற்றுவர். எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் காரணம் கண்ணேறு தான் என்றும், உப்பு, மிளகாய் வெடித்துச் சிதறுவது போல கண்பார்வையின் சக்தியும் சிதறிவிட்டது என்று நம்புகின்றனர்.

சிறுகுழந்தைகள் பால், மற்ற உணவுப் பொருள்களை சாப்பிடாமல் இருந்தால் அக்குழந்தைகளுக்கு உண்ணக் கொடுப்பதற்காக வைத்திருக்கும் பாலையும் உணவுப் பொருள்களையும் கையில் எடுத்து அவர்கள் தலையை மூன்றுமுறை சுற்றி அதில் மூன்றுமுறை எச்சிலைத் துப்பி தெரு நாயை அழைத்து அதற்குப் போட்டு உண்ணச் செய்கிறார்கள்.⁵⁷ இதனால் குழந்தைக்கு ஏற்பட்ட கண்ணேறு உணவிற்கு மாற்றப்பட்டு அவை நாயால் உட்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது என்று நம்பியே இதனைச் செய்கின்றனர்.

வீடு கட்டும் போது வீட்டில் கண்ணேறு படாமல் இருக்க கொடும்பாவியை வைக்கோலால் செய்து முன்புறம் வைப்பர். வீடு கட்டி முடிந்தபின் இது தூக்கி மூலையில் எறியப்படும். அந்த இடத்தில் வெள்ளைப் பூசணிக்காயில் மனிதனின் முகம்போல் கரியால் வரைந்து கம்பத்தில் கட்டி வைக்கிறார்கள். இது தானாக அழுகிவிடும் வரை இதனை யாரும் தொடமாட்டார்கள். வீட்டைப் பொறாமையுடன் பார்ப்பவர்களின் கண்களில் இருந்து வரும் சக்திகள் பூசணிக்காயில் படுவதாகவும் அவை அழுகிவிடும்போது தீயசக்திகளும் அழிந்துவிடுவதாக நம்புகின்றனர்.⁵⁸

நன்றாக துணி உடுத்திக் கொண்டு வெளியில் சென்று வந்தால் அன்று இரவு சூடம் எடுத்து தலையைச் சுற்றி வாசலில் வைத்து எரிப்பர். இவ்வாறு கண்ணேறு கழிப்பதற்காகச் செய்யும் அனைத்துச் சடங்குகளும் கண்பார்வையால் உண்டான மனிதனுக்குத் துன்பம் தரும் தீய சக்திகளை, உப்பு, சூடம், மிளகாய் அவற்றை அழிப்பதன் காரணமாக அத்தீய சக்திகள் அழிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையே ஆகும்.

புதுவீட்டில் சடங்கு நம்பிக்கை

புதுவீட்டைக் கட்டும்போதே தீய ஆவிகள் தீண்டாதிருக்க காஞ்சரங்கட்டை ஆகியவற்றை புதைத்து அதன் மீது கட்டுவர். வாசலில் நிலைக்கு மேல் திஷ்டி கழித்து, மஞ்சள் துணியுடன் கட்டித் தொங்கவிடுவார்கள். வீட்டிற்கு மேல் கூரை அமைக்கும் போது கன்னிமூலையில் சிறிதளவு ஓட்டை விட்டுக் கட்டுவர். முடியும் தருவாயில் வீட்டில் உள்ளவர்கள் பணத்தை சில்லறையாக வீடு கட்டுபவர் கையில் கொடுப்பர். அவர் கூரையின் மேல் அமர்ந்து கொண்டு ஓட்டை வழியாக அந்தக் காசுகளைப் போடுவார். வீட்டின் தலைவி கீழே நின்று தனது முந்தானையை விரித்து காசுகளைக் கீழே சிதறாமல் எல்லாவற்றையும் பிடித்துக் கொள்வார். இது வீட்டிற்குச் செல்வ வளம் உண்டாக நடத்தப்படும் ஒரு மந்திரச் சடங்காகும். 'கொடுக்கிற தெய்வம் கூரையைப் பிய்த்துக் கொண்டு கொடுக்கும்' என்பது பழமொழி. இந்த அடிப்படையில் தெய்வம் மேல்கூரையைப் பிளந்து கொண்டு வீட்டிற்குள் செல்வத்தைப் பொழியும் என்று நம்பி இச்செயலைச் செய்கின்றனர். வீட்டில் அடுப்பு அமைக்கும் போது தேங்காய், பழம், ஊதுபத்தி, இனிப்பு முதலியவற்றை அடுப்பு அமைக்கப்போகும் இடத்தில் வைத்து வீடு கட்டியவர் சாமிக்குப் படைப்பார். வீட்டிற்குள் குடிபோவதற்கு முந்தைய நாள் வீடுகட்டப் பயன்படுத்திய கட்டுமரங்களில் தச்சுக்கழித்தல் சடங்கை தச்சன் நிறைவேற்றுவான். புதுமனை புகுவிழா அன்று காலையில் வீட்டை அலங்காரம் செய்து நடுவீட்டில் அடுப்பு வைத்து அதன்மீது புதுப்பானையில் பால் ஊற்றி வைப்பர். பால் வைத்திருக்கும் அடுப்பை இல்லத்தலைவி நெருப்புப் பற்றவைத்து எரியவிட்டு பால்பானையில் பொங்கி வழியும்படி காய்ச்சுவர். அந்தப் பாலை எடுத்து சீனி கலந்து வருகை தந்த அனைவருக்கும் கொடுப்பர். அதன்பிறகு விருந்து நடைபெறும் என்பதை அறியமுடிகிறது.⁵⁹

தொழில் தொடர்பான நம்பிக்கைகள்

இம்மக்கள் பரதவ குலத்தவராகையால் மீன்பிடித்தலே இவர்தம் சிறப்பான தொழிலாகும். அதற்குப் பயன்படும் கட்டுமரங்கள், தோணி, லாஞ்சி முதலியவற்றை முதன்முதலில் கடலில் இறங்கும்போது சில நம்பிக்கைச் சடங்குகளைப் புரிகின்றனர். தொழிலுக்குப் பயன்படும் கருவிகளை பூ, மாலை முதலியவற்றால் அலங்காரம் செய்துவைத்திடுவர். பாதிரியார் கருவிகளைப் புனிதப்படுத்தும் மந்திரங்களைச் சொல்லி கருவிகளின் மீது தீர்த்தம் தெளிப்பார். கருவிகளில் கட்டி வைத்திருக்கும் பன்னீர் புட்டிகளை கட்டி உடைப்பார். பின்னர் சந்தனம், குங்குமம் இவற்றால் கருவிகளின் மீது ஆசீர்வாதம் செய்வார். கருவிகளுக்கு உரிமையாளர் செம்பில் பால் வைத்திருப்பார். உறவினர் ஒருவர் ஒரு செம்பில் கடல்நீரை எடுத்து பால்செம்பில் ஊற்றுவார். பின்னர் அதில் தீர்த்தத்தை ஊற்றுவார். செம்பு வழிந்து கருவிகளை நனைக்கும். அதன்பின் அக்கருவிகளின் உரிமையாளர் கருவிகளின் மீது தேங்காய் உடைப்பார். இதன் பின்னரே தொழில் கருவிகள் கடலில் இறக்கப்படும். ஒவ்வொரு வருடமும் ஆயுதபூசையன்று தங்கள் தொழில் கூடங்களையும், தொழில் கருவிகளையும் மாவிலை, வாழைமரம், பூ முதலியவற்றால் அலங்காரம் செய்து கடவுளை நினைத்து தங்கள் தொழிலை ஆசீர்வதிக்க மந்திரங்கள் படிக்கின்றனர்.⁶⁰

கட்டுமரங்களை அலங்கரித்தல்

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மீன்பிடிப்பருவம் வந்தவுடன் கொடியேற்றம் நாளில் மீனவர்கள் தங்கள் கட்டுமரங்களை நன்கு அலங்கரித்து கொடியேற்றி வைப்பது உண்டு. திருவிழாவிற்காக கொடியேற்றம் நடைபெறும் நாளின் போது அந்த கட்டுமரமும் மீன்பிடிக்கச் செல்லாது. பொதுவாக ஜீன், ஜீலை மாதத்தில் தென்மேற்குப் பருவக்காற்று வீசும் காலத்தில் சாரலோடு கூடிய தென்றல் காற்று வீசும் நேரம் இறால் மீன்கள் உற்பத்தி கடலில் அதிகரிக்கும். இந்த நேரங்களில் இராமநாதபுர மீனவர்கள் நன்றாக கடல் தொழில் புரிந்து அதிக பொருள் ஈட்டுவர். எனவே ஜீன், ஜீலை மாதங்களில் கிடைக்கும் வருவாயைக் காட்டிலும் கொடியேற்றிய பின் உள்ள ஒன்பது நாட்களிலும் வருமானம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடம் காணப்படுகிறது.

நீராட்டு

புதிய கட்டுமரம் தொழிலுக்குச் செல்லும் போதும், வாரத்தில் முதல் நாள் தொழிலுக்குச் செல்லும் போதும் நீராட்டுச் சடங்கைச் செய்கிறார்கள். நீராட்டு என்பது வசம்பு, சந்தனம், மஞ்சள் இவற்றை அரைத்து நீரில் கலக்கி அதனை வீட்டில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கின்ற புனிதரின் திருவுருவப்படங்களுக்கு முன்னால் வைத்து பத்தி ஏற்றி வைத்து, சாம்பிராணி புகை காண்பித்து இறைவழிபாடு செய்து கொண்டு செல்லும் கலவை ஆகும். தொழிலுக்குச் செல்கின்றவர்கள் தங்களது உணவுப் பாத்திரங்களோடு நீராட்டுக் கலவையையும் ஏந்திச் செல்வர். படகுக்குச் சென்றதும் படகை அவிழ்த்துவிட்டு வீட்டில் இருந்து வாங்கிச் சென்ற கலவையைப் படகின் உள்ளேயும் வெளியேயும் தெளிப்பர். விபத்து இன்றி படகு சென்று வரவும், நிறைய மீன்பாடு கிடைக்க வேண்டியும் இதனைச் செய்கிறார்கள். நீராட்டுச் செய்யாமல் எந்தப் படகும் தொழிலுக்குச் செல்வதில்லை.

நீரோட்டம், வானவில் தோற்றம் பற்றிய நம்பிக்கைகள்

“மீன்பிடிக்கச் செல்லுகையில் ஓடும் நீரோட்டம், ஆகாயத்தில் போடப்படும் வானவில், வீசும் காற்று இவைகளைக் கொண்டு சில முடிவுக்கு வருகிறார்கள்.

மால வில்லு மழைக்கு
கால வில்லு காத்துக்கு
அந்தி கிழக்க
அருகால் மேக்க
மந்திப் புரண்டாலும்
மழைத் தப்பாது

எனும் அவர்களது பாடல் இயற்கையின் மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. மீன்களை இனம் கண்டு கொள்ள அவர்கள் வைத்துள்ள நம்பிக்கையினைக் கீழ்க்காணும் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

கட்டாக்கு என்பாரு
கட்டாக்கு கண்ணப்பாரு
சீலாக்கு எதைப்பாரு
சீலாக்க செவலப்பாரு

கண்ணைக் கொண்டும் செவிலைக் கொண்டும் வைத்து இன்ன மீன் என்பதனை அவர்கள் அறிந்து கொள்கிறார்கள்.

தீட்டுக்கழித்தல்

ஒரு வலையில் மீன்பிடிபடவில்லையெனில் அந்த வலைக்குத் தீட்டுக் கழித்தல் நடைபெறுகிறது. எந்த வலையில் மீன்பிடிபடவில்லையோ அந்த வலையை அவிழ்த்து அதனை துடைப்பம் வைத்து துடைத்து, காசுக்கட்டி, களிப்பாக்கு, இவற்றோடு மிளகாய், உப்பு, மண் மூன்றையும் ஒரு துணியில் கட்டி மீன்படாத வலையைச் சுற்றி அடுப்பில் போட்டு எரிக்கிறார்கள். இதன்மூலம் வலைக்கு உள்ள தீட்டு நீக்கிவிட்டதாக நம்புகின்றனர். இதனை யாரும் அறியாவண்ணம் செய்கின்றனர். இப்பகுதியில் வாழும் மீனவர்கள் தீட்டுக் கழித்தல் சடங்கினை செய்கின்றர். வாரத்தில் முதன்முறையாக கடலுக்குச் செல்லும் போது வீட்டில் இருந்து வசம்பு, மஞ்சள் இவற்றை அரைத்து நீரில் கரைத்து எடுத்துக் கொண்டு போய் மீன் பிடிக்கப் பயன்படுத்தும் வலை, கட்டு மரம் இவற்றைச் சுற்றித் தரையில் கொட்டிவிடுவர். அதற்குப் பிறகுதான் கட்டுமரத்தைக் கடலில் இறக்குவார்கள். தங்களது வாழ்வியல் சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் போன்று தீட்டு கழித்தல் போன்ற நம்பிக்கையையும் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தச்சுக் கழித்தல்

புதிதாகச் செய்யப்பட்டிருக்கும் கட்டுமரம் அல்லது விசைப்படகு ஒன்றினை நீரில் இறக்குவதற்கு முன்னர் நள்ளிரவில் அதற்குத் தச்சுக் கழிக்கப்படுகிறது. இதற்கு ஆகும் செலவினை தச்சுக் கழிக்கும் கைவினைஞர்களுக்கு கொடுத்துவிடுவார்கள். தச்சுக் கழித்தல் நேரங்களில் பொதுவாக மீனவர்கள் கலந்து கொள்வதில்லை. தச்சுக் கழித்தல் செய்யாமல் கடலில் இறக்கப்படுகின்ற வள்ளம் அல்லது கட்டுமரங்கள் விபத்துக்குள்ளாகும் என்றே நம்புகிறார்கள். தோணிகளை கடலில் இறங்குவதற்கு முன்னர் நள்ளிரவில் தச்சுக் கழித்தல் நடைபெறுகின்றது. வீடுகளைப் போன்றே இங்கும் தச்சர்களைத் தவிர பிறரை அனுமதிப்பதில்லை.

பயணம் பற்றிய நம்பிக்கை

மீனவர்கள் வியாபாரத்திற்கு வெளியூர் செல்லும் போது தவறாமல் சகுனம் பார்த்தே புறப்படுவார்கள். நிறைகுடத்துடன் ஒரு பெண் எதிரே வந்தால் அது நல்ல சகுனம் என நம்புகின்றனர். பூனை குறுக்கே வருதல், போகும் போது தலையில் தலைவாசல் நிலைதட்டுதல், காலில் கல் தட்டுதல் போன்றவை தீயசகுனமாகும் என

நம்புகின்றனர். தலையை விரித்த பெண், காலிக்குடம் ஆகியன எதிரே வந்தால் கெட்ட சகுனம் என்று நம்புகின்றனர்.

ஆடை பற்றிய நம்பிக்கைகள்

புத்தாடை முதன்முதலாக சனிக்கிழமை கட்டக்கூடாது என்று நம்புகின்றனர். சனிக்கிழமை புத்தாடை கட்டினால் எங்காவது ஒரு இடத்தில் அவர்களின் சொந்தத்திற்குள் இறப்பு நிகழும் என நம்புகின்றனர். ‘கோடித்துணியின் ஓரத்தில் மஞ்சள் அரைத்து தடவிய பின் உடுப்பது நல்லது’ என நம்புகின்றனர்.⁶¹

வழிபாட்டு நம்பிக்கைகள்

கடவுள் பற்றிய நம்பிக்கையும், எண்ணமும், பயமும் வந்த காலகட்டத்தில் தான் மனிதன் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள தீங்குகளில் இருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்ள உயிர்ப்பலி இடும் வழக்கத்தை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். ஒருபுறம் மனிதனுக்கு அறிவு வளர, வளர சமூகத்தில் இன்னொரு புறம் அறியாமையும் மூடநம்பிக்கையும் வளர்ந்து கொண்டே இருந்திருக்கிறது.

‘தலைக்கு வந்தது தலைப்பாகையோடு போயிட்டு’ என்பது வழக்கு. தன் உயிரைக் காத்துக்கொள்ள நேர்த்திக் கடனாக ஒரு ஆட்டை தன் இஷ்ட தெய்வத்திற்குப் பலியிட்டால் பரவாயில்லை என்று மனிதன் நினைத்து தான் பலியிடும் வழக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறான். குடும்பம் நன்மை பெறவும், துன்பம் நீங்கவும் உயிர்ப்பலிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

கடவுள் அருளை எதிர்பார்த்து முடி எடுத்தல், இறைவனின் பெயரை வைத்தல் போன்ற செயல்களை நல்லது என்று நம்புகின்றனர். மேலும் அர்ச்சனை செய்யும் போது உடைக்கப்படும் தேங்காய் சமமாகச் சரிபாதியாக உடைய வேண்டும். அவ்வாறு உடையாமல் குறுக்கும் நெடுக்குமாக உடைந்தாள் சாமி குற்றமாகும் என்று கருதுகின்றனர். பொங்கல் பொங்கி வரும் பொழுது சனிமுலையில் (வடகிழக்கு திசையில்) விழுந்தால் பொங்கல் வைத்து வழிபடும் குடும்பத்திற்கு நன்மை என்ற குறிப்பிடுகின்றனர். பலியிடப்படும் ஆடு அல்லது கோழி மஞ்சள் கலந்த நீரைத் தெளித்தவுடன் குலுக்கினால் நல்லது என்றும், அதிக நேரம் குலுக்காமல் இருந்தால்

கெட்டது என்றும் கூறுகின்றனர். குலதெய்வக் கோவிலில் வேண்டிக் கொண்டு மரத்தில் தொட்டில் கட்டினால் குழந்தை பாக்கியம் கிடைக்கும் என்று நம்புகின்றனர்.

உயிர்ப்பலி கொடுப்பதால் தனக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்கள் துன்பங்கள் முதலியன நீங்கிவிடும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே இத்தகைய 'வழிபாட்டு' முறைகள் தோன்றி இருக்கின்றன.

நலம் வளம் வேண்டிய நம்பிக்கைகள்

மக்கள் சமூகமாகக் கூடிவாழத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து உடல் நலமும் பொருளாதார வளமும் வேண்டி பல சடங்குகளைச் செய்து வருகின்றனர். அவர்கள் செய்து வரும் சடங்குகளைத் தொத்து மந்திரச் சடங்குகள், ஒத்த மந்திரச் சடங்குகள் என்ற இரண்டு பிரிவுகளில் அடக்கிவிடலாம். இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் சடங்குகள் முன்னோர்கள் காலத்திலிருந்து மக்களிடம் இன்று வழங்கி நிலைபெற்றுவிட்டவை ஆகும்.

இறப்பு சார்ந்த நம்பிக்கைகள்

உலகில் 'ஒரு மனிதனின் பிறப்பும், இறப்பும் அவரவர் கையில் இல்லை. அது நம்மைப் படைத்த இறைவன் கையில்தான் உள்ளது என்று மக்கள் நம்புகிறார்கள். 'விதி வலியது' எல்லாம் விதிப்படி தான் நடக்கும். தலையில் அன்று ஆண்டவன் எழுதிய எழுத்துப்படிதான் எல்லாம் நடக்கும். இவ்வாறு இறப்பு சார்ந்த நம்பிக்கைகளில் விதியைப் பிடிக்க யாரால் முடியும். விதிவிட்ட வழி; அவனுக்கு கொடுப்பனை அம்புட்டுத்தான். அதான் போய் சேர்ந்துட்டான் போன்ற சொல்லாடல்களைக் கிராமப்புறங்களில் கேட்கலாம். அவ்வகையில் ஓர் உயிர் இந்த பூமியில் வாழ்வது ஒரு கணக்கு உள்ளது. அதற்குமேல் ஒரு கடுகளவுகூட அவன் சாப்பிட முடியாது. அன்னந்தண்ணியும் ஆண்டவன் அவனவனுக்கு அளந்து தான் கொடுத்திருக்கிறான். இவ்வகையில் மனிதனின் இறப்பு என்பது விதி வழி நடக்கும் என்று மக்களால் நம்பப்படுகிறது.

உயிருள்ளவை அனைத்தும் ஒருநாள் இறக்கவேண்டும் என்பது உலக நியதி ஆகும். வாழ்க்கை என்பது ஒரு பயணம் ஆகும். அப்பயணத்தின் தொடக்கம் பிறப்பில்

தொடங்கி பயணத்தின் முடிவு இறப்பில் முடிகிறது.இப்பயணத்தைத் தொடங்கிய ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் பயணம் எப்போது முடியும் என்பது தெரியாது. உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு உயிர்களும் இறந்தபின் என்ன ஆகின்றன என்பது இன்றுவரை மனிதர் மத்தியில் பெரிய கேள்விக்குறியாக இருக்கின்றது. இவ்வுலக வாழ்வுக்குப்பின் மனிதனுக்கு மறுவாழ்வு உண்டு என வெகுகாலத்திற்கு முன்பு மக்கள் நம்பி வந்தனர் என்பதை எகிப்திய பிரமீடுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.மனிதன் பாவம் செய்யத் தொடங்கிய அன்று முதல் சாவும் அவனுக்குத் தண்டனையாக கொடுக்கப்பட்டது என்பது உலகில் நம்பிக்கை ஆகும்.இவ்வகையில் இராமநாதபுர மீனவர்கள் இறந்தவர்களுக்காகச் செய்யும் சடங்குகளையும், அதில் வெளிப்படும் கடவுள் நம்பிக்கைகளையும் பின்வரும் பகுதியில் வெளிப்படுத்தலாம்.

குழந்தைகள் இறப்பில் உள்ள நம்பிக்கைகள்

பிறந்தவுடன் இறந்துவிடும் குழந்தைக்கு எவ்விதச் சடங்கும் செய்யாமல் வெள்ளைத்துணியில் சுற்றி வைத்து வீட்டின் அருகில் புதைத்துவிடுகிறார்கள். குழந்தை இறந்தால் அதிகம் அழுவதில்லை. ஏனெனில் குழந்தைகள் பாவமற்றவர்கள் இறந்தவுடன் நேராகச் சொர்க்கம் சென்றுவிடும் என்பதால் அதிகமாகக் கண்ணீர் வடிக்கும்போது குழந்தைகளின் ஆவி மோட்சத்தைச் சேராமல் கண்ணீரில் நீந்தித் தத்தளிக்கும் என்றும் இம்மக்கள் நம்புகின்றனர். குழந்தை இறந்துவிட்டால் அதிகமாகத் துக்கம் கொண்டாடமாட்டார்கள். மாறாக இறந்த குழந்தை சொர்க்கத்தில் மகிழ்ச்சியாக உள்ளது என்ற நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். இருப்பினும் குழந்தையோடு பழகியவர்களின் உள்ளத்தில் உளவியல் அடிப்படையில் துக்கம் இருக்கத்தான் செய்யும் அதை வெளிப்படையாகக் காட்டிக்கொள்வதில்லை.

முதல் குழந்தையை (தலைப்பிள்ளை) மையவாடியில் புதைத்தால் சுடுகாட்டில் புதைத்த இடத்தில் உறவினர்கள் காவல் இருக்கிறார்கள். நான்கு, ஐந்து நாட்களுக்குப்பின் புதைத்த சடலத்தை தோண்டி எடுத்து வேறு ஓர் இடத்தில் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் புதைக்கிறார்கள். ஏனெனில் மந்திரவாதிகள் தலைப்பிள்ளையின் மண்டை ஓட்டிலிருந்து மை தயாரிக்க இச்சுவத்தை எடுத்துச் சென்றுவிடுவர் என்று நம்பிக்கையே காரணமாகும்.மேலும் அவ்வாறு எடுத்துச்

சென்றுவிட்டால் இறந்த குழந்தையின் தாய்க்கு அடுத்த குழந்தை பாக்கியம் இருக்காது என்றும் நம்புகின்றனர். கிறித்துவ மீனவர்கள் இறந்தவர்கள் உயிர்க்கும்போது உடலோடும், ஆன்மாவோடும் உயிர்த்து யேசுவைப் போலவே தோன்றுவர் என்பதால் தான்; இறந்தவர்களின் உடல் புதைக்கப்படுகிறது என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடம் பொதுவாக உண்டு. அதனைப்போன்று இந்துக்கள் இறந்தவர்களின் உடலை எரிக்கும்போது அவர்கள் உடலளவிலும் மனதளவிலும் செய்த பாவங்கள் எரிந்து ஆன்மா சொர்க்கம் பெறும் என்றும் நம்புகின்றனர்.

இளைஞர்களின் இறப்பில் ஏற்படும் நம்பிக்கைகள்

வாலிப வயதில் திருமணத்திற்கு பின் ஒரு ஆணோ, பெண்ணோ இறந்துவிட்டால் நாவிதன் மூலம் மற்றவர்களுக்கும் சொல்லி அனுப்புவர். கோவிலில் அல்லது ஊர்ப் பொது இடங்களில் துக்கமணி அடிக்கப்படும். இறந்தவரின் தலையணை அருகில் ஊதுபத்திகள் கொளுத்தி வைக்கப்படும். இதன்மூலம் வரும் புகை மற்றும் வாசனையின் மூலம் இறைவன் அணுகிவருவர் என்ற நம்பிக்கையும் மீனவ மக்களிடம் உண்டு. ஆன்மா விண்ணகம் சேரவேண்டும் என்பதற்காகவே முப்பது நாட்களும் கறி சாப்பிடமாட்டார்கள். முப்பதாம் நாள் முடிவதற்குள் யாரும் வாடிக்கு போகமாட்டார்கள். இவர்கள் பயன்படுத்திய பொருட்களை உபயோகிக்கமாட்டார்கள். ஈரக்காலுடன் வாடிக்குப் போகக்கூடாது என்றும், இதை மீறிப்போனால் குடும்பத்தில் யாரேனும் இறந்துவிடுவார்கள் என்றும் நம்புகின்றனர்.

பெரியோர்கள் இறப்பில் ஏற்படும் நம்பிக்கை

திருமணமானவர்கள் இறந்துவிட்டால் அவர்களுக்குச் செய்யும் சடங்கு நம்பிக்கை ஆண், பெண் என்ற இருபிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆராயலாம். உடல்நிலை மிகவும் மோசமான நிலையினை அடைந்து இறந்துவிடுவார்கள் என்று எண்ணும் போது அவருடைய உறவினர்கள் ஒவ்வொருவராகத் தங்கள் பெயரையும், உறவையும் சொல்லி வாயில் பால் ஊற்றுகின்றனர். அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமானவர் அருகில் இல்லாவிட்டால்; அவர்களின் பேரும் உறவையும் சொல்லி மற்றவர் பால் ஊற்றுகின்றார்கள். இறக்கும் தருவாயில் இறப்பவர் யாரையாவது மனதில் நினைத்திருந்தால் அவர்கள் வரும்வரை உயிர்போகாது என்று நம்புகின்றனர்.

உயிர்போனபின் வாடியில் வைக்கும் வரை மற்றவர்கள் மாலை அணிவித்து வணங்கிச் செல்லமாட்டார்கள்.

திருமணமான ஓர் ஆண் தன் மனைவி உயிருடன் இருக்கும் போது இறந்துவிட்டால், சவத்தை சுத்தம் செய்து சுத்தமான உடை அணிவிக்கிறார்கள். இறந்தவரின் மனைவியை வீட்டிற்கும் அழைத்துச் சென்று கைம்பெண்களில் ஒருவர் அவள் கையில் இருக்கும் வளையல்களைக் கழற்றி, பொட்டை அழித்து, வெள்ளைப்புடவை உடுத்திக் கொள்ளும்படி செய்து அழைத்து வந்து சவத்தின் முன்நிறுத்துகின்றனர். அப்பெண் புடவையில் முகத்தை மூடி முக்காடு போட்டுக் கொள்கிறார். அவருடைய முகத்தை தாலி அணிந்திருக்கும் பெண்கள் பார்த்தால் அவர்களுக்கும் இந்த நிலை வந்துவிடும் என்று மக்கள் நம்புகின்றனர்.

“திருமணமான பெண் தற்கொலை செய்துகொண்டால் எந்தவித சடங்கும் செய்யாமல் பிணத்தினை எரித்துவிடுகிறார்கள். ஏனெனில் இறந்தவர்களின் ஆன்மா சாந்தி அடையாமல் அலைந்து திரிந்து கொண்டு இருக்கும் என்று மீனவர்கள் நம்புகின்றனர். பாலூற்றல், கருமகாரியம் செய்தல், முப்பது படைத்தல் போன்றவற்றைச் செய்வதன் மூலம் இறந்தவரின் ஆன்மா அமைதிபெறும்” என்ற பொதுவான நம்பிக்கை இராமநாதபுரம் மீனவர்களிடம் அதிகமாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது.⁶²

ஆவி பற்றிய நம்பிக்கைகள்

மக்கள் வாழ்வில் எதிர்பாராத நன்மைகளும், எதிர்பாராத தீமைகளும் ஏற்படும்போது இவை மனிதசக்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தியால் நடக்கின்றன என நினைக்கின்றனர். நன்மைதரும் சக்திகளை நல்ல ஆவிகள் என்றும், தீமை தரும் சக்திகளை தீய ஆவிகள் என்றும் கணிக்கின்றனர். கிறித்தவ மீனவர்கள் நன்மைதரும் ஆவிகளைச் சம்மனசுகள் என்றும், தீமை தரும் ஆவிகளைச் சாத்தான்கள் என்றும் பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர். ஆவிகள் குறித்த நம்பிக்கையில் கடவுள் பன்னிரு விலாச சம்மனசுகளைப் படைத்தார். அவற்றில் மூன்று விலாச சம்மனசுகள் கடவுளின் கட்டளையை மீறி அலங்காரத்தால் பாவத்திற்கு உட்பட்டன. இவை கடவுளால் சாத்தான்களாகும்படி சபிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு சபிக்கப்பட்ட சாத்தான்கள் நரகில்

அழியா நெருப்பில் தள்ளப்பட்டன. இச்சாத்தான்கள் தாங்கள் இழந்த இன்ப வாழ்வை மனிதன் அடையக்கூடாது என்று அவனுக்கு ஓயாது தொல்லை கொடுத்து வருகின்றன என்பது கிறித்துவ மீனவர்களின் நம்பிக்கையாக உள்ளது. இந்நம்பிக்கை கிறிஸ்தவ மதம் சார்ந்த நம்பிக்கையடிப்படையில் அமைந்துள்ளதாக அறியமுடிகிறது.

மீனவ மக்கள் தங்களோடு உயிரோடு வாழ்ந்தவர்கள் இறந்தபின் என்ன ஆனார்கள் என்ற வினாவை எழுப்புகின்றனர். இப்படி இறப்பும் பிறப்பும் அவர்கள் சிந்தனையைத் தூண்டின. எனவே இறந்தவர்கள் மீண்டும் பிறப்பதாகவே நம்பினர். உடலைவிட்டு ஆவி பிரிந்து செல்கிறது. அந்த ஆவி மற்றொரு உடலில் புகுகின்றது. இவ்வாறு பலமுறை மனிதன் மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதாக இந்துமத மீனவ மக்களும் நம்புகின்றனர். 'ஏரும் பிறப்பும்' எனும் நம்பிக்கையை ஏழு பிறப்பு எனவும் தொடர்ந்து எழுகின்ற எண்ணிக்கையற்ற பிறப்பு எனவும் இந்தியத் தத்துவ ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். இயற்கையாக இறந்தவர்களின் ஆவிகள் மீண்டும் குழந்தையாகப் பிறக்கின்றன எனவும், இயற்கைக்கு மாறுபட்ட முறையில் கொலை, தற்கொலை ஆகிய முறைகளில் மணம் அடைந்தவர்களின் ஆவிகள் அவற்றிற்குரிய காலம் வரையிலும், உலகில் உலகிக் கொண்டிருக்கும் என்றும், இவ்வாறு உலகில் உலகிக் கொண்டிருக்கும் ஆவிகளே காற்றுக் கருப்பு, பேய் பிசாசு, பூதம், அணங்கு என்பன என்றும் மக்கள் நம்புகின்றனர். தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களின் ஆவிகள் கடவுள் அம்மனிதன் எத்தனை ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் உயிருடன் வாழவேண்டும் எனக் குறித்திருந்தாரோ அத்தனை ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் சுற்றித்திரியும் என்றும் நம்புகின்றனர்.

தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களின் ஆவிகளும், சாத்தான்களுமே இவ்வுலகில் தீய ஆவிகளாகச் சுற்றி அலைகின்றன என்பது மீனவ மக்களின் நம்பிக்கை ஆகும். ஆவிகள் தங்கி இருப்பதற்கு உலகில் உள்ள மனிதர்கள், மரங்கள், நீர் நிலைகள், பாழடைந்த மண்டபங்கள், மனித நடமாட்டம் அதிகம் இல்லாத இடங்கள் ஆகியவற்றைத் தேர்ந்து கொள்கின்றன என்பது மக்களின் நம்பிக்கை. இந்த நம்பிக்கை மக்கள் இனக்குழுக்களாக வாழ்ந்த காலத்திலேயே

இருந்தது என்பதை இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியலாம். தீய ஆவிகள் உறையும் இடங்களாக சங்க இலக்கியங்களில் மலை மரங்களடர்ந்த காடு, நீர்நிலை, மன்றம், உதிரமும் நீரும் நிறைந்த போர்க்களம், பிணத்தோடு தொடர்புடைய சுடுகாடு, ஆள்நடமாட்டம் குறைந்த இடங்கள் ஆகியன குறிப்பிடப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில்,

“அணங்குடை நெடுவரை உச்சி” (அக.22)
 “அணங்கோடு நின்ற மலை” (நற்.165)
 “அணங்குடைக் கடம்பு” (பதிற்.88)
 “அணங்குடை முந்நீர்” (அக.70)
 “பேய் மன்றம்” (புறம்.220)
 “நிறம் கிளர் உருவின் போடப் பெண்டிர்
 எடுத்து எறி அனந்தற் மறைச்சீர் தூங்க” (புறம்.62)
 “வாய்வன் காக்கையும் கூகையும் கூய்
 பேளய் ஆயமொடு பொட்டாங்கு வழங்கும் காடு” (புறம்.238)
 “பகலும் கூஅம் இசையொடு பிறழ்பல்
 ஈமவிளக்கின் பேளய் மகளிரொடு
 அஞ்சுவந் தன்று இம்மஞ்சபடு முதுகாடு” (புறம்.256)

போன்ற மேற்கோள் பகுதியில் முற்குறித்த தீய ஆவிகளின் உறைவிடங்களைக் குறிக்கும் உறுதியான சான்றாதாரங்கள் உள்ளன. இச்சான்றுகளில் காணும், அணங்கு, பேய் ஆகிய அனைத்தும் தீய ஆவிகள் ஆகும்.

“திருமணமான புதுப்பெண்கள் பூ வைத்துக் கொண்டு வெளியில் சென்றால் ஒரு விளக்குமாற்றுக் குச்சியை ஒடித்துத் தலையில் சொருகி வைத்துக் கொள்கின்றனர். எங்கு சென்றாலும் மாலை ஆறு மணிக்குமுன் வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்துவிடுகிறார்கள். இவ்வாறு திருமண நாளிலிருந்து நாற்பது நாட்கள் வரைக்கும் இத்தகைய முறையினைக் கடைபிடிக்கின்றனர். தீய ஆவிகள் தீண்டாதிருக்கவே இப்படிச் செய்வதாக கூறுகின்றனர். சூரியன் மறைந்தபின் புதுப்பெண்ணோ, கைக்குழந்தையோ வெளியில் இருந்தால் பறவைகளின் நிழல்படும் எனவும், அந்த சூழலில் தீய ஆவிகளில் இருந்து அவர்களைத் தாக்கும் எனவும் நம்புகின்றனர்.”⁶³

ஊரின் புறத்து பகல் 12 மணிக்கு பேய்கள் நடமாடும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடம் உண்டு. இப்பேய்கள் தங்களைத் தாக்காமல் இருக்க பயணத்தின்போது அசைவ உணவுகளான இறைச்சி, மீன், முட்டை ஆகியவற்றைக் கொண்டு

சென்றாலும், அந்த உணவில் ஒரு கரித்துண்டைப் போட்டுக் கொள்வார்கள். உதிரம், மணம் ஆகியவற்றை விரும்பும் பேய்கள் இம்மணத்தை மோப்பம் பிடித்து அறிந்து கொண்டு பின்தொடர்ந்து அசைவ உணவைக் கொண்டு செல்பவரைத் தாக்கும் என்று நம்பப்படுவதால் கொண்டு செல்லப்படுகிற இறைச்சி உணவில் கரித்துண்டுகளை அசைவ உணவில் போட்டு வைக்கின்றனர் என்றும் கூறுகிறார்கள். பேய்க்கு மாமிசம் விருப்பமான உணவு என்றும் கூறுகிறார்கள்.⁶⁴

இவ்வாறு திரியும் தீய ஆவிகள் தங்களைத் தாக்கித் துன்புறுத்தாது இருக்க இந்து மதத்தினர் அவற்றிற்குக் காவு கொடுத்து வழிபாடு செய்கின்றனர். இத்தகு தீய ஆவி வழிபாடுகளே பின்னர் சிறுதெய்வ வழிபாடுகளாக மாற்றம் அடைந்தன. ஆவிகளை அலைத்து திரியவிடாது கட்டுப்படுத்தும் சடங்கை மந்திரவாதிகள் செய்கின்றனர். இதனை 'தாமித்தல்' என்றும் கூறுவர்.

தாமித்தல் என்ற முறையில் தீய ஆவிகள் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. அலைந்து திரியும் தீய ஆவிகளை மந்திரச் சடங்குகளின் மூலம் கட்டுப்படுத்தி மண்பானையுள் புகச்செய்து வாயை இறுக்கி மூடிப் புதைத்துவிடுவான். மந்திரவாதி புதைத்த இடத்தில் மண்டபம் அமைக்கப்படும். இதனையே 'தாமித்தல்' என்றழைக்கின்றனர். இவ்வாறு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட தீய ஆவிகள் சில சமயங்களில் சிறுதெய்வக் கோயிலின் முன் புதைக்கப்படும். கோவிலின் முன் புதைப்பதால் இத்தீய ஆவிகள் தெய்வத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு மக்களுக்கு துன்பம் கொடுப்பதை நிறுத்திக் கொள்ளும் என்று இவர்கள் நம்புகின்றனர். கோவிலின் முன் கொண்டு சேர்க்கப்பட்ட தீய ஆவிகள் நாளடைவில் காவல் தெய்வங்களாகவும், துணைத்தெய்வங்களாகவும் மாற்றம் பெற்று வழிபடப்படுகின்றன. இவ்வாறு தீயஆவிகளைக் கட்டுப்படுத்தி சிறுதெய்வமாக மக்கள் வழிபடுகின்றனர். இந்து மதத்தினர் இவ்வாறு தாமித்தல் முறையில் தீய ஆவிகளைக் கட்டுப்படுத்தி கோவில் அமைத்து வழிபடுவதன் மூலம் அவை மனிதனைத் தீண்டாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் என்று நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர்.

தீய ஆவிகள் மனிதனைப் பிடிக்கின்றன என்றும், அவனது உடல் நலத்திற்கு கேடும் பொருளாதார இழப்பும் உண்டு பண்ணுகின்றன என்பதில் மிகுதியான

நம்பிக்கை இவ்வூர் மக்களிடம் உண்டு. அத்தீய ஆவிகள் தங்களை அணுகாதிருக்க பல சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். பகல் 12 மணிக்கும், பொழுது விடிந்த பின்னும் ஊரில் உள்ள பெண்கள் தனியாகச் செல்லமாட்டார்கள். தீய ஆவிகள் தங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளும் என நம்புகின்றனர். இதனை சங்கப் பாடல் ஒன்று

**“காமம் காமம் என்ப காமம்
அணங்கும் பிணியும் அன்று”(குறுந்.136)**

என்றுகுறிப்பிடுகிறது. பாடலுக்கு உரைதந்த பொ.வே.சோமசுந்தரனார், அணங்கு புறத்திலிருந்து தீண்டி வருந்தாது. அதாவது பேய் முதலிய என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து அணங்கு என்று குறிக்கப்படுவனவும் தீய ஆவிகளே என அறியலாம். மரங்களில் தீய ஆவிகள் தங்கியிருக்கும் என்கிறார்கள்.

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களில் தொண்டி பகுதியில் வசிக்கும் மீனவர்கள் பேயினைப் பார்த்த காட்சியினை விளக்குகிறார்கள். ஒருநாள் இரவில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது அறையின் கதவில் கற்கள் சடசட என விழுந்தன. கதவைத் திறந்து பார்த்தபோது மனிதர்கள் யாரும் இல்லை கற்கள் மட்டும் கிடந்தன. இப்படியே தொடர்ந்து இரண்டு, மூன்று நாட்கள் நடந்தது. ஒருநாள் மற்றவர்களையும் அழைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது வேப்பமரத்தின் கிளைகள் காற்றால் அசைவது போல் அசைய அதிலிருந்து கற்கள் காய்கள் உதிர்வது போல் அசைய அதிலிருந்து கற்கள் உதிர்வது போல் உதிர்ந்தன.⁶⁵ இவற்றிலிருந்து இறந்தவர்களின் ஆவி வேப்பமரத்தில் இருக்கிறது என்று கூறினார்.

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்கள் மீன்பிடிக்கப் போகும்போது கடலில் விழுந்து இறந்தவர்களின் ஆவிகள் கப்பலை வழி மறிக்கும் என்றும், திடீரென்று கடலின் மீது மனித உருவங்கள் நிற்பது போல் தோன்றும் என்றும், தம் சொந்த அனுபவத்தினைக் களப்பணியின் போது கூறினார்.⁶⁶ மலை, காடு, நீர்நிலைகள், சுடுகாடு ஆகிய இடங்களில் உறையும் தீய ஆவிகள் இரவு நேரங்களில் ஊரில் திரியும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடம் உள்ளது. மக்கள் இனக்குழுக்களாக வாழ்ந்த காலத்திலேயே உண்டு என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் மூலமாக அறியலாம். அவை, “மூப்புடை முழுப்பதி தாங்கு அணங்கு உடைய” (அகம்.7:4) எனும் தொடர் பழமையான

பகுதிகளில் மனிதர்களைத் தாக்கி வருத்தும் தீய ஆவிகள் உலவிக்கொண்டிருக்கும் என்பதை மேற்குரிய கூற்றின் வழி அறியலாகும் கருத்தாகும். இவ்வாறு ஊர்களில் உலவும் தீய ஆவிகள் மக்களின் கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை. ஆனால் விலங்குகளின் கண்களுக்குப் புலப்படும். தெருவில் இரவு நேரங்களில் நாய் ஊளையிட்டால் அந்தத் தெருவில் தீய ஆவி உலவுகிறது என்றும், அதைப் பார்த்து அந்த நாய் ஊளையிடுகிறது என்றும் மீனவ மக்கள் நம்புகின்றனர்.⁶⁷ இரவு நேரங்களில் தெருக்களில் தீய ஆவிகள் திரியும். அவை மனிதர்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும் என்பதால் பொழுது விடிந்தபின் பெண்கள் வீட்டை விட்டுத் தனிமையில் வெளியில் செல்ல அஞ்சுகின்றனர்.

மனிதன் ஏதேனும் ஒரு நம்பிக்கையை வைத்துக் கொண்டு வாழ்கிறான். பேய்கள் உதிரம் ஆகியவற்றை விரும்பும் என்பதால் பூப்பெய்திய பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியில் வரமாட்டார்கள். இயற்கை கடன் கழிக்க வெளியில் வர நேர்ந்தாலும் தங்களுடன் இரும்புத்துண்டு அல்லது இரும்பாலான சிறுகருவி முதலியவற்றை எடுத்துக் கொண்டு, பிறர் துணையுடன் வருவர். இவர்கள் வீட்டிற்குள் இருக்கும் போதும், இந்த இரும்புத் துண்டை அல்லது இரும்பாலான பொருளைத் தம் அருகில் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். இத்தீய சக்திகளிடமிருந்து தம்மை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேப்பிலைக் கொப்பைத் தம்மோடு எப்போது வைத்திருப்பர். இரும்பால் செய்யப்பட்ட சிறிய பொருட்களையும் தங்களுடன் எடுத்துச் செல்கின்றனர். தீய ஆவிகள் இரும்பைக் கண்டால் பயப்படும் என்பது இவர்கள் நம்பிக்கையாகும்.⁶⁸

வசிக்கும் வீடுகளுக்குள் தீய ஆவிகள் நுழையாதிருக்க வீடுகட்டுவதற்கு முன்பாகவேஹோமம் நடத்தி விட்டு வேலையினைத் தொடங்குவர். இவ்வாறு தீய ஆவிகள் தங்களை அணுகாத வகையில் காக்கும் காப்புச் சடங்குகளைச் செய்தாலும் ஆணோ, பெண்ணோ எதிர்பாராத வகையில் உடல்நிலையிலும், மனநிலையிலும் பாதிப்படைந்தால் அப்பாதிப்புக்குரிய காரணமாகிய தீய ஆவிகள் பிடித்திருப்பதாகக் கருதுகின்றனர். உடல் மெலிந்துகொண்டே செல்லுதல், தங்களை மறந்து ஆடுவதும் பாடுவதுமாக இருப்பவர்களைத் தீய ஆவிகள் பிடித்துவிட்டதென்று நம்புகின்றனர். இவற்றை தீய ஆவிகளின் செயல்களாக இப்பகுதி மக்கள் கருதுகின்றனர்.

‘அரண்டவனுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்’ என்பது மக்கள் வழங்கிவரும் பழமொழியாகும். இரவு நேரங்களில் எதைக் கண்டு பயந்தாலும் தீய ஆவி பிடித்துவிட்டது என்றே நம்புகின்றனர். யாரேனும் தீராத நோயினால் மருத்துவரால் குணமாக்க முடியாத நோயினால் துன்புற்றால் அவருக்குள் தீய ஆவி இருந்து செயல்படுவதாக மக்கள் நம்புகின்றனர். இதனை,

**“கோட்டினார் வேம்பில் ஏட்டிலை
மடலைக் கண்ணி” (பெரும்பாண்.59-60)**

என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை குறிப்பிடுகிறது. தீய சக்திகளை விரட்டும் சக்தி வேப்பிலைக்கு உண்டு என்பதை அறியலாம். இந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தான் கோயிலில் உள்ள வேப்பமரத்தில் தீய ஆவிகள் பிடித்தவர்களைக் கட்டிவைக்கவும், வேப்பிலைகளை அரைத்து உடம்பில் தடவவும் உண்ணவும் செய்கின்றனர். நோய்க்கு மருந்தாயினும் இந்நோய் தீய ஆவிகளால் உண்டானது என்று தெரிந்தும் செய்யக் காரணம் வேப்பிலையைக் கண்டு தீய ஆவிகள் அஞ்சி ஓடும் என்பது ஆகும்.

“செய்வினை பில்லி சூனியத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களைத் தீய ஆவிகளை ஓட்டும் சக்தி வாய்ந்த கோயில்களுக்குக் கூட்டிச்செல்கின்றனர். சிலர் மந்திரவாதிகளைக் கொண்டே தகடுகளை எடுக்கவும் செய்கின்றனர். பில்லி, சூனியம் வைப்பவர்கள் மந்திரம் உச்சரித்து தகட்டில் அடைத்து யாருக்கு வைக்க வேண்டுமோ அவர்கள் பெயரைப் பலமுறை சொல்லி எடுக்க முடியாத இடத்தில் புதைத்து வைப்பார்கள். முட்டையால் ஏவப்பட்ட தீய ஆவியின் சக்தியை அத்தீய ஆவியருளால் பிடிக்கப்பட்ட தலையில் முட்டையை உடைப்பதன் மூலம் நீக்க முடியுமென்று நம்புகின்றனர்.”

இதுபோன்ற தன்மையுடையதே, உணவில் மருந்து வைத்து ஒருவருக்கு நோய் உண்டாக்கும் மந்திரவாதியிடம் மை வாங்கி வந்து உண்பவர் அறியாமல் உணவில் கலந்துவிடுகின்றனர். மை கலந்த உணவை உட்கொண்டவரின் வயிற்றில் மையானது இருந்து வயிற்றுவலி வயிற்றுப்போக்கு போன்ற நோய்களை உண்டாக்கும். இதனால் அவர்கள் உண்ணும் உணவின் சத்து உடலில் சேராமல் நாளுக்கு நாள் மெலிந்து

கொண்டே போவர். வாந்தியும் வயிற்றுப்போக்கும் அடிக்கடி ஏற்படும். சிலர் மந்திரவாதியைக் கூட்டி வந்து வயிற்றில் தங்கியுள்ள மருந்தை ஊதி எடுப்பர். இதனால் நோய் குணமாகிவிடுமென்று நம்புகின்றனர். நோய் முற்றி சிலர் இறக்கவும் நேரிடுகிறது. இறக்கும் தருவாயில் அவர்கள் வாந்தி எடுப்பர். அப்போது அந்த மருந்து தானே வெளியில் வந்துவிடும். அது துர்நாற்றம் மிக்கதாக கருஞ்சிவப்பு நிறத்தில் இருக்கும் என்று நேரில் பார்த்தவர்கள் கூறினர்.⁶⁹

தேடல் நாவலில் அக்கடற்கரை கிராமம் கோடைகால கடல் அலைகளால் மிகுந்த பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறது. ஏனெனில் அத்தகைய காலங்களில் கடலின் ஆரவாரம் மிகுதியாக இருக்கும். மீனவர் கரையில் இருக்கும் கட்டுமரங்களைக் கடலுக்குள் செல்லாமல் இருக்க மிகுந்து பாடுபடுவர். ஒரு முளையில் இருந்து கட்டுமரங்களைக் கடலுக்குள் தள்ள ஆரம்பித்தால் அக்கிராம மறுமுனை வரை முடியாமல் திண்டாடுவது இப்பருவக் காலத்தில் நடக்கும் அன்றாட நடவடிக்கையாகும். இதனால் மீனவர் குடும்பங்கள் வறுமையில் பாதிக்கப்படுகின்றன. நல்ல மீன்பாடு இருக்கும்போது வாங்கிய வீட்டு உபயோகப் பொருட்களை அன்றாட உணவிற்காக அடமானம் வைக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். சிலர் அவற்றை மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கின்றனர். இதனால் 'மலையிலிருந்து ஒரு மந்திரவாதியைக் கொண்டு வந்து மிக்கேல் கட்டிவிட்டார் என்றும், இனி அவருடைய எந்திரப்படகைத் தவிர கட்டுமரம் எதிலும் மீன் படாது என்றும் ஒரு பயம் இவர்களிடையே பரவியது. மந்திரவாதியால் மீன்பிடித் தொழிலை விருத்தியடையாதபடிச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை மீனவரிடம் உள்ளதை தேடல் நாவல் மூலம் அறியமுடிகிறது.⁷⁰ அதைப்போல் இராமநாதபுர மீனவ மக்கள் கடலின் மீது பல்வேறு வகையான நம்பிக்கைகளை வைத்துள்ளனர். கடலை தெய்வமாகக் கருதி தங்களுக்கு அதிக மீன்பாடு கிடைக்க வேண்டும் என்று நம்பிக்கையோடு வழிபடுகின்றனர்.

இதுபோன்று மீனவ மக்கள் ஜோதிடம், குறிபார்த்தல், மந்திரம், பில்லி சூன்யம், பேய் பிசாசு, பேயோட்டுதல், சகுனம் இது மட்டுமல்லாது அம்மக்களின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை உள்ள அனைத்து சடங்குகளிலும் பல்வேறு நம்பிக்கைகளைக் கொண்டு

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். கல்வி அறிவில்லா மக்கள் தங்களது முன்னோர் வகுத்த நெறிமுறைகளிலிருந்தும் வழி முறையிலிருந்தும் பிறழாது வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர் என்பதை ஆய்வின் வழியாக அறியமுடிகிறது.

தொகுப்புரை

- ❖ மனித வாழ்க்கை என்பது நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்களால் நிறைந்த ஒன்றாகும்.
- ❖ நல்ல பழக்கங்களை அமைத்துக்கொள்ள குழந்தைப் பருவமே ஏற்றது என்று உளவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர்.
- ❖ பழக்கம் என்பது புதிதாகப் பழகிவரும் முறையினையும் வழக்கம் என்பது தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் முறையினைக் குறிப்பதாக இவ்வியல் எடுத்துரைக்கின்றது.
- ❖ மனிதர்கள் தம் முன்னோர்களைப் பின்பற்றி அச்செயல்களை விடாமல் செய்வதும், தம் சமுதாயத்துச் சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பாடு நடக்கவும் இப்பழக்க வழக்கங்களை கொண்டுள்ளனர்.
- ❖ ஒரு மனிதனின் மனிதத் தன்மைகளையும், விருப்பத்தையும் பொறுத்தே நம்பிக்கை அமைகிறது என்கிறது கலைக்களஞ்சியம்.
- ❖ மனைவர்கள் கடவுள்மேல் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உடையவர்கள் என்பது இவ்வியலில் தெளிவாகிறது.
- ❖ பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலும், எழுந்தது முதல் தூங்கும் வரையிலும் செய்யும் செயல்களில் பெரும்பாலானவற்றை நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே செய்து வருவதை அறியமுடிகிறது.
- ❖ இறை மீதான நம்பிக்கை, வழிபாட்டு பழக்கமாக பரதவர் இனமக்கள் மேற்கொள்வதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.
- ❖ மெழுகுவர்த்திகளை வாங்கி தேவாலயங்களுக்கு வைத்தால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இடர்பாடுகள் அல்லது நோய் அகலும் என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடம் அதிகமாக உள்ளது.
- ❖ காது குத்தப்படாவிட்டால் திருமணம் செய்யக்கூடாது என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடம் உள்ளது.
- ❖ மனைவப் பெண்கள் அணிகலன்கள் அணிவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். ஆண்கள் குழந்தைகள் அணியும் அணிகலன் பற்றியும் இவ்வியலில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.
- ❖ மனைவ மக்கள் பெரும்பாலும் அசைவ உணவையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர். திருவிழா காலங்களில் காப்புக்கட்டிய நாளில் இருந்து திருவிழா

முடியும் வரை விரதம் இருக்கின்றன. அப்போது சைவ உணவுகளை உண்ணுகின்றனர்.

- ❖ பூப்பெய்திய பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியில் வரும் பொழுது இரும்புத்துண்டு அல்லது இரும்பாலான சிறுகருவிகளை தம்முடன் வைத்துக்கொள்ளும் வழக்கத்தை அறியமுடிகிறது.
- ❖ தொடக்க காலத்தில் திருமணத்தின் போது எந்த பெண்ணுக்கும் சீர் கொடுக்கும் பழக்கம் இல்லை என்பதை அறியமுடிகிறது.
- ❖ மீனவக் கிராமங்களில் இறப்பு நிகழ்ந்தால் அன்று எவரும் தொழிலுக்குச் செல்லாமல், இறுதிச் சடங்கில் அனைவரும் கலந்து கொள்வது தொடக்க காலம் முதல் இன்றுவரை பழக்கமாக உள்ளது தெளிவாகிறது.
- ❖ மீனவர்களிடம் அனுபவ அறிவு, கடல் சார்ந்த அறிவு, விண்ணியல் சார்ந்த அறிவு இவர்களிடம் இயற்கையாகவே உள்ளதை இவ்வியலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.
- ❖ மீனவ பஞ்சாயத்துத் தீர்ப்புக்கு மீனவ மக்கள் அனைவரும் கட்டுப்பட்டு நடப்பார்கள். மீனவ சங்கத் தலைவரை ஐந்து வருடத்திற்கு ஒருமுறை தேர்தல் வைத்து தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.
- ❖ ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் சில பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் தமிழர் சமுதாயத்தில் கலந்து ஒன்றுபட்டுக் கிடக்கின்றன.
- ❖ குழந்தை பிறப்பு பற்றிய நம்பிக்கையும், குழந்தை மருத்துவம் பற்றிய நம்பிக்கைகளை இவ்வாய்வில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.
- ❖ பருவமடைதல் பற்றிய நம்பிக்கைகளும், திருமணம் பற்றிய நம்பிக்கைகளும், இறை நம்பிக்கை பற்றியும், கனவு சார்ந்த நம்பிக்கைகள் பற்றியும் அறியமுடிகிறது.
- ❖ புதிய படகுகளை கடலில் இறக்கும் போது சில நம்பிக்கைச் சடங்குகளை நடத்துகின்றனர். புதிய படகுகளை தொழிலுக்குச் செல்லும் போதும், வாரத்தில் முதல் நாள் தொழிலுக்குச் செல்லும் போதும் நீராட்டுச் சடங்கைச் செய்கின்றார்கள்.
- ❖ மீனவர்கள் வியாபாரத்திற்கு வெளியூர் செல்லும் போது தவறாமல் சகுனம் பார்த்தே புறப்படுகின்றனர்.
- ❖ புத்தாடை முதன்முதலாக சனிக்கிழமை கட்டக்கூடாது என்று நம்புகின்றனர். உயிர்ப்பலி கொடுப்பதால் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள் நீங்கும் என மீனவர்கள் நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர்.
- ❖ மீனவர்கள் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பல்வேறு நம்பிக்கைகளைக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்துள்ளதை இவ்வியலில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-7, பக்.29-30.
2. எஸ்.பி.ஆதிநாராயணன், மனித உள்ளம், ப.171.
3. பாஸ்கல் கில்பர்ட், சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், ப.54.
4. புறம்.216:104.
5. தொல்.பொருள்.37.
6. பரி.10,115-119.
7. க.த.திருநாவுக்கரசு, வள்ளுவர் கண்ட மனிதன், ப.60.
8. Richard M.Dorson (Ed.), Folklore and Folk life, P.3.
9. அ.தட்சிணாமூர்த்தி, தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், ப.89.
10. மேலது, பக்.231-232.
11. பாஸ்கல் கில்பர்ட், சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், பக்.231-232.
12. க.சாந்தி, தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், பக்.3-4.
13. Chidambaranath Chettiar (Ed.), English - Tamil Dictionary, P.81.
14. Encyclopedia of Americana, Vol.11 - P.469.
15. வ.சரசுவதி, நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் சமூக ஒப்பாய்வு, ப.152.
16. Hentry White Head, The Village Gods of South India, P.11.
17. மா.ராமஜெயம், மீனவரது வரலாறும் வாழ்க்கையும், ப.24.
18. கழனியூரன், மண்ணின் மரபுகளும் மக்களின் நம்பிக்கைகளும், ப.44.
19. க.சாந்தி, நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுத்தளங்கள், ப.30.
20. மேலது, ப.30
21. தகவலாளர்:கில்பர்ட்,ஊர்:காரங்காடு, நாள்:27.07.2015.
22. தகவலாளர்:வீரமகாஸி,ஊர்: வீரசங்கிலிமடம், நாள்:14.10.2014.
23. தகவலாளர்:ஜெயபிரிட்டோ,ஊர்:காரங்காடு, நாள்:27.07.2015.
24. தகவலாளர்:இருதயமேரி, ஊர்: புதுப்பட்டினம், நாள்: 2.07.2015.
25. தகவலாளர்:முத்துவிஜயன்,ஊர்:முள்ளிமுனை, நாள்: 24.07.2015.
26. தகவலாளர்:விஸ்வநாதன், ஊர்: முள்ளிமுனை, நாள்: 24.07.2015.
27. தகவலாளர்:நாகரெத்தினம்,ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்: 03.08.2015.
28. தகவலாளர்:அழகர், ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்: 03.08.2015.
29. தகவலாளர்:நாகம்மாள்,ஊர்: திருப்பாலைக்குடி, நாள்: 29.07.2015.
30. மா.ராமஜெயம், மீனவரது வரலாறும் வாழ்க்கையும், ப.74.
31. மேலது, ப.34.
32. சாமி.சிதம்பரனார். பழந்தமிழர் வாழ்வும் வளர்ச்சியும், ப.75.
33. தொல்.சொல்.நா.812.
34. சோமலெ (பு.வெ.), தமிழர் நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும், ப.65.
35. கு.த.திருநாவுக்கரசு, திருக்குறளும் உரைகள் வேண்டுமா?, ப.14.

36. க.காந்தி, தமிழரின் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப.104.
37. Annals of Oriented Research, Vol.xxiii, P.14.
38. பாஸ்கல் கில்பர்ட், சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், ப.283.
39. க.காந்தி, தமிழரின் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப.105:.
40. மேலது, ப.407.
41. ஆறு.இராமநாதன், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுமுறைகள், ப.408.
42. மேலது, ப.407.
43. கேசவராஜ்.வெ., தென்னிந்திய வீரர்கள் (ஆய்வேடு) ஓர் ஆய்வு, திருவனந்தபுரம், 1985.
44. சான்போஸ்கோ, மீனவர் பாடல்கள் காட்டும் வாழ்வியல் ஆய்வேடு, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், 1988.
45. தகவலாளர்:காத்தரேயன்,ஊர்: மண்டபம், நாள்: 29.10.2016.
46. தகவலாளர்: நிக்கோலஸ்,ஊர்:மண்டபம். நாள்: 29.10.2016.
47. தகவலாளர்:கெங்கையம்மா,ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.07.2015.
48. தகவலாளர்:கண்ணா,ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்:28.07.2015.
49. தகவலாளர்:வெள்ளைச்சாமி,ஊர்:திருப்பாலைக்குடி, நாள்:29.07.2015.
50. நா.வானமாமலை, தமிழர் கலை வரலாறும், கதைப்பாடல் ஆய்வும்.
51. தகவலாளர்:மைக்கேல்ராஜ்,ஊர்:M.V.பட்டினம், நாள்:11.11.2015.
52. தகவலாளர்:ஆல்வின் ஜோசப்,ஊர்: புதுக்காடு, நாள்:12.10.2016.
53. தகவலாளர்:இசபெல்லா,ஊர்: புதுப்பட்டினம், நாள்:31.07.2015.
54. கழனியூரன், மண்ணின் மரபுகளும் மக்களின் நம்பிக்கைகளும், ப.21.
55. மேலது, ப.99.
56. தகவலாளர்:துரைராஜ்,ஊர்: திருப்பாலைக்குடி, நாள்:29.07.2015.
57. தகவலாளர்:கருப்பன்,ஊர்: திருப்பாலைக்குடி, நாள்:29.07.2015.
58. தகவலாளர்:வில்லாயுதம்,ஊர்: தொண்டி, நாள்:27.12.2015.
59. தகவலாளர்:கருணாமூர்த்தி,ஊர்: காரங்காடு, நாள்:27.07.2015.
60. தகவலாளர்:லதா,ஊர்:M.V.பட்டினம், நாள்:11.11.2015.
61. தகவலாளர்:தூண்டியப்பா,ஊர்:தொண்டி, நாள்:27.10.2015.
62. தகவலாளர்:தொண்டி முத்து,ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.12.2015.
63. தகவலாளர்:முத்துராக்கு,ஊர்: நம்புதாளை, நாள்:14.10.2014.
64. தகவலாளர்:தூண்டியப்பா,ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.10.2014.
65. தகவலாளர்:சின்னையன்,ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.10.2014.
66. தகவலாளர்:இப்ராகிம் ராவுத்தர்,ஊர்:பாசிப்பட்டினம், நாள்:11.11.2015.
67. தகவலாளர்:சந்தியாகு போதகர்,ஊர்:தங்கச்சிமடம், நாள்:29.10.2016.
68. தகவலாளர்:ஜெயபிரிட்டோ, ஊர்: காரங்காடு, நாள்:27.07.2015.
69. தகவலாளர்:கோபி, ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.10.2014.
70. தேடல்.

முடிவுரை

ஒரு இனக்குழுவின் வரலாறுகளை, பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஆராய்ந்து விளக்குவதே இனவரைவியல் ஆகும். இனவரைவியல் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட இனக்குழு அல்லது மக்களைப் பற்றி எழுதுதல் என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது. ஒரு இனக்குழுவைப் பற்றிய முழுமையான படிப்பு என்னும் வகையில் இப்பிரிவை 'இனக்குழுவியல்' என்றும் கூறலாம்.

இராமநாதபுரம் பெரிய மாவட்டமாக இருந்ததாலும், நிர்வாகக் காரணங்களுக்காகவும், 15.07.1984-இல் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், விருதுநகர் மாவட்டம், சிவகங்கை மாவட்டம் என மூன்று மாவட்டங்களாக உள்ளது.

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் 180-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களில் மீனவர்கள் வாழ்கின்றனர். அவற்றில் ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்ட 60 ஊர்களில் வாழ்கின்ற மக்கள் ஆய்வில் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வன்னிய படையாச்சியர், வலையர், கடையர், மரக்காயர், ஆதிதிராவிடர், கரையார் போன்ற இனமக்கள் வாழ்கின்றனர்.

பரதவர்கள் நெய்தல் நில மக்கள். இன்று இவர்கள் பொதுநிலையில் மீனவர்கள் என அழைக்கப் பெறுகின்றனர். பரவர், பரவன், பரதர், பரதவர், நுளையர், நுளைச்சியர், கரையாளர், முக்குவர், கடலோடிகள், வலைஞர், திமிலர் என்ற பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டனர்.

பரந்துபட்ட கடல் பரப்பில் சுக்கான் கொண்டு படகைச் செலுத்தித் தொழில் செய்தவர் பரவர். பரதவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் பட்டினங்களில் வாழ்ந்ததால் பட்டினவர் என்றும் வலை கொண்டு தொழில் செய்தமையால் 'பரதவர்' என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

பரதவர் நாக இனக்குழுவைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் கடல்கோளால் அழிந்துபோன குமார்க்கண்டத்திலிருந்து தப்பிப்பிழைத்து கொற்கையில் வந்து வாழ்ந்து வாழ்ந்தனர். அதன் பின்னர் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் மீனவர்களாகப் பரவி வாழ்ந்து வருகின்றனர். முத்துக்குளிக்கும் உரிமையை முகமதியர்கள் கி.பி.13-இல் பரதவர்களிடமிருந்து பறித்துக்கொண்டதே அவ்விருவரிடையே பகை ஏற்படக்

காரணமாயிற்று. கி.பி.1542-க்கு முன்னர் இந்துக்களாக வாழ்ந்து பாதுகாப்பிற்காக அதன்பின் கிறிஸ்தவர்களாக மாறினர். போர்த்துக்கீசியர்களின் பெயர்களையே தங்கள் பெயராகச் சூடிக்கொண்டனர்.

பரதவர்கள் தங்களின் பாதுகாப்பிற்காக இந்துமதத்தைவிட்டு கிறிஸ்தவ கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறியுள்ளனர். பரதவர்கள் 1533-க்கு முன்பு வரை கடலன்னை, வருணன், முருகன், சூரியன், துஷ்டதேவதை ஆகிய தெய்வங்களை வணங்கியுள்ளனர்.

மீனவர்களை இலக்கியங்களில் பரதர், பரதவர் என்றே அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். மீனவர்கள் மீனைக் குலக்குறியாகவும், நீரின் வளத்தை உணர்த்தும் குறியீடாகவும் கொண்டதுடன் தங்கள் கடற்பயணம் சிறப்புற அமைய மீனை வழிபடுகிற தெய்வமாகவும் வணங்குகின்றனர்.

மீனவர் வாழ்க்கை முழுவதும் கடலோடு தொடர்புடையதாகும். கடல் அலையின் தன்மை, காற்று, தட்பவெப்பநிலை இவற்றிற்கேற்பக் கடலுக்குச் செல்வர். அதனால் காலை, பகல், இரவு ஆகிய எல்லா காலங்களிலும் மீன்பிடிக்கச் செல்வதை நடைமுறையாகக் கொண்டுள்ளனர்.

மீன்பிடிக்கும் தொழிலை செய்பவர்கள் பல வகையான வலைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மீனின் வகைகளைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.கடலுக்குள் மீன்பிடிக்கச் செல்லுமுன் கடவுளை வணங்கிச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

பெண்கள் கடல் சார்ந்த பொருட்களை விற்பனை செய்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் பகுதியின் அருகில் உள்ள நகரத்திற்குச் சென்று மீன்சந்தை அமைத்து மீன், கருவாடு, நண்டு போன்றவற்றை விற்பனை செய்து வருமானம் பெறுகின்றனர். மீன்களைமீனவப்பெண்கள் திருவிழா நடக்கின்ற ஊர்களில் சென்று விற்பனைத் தொழில் புரிகின்றனர்.

கடல்வாழ் உயிரினமான கிளிஞ்சங்கு வகை புழுக்கள் தனது பாதுகாப்பிற்காகக் கட்டிக் கொள்ளும் மேல் கவசம் தான் சங்கு. சங்கு என்ற சொல்லுக்குத் தமிழ்ப் பெயர் வளை என்பதாகும். வலம்புரிச் சங்கினை கோவில்களில் மற்றும் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளின் போது ஊது கருவியாக பயன்படுத்துகின்றனர்.

சங்கின் சுருள் பகுதி வலது புறமாகச் சுற்றி வந்தால் அது வலம்புரிச் சங்கு என்றும், இடதுபுறமாகச் சுற்றி வந்தால் அது இடம்புரிச்சங்கு என்றும் அறியலாம். நந்து, சுத்தி, நாகு, வளை, கம்பு, கோடு, வாரணம், வெள்ளை, பணிலம், தவதத்தம் என்னும் பல்வேறு பெயர்கள் சங்குக்கு வழங்கப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

கடலில் இருந்து சங்கு பிடித்து வருவதைச் சங்கு குளிப்பு என்றே சொல்கின்றனர். கார்த்திகை, மார்கழி, தை ஆகிய மூன்று மாதங்களில் சங்குகள் கிடைக்கின்றன.

வட்டவடிவமான தட்டு, கைகளுக்கு தகடு, கச்சா, குத்துக்கம்பி, இடுப்பில் கட்ட இருப்புச் சங்கிலி, கூண்டுக் கண்ணாடி அணிந்து சங்குகள் சேகரிக்கின்றனர். சங்கு எடுக்கும் ஆழத்தை பாவம் என்ற அளவீட்டு முறையில் கூறுகின்றனர். வலம்புரிச் சங்குகள் அதிக விலைக்கு விற்பனையாகும். குழந்தைக்கு நோய் ஏற்பட்டால் சங்கில் வைத்து சங்குப்பால் அல்லது மருந்து கொடுப்பதால் நோய் குணமாகும் என நம்புகின்றனர். சங்கின் ஓடுகளிலிருந்து தரமான வெள்ளைச் சுண்ணாம்பு தயாரிக்கப்படுகிறது.

மீன்களுக்கு என்று ஒரு நிலையான விலை இல்லை. மீன்கள் அதிகமாகப் பிடிபடும் பொழுது விலை குறைவதும், குறைவாகப் பிடிபடும் போது விலை அதிகமாவதும் உண்டு. இராமேஸ்வரப்பகுதி மீனவ மக்கள் விவசாயப் பொருட்களுக்கு உள்ளதைப் போன்று மீன்களுக்கும் நிலையான விலையினை ஒழுங்குமுறைப்படுத்த வேண்டும் எனக் கூறுகிறார்கள்.

மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைக் குறிக்கோளாக்கி வாழத் தலைப்பட தனக்குள் எற்படுத்திக் கொண்ட சம்பிரதாயமே சடங்கு ஆகும். கருவுற்ற பெண்ணை பார்க்கச் செல்லும் நிகழ்வு 'அரிபழம் போடுதல்' என்று கூறுகின்றனர். கருவுற்ற பெண் விரும்பும் உணவு வகைகளையும், பிற பொருட்களையும், மறுப்புக் கொடுக்காமல் வாங்கிக் கொடுப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

மீனவர் சமூகத்தில் பெண்ணின் பூப்புச்சடங்கு பிற இனத்தவரினின்றும் சிற்சில மாற்றங்களுடன் நடைபெறுகிறது. மீனவர்களின் திருமண வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் மாப்பிள்ளை பெண் பார்த்தல், பரிசம் போடுதல், திருமணம், தாலி பிரித்துக்கட்டும்

சடங்காக அமைகிறது. குழந்தைக்கு பெயர் சூட்டுதல் சடங்கு ஆடம்பரமின்றி நடத்தப்படுகிறது. இராமநாதபுர மீனவர்கள் கிராமத் தெய்வங்களுக்கு திருவிழா எடுப்பதையும், தெய்வீக ஈடுபாட்டில் நம்பிக்கை மிகுந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களில் மருத்துவம் குறித்த கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வள்ளுவர் 'மருந்து' எனும் ஓர் அதிகாரத்தைப் பாடியுள்ளார். தேவாரம், திருவாசகம், பெரியபுராணம் போன்ற பக்தி இலக்கியங்கள் நோய் குறித்தும், நோய்க்கான மருத்துவ முறைகள் குறித்தும் விளக்கியுள்ளன. அனுபவத்தின் உதவியோடு எளியமுறையில் வீட்டிலேயே நோய்களைப் போக்கிக் கொள்ளும் மருத்துவ முறையே 'நாட்டு மருத்துவம்' ஆகும். நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினை வீட்டு வைத்தியம், நாட்டு வைத்தியம், கைமுறை வைத்தியம், பாட்டி வைத்தியம் எனப் பல பெயர்களில் அழைக்கின்றனர். மருத்துவத்தை 'இயற்கை மருத்துவம்', 'மதமாந்திரிக மருத்துவம்' என இரண்டு வகையாகப் பகுக்கிறார் தோன்யோடர். மக்களுக்கேற்ற நோய்களுக்கு மூலிகை, தாது போன்ற பொருட்களே மருந்தாகும் நிலையை இயற்கை மருத்துவம் என்று குறிப்பிடுவர். மக்கள் தாம் பெற்ற நோயினைத் தீர்ப்பதற்கு மதத்தையும் மந்திரவாதத்தையும் தழுவி நிற்பதே மதமாந்திரிக மருத்துவமாகும். நாட்டுப்புற மக்கள் நம்பிக்கை அடிப்படையில் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினைக் கையாளுவதை நம்பிக்கை மருத்துவம் என்கின்றனர். மக்கள் முன்னேற்பாடாகத் திட்டமிட்ட முறையில் சில பொருட்களை உட்கொண்டு நலமுறுவதை திட்டமிட்ட மருத்துவம் என்கின்றனர்.

மீனவர்களின் குழந்தைக்கு சளி பிடித்தால் முருங்கை இலையை உப்பு சேர்த்து பிழிந்து சாற்றை குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கின்றனர். இரத்த அழுத்தம் குறைய பேச்சாலை மீனை சாப்பிட வேண்டும். சங்கு, சோழிகளின் ஓடுகளைப் பொடியாக்கி உண்டால் தோல், கண்வியாதி, ஆஸ்துமா, இருமல் போன்ற நோய்கள் சரியாகிவிடும். நெத்திலி மீன் சாப்பிட்டால் தீராத தலைவலி குணமாகிவிடும். காலா மீன் சாப்பிட்டு வந்தால் முதுகுவலி குணமாகும். கை, கால், மூட்டு, வலிகளுக்கு சிறந்த மருந்தாக கோலா மீன் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மத்திமீன்களில் கால்சியம் அதிகம் இருப்பதால் எலும்புகள் வளர்ச்சிபெற உதவுகிறது.

இராமநாதபுர மீனவர்கள் கடவுள் மேல் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உடையவர்கள். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலும், எழுந்தது முதல் தூங்கும் வரையிலும் செய்யும் செயல்களில் பெரும்பாலானவற்றை நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செய்து வருகின்றனர்.

மீனவப் பெண்கள் அணிகலன்கள் அணிவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். ஆண்கள் குழந்தைகள் அணியும் அணிகலன் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. திருவிழா காலங்களில் காப்புக்கட்டிய நாளில் இருந்து திருவிழா முடியும் வரை விரதம் இருக்கின்றனர். மீனவக் கிராமங்களில் இறப்பு நிகழ்ந்தால் அன்று எவரும் தொழிலுக்குப் போவதில்லை. புதிய படகுகளை கடலில் இறக்கும் போது செய்யும் சடங்குகளை பார்க்க முடிகிறது. சகுனம் பார்க்கும் வழக்கம் மீனவர்களிடையே அதிகமாக உள்ளது. மீனவர்கள் வியாபாரத்திற்கு வெளியூர் செல்லும் போது தவறாமல் சகுனம் பார்த்தே செல்கின்றனர்.

உயிர்ப்பலி கொடுப்பதால் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள் நீங்கும் என மீனவர்கள் நம்புகின்றனர். தீட்டுக்கழித்தல், தச்சுக்கழித்தல், பயணம் பற்றிய நம்பிக்கைகள், ஆடை பற்றிய நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு நம்பிக்கைகள் கூறப்பட்டுள்ளது. குழந்தை பிறப்பு பற்றிய நம்பிக்கையும், குழந்தை மருத்துவம் பற்றிய நம்பிக்கைகளை அறியமுடிகிறது. மீனவர்கள் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பல்வேறு நம்பிக்கைகளைக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இயற்கையாகவே சமயத் தெய்வங்களிடம் மீனவர்கள் அதிகமான நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர்.

கடலில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் முரசு கொட்டி அறிவித்துப் பிணம் போகும் வரை வேலைக்குச் செல்லாமை. கட்டிய மனைவி இருக்க வேறு பெண்ணை மணந்தால் பொது கல்லறையில் இடமில்லை. திசைமாறி வரும் மீனவர்களுக்கு விருந்திட்டு பணம் கொடுத்து அனுப்புவர். ஏழைகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைப்பர். மீனவர்கள் கடலுக்குச் செல்லும் போது செருப்பு அணியமாட்டார்கள்.

கடலில் மீன்பிடித்து வருபவர் கரை வந்தபின் படகிலிருந்து ஒரு மீனை எடுத்து கரையில் போடுவர். சாமி மீன் என்று அதற்கு பெயர். மீனவர்கள் அம்பாப்பாடல்களை பாடுவதற்குமுன் கடலில் மீன் வரும் திசையை நோக்கி தோப்புக்கரணம் போட்டுவிட்டு

பாடுவது வழக்கம்.மீனவப் பெண்கள் தாலியில் புறா வடிவத்தைக் கொண்டு அணிந்துள்ளனர். தொடக்ககாலம் மீனவரின ஆண்கள் காலில் பெருவிரலை அடுத்த விரலில் மிஞ்சி, கழுத்தில் கருப்புக்கயிறு அதில் இயேசு படம், மாதா படம் அணிவர். இன்று இப்பழக்கம் இல்லை.

தொடக்ககாலத்தில் தங்கத்தால் ஆன கடுக்கண் நடுவில் முத்துக்களைப் பதித்து காதில் அணிவர். இன்று இப்பழக்கம் இல்லை. மாறாக காதில் வளையத்துடன் கூடிய சிலுவை அணிகின்றனர். பரதவப் பெண்கள் மூக்குப்பிரி, பாம்படம், அட்டிகை அணிவர். இன்று இப்பழக்கம் இல்லை.

சாதகம், ராசி பார்த்து திருமணம் புரியும் பழக்கம் உள்ளது. கருவுற்ற பெண்ணுக்கு நண்டு, இறால், பப்பாளிப்பழம், அன்னாச்சிபழம் கொடுப்பதில்லை.1960க்கு முன்புவரை இறந்தவர் வீட்டில் மாரடித்து அழுவார்கள். இவ்வழக்கம் இப்போது இல்லை. அந்தோணியாருக்கு முன் எழுதிவைத்தால் நோய் குணமான குழந்தை ஏலம் விடுவர். உறவினர்களை இதற்குமேல் கேட்க வேண்டுமெனக்கூறி குழந்தையை அழைத்துச் செல்வர். இயேசுவின் பன்னிரெண்டு சீடர்களில் ஒருவரான இராயப்பரை வணங்கினால் கடல் ஆபத்து வராது என நம்புகின்றனர்.

மீனவ மக்கள் ஜோதிடம், குறிபார்த்தல், மந்திரம், பில்லி சூன்யம், பேய் பிசாசு, பேயோட்டுதல், சகுனம் இது மட்டுமல்லாது அம்மக்களின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை உள்ள அனைத்து சடங்குகளிலும் பல்வேறு நம்பிக்கைகளைக் கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். கல்வி அறிவில்லா மக்கள் தங்களது முன்னோர் வகுத்த நெறிமுறைகளிலிருந்தும் வழி முறையிலிருந்தும் பிறழாது வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர் என்பதை ஆய்வின் வழியாக அறியமுடிகிறது.

இராமநாதபுர மீனவர்களின் வாழ்வியலைத் தனிநிலையில் ஆய்வு செய்தது போல பிற இனமக்களின் வாழ்வியலைத் தனித்த நிலையில் மேலாய்வு செய்ய இவ்வாய்வு முன்மாதிரியாக அமையும்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அப்பாத்துரை.கா. - தென்னாட்டுப் போர்க்களங்கள், ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம், 32-B, கிருஷ்ணா தெரு, பாண்டிபஜார், சென்னை-6000 017.
2. அதியமான் - தமிழகக் கடல்சார் வரலாறு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், மறுதோன்றி அச்சகம், தஞ்சாவூர். மு.ப. - 2008.
3. அரங்கநாதன்.ச. - சிற்றிலக்கியங்களில் சித்தமருத்துவம்-ஓர் ஆய்வு, எட்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு, தமிழ்நாடு டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர். 1995.
4. அறிவுடைநம்பி.மா.சா. - தமிழக நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுகள், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை-600 098. முதற்பதிப்பு - நவம்பர் 2010.
5. ஆதிநாராயணன்.எஸ்.பி. - மனித உள்ளம், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சேலம்-1. இரண்டாம் பதிப்பு - 1997.
6. இரத்தினம்.க. - தென்னிந்திய குலங்களும் குடிகளும், தொகுதி 1 முதல் 6 வரை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர். டிசம்பர் 1987.
7. இராசமாணிக்கனார்.ம. சண்முகசுந்தரம் (தொ.ஆ.) - தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாறு, காவ்யா வெளியீடு, 16, இரண்டாம் குறுக்குத்தெரு, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை. முதற்பதிப்பு - டிசம்பர் 2008.
8. இராசமாணிக்கம்.மா. - இல்வாழ்க்கை, மதராஸ் ரிபன் பிரஸ், புதுக்கோட்டை. 1950.
9. இராமநாதன்.ஆறு. - நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் காட்டும் தமிழர் வாழ்வியல், மணிவாசகர் பதிப்பகம், 81/7, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை-600 108. முதற்பதிப்பு - டிசம்பர் 1997.
10. - நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுமுறைகள், சமூகவியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர். 1991.

11. இராமநாத பிள்ளை.ப. - திருமூலர் திருமந்திரம்,
தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை-600 018.
1942.
12. இராஜப்பன்
அசோக்குமார் - நெய்தல்,
ஸ்ரீ துர்க்கை பிரிண்டிங் பிரஸ்,
21, மதுரைவீரன் கோயில் தெரு,
தி.நகர், சென்னை-600 017.
முதற்பதிப்பு - ஜூலை 1997.
13. இரமணிபாய் - கடல் வளமும் கடலாளி மக்களும்,
சக்தி பிராசஸ்,
சென்னை-87.
முதற்பதிப்பு - மே 2001.
14. இராமஜெயம்.மா. - மீனவர் வரலாறும் வாழ்க்கையும்,
மணிமொழி பதிப்பகம்,
புதுச்சேரி.
2002.
15. இராஜம் கிருஷ்ணன் - அலைவாய்க் கரையில்,
தாகம் பதிப்பகம்,
சென்னை.
1990.
16. இளம்பூரணர் உரை - தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்),
தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை-1.
1975.
17. இறையரசன்.பா. - தமிழர் நாகரிக வரலாறு,
பூம்புகார் பதிப்பகம்,
சென்னை.
1993.
18. எட்கர் தர்ஸ்டன் - தென்னிந்திய குலங்களும் குடிகளும்,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்.
மு.ப. 1986.
19. ஏங்கெல்ஸ் - குடும்பம் தனிச்சொத்து,
அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்,
சென்னை.
1973.
20. ஐசக் அருள்தாஸ்.ஜி. - போட்டி வேதக்கதைப் பாடல்கள்,
நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர்,
சென்னை-600 098.
21. கந்தையா.ந.சி. - உலக நாகரிகத்தில் தமிழர் பங்கு,
பகுத்தறிவுப் பாசறை,
சென்னை.
1948.
22. கந்தசாமி.ப. - தமிழ்நாட்டின் தலவரலாறுகளும்
பண்பாட்டுச் சின்னங்களும்,
பழனியப்பா பிரதர்ஸ்,
சென்னை.
1983.

23. கமால்.எஸ்.எம். - சீர்மிகு சிவகங்கைச் சீமை பசும்பொன் மாவட்ட கலை இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வு மையம், சிவகங்கை. 1997.
24. கமால்.எஸ்.எம். - இராமர் செய்த கோயில், சர்மிளா பதிப்பகம், இராமநாதபுரம். மு.ப. - டிசம்பர் 2004.
25. கயிலாசநாதன்.வை.அ. - கடற்காற்று, உதயம் புத்தக நிலையம், கொழும்பு. மு.ப. 1972.
26. கல்பகம்.இரா. - சமூகவியல் தமிழ்நாட்டு பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை. மு.ப. 1973.
27. கலியபெருமாள் - தமிழர் திருமணமுறைகள், உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் பதிப்பகம், சென்னை. 1980.
28. கழனியூரன் - கிராமங்களில் உலவும் கால்கள், சந்தியா பதிப்பகம், நியூடெக் வைபவ், 57-53ஆவது தெரு, அசோக் நகர், சென்னை-600 083.
29. - மண்ணின் மரபுகளும் மக்களின் நம்பிக்கைகளும், அன்னம் - அகரம் பதிப்பகம், டிசம்பர் 2008.
30. கனகசபை.வி - ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை-1. 1962.
31. காந்தி.க. - தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவன், சென்னை. 1980.
32. கிருஷ்ணமூர்த்தி - மீனவர் வாழ்வியல் (கடலூர் மாவட்டம்), திருக்குறள் பதிப்பகம், சென்னை. 2002.
33. கிருட்டிணசாமி.சு. - நாட்டுப்புற பாடல்களில் வளமையும், நம்பிக்கையும், தடங்களும், 1918.
34. கோவிந்தன்.கா. - தமிழர் வணிகம், பாரதி பிரிண்டர்ஸ், சென்னை. 1948.

35. சக்திவேல்.சு. - நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை-600 108. முதல் பதிப்பு - 1983. ஏழாம் பதிப்பு - சூன் 2007. எட்டாம் பதிப்பு - 2009.
36. ... - நாட்டுப்புறவியல் நூலடைவு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 55, லிங்கி தெரு, சென்னை - 600 001. முதற்பதிப்பு - ஏப்ரல் 1988.
37. சசிவல்லி.வி.சி. - பண்டைத் தமிழர் தொழில்கள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை. 1995.
38. சண்முகசுந்தரம்.சு. - நாட்டுப்புற இயல் சிந்தனைகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம். 1981.
39. சண்முகம் பிள்ளை.மு. - சங்கத் தமிழன் வழிபாடும் சடங்குகளும், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை.
40. சண்முகம்.ந. - உலக மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், அருணோதயம், சென்னை. 1977.
41. சந்திரன்.ந. - நாட்டு மருத்துவம், விஜயா பதிப்பகம், 20, ராஜா தெரு, மணிக்கூண்டு கோபுரம், கோவை-641 001.
42. சரசுவதி.வ. - நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், சமூக ஒப்பாய்வு, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.21. 1982.
43. சாமி.பி.எல். - தமிழ் இலக்கியத்தில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், சென்னை. 1976.
44. சார்ஜ்.அ. - மீனவர் தொழில் சடங்குமுறைகள், பாரதி விழா சிறப்பு மலர், நாகர்கோவில். 1988.
45. சாந்தி.க. - நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுத் தளங்கள் (அகல்), டி15, அபினவ் கைலாஷ், 19, வேளச்சேரி சாலை, சைதாப்பேட்டை, சென்னை-15. மு.ப. டிசம்பர் 2005.
46. சிவசுப்பிரமணியன்.ஆ.- கிறித்தவமும் சாதியும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில். 2001.

47. சிதம்பரனார்.சாமி. - பழந்தமிழர் வாழ்வும் வளர்ச்சியும், ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம், 32-பி, கிருஷ்ணா தெரு, பாண்டிபஜார், சென்னை-600 017. முதற்பதிப்பு - டிசம்பர் 2010.
48. சிதம்பரனார்.சாமி. - தமிழர் வாழ்வும் பண்பாடும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை-14. மு.ப. - டிசம்பர் 2011.
49. சுப்பிரமணியன்.ச.வே. - நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை. 1979.
50. சுப்பிரமணியன்.கா. - சங்ககாலச் சமுதாயம், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை. இரண்டாம் பதிப்பு - 1987.
51. சுப்பிரமணியன்.ச.வே. - தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், பாரிமுனை, சென்னை. முதல் பதிப்பு - மே 1998.
52. சுந்தரம்.மெ. - சங்ககாலத் தமிழரின் கடல் வணிகம், நாவல் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை. 1978.
53. சுந்தரராஜ்.வெ. - மீன்வனப்பூக்கள், ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை. 2004.
54. செயராமன்.நா. - நெய்தல் பாடல்கள், குமரன் பதிப்பகம், மதுரை. 1978.
55. சோமசுந்தரனார் - அகநானூறு, கழக வெளியீடு, சென்னை-1. 1974.
56. சோமசுந்தரனார்.பொ.வே. - குறுந்தொகை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பக கழகம், 154, டி.டி.கே. சாலை, சென்னை. முதற்பதிப்பு - மே 1955.
57. ... - நற்றிணை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பக கழகம், சென்னை-1. 1961.
58. ... - அகநானூறு விளக்க உரை, கழக வெளியீடு, சென்னை. 1974.

59. சோமலெ - இந்திய விவரச் சுவடி,
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
1990.
60. ... - நமது தமிழ்நாடு,
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்,
பாரிநிலையம்,
சென்னை.
1973.
61. ... - தமிழ்நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும்,
நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்,
புதுடில்லி. 1975.
62. ஞானசேகரன்.தே. - மக்கள் வாழ்வியல் மந்திரச் சடங்குகள்,
பார்த்திபன் பதிப்பகம்,
மதுரை.
1987.
63. தமிழண்ணல் - காதல் வாழ்வு,
பாவை நிலையம்,
காரைக்குடி.
1964.
64. தனஞ்செயன்.ஆ. - குலக்குறியிலும் மீனவர் வழக்காறுகளும்,
நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை.
முதற்பதிப்பு - மார்ச் 2002.
65. ... - விளிம்புநிலை மக்கள் வரலாறுகள் இனவரைவியல்,
வல்லினம் பதிப்பகம்,
புதுவை.
2006.
66. தம்பி ஐயா - முத்துக்குளித்துறையில் கிறிஸ்தவம்,
393, வைகறைப் பதிப்பகம்,
திண்டுக்கல்-624 001.
மு.ப. 2012.
67. தட்சிணாமூர்த்தி.அ. - தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும்,
ஐந்திணைப் பதிப்பகம்,
முதற்பதிப்பு - 2019.
யாழ் வெளியீடு - 1994.
68. தாயம்மாள் அறவாணன் - தமிழ்ச் சமூகவியல்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை.
2002.
69. திருநாவுக்கரசு.க. - வள்ளுவர் கண்ட மனிதன்,
Journal of Tamil Studies.
70. துரை அங்கசாமி.மொ.அ. - சங்ககாலச் சிறப்பு பெயர்கள்,
பாரி நிலையம்,
சென்னை-108.
71. துரைச்சாமிப்பிள்ளை
ஒளவை.சு. - புறநானூறு,
தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்,
சென்னை-600 018.
1951.
72. தேவநேயன்.ஞா.
(பாவாணர்) - தமிழர் வரலாறு,
நேசமணி பதிப்பகம்,
1979.

73. நடராசன்.அ. - வானிலை அறிவியல்,
தமிழ்நாட்டுப் பாடல் நூல் நிறுவனம்.
1973.
74. நத்தர்சா.எச். - நாட்டுப்புறக்கதைப் பாடல்களில் நம்பிக்கை,
தொகுதி - ஐஐஐ
பதினான்காவது ஆய்வுக்கோவை,
1998.
75. நாராயணசாமி.இர.கு. - பண்டைய தமிழரும் பரதவர் வாழ்வும்,
சிவசக்தி பதிப்பகம்,
நாகபட்டினம்.
1998.
76. நாராயணசாமி ஐயர்.அ. - நற்றிணை நானூறு,
சோமசுந்தரனார்.பொ.வே. சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்,
சென்னை.
1976.
77. நாராயண வேலுப்பிள்ளை - இராமாயணக் காட்சிகள்,
ரேவதி பதிப்பகம்,
சென்னை.
1982.
78. நிரஞ்சனாதேவி.ரா. - தென்னிந்திய மருத்துவ வரலாறு,
பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்,
142, ஜானிஜான்கான் சாலை,
இராயப்பேட்டை,
சென்னை-600 014.
முதல்பதிப்பு - ஆகஸ்ட் 2013.
79. நேவிஸ் விக்டோரியா - முத்துக்குளித்துறைப் பரதவர்கள்,
மோ. காவ்யா பதிப்பகம்,
16, இரண்டாம் குறுக்குத்தெரு,
டிர்ஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம்,
சென்னை-600 024
மு.ப. - டிசம்பர் 2007.
80. பக்தவசலபாரதி - பண்பாட்டு மானிடவியல்,
மெய்யப்பன் பதிப்பகம்,
53, புதுத்தெரு, சிதம்பரம்.
2003.
81. பக்தவசலபாரதி - தமிழர் மானிடவியல்,
மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்,
53, புதுத்தெரு,
சிதம்பரம்-608 001.
மு.ப. - டிசம்பர் 2002.
82. பரமசிவம்.அரு. - பரதவ ராஜகுல மீனவரின் அறியப்படாத
மரபுகளும் காலனிகளும்,
காவ்யா வெளியீடு,
16, இரண்டாம் குறுக்குத்தெரு,
டிர்ஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம்,
சென்னை.
முதற்பதிப்பு - டிசம்பர் 2003.
83. பகவதி.கே. - தமிழர் ஆடைகள்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை.
1980.

84. பரிமளா.ச. - மீன்கள் அன்றும் இன்றும்,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
அமுதா அச்சகம்,
சிதம்பரம்.
1992.
85. பாஸ்கல் கில்பர்ட்.எஸ்.கே. - சமூகவியல் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்,
(மு.நா.ஆ.)
(நாராயணன்.ஜெ.மொ.ஆ.)
1964.
86. பாலசுந்தரம் பிள்ளை. - ஏலாதி,
தி.அ. (உ.ஆ.)
கழக வெளியீடு,
சென்னை-600 018.
87. பாரதியார் - பாரதியார் கவிதைகள்,
சக்தி வெளியீடு,
சென்னை.
1956.
88. பாரதிதாசன் - பாரதிதாசன் கவிதைகள்,
கற்பகம் அச்சகம்,
புதுவை.
இருபத்தேழாம் பதிப்பு - 1998.
89. புன்னைவனநாதன்.பு.சி. - திரிகடுகம்,
தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்,
சென்னை-600 018.
1943.
90. புலியூர் கேசிகன் - மணிமேகலை,
பாரிநிலையம், சென்னை.
2007.
91. - சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும்,
பாரிநிலையம், சென்னை.
2007.
92. பொற்கோ - பண்பாட்டுக் கருத்தோட்டம்,
பூம்பொழில் வெளியீடு,
மதனமிதலா அடுக்கம்,
16-வது குறுக்குத்தெரு,
சாஸ்திரி நகர், அடையாறு, சென்னை.
முதற்பதிப்பு - 2001.
93. பொன்னீலன் - தேடல்,
நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை-600 098.
முதற்பதிப்பு - 1985.
94. மங்கையற்கரசி.கு. - மருதுபாண்டியர் வரலாறும் வழிமுறையும்,
புத்தா பதிப்பகம்,
சென்னை.
2003.
95. மறைமலையடிகள் - தமிழர் மதம்,
கழக வெளியீடு,
திருநெல்வேலி.
1990.
96. மாமல்ல பாண்டியன் - கடல் நடவே கலகக்குரல்,
(கடையர் வரலாற்றுச் சுவடுகள்),
அகிலன் ஊடகம்,
மதுரை.
முதற்பதிப்பு - சன.2014.

97. மனோகரன்.மீ. - மருதுபாண்டிய மன்னர்கள்,
அன்னம் வெளியீடு,
சிவகங்கை.
1994.
98. மீனவன் கவிஞர் - பண்டைத் தமிழரும் பரதவர் வாழ்வும்,
சிவசக்தி பதிப்பகம்,
நாகபட்டினம்.
டிசம்பர் - 2004.
99. முத்துக்கண்ணப்பன் - சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலம்,
அதிபத்தர் பதிப்பகம்,
சென்னை.
1978.
100. முத்தையா.இ. - நாட்டுப்புற மருத்துவம் மந்திரச் சடங்குகள்,
வெண்ணிலா பதிப்பகம்,
திருப்பரங்குன்றம்.
1986.
101. முருகானந்தம்.ச. - நாட்டுப்புறவியல் சிந்தனைகள்,
பார்த்தீபன் பதிப்பகம்,
மதுரை.
1987.
102. முருகானந்தம் - யாழ்ப்பாணக் கரையோரப் பரதவர்,
தொழிற்கலைச் சொற்கள் - ஓர் அறிமுகம்,
தமிழ்க்கலை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்.
1983.
103. முத்துராமலிங்கம்.மு. - அருள்மிகு இராமநாதசுவாமி திருக்கோயில்,
விழாக்கள் (இராமேஸ்வரம்),
பூரணம் பதிப்பகம்,
விருதுநகர்,
ஜூன் 2005.
104. லியோ மைக்கிள்.எ. - திருமண வாழ்வு,
ஒளி நிலைய வெளியீடு,
தஞ்சாவூர்.
1986.
105. லூர்து.தே. - நாட்டார் வழக்காறுகள்,
மணிவாசகர் நூலகம்,
முதற்பதிப்பு - டிசம்பர் 1980.
106. வண்ணநிலவன் - கடல்புறத்தில்,
நர்மதா பதிப்பகம்,
சென்னை.
1991.
107. வானமாமலை.நா. - தமிழர் பண்பாடும் தத்துவமும்,
நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை.
மு.ப. 1975.
108. - தமிழர் கலை வரலாறும்
கதைப்பாடல் ஆய்வும்,
பல்கலை பதிப்பகம்,
25, தெற்குச் சிவன்கோயில் தெரு,
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை-600 024.
மு.ப. - 2009.

109. - தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும்,
நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை.
மு.ப. 2007.
110. வெங்கடேசன்.க. - தமிழ் இலக்கியத்தில் சித்தமருத்துவம்,
ஸ்ரீ சக்தி பதிப்பகம்,
புரசைவாக்கம், சென்னை-84.
1998.
111. வேங்கடசாமி நாட்டார் - சிலப்பதிகாரம்,
கழக வெளியீடு,
சென்னை-600 018.
1942.
112. - கம்பராமாயணம்,
கம்பன் அறிநிலை,
கோவை.
1996.
113. வேலாயுதம்.க. - கடலோடியின் கதை,
கே.என்.ஆர். பப்ளிகேஷன்ஸ்,
சென்னை.
1985.
114. ஸ்மபன்சாம்.என் - கன்னியாகுமரி மாவட்ட மீனவர்கள்
வாழ்வியல் ஓர் ஆய்வு,
தங்கம் பதிப்பகம்,
17/63, மேற்கு கல்லுக்கூட்டம்,
கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.
மார்ச் 1994.
115. ஜேம்ஸ்
மரிய ஆரோக்கியம் - பரதவர் வாழ்வியல்,
தேன்மழை வெளியீடு,
ஐந்திணைப் பதிப்பகம்,
பாரதிசாலை, திருவல்லிக்கேணி.
1990.
116. - தமிழ்நாடு மாவட்ட விவரச்சுவடி,
இராமநாதபுரம் - தமிழ்நாடு அரசு,
எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை,
சென்னை. 1990.
117. - மன்னார்வளைகுடா கள கையேடு,
வன உயிரினக்காப்பகம்,
இராமநாதபுரம்.
1973.
118. - இராமேஸ்வர தலவரலாறு,
அருள்மிகு இராமநாதசுவாமி திருக்கோயில்,
ராஜா பிரஸ்,
மதுரை.
ஜனவரி 2005.
- ஆய்வேடு**
1. சாந்தகுமாரி.நா. - நாகை மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல்,
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்,
திருச்சி.
2. பாலமுருகன் - இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கடையரின
மக்களின் வாழ்வியல் ஓர் இனவரைவியல் ஆய்வேடு,
அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி,
காரைக்குடி.
2015.

3. மேரி பிலோமினா - பரதவர்குலச் சடங்குகள்,
(கன்னியாகுமரி மாவட்டம்),
நாகர்கோவில்.
1985.
4. வாககி.த. - இராமேஸ்வர மீனவர்களின் வாழ்வியல்,
மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,
2015.
5. ஜோசப் வயலட்ராணி - சகுனங்களும் நம்பிக்கைகளும் ஆய்வு,
பாளையங்கோட்டை.
1985.

அகராதிகள்

1. - க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழகராதி,
24th, East Street,
Tiruvanmaiur,
Chennai-600 041.
First Edition - January 1992.
2. - கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-1,
தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம்,
தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் வெளியீடு,
சென்னை-600 005.
1954.
3. ந.கதிரைவேற்பிள்ளை - தமிழ்மொழி அகராதி,
செம்பதிப்பு,
சாரதா பதிப்பகம்,
சென்னை-14.
4. கௌமாரீஸ்வரி.எஸ். - அபிதான சிந்தாமணி,
(தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம்),
சீதை பதிப்பகம்,
திருவல்லிக்கேனி,
சென்னை-600 005.
மு.ப. - டிசம்பர் 2004.
5. மாருதிதாசன் செந்தமிழர் - நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி,
நர்மதா பதிப்பகம்,
தியாகராயநகர், சென்னை-600 017.
ஆகஸ்ட் 2002.
6. பெரியசாமித்தாரன்.ம.ப. - தமிழ்ப் பேரகராதி (லெக்சிகன்)
தொகுதி-4,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை. 1938.
7. - கழகத் தமிழ் அகராதி,
தென்னிந்திய திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த
நூற்பதிப்புக்கழகம்,
154, டி.டி.கே. சாலை,
சென்னை.
8. - வாழ்வியற்களஞ்சியம்,
(தொகுதிகள் 2,5,10),
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்.
2001.
9. - கலைக்களஞ்சியம்,
தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்,
சென்னை.
1958.

ஆங்கில நூல்கள்

1. Adom Chouva - Vivaham oru Patanam,
Malayalam,
N.B.S. Kattaym,
1969.
2. George Sehurhammer - Francis Xavier His Lite his Times,
(Vol.II) India-1541-1545,
The Jesuit Historical Institute,
Italy.
1977
3. Hentry White Head - The Village Gods of South India,
Asian Educational Services,
New Delhi.
1983.
4. Ramaswami.A. - Gazatteer of India Tamil Nadu State,
Ramanathapuram District at Printed by the
Directar of Stationary and Printing,
Madras.
1972.
5. Sakthivel.S. - Folklore Literature of India,
Meena Pathippakam,
Kothaloor.
1976.
6. Sethuraman.G. - Rameswaram Temple,
J.J. Publications,
1981.
7. Subramaniam - Heritage of the Tamil Siddhe Medicine,
Eds. S.V.Subramanian & V.R.Madavan,
8. Thurston. Edgar - Caste and Tribes of Southern India,Vol.3,
Govt. Press,
Madras. 1909.
9. Vanamamalai.N. - Studies in Tamil Folk Literatures,
New Century Book House Private Ltd.,
Madras.
1969.
10. Vivekanandan.V. - Fishing for a Favour Netting A Lesson 2004,
Report of the good will mission of India,
Fisherman to Sri Lanka.

பின்னிணைப்பு-1

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவக் கிராமங்கள்

1) S.P.பட்டினம்	31) புதுவலசை சத்திரம்
2) தீர்த்தாண்டதானம்	32) சகாயந்தோப்பு
3) பாசிப்பட்டினம்	33) சாமிதோப்பு
4) தாமோதரன்பட்டினம்	34) சேட்டியானை
5) நாரேந்தல்	35) கிருஷ்ணாபுரம்
6) M.R.பட்டினம்	36) இரணியன்வலசை
7) தொண்டி	37) அம்மன் கோயில் குடியிருப்பு
8) புதுக்குடியிருப்பு	38) அனந்தபுரம்
9) P.V.பட்டினம்	39) ஆற்றங்கரை
10) நம்புதானை	40) நாகச்சி
11) சோழியக்குடி	41) நாகச்சி தேவர் நகர்
12) சம்பை (T.Tk)	42) கல்கிணற்றுவலசை
13) வீரசங்கிலிமடம்	43) வட்டாண்வலசை
14) புதுப்பட்டினம்	44) அகிடாவலசை
15) மணக்குடி	45) நடுவலசை
16) காரங்காடு	46) உசிலங்காட்டுவலசை
17) முள்ளிமுனை	47) நம்பியாவலசை
18) புதுக்காடு	48) உச்சிப்புளி
19) கடலூர்	49) தர்ஹாவலசை
20) மோர்ப்பண்ணை	50) அழகாவலசை
21) திருப்பாலைக்குடி (N)	51) கேணிக்கரைவலசை

22) திருப்பாலைக்குடி (S)
23) சம்பை (R.Tk)
24) புத்தனேந்தல்
25) முத்துரெகுநாதபுரம்
26) தேவிப்பட்டினம் (N)
27) தேவிப்பட்டினம் (S)
28) பழனிவலசை
29) முனிவீரன்பட்டினம்
30) புதுக்குடியிருப்பு
61) பிரான்சிஸ்நகர்
62) நாலுப்பண்ணை
63) அந்தோணியார்புரம்
64) சூசையப்பர்பட்டினம்
65) அக்காள்மடம்
66) தங்கச்சிமடம்
67) வில்லுண்டி
68) சேவியர்நகர்
69) விக்டோரியாநகர்
70) அரியாண்குண்டு
71) குடியிருப்பு
72) ஏர்க்காடு
73) வடகாடு
74) பிள்ளைகுளம்

52) இருமேனி
53) பிறப்பன்வலசை
54) குஞ்சர்வலசை
55) பிள்ளைமடம்
56) முனைக்காடு
57) மண்டபம்
58) களஞ்சியம்நகர்
59) பாம்பன்
60) வள்ளாதாடி
91) சின்னப்பாலம்
92) தெற்குவாடி
93) மரைக்காயர்பட்டினம்
94) மண்டபம் சமத்துவபுரம்
95) வேதானை
96) வளையர்வாடி
97) சீனியப்பதர்ஹா
98) துதிவலசை
99) மாந்தோப்பு
100) சூரங்காட்டுவலசை
101) சாலைவலசை
102) அகஸ்தியர்கோட்டம்
103) நடுமன்காடு
104) பால்குளம்

75) நரிக்குழி	105) அதியமான்	128) மாரிவலசை	158) வாலிநோக்கம்
76) மாங்காடு	106) சதகோன்வலசை	129) குப்பைவலசை	159) கீழமுந்தல்
77) சம்பை (R.Tk)	107) இடையர் வலசை	130) குப்பச்சிவலசை	160) மேலமுந்தல்
78) ஓலக்குடா	108) மாங்குடி	131) குத்துக்கால்வலசை	161) T.மாரியூ
79) சுடுகாட்டான்பட்டி	109) நாகாச்சியம்மன் குடியிருப்பு	132) சிட்டங்காடு	162) ஒப்பிலான்
80) இராமேஸ்வரம்	110) நொச்சியூரணி	133) வெள்ளையன்வலசை	163) முக்கையூர்
81) வேர்க்கோடு	111) நாரையூரணி	134) மொட்டையன்வலசை	164) நரிப்பையூர் (N)
82) கரையூர்	112) புதுமடம்	135) களிமண்குண்டு	165) நரிப்பையூர் \ (S)
83) சேரான்கோட்டை	113) கும்பரம்	136) கட்டயன்பேரன்வலசை	166) லங்காமணி
84) இராமகிருஷ்ணபுரம்	114) கரண்	137) கட்டயன்வலசை	167) காமராசபுரம்
85) நடராஜபுரம்	115) பைவ்ஏரியா	138) சண்முகவேல்பட்டினம்	168) பெரியநாயகிபுரம்
86) முகுந்தராயர் சத்திரம்	116) சேதுநகர்	139) சிவகாமிபுரம்	169) வேப்பமருதுபண்ணை
87) தனுஷ்கோடி	117) முத்துப்பேட்டை	140) ஆஞ்சநேயர்புரம்	170) வேலப்பட்டி
88) நடுத்துறை	118) பெரியபட்டினம்	141) பக்கிரியப்பாவலசை	171) மாணிக்கம்நகர்
89) குந்துகால்	119) புதுக்குடியிருப்பு	142) சேதுக்கரை	172) கரிச்சாங்குண்டு
90) தோப்புக்காடு	120) சாலைத்தோட்டம்	143) கிழக்குப்புதுநகர்	173) கிருஷ்ணாபுரம் (K.Tk)
121) கொள்ளந்தோப்பு	151) சடைமுனியன்வலசை	144) மீனவர்குப்பம்	174) பண்ணைக்கரை
122) தாழைத்தோப்பு	152) கல்பார்	145) கீழக்கரை	175) ரோஸ்மாநகர்
123) இந்திராநகர்	153) மொட்டைக்கிழவன்வலசை	146) பண்ணாட்டார்தெரு	176) கண்ணிராசபுரம்
124) திணைக்குளம்	154) பிச்சைமூப்பன்வலசை	147) பாரதிநகர்	177) கும்பரம்
125) கல்காடு	155) மெய்யப்பன்வலசை	148) மாயக்குளம்	178) அத்தியட்சகர்புரம்
126) முத்தரையர்நகர்	156) அதாம்சேரி	149) மங்களேஸ்வரிநகர்	179) வெள்ளரிவோடை
127) வேலாயுதபுரம்	157) அதன்சேரி	150) சின்னஏர்வாடி	180) பெரியபட்டினம் புதுக்குடியிருப்பு

பின்னிணைப்பு-2

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர் கிராமங்களின்

மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு

வ.எண்	மீனவ கிராமங்கள்	ஆண்	பெண்	மொத்தம்	ஆண்	பெண்	மொத்தம்	ஆண்	பெண்	மொத்தம்	மொத்த கிராமங்கள்
1.	SP.பட்டினம்	205	167	372	379	358	737	584	525	1109	226
2.	தீர்த்தாண்டதானம்	73	76	149	192	167	359	265	243	508	129
3.	பாசிப்பட்டினம்	444	375	819	620	590	1210	1064	965	2029	422
4.	நாரேந்தல்	52	37	89	107	95	202	159	132	291	68
5.	MR.பட்டினம்	23	27	50	48	42	90	71	69	140	32
6.	தொண்டி	359	328	687	560	512	1072	919	840	1759	361
7.	தொண்டி புதுக்குடியிருப்பு	325	315	640	434	420	854	259	735	1494	321
8.	PV.பட்டினம்	90	78	168	171	136	307	261	214	475	97
9.	நம்புதாளை	472	471	943	880	721	1601	1352	1192	2547	527
10.	சோழியக்குடி	63	62	125	98	78	176	161	150	311	62
11.	வீரசங்கிலிமடம்	34	35	69	87	89	176	121	124	245	51
12.	புதுப்பட்டினம்	152	145	297	300	265	565	452	410	862	195
13.	காரங்காடு	236	261	497	629	630	1259	865	891	1256	377

14.	முள்ளிமுனை	432	424	856	825	780	1605	1257	1204	2461	504
15.	கொடிப்பங்கு	49	60	109	94	102	196	143	162	305	65
16.	கடலூர்	35	30	65	86	87	173	121	117	238	59
17.	தாமோதரன் பட்டினம்	85	88	173	175	165	340	260	253	513	110
18.	மோர்ப்பண்ணை	454	475	929	791	736	1527	1245	1211	2456	440
19.	புதுக்காடு	35	26	61	97	93	190	132	119	251	58
20.	திருப்பாலைக்குடி	670	667	1337	1093	1013	2106	1763	1680	3443	752
21.	தேவிப்பட்டினம்	193	194	387	393	369	762	586	563	1149	259
22.	முனிவீரன்பட்டினம்	130	148	278	324	286	610	454	434	888	216
23.	புதுவலசைசத்திரம்	30	24	54	60	48	108	90	73	163	36
24.	ஆற்றங்கரை	216	190	406	562	507	1119	778	697	1475	373
25.	குடியிருப்பு	44	43	87	108	87	195	152	124	276	145
26.	ஓலக்குடா	113	122	235	294	286	580	407	408	815	200
27.	சடுகாட்டான்பட்டி	225	217	442	612	559	1171	837	776	1613	378
28.	இராமேஸ்வரம்	1384	1312	2696	3406	3297	6703	4790	4609	9399	2113
29.	வேர்க்கோடு	556	492	1048	1147	1123	2270	1703	1615	3318	747
30.	முகந்தராயர் சத்திரம்	24	33	57	44	38	82	68	71	139	30

31 .	தனுஷ்கோடி	60	81	14 1	142	151	293	202	232	434	97
32 .	மரைக்காயர் பட்டினம்	13 4	11 1	24 5	301	260	561	435	371	806	195
33 .	தேவானை	44 7	43 6	88 3	558	770	162 8	130 5	120 6	251 1	532
34 .	அதியமான்	29	30	59	59	60	119	88	90	178	45
35 .	முத்துப்பேட்டை	13 5	14 9	28 4	402	421	823	537	570	110 7	284
36 .	பெரியபட்டினம்	62 4	61 7	12 41	141 2	128 6	269 8	203 6	190 3	393 9	883
37 .	சண்முகவேல் பட்டினம்	33	37	70	89	73	162	122	110	232	61
38 .	சேதுக்கரை	44	37	81	96	95	191	143	132	275	75
39 .	மீனவர் குப்பம்	33	37	70	89	81	170	122	118	240	64
40 .	கீழக்கரை	52 5	33 4	85 9	170 1	142 2	312 3	222 6	175 6	398 2	801
41 .	கரையூர்	25 5	13 8	39 3	509	510	101 9	764	756	152 0	229
42 .	வலையர்வாடி	17 4	16 2	33 6	407	363	770	581	525	110 6	243
43 .	மாரிவலசை	45	40	85	106	86	192	151	126	277	65
44 .	ஏர்வாடி	27 0	20 6	29 6	772	616	138 8	104 2	890	193 2	432
45 .	வாலிநோக்கம்	71 5	75 2	14 67	151 3	138 3	289 6	222 8	213 5	436 3	874
46 .	மாரியூர்	25 0	26 4	51 4	580	561	114 1	830	825	165 5	283
47 .	உச்சிப்புளி	30	37	67	80	70	160	110	100	210	43

48 .	தர்ஹாவலசை	14 2	15 3	29 5	362	355	717	504	508	101 2	212
49 .	இருமேனி	15 7	15 6	31 3	413	444	857	570	600	117 0	325
50 .	மண்டபம்	19 62	19 33	38 95	509	464 3	974 2	706 1	657 6	136 37	310 4
51 .	பாம்பன்	80 5	77 3	15 78	185 2	178 2	363 4	265 7	255 5	521 2	112 1
52 .	அக்காள்மடம்	26 4	27 1	53 5	523	521	104 4	787	792	151 9	348
53 .	தங்கச்சிமடம்	31 6	28 1	59 7	727	722	144 9	104 3	100 3	204 6	465
54 .	அரியாண்குண்டு	13 9	33 7	47 6	865	818	168 3	100 4	120 2	120 6	375
55 .	மூக்கையூர்	79	10 6	18 5	221	189	410	300	295	595	122
56 .	நரிப்பையூர் (N)	13 9	12 1	26 0	230	243	473	433	364	797	164
57 .	நரிப்பையூர் (N)	34	35	69	87	89	176	121	124	245	51
58 .	ரோஸ்மாநகர்	16 8	14 4	31 2	332	297	629	500	441	941	205
59 .	கண்ணிராஜபுரம்	33	37	70	89	73	162	122	110	232	61
60 .	பெரியபட்டினம் புதுக்குடியிருப்பு	17 5	16 7	34 2	405	393	798	580	560	114 0	258

பின்னிணைப்பு-3

பேட்டி - 1

பெயர் : செல்வராஜ்
ஊர் : புதுப்பட்டினம்
வயது : 38
தொழில் : மீன்பிடித்தல்
நாள் : 13.10.2014

1. நீங்கள் என்ன தொழில் செய்கிறீர்கள்?
நான் மீன்பிடி தொழில் செய்கிறேன்.
2. தொழிலுக்கு எப்போது செல்வீர்கள்?
காலநிலைக்கு ஏற்பத் தொழிலுக்குச் செல்வோம். மீன்பாடு வரும் சமயத்திற்கு ஏற்ப செல்வோம். நண்டு வலை வைக்க முன்தினம் இரவு சென்று வலைபோட்டுவிட்டு மறுநாள் செல்வோம். மீன்வலை போட காலைநேரம் செல்வோம். மாலைநேரம், இரவுநேரம் முழுநிலவு நேரங்களில் செல்வோம்.
3. தனியாகச் செல்வீர்களா? பலராகச் சேர்ந்து செல்வீர்களா?
சிறுதொழில் என்றால் தனியாகச் செல்வோம். பெருந்தொழில் என்றால் பலராகச் செல்வோம்.
4. தொழிலுக்கச் செல்லும்போது தெய்வத்தை வழிபடுவீர்களா?
வழிபடுவோம்.

.பேட்டி - 2

பெயர் : அ.வீரமாகாளி
ஊர் : வீரசங்கிலிமடம்
வயது : 62
தொழில் : மீன்பிடித்தல்
நாள் : 14.10.2014

1. தொழிலுக்கு செல்லும்போது எத்தெய்வத்தை வழிபடுவீர்கள்?
கடற்கரை அருகில் இருக்கும் கங்கையம்மனை வழிபட்டுச் செல்வோம்.
2. தொழிலுக்கச் செல்லும்போது என்னென்ன மீன்பிடி கருவிகளைப் பயன்படுத்துவீர்கள்?
வலை, துடுப்பு, கம்பு, சுக்கான் (திசை திருப்பும் கருவி) நங்கூரம் ஆகிய கருவிகளைப் பயன்படுத்துவோம்.
3. உங்களிடம் சொந்தமாக படகுகள் உள்ளனவா?
ஆம்.
4. மொத்தம் எத்தனை படகுகள் உள்ளன?
மூன்று.
5. விசைப்படகுகள் எத்தனை உள்ளன?
ஒன்று.
6. ஒரு விசைப்படகின் விலை என்ன?
25 லட்சம் முதல் 30 லட்சம்

பேட்டி - 3

பெயர் : ச.அந்தோணிசாமி
ஊர் : புதுப்பட்டினம்
வயது : 58
நாள் : 14.10.2014

1. எத்தனை நாட்கள் கடலில் தங்கி மீன்பிடிப்பீர்கள்?
இரண்டு நாட்கள்.
2. வலைகளில் எத்தனை வகை உள்ளன?
நண்டுவலை, மீன்வலை, இறால்வலை, முரல்வலை, செங்கனிவலை, நைலான் வலை, சூடைவலை, பெருவலை, (மடி - இறால்வலை) கீசிமுச்சான்வலை உள.
3. எந்தெந்த வலைகளை நீங்கள் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்துவீர்கள்?
மீன்பாடு கிடைக்கும் சூழலுக்கேற்ப மீன்வலைகளைக் கொண்டு செல்வதுண்டு.
4. தொழிலுக்குச் சென்றுவிட்டு வீடு திரும்புவது எப்போது?
பாடு அதிகமாகக் கிடைத்தால் உடனே திரும்பிவிடுவோம் இல்லை என்றால் கடலில் தங்கிப் பாடு அதிகமாக கிடைத்த பின்னர் திரும்பி வருவதுண்டு.

பேட்டி - 4

பெயர் : ஜெ.ஜெயபிரிட்டோ
ஊர் : 31
வயது : காரங்காடு
தொழில் : மீன்பிடித்தல்
நாள் : 27.07.2015

1. தொழிலுக்குச் செல்லும் போது என்னென்ன உணவுகள் கொண்டு செல்வீர்கள்?
முதல் நாளுக்கு கஞ்சி, புளிசாதம் கொண்டு செல்வோம். மறுநாளுக்கு அரிசி, அடுப்பு எல்லாம் கொண்டு சென்று கடலில் கிடைக்கும் மீன், நண்டுகளைப் பிடித்து அங்கேயே சமைத்து சாப்பிடுவோம்.
2. கடலில் ஏற்படும் இடர்பாடுகள் என்னென்ன?
முதன் முதலாக கடலுக்குச் செல்பவர்களுக்கு அதிகமாக வாந்தி வரும். புயல், மழை, காற்று, பனிமூட்டம், மேகமூட்டம் ஆகிய நேரங்களில் திசை தெரியாமல் இருக்கும்.
3. அந்த இடர்பாடுகளை எந்தெந்த முறையில் சரிசெய்வீர்கள்?
எங்களுடைய அனுபவமுறையால் சரிசெய்துவிடுவோம். நங்கூரத்தை செலுத்தி அங்கேயே இருந்துவிடுவோம்.

பேட்டி - 5

பெயர் : க.சங்கரன்
ஊர் : சோழியக்குடி
வயது : 40
தொழில் : மீன்பிடித்தல்
நாள் : 15.10.2014

1. உங்கள் ஊரில் என்னென்ன கோயில்கள் உள்ளன?
சிங்கமுககாளி கோவில், விநாயகர் கோவில்,
எல்லையம்மன் கோவில் உள்ளன.
2. குலதெய்வம் உண்டா?
ஆம்.
3. எந்தெந்த தெய்வங்கள் உங்களுக்குக் குலதெய்வங்களாக
உள்ளன?
தொண்டியம்மன், தூண்டியீட்டு மாரியம்மன்,
வேதநாயகியம்மன், தர்மமூனிஸ்வரன்.
4. எந்தெந்த மாதங்களில் திருவிழா நடைபெறும்?
ஆடி, சித்திரை மாதங்களில் திருவிழா நடைபெறும்.
5. திருவிழாக்களுக்கு நாள் குறிக்கும் பழக்கம் உண்டா?
உண்டு.

பேட்டி - 6

பெயர் : ம.லதா
ஊர் : புதுப்பட்டினம்
வயது : 28
தொழில் : மீன் விற்பனை செய்பவர்
நாள் : 13.10.2014

1. முதலில் பூப்புச் செய்தியை யாருக்குத் தெரிவிப்பர்?
அண்ணி முறையில் உள்ளவரிடம் தெரிவித்த பின்னர் தான்
தாய்மாமனிடம் தெரிவிக்கிற வழக்கம் உள்ளது.
2. பூப்பு எய்திய பெண்ணுக்குச் செய்யும் சடங்குமுறைகள்
என்னென்ன?
பூப்பு எய்திய பெண்ணுக்குத் தாய்மாமனுக்குத் தகவல்
சொல்லி அவர் வந்த பின்னர் (கண்ட) தண்ணீர்
ஊற்றுவோம்.
3. பூப்பு எய்திய பெண்ணுக்குக் கொடுக்கக்கூடாத உணவு
வகைகள் எதுவும் உண்டா?
கத்திரிக்காய், பாகற்காய், மீன், கருவாடு ஆகியவற்றைச்
சேர்க்க மாட்டோம்.
4. பொங்கிப் போடுதல் சடங்கு உண்டா?
பூப்பெய்திய பெண்ணுக்குப் பொங்கிப்போடுதல் என்ற
வழக்கமில்லை. மாறாக அப்பெண்ணுக்குத் திண்பண்டங்கள்
வாங்கிக் கொடுக்கிறமுறை நடைமுறையில் உள்ளது.

பேட்டி - 7

பெயர் : மா.கோபி
 ஊர் : தொண்டி
 வயது : 68
 தொழில் : மீன்பிடித்தல்
 நாள் : 13.10.2014

1. கடலில் வேலை இல்லாத நேரங்களில் என்ன வேலைக்குச் செல்வீர்கள்?
 வெளியில் வேலைகளுக்குச் செல்வதில்லை.
 இல்லத்திலிருந்தபடி வலைகளைப் பழுது பார்ப்போம்.
2. சங்கத் தலைவரை எவ்வாறு தேர்ந்தெடுப்பீர்கள்?
 கிராமப் பஞ்சாயத்து மூலம் ஒருமனதாக ஒருவரை தேர்ந்தெடுப்போம். சின்னம் ஒதுக்கி மற்ற தேர்தல்கள் போலவே மீனவ சங்கத் தலைவரையும் தேர்ந்தெடுப்போம்.
3. சங்கத் தலைவர்களால் உண்டாகும் நன்மைகள் என்ன?
 நிவாரணத்தொகை வாங்கித் தருவார்கள்.
4. உங்களுக்குத் தொழில் ரீதியாகப் பிரச்சனைகள் வந்தால் அதை எப்படித் தீர்த்து வைப்பார்கள்?
 கடலில் சிறைபிடித்துச் சென்றவர்களை உரிய அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தி மீட்டு வருவதுண்டு.
5. மீனவ சங்கத் தலைவரை எத்தனை வருடத்திற்கு ஒருமுறைத் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள்?
 ஐந்து வருடத்திற்கு ஒருமுறை.

பின்னிணைப்பு-4

மீனவர்களின் பழமொழிகள்

- சொந்தத்தில் போகமா சொரக்குடுகை
 தூக்கி போட்டு கழுத்தை அறுக்குமா மரிக்கொழுந்து
 - பூக்கள்
- விட்டுச்சா ஆசை
 பிலாப்பழத்து தோலோடு - பழங்கள்
- ஓலை குச்சானாலும்
 ஒழுகாது குச்சு ஒரு முழம் குச்சு - ஓலை வீடு
- கவலையில்லாத கஞ்சி கால் வயிறு கஞ்சி - உணவு
- கண்டா காமாட்சி காணாட்ட கூமாட்சி - தெய்வம்
- படிச்சு பாலாப்போவதுக்கு
 ஆடு மேய்த்து ஆளாகலாம் - விலங்கு
- விக்கிறபாய் பொத்திக்கு
 படுக்க பாய் பஞ்சமா - புலங்குப்பொருட்கள்
- தண்ணீல கிடக்கிற அட்டையை
 மெத்தையில் போட்டா கிடக்குமா! - தண்ணீர்
- உழைச்சுட்டு வாரவன
 ஒட்டுத் திண்ணையில்
 கிடைக்கிறது ஒதைக்குமாம் - உழைப்பு சமுதாயம்
- கொள்ளக் (பண்ணை) காரர் சும்மாயிருந்தாலும்
 பூட்டு பிடுங்கி சும்மா இருக்காது - சமுதாயம்

- உழைச்சவன் ஊருக்கு போனா
ஏரும் கழப்பையும் எதர்க்க இருக்குமா - சமுதாயம்
- என்னடி வெள்ளாளச்சி
இளங்குடித்து வெள்ளாளச்சி
தாலிபகுசீல எனக்கு
தலகாக்க முடியல - உடை
- சீட்டாளுக்கு மூட்டாளு
செருப்பு தைக்க ஒரு அடப்பாளு - செருப்பு
- கழுதை தப்புனா குட்டியச்சவர்
காவடி தப்புனா குன்றக்குடி - விலங்கு
- அகப்பட்டவனுக்கு அஸ்டமத்தில் சனி
ஒடிப்போனவனுக்கு ஒன்பதாம் இடத்துராஜா - ஜோதிடம்
- அஞ்சு புள்ளை பெத்தா அரசனும் ஆண்டியாவான்
- வறுமை
- அஞ்சு வயதிலே அண்ணன் தம்பி
பத்து வயதிலே பங்காளி - உறவுமுறை
- அடிக்கிற கைதான் அணைக்கும்
அடிகாரனோட சேர்ந்தாலும்
குடிகாரனோட சேராதே - மது
- அந்தப் பருப்பு இங்கே வேகாது - உணவு
- அப்பனுக்குப் புள்ளை தப்பாம பொறந்திருக்கு - உறவு
- அரசனை நம்பி புருசனை கைவிட்டாப்பில - உறவு
- அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் - பேய்

- எரிக்கிற அரிசியைப் போட்டுட்டு
சிரிக்கிற சித்தப்பனோட பேசிக்கிட்டு இருந்தானாம்- உணவு
- அரிசந்திரனுக்கு அடுத்த வீட்டுக்காராம் - சமுதாயம்
- அம்மாவாசைக்கும் அப்துல்காதர்க்கும்
என்ன உறவு - சமுதாயம்
- அழுத புள்ளை தான் பால் குடிக்கும் - உணவு
- ஆசை அறுபது நாளு
மோகம் முப்பது நாளு - குடும்ப உறவு
- ஆசைக்கொரு புள்ளை
ஆஸ்திக்கொரு பையன் - உறவு
- ஆட்டுக்கு வாலு அளந்துதான் வச்சான்
விலங்கு -
- ஆறின கஞ்சி மழங்கஞ்சி - உணவு
- ஆரியக் கூத்தாடினாலும்
காரியத்துல கண்ணாயிருக்கனும் - சமுதாயம்
- ஆலையில்லாத ஊருக்கு இழுப்பைப்பு சர்க்கரை
- உணவு
- ஆளைப்பார்த்தால் அழகு
வேலையைப் பார்த்தால் எழவு - தனிமனிதர்
- இருந்தால் இந்த மடம்
இல்லாட்ட சந்தமடம் - பொறுப்பின்மை
- இராமேஸ்வரம் போயும் சனியன் தொலையல - இடம்

- இனம் இனத்தோடு சேரும் - விலங்கு
வெள்ளாடு இலையோடு சேரும் மனிதஇனம்
- உத்திரட்டாதியில் பிறந்தவன்
ஊரடியில் நிலம் வாங்குவான் - நிலம்
- உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி - குடும்பம்
மத்தளத்துக்கு இரண்டு பக்கம் இடி சமுதாயம்
- உலை வாயை மூடினாலும்
ஊர் வாயை மூடமுடியாது - உணவு
- ஊமை ஊரைக் கெடுக்கும் - தனிமனிதப்
பெருச்சாலி வீட்டைக் கெடுக்கும் பண்பு
- ஐந்து வயதில் அண்ணன் தம்பி
பத்து வயதில் பங்காளி - உறவு
- ஐப்பசி அடைமழை
கார்த்திகை கனமழை - பருவங்கள்
- ஒண்ட வந்த பிடாரி ஊர்ப்பிடாரியை விரட்டுச்சாம்
- சமுதாயம்
- கஞ்சிக்குச் செத்தாப்பில - உணவு
- கடிக்க வந்த நாய்க்கு எலும்புத்துண்டு போட்ட மாதிரி
- விலங்கு
- கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் போகாது - உணவு
- காரியம் முடியும் வரை கழுதையையும் காலைப்புடி
- விலங்கு

- காவிரியாறு கஞ்சியா ஓடினாலும் - இயற்கை
நாய்க்குக் கஞ்சி நக்கித்தான் விலங்கு
- கும்பகர்ணன் தூங்குனாப்பில - தனிமனித
ஒழுக்கம்
- கூரையில் சோறு அள்ளிப் போட்டால்
எத்தனையோ காகம் - உணவு
- கொள்ளைக்காட்டு நரி பல்லைக் காட்டுன மாதிரி
- விலங்கு
- சிரசு இல்லாம வாலு ஆடுமா? - விலங்கு
- சிவபூசையில் கரடி புகுந்தாப்பில - விலங்கு
- மஞ்ச போட்டா இஞ்சியா மொளய்க்கும் - பயிர்வகை
- பட்ட காலுல படும் கெட்ட குடியே கெடும் - வினை
- சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்
- பொதுப்பழமொழி
- தாயப்போல புள்ள நூலைப்பேல சேல - பொதுப்பழமொழி
- காத்து இருந்தவ(ன்) பொஞ்சாதிய
நேத்து வந்தவன் இழுத்துட்டு போனானாம் - உறவு
- சட்டியில இருந்தாத்தான
ஆப்பயில வரும் - உணவு
- பத்து புள்ள பெத்தவ
ஒத்தபுள்ள பெத்தவகிட்ட பாடுகேட்டாளாம் - சமுதாயம்
- அணயப்போற வெளக்கு
பக்கு பக்குன்னு எறிஞ்சிச்சாம் - இறப்பு சமுதாயம்

- அரண்டவன் கண்ணுக்கு
இருண்டதெல்லாம் பேயாம் - பேய்
- அர்ப்பனுக்கு மவுசு வந்தா
அர்த்த ராத்திரியில் கொட பிடிப்பானாம் - வளமை
- தாய் எட்டடி பாஞ்சா
குட்டி பதினாறு அடி பாயுமாம் - உறவு
- தீப்புடிச்ச வூட்டுல
கரிக்கட்டைக்கா பஞ்சம் - வீடு
- சார ஓலய பாத்து
குருத்து ஓல சிரிச்சிச்சாம் - மரம்
- எறியிற தீயில எண்ணெய் ஊத்துன மாதிரி
- புழங்குப்பொருள்
- அழுத புள்ள பால் குடிக்கும் - உறவு
- முருங்கய முறிச்சி வளரு
புள்ளய அடிச்சி வளரு - உறவு
- சொன்னாக் குத்தம் சொரிஞ்சா பித்தம் - நோய்
- தங்கச்சி புள்ளை தாம் புள்ளையானால்
தவத்துக்கு ஏன் போகணும் - உறவு
- தச்சன் அடிக்கக் கடா இழுக்குது - தொழில்
- தாயைப் பழிச்சாலும் தண்ணியைப் பழிக்காதே
- உணவு
- தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டம் - பிறப்பு
- தோளுக்கு மிஞ்சினா மகனும் தோழன் - உறவு

- நாட்டுக்கு அவள் ராணியா இருந்தாலும்
வீட்டுக்கு அவள் பெண்டாட்டி தானே - சமுதாயம்
- நேத்து பேஞ்ச மழையில்
இன்னைக்கு முளைச்ச காளான் - இயற்கை
- படிச்சவன் பாட்டைக் கெடுத்தான்
எழுதினவன் ஏட்டைக்கெடுத்தான் - கல்வி
- புள்ளை வரம் வாங்கப் போகையில்
புருசனைப் பரிகொடுத்தாப்பில - உறவு
- ஆச இருக்கு அம்முசம் வேணுமில்லியா - உறவு
- வெளுத்த தெல்லாம் பாலாயிருமா - உணவு
- பொய் சொன்ன வாய்க்கி போசனமில்ல - உணவு
- வாதத்துக்கு மருந்துண்டு
புடிவாதத்துக்கு மருந்துயில்ல - சமுதாயம்
- கருத்துள்ள புள்ளக்கி
கண்ணுபாத்து ஓட்டயாம் - கல்வி
- மரம் வச்சவன்
தண்ணி ஊத்தாமலா போயிருவான் - மரம்
- ஊரான் புள்ளய ஊட்டி வளத்தா
தாம்புள்ள தானே வளரும் - உணவு
- நெட்டியன நம்புனாலும் குட்டன நம்பாதயின்று
சும்மாவா சொல்லியிருந்தான் - உருவம் வடிவம்
- ஆடத் தெரியாத நாட்டியக்காரி
தெருக் கோணல் இன்று சொன்னாளாம் - தொழில்

- ஆடு நனையிதேயின்று
ஒநாய் அழுதிச்சாம் - விலங்கு
- யான வரும் பின்னே
மணி ஓசை வரும் முன்னே - விலங்கு
- சும்மா கெடந்த சங்க
ஊதிக் கெடுத்தானாம் ஆண்டி - சமுதாயம்
- இரும்பு அடிக்கிற எடத்துல
ஈக்கி என்ன வேலை - தொழில்
- யோகக் காரனுக்கு
சேவல் கூட முட்ட இடும் - பறவை
- அசஞ்சி திங்குது மாடு
அசையாம திங்குது வூடு - விலங்கு

பின்னிணைப்பு-5

விடுகதைகள்

- ஊருக்கெல்லாம் ஒரே கூரை - வானம்
- திரி இல்லாத விளக்கு - சூரியன்
- ஊருக்கெல்லாம் ஒரே கல் - உப்பு
- செத்துக் காய்ந்த மாடு
சந்தைக்குப் போகிறது - கருவாடு
- வெள்ளைக்காரன் பூக்க
வெகுபேர் காத்திருக்கிறார்கள் - சோறு
- தாய் இனிப்பாள்
மகள் புளிப்பாள்
பேத்தி மணப்பாள் - பால், தயிர், வெண்ணெய்
- பகலில் துயிலுவான்
இரவில் அலறுவான் - ஆந்தை
- அந்தரத்திலே பறக்கும்
பறவையும் இல்லை;
அழகான வாலுண்டு;
குரங்கும் இல்லை - பட்டம்
- ஆள் ஏறாத மலையில்
ஆயிரம் பூ பூத்திருக்கு - நட்சத்திரம்
- இணைபிரிய மாட்டார்கள்;
நண்பர்கள் இல்லை;
ஒன்றுசேர மாட்டார்கள்
பகைவர்கள் இல்லை - தண்டவாளம்

- பாலவனத்தில் பழுத்த பழம்
இரும்புச்சத்து உள்ள பழம் அது என்ன? - போர்ச்சம்பழம்
- ஊர்ப்பேரைக் கொண்ட பழம்
சிவப்பு நிறம் உடைய பழம் எது என்ன? - கோவைப்பழம்
- ஆறையும் ஐந்தையும் விரைந்து சேர்த்துச் சொன்னால்
பணம் வராது; ஆனால் பழம் வரும் அஃது என்ன?
- ஆரஞ்சுப்பழம்
- மஞ்சள் நிற அழகுப்பழம்
புளிப்புச்சுவை உள்ள பழம் அஃது என்ன?
- எலும்மிச்சைப்பழம்
- முள்ளுத்தோல் உடைய பழம்
இனிப்புக் கட்டிகள் உள்ள பழம் அது என்ன?- பலாப்பழம்
- இறைத்த தண்ணீரை அள்ள முடியாது அது என்ன?
- வார்த்தை
- ஆயிரம் பூ பூக்கும்
நூறு காய் காய்க்கும் அது என்ன? - தென்னைமரம்
- கடல் நீரால் வளர்வான்
மழை நீரால் மடிவான் அவன் யார்? - உப்பு
- வெளுத்த ஆளுக்கு கறுப்பு தலைப்பாகை அது என்ன?
- தீக்குச்சி
- அள்ள அள்ளப் பெரிதாகும் அது என்ன? - பள்ளம்
- கையும் இல்லை; காலும் இல்லை;
நகர்ந்து செல்கின்றான் யார் அவன்? - நிலா
- குருக்கை நிறைய வைரமணி - மாதாளம்பழம்
- கடலிலே கலந்து கரையிலே பிரிந்து
தெருவிலே திரியும் பூ என்ன பூ? - உப்பு

- அண்ணன் தம்பி பன்னிரண்டு பேரில்
ஒருவன் மட்டும் குறைப்பிரசவக் குழந்தை - பிப்ரவரி மாதம்
- வெள்ளையாக இருப்பான் பால் அல்ல
சிறப்பான நாள்களில் வீட்டைப் பளபளப்பாக்குவான்
- சுண்ணாம்பு
- விரித்தால் தலைக்கவசம்
மடக்கினால் பைக்குள் அடக்கம் - குடை
- ஒரு தட்டில் மூன்று இட்லி அது என்ன? - மின்விசிறி
- அள்ள முடியும் கிள்ள முடியாது - தண்ணீர்
- குரல் உண்டு உடல் இல்லை அது என்ன? - காற்று
- மரியாதைச் சொல்
ஒரு பயிர்
பயிர்களைக்காப்பது
இது மூன்றும் சேர்ந்தால் ஓர் ஊரின் பெயர்
அது என்ன? - திருநெல்வேலி
- ஓகோ! மரமே உசந்த மரமே
ஒருபடி இலைக்கு
விதியத்த மரமே அது என்ன? - மின்கம்பம்
- அக்காள் தங்கை உறவுண்டு
அண்டை வீடுண்டு
கிட்டக்கிட்ட வந்தாலும்
தொட்டுக்கொள்ள முடியாது? - கண்கள்
- ஒரு கட்டுத்துறையில்
முப்பத்திரண்டு வெள்ளைப்பசுக்கள் - பற்கள்

- பட்டுச் சட்டை போட்டிருப்பேன்
- பார்வைக்கு அழகாய் நானிருப்பேன்
- தேனை விரும்பிக் குடித்திடுவேன் - வண்ணத்துப்பூச்சி
- பல வடிவங்களில் நான் இருப்பேன்
நீரில் மேல் மிதந்திடுவேன்;
வெயில் பட்டால் உருகிடுவேன் - பனிக்கட்டி
- ஒற்றைக் காலில் சுழன்றிடுவேன்
சிறுவர்களை மகிழ்விப்பேன்;
தலைசுற்றி விழுந்திடுவேன் - பம்பரம்
- மொட்டைத் தட்டிலே
எட்டுப்பேர் பயணம் - படகு
- உயிர் இல்லாமல் ஓடித்திரிவான்
மூக்கு இல்லாமல் மூச்சு விடுவான்
வாய் இல்லாமல் தண்ணீர் குடிப்பான்
வயிறு இல்லாமல் கரியைத் திண்பான்
காற்றிற்கு அஞ்சான் மழைக்கு அஞ்சான்
காட்டிலும் மேட்டிலும் போவான் - புகைவண்டி
- உயரப் பறக்குது ஊர்க்குருவி - வானவூர்தி

பின்னிணைப்பு-6
மீனவர் தாலாட்டுப் பாடல்கள்

பாடல்:1

ஆராரோ ... ஆரிராரோ ...
ஆராரோ ... ஆரிராரோ ...
கண்ணுக்கோ கண்ணாடி
காலுக்கோ வீரதண்டை
வீரதண்டை விலமதிப்பா
வீமனோ உன்மாமன்
தங்கம் பொறந்து - நீ
தவந்து விளையாடையில்
தங்கத்தினால் காப்பெடுத்து
ஏ - கண்ணே போடுவாறு
உன் தாய்மாமன்
ஏ - பொண்ணு பிறந்த
போயி விளையாடையில்
பொன்னாலே காப்பெடுத்து
போடுவாறு உன் தாய்மாமன்...”

பாடல்:2

சாதிப் பவளமோ
சாந்துருக்குச் சந்தனமோ
அல்லி அரும்போ
ஆள வந்த ரத்தினமோ

மால தந்தா மாரியம்மா
முனியய்யா மஞ்ச தந்தா ராராட்ட
பூ கொடுத்தா காளியம்மா
வீரமாகாளி புள்ளை தந்தா ராராட்ட...

பாடல்:3

இரும்பால் ஊரணியாம்
இருபுறமும் தாமரையாம்
தாமரையில் நூல் எடுத்து
தனிப்பசுவின் நெய்யுருக்கி
வாழை இலையும் மாவிளக்கும்
வச்செடுத்தார் குஞ்சரமும்
தென்னோலையும் மாவிளக்கும்
சேர்ந்தெடுத்தார் குஞ்சரமோ”⁶³

பாடல்:4

ஏ கண்ணுமணி பொண்ணுமணி
ஏ கண்ணே கந்தரோட வேலுமணி
வேலுமணி வேணுமுனு
ஏ கண்ணே நாங்க வெகு நாளா
தவமிருந்தோம்...
ஏ கண்ணே கதைகேளு
ஏ கண்ணே காரணமா
கண்ணசரு

பாடல்:5

ஆராரோ ஆரிராரோ
ஆரிராரோ
ஏ வள்ளிக்கும் தெய்வானைக்கும்
மயிர்பிடி சண்டையாம்
வள்ளிமேல் குத்தமில்லை
மயித்தைவிடு தெய்வானை
ஆராரோ...
பஞ்ச மெத்த கட்டிலிலே
ராமரு பல்லாங்குழி ஆடுனாரு
பல்லாங்குழி தப்புச்சுனு
ராமரு பரதேசம் போனாறு
ஆராரே ஆரிராரோ...
ஏ - கண்ணே
தொட்டிக்குக் கீழே
தூங்காத கண்ணுக்கு
துரும்பு கொண்டு மையெழுதி
துணையிருப்பா மாரியம்மா
ஆராரோ ஆரிராரோ...
ஆக்காட்டி பொட்டலிலே
ஏ கண்ணே ஆறு லட்சம் காவடியாம்
சோடி ரெண்டும் இல்லாம
சொனங்குது வெள்ளிரதம்

பாடல்:6

ஏ - கண்ணான கண்ணுக்கு
கண்ணுறக்கம் இல்லையிணு
கண்ணநூறு மாரியம்மா - ஏ
கண்ணுறக்கம் தந்தாக
ஏ - மாசி வடுவோணி
ஏங் கண்ணே நீ
வைகாசி மாங்கனியோ
ஏ - கோலப் பிலாச்சொலையோ
ஏ கண்ணே நீ
கொஞ்ச வந்த ரஞ்சிதமோ
ஏ கண்ணே ஒண்ண
தேடியே
ஏ கண்ணே கானாத கோயிலோ
ஏ பொண்ணே ஒண்ண தேடியே
ஏ நாங்க
போகாத கோயில் உண்டோ!

பாடல்:7

ஏ - செம்பண்ணோ எழுத்தாணி
சேமங்குருத்தோணி
ஏ - சேமங்குருத்தோல வாசிக்க
ஏ - கண்ணே நீ

கருத்தா பிறந்தவனோ...

ஏ ராரோ ராரிராரோ
எ கண்ணே
வாழைப்பழமோ நீ
வைகாசி மாம்பழமோ
எ தேனோ தினைமாவோ
ஏ காணியோ நீ
திங்க வந்த ரஞ்சிதமோ
திங்க தினை விதைத்து
ஏ காணியோ நீ
திரட்டாத மாங்கனியோ
அறுக்க தினை விதைத்து
அறுங்கினிய காயவைச்சு
அருங்கிளி காத்த தினை
அறுக்க தொளியலையே

பாடல்:8

ஏ கண்ணே ஆராரிராரோ
ஏ கண்ணே ஆராரிராரோ
மதுரைக் கடலாடி
மாமதுரை தீர்த்தமாடி
தவம்பெத்து வந்த கண்ணு
சின்னம்மா கொல்லையிலே
ரெண்டு பில்லிமான் மேயுது

ஏ ஓடி விரட்டுங்களே
ஏ கண்ணே ஒரு கால்
சிலம்பு அசைய...

பாடல்:9

ஏ கடலை திடலாக்கி
கருங்கடலை ரோடாக்கி
அதிலே வழி நடக்கும்
அர்ச்சணரு உன் தாய்மாமன்
ஏலம் கொண்டு
ஏ கண்ணே நீரு கண்திறந்து
பானாக்கம் கொண்டு வந்து
ஏ பெத்தாரு
பசியமத்த வந்தவனோ
ராராரோ ராரிராரோ
எ கண்ணே
ஆராரிராரோ!

பாடல்:10

பால் குடிக்கக் கிண்ணி
பழந்திங்கச் சேணாடு
நெய் குடிக்கக் கிண்ணி
முகம் பார்க்கக் கண்ணாடி
கொண்டைக்குக் குப்பி
கொண்டு வந்தான் தாய்மாமன்

2.அம்பாப்பாடல்கள்

பாடல்:1

“ஆண்டவனே உன்ன நம்பி
ஏலேலோ
அலைகடலே ஏறி வந்தோம்
ஏலேலோ
பெருமாளே உன்ன நம்பி
ஏலேலோ
பெருங்கடலே ஏறி வந்தோம்
ஏலேலோ
கட்டுமரம் கட்டி வந்தோம் - காவலாலா
நாங்க காத வழி ஓடி வந்தோம் - காவலாலா
அள்ளித் துவர் எடுப்போம் - காவலாலா
நாங்க மூவரும் கையெடுப்போம் - காவலாலா”

பாடல்:2

வாளை மீனும் துள்ளி வர
ஏலேலோ
அயிலை மீனும் துள்ளிவர
ஏலேலோ
சீலாவல்லி பிடிக்கப்போறோம்
ஏலேலோ
கீழ்படுக்கும் தோணி
ஏலேலோ
கொடுவாவைப் பிடிக்கப்போறோம்
ஏலேலோ

பண்ணாவும் கத்தாழையும் பிடிக்கப்போறோம்

ஏலேலோ

குதிப்பு வாளையும் பிடிக்கப்போறோம்

ஏலேலோ

ஏலேலோ அயிலசா

பாடல்:3

“காத்துக்கடல் பாராமல்

ஏலேலோ ஏலோ

கருங்கடலில் மீன் பிடித்தோம்

ஏலேலோ ஏலோ

மீனுங்க ஓடுதய்யா

ஏலேலோ ஏலோ

கூட்டுறவாக மீன் பிடிப்போம்

ஆடிப்பாடி மடிவலைப்போம்

ஆதரவாக மீன் பிடிப்போம்

பாடல்:4

கிளி படும் கீழக்கரை

ஏலேலோ

கீழையுள்ள பாம்பம் துறை

ஏலேலோ

நண்டு படும் தொண்டியிலோ

ஏலேலோ

நகரைபடும் நம்பு தாழே

ஏலேலோ

பாறைபடும் பாசி பட்டினமா

ஏலேலோ

இறால் படும் இராமேஸ்வரமா

ஏலேலோ

முள்(இல்லா) மீனா முள்ளிமனையா

ஏலேலோ

சாரல் மீனா காரங்காடா

ஏலேலோ

புது மீனா புதுக்காடா

ஏலேலோ

நாங்க

புடித்து வருவோம் ஏலோ

பாடல்:5

கடலம்மா கடலம்மா

ஏலேலோ

உன்ன நம்பி

ஏலேலோ

வெகுதூரம் வந்தோமே

ஏலேலோ

தூக்கம் முழித்து வந்தோமே

ஏலேலோ

ஓய்வின்றி வந்தோமே

ஏலேலோ

எங்க குடி வாழவே
ஏலேலோ
உன்ன நம்பி வந்தோமே
ஏலேலோ
பாடு (மீன்) அதிகம் கிடைத்திடவே
ஏலேலோ
உன்னை நாங்க தேடி வந்தோம்
ஏலேலோ
எங்களை கரை சேருமம்மா
ஏலேலோ
கடலம்மா, கடலம்மா...

பாடல்:6

ஏலேலோ
வந்தா வகைபடுமா
வந்து நின்னா மீன்படுமா
ஏலேலோ
செத்த எடம் போனாலும்
சிவனை வழி தோனுமா
ஏலேலோ
மாண்ட இடம் போனாலும்
மதுரை வழி தோனுமா
ஏலேலோ
மாண்டு மடிச்சாலென்ன

வாசற்படி சாஞ்சாலென்ன
ஏலேலோ
செத்து மடிந்தால் என்ன
சிவலோகம் போனாலென்ன
ஏலேலோ
மீனா பெரியவலை
மீனாட்சி அம்மன்வலை
ஏலேலோ
காணி பெரியவலை
காமாட்சி அம்மன்வலை
ஏலேலோ
காமாட்சி அம்மையாரே
முந்திவரம் பெத்தவளே
ஏலேலோ
பெத்த மனம் பித்தல்லவோ
பிள்ளைமனங் கல்லல்லவோ
ஏலேலோ கல்லாடி உன் மனது
கரையலையோ எவ்வளவு
ஏலேலோ
எங்கள் நிலை நீயறிந்து
இறக்கம் நிலை காட்டுமம்மா
ஏலேலோ

3.ஒப்பாரிப்பாடல்கள்

பாடல்:1

“நா வாழ்ந்த சாமி நீங்க - உப்பூரு
மந்தையில் கைவீசிப் போகையிலே
அந்தக் கடல் அலையும் தோத்துப் போகும்
நீங்க வலை எடுத்துப் போனா
வலை நிறையா தங்கம் வரும்
நா வாழ்ந்த சாமி வலை நிறையா மீனும் வரும்
ஏன் ராசா நீங்க வெள்ளை உடுத்திப்போனா
அந்தப் பெருவானம் தோத்துப் போகும்
ஏன் சாமி
சிரிச்ச முகமே சீனி கட்டியே
மந்தையாளும் என்சாமி - என்னை விட்டுப்
பரலோகம் போகையிலே
நான் வாழ்ந்த சீமானே நான் அழுத கண்ணீர்
கடலா ஓட
என் சாமியே நா கடல்அலையா தவிச்சுத்
திரியப் போரோமே”

பாடல்:2

“என்னபெத்த அம்மா...
என்னபெத்த அப்பா...
கடற்கரையிலே - நான் படும்

வேதனையைச் சொன்னால்
கடலும் உள்வாங்கும் - அம்மா
கடலும் உள்வாங்கும்
என் வேதனையை யார்
கிட்ட சொல்லுவேன் - அப்பா
யார்கிட்ட சொல்லுவேன்
முக்கால் அரிசி கொண்டு எனக்கு
முகூர்த்தம் வைக்க வந்தாங்க
முகூர்த்தம் வைக்க வேணாமினு சொன்னாங்க
நாக்கால் அரிசி கொண்டு எனக்கு
நாளு வைக்க வந்தாங்க
நாளு சரியில்ல நாளுவைக்க
வேணாமுனு சொன்னாங்க
என்ன பெத்த அம்மா
என்ன பெத்த அப்பா
நா படும் துயரம்
உங்களுக்கு கேட்கலையா
என்ன விட்டுட்டு
சீக்கிரம் போயிட்டிங்களே
என்ன பெத்த அம்மோ...
என்ன பெத்த அப்போ...”

பாடல்:3

நா பெத்த ஒரு மகனே
நீ வளர்ந்து விளையாடையிலே
உன் பாதம் மண்ண
மிதிக்கும்
நீ மண்ண மிதிக்க
நா பெத்த மகனே
எம் மனது நோகும்
எம் மனசு நோகும்
உன் காலில் மண்ணு
ஒட்டுதுனு பாத்து நிற்பேன்
நாபெத்த மகனே நா
பாத்து நிப்பேன்
நீ நடந்து வரும்போது
உன் காலு நோகுமுனு
நான் வெகுதூரம்
தூக்கி நடப்பேன்
நா பெத்த மகனே உன்ன
தூக்கி நடப்பேன்
ஈ எறும்பு அண்டாம
உன்ன பொத்தி பொத்தி
வளர்த்தேன் ஏ - ராசா
உன்ன பொத்தி வளர்த்தேன்

நா பெத்த மகனே
நீ என்ன தூக்கி போடுவாயினு
நெனஞ்சே - ஆனா
நா உன்ன தூக்கி
போடவச்சுட்டியே
நாபெத்த மகனே
மண்ணுக்கு இரையாகத்தான்
உன்ன பொத்தி வளர்த்தேனா
நாபெத்த ஒரு மகனே
உன்ன எப்ப நான் - இனி
பாக்கப் போறேன்
உன் குரல எப்ப
கேட்கப் போறேன்
நாபெத்த மகனே
நாபெத்த ஒரு மகனே

பாடல்:4

என்ன வளர்த்த சீதையே
நா ஊருக்கு ஒன்ன பாக்க
வாரேனு சொன்னவுடனே
ஏ சீதை
நீ ரோட்டுல வந்து நிப்பே
நா ஊருக்கு போகும் வர
ஏ சீதை

என்ன புள்ளையா
பாத்து காப்பே
என்ன வளர்த்த சீதையே
நா ஆத்தா அப்பன
பார்த்தது இல்லை
ஏ சீதை நீ தான்
ஏ தாயும் தகப்பனும்
என் தாயே
என்ன விட்டுப் போக எப்படி
மனசு வந்துச்சு
அக்கா குருவியா நா
கத்துறேனே
என்ன வளர்த்த சீதையே
நா கத்துறேனே
உன் காதில் விழவில்லையா
எந்திருச்சு சொல்லு
நா இருக்கேனு
ஏ சீதை
நா இருக்கேனு சொல்லு
என்ன வளர்த்த சீதையே
இனி யாரு எனக்கு துணை
ஏ சீதையே...

பாடல்:5

நா பொறந்த அர்ச்சுணரு
உன்னோடு பொறந்த என்ன
கண்ணா பாத்து வளத்தே
எனக்கு ஒரு துயரமுனா
நா கூப்பிடாம வந்து நிப்பே
என்ன உன் பிள்ளையா
காத்து வளத்தே
எம்புள்ள மாமானு
கூப்பிட்டு கதறுதது உன் காதில்
விழவில்லையா
ஏ அர்ச்சுணரு
உன் காதில் விழவில்லையா
வருஷா வருஷம் எனக்கு
புதுத்துணி வாங்கி வருவா
இப்ப உனக்கு கோடித்
துணி போடவச்சுட்டியே
நா பிறந்த ராசா
நாபொறந்த அர்ச்சுணரு

மீனவர்களின் வழிபாட்டுத் தலங்கள்

வலைகள்

மீன்பிடிக்கச் செல்லத் தயாராகுதல்

சங்கு எடுக்கும் முறை

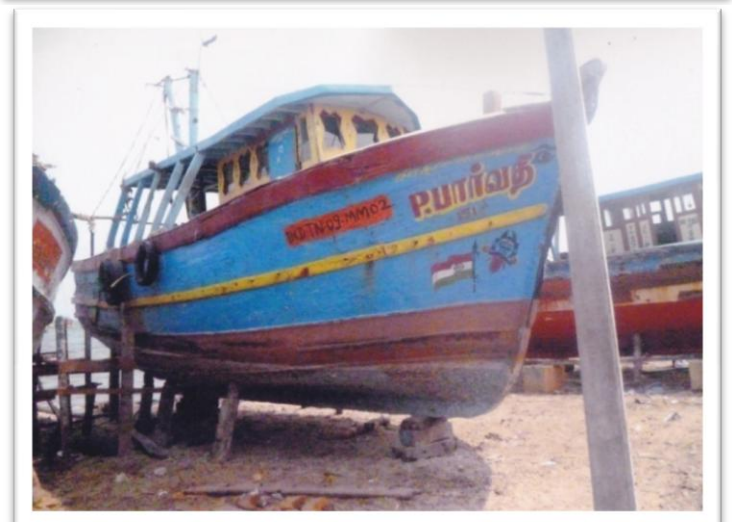
நங்கூரம்

படகை கரைக்கு இழுத்து வருதல்

A photograph of a large, rusted metal ship hull resting on wooden supports on a sandy beach. The hull is white with blue and yellow accents. A ladder is leaning against the side of the hull. The background shows a clear sky and some distant structures.

உலர்மீன் கொண்டு செல்லும் வண்டி

மீனவர்களின் ஊர் கூட்டம்

உலர்மீன் விற்பனை செய்யும் பெண்கள்

உலர்மீன்கள்

மீன்கள் ஏலம் விடும் முறை

பொழுதுபோக்கு

ஆய்வாளர் தகவல் சேகரிப்பு

நேர்த்திக்கடன்

ஓட்டு மாவு

வீட்டின் அமைப்பு

திருமண முறைகள்

இராமநாதபுர மாவட்ட மீனவர்களின் வாழ்வியல்

அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ் முனைவர் (பிஎச்.டி.)
பட்டத்திற்குப் பகுதி நிறைவாக அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

இரா.பிரபாவதி

(பதிவு எண் : 0925/2013-2014)

நெறியாளர்

முனைவர் **இரா.குமார்**

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

(தேசியத் தர மதிப்பீட்டுக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்று மதிப்பீட்டில் 3.64 தரப்புள்ளிகளுடன் A+ தகுதி
மற்றும் மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின்
முதல்தர பல்கலைக்கழகத் தகுதி பெற்றது)

காரைக்குடி - 630 003

தமிழ்நாடு - இந்தியா

ஜூன் - 2020

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். கல்வி அறிவில்லா மக்கள் தங்களது முன்னோர் வகுத்த நெறிமுறைகளிலிருந்தும் வழி முறையிலிருந்தும் பிறழாது வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர் என்பதை ஆய்வின் வழியாக அறியமுடிகிறது.

தொகுப்புரை

- ❖ மனித வாழ்க்கை என்பது நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்களால் நிறைந்த ஒன்றாகும்.
- ❖ நல்ல பழக்கங்களை அமைத்துக்கொள்ள குழந்தைப் பருவமே ஏற்றது என்று உளவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர்.
- ❖ பழக்கம் என்பது புதிதாகப் பழகிவரும் முறையினையும் வழக்கம் என்பது தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் முறையினைக் குறிப்பதாக இவ்வியல் எடுத்துரைக்கின்றது.
- ❖ மனிதர்கள் தம் முன்னோர்களைப் பின்பற்றி அச்செயல்களை விடாமல் செய்வதும், தம் சமுதாயத்துச் சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பாடு நடக்கவும் இப்பழக்க வழக்கங்களை கொண்டுள்ளனர்.
- ❖ ஒரு மனிதனின் மனிதத் தன்மைகளையும், விருப்பத்தையும் பொறுத்தே நம்பிக்கை அமைகிறது என்கிறது கலைக்களஞ்சியம்.
- ❖ மனைவர்கள் கடவுள்மேல் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உடையவர்கள் என்பது இவ்வியலில் தெளிவாகிறது.
- ❖ பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலும், எழுந்தது முதல் தூங்கும் வரையிலும் செய்யும் செயல்களில் பெரும்பாலானவற்றை நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே செய்து வருவதை அறியமுடிகிறது.
- ❖ இறை மீதான நம்பிக்கை, வழிபாட்டு பழக்கமாக பரதவர் இனமக்கள் மேற்கொள்வதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.
- ❖ மெழுகுவர்த்திகளை வாங்கி தேவாலயங்களுக்கு வைத்தால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இடர்பாடுகள் அல்லது நோய் அகலும் என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடம் அதிகமாக உள்ளது.
- ❖ காது குத்தப்படாவிட்டால் திருமணம் செய்யக்கூடாது என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடம் உள்ளது.
- ❖ மனைவப் பெண்கள் அணிகலன்கள் அணிவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். ஆண்கள் குழந்தைகள் அணியும் அணிகலன் பற்றியும் இவ்வியலில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.
- ❖ மனைவ மக்கள் பெரும்பாலும் அசைவ உணவையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர். திருவிழா காலங்களில் காப்புக்கட்டிய நாளில் இருந்து திருவிழா

முடியும் வரை விரதம் இருக்கின்றன. அப்போது சைவ உணவுகளை உண்ணுகின்றனர்.

- ❖ பூப்பெய்திய பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியில் வரும் பொழுது இரும்புத்துண்டு அல்லது இரும்பாலான சிறுகருவிகளை தம்முடன் வைத்துக்கொள்ளும் வழக்கத்தை அறியமுடிகிறது.
- ❖ தொடக்க காலத்தில் திருமணத்தின் போது எந்த பெண்ணுக்கும் சீர் கொடுக்கும் பழக்கம் இல்லை என்பதை அறியமுடிகிறது.
- ❖ மீனவக் கிராமங்களில் இறப்பு நிகழ்ந்தால் அன்று எவரும் தொழிலுக்குச் செல்லாமல், இறுதிச் சடங்கில் அனைவரும் கலந்து கொள்வது தொடக்க காலம் முதல் இன்றுவரை பழக்கமாக உள்ளது தெளிவாகிறது.
- ❖ மீனவர்களிடம் அனுபவ அறிவு, கடல் சார்ந்த அறிவு, விண்ணியல் சார்ந்த அறிவு இவர்களிடம் இயற்கையாகவே உள்ளதை இவ்வியலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.
- ❖ மீனவ பஞ்சாயத்துத் தீர்ப்புக்கு மீனவ மக்கள் அனைவரும் கட்டுப்பட்டு நடப்பார்கள். மீனவ சங்கத் தலைவரை ஐந்து வருடத்திற்கு ஒருமுறை தேர்தல் வைத்து தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.
- ❖ ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் சில பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் தமிழர் சமுதாயத்தில் கலந்து ஒன்றுபட்டுக் கிடக்கின்றன.
- ❖ குழந்தை பிறப்பு பற்றிய நம்பிக்கையும், குழந்தை மருத்துவம் பற்றிய நம்பிக்கைகளை இவ்வாய்வில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.
- ❖ பருவமடைதல் பற்றிய நம்பிக்கைகளும், திருமணம் பற்றிய நம்பிக்கைகளும், இறை நம்பிக்கை பற்றியும், கனவு சார்ந்த நம்பிக்கைகள் பற்றியும் அறியமுடிகிறது.
- ❖ புதிய படகுகளை கடலில் இறக்கும் போது சில நம்பிக்கைச் சடங்குகளை நடத்துகின்றனர். புதிய படகுகளை தொழிலுக்குச் செல்லும் போதும், வாரத்தில் முதல் நாள் தொழிலுக்குச் செல்லும் போதும் நீராட்டுச் சடங்கைச் செய்கின்றார்கள்.
- ❖ மீனவர்கள் வியாபாரத்திற்கு வெளியூர் செல்லும் போது தவறாமல் சகுனம் பார்த்தே புறப்படுகின்றனர்.
- ❖ புத்தாடை முதன்முதலாக சனிக்கிழமை கட்டக்கூடாது என்று நம்புகின்றனர். உயிர்ப்பலி கொடுப்பதால் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள் நீங்கும் என மீனவர்கள் நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர்.
- ❖ மீனவர்கள் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பல்வேறு நம்பிக்கைகளைக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்துள்ளதை இவ்வியலில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-7, பக்.29-30.
2. எஸ்.பி.ஆதிநாராயணன், மனித உள்ளம், ப.171.
3. பாஸ்கல் கில்பர்ட், சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், ப.54.
4. புறம்.216:104.
5. தொல்.பொருள்.37.
6. பரி.10,115-119.
7. க.த.திருநாவுக்கரசு, வள்ளுவர் கண்ட மனிதன், ப.60.
8. Richard M.Dorson (Ed.), Folklore and Folk life, P.3.
9. அ.தட்சிணாமூர்த்தி, தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், ப.89.
10. மேலது, பக்.231-232.
11. பாஸ்கல் கில்பர்ட், சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், பக்.231-232.
12. க.சாந்தி, தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், பக்.3-4.
13. Chidambaranath Chettiar (Ed.), English - Tamil Dictionary, P.81.
14. Encyclopedia of Americana, Vol.11 - P.469.
15. வ.சரசுவதி, நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் சமூக ஒப்பாய்வு, ப.152.
16. Hentry White Head, The Village Gods of South India, P.11.
17. மா.ராமஜெயம், மீனவரது வரலாறும் வாழ்க்கையும், ப.24.
18. கழனியூரன், மண்ணின் மரபுகளும் மக்களின் நம்பிக்கைகளும், ப.44.
19. க.சாந்தி, நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுத்தளங்கள், ப.30.
20. மேலது, ப.30
21. தகவலாளர்:கில்பர்ட்,ஊர்:காரங்காடு, நாள்:27.07.2015.
22. தகவலாளர்:வீரமகாஸி,ஊர்: வீரசங்கிலிமடம், நாள்:14.10.2014.
23. தகவலாளர்:ஜெயபிரிட்டோ,ஊர்:காரங்காடு, நாள்:27.07.2015.
24. தகவலாளர்:இருதயமேரி, ஊர்: புதுப்பட்டினம், நாள்: 2.07.2015.
25. தகவலாளர்:முத்துவிஜயன்,ஊர்:முள்ளிமுனை, நாள்: 24.07.2015.
26. தகவலாளர்:விஸ்வநாதன், ஊர்: முள்ளிமுனை, நாள்: 24.07.2015.
27. தகவலாளர்:நாகரெத்தினம்,ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்: 03.08.2015.
28. தகவலாளர்:அழகர், ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்: 03.08.2015.
29. தகவலாளர்:நாகம்மாள்,ஊர்: திருப்பாலைக்குடி, நாள்: 29.07.2015.
30. மா.ராமஜெயம், மீனவரது வரலாறும் வாழ்க்கையும், ப.74.
31. மேலது, ப.34.
32. சாமி.சிதம்பரனார். பழந்தமிழர் வாழ்வும் வளர்ச்சியும், ப.75.
33. தொல்.சொல்.நா.812.
34. சோமலெ (பு.வெ.), தமிழர் நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும், ப.65.
35. கு.த.திருநாவுக்கரசு, திருக்குறளும் உரைகள் வேண்டுமா?, ப.14.

36. க.காந்தி, தமிழரின் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப.104.
37. Annals of Oriented Research, Vol.xxiii, P.14.
38. பாஸ்கல் கில்பர்ட், சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், ப.283.
39. க.காந்தி, தமிழரின் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப.105:.
40. மேலது, ப.407.
41. ஆறு.இராமநாதன், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுமுறைகள், ப.408.
42. மேலது, ப.407.
43. கேசவராஜ்.வெ., தென்னிந்திய வீரர்கள் (ஆய்வேடு) ஓர் ஆய்வு, திருவனந்தபுரம், 1985.
44. சான்போஸ்கோ, மீனவர் பாடல்கள் காட்டும் வாழ்வியல் ஆய்வேடு, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், 1988.
45. தகவலாளர்:காத்தரேயன்,ஊர்: மண்டபம், நாள்: 29.10.2016.
46. தகவலாளர்: நிக்கோலஸ்,ஊர்:மண்டபம். நாள்: 29.10.2016.
47. தகவலாளர்:கெங்கையம்மா,ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.07.2015.
48. தகவலாளர்:கண்ணா,ஊர்: மோர்ப்பண்ணை, நாள்:28.07.2015.
49. தகவலாளர்:வெள்ளைச்சாமி,ஊர்:திருப்பாலைக்குடி, நாள்:29.07.2015.
50. நா.வானமாமலை, தமிழர் கலை வரலாறும், கதைப்பாடல் ஆய்வும்.
51. தகவலாளர்:மைக்கேல்ராஜ்,ஊர்:M.V.பட்டினம், நாள்:11.11.2015.
52. தகவலாளர்:ஆல்வின் ஜோசப்,ஊர்: புதுக்காடு, நாள்:12.10.2016.
53. தகவலாளர்:இசபெல்லா,ஊர்: புதுப்பட்டினம், நாள்:31.07.2015.
54. கழனிபூரன், மண்ணின் மரபுகளும் மக்களின் நம்பிக்கைகளும், ப.21.
55. மேலது, ப.99.
56. தகவலாளர்:துரைராஜ்,ஊர்: திருப்பாலைக்குடி, நாள்:29.07.2015.
57. தகவலாளர்:கருப்பன்,ஊர்: திருப்பாலைக்குடி, நாள்:29.07.2015.
58. தகவலாளர்:வில்லாயுதம்,ஊர்: தொண்டி, நாள்:27.12.2015.
59. தகவலாளர்:கருணாமூர்த்தி,ஊர்: காரங்காடு, நாள்:27.07.2015.
60. தகவலாளர்:லதா,ஊர்:M.V.பட்டினம், நாள்:11.11.2015.
61. தகவலாளர்:தூண்டியப்பா,ஊர்:தொண்டி, நாள்:27.10.2015.
62. தகவலாளர்:தொண்டி முத்து,ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.12.2015.
63. தகவலாளர்:முத்துராக்கு,ஊர்: நம்புதாளை, நாள்:14.10.2014.
64. தகவலாளர்:தூண்டியப்பா,ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.10.2014.
65. தகவலாளர்:சின்னையன்,ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.10.2014.
66. தகவலாளர்:இப்ராகிம் ராவுத்தர்,ஊர்:பாசிப்பட்டினம், நாள்:11.11.2015.
67. தகவலாளர்:சந்தியாகு போதகர்,ஊர்:தங்கச்சிமடம், நாள்:29.10.2016.
68. தகவலாளர்:ஜெயபிரிட்டோ, ஊர்: காரங்காடு, நாள்:27.07.2015.
69. தகவலாளர்:கோபி, ஊர்: தொண்டி, நாள்:13.10.2014.
70. தேடல்.

முடிவுரை

ஒரு இனக்குழுவின் வரலாறுகளை, பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஆராய்ந்து விளக்குவதே இனவரைவியல் ஆகும். இனவரைவியல் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட இனக்குழு அல்லது மக்களைப் பற்றி எழுதுதல் என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது. ஒரு இனக்குழுவைப் பற்றிய முழுமையான படிப்பு என்னும் வகையில் இப்பிரிவை 'இனக்குழுவியல்' என்றும் கூறலாம்.

இராமநாதபுரம் பெரிய மாவட்டமாக இருந்ததாலும், நிர்வாகக் காரணங்களுக்காகவும், 15.07.1984-இல் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், விருதுநகர் மாவட்டம், சிவகங்கை மாவட்டம் என மூன்று மாவட்டங்களாக உள்ளது.

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் 180-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களில் மீனவர்கள் வாழ்கின்றனர். அவற்றில் ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்ட 60 ஊர்களில் வாழ்கின்ற மக்கள் ஆய்வில் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வன்னிய படையாச்சியர், வலையர், கடையர், மரக்காயர், ஆதிதிராவிடர், கரையார் போன்ற இனமக்கள் வாழ்கின்றனர்.

பரதவர்கள் நெய்தல் நில மக்கள். இன்று இவர்கள் பொதுநிலையில் மீனவர்கள் என அழைக்கப் பெறுகின்றனர். பரவர், பரவன், பரதர், பரதவர், நுளையர், நுளைச்சியர், கரையாளர், முக்குவர், கடலோடிகள், வலைஞர், திமிலர் என்ற பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டனர்.

பரந்துபட்ட கடல் பரப்பில் சுக்கான் கொண்டு படகைச் செலுத்தித் தொழில் செய்தவர் பரவர். பரதவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் பட்டினங்களில் வாழ்ந்ததால் பட்டினவர் என்றும் வலை கொண்டு தொழில் செய்தமையால் 'பரதவர்' என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

பரதவர் நாக இனக்குழுவைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் கடல்கோளால் அழிந்துபோன குமார்க்கண்டத்திலிருந்து தப்பிப்பிழைத்து கொற்கையில் வந்து வாழ்ந்து வாழ்ந்தனர். அதன் பின்னர் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் மீனவர்களாகப் பரவி வாழ்ந்து வருகின்றனர். முத்துக்குளிக்கும் உரிமையை முகமதியர்கள் கி.பி.13-இல் பரதவர்களிடமிருந்து பறித்துக்கொண்டதே அவ்விருவரிடையே பகை ஏற்படக்

காரணமாயிற்று. கி.பி.1542-க்கு முன்னர் இந்துக்களாக வாழ்ந்து பாதுகாப்பிற்காக அதன்பின் கிறிஸ்தவர்களாக மாறினர். போர்த்துக்கீசியர்களின் பெயர்களையே தங்கள் பெயராகச் சூடிக்கொண்டனர்.

பரதவர்கள் தங்களின் பாதுகாப்பிற்காக இந்துமதத்தைவிட்டு கிறிஸ்தவ கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறியுள்ளனர். பரதவர்கள் 1533-க்கு முன்பு வரை கடலன்னை, வருணன், முருகன், சூரியன், துஷ்டதேவதை ஆகிய தெய்வங்களை வணங்கியுள்ளனர்.

மீனவர்களை இலக்கியங்களில் பரதர், பரதவர் என்றே அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். மீனவர்கள் மீனைக் குலக்குறியாகவும், நீரின் வளத்தை உணர்த்தும் குறியீடாகவும் கொண்டதுடன் தங்கள் கடற்பயணம் சிறப்புற அமைய மீனை வழிபடுகிற தெய்வமாகவும் வணங்குகின்றனர்.

மீனவர் வாழ்க்கை முழுவதும் கடலோடு தொடர்புடையதாகும். கடல் அலையின் தன்மை, காற்று, தட்பவெப்பநிலை இவற்றிற்கேற்பக் கடலுக்குச் செல்வர். அதனால் காலை, பகல், இரவு ஆகிய எல்லா காலங்களிலும் மீன்பிடிக்கச் செல்வதை நடைமுறையாகக் கொண்டுள்ளனர்.

மீன்பிடிக்கும் தொழிலை செய்பவர்கள் பல வகையான வலைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மீனின் வகைகளைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.கடலுக்குள் மீன்பிடிக்கச் செல்லுமுன் கடவுளை வணங்கிச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

பெண்கள் கடல் சார்ந்த பொருட்களை விற்பனை செய்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் பகுதியின் அருகில் உள்ள நகரத்திற்குச் சென்று மீன்சந்தை அமைத்து மீன், கருவாடு, நண்டு போன்றவற்றை விற்பனை செய்து வருமானம் பெறுகின்றனர். மீன்களைமீனவப்பெண்கள் திருவிழா நடக்கின்ற ஊர்களில் சென்று விற்பனைத் தொழில் புரிகின்றனர்.

கடல்வாழ் உயிரினமான கிளிஞ்சங்கு வகை புழுக்கள் தனது பாதுகாப்பிற்காகக் கட்டிக் கொள்ளும் மேல் கவசம் தான் சங்கு. சங்கு என்ற சொல்லுக்குத் தமிழ்ப் பெயர் வளை என்பதாகும். வலம்புரிச் சங்கினை கோவில்களில் மற்றும் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளின் போது ஊது கருவியாக பயன்படுத்துகின்றனர்.

சங்கின் சுருள் பகுதி வலது புறமாகச் சுற்றி வந்தால் அது வலம்புரிச் சங்கு என்றும், இடதுபுறமாகச் சுற்றி வந்தால் அது இடம்புரிச்சங்கு என்றும் அறியலாம். நந்து, சுத்தி, நாகு, வளை, கம்பு, கோடு, வாரணம், வெள்ளை, பணிலம், தவதத்தம் என்னும் பல்வேறு பெயர்கள் சங்குக்கு வழங்கப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

கடலில் இருந்து சங்கு பிடித்து வருவதைச் சங்கு குளிப்பு என்றே சொல்கின்றனர். கார்த்திகை, மார்கழி, தை ஆகிய மூன்று மாதங்களில் சங்குகள் கிடைக்கின்றன.

வட்டவடிவமான தட்டு, கைகளுக்கு தகடு, கச்சா, குத்துக்கம்பி, இடுப்பில் கட்ட இருப்புச் சங்கிலி, கூண்டுக் கண்ணாடி அணிந்து சங்குகள் சேகரிக்கின்றனர். சங்கு எடுக்கும் ஆழத்தை பாவம் என்ற அளவீட்டு முறையில் கூறுகின்றனர். வலம்புரிச் சங்குகள் அதிக விலைக்கு விற்பனையாகும். குழந்தைக்கு நோய் ஏற்பட்டால் சங்கில் வைத்து சங்குப்பால் அல்லது மருந்து கொடுப்பதால் நோய் குணமாகும் என நம்புகின்றனர். சங்கின் ஓடுகளிலிருந்து தரமான வெள்ளைச் சுண்ணாம்பு தயாரிக்கப்படுகிறது.

மீன்களுக்கு என்று ஒரு நிலையான விலை இல்லை. மீன்கள் அதிகமாகப் பிடிபடும் பொழுது விலை குறைவதும், குறைவாகப் பிடிபடும் போது விலை அதிகமாவதும் உண்டு. இராமேஸ்வரப்பகுதி மீனவ மக்கள் விவசாயப் பொருட்களுக்கு உள்ளதைப் போன்று மீன்களுக்கும் நிலையான விலையினை ஒழுங்குமுறைப்படுத்த வேண்டும் எனக் கூறுகிறார்கள்.

மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைக் குறிக்கோளாக்கி வாழத் தலைப்பட தனக்குள் எற்படுத்திக் கொண்ட சம்பிரதாயமே சடங்கு ஆகும். கருவுற்ற பெண்ணை பார்க்கச் செல்லும் நிகழ்வு 'அரிபழம் போடுதல்' என்று கூறுகின்றனர். கருவுற்ற பெண் விரும்பும் உணவு வகைகளையும், பிற பொருட்களையும், மறுப்புக் கொடுக்காமல் வாங்கிக் கொடுப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

மீனவர் சமூகத்தில் பெண்ணின் பூப்புச்சடங்கு பிற இனத்தவரினின்றும் சிற்சில மாற்றங்களுடன் நடைபெறுகிறது. மீனவர்களின் திருமண வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் மாப்பிள்ளை பெண் பார்த்தல், பரிசம் போடுதல், திருமணம், தாலி பிரித்துக்கட்டும்

சடங்காக அமைகிறது. குழந்தைக்கு பெயர் சூட்டுதல் சடங்கு ஆடம்பரமின்றி நடத்தப்படுகிறது. இராமநாதபுர மீனவர்கள் கிராமத் தெய்வங்களுக்கு திருவிழா எடுப்பதையும், தெய்வீக ஈடுபாட்டில் நம்பிக்கை மிகுந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களில் மருத்துவம் குறித்த கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வள்ளுவர் 'மருந்து' எனும் ஓர் அதிகாரத்தைப் பாடியுள்ளார். தேவாரம், திருவாசகம், பெரியபுராணம் போன்ற பக்தி இலக்கியங்கள் நோய் குறித்தும், நோய்க்கான மருத்துவ முறைகள் குறித்தும் விளக்கியுள்ளன. அனுபவத்தின் உதவியோடு எளியமுறையில் வீட்டிலேயே நோய்களைப் போக்கிக் கொள்ளும் மருத்துவ முறையே 'நாட்டு மருத்துவம்' ஆகும். நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினை வீட்டு வைத்தியம், நாட்டு வைத்தியம், கைமுறை வைத்தியம், பாட்டி வைத்தியம் எனப் பல பெயர்களில் அழைக்கின்றனர். மருத்துவத்தை 'இயற்கை மருத்துவம்', 'மதமாந்திரிக மருத்துவம்' என இரண்டு வகையாகப் பகுக்கிறார் தோன்யோடர். மக்களுக்கேற்ற நோய்களுக்கு மூலிகை, தாது போன்ற பொருட்களே மருந்தாகும் நிலையை இயற்கை மருத்துவம் என்று குறிப்பிடுவர். மக்கள் தாம் பெற்ற நோயினைத் தீர்ப்பதற்கு மதத்தையும் மந்திரவாதத்தையும் தழுவி நிற்பதே மதமாந்திரிக மருத்துவமாகும். நாட்டுப்புற மக்கள் நம்பிக்கை அடிப்படையில் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினைக் கையாளுவதை நம்பிக்கை மருத்துவம் என்கின்றனர். மக்கள் முன்னேற்பாடாகத் திட்டமிட்ட முறையில் சில பொருட்களை உட்கொண்டு நலமுறுவதை திட்டமிட்ட மருத்துவம் என்கின்றனர்.

மீனவர்களின் குழந்தைக்கு சளி பிடித்தால் முருங்கை இலையை உப்பு சேர்த்து பிழிந்து சாற்றை குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கின்றனர். இரத்த அழுத்தம் குறைய பேச்சாலை மீனை சாப்பிட வேண்டும். சங்கு, சோழிகளின் ஓடுகளைப் பொடியாக்கி உண்டால் தோல், கண்வியாதி, ஆஸ்துமா, இருமல் போன்ற நோய்கள் சரியாகிவிடும். நெத்திலி மீன் சாப்பிட்டால் தீராத தலைவலி குணமாகிவிடும். காலா மீன் சாப்பிட்டு வந்தால் முதுகுவலி குணமாகும். கை, கால், மூட்டு, வலிகளுக்கு சிறந்த மருந்தாக கோலா மீன் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மத்திமீன்களில் கால்சியம் அதிகம் இருப்பதால் எலும்புகள் வளர்ச்சிபெற உதவுகிறது.

இராமநாதபுர மீனவர்கள் கடவுள் மேல் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உடையவர்கள். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலும், எழுந்தது முதல் தூங்கும் வரையிலும் செய்யும் செயல்களில் பெரும்பாலானவற்றை நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செய்து வருகின்றனர்.

மீனவப் பெண்கள் அணிகலன்கள் அணிவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். ஆண்கள் குழந்தைகள் அணியும் அணிகலன் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. திருவிழா காலங்களில் காப்புக்கட்டிய நாளில் இருந்து திருவிழா முடியும் வரை விரதம் இருக்கின்றனர். மீனவக் கிராமங்களில் இறப்பு நிகழ்ந்தால் அன்று எவரும் தொழிலுக்குப் போவதில்லை. புதிய படகுகளை கடலில் இறக்கும் போது செய்யும் சடங்குகளை பார்க்க முடிகிறது. சகுனம் பார்க்கும் வழக்கம் மீனவர்களிடையே அதிகமாக உள்ளது. மீனவர்கள் வியாபாரத்திற்கு வெளியூர் செல்லும் போது தவறாமல் சகுனம் பார்த்தே செல்கின்றனர்.

உயிர்ப்பலி கொடுப்பதால் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள் நீங்கும் என மீனவர்கள் நம்புகின்றனர். தீட்டுக்கழித்தல், தச்சுக்கழித்தல், பயணம் பற்றிய நம்பிக்கைகள், ஆடை பற்றிய நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு நம்பிக்கைகள் கூறப்பட்டுள்ளது. குழந்தை பிறப்பு பற்றிய நம்பிக்கையும், குழந்தை மருத்துவம் பற்றிய நம்பிக்கைகளை அறியமுடிகிறது. மீனவர்கள் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பல்வேறு நம்பிக்கைகளைக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இயற்கையாகவே சமயத் தெய்வங்களிடம் மீனவர்கள் அதிகமான நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர்.

கடலில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் முரசு கொட்டி அறிவித்துப் பிணம் போகும் வரை வேலைக்குச் செல்லாமை. கட்டிய மனைவி இருக்க வேறு பெண்ணை மணந்தால் பொது கல்லறையில் இடமில்லை. திசைமாறி வரும் மீனவர்களுக்கு விருந்திட்டு பணம் கொடுத்து அனுப்புவர். ஏழைகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைப்பர். மீனவர்கள் கடலுக்குச் செல்லும் போது செருப்பு அணியமாட்டார்கள்.

கடலில் மீன்பிடித்து வருபவர் கரை வந்தபின் படகிலிருந்து ஒரு மீனை எடுத்து கரையில் போடுவர். சாமி மீன் என்று அதற்கு பெயர். மீனவர்கள் அம்பாப்பாடல்களை பாடுவதற்குமுன் கடலில் மீன் வரும் திசையை நோக்கி தோப்புக்கரணம் போட்டுவிட்டு

பாடுவது வழக்கம்.மீனவப் பெண்கள் தாலியில் புறா வடிவத்தைக் கொண்டு அணிந்துள்ளனர். தொடக்ககாலம் மீனவரின ஆண்கள் காலில் பெருவிரலை அடுத்த விரலில் மிஞ்சி, கழுத்தில் கருப்புக்கயிறு அதில் இயேசு படம், மாதா படம் அணிவர். இன்று இப்பழக்கம் இல்லை.

தொடக்ககாலத்தில் தங்கத்தால் ஆன கடுக்கண் நடுவில் முத்துக்களைப் பதித்து காதில் அணிவர். இன்று இப்பழக்கம் இல்லை. மாறாக காதில் வளையத்துடன் கூடிய சிலுவை அணிகின்றனர். பரதவப் பெண்கள் மூக்குப்பிரி, பாம்படம், அட்டிகை அணிவர். இன்று இப்பழக்கம் இல்லை.

சாதகம், ராசி பார்த்து திருமணம் புரியும் பழக்கம் உள்ளது. கருவுற்ற பெண்ணுக்கு நண்டு, இறால், பப்பாளிப்பழம், அன்னாச்சிபழம் கொடுப்பதில்லை.1960க்கு முன்புவரை இறந்தவர் வீட்டில் மாரடித்து அழுவார்கள். இவ்வழக்கம் இப்போது இல்லை. அந்தோணியாருக்கு முன் எழுதிவைத்தால் நோய் குணமான குழந்தை ஏலம் விடுவர். உறவினர்களை இதற்குமேல் கேட்க வேண்டுமெனக்கூறி குழந்தையை அழைத்துச் செல்வர். இயேசுவின் பன்னிரெண்டு சீடர்களில் ஒருவரான இராயப்பரை வணங்கினால் கடல் ஆபத்து வராது என நம்புகின்றனர்.

மீனவ மக்கள் ஜோதிடம், குறிபார்த்தல், மந்திரம், பில்லி சூன்யம், பேய் பிசாசு, பேயோட்டுதல், சகுனம் இது மட்டுமல்லாது அம்மக்களின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை உள்ள அனைத்து சடங்குகளிலும் பல்வேறு நம்பிக்கைகளைக் கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். கல்வி அறிவில்லா மக்கள் தங்களது முன்னோர் வகுத்த நெறிமுறைகளிலிருந்தும் வழி முறையிலிருந்தும் பிறழாது வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர் என்பதை ஆய்வின் வழியாக அறியமுடிகிறது.

இராமநாதபுர மீனவர்களின் வாழ்வியலைத் தனிநிலையில் ஆய்வு செய்தது போல பிற இனமக்களின் வாழ்வியலைத் தனித்த நிலையில் மேலாய்வு செய்ய இவ்வாய்வு முன்மாதிரியாக அமையும்.